

Kuran Araştırmaları Grubu

UYDURULAN DİN VE KURAN'DAKİ DİN

ONUNCU BASKI

İstanbul Yayınevi
EKİM 2006

2

Kitabın Adı:

© Uydurulan Din ve Kuran'daki Din

Baskı-Cilt:

Seçil Ofset

100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi

4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul Tel: (0 212) 629 06 15

ISBN 975-7891-30-4

Bu kitapla ve kitaptaki konularla ilgili her türlü sorularınız,
eleştirileriniz ve önerileriniz için;

www.kurandakidin.net

adresine başvurabilirsiniz.

GENEL DAĞITIM

Sidre Dağıtım

Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad. Hamam Sok. No. 9

Cağaloğlu/İstanbul

Tel: (0212) 519 62 72-73 Faks: (0212) 513 73 86

e-mail: info@sidre.com

Kuran Araştırmaları Grubu

UYDURULAN DİN VE KURAN'DAKİ DİN

İstanbul Yayınevi
EKİM 2006

Allah pislđi akıllarını kullanmayanların üzerine yağdırır.

10- Yunus Suresi 100

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

GİRİŞ	19
DİN TARİHİ AKILLA TAKLİDİN MÜCADELESİDİR	21
KURAN AKILLA ÇELİŞMEZ.....	23
KİTABIN AMACI.....	24
TABULARIN ZİHİNLERE VURDUĞU	
ZİNCİRLERDEN KURTULALIM.....	25

2. BÖLÜM

KURAN AYETLERİNE GÖRE DİN	26
DİNİN KAYNAĞINI BELİRLEMEK	26
KURAN'I YETERSİZ GÖRENLER	27
HÜKÜM YALNIZ ALLAH'INDIR.....	28
KURAN HER DETAYI İÇERİR.....	30
ALLAH UNUTMAZ	31
EKSİKSİZ KİTAP.....	32
KURAN'A UYAN PEYGAMBER'E DE UYMUŞ OLUR.....	34
KURAN KARANLIKLARDAN AYDINLIĞA ÇIKARIR.....	35
YAHUDİLERDE VE HİRİSTİYANLARDA DA AYNI TİP	
DEJENERASYONLAR VAR.....	36
KURAN'IN AÇIKLAMADIKLARI DİN DIŞI ALANDIR	38
KURAN'IN ANLAŞILMASI İÇİN TEFSİR, HADİS,	
İLMİHAL ... KİTAPLARINA İHTİYAÇ YOKTUR	40
PEYGAMBERİMİZİN ŞİKAYETİ.....	41

3. BÖLÜM

REFORM DEĞİL KURAN'A DÖNÜŞ	43
BU HAREKET POPÜLİST BİR HAREKET DEĞİLDİR	44
HERKES MEZHEPSİZDİ.....	44
PUTLAŞTIRILMIŞ KİŞİLERDEN DİNİ KURTARALIM	46
DİNCİ VE DİNSİZ YOBAZLIK	48
AH DİYANET, VAH DİYANET	49
SUNNİ MEZHEPLERE GÖRE ÖLDÜRÜLMESİ GEREKENLER	50
KABAK SEVMİYORUM DİYENİN KELLESİ GİDER.....	52
OSMANLI'DAN MİRAS KALAN MEZHEPÇİ ZİHNİYET	53
KURTULUŞ FORMÜLÜ	54

4. BÖLÜM

HADİSLERİN (SÜNNETİN) İNCELENMESİ	55
HADİSLERİN SAYISAL ÇOKLUĞU	57
HADİSLER DİNİN KAYNAĞI OLSAYDI DİNİMİZ EKSİK OLURDU	58
PEYGAMBERİMİZİN YAZILMASINI YASAKLADIĞI HADİSLER	
NASIL KİTAPLARA DÖNÜŞTÜ?.....	60
SAHABENİN HATASIZLIĞININ İLANININ HADİS	
NAKLİNDEKİ ZARARLARI	62
MANA İLE HADİS NAKLİNİN GETİRDİKLERİ	64
HADİS NAKİL ZİNCİRLERİ	66
BU FİKİRLERİ İLK BİZ SÖYLEMİYORUZ	67
ESBABI NUZUL HADİSLERİ	68
SALMAN RÜŞDÜ'NÜN ŞEYTAN AYETLERİ KİTABI ASLINDA	
ŞEYTAN HADİSLERİDİR	70
PİYASADAKİ KURAN TEFSİRLERİ	71
KURAN'DAN SONRA HANGİ HADİSE İMAN EDİYORLAR?	73
DOĞRU HADİSLERİ NE YAPACAĞIZ?	76
AMACIMIZ ÇORBAYI DEĞİL, ZEHİRİ İÇİRTMEMEK	77

5. BÖLÜM**DİNE SOKULAN İLAVELERİN, HADİSLERİN**

UYDURULMA SEBEPLERİ	79
1) DİNİ BOZMAK, DEJENERE ETMEK İÇİN UYDURMALAR	79
2) SİYASİ AYRILIKLARDAN DOLAYI UYDURMALAR	80

3) DİNİ EKSİK ZANNEDİP, KENDİNCE DİNİ KURTARANLARIN UYDURMALARI	81
4) DİNİ SEVDİRMEK İÇİN UYDURMALAR	82
5) MEZHEPLERİNİ, FİKİRLERİNİ DOĞRU ÇIKARMAK İÇİN UYDURANLAR	83
6) ZORLAMA ALTINDA UYDURANLAR	84
7) MADDİ ÇIKAR SAĞLAMAK İÇİN UYDURANLAR	85
8) MANEVİ ÇIKAR SAĞLAMAK İÇİN UYDURANLAR	85
9) GELENEK, GÖRENEKLERİ DİNSELLEŞTİRMEK İÇİN UYDURMALAR	87
10) DİĞER DİNLERDEKİ UYDURMALARIN DİNİMİZE TAŞINMASIYLA OLUŞAN UYDURMALAR	87

6. BÖLÜM

HADİS-KURAN ÇELİŞKİLERİ	90
1- ALLAH'IN BALDIRI OLUR MU?	92
2- ALLAH EL SIKIŞIR MI?	93
3- DİN DEĞİŞTİREN ÖLDÜRÜLSÜN MÜ?	93
4- ÖLÜNÜN SUÇU NE?	94
5- NEDİR BU KADIN DÜŞMANLIĞI?	94
6- ZALİM KİM? SÖYLEYİN BAKALIM	95
7- MİRASTA VASİYET VAR MI?	95
8- EN BÜYÜK AZAP RESSAMLARA MI?	96
9- ALTIN TAKILIR MI, İPEK GİYİLİR Mİ?	96
10- DEPREMLERİN SEBEBİ OLAN BALIĞIN CİNSİ NE?	97

7. BÖLÜM

HADİS-HADİS ÇELİŞKİLERİ	98
1- ORUÇLU İKEN KAN ALDIRILIR MI?	99
2- TUVALET HANGİ YÖNLERE KARŞI YAPILABİLİR?	100
3- ORUÇLU İKEN HANIM ÖPÜLÜR MÜ?	100
4- BİR NAMAZ İKİ KERE KILINIR MI?	101
5- KÜÇÜK TUVALET NASIL YAPILIR?	101
6- SU NASIL İÇİLİR?	102
7- AYBAŞILI KADIN CAMİYE GİREBİLİR Mİ?	102

8- HACDA İHRAMLILAN EVLENEBİLİR Mİ?	102
9- ERKEKLERİN BALDIRI GÖZÜKEBİLİR Mİ?	103
10- ÖLÜ HAYVANIN DERİSİ NE OLACAK?	103

8. BÖLÜM

HADİS-MANTIK ÇELİŞKİLERİ	105
1- YERYÜZÜNÜN ÜSTÜNDE OLDUĞU BALIĞIN CİĞERİ	106
2- ALLAH = ZAMAN, HİÇ OLUR MU?	107
3- HZ. MUSA AZRAİL'İ TOKATLADI MI?	107
4- PEYGAMBERİMİZ HİÇ ZALİM OLUR MU?	108
5- YANGIN NASIL SÖNER	108
6- CİNSEL MÜNASEBETLE İLGİLİ ÖNEMLİ BİR UYARI	109
7- CERAHAT YALAYAN KADIN	109
8- NE YAPTIYIN EY KEÇİ?	110
9- NE TAŞTIR BU TAŞ?	110
10- GEL DE ÇIK İŞİN İÇİNDEN!	111

9. BÖLÜM

HADİS İLAVELERİ	112
1- HESAP MAKİNESİ İLE İBADET	113
2- SOL ELE DİKKAT	113
3- DOĞAN ÇOCUK İLE İLGİLİ SEREMONİLER	114
4- KARA KÖPEKLERİ ÖLDÜRELİM Mİ? DEVE ŞEYTANDAN MI YARATILDI?	114
5- YEMEK TAKIMLARI GÜMÜŞSE DEĞİŞTİRMEK!	115
6- ÜÇ PARMAK KESEN DÖRDÜNCÜYÜ DE KESSİN DAHA İYİ	116
7- KADINLARINIZI SÜNNET ETTİRDİNİZ Mİ?	116
8- NE AĞAÇTIR O! NE DİŞTİR O! NE DERİDİR O!	117
9- DEVE ETİ YİYENE ABDEST ALDIRMAK	118
10- GAZALİ'NİN KURTULUŞ REÇETESİ	118
SİZ BU HADİSLERİ DİNİMİZE KAYNAK OLARAK YAKIŞTIRIYOR MUSUNUZ?	119

10. BÖLÜM

HADİS HADİSLERİ YARGILARSA	121
PEYGAMBERİMİZ HADİS YAZIMINI YASAKLAMIŞTI.....	122

YALNIZ VE YALNIZ KURAN	124
HADİSLERE GÖRE HADİSLERİ İMHA ETMEK LAZIM	125

11. BÖLÜM

4 HALİFENİN HADİSLERE KARŞI TAVRI	128
DAHA EVVEL HİÇ KİMSE BUNLARI AKIL EDEMEDİ Mİ?	128
4 HALİFE TEK BİR HADİS YAZDIRMADI	129
HZ. ÖMER'İN UYDURUKÇULARA ATTIĞI KÖTEK	131
MEŞHUR SAHABELER HADİS NAKLİ İLE SAVAŞTI	132
HZ. ALİ DE HADİS SAYFALARINI YOK ETTİRDİ	134

12. BÖLÜM

BAZI ÖNEMLİ HADİS UYDURUCULARI	135
EBU HUREYRE'YE GÜVENİLMEZSE TÜM HADİS KİTAPLARI GÜVENİLMEZ OLUR	136
ATIN KANDIRILMASI HZ. ÖMER'İN KÖTEĞİNDEN DAHA MI ÖNEMLİ?	138
EMEVİLER EBU HUREYRE'NİN ALTIN ÇAĞIYDI	139
İSRAİLİYAT VE MEŞHUR UYDURUCULARI	140
KAB EL AHBAR'A DAYANDIRILAN DİN	141
KAB KAYNAKLI UYDURMALARA ÖRNEKLER	142
VEHB İBNİ MÜNEBBİH	143
MESİHHİYAT VE MEŞHUR UYDURUCULARI	144

13. BÖLÜM

DİNİ UYDURMACILIKTA EMEVİLER, ABBASİLER VE DİĞER TARİHİ SEBEPLER	147
EMEVİLERİN PEYGAMBERİMİZİN TORUNLARINI ÖLDÜRMELELERİ	148
ELBİSEYİ TERS GİYENLER	150
EMEVİLERLE BAŞLAYAN UYDURMACILIK SONRA DA SÜRDÜ	151
EMEVİLER DÖNEMİNDE YAZILMIŞ BİR KİTAP: İRCA	152

14. BÖLÜM

MEZHEPLER	155
BİZİM MEZHEPLERİN HİRİSTİYAN MEZHEPLERDEN FARKI NE?... ..	156

BİR MEZHEBE GÖRE CENNETLİK, DIĞERİNDE	
CEHENNEMLİK OLUYOR	157
AYRILIK RAHMET DEĞİL FELAKETTİR	158
MEZHEPLERDEN KURAN'IN İSLAMI İLE KURTULURUZ	160
ÇIPLAK UYARI	161
NE OLACAK DIŞLERİ ÇÜRÜYEN HANEFİLERİN HALİ?	163
HARİCİLERE GÖRE KADIN	164
MEZHEP İMAMININ RÜYADA ALLAH'I GÖRDÜĞÜ UYDURMASI	165
UYDURULAN DİNİN TEMELLERİNİ ŞAFİİ ATTI	167
HALA ATALARINIZIN MEZHEBİNE Mİ İNANIYORSUNUZ?	168
MEZHEPLERİN ÇELİŞKİLERİNE 100 ÖRNEKLİ TABLO	170

15. BÖLÜM

TARİKATLAR	178
TEKKELERİN KERHANE VE MEYHANE OLMASI	178
ŞEYTAN ACABA KİMİN MÜRŞİDİ?	179
ŞEYHE KÖRÜ KÖRÜNE İTAAT	180
SAĞILACAK MÜRİTLER	181
TARİKATLARDA MASALLAR	182
RABİTANIN ABUKLUĞU	184
EFENDİLERİN KUYRUĞUNA TAKILMA	186
ŞEYHLERİ UÇURAN MÜRİTLER	187

16. BÖLÜM

SÜNNET KAVRAMI	189
ARAP ADETLERİNİN SÜNNET BAŞLIĞIYLA YUTTURULMASI	191
SU DURULURSA ZEHİRLİ YILAN FARKEDİLİR	192
VEDA HUTBESİ BİLE ÇELİŞKİLİ	193
KURAN SÜNNETİ DE KAPSAR	194

17. BÖLÜM

ARAP MİLLİYETÇİLİĞİ VE TÜRKLER

HAKKINDAKİ UYDURMALAR	196
ARAPÇANIN KUTSALLAŞTIRILMASI	197
ARAP OLMAYANLARLA EVLENMEK	198
TÜRKLER HAKKINDA UYDURULAN HADİSLER	199
ARAPÇI, KAVMİYETÇİ DİN ANLAYIŞI	200

18. BÖLÜM

SANAT, MÜZİK, HEYKEL, RESİM, SATRANÇ DÜŞMANLIĞI	201
TÜM KAINAT ALLAH'IN SANATI	201
MÜZİK DİNLEYENİN BAŞINA GELECEKLER	202
MEZHEPÇİLER HZ. SÜLEYMAN'I BEĞENİYOR MU?	204
HAYATIN RENKLERİNİN DÜŞMANLARI	206
RESSAMLIK PUTPERESTLİKTEN KÖTÜ MÜ?	207

19. BÖLÜM

KURAN'DA YEMEK, MEZHEPLERİN, HADİSLERİN DİNİNDE YEMEK	209
MİDYE, KARİDESİN HARAM KILINMASI	210
ÜÇ PARMAKLA PİLAV YEMEK	212

20. BÖLÜM

KIYAMET ALAMETİ UYDURMALARI: İSALAR, MEHDİLER...	214
MEHDİLİK VE DECCALİYET	215
HER TARAF MEHDİ KAYNIYOR	216
HUMEYİNİN MEHDİLİKTEN GELEN GÜCÜ	217
ÖLÜ DİRİLTEN DECCAL	218
HZ. İSA'NIN YENİDEN GELİŞİ İDDİASI	219
YECUC MECUC	221
DABBE	222
DABBE'NİN NE OLDUĞUNUN TAHMİNLERİ	223

21. BÖLÜM

KURAN'IN DİNİNDE KADIN-UYDURULAN DİNDE KADIN	225
KADINLARLA İLGİLİ MEZHEP VE HADİS KÖKENLİ UYDURMALAR	226
KADINA CENNET VİZESİ KOCADAN	227
DİŞSİZ, TİPSİZ, YAŞLI KOCALARIN KURTULUŞU	229
KADININ EN MAKBULÜ KOYUN CİNSİDİR	230
AĞZINDA ÇAKIL TAŞIYLA KONUŞMA	232
KADIN İMAM DA OLUR, MÜEZZİN DE, DEVLET BAŞKANI DA	233

CİNSELLİĞİ SAĞLAMA ALMAK İÇİN HADİS UYDURMA	235
NEREYE OTURABİLİRİZ?	236
KADINLARLA İLGİLİ KONULARDA KURAN'LA İLGİLİ	
BAZI YANLIŞ ANLAMALAR	236
TARİHTE ÇOKEŞLİLİK	237
KÖPEK ETİ YEMEK VE ÇOKEŞLİLİK	239
PEYGAMBERİMİZİN EVLİLİKLERİ	241
KADINLARIN ŞAHİTLİĞİ	242
KADINLAR DÖVÜLÜR MÜ?	244
KADIN VE MİRAS	247
BİRBİRİMİZİN GİYSİLERİYİZ	249
KURAN'IN İSLAM'NA GÖRE KADININ YERİNİN	
DEĞERLENDİRİLMESİ	249
ÜSTÜNLÜK CİNSİYETTE DEĞİL,	
İYİ FİİLLER GERÇEKLEŞTİRMEDE	251

22. BÖLÜM

BAŞÖRTÜSÜ VE KAPANMA	253
SORUN GELENEĞİN DİNSELLEŞMESİDİR	254
KURAN'DA BAŞI KAPAMAK GEÇMİYOR	255
KURAN'DA TESETTÜR KELİMESİ YOK	257
KURAN'DA ÜNİFORMA YOK	258
SICAKTA BAŞIN ÖRTÜLMESİ KÜLTÜRELDİR	260
KADINLARI POŞETE SOKMA	261
TEK GÖZ İZAHİ	262
FUTBOL OYNAYAN ERKEKLER SEYREDİLEBİLİR Mİ?	264

23. BÖLÜM

KURAN'I ÜFÜRÜK KİTABI YAPANLAR	266
EVLİYALARDAN MEDET UMMA	266
KURAN ÜFÜRÜK KİTABI DEĞİLDİR	269
EVLİYA ALDATMACASI	271

24. BÖLÜM**BİR REZALETNAME: MARİFETNAME VE BİLİMSEL**

GERİLİĞİN KÖKENİ	273
İLİM, İRFAN OKYANUSUNUN KİTABI	273
MELEKLERİ KORKUTAN YAKUT GÖZLÜ YILAN	275
ALTI YÜZ KANATLI, ALTMİŞ BİN TELEKLİ MELEK	275
YEDİ GÖK	275
KULPLU GÜNEŞ VE KILIFLI AY ARABALARI	276
KIRK BİN BAŞLI, KIRK BİN AYAKLI, KIRK BİN BOYNUZLU	
KIRMIZI BOĞA LİYUNAN	276
HANIMLAR İÇİN ÖNERİLER	277
FAKİRLİĞİN SEBEPLERİ	277
UNUTMANIN SEBEPLERİ	279
İŞTE SÜNNİLERİN SATIŞ REKORU KIRAN KİTABI BUDUR	279
İBRAHİM HAKKININ ÖNDERİ, BÜYÜK ALİM ETİKETLİ TABERİ	280
BİLİMDE GERİ KALMIŞLIĞIN KÖKENİ	281
İNSANLAR KENDİLERİNİ BOZMADIĞI SÜRECE	
TOPLULUKLAR BOZULMAZ	282
HADİS ETİĞİ	283
DÜNYA DÖNSEYDİ NE FELAKETLER OLURDU	283

25. BÖLÜM

DİNİ OYUNCAĞA ÇEVİRME: NASİH-MENSUH	285
AYET KELİMESİNİN KURAN'DAKİ MANASI	286
KURAN'DA ÇELİŞKİ YOKTUR Kİ NASİH-MENSUH OLSUN	288
NESH'İN ARAPÇASI NEDİR?	289
NASİH-MENSUH HADİSLERDEN BİLE ÇIKMIYOR	290
KURAN'I PARÇA PARÇA YAPANLAR	291
MEŞHUR 5 NASİH-MENSUH İDDİASI	292

26. BÖLÜM

BİR BÜYÜK UYDURMA: RECM (TAŞLAYARAK ÖLDÜRME)	295
KEÇİ KURAN AYETİNİ YOK EDİYOR	297
ZİNA YAPAN MAYMUNLARIN TAŞLANMASI	298
MEZHEPÇİLER LÜTFEN BUNU DÜŞÜNSÜNLER	299
KURAN'I BOHÇADAN ÇIKARALIM	300

27. BÖLÜM

ELÇİYE (RESULE, PEYGAMBERE) İTAAT NE DEMEKTİR?	301
ELÇİ KELİMESİNİN KULLANILMASI HERŞEYİ AÇIKLIYOR	302
MUHAMMED İSMİNİN KURAN'DA KULLANILIŞ TARZI	303
PEYGAMBER SADECE KURAN'LA UYARIRDI	304
HZ. İBRAHİM'İN HADİSLERİ NEREDE?	305
KURAN AYETLERİNDE ANLATILANLARA UYMAK	
ELÇİYE UYMAKTIR	307
PEYGAMBERİN DE HATALARI OLABİLİR	308
KURAN'IN BİR BENZERİ YOKTUR	310
HİKMET KURAN'DADIR	311
ELÇİ VE EMİR SAHİBİ DİNİN SAHİBİ YAPILIRSA	313
ALLAH'A İTAAT=KURAN'A İTAAT=ELÇİ'YE İTAAT	314

28. BÖLÜM

PEYGAMBERİN PUTLAŞTIRILMASI	315
PEYGAMBERLERİ YARIŞTIRMA	316
ALLAH'IN PEYGAMBER'E ÖVGÜLERİ	318
KİL TAPINMACILIĞI	319
GÜDÜLEN SÜRÜ OLMAYALIM	320

29. BÖLÜM

HIRİSTİYAN VE MUSEVİLERDEN İBRET ALMAK	322
HIRİSTİYANLIKTAKİ BABA-OĞUL MESELESİ	323
BAŞ SORUMLU KİLİSE	325
DİNE EN BÜYÜK ZARARI SAHTEKAR DİN ADAMLARI VERİYOR	326
İNCİL VE TEVRAT'TA PEYGAMBERİMİZE İŞARETLER	328
HZ. İSA'DAN SONRA GELİP BİR TEK ALLAH'A ÇAĞIRAN KİM VAR ..	330
YALANCI VE GERÇEK PEYGAMBERLER	331

30. BÖLÜM

KURAN VE YÖNETİM	333
YÖNETİMDE TEMEL İLKELER	334
DİNDE ZORLAMA YOKTUR	336
PADİŞAHLIK SİSTEMİ KURAN'LA UYUŞMAZ	337

KURAN İSLAM'ININ EN BÜYÜK DÜŞMANLARI	338
MEZHEPLERİN SAHTE YUMUŞAK YÜZÜ	339
31. BÖLÜM	
KURAN İLE MEZHEPLERİN ORTA YOLU OLMAZ	341
İHTİYAÇ YENİ MEZHEP DEĞİL	342
GÜNEŞ DOĞARKEN KAÇIŞAN YARASALAR	343
TÜM MESELE YÖNTEMİ BELİRLEME	344
BÜTÜN HADİSLER ŞÜPHELİDİR	346
KRALDAN ÇOK KRALCI OLUP PEYGAMBERDEN ÇOK(!)	
DİNİ DÜŞÜNENLER	347
AFGANİSTAN'DAKİ TALİBANLAR SÜNNİLİĞİN ÖRNEĞİDİR	348
AYDINLARIMIZ AYDINLANIRSA	349
32. BÖLÜM	
GERÇEK DİNDAR KİM?	352
OSMANLI'DA BUNLARI SÖYLEYENİN KELLESİ GİDERDİ	353
DİN ADAMLARI MI, DİN TÜCCARLARI MI?	354
KİTAP YÜKLÜ EŞEKLER	355
33. BÖLÜM	
KELLE SAYISI SAYILARAK GERÇEK BULUNABİLİR Mİ?	358
PEYGAMBERLER KENDİ DEVİRLERİNİN RADİKALLERİDİR	359
“ŞANLI ATALAR” EDEBİYATI	361
BİLMEDİĞİNİN ARDINDAN GİTME	362
HİNDULAR KELLE SAYARSA	363
HEM AKLINI ÇÖPE ATIP HEM DE AKIL VERMEYE SOYUNANLAR .	364
34. BÖLÜM	
KURAN'IN DİNİNİN KOLAYLIĞI	366
ALLAH YERİNE KONUŞANLAR	366
KURAN'LA ARAMIZA ÖRÜLEN DUVARLAR	368
ÇÖLDEKİ BEDEVİ KURAN'I 72+8 İLİMLE Mİ ANLADI?	369
MEZHEPÇİ HANIM VE BEYE GÜNDELİK HAYAT TAVSİYELERİ	371
EKSİĞİ ÇOK, FAZLASI YOK	373

35. BÖLÜM

KURAN'DAN SORULARIN ÇÖZÜMLERİNE ÖRNEKLER	375
KURAN'DAN BİR KONUYU ANLAMADA PRENSİPLER	376
1) KADINLAR ERKEKLERE NAMAZ KILDIRABİLİR Mİ?	377
2) AYBAŞILI KADIN KURAN OKUYABİLİR Mİ?	377
3) SİGARANIN HÜKMÜ NEDİR?	378
4) TÜRKÇE EZAN OLUR MU?	379
5) KİMLERLE EVLENİLEBİLİR	380
6) ANNE VE BABANIN MİRASTAN PAYI	381
7) YAHUDİ VE HİRİSTİYANLAR CEHENNEMLİK Mİ?	382
8) DEVLET NAMAZDA ZORLAMA YAPAR MI?	383
9) GÜZEL AHLAK	383
10) CENNET SONSUZ MU?	384

36. BÖLÜM

KURAN'DA İNANÇ KONULARI, NAMAZ, ZEKAT, ORUÇ, HAC	386
KURAN'DA İNANÇ KONULARI	386
KURAN'DAKİ NAMAZ	389
ABDEST VE BOY ABDESTİ (GUSÛL)	390
KIBLEYE DÖNMEK	394
NAMAZDA KIYAFET, TEMİZLİK	395
NAMAZ VAKİTLERİ	395
SABAH (FECR) NAMAZI	396
AKŞAM (İŞA) NAMAZI	397
VUSTA (ORTA, EN İYİ) NAMAZI	399
KAZA NAMAZI VAR MI?	401
BEŞ VAKİT NAMAZ NEYE DAYANDIRILİYOR	402
NAMAZIN KAPSADIKLARI	404
NAMAZDA REKAT VE SAYISI VAR MI?	407
NAMAZDA SES	410
CUMA (TOPLANTI) NAMAZI	410
SAVAŞTA NAMAZ	412
KORKU NAMAZI	412
CENAZE NAMAZI	413
NAMAZA ÇAĞRI (EZAN)	413
NAMAZDAN SONRA ALLAH'I HATIRLAMAK	414

SONUÇ OLARAK NAMAZ	415
KURAN'DAKİ ZEKAT	417
KURAN'DAKİ ORUÇ	422
KURAN'DAKİ HAC	426
37. BÖLÜM	
DİNE İLAVELERİN LİSTESİ	432
BUNLAR KURAN'DA = DİN'DE YOK	433
38. BÖLÜM	
DİNDE OLANLARIN LİSTESİ	442
BUNLAR KURAN'DA = DİN'DE VAR	442
39. BÖLÜM	
KURAN'DA YER ALMAYAN KONULARDAKİ TAVIR	452
40. BÖLÜM	
ANA DİLDE İBADET VE SON SÖZLER	459
BURAYA KADAR NE YAPTIK?	459
TÜRKÇE (ANA DİLDE) İBADET	460
TÜM KAVİMLERİN DİLLERİNİN YARATICISI ALLAH'TIR	462
OSMANLI DÖNEMİNDE KURAN'IN YERİ	464
SARHOŞVARİ NAMAZ	467
SONUÇ OLARAK...	468

1. BÖLÜM

GİRİŞ

Din hakkında yapılan tartışmalar hem medyada, hem de halkın arasındaki tartışmalarda sürekli gündeme gelmektedir. Bu tartışmalarda kimin doğru olduğuna, hangi fikrin dinin gerçek görüşü olduğuna nasıl karar vereceğiz? Neden din adına farklı doğrular ileri sürülmektedir? Din adına uydurulanları ve dinin kendisini nasıl ayırt edeceğiz?

İşte elinizde duran bu kitap tüm bu soruları cevaplamak ve bu konudaki kafa karışıklıklarını gidermek için yazılmıştır. Cevaplanması gereken en önemli soru, “Dinin kaynağı nedir?” sorusudur. Bu soruya vereceğimiz cevap diğer soruların cevabını da belirleyecektir. İlerleyen sayfalarda göreceğiz ki, din adına ortaya atılan farklı fikirlerin kaynağı bu soruya verilen farklı cevaplardır. Dini tartışmalara “Dinin kaynağı nedir?” sorusuna cevap vermeden girişmek ve her soruyu teker teker, dini anlamadaki yöntemi belirlemeden ele almak, medyada ve halkın arasında gördüğümüz çıkmazın sebebidir.

“Dinin kaynağı nedir?” sorusuna verdiğimiz cevap bizim dini anlamadaki yöntemimizi belirleyecektir. Bu soruyu cevaplamadan tartışmaya girişenler yöntemsiz bir şekilde dini anlamaya kalkıyorlar demektir. Bu tip kişilerin bir soruya Kuran’dan, bir soruya bir hadis kaynağından, bir soruya kendi dünya görüşlerinden, bir soruya bir mezhepten, başka bir soruya apayrı bir mezhepten cevap verdiklerini görüyoruz. Yöntemsiz bir şekilde dine yaklaşanlar sonunda; kendi istek, arzu, ve saplantılarını dinselleştirmeye kalkmaktadırlar. Bu kişilerin ileri sürdükleri fikirler sağlam bir mantığa (yönteme) dayanmadığı için ise, bu görüşleri duyan kişiler, bu fikirlerin neden ve nereden kay-

naklandığını anlayamamaktadırlar. Dini anlamadaki yöntemi belirlemek, yani “Dinin kaynağı nedir?” sorusuna cevap vermek, din adına ortaya atılan kafa karışıklığını gidermenin en önemli şartıdır.

Din, Allah’ın insanlara gönderdiği sistemdir. O zaman “Dinin kaynağı nedir?” sorusunun cevabı, Allah’ın insanlardan beklentilerinin, isteklerinin, emirlerinin, tavsiyelerinin neler olduğunun da cevabı olacaktır. Acaba dinin kaynağı sadece ve sadece Kuran mıdır? Kuran’ın yanında hadisler dinin kaynağı mıdır? Mezheplerin dindeki otoritesi ne olmalıdır? Tarikatlar ve bu tarikattaki şeyhleri nasıl değerlendirmeliyiz, bunların dindeki konumu nedir? İşte tüm bu soruların cevabını bu kitapta işleyeceğiz ve bu sorulara verilen yanlış cevapların dini anlamadaki yöntemi yanlış belirlediğini, yanlış yöntemin ise din adına ortaya atılan uydurmalara sebep olduğunu göstereceğiz.

Bu kitabı okuduktan sonra din hakkında konuşan kişilere ilk olarak dini anlamadaki yöntemlerini sormanızı; “Dinin kaynağı nedir?” sorusuna verdikleri cevapları öğrenmenizi, sonra bu kişilerin bu soruya verdikleri cevaplar ile (yöntemleriyle) çelişip çelişmediklerini kontrol etmenizi öneriyoruz. Sırf bunu bile uygulamayı becerebilirsek, din hakkında otorite olarak sunulanların, aslında kendi içlerinde nasıl çelişkide olduklarını saptayabiliriz.

Toplumda yöntemi olmadan din hakkında konuşan kişiler kadar, savundukları yöntemleriyle hayattaki uygulamaları birbirine uymayan kişilere de dikkat etmeliyiz. Bu kişilerin uygulamalarına bakanlar, bu kişilerin dini inancının aslını anlayamayabilirler. Örneğin “Dinin kaynağı nedir?” sorusuna verdikleri cevap, aslında Afganistan’daki Talibanlar gibi yaşama- larını gerektiren bu kişilerin, yaşam tarzları hiç te Talibanlara benzememektedir. Bu kişiler savundukları teori (yöntem) ile yaşadıkları pratik arasında uçurum olan kişilerdir. Şunu belirtmeliyiz ki örneğini verdiğimiz bu kişiler, Türkiye’nin ufak bir azınlığı değil önemli bir kalabalığıdır. Yapılması gereken bu kişilerin savundukları sistem ile (teori, yöntem) yaşam tarzlarının (pratik, uygulama) arasını daha da açmaya çalışıp, bunların yaşam tarzlarını düzeltmek değildir. Gerekli olan, yöntem ve teori diye adlandırdığımız temeli doğru kurmak ve yaşam ile inanç arasındaki çelişkiyi kaldırmaktır. Ancak sağlam, ayakları yere basan, doğru bir yöntem ile dini anlamının neticesinde ve yaşam tarzını teoriden, yöntemden kopartmayan bir yaklaşım ile rasyonel, mantıklı, düzgün bir sonuç ortaya çıkabilir. Tüm

bunları sağlayacak olan ise en başta “Dinin kaynağı nedir?” sorusunu doğru cevaplamamız ve bu doğru cevaptan hiç kopmadan, sapmadan yaşam tarzının (pratiğin) nasıl olması gerektiğini ortaya koymamızdır.

Allah’ın gönderdiği sistem olan dinin saptırmalardan, sömürülerden, geleneklerden ve keyfiliklerden korunmasının çaresi budur. Çünkü dinin kaynağı olanı, dinin kaynağı olmayandan ayırt etmeye dayanan yöntemimiz, aslında Allah’tan olanı ve insani olanı ayırt etmek anlamına gelmektedir. Bu yöntemdeki titizlik, Allah’tan olanı (dinin kaynağını), insani olanla (uydurma dini kaynakla) karıştırıp, din diye (Allah’ın sistemi diye) sunma çabalarına set çekecektir.

DİN TARİHİ AKILLA TAKLİDİN MÜCADELESİDİR

Peygamber’ler geldikleri devirlerde hep gelenekleri sorgulamışlar, Allah’ın dinine aykırı olan geleneklere ve yerleşik inançlara karşı savaşmışlardır. Kuran’ı okuduğumuz zaman Peygamberlerin, insanları düşündürerek, akıllarını çalıştırarak Allah’ın dinine aykırı olan geleneklere, yerleşik inançlara karşı organize ettiğini anlarız. Kuran insanları Allah’ın yerdeki, gökteki ve bunların aralarındaki delillerini incelemeye, bunlar üzerinde akıl yürütmeye çağırır. Oysa Kuran’a karşı çıkanlar, atalarını üzerinde buldukları sisteme, yani geleneğe bağlı olduklarını ve bu geleneği devam ettireceklerini söylerler. Tarih boyunca Peygamber’lerin akli çalıştırma çağrısının en büyük düşmanı karşı akli deliller değil, gelenek olmuştur. Yaygın olan sistemi, babaların, ataların uyguladığı sistemi taklit etmek, birçok insana akli işletmekten daha cazip gelmiştir. Din tarih boyunca akli işletmeyi, din karşıtı görüş ise gelenekçiliği yani muhafazakarlığı savunmuştur. Ne garip bir çelişkidir ki günümüzde muhafazakarlık ve gelenekçilik dindar olma manasında kullanılmaktadır. Kuran’ın anlattığı dinde, akıl insanların hareketlerine yön vermelidir. Gelenekler, toplumsal dahi olsa peşin kabuller, çoğunluk kabul etse bile aklın, açık delilin doğrulamadığı görüşler insan hayatına rehberlik etmemelidir. Delil yerine atalarının uyduğu sisteme göre hayatlarını yönlendirenlere Kuran’ın aşağıdaki ayetlerini okumalarını öneriyoruz. (Ayrıca bakın 31 Lokman Suresi 21, 14 İbrahim Suresi 10, 11 Hud Suresi 62 ve 109, 5 Maide Suresi 104, 7 Araf Suresi 28)

- 21- Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mı yaptırılmaktadırlar?
- 22- Hayır dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk, onların eserlerini izleyerek doğruya varacağız.”
- 23- İşte böyle! Senden önce de bir memlekete elçi gönderdiğimizde, oranın servetle şımarmış elit tabakası mutlaka şöyle demişlerdir: “Biz atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk, onların eserlerine uyarak yol alacağız.”
- 24- O da “Ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirmiş olsam da mı?” dedi. Onlarda “Doğrusu biz seninle gönderileni tanımıyoruz.” dediler.

43- *Zuhruf Suresi 21,22,23,24*

Kuran’ın ayetlerinden görüyoruz ki çoğunluğa veya toplumda hakim olan görüşe uymak insanları doğruya götürmeye yetmemektedir. (Bakınız kitabımızın 33. bölümü) Oysa bugün insanların, dini adeta bir geleneğe dönüştürdüklerini, din adına bir çok kabulleri kökenini araştırmadan, bu kabullerin dinin bir parçası olup olmadığını sorgulamadan, yaygın görüştür diye, şeyhleri dedi diye, falanca dedi diye kabul ettiklerini görüyoruz. Zuhruf suresinin alıntılıadığımız 21. ayeti kitaba dayanılmadan din adına ortaya konulanların geçersiz olduğunu söylemektedir. Fakat ayetlerin devamı, atalardan gelen mirasın nasıl Allah’ın kitabının önüne konulabildiğini göstermektedir.

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

17- *İsra Suresi 36*

Onlar sözü dinlerler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar Allah’ın doğruya ilettiği temiz akıl sahipleridir.

39- *Zümeer Suresi 18*

Din diye ortaya atılan görüşler karşımıza çıktığında bunları, bu ayetlerin aydınlatıcı ışıklarıyla değerlendirmeliyiz. Din adına söylenen bu sözler neye dayanıyor, nasıl ortaya atılıyor incelemeliyiz. Kitabın 2. bölümünde dinin kaynağının sadece ve sadece Kuran olduğunu göreceğiz. Bu çıkarımla insanlara, önce kafalarında bir din oluşturup, sonra bu dini Kuran’da zorlamalarla arayacaklarına, dinlerini doğrudan Kuran’dan ek-

siksiz ve fazlasız şekliyle bulmalarını öğütleyeceğiz. Daha sonraki bölümlerde ise içinde doğru ile yalanın ayırt edilemeyecek şekilde karışmış olduğu, Peygamber'in söylemiş olduğu iddia edilen hadislerin Kuran'la, birbirleriyle, mantıkla çeliştiklerini ve nasıl uydurulduklarını anlayacağız. Hadislerin dinin kaynağı olamayacağını göstermenin Peygamber'e hakaret değil, Peygamber'i iftiralardan kurtarmak olduğunu kanıtlayacağız. Tüm bu konuları okurken, sizden yukarıda geçen İsrâ suresinin 36. ayetini unutmadan mevcut fikirlerinizi gözden geçirmenizi, Zümer suresinin 18. ayetini anımsayarak en güzele ulaşmak için önce dinlemeniz gerektiğini hatırlınızda tutmanızı, Zuhuruf suresinin 21, 22, 23, 24. ayetlerini göz önünde bulundurarak varsa peşin kabullerinizi, geleneklerinizi, atalarınızdan öğrendiğiniz dini sorgulamanızı ve Allah'ın istediği gibi dini, geleneklerin üzerine değil, delillerin üzerine kurmanızı istiyoruz.

KURAN AKILLA ÇELİŞMEZ

Şüphesiz, yeryüzündeki hareket eden canlıların Allah katında en kötüsü aklını işletmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

8- Enfal Suresi 22

Allah pisliği akıllarını kullanmayanların üzerine yağdırır.

10- Yunus Suresi 100

Allah'ın yolu akıl yoludur, vicdan yoludur. Allah'ın en kötü gördüğü canlı tipi, gerçeğe karşı sağır olan, aklını işletmeyen insanlardır. Bu tipler Allah'ın, diğer canlılardan ayırt edici özellik olarak verdiği akılı kullanmamakta, akıllarını işletmemekte ve Allah'ın delillerini görmemektedirler. Bu tiplerin akılları efendilere, çoğunluğa, geleneğe, ataların yoluna ipotekli olduğu için bunlar akla ihtiyaç duymazlar. Kuran'ın anlattığı dini anlamayanlar dini; dogmalar, hurafeler, içinden çıkılması ve uygulanması mümkün olmayan zorluklar sistemi olarak göstermişlerdir. Bu tavırlarıyla da yüz milyonlarca kişiyi dinden soğutmuşlar, hatta birçok insanı dinsizliğe itmişlerdir. Kuran'ın anlattığı İslâm'ı, bu geleneksel, zorlaştırılmış, mantıksızlaştırılmış dinden ayırt etmek, bu yüzden çok önemlidir. Böylece Kuran'ın anlattığı İslâm, üzerindeki yüklerden, eklemelerden, eksiltmelerden kurtulacaktır. Hem de Kuran'dan, İslâm'dan soğutulmuş kitleler geri kazanılacaktır.

Andolsun size hatırlatıcı bir kitap indirdik. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız?

21- *Enbiya Suresi 10*

1450'li yıllarda icat edilen matbaanın kullanımını 278 sene geciktiren, şehzadeleri öldürmek için dini fetva verip Kuran'daki en büyük günahlardan adam öldürmeyi gerçekleştiren hep bu gelenekçi, Kuran'ı dinin kaynağı olarak yeterli görmeyen zihniyettir. Afganistan'daki ilkel, vahşi Talibanların, İran'daki zorlamacı ve sınırlayıcı Şiilerin oluşumunun suçlusu yine gelenekçi, Kuran'ı dinin kaynağı olarak yeterli görmeyen bu zihniyettir. Bu zihniyet, uydurma izahları da, kendi imamlarını da, mollalarını da, şeyhlerini de dinin kaynağı yapmış, Allah'ın İslâm'ı adına ucube düzenler ortaya çıkarmıştır. Üstelik kendilerini "dinin tek temsilcisi" olarak ilan eden bu zihniyete sahip kişiler kendileri dışında herkesi dinsiz sayıp, aforozlamışlardır.(Bakın 32. bölüm)

KİTABIN AMACI

Bu kitabın amacı tüm bu uydurmaları gösterirken, din adına tekelin bir tek Kuran'da olduğunu, Kuran dışında hiçbir kişinin, hiçbir mezhebin, hiçbir şeyhin ve hiçbir uygulamanın ne dine tek bir ilave, ne de dinden tek bir eksiltme yapamayacağını göstermektir. Dinin temel hedefi insandır. İnsanı hayatla, kendisiyle çelişkiye götürmenin sonu hüsrandır. İslâm'ın gerçek yapısında bu çelişkinin yeri yoktur. Oysa uydurulmuş din ileride göreceğiniz gibi çelişkiler, mutsuzluklar ve mantıksızlıklar yuvasıdır. Allah'ın insan yaratılışının özüne uygun bir sistem olarak tanıttığı dinin, insan yaratılışının özünü ve yaratılışın en büyük nimeti olan akılla çelişmesi asla düşünülemez.

O halde sen yüzünü bir Tek Tanrı'cı olarak dine: Allah'ın insanları yaratışındaki fitrata (yaratılış-özüne) çevir. Allah'ın yaratışında bir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar.

30-*Rum Suresi 30*

Din adına tek hüküm koyucu Allah'tır. Allah tek yetkili olarak mesajlarını Kuran vasıtasıyla insanlığa eksiksiz, çelişkisiz, ayrıntılı, tam ve açık bir şekilde göndermiştir. Bu gerçekleri belirleyip Kuran'ın İslâm'ını kabul etmek, Allah dışında hiçbir kimsenin hüküm koyucu olarak kabul edilme-

mesi demektir. Bu yüzden bu hareket, Allah dışında dinin sahibi ilan edilenlerin tümünün bu geçersiz yetkilerinin ellerinden alınıp, dinin tek sahibi Allah'a, hiç kimseyi O'nun hükmüne ortak etmeden yönelmek demektir. Kuran'ı insanlara ileten, ilk Müslümanları örgütleyip, kendisi de Kuran'a uyan Peygamber'imiz, Kuran'ın dışında bir kaynağı insanlara sunmamış, yazdırmamış, din adına göstermemiştir. Peygamber'in söylemiş olduğu varsayılan bir söz veya bir yorum Kuran'la çelişir, Kuran'a ilave veya eksiltme yaparsa, bu söz hem dine, hem de Peygamber'e iftiradır. İlerki bölümlerde, Arap, Emevi, Abbasi gelenek ve göreneklerini, uydurma izahları, şahsi görüşleri dine sokan, dinin özellikle uygulama alanını bir yığın uydurmayla dolduran zihniyeti tanıyacağız. Bu bağlamda din denince neden yalnızca Kuran'ı anlamamız gerektiğini, Kuran'da geçmeyen hususların neden dinle alakası olmadığını kavrayacağız. Ayrıca dine maledilen ve yaygın olarak Kuran'da da var sanılan birçok hususun, Kuran'da yer almadığını ve bu yüzden dinen bir şey ifade etmediğini öğreneceğiz. Yani; Kuran'a giderek dini yeniden tanıyacağız ve yapılandıracağız.

TABULARIN ZİHİNLERE VURDUĞU ZİNCİRLERDEN KURTULALIM

Dini sonuçları bildirirken bir tek Kuran'ı baz alıp, kendi sübjektif görüşümüzü bildirmemeye çalışacağız. Buna rağmen gelenek savunucuları tarafından çok çeşitli ithamlara uğrayacağımızı şimdiden tahmin ediyoruz. Daha evvel de birçok araştırmacı-yazarların itham edildiği gibi bizim de ajan, Yahudi veya mason olduğumuzun söyleneceğine kesin gözüyle bakıyoruz. Kendi geri kalmışlıklarının sebebini sürekli bir takım dış güçlere yükleyip, kendilerini temize çıkartma, geleneksel İslamcılarının klasikleşmiş kendilerini kandırma metodudur. Şimdiden söyleyelim: Yahudi, ajan, ya da mason değiliz. Gelenekçi dinin insanları dinden soğutması üzerine, birikimlerimizi kitaba aktarmayı borç bilen Kuran araştırmacılarıyız. Bu kitabı da eleştirel mantıkla okumanızı tavsiye ediyoruz. Doğru olan ve dinin tek kaynağı olan Allah'ın kitabı Kuran'dır. Buradaki fikirlerimiz de ancak Kuran'a uyduğu ölçüde doğrudur. Bu çalışma, İslam'ı Kuran dışılıktan kurtarmaya çalışan; geleneğin, taklidin, kelle sayısının ve hurafelerin akıllara vurduğu zincirleri kırmayı amaçlayan bir çalışmadır.

Elinizdeki kitap Kuran'daki İslam'ı anlama yolunda ufak bir katkıda dahi bulunursa çok mutlu olacağız.

2. BÖLÜM

KURAN AYETLERİNE GÖRE DİN

Ş u anda din adına sunulan sistem ile Kuran'ın anlattığı din arasında ne gibi farklılıklar var diye düşünebilirsiniz. İlerideki bölümlerde Kuran'ın İslam'ı ile geleneksel İslam'ın farklarını detaylı bir şekilde göreceksiniz.

DİNİN KAYNAĞINI BELİRLEMEK

Bu farklılıkları ortaya çıkarmak için önce dinin kaynağını belirlemek gerekir. Kuran'ın, dinin tek kaynağı olduğunu anladıktan sonra bize din adına yöneltilen soruların cevaplarını, delillerini Kuran'dan arayacağız. Örneğin biri bize haremlik-selamlık şeklinde kadınların erkeklerle ayrılması dinde var mı diye sorarsa, Kuran'ı okuyup inceleyeceğiz ve böyle bir yasağı bulamadığımızdan dolayı dinde böyle bir yasağın olmadığını söyleyeceğiz. Oysa geleneksel din yapısını savunanlar dini Kuran'dan değil, ilmihal kitaplarından, şeyhlerinden ve uydurmalarla dolu hadislerden öğrenmektedirler. Kuran'ın dışındaki bu kaynaklara göre ise haremlik-selamlık dinin bir şartıdır, farzdır. (Sırf Kuran'dan dini anlamanın örnekleri için bakınız 35.,37.,38. bölümler)

Tüm bunları incelediğimizde tüm sorunların çözümü olan şu temel soru karşımıza çıkıyor: “Kuran, dinin kaynağı olarak yeterli

mi?” Kuran yeterlidir. Çünkü eksikliği, gediği yoktur ve din adına tüm izahları kapsar. Üstelik Kuran, dinin tek kaynağı olduğunu ve her şeyi açıkladığını kendisi söyler. Oysa karşıt görüşte olanlara göre Kuran’ın yanında hadis, icma ve kıyas olmazsa din eksik olur. Bunlardan Kuran ve Hadis temel kaynak olarak alınır. Biz kitabımızda hadis diye adlandırılan Kuran dışı sözlerin güvenilir olmadığını ispatlamaya ağırlık vereceğiz. Çünkü hadislerin bile Kuran’ın yanında Kuran’a ilaveler yapan ikinci bir kaynak olamayacağını gösterirsek diğerleri otomatik olarak devre dışı kalacaktır. (Diğer kaynakların tahribatını anlamak için özellikle kitabımızın 14. Bölümünü okumanızı tavsiye ederiz). Kuran gelenekçi İslamcılara göre yetersizdir. Aslında Kuran’ın yeterliliğini ispat etmeye sadece kitabın bu bölümünde Kuran’dan alıntı yaptığımız ayetler bile yeterlidir. Kuran’ın yeterli olduğunu, her şeyi açıkladığını ve gerekli teferruatları verdiğini başta Kuran’ın kendisi söylemektedir. Kuran dışında diğer kaynaklara ihtiyaç olduğunu söyleyerek Kuran’ı yetersiz ilan etmek, başta Kuran’ın bu ayetlerine karşı gelmektir. Fakat biz sırf bu ayetler bile delil olarak yeterlidir deyip geçmeden, Kuran’ın din konusundaki otoritesine eş koşulan hadislerin (sözlerin) nasıl çelişkili, mantıksız ve Peygamber’e iftira olduklarını da örnekleyerek, Kuran dışındaki dini arayışların hatasını her yönden göstereceğiz.

KURAN’I YETERSİZ GÖRENLER

Kuran’a yeterince güveni olmayanlar; falanca mezhepten, filanca tarikattan olduklarını söyleyerek görüşlerimize karşı çıkanlar olacaktır. Hadisçiler, hadis kitapları bilinmeden, fıkıhçılar fıkıh kitapları olmadan, tefsirciler bol hadisli tefsirler okunmadan İslam bilinemez, halk dini anlayamaz demeye devam edeceklerdir. Din tüm insanların anlaması için mi yoksa sadece üç dört kişinin anlaması için mi indirildi? Peygamber’imizin mezhebi var mıydı? Dört halifenin mezhebi neydi? Kuran’da Hanefilik, Şafilik, Alevilik, Şiilik, Vahhabilik şeklinde mezhepler mi var, yoksa tek bir dinden mi bahsediliyor? Kuran dinin rehberi diye kendinden mi bahsediyor, yok-

sa Buhari'den Müslim'den, Oniki İmam'ın eserlerinden, ilmihallerden, Muvatta'dan mı bahsediyor? Kuran ayetlerini inceleyip, bu soruların cevabını bulalım ve Kuran'ın dinin tek kaynağı olarak yeterli olup olmadığını tespit edelim.

Biz bu kitabı sana, her şeyin ayrıntılı açıklayıcısı, bir doğruya iletici, bir rahmet, Müslümanlara bir müjde olarak indirdik..

16- Nabl Suresi 89

Görüldüğü gibi ayette Kuran'ın her şeyi açıkladığı, bizi doğruya iletmediği söylenmektedir. Kuran her şeyi açıklıyorsa Buhari, Müslim diye kaynaklara, ilmihal kitaplarına ne gerek var? Allah her şeyi Kuran'da açıkladığını söylerken niye hâla Hanbeli, Şafi, Şii, Hanefi, Caferi, Maliki diye mezheplerden medet umuyoruz? Neden Allah Kuran'da bize Müslüman (İslam olan) diye isim takmışken Sunni, Şii, Hanefi, Şafi diye isimleri kullanıp Allah'ın bize verdiği ismi yetersiz görüyoruz?

HÜKÜM YALNIZ ALLAH'INDIR

Hüküm yalnız Allah'ındır. O kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur. Ama insanların çoğu bilmiyorlar.

12- Yusuf Suresi 40

26-Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz.

27-Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kudret yoktur.

18- Ke'f Suresi 26,27

Hüküm Allah'tan başkasına bırakılırsa, dosdoğru dinden sapılmış olunur. Mezhep içtihatlarıyla, icma, kıyas başlıklarıyla veya hadislerle dayandırılarak verilen hükümler Allah'ın hükmü değildir. Bu mezhepleri dine eşitlemek, Allah'ın hüküm koyucu yetkisini başkasına vermek demektir. Allah'ın hüküm konusunda hiçbir orta-

ğı yoktur. Kişilerin şahsi hükümleri din olamaz. Kehf suresi 27. ayetten Allah'ın hükmüne uymanın Allah'ın vahyine uymakla yerine getirilebileceğini anlarız. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek kimse yoktur, ama mezhepler nasih mensuhla (25. Bölümü okuyun), uydurma hadislerle Allah'ın hükümlerini değiştirmeye yeltenmişlerdir. Allah'ın hükümleri Allah'ın vahyi olan Kuran'dadır. Zaten Allah'ın sözü olduğu iddia edilebilecek başka bir kaynak yoktur ki bu kaynağın Allah'ın hükmünü kapsadığı iddia edilebilsin. Hükmün yalnız Allah'ın olması (12 Yusuf Suresi 40) ve Allah'ın hükmüne kimsenin ortak kılınmaması (18 Kehf Suresi 26) için Allah'ın hükümlerinin hepsini içeren Kuran'ı dinin tek kaynağı yapmak zorundayız. Eğer Allah'ın hükmü olmayan, Allah'ın olmayan kitapları, dini hüküm kaynağı yapıyorsak (İster mezhep ilmihali, ister hadis kitabı olsun) Allah'ın kitabı Kuran'la çeliştirmeyi bilmeliyiz. Bu kitapların Buhari, Müslim, Ebu Davud gibi adları ve mezheplerin Hanefi, Şafi, Caferi gibi adları, bu hükümlerin sahiplerinin Allah değil, bu şahıslar olduklarını daha baştan adlarıyla ortaya koymaktadır.

Allah'a çağırın, yararlı işler yapan ve ben Müslümanlardannım diyen kimseden daha güzel söz söyleyen kim vardır?

41-Fussilet Suresi 33

Rabbinin sözü hem doğruluk, hem adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur.

6- Enam Suresi 115

Allah'ın dini, Kuran'ın indirilmesinin bitişiyle Peygamber'imiz hayattayken tamamlanmıştır. Kuran yazdırılmış, ezberlenmiş ve başı sonu belli bir kaynak olarak rehberimiz olmuştur. Peygamber döneminde yazılması yasak olan hadisleri toplayan kitaplar Peygamber'in vefatından yüz-ikiyüz yıl sonra ortaya çıkmaya başlamıştır. Kuran'ın ayetine göre Allah'ın sözleri değiştirilemez bir şekilde tamamken, nedense insanlar bununla yetinmeyip yeni sözler aramışlardır. Bu zihniyete göre İmam Şafi'nin içtihatları, Oniki

İmam'ın fetvaları veya Hanefi imamların izahları ile din tamamlanmıştır. Bunlara göre din daha evvel tamam değildir ki bu şahısların yorum, içtihat ve izahları insanlara gereklidir. Ayrıca geleneksel İslam'ın savunucuları bununla da yetinmeyip, nasih-mensuh kılıflı izahları sonucunda hadislerle Kuran'ın izahlarını iptal edip, yerine kendi izahlarını ve hadisleri koymuşlardır (Bakınız 25. ve 26. Bölüm). Böylece Allah'ın sözlerini değiştirebilecek hiç kimse olmadığıyla ilgili olan yukarıdaki ayetle çelişmişlerdir.

KURAN HER DETAYI İÇERİR

Allah size kitabı detaylandırılmış bir halde indirmişken Allah'ın dışında bir hakem mi arayalım?

6- Enam Suresi 114

Kuran ana konuları verip, yan konular için bizi başka kitaplara, şeyhlere, ilmihallere, kütüb-i sitteye havale etmiyor. Kendisinin detaylandırılmış olduğunu söylüyor. Eğer ki bir yasağı, detayı, ibadeti Kuran'da bulamazsak; bu, o yasağın, detayın, ibadetin dinimiz ile alakası olmadığı anlamına gelir. Örneğin ipek giymek veya midye, karides yemek ile ilgili Kuran'da bir ifade olmaması, ipeğin giyilebileceğini, midye ve karidesin yenebileceğini gösterir. Kuran'da bir fiilin yapılmamasına dair izah aramak gerekir, yapılması gerektiğine dair izaha gerek yoktur. Örneğin ipeğin giyilmesinin yasak olduğuna dair izahın bulunamaması yeterlidir. Ayrıca ipek giyilebilir manasında bir ayete gerek yoktur. Bu mantığı şu ayette de gözlemleyebiliriz.

Ey iman sahipleri; size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Kuran indirilirken onları sorarsanız size açıklanır. Allah onları affetti. Allah Bağışlayandır, Merhametlidir.

5-Maide Suresi 101

Allah kullarına güçlük çıkarmak istemediği için birçok konuda açıklama yapmamıştır. Eğer açıklama yapsaydı, o konularda da üze-

rimize sorumluluk binerdi. Allah birçok ayette dinin kolay olduğunu, insanlara güçlük çıkarmak istemediğini söylemektedir. Oysa hadis uydurucuları ve mezhepçiler sanki Allah unutmuş gibi Allah'ın açıklama getirmediği konuları açıklayarak, din adına zorluklar üretmişlerdir. Dinin yasakladığı her şey kötüdür, ama din her zararlı fiili yasaklamak zorunda değildir. Dinin açıkladığı hususları yerine getirmek bir sorumluluktur. Bu yüzden, dinde açıklanmayan hususların Allah'ın bize verdiği özgürlük alanları olduğunu anlamalı ve acilen Kuran dışında dine yapılan ilaveleri temizlemeliyiz.(Geniş bilgi için 39. Bölümü okuyun)

ALLAH UNUTMAZ

Rabbın asla unutkan değildir.

19-Meryem Suresi 64

Rabbimiz Allah, her şeyi bilir ve bu, bizim din adına tüm ihtiyaçlarımızı bildiği anlamına gelmektedir. Allah'ın açıklamadığı konular haşa unutkanlığından değil, bizi o konularda özgür bırakmak istemesinden kaynaklanır. Allah'ın açıklamadığı konuları açıklayarak dine yeni ilaveler, yeni detaylar getirenler, kendilerini Allah'tan daha mı akıllı sanıyorlar, yoksa bu ayeti ve Allah'ın kainattaki tüm ayetlerini görmezlikten gelip, Allah'ın indirdiğinin kendilerince eksikliğini mi kapıyorlar? Örneğin; Allah kadına “Şuradan şuraya kadar örtüneceksin” şeklinde bir üniforma tarif etmemişken, bu üniformayı Allah adına tarif etmiş olanlar ne yapmak istediler? Niye Allah'ın kitabı Kuran'ı yetersiz görüp kendi görüşlerini dine soktular? Bu soruların niyesi belki tartışılır ama Kuran'da olmayan izahların dinde olmadığı, bu örnekte görüldüğü gibi kadına bir üniforma biçmenin Allah'a, Kuran'a, dine iftira olduğu tartışılmaz. (Bakınız 17.,18. Bölüm)

Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu?

29-Ankebut Suresi 51

Ne yazık ki geleneksel İslamcılara Kuran yetmiyor, yetmiyor, yetmiyor... Ne yapıp edip, gerektiğinde ayetleri çekiştirip, içinde binlerce uydurma olan hadisleri, dine ilave bir sürü hükmü uyduran mezhep imamlarının görüşlerini din diye yutturmak isteyenlere, Kuran yetmiyor. Çünkü Kuran kadını gelenekçilerin istediği gibi kapatmıyor, haremlik-selamlık yapmıyor, sanata, heykele yasak getirmiyor, sarığın, sakalın, cübbenin, Arap geleneklerinin makbul olduğunu söylemiyor. Bu yüzden birçok kişi Kuran Müslümanı olmaktansa Hanefi, Şafi, Şii olmayı tercih ediyor. Çünkü Kuran'da olmayan bu yasalara, bu örf dinselleştirmeciliğine, bu mezhepler geçit veriyor. Kişiler Kuran'ı açıp dini öğreneceklerine, kafalarında din oluşturup Kuran'da arıyorlar, sonra bu dini Kuran'da bulamayınca, bak Kuran eksikmiş diyorlar. Ne yazık ki yukarıdaki ayette geçtiği gibi bazı dinsizlere de, bazı dincilik şampiyonlarına da Kuran yetmiyor.

EKSİKSİZ KİTAP

Kitap' ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.

6-Enam Suresi 38

Allah Kitap'ta eksik olmadığını söylerken, Kuran'ı ölülerin arkasından okunan bir kitap gibi kullanıp, Kuran'ın manasından çok musikisine önem verenler, ne yazık ki bu ayetlerin manasını anlayamıyorlar. Kuran'ın yerine ilmihal kitabını, mana yerine musikiyi, canlılar yerine ölüleri, Kuran İslâm'ı yerine mezheplerin İslâmı'nı ön plana alanlar Kuran'ı, manayı ve canlıları ön plana almadıkça bu ayetlerin açık manasını da anlayamayacak gibi gözüküyorlar.

154- Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

155- Hiç mi hatırıınıza getirmiyorsunuz?

156- Yoksa sizin apaçık olan bir deliliniz mi var?

157- Şayet doğru söylüyorsanız kitabınızı getirin.

37-Saffat Suresi 154-157

36- Neyiniz var? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

37- Yoksa okuyup, ders almakta olduğunuz bir kitabınız mı var?

38- İçinde keyfinize uyanın sizin olduğu.

68-Kalem Suresi 36,37

Sen de aralarında, Allah' ın indirdiğiyle hükmet.

5-Maide Suresi 49

Ayetlerden, dini hükümlerin Allah'ın indirdiğine dayanması gerektiğini görüyoruz. Allah'ın indirdiği kitaba dayanmayan hükümler, dinen temelsizdir. Yani dinen bir hüküm oluşturmazlar. Eğer Peygamber'in bir söz veya davranışı Kuran'a ilave bir hükme delil gösteriliyorsa, bilin ki o hadis ya Peygamber'e iftiradır, ya da Peygamber'in şahsi tercihi olan, dinen hüküm ifade etmeyen bir mesele dinselştirilmiştir. Maide Suresi 49. ayetten anladığımız üzere Peygamber sadece Kuran'la hüküm verir ve sonuç olarak Kuran'da tüm dini hükümler vardır. Bir tek Kuran'ı dini kaynak yaparsak başka bir kaynağa, otoriteye ihtiyaç duymadan dinimizi buluruz. (Allah'a ve Peygamberlerine itaat konusunu 27. Bölümde anlatacağız)

O yalnızca bir öğüt ve Mübin(apaçık) bir Kuran'dır.

36-Yasin Suresi 69

Kuran'ın sıfatlarından biri olan Mübin, "beyan" kökünden olup apaçık, açık açık gösteren manalarına gelmektedir. Aynı ifadeye 27-Neml 1, 28-Kasas 2, 26-Şuara 2 gibi ayetlerde de rastlarız. Kuran'ın apaçık olduğunu ifade eden bu ayetler, Kuran'ın tek başına anlaşılabilir olduğunu, ancak hadislerle, esbab-ı nuzul hikayeleriyle, mezhep imamlarıyla Kuran'ı anlayabileceğimizi söyleyenlere cevap vermektedir. 27-Neml Suresi 79. ayette ise Peygamberimiz'e "Sen mübin gerçek üzerindesin." deniliyor. Peygamberimiz'in insanlığa tanıttığı gerçeğin açıklayıcısı Kuran'dır. Bu yüzden Peygamberimiz'e izafe edilen her şey ancak Kuran'dan onay aldığı takdirde geçerlidir. Mübin olan Kuran; hem dini, hem Peygamber'i tanımamızda hepimize tek başına yeterlidir.

KURAN'A UYAN PEYGAMBER'E DE UYMUŞ OLUR

De ki “ Ben sizi ancak vahiy ile uyarıyorum.”

21-Enbiya Suresi 45

Böylece biz seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete sana vahyettiklerimizi okuman için gönderdik.

13-Rad Suresi 30

Bu Kuran, bana, sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için vahyolundu.

6-Enam Suresi 19

Onlara ayetlerimiz açık açık okununca, bizimle karşılaşmayı ummayanlar “Bize bundan başka bir Kuran getir veya bunu değiştir.” dediler. De ki “Onu kendiliğimden değiştirmem benim için söz konusu olamaz. Ben sadece vahyolunana uyuyorum.”

10-Yunus Suresi 15

Ayetlerde görüldüğü gibi, Peygamber'in açıkladığı ve uyduğu vahiy Kuran'dır. İnanmayanların reddettiği, değiştirilmesini istedikleri de Kuran'dır. Peygamber'in vazifesi kendisine vahiy olarak gelen Kuran'ı okumaktır. Peygamber'e uymak; Kuran'a uymak, Kuran'ın sistemine göre inanmak, hareket etmek ve yaşamaktır. Peygamber'imiz Kuran'da en çok “Resul” kelimesiyle tanıtılır. Resul Türkçe'de “elçi” kelimesinin karşılığıdır ki Allah bu kelimeyle, Peygamberimiz'in vazifesi olan Allah'tan aldığı mesajı insanlara iletmeyi vurgular. Ayetlerden gördüğümüz gibi bu mesaj Kuran'dır. Başka hiçbir kaynağa, hiçbir kitaba gönderme yoktur. Allah, Kuran dışında başka uyulması gereken vahiyler, kaynaklar olsaydı, onları da belirtir, onlara da uymamızı isterdi. Oysa bugünkü manzaraya baktığımızda yüzlerce cilt hadis ve fıkıh kitabının dinin kaynağı sayılarak Kuran'a eş koşulduğunu görüyoruz. Böylece Kuran'ın din konusundaki otoritesi ve kaynaklığı %100 iken, Kuran

birçok kaynağın arasındaki bir kaynağa indirgeniyor. Öyle ki Kuran'ın oluşturulan bu yeni yapıda hacim olarak payı %1'in bile çok altındadır. Gördüğümüz tüm bu ayetler, Kuran'ın değerini düşüren, Peygamber'e yalan sözler(hadisler) atfeden, Peygamber'e iftira eden bu mantığa karşı çıkar.

KURAN KARANLIKLARDAN AYDINLIĞA ÇIKARIR

4- Dosdoğru bir yol üzerindesin.

5- Aziz ve Rahim' in indirdiği üzerindesin.

36-Yasin Suresi 4,5

Bu bir kitaptır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura (aydınlığa), O övgüye layık, Aziz olanın yoluna çıkarman için sana indirdik.

14-İbrahim Suresi 1

Bu kitap (Kuran) insanları karanlıktan aydınlığa çıkarır. Allah'ın indirdiği (Kuran) üzerinde olan dosdoğru yol üzerinde olur. Kuran'a uyanlar bu ayetler gibi birçok ayetten güç ve destek alırlar. Peki Fetavayı Hindiyelere uyanlar, Tirmizi, Muvatta, Buhari, Müslim gibi kitaplara uyanlar ve bunları Kuran gibi dinin kaynağı gösterenler, böylece Kuran'ın dindeki tekeline bozma girişiminde bulunanlar nereden güç ve destek alıyorlar? Kuran, Peygamber döneminde yazıldı, ezberlendi. İçinde hiçbir çelişki ve mantığa aykırılık yoktur. Diğer hiçbir kaynak, Peygamber hayattayken yazılmadı. Üstelik ileride hadisleri ve mezhepleri inceleyen bölümlerde göreceğimiz gibi bu izahlar Kuran'la, kendi aralarında ve mantıkla çelişirler. Nerede çağın ve aklın çok önünde olan Kuran? Nerede çağın gerisinde, İslam'dan insanları kaçırmış uydurma hadisler ve mezhepler? (4. Bölümden 12. Bölüme kadar Kuran'a eş koşulan izahları inceleyip, dinin kaynağı olmaya lâayık olmadıklarını göstereceğiz.)

YAHUDİLERDE VE HİRİSTİYANLARDA DA AYNI TİP DEJENERASYONLAR VAR

İçinde Allah' ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında iken, nasıl oluyor da senin hakemliğine başvuruyorlar.

5-Maide Suresi 43

İncil bağlıları Allah' ın onda indirdiğiyle hükmetsinler. Allah' ın indirdiğiyle hükmetmeyenler sapkınların ta kendileridir.

5-Maide Suresi 47

Allah evvelki din sahiplerine de Peygamberleri aracılığıyla kitaplar, sayfalar indirmiş ve kitaplarına uymalarını söylemiştir. Yahudiler Kuran gibi detaylı ve her şeyi açıklayan Tevrat'ı aldılar. Ancak Allah'ın sözleriyle yetinmediler. Bakara Suresi 67. ile 71. ayetler arasında gördüğümüz Yahudilerin teferruatsever yaklaşımları Hz. Musa'nın vefatından sonra da devam etti. Bu tavırları sonucu Mişna (Söz, Hadis) ve Gamara (Pratik, Sünnet) denilen dini kaynaklar ürettiler. Hadis ve sünnet adı altında kutsala fatura edilen uydurma dolu izahlarla dini teferruata boğma, bir tek bizim dinimize özgü değildir. Kuran, Hıristiyanların Hz. İsa'yı ve din adamlarını Rabler edindiğini söyler ve dine ilave olarak uydurdıkları ruhbanlığa sonra kendilerinin de tam olarak uyamadığını anlatır. Kuran'da tüm bu kıssalar bize öğüt almamız için açıklanmıştır. Oysa kendini dinde otorite ilan eden bazıları "Bu Hıristiyan ve Musevilerle olmuş, bize olmaz" diyerek sanıda bulunmaktadır. Acaba Kuran'dan bir delilleri var mı? Tabi ki yok. Zaten delil yerine sanı ile konuşmaya meraklı bu otoritelerin(!) delile ihtiyacı yoktur. Çünkü kendileri ve evvelki otoriteleri zaten delildir. Bu tipler kelle saymaya çok meraklıdır. Bunların çoğu "Bu kadar insan böyle diyor siz onlardan daha mı akıllısınız?" izahıyla geleneklere, kelle sayım sonucuna güvenirlere. Hıristiyanların çoğu "Hz. İsa Allah'ın oğlu" derken, bunun bir mecaz olduğunu, Allah'ın oğlu olamayacağını, Hz. İsa'nın sadece Allah'ın sevgili bir kulu ve Peygamber'i olduğunu

nu söyleyen Hıristiyanlar da vardır. Peki bu azınlık Hıristiyanlar mı, yoksa Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia eden, Katolik ve Ortodoks din adamlarını Rabler edinmiş bu çoğunluk mu haklıdır? Üstelik Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia edenlerin sayısı geleneksel İslam'ı savunanlardan çok daha fazladır. Hıristiyan çoğunluk: "Bakın ne kadar çok kişi Hz. İsa'yı Allah'ın oğlu kabul ediyor. Bizim Saintlerimiz, evliyalarımız çok fedakâr, çok büyük adamlarmış. Onlar böyle diyor yanılıyor da, siz üç beş adam bizim Saintlerimizden, mürşidlerimizden, papazlarımızdan daha mı iyi biliyorsunuz?" demektedirler. Geleneksel İslam'ı savunanların izah tarzıyla bunların tıpatıp aynı olması hiç de şaşırtıcı değildir. Çoğunluğa uymanın saptırmaya yol açacağını belirten Kuran ayetleri ve Hıristiyan çoğunluğun çizdiği bu manzara umarım kelle sayıcıları ve delil yerine evliyaya(!) güvenenler için yeterlidir.(Hz. Ömer'in, hadisleri "ümmetimin Mişna'sıdır" diyerek yakması için 11. Bölüme, Hıristiyan ve Musevilerle ilgili konular için 29. Bölüme, kelle sayma meraklılarına cevap için 33. Bölüme bakın.)

Andolsun ki size beyyine (açıklayıcı, açık delil) ayetler, sizden önce gelip geçenlerden örnekler ve korunup, sakınanlar için de bir öğüt indirdik.

24-Nur Suresi 34

... Ta ki ölen beyyine (açık delil) üzerine ölsün, yaşayan da beyyine (açık delil) üzerine yaşasın.

8-Enfal Suresi 42

Kuran'a göre insan beyyine (açık delil) üzere olmalıdır. Yani gelenek diye, böyle gördük, biz de böyle yapıyoruz diye uygulamalar, kelle sayımı ile gerçeği bulmalar Kuran'ın İslamı ile bağdaşmaz. Kuran'a göre, Kuran'ın kendisi beyyinedir(açık delildir). Demek ki Kuran'ı dinin kaynağı yapanlar açık delile uymuş olurlar.

Bunları Kuran'da türlü türlü şekillerde (sarf) açıkladık ki öğüt alıp hatırlasınlar. Fakat bu sadece kaçışlarını artırıyor.

17-İsra Suresi 41

Andolsun bu Kuran'da her örnekten insanlar için türlü türlü açıklamalarda (sarrafna) bulunduk. İnsanların çoğu ise tanımamakta ayak direktmektedirler.

17-İsra Suresi 89

Bak iyice kavramaları için ayetleri nasıl türlü şekillerde açıklıyoruz(nusarriful).

6-Enam Suresi 65

Bilgiyle uzun uzadıya, etraflıca açıkladığımız (fassalna), inanan bir toplum için doğruya iletici ve rahmet olan bir kitabı onlara getirdik.

7-Araf Suresi 52

Bu bir kitaptır ki, Hakim ve Her şeyden Haberdar olan, ayetlerini hüküm ifade edici (muhkem) kılmış ve sonra detaylandırıp(fussilet) açıklamıştır.

11-Hud Suresi 1

KURAN'IN AÇIKLAMADIKLARI DİN DIŞI ALANDIR

Yukarıdaki ayetlerden Kuran'ın detaylı, etraflıca, türlü türlü şekillerde gerekli açıklamaları yaptığını Kuran'ın kendisinin söylediğini görüyoruz. Ayetlerde Kuran'ın etraflıca, türlü türlü şekillerde, detaylı bir biçimde açıklamalar yaptığını vurgulayan kelimelerin Arapçasını parantez içinde verdik. “Kuran başka kitaplara gönderme yapar, Kuran ana kitaptır, detayları başka kitaplardan öğreniriz.” demek tüm bu ayetlere karşı çıkmak, bu ayetleri yok saymak demektir. Aynı şekilde “Kuran'ı biz anlayamayız” tipi izahlar da Kuran ile çelişir. Kuran'ın izahlarına göre iman edenler Kuran'ı anlar. Kuran'ı anlamamak iman etmeyenlerin bir özelliğidir. Kuran'ı incelediğimizde gerekli tüm teferruatların Kuran'da yer aldığını görürüz. Örneğin Kuran, zorda kalıp başka yiyecek bir şey bulamayanların aşırıya gitmemek kaydıyla haram olan leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanları yiyebileceğini söyler.

Hacca giderken başında hastalık olduğu için saçını kısaltanların ne yapması gerektiği de Kuran'da geçer. Teyze ve anne ile evlenmenin haram olduğu da Kuran'da vardır. Peygamber'in sırf kendisine farz olan gece ibadeti de Kuran'da geçer. Ebu Leheb'in Müslüman olmayacağı, Rumların yakın zamanda savaşı kazanacakları tipinde ancak Peygamber'imiz döneminde gözlenebilecek olaylara da Kuran değinir. Yukarıdaki örnekler ve daha birçok örnek, Kuran'ın tüm teferruatları verdiği delilidir. Kaç kişi domuz, leş gibi yiyecekler ile başbaşa kalıp başka hiçbir helal gıda bulamayacak kadar zor durumda kalıp, bunları yemek zorunda kalacaktır? Hacdayken hastalığı yüzünden saçını kısaltacak olan kişi sayısı binde bir bile değildir. Yani her bin kişiden birinin hayatta bir kere rastlaması ihtimali bile zor olacak bir detay Kuran'da vardır. Teyze ve anne ile evlenmeye kalkmanın çirkin olduğu aşağı yukarı herkesin bildiği, onbinde bir insanın bile kalkışmayacağı bir iğrençliktir. Kuran bu konu zaten bilinir dememiş, bunu da açıklamıştır. Yahudilere Cumartesi yasağı gibi yasakların da koyulduğunu belirten Kuran, hiç mümkün müdür ki inananlarına tüm yasakları belirtmesin? Hiç mümkün müdür ki Hacda saçını kısaltan adama yol gösterebilir de, kıyafet ve diğer hususlarda bir yasak varsa bunu kadınlara açıklamaz mı? Hiç mümkün müdür ki zorda kalana yukarıda belirttiğimiz izni açıklasın da midye, karides diye bir yasak varsa bunun açıklamasını başka kaynaklara bıraksın? Hiç mümkün müdür ki Peygamber'e özel farz ibadet açıklansın da tüm Müslümanlara farz olan tüm namazlar Kuran'da yer alsın? Allah'ın gönderdiği bir kitap var ve onun din adına tüm bilgileri içermediğini iddia edenler var. Allah'ın eksik ve başka kaynaklara ihtiyacı olan bir kaynak göndermesi mümkün mü? Allah'tan olanın, insanın yazacağı kitaplardaki açıklamalara, tefsirlere muhtaç olduğu hiç düşünülebilir mi? Eğer ki din adına Kuran'ın hacminden fazla bilgilere ihtiyacımız olsaydı Allah, Kuran'ı 2-3 kat daha kalın yapabilirdi. Böylece bizi yine başka kaynaklara muhtaç etmezdi. Kuran eğer ki dini açıklamada yetersizse niye indirildi? Allah dinin sadece bir kısmını açıkladı da, diğer kısmı için başkalarına mı muhtaç kaldık? Allah'ın kelimeleri tükenmez, Allah kelime sıkıntısı çekmez. Allah hiç kimsenin mezhebine, hadisine ihtiyaç kalmaksızın dinini tam olarak açıklamıştır.

Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa ve deniz de arkasından yedi deniz daha katılarak kullanılsa; yine de Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah üstündür, bilgedir.

31-Lokman Suresi 27

KURAN'IN ANLAŞILMASI İÇİN TEFSİR, HADİS, İLMİHAL ... KİTAPLARINA İHTİYAÇ YOKTUR

- 32- Kafirler dediler ki “Kuran ona toptan, tek bir defada indirilseydi ya” Biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça düzenleyip okuduk.
- 33- Onların sana getirdikleri hiçbir örnek yoktur ki, biz sana gerçeği ve en güzel yorumu (ahsena tefsir) getirmiş olmayalım.

25- Furkan Suresi 32,33

Görüldüğü gibi kafirler hep Kuran ile uyarılmışlardır, bu yüzden kafirlerin itirazları da hep Kuran'a karşıdır. Yapılması gereken yorumlar da Kuran'ın içindedir. “En güzel yorum” ifadesinin Arapçası “ahsena tefsir”dir ve “tefsir” kelimesinin Kuran'da geçtiği tek yer yukarıdaki alıntıladığımız ayettir. Böylece Allah, Kuran'ın tefsirinin en güzel şekilde yine Kuran'la yapılacağını dersini vermektedir. Oysa Kuran'a eş koşulan birçok hadis de “Kuran tefsiri” diye satılan kitaplarda geçer. Kuran en güzel yorumu içerirken ayrıca başka yorum kitapları (tefsir kitapları) dinin kaynağı olamaz. Dini tefsir kitapları olmadan da anlaşılır ve tastamamdır. Daha evvel belirttiğimiz sarf(türlü şekillerde açıklama), fussilet(detaylandırma) tipi kelimelerin Kuran için kullanılması da, Kuran'ın hiçbir hadis kitabına, mezhep kitabına, tefsir kitabına ihtiyaç duymaksızın her detayı içerdığını gösterir.

1-Rahman

2-Kuran'ı öğretti

55- Rabman Suresi 1,2

17- Şüphesiz onu toplamak ve okutmak bize düşer.

18- O halde biz onu okuduğumuzda sen de onun okunuşunu izle.

19- Sonra onu açıklamak da bize düşer.

75- Kıyamet Suresi 17,18,19

Allah Kuran'ın öğretilmesini de, açıklanmasını da üzerine almıştır. Kuran, kendi kendini açıklar. Kuran'ın bir ayetinde anlaşılması gerekli konu tamamlanmadıysa, başka bir ayetin ilave yapmasıyla, o ayeti açıklamasıyla konu anlaşılır. Yoksa Kuran'ın, Kuran dışı hadis, tefsir, içtihat başlıklı kitaplara ihtiyacı yoktur. Bu kitaplardan, bu kaynakların gereğinden Kuran hiç bahsetmez. Kuran, Allah'ın kendisini öğreteceğini, açıklayacağını ve kendi içinde en güzel yorumu(ahsena tefsir) yaptığını söyler.(Kuran'ın kendi açıklanmasına şu konuyu örnek verebiliriz. 1- Fatiha Suresi 4. ayet “**Din gününün sahibidir O**” şeklindedir. Din gününün ne olduğunu anlamayan kişiler tüm Kuran'da bu terimi araştırırlar. Bu terimin 15- Hicr Suresi 35. ayet, 26- Şuara Suresi 82. ayet, 37- Saffat Suresi 20. ayet, 38- Sad Suresi 78. ayet, 83- Mutaffifin Suresi 11. ayet ve diğer geçişlerini inceleyenler bu terimin öldükten sonraki yeniden dirileceğimiz günü ifade ettiğini anlarlar. Bu örnekte olduğu gibi din adına anlamamız gereken tüm bilgi Kuran'ın içindedir. Kuran kendi kendini açıklar.)

PEYGAMBERİMİZİN ŞİKAYETİ

Kuran'ı dinin merkezine koymalı ve Peygamberimiz'e uymanın, Kuran'a uymakla olacağını bilmeli, Peygamberimiz'i ve dinimizi iftiralardan kurtarmalıyız. Peygamberimiz'in Allah'ın huzurunda ümmetinden tek şikayeti ayette şöyle geçer:

Ey Rabbim! Benim toplumum bu Kuran' ı devre dışı tuttular.

25- Furkan Suresi 30

Gerçekten de Peygamberimiz'e uydugu söylenen birçok kişinin sergilediği manzara budur. Sözde Kuran el üstündedir, kutsaldır, fakat Kuran aslında hayata uygulanmayan, dini tek başına belirlemeyen bir kitap olmuştur ve yüzlerce dini kitaptan birine çevrilmiştir. Kişiler dinlerini ilmihal kitaplarından öğrenmekte, Kuran ise anlaşılacak için değil, sadece seslendirilmek için okunmakta, böylece devre dışı tutulmaktadır.

Tüm bu ayetler ve açıklamalar, Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğunu başta kendisinin açıkladığını göstermektedir. İleride Kuran'ın dinin biricik kaynağı olduğuna dair burada belirtmediğimiz delilleri de konuların içinde göstereceğiz. Aslında Kuran'daki bu ayetler, Kuran'ın tek kaynak olduğunu ve İslam'ın eğer bir şey İslamı olacaksa Kuran İslamı olması gerektiğine delil olarak yeterlidir. Peygamber'e iftira olarak uydurulan hadisler başta olmak üzere, mezhepler, tarikatlar ve gelenekleri irdeleyerek, Kuran dışında kaynak kabul etmenin sonunun nasıl felaket olduğunu gözler önüne sereceğiz. Diğer bölümlerle beraber, özellikle 27. Bölümü dikkatlice okumanız, Kuran'a göre Kuran'ın yeterli olduğunu anlamanızı daha da iyi sağlayacaktır.

3. BÖLÜM

REFORM DEĞİL KURAN'A DÖNÜŞ

Etrafımızda İslam adına sergilenen tüm ikelliklerden, çirkinliklerden ve çelişkilerden görülenler, kitlelere acilen gerçek dinin anlatılmasının ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Bu manzaradan rahatsız olan Muhammed İkbal 1920'lerde şöyle diyordu: "Eğer biz İslam'ın bir üstün değerler sistemi olduğunu Müslüman olmayanlara anlatmak istiyorsak, onlara her şeyden önce bizim İslam'ı temsil etmediğimizi söylemek borcundayız." İkbal'den daha önceki yıllarda yaşayan Muhammed Abduh aynı gerçeği kendi kelimeleriyle şöyle anlatıyordu: "İslam denince akla problemler, çıkmazlar ve çelişmeler geliyorsa, bunun sebebi İslam değil Müslümanlardır. Müslümanların bu asırda Kuran'dan başka imamları yoktur. Ezher'de okutulan ve benzeri kitaplar varolduğu müddetçe, bu ümmet ayağa kalkamaz. Ümmeti kaldıracak ruh, ilk dönemde hakim olan Kuran ruhudur. Kuran dışında her şey; Kuran'ı bilmek ve yaşamak arasına konmuş engellerdir." Mehmet Akif Ersoy ise Kuran'a rağmen dini yozlaştıranların oluşturduğu manzarayı bakın nasıl tarif ediyor: "Eğer İslam'dan maksat Kuran'sa, ortada İslam diye bir şey olmadığını söylemek durumundayız. Çünkü Kuran bugün göklere çekilmiş ve yeryüzündeki İslam'ın onunla ilgisi kalmamıştır." Arap asıllı Amerikalı Profesör İsmail Faruki de aynı manaya gelen kendi tespitlerini şöyle aktarmaktadır: "İslam, ne bugünkü

Müslümanların tavır ve yaşayışları, ne İslam tarihinin şu veya bu dönemi, ne de İslam adına kaleme alınan şu veya bu kitabın anlatıklarıdır. İslam Kuran'dır.”

BU HAREKET POPÜLİST BİR HAREKET DEĞİLDİR

Geniş halk kitlelerinden çoğu İslam düşünürüne kadar pek çok kişi, bugün İslam adına sergilenenlerin düzeltilmesini ve İslam'ın bunlar olmadığı anlatılmasını istemektedir. Bu hareket popülist bir hareket değildir. Yani bu hareket salt geniş kitleler Müslüman olsun, insanlar İslam'ı daha çok sevsin diye yapılan bir hareket değildir. Bu hareket, bugün sergilenen manzaranın Allah'ın diniyle, Allah'ın dininin tek kaynağı Kuran'la çelişmesi yüzünden oluşmuştur. Amaç insanların beğeneceği dinin değil, Allah'ın istediği dinin oluşturulmasıdır. Sonuç olarak Kuran'ın anlattığı din, insanların daha rahat yaşayabileceği, daha rahat ettiği, daha çok sevgi ve tolerans dolu bir yapıdadır. Bu yüzden de insanlar tarafından daha çok beğenilmektedir. Ana gaye insanların beğenisi değildir, bu, ana gaye gerçekleşirken ortaya çıkan sonuçlardan biridir.

Amacı insanların beğenisi olan hareket, dini Allah'ın istediği gibi değil; şahsi, kültürel görüşler ve siyasal amaçlar çerçevesinde şekillendirir. Fransız devrimi sonucunda oluşan rönesans ve reform da böyledir. Allah'a ait olmayıp subjektif olan, yani insani olan hiçbir şey din olamaz.

HERKES MEZHEPSİZDİ

Peygamberimiz ve 4 halife döneminde Kuran dışında dini bir kaynak yoktu (11. Bölüme bakınız). İnsanlar mezheplere bağlı olmadan doğrudan Kuran'a bağlıydılar. Kuran'ın belirttiği şekilde dini yaşar, Kuran'ın serbest bıraktığı konularda kendi beğeni, örf ve alışkanlıklarına göre hareket ederlerdi. Kimse ben Sunniyim, Hanefiyim, Şafiyim veya ben Şiiyim, Aleviyim, Caferiyim şeklinde görüş belirtmiyordu. Onlar Müslümanım diyor, rehberlerini Kuran

görüp, bununla yetiniyorlardı. Peygamberimiz'in dönemindeki en cahil bedeviler bile Kuran ayetlerinden anlayışlarına göre faydalanıyor ve Müslüman oluyorlardı. Bizim arzumuz da aynı o günlerde olduğu gibi Hanefi, Şii, Caferi, Sunni gibi etiketler kullanmadan, mezheplere bağlanmadan sadece Müslüman olmamız; değişmeyen, çelişkisiz, akla, mantığa uygun ve Allah'ın uymamızı istediği Kuran'a diğer kaynaklara itibar etmeden tâbi olmamızdır. Böylece tek Allah, tek din ve tek kitabın oluşması ve Müslümanların dine fatura edilen uydurmalarından ve bu paramparça tablodan kurtulmalarıdır. O dönemdeki gibi olmamız gerekir derken o dönemdeki gibi Kuran'a uymalı, başka dini kaynak tanımamalı, takısız Müslüman olmalıyız diyoruz. Yoksa Kuran'ın verdiği serbestlikleri o döneme göre düzenlemek Kuran'ın dinine ilave yapmaktır. Kuran'ın hüküm getirmediği konuların Allah'ın bizi özgür bıraktığı konular olduğunu anlarsak, din diye bildiğimiz yanlışları düzeltebiliriz. Çünkü dinimizdeki bozulmalar en çok Kuran'ın bizi özgür bıraktığı konularda kısıtlamalar getirilmesi ile oluşmuştur (39. Bölümü okuyun).

Tüm bunları gerçekleştirirken ilk önce Allah'ın bizden bunu istediğini anlamamız lazımdır. Bunun için kitabın ikinci bölümünde Kuran'ın tek kaynak olduğunu açıklayan görüşlerin yeterli bir delil teşkil edeceğini zannediyoruz. Kuran'ın yeterliliğine dair bu bölümde bahsetmediğimiz bir çok ayeti kitabın diğer bölümlerinde göstermemiz zaten yeterli olan bu ayetleri daha da pekiştirecektir. Bu bölümden sonra kutsala fatura edilen, doğru ile yalanın birbirine karıştığı hadislerin geri dönüşü mümkün olmayan, yani doğru ile yalanın bir daha ayırt edilemeyecekleri bir şekilde girdiklerini anlayacağız. Eğer ki hadisler Kuran gibi dinin kaynağı olsalardı bu, İslam'ın geriye dönüşü mümkün olmayan tarzda bozulduğu manasına gelecekti. Bu yüzden hadislerin dinin kaynağı olamayacağını göstermek hem dinimizi, hem de Peygamberimiz'i iftiralardan kurtarmak olmaktadır. İleride hadislerin hem Kuran'la, hem kendi aralarında, hem mantıkla çeliştiklerini, hem de Kuran'a ilaveler yaptıklarını göreceğiz. Üstelik Peygamber'in ve 4 Halifenin hadisleri yazdırmama ve yaktırma konusundaki tavrını görünce (4., 10. ve 11. Bölümleri okuyun) Kuran dışında dini kaynak olabilecek hiç bir şey

birakmamanın ve Kuran'a gidip dini oluşturmanın haklılığını daha da iyi anlayacaksınız. Uydurulan din ile indirilen dini ayırt etmedeki yöntemimiz, indirilen dini (Kuran'ı) ve uydurulan dini (hadisleri, mezhepleri, şeyhleri) inceleyerek gerekli delilleri çıkartmaktır. Allah'ın istediği gibi akli işleterek ve beyyine yani açık delil üzere olarak mevcut yapı değiştirilmelidir. Bunun aksi körü körüne taklit olur ki o da bizi karşı olduğumuz yapıyla aynı noktaya götürür.

PUTLAŞTIRILMIŞ KİŞİLERDEN DİNİ KURTARALIM

Uydurmaları açıklayıp dini Kuran'ın denetimine teslim ederken, adeta putlaştırılmış, tartışılmaz sanılan kişilerin hegemonyasından dini kurtarmak gerekir. Bu sağlanmadan Sunni ile Alevi, Şii ile Hanefi, Şafi ile Caferi kucaklaşamaz. Daha doğrusu herkes putlaştırdığı, tartışılmaz gördüğü insanlardan dinini kurtarıp, tek tartışılmaz olarak Kuran'ı ilan edecektir ki herkes Sunniliğinden, Aleviliğinden, Şiiliğinden, Hanefiliğinden kurtulup bir tek Müslüman olabilsin. (Bu arada biz de kelime manası olan gerçek sünnete tabi olma konusunda Sunni, Hz. Ali'yi sevme manasında Şii ve Alevi'yiz. Fakat bizim karşı olduğumuz bu kavramların sözlük anlamı değil, sosyolojik olarak kazandıkları anlam ve İslam'ın içinde oluşturdukları Kuran'a ilavelerle dolu olan mezhepsel yapılarıdır.)

Ve derler ki “Rabbimiz biz efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de böylece onlar bizi yoldan saptırdılar.”

33- Abzab Suresi-67

Yani Sunni olanlar Ebu Hanife'yi, Şafi'yi, Malik'i, Hanbel'i kutsallaştırıp, din kurucusu haline getirmekten kaçınmalılar, “Ebu Hanife 99 defa Allah'ı rüyasında görecek kadar büyük insandı” şeklinde hezeyanlardan kurtulmalılar. (Bu inanılmaz iddiayı Çağrı Yayınları'nın Fıkhı Ekber kitabı 321. sayfada ve Ebu Hanife'yi öven birçok yazıda görebilirsiniz.) Bu arada bu mezhep imamlarıyla beraber Buhari, Muslim, Tirmizi, Ebu Davud ve diğer hadisçiler de eserleriyle Kuran'ın önünde oluşturdukları kalabalığa son vermeli. Şiiler de bizim imamlarımız masumdur, onlar hiç hata yapmaz-

lar deyip adeta imamlarına Peygamber'in ve Kuran'ın vasıflarını veren hareketlerinden vazgeçmeliler; Kuran dışında kaynak, Peygamber dışında din önderi tanımamalıdır. Aleviler de kutsallaştırdıkları dedelerini değil, Kuran'ı dini kaynak olarak önlerine almalı, Peygamber'in soyundan olmanın kimseye bir üstünlük getirmediğini bilmeliler. Kuran'da Hz. İbrahim'in babasının, Hz. Lut'un karısının nasıl sapıttıkları anlatılmaktadır. Peygamber'ler hayattayken bile yakınları kimi zaman kurtulamazken, Peygamber'in bilmem kaç göbek öteden torununun torunlarının torunlarında üstünlük aramak ve bunu yaparken Kuran'ı, Allah'ın bize rehber, rahmet ve herşeyin açıklayıcısı olarak gönderdiği kitabı (16 Nahl Suresi 89) unutmak olacak şey değildir. Her mezhebin güzel yaptığı bir şeyi de unutmayalım. Her mezhep diğerinin hatalarını, diğerinin eksiklerini çok iyi anlamaktadır. Sunniler, Şiiilerin mezhep imamlarını masum ilan edip onlara körü körüne tabi olmalarını çok mantıklı eleştirirler. Fakat sonra kendi imamlarını; Hanefi'yi, Şafi'yi, Maliki'yi, Hanbeli'yi tartışılmaz kıldıklarını, din diye Kuran yerine onlara tabi olduklarını unuturlar. Bir mezhebe göre bir farzı yerine getirenin, diğer mezheplere göre haram işlediği birçok husus ortaya çıkar ve sen Hanefi isen bu doğru, Şafi isen şu, Hanbeliysen öbürü doğru derler ve Allah'ın indirdiği din bir iken bir sürü din oluştururlar. (14. Bölümdeki Mezhepler kısmını okuyun.) Şiiilerin mezhep imamlarını yüceltmelerini çok iyi algılayan göz ne yazık ki kendisi de aynen bir imam bulup ona tabi olmuştur, ama aynı göz onu farkeder, kendini farketmez. Ona sapık der, kendisine ise yegane kurtulacak olan fırka, mezhep diye bakar. Evet belli kişilere tabi oluyorsanız, nedir sizin farkınız? Çoğunuza göre kendi tabi olduğunuz kişi en üstün kişi, diğerleri ise sapıktır. Peki hangi kriter ve neye göre? Kriteri Kuran alsaydınız, zaten Kuran dışında dini otorite, dini hüküm koyucu aramamanız gerekirdi. Sorun da zaten burada, Kuran'ı dinin tek kaynağı yapmıyorlar. Birbirlerini kınayıp, aynı hataları kendileri yapıyorlar.

DİNCİ VE DİNSİZ YOBAZLIK

Kuran okunan vahiy olarak, Yaratıcımız'ın din adına bizden istediklerinin, ulaştırdığı mesajların toplamıdır. Kuran zamanın değişimiyle oluşacak yeni durumlara da uygun olacak Allah'ın vahyidir. Değişim kaçınılmazdır, ama yeni oluşan şartlara cevap vermek Allah'ın kitabının mucizesidir. Bu mucizevi durum İslam'ın reforma ihtiyaç hissetmemesini sağlar. Fakat iki zümre, dine karşı çıkan dinsizlik yobazı ve uydurulmuş dini bir türlü bırakmak istemeyen dinci yobazın güçleri bu uydurulmuş dine bağlıdır. Dinci yobaz sıkı sıkıya uydurmalarına sarılırken, diğeri işte dininiz budur diyerek prim yapmaya, içinden çıkılmaz sistemi gösterip, insanları dinden kaçırmaya çalışır. Dinci yobaz da kendi dışındakileri cehennemlik ilan ederek uydurmalarına daha çok sarılır. Görüldüğü gibi bu iki zümrenin de sermayesi aynı, ama kullanımları farklıdır. Bu yüzden Kuran'a giderek dinin düzenlenmesinden en çok bu iki grup rahatsız olur. Din düşmanı yobaz, dine saldıracak materyalleri elinden aldığı için bozulacaktır. Dinci yobaz ise geleneğe dönüştürülmüş yapısı elinden aldığı için kızacak ve aforozlama, cehennemlik ilan etme mekanizmalarına sarılacaktır. Gelenekçi din adına bu aforozları yapanların üniversitede kürsüsü olan profesörler; tarikatların, hiziplerin başları olması; geleneksel yapının sözde aydın yazarları olması bizi şaşırtmamalıdır. Kuran bize sosyolojik bir vaka olarak bir fikir ileri sürüldüğü zaman o fikre ilk önce mevcut yapının sivilmişlerinin, elitlerinin karşı çıkacağını ders vermektedir. Bu yüzden kürsüsünde yıllarca geleneksel dini savunanlar, tarikatını geleneksel yapı üzerine oluşturan şeyhler, kendi otoriteleri sarsılacak, yıllarca emek verdikleri karizmaları depreme uğrayacak korkusuyla Kuran'ın İslam'ına ilk saldıranlar olacaklardır. Hz. İsa'yı öldürmeye kalkanların Yahudi din adamlarının önde gelenleri olduğu şeklindeki tarihsel dersi hatırlamamız, Kuran'ın İslam'ına karşı savaşanların din adamı vasfıyla ortaya çıkışlarına şaşırmamızı engelleyecektir. Dine, din istismarcısının verdiği zararı hiçbir şey vermemektedir. Bunu Müslümanların çoğu, Hıristiyan engizisyonlarının insanları din dışı ilan etmelerinde, papazların günah çıkarmalarında çok iyi görür. Fakat aynı göz ne yazık ki kendi istismarcısının insan-

ları cehennemlik ilan etmesinde, Kuran'a ilave yeni din oluşturmada aynı hassasiyeti göstermez. Evet Hıristiyan papazlar nasıl dini kendilerinin tekeline almak için insanlara zulmettilerse, aynı zulüm bizim dinimizde de olmuştur. Falanca papazın kerametleri, üstünlükleri, o yüzden dinlenmeleri gerektiğinin hikayeleri nasıl Hıristiyanlıkta anlatılmışsa; bizde de falanca şeyhlerin, imamların, evliyaların kerametleri, üstünlükleri, rüyalarında Allah'ı bile gördükleri, bu yüzden onlara uyulması gerektiği anlatılmıştır.

Bize düşen, Arap-Emevi saltanatının kendi şahsi görüşlerini dine fatura ederek başlattıkları yozlaştırmaya, Kuran'a giderek son vermektir. Böylelikle insanla çelişik hale getirilen din insanla barıştırılacaktır. Çözüm yolu reform değil; Kuran'a uygunluğu ve dönüşü hayata geçirmek, uydurulan sahte kutsalları reddetmektir. Bu hareket mezhepleri birleştirme hareketi de değildir. Zaten uydurmanın birleşmesi de olmaz. Din tektir ve uydurma olanlar atılacaktır. Mezhepler üstü, uydurmalara dayanmayan Kuran, temel ve tek dini kaynak olarak ortaya çıkmalıdır. Emeviler ve Abbasiler Allah'ın dini olan İslam'da reform yapmışlardır ve sırf İslam olan dini Hanefi İslamı, Şafi İslamı gibi isimlere dönüştürerek Allah'tan olanı insansal olana çevirmişlerdir. Bugün yapılması gereken, Allah'ın dininde reform değil, olsa olsa uydurulan dinde reformdur; yani yeniden yapılanmadır. Bu da aslında bir reformdan ziyade öze dönüştür.

AH DİYANET, VAH DİYANET

Türkiye açısından olaya bakarsak Sunni ağırlıkta olan Diyanet kurumunun düzenlenmesi en önemli şart olarak gözükmektedir. Ne yazık ki sorulara Kuran'a dayanarak değil; Sunni fıkhına, mezheplerin İslamına dayanarak cevap veren Diyanet'e göre hurafe deyince akla türbelere bez bağlamak, türbelerde mum yakmak gibi şeyler geliyor. Kendisi gırtlığa kadar hurafelere boğulmuş kaynaklara gönderme yapan Diyanet'in, hurafe deyince sırf bu tarz şeyleri anlaması ne acı! Ayrıca imam hatip liselerinde ve ilahiyat fakültelerinde Sunniliğin Hanefi kolunun hegemonyası ağırlıktadır. Bu mezhepçi anlayış ise kitlelerin Kuran'la arasına mezhep duvarı

örmektedir. (Yazının ilerleyen bölümlerinde Kuran'ın İslamı ile mezheplerin İslamı arasındaki uçurumu daha iyi göreceğiz.) İmam hatip liselerinde yetişen Sunni-Hanefi din görevlileriyle bu mezhepsel anlayışın devamı sağlanmakta ve Hanefi imamlarla en ücre köylere kadar Kuran'ın dini yerine; ilmihal kitaplarından, mezheplerden öğrenilen din yayılmaktadır. Diyanet kurumundan, ilahiyata, imam hatiplere kadar her yer tek yanlı Hanefi mezhebinin öğretileriyle doludur. Bu yüzden başta bu kurum ve kuruluşların değişikliğe uğraması zorunludur. Yoksa daha uzun yıllar hurafe deyince bez bağlanan, mum yakılan türbelerden başkasını anlamayacağız. Ülkemizin ikinci büyük mezhebi ise Aleviliktir. Cami ile aynı manaya gelen ve aynı kökten türeyen "Cem evi" terimiyle bu mezhebin ibadet yeri bile değiştirilmiştir. Sunniler ile Aleviler arasında evlilikler yasaklanmakta, bu iki mezhebin taassubuyla bir çok kişi birbirinin cenazesine bile gitmemektedir. Mezhep taassuplarının dini getirdiği nokta apaçık ortadadır. Irkçı ayrılıktan daha tehlikeli bir fitneyi bağrında taşıyan bu ayrılığın kanaatimize göre tek ilacı herkesin mezheplerini bırakıp, yalnız Kuran'ın etrafında toplanması, Kuran'ın helalini helal, haramını haram bilip, diğer her türlü otoriteyi reddetmesidir. Yoksa ne Hanefi Alevi olur, ne de Alevi Hanefi. Hele geleneksel İslam'ın yanlış izahlarından dolayı geçmişte yapılan katliamlar düşünülürse, bu tamamen imkansızdır. Tek çıkar yol, Allah'ın değişmemiş kaynağı olan ve ortak saygınlığa sahip tek kaynağı olan Kuran'ın etrafında birleşmek; dedeler, şeyhler, imamlar yerine Kuran'ı otorite yapmaktır.

SUNNİ MEZHEPLERE GÖRE ÖLDÜRÜLMESİ GEREKENLER

Diyanet'e gelince, Diyanet İşleri dini konulardaki açıklamalarında yöntemini belirlemelidir. Eğer ki Diyanet İşleri'ne göre Hanefi mezhebi dinen geçerli bir mezhepse her konuda bu açıkça ortaya konmalıdır. Örneğin kadınlarla ilgili konularda: Erkeğin tüm vücudu cerahat olsa kadının bu cerahatı yalayıp temizlese de erkeğin hakkını ödeyemeyeceğini, kadının tek başına 90 km'den faz-

la seyahatinin haram olduğunu, kadının boşanma hakkının olmadığını, kadınla erkeğin el sıkışmasının haram olduğunu, kadının sesinin bile erkekler tarafından duyulamayacağını, kadının kalktığı yere sıcaklığı geçmeden oturulamayacağını da Diyanet İşleri açıklamak zorundadır.(21. ve 22. bölümde kadınlar hakkındaki uydurmaları okuyacaksınız.) Yine Sunni mezheplere göre İslam dinini değiştiren öldürülür. “Mürtedin katli vaciptir.” ifadesi ile belirtilen bu hüküm her Müslüman ailede doğup, sonradan kafir olan için geçerlidir. Yani Türkiye’deki herhangi bir kişi dinsiz olursa Sunni mezheplere göre öldürülür. Hanefi mezhebine göre namaz zorla kıldırılır, oruç zorla tutturulur. Namaz kılmayan dövülür ve kılmaya başlayana kadar hapsedilir. (Diğer 3 Sunni mezhepte öldürülür.) Ayrıca Sunni mezheplere göre kişinin kafir olması çok kolaydır. Örneğin “Kadın ile erkek el sıkışamaz.”, “Kadın tek başına 90 km den uzağa gidemez.”, “Kadın erkeğin cerahat kaplı vücudunu yalayarak temizlese de erkeğin hakkını ödeyemez.” gibi hükümlerin veya bunlarla ilgili hadislerin herhangi birinin saçma olduğunu söyleyen de Sunni mezheplere göre kafir olur. Eğer bir Müslüman, bir alimi beğenmeyip ona alimcik derse kendini Müslüman sansa da Ehli Sünnet din bilginlerine göre kafirdir (Bakınız Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevi, Ehli Sünnet İtikadı). Bu kişi “Ben Müslümanım” diyorsa da Hanefi mezhebine göre kafirdir ve öldürülmesi gerekir.(Çünkü Müslüman aileden doğup sonradan kafir olduğu için mürteddir.) Yani Hanefi mezhebinin dinen geçerli bir kurum olduğunu düşünen bir kişi, Türkiye’nin çok büyük bir kısmının dinen öldürülebileceğini de savunmak zorundadır. Dini anlamada yöntem çok önemlidir. Siz eğer Sunni-Hanefi mezhebini savunuyorsanız, Hizbullah gibi terör örgütlerine nasıl kızarsınız? Bu örgütler kendi terörlerini meşrulaştıracak birçok izahı Hanefi mezhebinden, diğer Sunni veya Şii kaynaklardan, hadis kitaplarından bulacaklardır. Sunni-Hanefi mezhebinde kişinin ne kadar kolay kafir ilan edilebileceğini ve sonra öldürülmesine karar verilebileceğini şu olaydan anlayabiliriz:

KABAK SEVMİYORUM DİYENİN KELLESİ GİDER

Ebu Yusuf, Hanefi mezhebinin 3 kurucusundan biridir ve Ebu Hanife'den sonra ikinci en önemli adamıdır. Bir gün Ebu Yusuf "Peygamber'imiz kabak severdi." der. Bu lafı söylediği ortamda bulunan bir kişi bu lafın üstüne "Ben kabak sevmiyorum." der. Ebu Yusuf "Peygamber'in sünneti olan bir şeyi sevmeyen Peygamber'e karşı gelmiş olur, Peygamber'e karşı gelen Allah'a karşı gelmiş olur." der. Allah'a karşı gelen kafirliğe dönmüş olacağı için Ebu Yusuf bu şahsın kellesinin kesilmesi için muşamba ve kılıç ister. Kabak sevmem izahına tövbe eden adam kellesini zor kurtarır. Bu olay Hanefi mezhebinin savunan kitaplarda Ebu Yusuf'un dini konularda ne kadar titiz olduğuna delil olarak anlatılır (Bakınız Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevi, Ehli Sünnet İtikadı, Sayfa 80).

Ey Diyanet İşleri'nde çalışanlar! Siz eğer bir kurucusunun "Kabak sevmem." diyen kişinin öldürülmesini dinen gerekli gördüğü bir mezhebi doğru buluyorsanız, Hizbullah gibi terör örgütlerini neden hatalı buluyorsunuz? Eğer ki dini anlamada yönteminiz Hanefi mezhebinin çıkarımlarını savunmaksa o zaman tüm bu izahları savunmak zorundasınız. Bizim yöntemimiz belli: Biz din Kuran'a eşittir, Kuran dinin tek kaynağıdır diyoruz. O yüzden bu yöntemi bize dayanarak Kuran'da geçmeyen ve Kuran'a aykırı olan Hanefiliğin, Sunniliğin tüm bu izahlarına karşı çıkıyoruz. Sizin yönteminiz ne? Örneğin Kurban bayramında "Hanefi mezhebine göre kurban kesmek vaciptir." diyorsunuz. Bu izahınızla Hanefi mezhebine göre bir hususu açıklamayı dinle özdeşleştiriyorsunuz. O zaman Hanefi mezhebine göre insanları dövmenin, hapsedmenin, kesmenin de ne zaman vacip olduğunu açıklayın. Sizin yönteminiz ne? Yöntemsiz din anlaşılır mı? Yöntemsiz dini açıklamaya kalkmak kendi görüşünü dinselleştirmekten başka nedir? Biz uyarıyoruz. Eğer ülkemizde Sunniliğe ve Hanefiliğe göre dinin anlaşılmaya çalışılması durdurulmazsa, ülkemiz sürekli din adına ortaya çıkan terör ile uğraşmak zorunda kalır. Hanefilik ve Sunniliğin ne olduğu açıkça ortaya konmalıdır ve başta Diyanet İşleri Kurumu bu mezhebin hegemonyasından kurtarılmalıdır.

OSMANLI'DAN MİRAS KALAN MEZHEPÇİ ZİHNİYET

Diyanet İşleri'ndeki çalışanlar tahminimizce teröre karşıdır. Fakat Hanefi mezhebinin izahlarının (tüm Sunni ve Şii İslam'ın da) teröre olanak tanıdığı da gerçektir. Tüm dünyadaki İslam adına yapılan terör de işte bu mezhep çıkarımlarına, uydurma hadislere dayanmaktadır. Siz ne kadar iyi niyetli olursanız olun savunduğunuz sistemi objektif olarak değerlendirmek ve ortaya koymak zorundasınız.

Ne yazık ki ülkemiz Osmanlı döneminden beri mezhepçi İslamcı görüşle yönetildi. Osmanlı padişahları Sunniliğin halifesiydiler ve Sunniliğin dört mezhebinden biri olan Hanefi mezhebini seçtiler. Bu tarihsel süreçte dinimiz bu topraklarda Hanefi mezhebi ile eşitlendi. Bugün din adına ortaya konan kadına bakış açısından, ibadetlere kadar her husus bu mezhebin izahlarının etkisi altındadır. (Mezheplerin kökleri de Emevi, Abbasi dönemlerine kadar gider. 13. Bölümü okuyunuz.) İşte yapılması gereken reform bu uydurma sistemdedir (Mevcut tüm mezheplerdedir). Fakat yapılan bu reforma dinde reform denmez. Çünkü bu hareket dinin özüne, kaynağına (Kuran'a) döndürülüştür. Allah'ın sisteminde reform (değiştirerek yeniden yapılandırma) düşünülemez. Çünkü Allah'ın sözlerini, Allah'ın hükmünü insanlar değiştiremez. Sunni mezheplerin, Hanefiliğin dinimizde yaptığı değişiklik (reform) ve bunun sonucu ortadadır. Yapmamız gereken; Hanefi mezhebinin izahlarını reddetmek ve Kuran'a gidip kadına bakış açısından namaza, din adına her konuyu Kuran'dan çıkarmak, böylece dinimizi Kuran'a göre yapılandırmaktır. Eğer biri bize dini bir konuda bir çıkarım, bir hüküm söylerse; "Bu izahını neye göre yapıyorsun?" diye sormalıyız. İzah eğer Kuran'a dayandırılmıyorsa din adına bir şey ifade etmez. İster şeyh olsun, ister müftü olsun, dini izahlar, ağızından çıktıkları kişinin makamına göre değil, Allah'ın kitabı Kuran'da dayanakları olması sebebiyle geçerlilik kazanırlar.

KURTULUŞ FORMÜLÜ

Tüm bu felaketlerden kurtuluşun formülü çok basittir: Allah'ın kitabı Kuran'ı ele alıp, geri kalan her şeyi bir kenara bırakmak. Tüm ibadetleri, dini ahlakı, insanlar arası ilişkilerdeki dini gereklere; yani hem teoriyi, hem hayatın pratiğini Kuran'a giderek öğrenmek. Kuran'da geçmeyen hususların dinle alakası olmadığını, Kuran'ın açıklamadığı konularda Allah'ın kendi tercihimizi belirleme hakkını bize verdiğini bilmek. Hiçbir mezhebe yüz vermemek, Müslüman ismi dışında hiçbir isme gerek duymamak. Böylece tek Allah, tek din, tek kitap etrafında birleşmek.

4. BÖLÜM

HADİSLERİN (SÜNNETİN) İNCELENMESİ

Kitabın ikinci bölümünde Kuran'ın dini kaynak olarak yeterli olduğunu, Kuran'ın dışında başka bir kaynağa ihtiyaç olmadığını gördük. Bu bölümde hadislerin toplanışı, Peygamberimiz'in hadisleri yazdırmadığı gibi konuları irdeleyerek, Kuran dışında dinin ikinci kaynağı neden olamayacağını bir kez daha göreceğiz. Peygamber'e iftira olarak nakledilen hadislerin Kuran'la, mantıkla ve kendi içlerindeki çelişkinin ise 6.,7., 8. bölümlerde görerek sonuca bakıp, Kuran dışında başka kaynak aramanın felaketine şahitlik edeceğiz.

Hadis kelimesinin sözlükte “söz, haber” manalarına geldiğini görüyoruz. Sünnet ise “izlenen yol, alışılmış yol, adet” manasına gelir. Halk arasında yaygın olarak kullanımına göre Peygamber'in söylediği iddia edilen sözlerle “hadis”, Peygamber'in davranış biçimleri, hareket tarzları olduğu iddia edilen davranışlara ise “sünnet” denir. Kuran'daki hadis kelimesinin kullanım tarzını da bu bölümde göreceğiz.(Sünnet kavramı ve kelimesinin kullanımı için 16. Bölüme bakın.) Davranış biçimleri sözlerle açıklandığı, aktarıldığı için hadis ve sünnet terimlerinin birbirlerinin yerine kullanıldığını her hadis ve sünneti inceleyen kitapta görebiliriz. Örneğin Lübnan Üniversitesi'nden Dr. Subhi es Salih kitabının girişinde bunu şöyle açıklamaktadır: “Hadisçilerce hadis ve sünnetin, biri diğerinin ye-

rinde kullanılan iki kelime olduğu kabul edilmiştir. Hadis ve sünnet ifadelerinden, bir sözün, bir hareketin, bir takrinin veya bir sıfatın Peygamberimiz'e izafesi anlaşılmaktadır." Bu yüzden kitabımızda hadis veya sünnet dediğimiz zaman bu ikisini birbirinin yerine düşünebilirsiniz.

Hadisleri incelemeye Peygamberimiz'in dönemine giderek ve sonra yavaş yavaş kendi dönemimize gelerek başlayalım. Peygamberimiz'in hadis yazımına izin vermediğini, kendi sözlerinin yazımını yasakladığını hadisçiler bile kabul etmektedir. En doğru kabul edilen iki hadis kitabından biri olan Müslim'de ve Hanbeli mezhebinin kurucusu İbni Hanbel'in Müsned'inde şu hadisi rivayet ederek Peygamber'in kendi sözlerinin yazımını yasakladığını kabul ederler. "Benden Kuran dışında hiçbir şey yazmayın. Kim benden Kuran dışında bir şey yazmışsa imha etsin." (Müslim, Sahihi Müslim Kitab-ı Zühd, Hanbel, Müsned 3/12, 21, 33) Darimi'deki hadis ise şöyledir: "Sahabe Allah'ın elçisinden sözlerini yazmak için izin istediler. Ancak onlara izin verilmedi." (Darimi, es-Sünen) El Hatib'teki hadis şöyledir: "Biz hadis yazarken Hz. Peygamber yanımıza geldi ve yazdığımız şey nedir? dedi. Senden işittiğimiz hadisler (sözler) dedik. Hz. Peygamber Allah'ın kitabından başka kitap mı istiyorsunuz? Sizden evvelki milletler Allah'ın kitabı yanında başka kitaplar yazdıkları için yoldan çıktılar." (El Hatib, Takyid, sayfa 33) Tirmizi'den de bunu öğrenebiliriz: "Allah elçisinden sözlerini yazmak için izin istedik, bize izin vermedi." (Tirmizi, es-Sünen, K. İlm, sayfa 11)

Hadisleri inceleyen kitaplarda olsun, hadisin dinin kaynağı olduğunu iddia eden kitaplarda olsun Peygamber'in kendi sözlerinin yazımını yasakladığı kabul edilir ve bunun hadislerle Kuran'ın karışmaması için olduğu söylenir. Oysa gelenekçi İslam'ı savunanlara göre hadislerden de aynı Kuran gibi hüküm çıkartılmalıdır. Yani hadisler de Kuran gibi dinin kaynağıdır. Peki dinin kaynaklarından biri de hadis ise Peygamber nasıl olur da hadis yazımını yasaklar, insanların dini eksik öğrenmelerini, sözlerine yalan katılmasını, sözlerinin bir kısmının unutulmasını göze alır? Kuran'da kalemle yazı yazmaya dikkat çekilir; vasiyetin, borcun yazılması söylenir.

Eğer hadisler dinin kaynağı ise vasiyetler ve borç bile yazılırken, Peygamber'in dinin kaynağının yazılmasını engellemesi hiç mümkün müdür? Eğer Peygamber dinin bir kaynağının kayda geçmiş olmasını engellemişse, dinin tam ve eksiksiz bir şekilde öğrenilmesini engellemiş olmaz mı? İleride göreceğimiz gibi birçok hadis uydurulmuştur. Eğer ki hadisler dinin kaynağı olsaydı, Peygamber onları yazdıracaktı ve şu anda olduğu gibi hadislerin içine onbinlerce yalan karışmamış olacaktı. Oysa Kuran ayetlerinden anladığımız gibi Kuran yeterlidir. Bunu da en iyi anlayan şüphesiz Peygamber'imiz Hz. Muhammed'dir. Görüldüğü gibi Peygamber'in sünneti (davranış tarzı) hadislerin Kuran'a ilaveler yapan kitaplar olarak yazılması değil, hiç yazılmamasıdır. Peygamber hadis yazdırmamakla kalmamış, üstelik bunu yasaklamıştır. Yani hadis yazmak Peygamber'in tavrı olmadığı gibi üstelik bir yasağıdır. Basiret sahibi Peygamber'imiz insanların detaysever, Peygamber'leri ilahlaştırmacı, mezheplere bölünmeye müsait karakterlerini bildiğinden, bunlara yol açacak hadis yazımını yasaklamıştır. Bugün gelinen nokta Peygamberimiz'in basiretini bir kez daha takdir etmemizi gerektirmektedir. Sırf Peygamber'in hadis yazımını yasaklaması bile anlamaya niyeti olanlar için yeterlidir.

HADİSLERİN SAYISAL ÇOKLUĞU

Ahmed Emin, hadis uydurmacılığının tablosunu gösteren şu zeki tespiti yapar: "İlginçtir ki eğer hadisleri açıklayıcı bir şekilde ele alacak olsak piramit biçiminde olduğunu görürüz. Piramidin tepesi Allah'ın elçisinin dönemi olup aşağıya indikçe piramidin eni artmaktadır. Piramidin temeline vardığımızda Peygamber döneminden ne kadar geniş olduğunu farkederiz. Halbuki makul olan tersidir. Çünkü Peygamber'in yanında olanlar hadisleri (Peygamber'in söylediklerini) en çok bilenlerdi. Sonra onların ölümüyle hadisleri bilenlerin sayısı azalacak ve bu şekilde üstteki piramit ters şekilde gelişecekti. Ama bizler Emevi dönemindeki hadislerin bu dönemdekilerden daha kabarık olduğunu görüyoruz." (Ahmed Emin, Duhaul İslam) Bazı hadis bilginlerinin iddiasına göre 2 milyon hadis vardır. En doğ-

ru hadis kitabı olarak gösterilen Buhari'nin kitabındaki hadisleri 600 bin hadis arasından, Müslim'in ise 300 bin hadis arasından seçtikleri söylenir. Ebu Davut kitabındaki hadisleri 500 bin hadisten, mezhep kurucusu olan Malik Muvatta'sını 100 bin hadisten, İbni Hanbel ise Müsned'ini 750 bin hadisten seçtiği söylenir. Peygamberimiz'in aşağı yukarı 23 yıl Peygamberlik yaptığını düşünürsek: $23 \times 365 = 8395$ gün Peygamberlik yapmış olur. Toplam 2 milyon hadis olduğu söylendiğinde Peygamberimiz'in Peygamberlik yaptığı her gün başına 200'den fazla hadis düşer. Herhangi bir kişiye bir yıl önce en çok beraber vakit geçirdiği kişinin; babasının, çocuğunun, karısının veya kocasının hadislerini (sözlerini) ve yaptıklarını yazmasını söyleyelim. Aradan bir yıl geçmesine rağmen yazılan adetleri gördüğümüzde, Peygamberimiz'in vefatından iki yüz yıl sonra, gün başına iki yüz adet rivayet edilen sözlerin toplam sayısından bile bunların içinde ne kadar çok yalan olduğunu anlayabiliriz. Tüm bu hadis kitabı yazarlarının tüm bu hadisleri ezbere bildikleri ve kendilerince en doğru gördükleri hadisleri seçtikleri söylenir. Hadisçilerin kaç hadis bildiklerini söyleyebilmeleri için tüm hadisleri bir yere yazıp saymaları gerekirdi, yoksa kimse ezbere 600 bin hadis bildiğini iddia edemez. Türkçe konuşan bir topluluğa kaç tane kelimeyle Türkçe konuştuklarını soralım, aşağı yukarı kimsenin tam cevap veremediğini görürüz. Sayı 600 bin gibi rakamlara tırmandığında insanın ezberindekini sayması ise imkansızlaşır.

HADİSLER DİNİN KAYNAĞI OLSAYDI DİNİMİZ EKSİK OLURDU

Zaten bunun doğru olduğunu düşünürsek durum daha da korkunçtur. Müslim sahih olan, yani kesin doğru olduğu kanaatine vardığı her hadisi kitabına almadığını söyler (Müslim, 1. cilt, sayfa 28). Müslim'in mantığına göre hadisler dinin kaynağıdır, fakat kendisi her doğru bildiği hadisi kitabına almaz. Yani bu mantığa göre dinimiz eksik olur. Müslim'in atladığı bir hadisi, başka birinin atlama-
dığına garantisiz olmadığına göre, gelenekçi mantık kendi kendini eksik ilan eden bu izahı kaynaklarında taşımaktadır. Hadisler dinin

kaynağıdır diyen Buhari 600 bin hadis bilip 6000-7000 tanesini yani %1'ini kitabında yazmıştır. Geriye kalan % 99'u ise bunlara ihtiyacımız olmadığına veya bunların güvenilir olmadıklarına kanaat getirip kitabına almamıştır. Eğer hadisler dinin kaynağı olsalardı biz tamamen Buhari'nin insafına ve seçme yeteneğine kalmış olacaktık. Eğer hadisler gerekli olsaydı, %99'luk kesimde, gerekli olan hadisin olmaması imkansız olduğuna göre, hadisleri dinin kaynağı kabul eden zihniyete bakarsak dinimiz geri dönülemeyecek ve düzeltilemeyecek şekilde eksik olurdu. Buhari öldüğüne ve bize ulaştırmadığı, yazmadığı %99'luk kesimi bildiği iddiasında bulunan kimse olmadığına göre biz eksik bir dinin üyeleri olmuş olurduk.

Buhari'nin 600.000 hadis bildiği iddiasını ele alalım. Buhari'nin hayatında hiçbir iş yapmadığını, hiç uyumadığını ve her hadisin doğruluğunu, nakil zincirinin sağlamlığını anlamak için her hadise 2 saat ayırdığını düşünelim. Sırf bu süre 130 yıldan fazladır. Oysa bazen bir hadisin, bir zincirinin, bir halkasının sağlamlığını anlamak için günlerce seyahat edildiği iddiasını düşünürsek, Buhari'nin bildiği tüm hadislerin doğruluğunu test etmesi binlerce yıla bile sığmazdı. Kısacası Buhari'nin ve diğer hadisçilerin bildikleri tüm hadislerin sağlamlığını test edip, içinden en sağlamlarını seçtikleri iddiası akıl dışıdır.

Kuran başı sonu belli bir kaynaktır. Oysa hadiste insanlar: “Bir tane duydum”, “Bir tane de şu var” diyerek hadisleri çoğaltmışlardır. Hadislerin içine çok uydurma girmesinin en büyük sebeplerinden biri hadislerin başı ve sonu belirsiz bir kaynak oluşudur. Allah'a şükür ki Allah bizi Kuran dışında başka kaynağa muhtaç kılmadı. Biz de Allah'ın bu lütfu sayesinde eksiksiz, tastamam bir dinin üyeleriyiz. Farkında olarak veya olmayarak bizi eksik, belirsiz ve çelişkili bir dine mensupmuşuz gibi gösterenlerin, Peygamber'e fatura ederek Kuran'ın önüne koyduğu bu uydurmalarla dolu hadisleri atalım ki, Kuran tek başına ortaya çıksın ve çelişkisiz, tastamam dinimizin biricik kaynağı olarak bizi aydınlatsın.

PEYGAMBERİMİZİN YAZILMASINI YASAKLADIĞI HADİSLER NASIL KİTAPLARA DÖNÜŞTÜ?

Peygamberimiz'in hadis yazımını yasaklama şeklindeki tavrı, Peygamberimiz'in vefatından sonra dört halife döneminde; yani Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali döneminde de devam etti. Bu 4 halifenin hadis yazma girişimlerini nasıl durdurduklarını, yazılan hadisleri nasıl yaktıklarını kitabımızın 11. Bölümünde ayrıntılarıyla göreceğiz. Peygamber döneminde olan olaylara şahit olanların bunları anlatması, Peygamber'le sohbet edenlerin bu sohbetlerdeki konuşmaları birbirlerine aktarmaları doğal, sıradan bir olay gibi görülebilir. Oysa sahabelerin, Peygamber'den bir şey duyduğunu iddia edene şahitlerini sormaları ve tüm bu sohbetlerin yazımını yasaklamaları, Peygamber'deki basiretin, kendisinden sonra da devam ettirildiğini, ileri görüş ile hadislerin dini nasıl dejenere edebileceğini ve yüzeysel bir bakışla doğal olarak algılanabilecek bir davranışın, aslında ileride nasıl bir felakete yol açacağını gördüklerini gösterir. Çünkü dört halife döneminde de hadis yazımı yasaktı. Yani dört halife, doğruluğunu kendilerinin bildikleri bir çok Peygamber sözünün yazımına Peygamber'in vefatından hemen sonra bu sözler zihinlerde henüz tazeyken izin vermediler. İzin verildiğini iddia eden olursa "Hani, bu dönemde yazılı olan kitap nerede?" diye sorun, hiçbir şey gösteremediklerini göreceksiniz.

Harevi şöyle der: "Ne sahabe (Peygamber'i görenler) ne de tabiyun (Peygamber'i görmeyen ama sahabe görenler) hadisleri yazmıyorlardı. Ama söz olarak aktarıyorlardı. Basit yazılı bir kaç metnin dışında bunun bir istisnası yoktur. İmin kaybolup, ulemanın ölüp gitmesinden korkulunca, Ömer bin Abdülaziz, Ebu Bekr el Hazm'a bir mektupla hadisleri araştırıp, yazmasını emretti." Yeni halife Yezid bin Abdülmelik ise Ömer bin Abdülaziz ölünce Ebu Bekr el Hazm'ı ve onunla çalışanları bu görevden aldı. Sonra Halife Hişam, ez Zuhri hadislerini ilk toplayan kişi olarak kabul edilir. Mahmud Ebu Reyeye tüm bu gelişmeleri ayrıntılarıyla anlatırken baskı ortamına da değinir: "Hadislerin toplanmasıyla emrolunan tabiyun bunu ancak baskı altında kabul etmişlerdir. Zira yaşanan

tarz ve Sahabe'nin hadisleri toplamaması, onları böyle bir şeye girişme hususunda oldukça sıkıntıya sokuyordu. Ez Zuhri'nin şu sözü nakil edilmiştir: Biz hadisi yazmaktan hoşlanmıyorduk. Ne var ki o yöneticiler bizi buna zorladılar.” (Mahmut Ebu Reyeye, Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması)

Oysa gelenekçi İslam'ın hadisçileri, Emevi Dönemi'ni bile düzenli bir tasnif dönemi olarak kabul etmezler. Varolan yazmalarda hadis, fıkıh, şiir, haber gibi farklı farklı konular, doğruluk derecesi irdelenmeden karışık bir şekilde yazılmıştır. Gazali (Peygamber'den sonraki ikinci kuşağın) hadis yazımını kötü gördüğünü ve kendileri gibi sonrakilerin de ancak hadisleri ezberlemelerini söylediklerini nakleder. (Gazali, İhyayı Ulumiddin, 1. cilt, sayfa 79) Hadislerin ayrı ayrı ele alınıp bu konuda müstakil eserlerin verildiği ilk dönem Abbasiler dönemidir. Hicri ikinci asrın sonlarında elimize geçen bu tarzdaki tek çalışma Maliki mezhebinin kurucusu Malik'in Muvatta'sıdır. (İbni Ferhun, ed dibae el Muzehheb kitabı sayfa 25'te Malik'in Muvatta'da onbine yakın hadis topladığını, bu hadisleri gözden geçirip her sene içinden ayıkladığını, sonunda çok az kaldığını, biraz daha yaşasa hepsini atabileceğini anlatır.) Hemen ardından Hanbeli mezhebinin kurucusu İbni Hanbel'in Müsned'i gelir. Hicri 241 yılında vefat eden Hanbel'in kitabında da, Muvatta'da da sahih, zayıf ayırımları yapılmadan, o günlerde sürüklenen rivayet selinin içindeki her şeyin, ciddi bir ayırım gözetilmeden kitaplarına girdiğini görüyoruz.

Buhari'den önce hadisleri doğruluk derecelerine göre ayırma çabası dahi olmamıştır. Sahih ve zayıf şeklindeki hadis ayırım çabası Buhari ile başlar. Hadislerin incelenmesi sonucu bu çabanın gerekli sonucu vermeye yetmediğini görüyoruz. Meşhur hadisçilerden Buhari hicri 256'da, Müslim hicri 261'de, Tirmizi hicri 279'da, Ebu Davud hicri 275'de, Nesei hicri 303 yılında, İbni Mace hicri 273'de vefat etmişlerdir. Şiilerin hadis kitapları ise farklıdır ve Sunniler de, Şiiler de birbirlerinin hadis kitaplarını geçerli kabul etmezler. Şiilerin hadis kitaplarının oluşumu daha da ileri tarihlere rastlar. Meşhur Şii hadisçilerinden Kulani hicri 329'da, Babuvay hicri 381'de, Cafer Muhammed Tusi hicri 411'de, El Murtaza hicri 436'da vefat etmiş-

tir. Örneğin Osmanlı padişahı 2. Mahmut'un söylediği iddia edilen bir söz, hiçbir tarih kitabında kaydedilmemiş olsaydı ve sırf kulaktan kulağa iletme yoluyla günümüze gelseydi, bu söze ne kadar güvenebilirdik? Üstelik bu sözün sadece bir kişiden, o bir kişinin başka birinden, onun da birinden... şeklinde 2. Mahmut'a kadar tek bir zincirle bize ulaştırıldığı söyleneydi bu söze kim inanırdı? Oysa 1839'da vefat eden 2. Mahmut'tan günümüze kadar geçen süre, Peygamberimiz'in vefatıyla meşhur hadis kitaplarının ilk yazılanı arasında geçen süreden çok daha azdır. Kimi meşhur hadis kitaplarının yazıldığı zaman ile Peygamberimiz'in vefatı arasında geçen süre ise bu sürenin 2 katından da fazladır. 5. Bölümde göreceğimiz birçok sebepten dolayı en meşhur hadisçiler kitaplarını yazdıklarında, onbinlerce hadis ayıklanamayacak tarzda uydurulmuş bulunuyordu. Bu hadis kitaplarının Kuran, mantık ve diğer hadislerle çelişen birçok hadis içermeleri ve hem yöntemleri, hem naklettikleri hadislerle kendi aralarında da çelişmeleri, Kuran dışında başka kaynak aramanın felaketini bir kez daha gözler önüne sermektedir. Daha evvel bahsettiğimiz piramid bu kitaplar yazıya geçtiğinde uydurmalar ile şişmişti. Bu hadisçiler ise, Peygamber'in ve 4 Halifenin yolunu izleyip onlar gibi hadis yazımına karşı çıkacaklarına; İslam alemine büyük zarar veren, Peygamber'in uygulamasına aykırıyken sözde Peygamber sevgisi kılığında, yalan yanlış birçok sözü hadis diye yazdılar. Unutmayalım ki Hz. İsa'yı ilahlaştıran Hıristiyanların da mazeretleri Hz. İsa'ya sevgileridir. Fakat mazeretleri aynı bizim hadisçilerin mazeretleri gibi kabahatlerini örtmeye yetmez.

SAHABENİN HATASIZLIĞININ İLANININ HADİS NAKLİNDEKİ ZARARLARI

Sahabe kelimesi; Peygamberimiz'le hiç konuşmasa bile -uzaktan dahi olsa- Müslüman olarak Peygamberimiz'i gören herkes için kullanılır. Buhari'nin yaptığı bu tanım genel kabul görmüştür. Meşhur hadis kitaplarında, cerh ve tadil adı altında hadis duyulan kişilerin doğru sözlülüğü, hafızası, inancı sorgulanır. Oysa Hicri 3. asra kadar ben şundan, şu bundan, bu ondan duydu diye yapılan na-

killerdeki, aradaki tüm bu, şu ve o'ların binlercesinin dürüstlüğü, hafızası ve diğer özelliklerinin sınanmasına kimsenin ömrü yetmez. Ebu Şame bu hususta şöyle der: “Hadis nakil edenler hakkındaki görüşler o kadar farklılık kazanmıştır ki, tek bir nakilci bazılarına göre müminlerin emiri, bazılarına göre ise insanların en yalancısı olarak nitelenebilmiştir.” Örneğin İkrime, Buhari ve meşhur birçok hadisçiye göre çok muteber bir nakilci iken, Müslim’e göre yalancıdır. Bunun örnekleri çoktur. Fakat örnekler içinde kanaatimce en ilginç geleneksel İslam’ın en meşhur hadis kitabının yazarı Buhari’nin, geleneksel İslam’ın en büyük mezhebinin başı Ebu Hanife’yi gayri-sika yani güvenilir ilan edip, ondan tek bir hadis dahi nakletmemesidir. En ünlü hadisçiye göre en ünlü mezhebin kurucusu güvenilir değildir, fakat geleneksel İslam’ın taklitçi zihniyetine göre bunlar en güvenilir, en mübarek iki kişidir. Cerh ve tadildeki, yani hadis rivayet edenlerin güvenilirliği hakkındaki tartışmalarda çelişkili izahlar en az hadislerdeki çelişkiler kadar çoktur. Bunların çoğunun gereksiz ve sıkıcı olmasından dolayı detaylara daha fazla girmiyoruz.

Yazının başına dönersek, tüm bu hadisler önce nakil zincirlerinin sonunda sahabeye atfedilir, daha sonra Peygamber’den duyulduğu söylenir. Sahabelerden sonraki kişiler, bir sonuç alınmasa dahi, hiç olmazsa tartışma konusu olmuşlardır. Oysa sahabe isimleri geçince sahabeden duyulan söz, sahabe olduğu söylenen kişinin kim olduğuna bakılmadan doğru kabul edilir. Kuran’ın hiçbir yerinde Peygamber’i her görene güvenileceğine dair bir izah yoktur. Bilakis Peygamberimizin etrafındaki “Müslümanım” diyenlerin bir çoğu Kuran’da eleştirilir. Münafıkların, Müslümanların arasına girdiği de Kuran’da belirtilir. 9- Tevbe Suresi 101. ayette Peygamber’in dönemindeki ikiyüzlülerin hepsini Peygamber’in bile bilmediği söylenir. Peki Peygamber’in bile bilmediği ikiyüzlüleri (münafıkları) hadis imamları nasıl bilmişlerdir? Hadis nakil ettikleri kişilerin bu bahsedilen münafıklardan biri olmadığını nasıl iddia edeceklerdir? Yoksa Kuran’da, Peygamber’in hayattayken bilemediği söylenen kişileri, bu mezhep imamları, bu kişiler öldükten 200 yıl sonra mı bilebiliyorlar? Peygamber’in vefatından sonra sahabelerin

bir kısmının diğerleriyle savaşı, birbirlerini kafirlikle ithamları da her sahabe olduğunu söyleyene güvenilemeyeceğini gösterir. Oysa sahabeyi tartışmasız doğru kabul eden zihniyet, sahabeyle aralarındaki zincirlerde bir çok yanlış değerlendirme yaptıkları gibi, sahabeyi toptan doğru kabul edip yine hata yapmışlardır. G.H.A. Juynboll'un dikkat çektiği gibi, eğer tüm sahabenin güvenilir olduğu iddiasının yanlışlığı kanıtlanırsa, bütün hadis mantığı çökecektir.¹² Bölümde bazı hadis uydurucularını incelerken bu konuyu teferruatlıca göreceğiz.

MANA İLE HADİS NAKLİNİN GETİRDİKLERİ

Hadislerin ne kadar güvenilir olduğunu anlamak için günümüzde ana okulunda oynanan bir oyunu bir de biz deneyelim. On, yirmi kelimelik bir hadisi alalım ve yedi, sekiz kişinin bu hadisi kulaktan kulağa söylemesini sağlayalım. Acaba bu hadisler ne kadar doğru olarak iletilecektir? Hadis naklinde ise bu hadislerin hem metin, hem nakil zincirleriyle ezberlenip, yüzlerce yıllık süreçte dağ,tepe,çöl arasında, kulaktan kulağa seyahat ettiğini unutmayalım. Daha evvel söylediğimiz hadislerin kasıtlı uydurulma sebeplerini, hadis nakil zinciri olmayan hadislere nakil zincirlerinin uydurulduğunu yok saysaydık tüm hadis zincirlerinin doğru, tüm hadis nakilcilerinin iyi niyetli olduğunu varsaysaydık bile hadisler güvenilir olmazdı.

Hadisler konusunda yeterli bilgiye sahip olmayan halktan büyük bir kesim, hadislerin Peygamber'in ağzından çıktığı şekilde kelimesi kelimesine bize ulaştırıldığını zannederler. Hadislerin içinde doğruyla yalanın karışmış olması bir yana, hadislerin Peygamberimiz'in ağzından çıktığı şekliyle bize ulaştırıldığını hadisçiler bile iddia etmez. Buhari başta olmak üzere birçok hadisçi, hadisin manasının muhafaza edilmesinin yeterli olduğunu, asıl metnin ezberlenmesinin şart olmadığını kabul etmişlerdir. Bu ise hadislerin içine birçok kimsenin kendi görüşünü sokması, tam anlayamadığı halde anlayamadığını anlamayanların, hadis metnini bozup manayı da bozmaları gibi sonuçlar doğurmuştur. Her nakilci, hadisin metnini akılda tutabilecek güçte bir hafızaya sahip olmadığından da aklında

kalanı nakletmiş, bu da dilden dile anlam kaymalarına sebebiyet vermiştir. Tüm bu sakıncalara rağmen Buhari, en büyük iki Sunni mezhep olan Hanefi ve Şafii mezheplerinin başları Ebu Hanife ve Şafii de mana ile rivayeti yeterli görmüşlerdir.

Peygamberimiz'in en geniş topluluğa konuştuğu anın Veda Hutbesi olduğunu ve burada yüz binden fazla kişi olduğunu tüm hadisçiler kabul eder. Yüz binden fazla kişinin şahit olduğu bu hutbenin ayrı ayrı metinlerde, nasıl farklı farklı olduğunu görmemiz, mana ile hadis naklinin; hadis uydurmacılığının, en sağlam hadis olması beklenen veda hutbesinde bile nasıl tahrifat yaptığını gösterir.

Mana ile hadis nakli olabilir denilince, hadisin başını sonunu duymamak da önemli mana kaymaları yapmıştır. Ebu Hureyre'den "Uğursuzluk üç şeyde olur: Ev, kadın ve at" diye Peygamber'e hadis nispet ettiğini duyan Hz. Aişe: "Allah'a yemin ederim ki Allah'ın elçisi bunu asla söylememiştir. O ancak şunu söylemiştir. Cahiliye ehli şöyle derlerdi: Uğursuzluk şu üç şeyde olur; ev, kadın ve at." Görüldüğü gibi Hz. Aişe'ye nispet edilen ve Ebu Hureyre'ye yapılan bu itiraz; mana ile hadis rivayeti mümkündür deyip başını, sonunu, durum ve şartları nakletmeden yapılan hadislerin yol açtığı felakete bir örnektir.

Saydığımız tüm bu koşullardan dolayı hadisçilerin benzer ölçülerle hadis toplayanları bile bir çok hadiste ihtilaf etmişlerdir. Buhari'nin birçok hadisi Müslim'e göre yanlış, Müslim'in birçok hadisi de Buhari'ye göre yanlıştır. Hele dört mezhebin kurucuları Ebu Hanife, Şafi, Malik ve Hanbel'in hadislere bakışı ve değerlendirmesinde sahih, zayıf, hasen tipi ayrımlar da yoktur. Dört imam kendi akıllarına yatan hadisleri, Kütüb-i Sitte'yi (6 meşhur hadis kitabı) yazan hadis imamlarının ölçülerine rivayet etmeksizin mezheplerini kurmuşlardır. Bunlardan en büyük mezhebin kurucusu Ebu Hanife, hadis bilgisinin zayıflığı ve hadisi de bir kenara bırakıp kendi görüşünü, reyî ön plana çıkarması yüzünden hadis imamlarınca eleştirilmiş ve Buhari tarafından güvenilir bir kişi olarak ilan edilmiştir.

HADİS NAKİL ZİNCİRLERİ

Sahabenin hatasız ilan edilerek, sahabelerin hepsinin doğru sözlü olduklarının peşinen kabul edildiğini gördük. Hadis kitaplarının yazımına kadar olan süreçte ne bir sahabe, ne de sahabeyi gören(tabiin) bir kimse yaşıyordu. Peygamber'den bu kitapların yazımına kadar 6-7 nesil geçmişti ve bir hadis nakledilirken, bu hadisi nakleden bu 6-7 kişiyle naklederdi.(Bu yöntem Buhari ile sistemli bir şekilde başladı ve hadisler, hadisin kimden geldiği hiç bilinmeden nakledildi. Buhari'nin hicri 200'lü yıllarda yaşadığı düşünülürse Buhari'den önce olmayan bir metoda göre hadislerin nakil zincirlerinin akılda tutulması da hiç mantıklı değildir.) Hadis rivayetini aynı şekilde eleştiren Kasım Ahmed "Hadis ve İslam" kitabında şu iki zinciri örnek gösterir:

- 1- Peygamber'imiz
- 2- Ömer İbni Hattab
- 3- İbni Vakkas
- 4- İbni İbrahim et Taimi
- 5- Yahya İbni Said el Ensari
- 6- Sufyan
- 7- Abdullah İbni Zübeyir
- 8- Buhari

- 1- Peygamber'imiz
- 2- Aişe
- 3- Urvan İbni Zübeyir
- 4- İbni Shiab
- 5- Ukail
- 6- El Baith
- 7- Yahya İbni Bukheir
- 8- Buhari

Bu hadisler nakil edildiğinde Peygamber'den sonraki halkadan, sonrakinden sonraki bile vefat etmişti. Yani hadisçilerin hadis nakil eden şahısların doğru sözlü olup olmadıklarını tetkik edecekleri şahıslar ölüydü. Bu yüzden mantıksız bir şekilde, tüm sahabeyi doğru

sözlü bile kabul etseniz, sahabeden sonraki nesillerden de bayağı bir kısmı, hadis kitapları yazıldığında vefat ettiği için, doğru sözlü olup olmadıklarının kontrolü imkansızdır. Bu yüzden hadis yazarlarının cerh ve tadil ilmi dedikleri uğraş, mezardakilere uygulanamayacağına göre, tamamen neticesiz bir uğraştır.

Yaşayan kimselerin doğru sözlü olup olmadıklarını anlamak da imkansızdır. Çünkü hadis kitaplarının yazıldığı yıllarda Müslümanlar çok geniş bir coğrafyaya dağılmış bulunuyorlardı. Hadis nakil zincirlerinin yaşayan son halkalarının hepsine de deve üstünde ulaşmak mümkün değildir. Ulaşılanların doğru sözlü olduğunun anlaşılması da mümkün değildir. Kısa bir ziyaretle bir insanın doğru sözlü olup olmadığı nasıl anlaşılacaktır? Din gibi kesinlik gerektiren bir olgu nasıl böyle subjektif kriterlere dayandırılabilir?

Görüldüğü gibi mezhepçi zihniyetin hadis imamı bir süpermandir. Öyle bir süpermandir ki; yüzbinlerce hadisi hem de nakledenleriyle ezbere bilir. Bunlar arasından en doğruyu bizim için bulur. Hadis zincirinde hiç görmediği, kendileri daha doğduğunda ölmüş olanlar vardır, ama olsun, hadis imamı onların da doğru sözlü olduğunu bilir. Emrinde helikopteri olan bir kişinin bile ziyaret ede ede bitiremeyeceği kişileri aynı hadis imamı deve üstünde ziyaret eder. Üstelik bir ziyaretle doğru sözlüyü, yalancıyı ayırt eder. Bunlar hadis imamlarının bu kitapları yazmak için sahip oldukları iddia edilen özellikleridir. Bir de manevi üstünlük hikayeleri vardır; ama onları ne siz sorun, ne biz söyleyelim...

BU FİKİRLERİ İLK BİZ SÖYLEMİYORUZ

Ben şundan duydum, şu bundan, bu ondan, o başkasından duydu şeklinde oluşan zincirdeki herkesin doğru sözlü olduğuna kanaat getiren hadisçi, hadisi, metnine bakmaksızın sahih(doğru) kabul eder. Bu tip hadislere ahad hadisler, ahad haberler denmiştir. Buhari ve Müslim diye adlandırılan en doğru hadis kitapları ve diğer meşhur kütüb-i sitte kitaplarını, hep bu ahad hadisler oluşturur. Gelenekçi İslamcı kendi uydurmalarla dolu görüşünü kabul ettir-

mek için aforoz silahına sarılır, Buhari ve Müslim'deki tek bir hadisi bile inkar edenin kafir olacağını ilan eder. Oysa Buhari ve Müslim birbirlerinin birçok hadisini reddetmişlerdir. Gelenekçiye göre onlar birbirlerine itiraz ederse, alimlerin ihtilafı rahmet olduğu için iyi olur, biz itiraz edersek kafir oluruz. Şiiiler, Ehli Sünnetin hiçbir hadis kitabını kabul etmezler. Mutezile'nin, Haricilerin hadislerin yazılmasına ve dini kaynak ilan edilmelerine itirazları, kelamcılardan hadislerin sanı olduğunu söyleyenler, Şafi'nin Kuran dışında kaynaklara başvurması yüzünden Basra'da girdiği tartışmalar, Murcie fırkasından gelen tepkilerin hadislerin savunulduğu kitaplarda geçmesi, hadis toplama döneminde hadisçiliğin gördüğü itirazlara örnektir. Kuran'daki İslam'ı savunup, hadislerin dinin kaynağı olmayacağını söyleyenlere: "Bunu ilk siz mi akıl ettiniz? Niye bugüne kadar kimse bunu söylememiş?" diye soranlar tarihte bahsettiğimiz bu vakalardan habersizdirler. Hadisler ilk çıktıklarından beri dinin kaynağı olamayacaklarına dair itiraza uğramışlardır. Fakat merkezi otoritenin baskı ve dayatmasıyla karşı fikirler susturulmuştur. Bu fikirleri ne ilk biz söyledik, ne de bu fikirler yeni türedi. Hadissiz, yalnız Kuran'a dayalı İslam baştan beri var olan İslam'dır. Bilakis hadisler sonradan türemiş ve din diye yutturulmuşlardır.

Müslim'i, Buhari'yi adeta gelmiş geçmiş tüm İslam alimlerinin kabul ettiği, Peygamber'in ağzından çıkanı hemen kaleme almış kişiler havasında sunanların birçoğunun, hadislerin mana ile naklinde, bu nakil zincirlerine, hadislerin yazım yasağından, hadisçilerin birbirlerine itirazlarına, bazı grupların hadise toptan karşı çıkmalarına kadar birçok konuyu bilmediğini üzülen gözlemliyoruz. Bilgilerine rağmen mezhep taassubu ile bunları görmezden gelenlerin olduğu da tabii ki ayrı bir gerçektir. Allah'a şükür ki Allah bizi bu yalanlarla dolu, karmaşık, içinden çıkılamayan, zan olan ciltlere muhtaç etmedi ve her açıdan yeterli olan Kuran'ı indirdi.

ESBABI NUZUL HADİSLERİ

Kuran'daki ayetlerin iniş sebeplerini anlatan hadislere esbabı nuzul hadisleri denir. 3. Bölümde gördüğümüz gibi Kuran yeterli,

detaylı, açık ve din adına her hükmü kapsayan kitabımızdır. Kuran hiçbir hadise gerek duymaz, hadislerin adını esbabı nuzul hadisleri diye değiştirmemiz hiçbir şeyi değiştirmez. Kuran kendi kendini açıklar. Bir konuyu öğrenmek istediğimizde Kuran'ın o konuyla ilgili tüm ayetlerini karşımıza alıp, o konuyu öğrenmemiz gerekir. İçinde onbinlerce yalan olan hadislerle Kuran'ı şartlanmış şekilde değerlendirmeye kalkmak, Kuran'ın berraklığını, saflığını yalanla, gereksiz olanla karıştırmak demektir. Kuran'ın sesini net duymak için diğer frekanslardan gelen sesleri susturup, kulağımızı yalnızca Kuran'a çevirmek zorundayız.

Onların sana verdiği her örneğe karşın biz sana gerçeği ve en güzel yorumu(ahsena tefsir) veririz.

25- Furkan Suresi 33

Allah en güzel yorumu kendisinin verdiği söylemektedir. Kuran'da "yorum" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça orijinali "tefsir"dir. Günümüzde esbabı nuzul (Kuran ayetlerinin iniş sebebi) hadisleri diye anılan hadisler hep tefsir isimli kitapların malzemesi yapılmışlardır. Allah tefsirin en güzelini(ahsena tefsir) kendisinin verdiği söylemektedir, Allah'ın dini, insanların yazdığı tefsir kitapları olmaksızın tastamamdır.

Üstelik esbabı nuzul hadisleri arasında yalan hadislerin oran olarak diğer hadislerden de daha çok olduğu kanaatindeyiz. Bu alanda tefsir kitapları, sahih, zayıf endişesi bile olmadan, hatta İsrailiyat(eski Musevi hikayeleri) olduğu açıkça belli olan hadislerle doldurulmuştur. Aynı ayetin iniş sebebinin; bir kavle göre şöyledir, diğer kavle göre böyledir, bir başka kavle göreyse... şeklinde birbiriyle alakasız hikayelerle aynı kitaplarda anlatılması bu sahadaki uydurmaların çokluğunu gösterir. Bu konuda uydurmaların çokluğu o kadar barizdir ki kendisi de hadisçi ve bir mezhep imamı olan Müsned'in yazarı İbni Hanbel bile: "Esbabı nuzul konusunda tek bir doğru hadis yoktur" der.

En önemli sorunların başında akılların mezheplere ipoteklenmesi gelmektedir. Mezheplerdeki uydurmaların ve akıl dışı izahla-

rın çokluğunu hatırladığımızda bunun korkunçluğu ortaya çıkar. Mezhepçi yaklaşımla Kuran tefsiri yapanlar, Kuran'ı mezheplerinin doğrultusunda açıklamaya çalışmış ve Kuran'ın metni ile ilgili alakasız açıklamalar getirmişlerdir. Aynı ayetin iniş sebebini birçok farklı biçimde anlatan esbabı nüzul hadisleri, mezhepçi tefsircilerin, Kuran'ı mezheplerine, şahsi fikirlerine uydurmaları için engin bir malzeme oluştururlar. Zaten bu esbabı nüzul hadislerinin birçoğu hadis yazımı zamanında, Kuran'ı kendi şahsi ve mezhepsel fikirlerine uydurmak isteyenler tarafından uydurulmuştur.

Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinin giriş bölümünde Elmalılı'nın resmi otoriteyle yaptığı bir antlaşma vardır. Bu antlaşmanın 5. maddesinde tefsirin Ehli Sünnet fikrine ve Hanefi mezhebine uygun hazırlanacağı kabul edilir. Prof. Dr. Mehmet Aydın'ın ifadesine göre İdeolojik Tefsir, bizim daha çok kullandığımız ifadeye göre Mezhepçi Tefsir anlayışı Elmalılı'nın daha ilk sayfalarında ortaya çıkmaktadır. Bilgisi ne kadar geniş olursa olsun, Allah'ın onay vermediği bir mezhebe zihinlerini ipotek edenlerin yapacağı tefsir ne kadar isabetli olmuş olabilir? Hadisi dinin kaynağı kabul edenlerin, Kuran'ı, Kuran dışı uydurma kutsallarla açıklama çabaları, Kuran'ı Kuran'la alakasız bir noktaya getirmekten başka bir işe yaramamıştır. Bu uydurma kutsalların adı ister mezhep imamı olsun, ister şeyh olsun, ister hadis olsun, ister esbabı nüzul olsun...

SALMAN RÜŞDÜ'NÜN ŞEYTAN AYETLERİ KİTABI ASLINDA ŞEYTAN HADİSLERİDİR

Kuran'ı esbabı nuzul hadisleriyle açıklamaya kalkmanın İslam dünyasının başına açtığı en büyük dert; din düşmanı kişilerin bu uydurmaları, din gibi gösterip, dinimize saldırmaları olmuştur. Örneğin Salman Rüşdü'nün kitabının temeli bu tip hadislere dayanır. Bu uydurma hadislere göre bir gün Peygamber Kuran okurken şeytan Peygamber'in bedeninin içine nüfuz edip, Peygamber'in ağzından Lat, Menat, Uzza putlarını övmüş ve onların şefaatlarının umulduğunu söylemiştir.(Garanik kıssası olarak bilinen bu olayı Tevilu Muhtelifi'l Hadis kitabında İbni Kuteybe de kabul eder.)

Hadislere göre, sonradan Peygamber’imiz Hz. Muhammed bunları kendisinin değil şeytanın söylediğini açıklamıştır. Birçok Müslümanın Salman Rüştü’ye küfürler etmesine, Humeyni’nin Rüştü’nün öldürülmesine fetva vermesine ve bu olayın ülkeler arası diplomatik krize yol açtığına şahit olduk. Fakat hiç kimse kalkıp da bu olayın gerçek suçlusu olan bu hadisleri kitaplarında kullanmış olanları kınamadı. Ne de olsa geleneksel İslam’daki bir görüşe göre alime alimcik diyen bile kafir olur! Bu hadisleri savunan hadisçilere de alim etiketi yapıştırılmıştır bir kere. Yani bu hadisleri din adına savunursanız alim olur el üstünde tutulursunuz, Salman Rüştü gibi aynı hadisleri dinsizlik adına kullanırsanız ise... Biz kendimiz dine mal edilen uydurmaları dinden atmazsak bunları malzeme yapan İlhan Arsel’e, Turan Dursun’a, Salman Rüştü’ye, Server Tanilli’ye ne kadar kızabiliriz? Din adına çarpık bir sistemi ortaya çıkarırlar, din düşmanlarının türemesinde ve din düşmanlarının bu çarpıklıkları malzeme yapmasında günahsız kalabilirler mi?

PİYASADAKİ KURAN TEFSİRLERİ

Kuran tefsiri diye piyasada satılan birçok kitabın esbabı nuzul hikayeleriyle doldurulduğunu görüyoruz. İlmihal kitapları nasıl din adına bir şey ifade etmiyorsa, uydurmalarla Kuran’ı bağdaştırmaya çalışmak da Kuran’ın diniyle bağdaşmaz. Diğer yandan bu hikayelerle, Kuran ayetleri sanki belli bir olay için inmiş, bölgesel, sınırlı bir zaman dilimine hitap ediyormuş gibi bir hava verilmiştir. Bu da Kuran’ın evrenselliğini, her döneme bakan izahlarını gölgeleyen bir yaklaşımdır. Kuran’ın izahları bir zaman dilimine ve tek bir hikayeye indirgenemez. Kuran’ın tüm alemlere bir hatırlatma olduğunu söyleyen 81- Tekvir Suresi 27. ayet ve Kuran’ın tüm insanların doğruya iletilmesi için indirildiğini söyleyen 2- Bakara Suresi 185. ayet bu mantığı yalanlar. Allah istediği zaman Kuran ayetlerinin iniş sebebini yine Kuran’da anlatmıştır. Örneğin “Sana soruyorlar, de ki” şeklindeki ayetlerde, sorulara mukabil Kuran’ın ayetlerinin indiği yine Kuran’da bellidir. Allah’ın açıklamadığı bizim için gereksiz olanlardır, din adına gerekli olan her şey Kuran’dadır.

Kuran'ı yetersiz görenler ne yazık ki uydurmalara ihtiyaç duymuş ve Kuran'ın berrak sesinin kötü frekanslarla karışmasına sebep olmuşlardır. Kuran Dünyanın yuvarlaklığından, Güneşin ve Dünyanın hareketlerine, ceninin oluşumundan, denizin altındaki suların karışmamasına kadar birçok konudaki izahlarıyla, bin dörtüyz yıl öncesinden, günümüzün biliminin son asırda farketdiği gerçekleri en güzel şekilde anlatarak mucizelerini sergiler. Kuran'ın tefsirini hadislerle yapacağım diye ortaya çıkanlar ise İbni Kesir'in Bakara Suresi 29. ayetini ve Kalem Suresi 1. ayetini tefsirindeki, aşağıdaki mantık dışı açıklamasında olduğu gibi komik duruma düşmüşlerdir.

“Allah, yarattıklarını yaratmak isteyince ince sudan buhar meydana getirdi. Buhar suyun üzerinden yükseldi ve bu yükselen şeye yükseklik manasında gök dedi. Sonra suyu katılaştırdı ve ondan bir tek yer meydana getirdi, sonra bu yerleri parçaladı ve onları iki günde; pazar ve pazartesi günü yedi yer haline getirdi. Yeri balığın üzerinde yarattı ki balık Allah Teala'nın Kalem suresinde: Nun ve Kaleme andolsun ki diye söz konusu edilen Nun balığıdır. Balık sudadır. Su ise kayalığın üzerindedir. Kayalık ise hiçbir bitki bitirmeyen büyük bir taşın üzerindedir. Taş ise, bir meleğin sırtındadır, melekta bir kayanın üzerindedir, kaya rüzgardır. İşte Hz. Lokman'ın “Ne gök vardı, ne yeryüzü, balık hareket etti ve kımlıdadı, yeryüzü sarsıldı ve üzerine dağlar çekilerek durduruldu. Bunun için dağlar yeryüzünün üzerine oturtulmuştur” diye bahsettiği kaya budur.”

İbni Kesir, Kuran Tefsiri

Tüm bu dünyayı balığın üzerinde ilan eden hadisçi görüşlerden Kuran'ın dışındaki kaynakları bir kenara atmadan kurtulmak mümkün değildir. Aynı tablodan rahatsız olan Mehmet Akif Ersoy bakın şiirleriyle bu durumu nasıl yeriyor:

*Hani vaiz diye geçinen maskara şeyler var ya
Der ki bir tanesi peş-tahtayı yumruklayarak:
Dinle, dünya neyin üstünde duruyor hey avanak!
Yerin altında öküz var, onun altında balık;
Onun altında da bir zorlu deniz var kayalık,*

*Öteden Küird atılır: Doğru mu dersin be hoca?
Ne demek doğru mu dersin? Gidi cabil amuca!
Sözlerim basma değil yazma kitaptan tekmil
Kim inanmazsa kızıl kafir olur böylece bil.*

.....

(Safabat)

Başka bir şiirinde Mehmet Akif maskara diye nitelendirdiği ti-
pe şöyle çatar:

*Nebiye atf ile binlerce berze uydurdun.
Yıktın da din-i mübini yeni bir din kurdun.*

Mehmet Akif bu din adamı tipini yererken hiçbir zaman ümit-
siz değildir. Aşağıdaki mısralarda ise uydurmalara karşı çözümünü
şöyle dile getirir:

*Doğrudan doğruya Kuran'dan alarak ilhamı.
Asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı.*

KURAN'DAN SONRA HANGİ HADİSE İMAN EDİYORLAR?

Bu alt başlığımız 7- Araf suresinin 185. ayetidir. Ayetin Türkçe çevirilerinde hadis kelimesinin yerine söz dendiğine de şahit olabilirsiniz. Bu çeviri de tabii ki doğrudur; çünkü Arapça hadis kelimesi Türkçe söz kelimesinin karşılığıdır. Bu ayette ve diğer ayetlerde hadis kelimesinin kullanımı ve Kuran'a eş kaynaklar olarak uydurulan sözlere hadis denmesi, Kuran'ın bir mucizesidir. Kuran dinin başına bela olacak, Peygamber'e atfedilecek, dinin tek kaynağını yüzlere çıkaracak hadislerle mucizevi bir tarzda işaret etmiştir. Peygamber'e birçok yalanı atfeden hadisçiler, aghval=sözler, ahber=haberler, hikem=hikmetler veya başka bir Arapça kelimeyi Peygamber'in sözlerini belirtmek için kullanabilirlerdi. Her hususta çelişen hadisçilerin bu sözlere oy birliğiyle hadis deyip, Kuran'ın bu ayetlerinin işaretine girmeleri, Kuran'ın sayısız mucizelerinden biridir.

Bu Kuran uydurulacak bir hadis(söz) değildir. Aksine o

önündekini tasdikleyici, her şeyi detaylandırıcıdır. İnanan bir topluluk için kılavuz ve rahmettir.

12- Yusuf Suresi 111

Allah, Kuran'ın uydurulan bir hadis olmadığını söylediği bu ayette, kitabın detaylandırıldığı gibi geleneksel İslamcılarının bir türlü anlayamadıkları bir gerçeği de vurgular. Oysa gelenekçiler kitabın detaylı olduğunu görmezlikten gelip hadisleri, gelenekleri, şahsi görüşlerini Kuran'ın detayları yetersizmiş gibi dine sokarlar. Bunlarda da hadisler başrolde. Oysa aynı ayet Kuran'ın uydurulmuş bir hadis olmadığını söyleyerek, anlamaya niyeti olana mucizesini sergiler.

Şimdi sen bu hadise(söze) inanmazlarsa, belki de arkalarından kendini eritircesine üzüleceksin.

18- Kehf Suresi 6

Ayetten, Peygamber'in insanlar inanmıyor diye üzüldüğü yegane hadisin(sözün) Kuran olduğunu anlıyoruz. Peygamber Kuran dışında bir hadise kimseyi davet etmemiştir. Hiç kimsenin kendi hadislerini yazmasını da söylememiştir. Eğer Peygamber'in kendi hadisleri de dinin kaynağı olsaydı Peygamber'imiz onları da yazdırırdı, insanlar o hadislere inanmadığı için de kendisini eritircesine üzülürdü. Peygamberimiz'in uğrunda mücadele verdiği tek hadis Kuran'dır. Kuran'ın hadis kelimesiyle belirtip uymamızı istediği tek hadis de Kuran'dır. Kuran kendisi dışında uymamız gereken hiçbir hadise işaret etmez. Eğer Peygamber'in hadisleri(sözleri) de Kuran dışında dinin bir kaynağı olsalardı, Kuran bunu bir çok ayetle belirtirdi. Bu konuda tek bir ayet olmaması ve hadis kelimesinin Kuran'da gösterdiğimiz şekliyle kullanımı, günümüzdeki hadis kavramının sonradan uydurulduğunun açık bir delilidir.

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana gerçek olarak okuyoruz. Hal böyleyken Allah'tan ve ayetlerinden sonra hangi hadise inanıyorlar?

45- Casiye Suresi 6

Allah ayette böyle sormaktadır. Geleneksel İslam savunucuları, Sunni ve Şii mezheplerinin taklitçilerinin hareket tarzlarından çıkan cevap ise şöyledir: Buhari'ye, Müslim'e, Oniki İmamın hadislerine(sözlerine), Ebu Davud'a, İbni Mace'ye inanıyoruz.

Kimin hadisi(sözü) Allah'tan daha doğru olabilir?

4- Nisa Suresi 87

Eğer doğru sözlüler iseler onun benzeri bir hadis getirsinler.

52- Tur Suresi 34

Kuran'ın bu izahına karşı Ebu Davud adlı meşhur hadis kitabında Peygamber'in kendisine, Kuran ve benzeri hadis verildiği söylenerek hadisler kurtarılmaya çalışılır. Oysa bu söz hadisleri kurtarmaya yetmez. Çünkü hadisler Kuran kadar değil, Kuran'ın hacminin kat kat fazladır. Üstelik bu gelenekçi zihniyeti ifade eden hadis, Kuran'ın benzeri bir hadis olamayacağını söyleyen yukarıdaki ayetle çelişmektedir.

İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak ve o yolu oyalanma aracı yapmak için hadis eğlencesi satın alırlar. İşte böylelerine rezil edici bir azap vardır.

31- Lokman Suresi 6

Aynı surenin 7. ayetinde, ayetler bu şahıslara okunduğunda yüz çevirdiklerini görüyoruz. Ne yazık ki sadece Kuran'a dayandırarak bir hükmü söylediğimizde, mezhep taassubu yüzünden ayetleri görmezlikten gelenler, bu ayetleri sadece musikisi için değil, anlamak için de okurlarsa açıklamaya çalıştıklarımızı daha iyi kavrayacaklardır. (26. Bölümdeki Recm konusu, Kuran'a rağmen hadisi Kuran'ın önüne geçirenlere iyi bir örnektir.)

Kuran'da Peygamberimiz'le ilişkili olarak hadis kelimesi sadece iki defa ve aşağıdaki şekliyle kullanılmıştır:

Ey inananlar yemeğe çağırılmadan Peygamber'in evlerine girmeyiniz... Yemeği yiyince dağılın, bir hadise dalmayın.

Böyle davranmanız Peygamber'i rahatsız eder.

33- Abzab Suresi 53

Hani Peygamber eşlerinden birine gizli bir hadis söylemişti. Derken o bunu haber verip, Allah da ona bunu açığa vurunca, o da bir kısmını açıklamış bir kısmından vazgeçmişti.

66- Tabrim Suresi 3

Görüldüğü gibi hadis kelimesi Peygamberimiz'le ilişkili olarak iki defa geçer. Oysa buradaki kullanımın Sunni ve Şii mezhepçi görüşle hiçbir alakası yoktur. Hadis kelimesini Hz. Muhammed Peygamberimiz'in sözleri olarak kullanan iki ayetin işareti, tartışmamız açısından çok önemlidir. Geleceği bilen Allah, hadis kelimesini Sunnilerin ve Şiilerin iddia ettikleri gibi dini öğretiler için değil, Peygamber'in kişisel sözleri için kullanır. Üstelik her iki yerde de hadis kelimesi olumsuz bir bağlamda kullanılır. Sünnet kelimesi ise Kuran'da tek geçerli sünnetin Sünnetullah (Allah'ın sünneti, Allah'ın adeti) olduğu şeklinde geçer. (16. Bölümde göreceğiz.)

İslam'ın diğer kaynaklarından biri olarak gösterilen icma kelimesi ve türevlerinin Kuran'daki geçişi de sürekli olumsuzdur. Bu, Kuran'ın hadis ve sünnet kavramları gibi, icmayı da mucizevi bir şekilde mahkum ettiğini gösterir. (İcma kelimesi ve türevleri için bakınız 20- Taha 60, 70-Mearic 18, 104- Hümeze 2, 3-Ali İmran 173, 3-Ali İmran 157, 10-Yunus 58, 43-Zuhruf 32, 26-Şuara 38, 12-Yusuf 19, 10-Yunus 71, 20-Taha 64, 17-İsra 88, 22-Hac 73, 54-Kamer 45, 28-Kasas 78, 7-Araf 48, 26-Şuara 39, 26-Şuara 56, 54-Kamer 44)

DOĞRU HADİSLERİ NE YAPACAĞIZ?

Buraya kadar yazdıklarımızdan bu sorunun cevabı bellidir. Hadislerin içinde onbinlerce uydurma hadis olduğu kesindir. Kuran'la çelişen, Kuran'a ilave hüküm getiren, mantıkla, aklın açık verileriyle çelişen hadislerin yalan olduğu kesindir. Dine ilave yapan hadisler, Kuran'ın detaylı, her şeyi açıklayan, hiçbir eksiği olmayan kitap olduğu nu açıklayan ayetleriyle çeliştikleri için kesinlikle yalandırlar. Bunun

dışında kalan hadisler, Kuran'a %100 uymaları şartıyla doğru olabilirler. Dikkat ederseniz doğru olabilirler diyoruz, kesinlikle doğrudur demiyoruz. Doğru hadisleri ne yapacağız sorusunun cevabı; "Hangi hadislerin doğru olduğunu bilemeyiz." olacaktır. Yalan olan hadislerin bir kısmını yukarıdaki ölçülerden tanıyabiliriz. Ama bir hadisin kesinlikle doğru olduğuna hiçbir şekilde emin olamayız. Çünkü tanık olduğumuz yalan hadislerle, doğru olabilecek hadisler aynı kişilerce, aynı ölçülerle, aynı yıllarda toplanmıştır. Hicri 200'ü geçtikleri sırada Buhari, Müslim ve diğerleri gerçek hadisleri bulmaya çalıştılar ama beceremediler. Peki biz hicri 1400'de bunu nasıl yapabiliriz? Kuran'a tamamen uyan söz herhangi bir Müslüman'ın söylediği söz olup Peygamber'in sözüyle karıştırılmış olabilir. Dine iyilik yapacağım diye hadis uyduranlar olduğunu 5. bölümde göreceğiz. Bu hadisler dine sözde iyilik yapmak isteyenlerin uydurduğu hadisler olabilir. Hadis nakleden, hatta toplayanların "Nerede insanların işine yarayan güzel bir söz bulursak başına Peygamber dedi ki demekten korkmayın" dediği de vakidir. Bu oluşum ve ihtimaller bizim Kuran'a hiçbir ilave yapmayan, Kuran'la çelişmeyen hadislere de bakış açımızı oluşturur. Bu yüzden hem Kuran'a uyan, hem de hiçbir hüküm ifade etmeyen bir sözü bile Peygamber'e yalan söz isnadından çekinip hadis diye nakil etmemek gerekir. İllaki Peygamber'in bir sözüne uyacaksak bu, Peygamber'in elçilik vazifesi gereği Allah'ın kelamını insanlara iletirken, Kuran olarak ağzından çıkan söz (hadis) olmalıdır. Aslen Allah'ın sözü olan bu sözleri insanlar, Peygamber'in ağzından insan sözü hüviyetinde duymuşlardır. Elçinin(Peygamber'in) getirdiği bu mesaja uyararak hem Resul'e(elçiye), hem mesajın kendisine (Kuran'a), hem de aslen mesajı gönderen Allah'a uymuş oluruz.

AMACIMIZ ÇORBAYI DEĞİL, ZEHİRİ İÇİRTMEMEK

Peygamberimiz'in tavrını bu bölümde gördük, 4 halifenin hadislere karşı tavrını ise 11. Bölüm'de göreceğiz. Kuran yeterliyken –Peygamber ve daha sonra 4 halife hadis naklini yasaklamış, hatta hadisleri yaktırmış olmalarına karşı– biz bugün hadisleri niye kurtar-

maya çalışalım? Bir çorbanın yarısı çorba, diğer yarısı zehirse bunun bir kısmı içilebilir diyebilir miyiz? Hadislerde aynı bu şekilde doğru ile yanlış ayırlamayacak şekilde karışmıştır. Hadislere uymayın dememiz insanlara çorba içirmek istemediğimiz için değil, zehir içmelerini önlemek içindir. Bize gerekli tüm dini bilgi, Peygamberimiz'in karakteri ve yaptıklarıyla ilgili gerekli bilgi Kuran'da vardır. Bunun dışındaki bilgiler gereksizdir. Bu gereksiz bilgilerin doğrusunu ayıklamak da imkansızdır. Hadislerin ve mezheplerin Kuran'ın dinine yaptığı ilaveleri 37. Bölüm'de okuduktan sonra tavır olarak hadislerden hiç örnek vermemek, hiç hadis kullanmamak neden daha iyi olur anlayabiliriz. Hadis Kuran'a tamamen uysa bile, Peygamber adına yalan konuşuyor olma ihtimalimizi unutmamalıyız. Çünkü Kuran'a uygun her söz de Peygamberimiz'in değildir. Kuran en doğru yola götüren, apaçık bir kitaptır. Kuran'a uygun sözü kim söylerse doğru konuşmuştur. Bazı istismarcıların, bu tavrı Peygamber'in sözlerine saygısızlık olarak göstermeye çalışıp, istismarcılık yapacaklarını biliyoruz. Peygamber'e asıl saygısızlık, Peygamber'in büyülendiğini söyleyen, cinsel hayatıyla ilgili abuk sabuk açıklamalar yapan, dünyayı öküz ile balık üzerine koyan kitaplardaki sözleri, Peygamber söyledi demektir. Bunları nakledenlerin doğru sözüne hangi hususta inanılabilir ve bunu kim garanti edebilir? Kuran dışındaki hadisleri inkar etmek Peygamber'e sevgi ve saygının, dini Allah'a halis kılarak idrakin ve Kuran'ı tek başına yeterli kabul etmenin sonucudur. Hz. İsa'ya sevgisini Hz. İsa'yı tanrı ilan ederek gösterenler olduğu gibi, Peygamber'i sevdiğini söyleyip sonra onu büyülenmiş, Allah'a yalan sözler isnat etmiş, çelişkili birçok hükümler bırakmış gibi gösteren kitapları, dinin kaynağı kabul eden ve bu kitaplardaki tek sözü inkar edeni kafir ilan edenler de vardır. Peygamberler bizim Allah'a inanmamızı, Allah'ın dinine bağlanmamızı ister; yoksa hiçbir Peygamber kendisine yalan sözler yakıştırılıp tanrılaştırılmasını veya Allah'ın dinine ilaveler yapılmasını istemez.

Peygamberler'in en çok hoşnut olacağı hareket; halis, saf, katıksız şekliyle gerçek dine uymamızdır. Yoksa Peygamberler'e hamasi laflarla sevgi gösteren Hıristiyanlar gibi, diğer yandan bu sevgi bahanesiyle hakiki dinden uzaklaşmamız değildir.

5. BÖLÜM

DİNE SOKULAN İLAVELERİN, HADİSLERİN UYDURULMA SEBEPLERİ

İlk üç bölümde, özellikle ikinci bölümde Kuran'a giderek Kuran'ın yeterliliğini gördük. Dördüncü bölümde hadislerin toplama yönteminin açıklamasını vererek kutsal kılıfı giydirilmiş hadislerin neden dinin kaynağı olamayacağını anladık. O bölümde gördüğümüz sahabeyi hatasız ilan etme, mana ile hadis nakli gibi hadis toplama tekniğindeki konular hiç kasıt olmasa dahi nasıl uydurma hadis çıkabileceğini açıklamaktadır. Bu bölümde hadis toplama yönteminin sonucunda çıkan uydurmalara değinmeyeceğiz. Onları dördüncü bölümde gördüğümüzden, bu bölümde dine kasıtlı olarak yapılan ilaveleri on maddede inceleyeceğiz. Böylece 6., 7., 8. ve 9. Bölümlerde örneklerini göreceğimiz uydurmaların neden uydurulduğunu kavrayacağız.

1) DİNİ BOZMAK, DEJENERE ETMEK İÇİN UYDURMALAR

Din düşmanları dinimizi yaşanmaz bir şekilde sokmak, dini saçma gösterip yıpratmak için birçok hadis uydurmuşlardır. Daha sonra

kendileri ve kendilerinden sonra gelen birçok dinsiz de dini yıkma uğraşlarında bu hadisleri kullanmışlardır. İslama olan inançsızlıklarını, kin ve nefretlerini içlerinde gizleyerek, samimi dindar görüntüsünde halkın arasına karışan birçok münafık, her şeyden önce İslam inancını bozmayı ve Müslümanların kalplerindeki inançlarına şüphe ve tereddütler sokmayı başlıca amaç edinmişlerdi. Bu amaçla akla hayale sığmayan, kafaları bulandıracak, Peygamber'in söylemesine imkan olmayan onbinlerce uydurmayı hadis adı altında Peygamber'e fatura ettiler. Kuran'daki ayetler, daha Peygamber'imiz sağken münafıkların nasıl Müslümanlar'ın arasına karıştığını göstermektedir.

Halife Mehdi zamanında boynu vurulmak üzere yakalanan ünlü dinsiz Abdülkerim bin Ebil Avca öldürülmeden önce şu dehşetli açıklamayı yapar: "Siz beni öldürüyorsunuz ama, ben dininizde helali haram, haramı helal yapan 4000 hadis uydurdum." 6000 küsur Kuran ayeti olduğunu düşünürsek sırf bir kişinin 4000 hadis uydurabilmesinin açacağı dehşetli tahribi anlayabiliriz. Ahmed bin el Cuveybari, Muhammed bin Ukeşa ve Muhammed bin Temim'in Hz. Peygamber hakkında 10.000'den fazla hadis uydurdukları söylenir [İbni Hacer, Lisanu'l Mizan]. Zehebi, Ahmed bin Abdullah'ın binlerce hadisi hadis imamlarına dayandırarak uydurduğunu, Enes bin Malik'in hizmetçisi olduğunu iddia eden Dinar Ebu Mikyes'in de Enes bin Malik'ten duyduğunu söylediği uydurma dolu bir sayfayı naklettiğini anlatır (Zehebi, Mizan). Hadisçilerin kitapları dini bozmak için kasıtlı yapılan uydurmaların itiraflarıyla doludur. Bu uydurmaların varlığı bellidir. Ama kim bu uydurmaların bugün meşhur olan hadis kitaplarına karışmadığını neye dayanarak garanti edecektir? Kuran'da geçen, Peygamber yaşarken var olan münafıkları, bundan sonra iki yüz yıl boyunca çıkan münafıkları kim nasıl teşhis etmiştir de onların uydurduğu hadislerden kitaplarını korumuştur?

2) SİYASİ AYRILIKLARDAN DOLAYI UYDURMALAR

Peygamberimiz'in vefatı üzerinden 40 yıl bile geçmeden Hz. Ali

ve Muaviye arasında çatışmalar boy göstermiştir. Bu dönemden itibaren İslam alemi geriye dönüşü olmayacak bir şekilde siyasi ayrılıkların içine girmiştir. Siyasi olarak ayrılan toplumlarsa birçok alanda çelişmeyi, birbirine muhalefet etmeyi hüner saymışlar, kendi siyasi fırkalarını destekleyen hadisler uydurmuşlar, kendi siyasal hareketlerine inanmayı Allah'ın bir farzı olarak sunmuşlardır. Bu arada kendi liderlerini yüceltip, karşı görüşün liderlerini yerin dibine sokmuşlardır. Halili'de, Şiilerin Hz. Ali hakkında 300.000 hadis uydurduğu ve Hz. Ali'nin sözlerini nasıl saptırdıkları anlatılır (Halili, el-İrşad). Bu sayı, Kuran'daki ayet sayısının 50 katı kadardır. Şiilikten ayrılan bir kimse Şiileri kastederek "Allah onların canını alsın, nice hadisleri değiştirdiler" demiştir (Müslim, Sahihi Müslim). Hz. Ebubekir'i Hz. Ali'ye üstün sayan ve bunu, mezheplerinin bir şartı gören Sunni görüşle, Hz. Ali'yi üstün saymayı imanın şartına dönüştüren Şii görüş ve onların asırlar süren Kuran dışındakilerle vakit kaybetmekten ibaret olan boş çekişmeleri, bu maddeye güzel bir örnek teşkil etmektedir. İslam siyasallaşınca, siyasi gücü elinde bulunduranlar dini, halkı isteklerine göre şekillendirmek için kullandılar. Bu kullanımlarında dini de kendi görüşleri ve menfaatleri doğrultusunda şekillendirerek, dine eklemeler ve çıkarmalar yaptılar.

3) DİNİ EKSİK ZANNEDİP, KENDİNCE DİNİ KURTARANLARIN UYDURMALARI

Dindar olarak tanınan birçok gözde(!) Müslümanın durumu Yahya bin Said'in: "Salih kişileri hadiste olduğu kadar hiçbir şeyde yalancı görmedik." sözünde en güzel ifadesini bulmuştur. Bu gerçeği itiraf edenlerden biri de en güvenilir olduğu iddia edilen iki hadis kitabından birinin yazarı olan Müslim'dir. Müslim, Ebu Zennat'dan şunu nakleder: "Medine'de yüz kişiyle karşılaştım, hepsi de güvenilirirdi, ama hadisleri alınmazdı" (Müslim, Sahihi Müslim, 1. cilt, sayfa 13). Görüldüğü gibi birçok sözde dindarın hadis uydurduğu hadisçilerin bile malumudur. Kendi görüşlerini çok değerli bulan bu tipler, dine kendi görüşlerini kattıklarında çok yerinde bir hareketle dine büyük hizmet ettiklerini sanıyorlardı. Örneğin Ku-

ran'da olmayan haremlik selamlığı dine sokanlar belki de kadınla erkeği ayırarak zınayı, yozlaşmayı kendilerince önlemek istediler. Oysa Allah'ın kendilerinden daha iyi düşündüğünü, Allah'ın unutkan olmadığını ve gerekseydi Kuran'da gerekli konularda açıklama yapılacağını bilmeleri gerekirdi. Allah'ın açıklamadığı bir şeyi dine sokarak dine fayda getireceğini sanmak, ilkel bir düşünme tarzıdır ve acı son da ortadadır.

14. Bölüm'de hadis dışında şahsi görüşlerin rey, içtihad adı altında nasıl dinselleştirildiğini göreceğiz. Dini şahsi reylerine muhtaç görüp, sözde dine yardım edenleri, Allah'ın serbest bıraktığı konuları açıklayarak din gibi sunanları da, dini eksik zannedip din kurtaranlar sınıfına sokabiliriz.

4) DİNİ SEVDİRMEK İÇİN UYDURMALAR

Bu madde kısmen 3. maddeye benzemektedir, bu maddedeki tipler de dini kurtaracağını zannedenlerden, Allah'ın dini kurtardığından habersiz olanlardan oluşur. Bu tiplerdeki esas kaygı dini sevdirmek, ibadetleri sevimli göstermek gibi kaygılardır. Bu popülist kaygı Allah'ın indirilmiş dininin, uydurulmuş hadislerle ve izahlarla karışmasına yol açmıştır. Bu tipler arasında Ebu İsmet Nuh gibi Kuran'ın her suresinin faziletleri hakkında hadis uyduranlar da vardır. Peygamberimiz'i yüceltmek için Peygamber'in üstünlüklerine dair hadisler üretenler mevcuttur. Bu uydurucuların kendilerini savunmak için şöyle söyledikleri aktarılır: “Biz Hz. Peygamber adına yalan uydurmadık, bilakis bunu Peygamber'in getirdiği dini güçlendirmek için yaptık.” [İbni Hacer, Fethul Bari]. Bu alıntıda gördüğümüz gibi bunlar, bu tarzda hadis uydurmayı yalan olarak bile görmemişler, hatta bu korkunç fiillerinde belki de sevap ummuşlardır. “Biz Peygamber lehinde yalan söylüyor ve şeriatını takviye ediyoruz” (İbnul Cevzi, K. Mevzuat). Görüldüğü gibi bu uydurucular Allah'ın Kuran'ını eksik görmekle, bir de üstüne hadis uydurmakla kalmamış, üstüne üstlük dindarlık şampiyonluğunu da kimseye bırakmamışlardır.

Aşırı dindar tanınan kimseler bu özellikleriyle din namına en tehlikeli sınıflardan biri haline gelmişlerdir. Zira onlar halkın sevip güvendiği, sözlerine önem verip, hareketlerini örnek kabul ettiği kimselerdi. Onların hadis olarak tanıttığı söz, daha rahat kabul görüyor ve itiraza uğramıyordu. Böylece saf İslam, Kuran'ın ruhundan daha çok uzaklaştı ve oluşan yeni yapı tüm katkılarıyla katıksız İslam sanıldı.

5) MEZHEPLERİNİ, FİKİRLERİNİ DOĞRU ÇIKARMAK İÇİN UYDURANLAR

Saf vahiy olan Kuran'a dayalı bir İslam modelinden uzaklaşıp, insan sözlerinin Allah'ın hükmü olarak takdim edildiği, hadise dayalı gelenekçi bir modelin kuvvetlendiği ortamda, insanlar dini farklı farklı anlamaya başlamışlardı. Bu tablo İslam'ı anlama ve yaşamada birbirleriyle uzlaşmayan, dini konularda ayrılığa düşen farklı düşüncelerin, kamplaşmaların, mezheplerin doğmasına sebep oldu. İnsanlar Kuran savunuculuğundan uzaklaşıp mezhep savunuculuğuna başladılar. Bunu yaparken de kendi düşüncelerinin haklılığını ispat edip halkı etkileyebilmek, kendi mezheplerine çekebilmek için Hz. Peygamber'in dilinden kendi mezheplerini öven, öteki mezhepleri aşağılayan uydurma hadislere dayanma ihtiyacı hissettiler. Hanefi mensuplarının bu şekildeki uydurmasını görebiliriz: “Ümmetimde imam Şafii adında bir kimse ortaya çıkacaktır. O ümmetime şeytandan daha zararlı olacaktır. Ve yine ümmetim arasından adına Ebu Hanife denecek bir kimse gelecektir ki, o ümmetimin ışığıdır” (İbnu Arrak, Tenzihus Şeria, 2. cilt, sayfa 14). Bu arada Şafii taraftarları da boş durmaz ve kendi imamlarını kurtaracak hadis uydururlar: “Kureyş alimi (İmamı Şafii) yeryüzünün her yerini ilimle dolduracaktır.” Maliki mezhebi taraftarları hiç durur mu, onlar da kendi hadislerini açıklarlar: “ İlim talebi için bir gün gelecek develerin boynuları vurulacak (yani uzun seyahatlere girilecek) da Medine aliminden (İmamı Malik) daha alim birisi olmayacak.”

Sunni mezheplerde durum böyleyken Kaderiyecilerin de nasıl hadis uydurduğu eski bir Kaderiye mezhebi üyesi Ebu Reza Muh-

riz'e dayandırılarak anlatılır: "Kaderiyecilerden kesinlikle bir şey rivayet etmeyiniz, vallahi biz insanları mezhebimize çekebilmek için hadisler uydurur ve bu hareketimizle de sevap kazanacağımızı umardık. Ben bu suretle Kaderiye mezhebine dört bin kişi kattım." (Er Cerhu Ve'l Tadi'l, 1. cilt, sf. 32)

6) ZORLAMA ALTINDA UYDURANLAR

Daha evvel de değindiğimiz gibi hadis toplama hareketinin ilk başlamasında özellikle Emevi halifelerinin zorlama, tehdit ve işkenceleri önemli yer tutar. İlk hadis toplayan kişi olduğu iddia edilen Ez Zuhri'nin şu sözü bunun delilidir: "Biz hadisi yazmaktan hoşlanmıyorduk. Ne var ki o yöneticiler (Emevi halifeleri ve adamları) bizi buna zorladılar." Zorlama altında yapılan toplamalarda hadislerin mevcut yönetimin hoşuna gidenleri, mevcut yönetimin iktidar, kültür, gelenek, tarih anlayışını destekleyenleri toplanmış, buna aykırı olanlar elenmiştir. Mevcut hadisler zaten mana ile nakledildiğinden, birçok hadis kelime oyunlarıyla geleneği hükümleştirme yolunda kullanılmıştır. Örneğin Peygamber'in kendi şahsi tercihi olarak yaptığı bir fiil anlatılırken; "Peygamber buyurdu ki", "Peygamber emretti ki" tarzında, Peygamber'in muradı olmayacak bir tarzda kullanılmıştır. Tüm bu uydurma ve anlam kaydırmaları ise hiç şüphesiz hakim olan sınıfın, hadis toplama için zorlama yapan sınıfın görüşleri doğrultusunda olmuştur. Zorlama altında dine sokulan uydurmalar, sırf Emevi ve daha sonra Abbasi dönemleriyle sınırlı değildir. Bu dönemde çoğunlukla hadis uydurma yoluyla dine sokulan ilaveler, daha sonra halifelerin, valilerin zorlamasıyla fetva, içtihad adı altında kendini gösterir. Osmanlı döneminde halifelüğün, padişahlık gibi babadan oğula geçebileceği, devletin yararı için padişahların günahsız öz kardeşlerini bile öldürtebileceği şeklindeki görüş, içtihad ve fetvalar hep zorlama altında gerçekleşmiştir ve bunlar, mevcut iktidarların güçlerini devam ettirmek için dini yozlaştırmayı bile umursamadıklarını gösterir. Unutmayın ki, tüm bu fetvalar şeyhülislam etiketini görenin önemli birisi sanacağı, mevcut yönetimin atadığı ve maaşa bağladığı kişiler tarafından verilmiştir.

7) MADDİ ÇIKAR SAĞLAMAK İÇİN UYDURANLAR

Hadis toplayan gezginler ticaret düşüncesiyle hadis toplamaya başlamışlardı. Örneğin Yakub bin İbrahim'in ancak 1 dinar karşılığı hadis rivayet etmeyi kabul ettiği söylenir. Ebu Naym El-Fadl da naklettiği her hadis için ücret talep ediyordu. Onun talebelerinden Ali bin Cafer der ki: "Ebu Naym El Fadl'dan hadis yazardık, buna karşılık bizden kıymetli dirhemler alırdı. Yanımızda kıymeti düşük dirhemler bulunursa üste para alırdı." Fakirlerden kesinlikle hadis yazmayın tavsiyesinde bulunduktan sonra Umera bin Hafsa'nın zengin olduğunu ve yalan söylemeyeceğini, dolayısıyla hadislerinin alınabileceğini söyleyen Şube bin Haccac'a Ali bin Asım şöyle karşılık vermiştir: "Yalan söyleyen nice zengin gördük" (El Kifaye, sayfa 155).

Müşterilerinin isteği üzerine sipariş olarak hadis üretenler de vardır. Birçok tüccar sattıkları mallara karşı halkın ilgisini artırabilmek için ilgili malların yararlarını anlatan hadisleri, para karşılığında hadis simsarlarına uydurtmuşlardır. Örneğin koku satıcılarının güzel koku kullanmanın faziletleri hakkında uydurttukları hadisler buna örnektir. Şube bin Haccac'ın ifade ettiği gibi 1 kuruş karşılığında 70 hadis uyduran Ebul Muhezzem gibiler, hadis uydurucularına birer örnektirler.

8) MANEVİ ÇIKAR SAĞLAMAK İÇİN UYDURANLAR

Peygamberimiz'in vefatından ve dört halife devrinden sonra hikayeci-kıssacı denilen bazı kimseler, cami ve mescitlerde oturmayı ve çevrelerinde halka oluşturan cemaate vaaz ve öğütte bulunmayı alışkanlık haline getirmişlerdi. Aslında bu kimseleri vaaz ve öğütten ziyade, halkın nazarında kazanacakları yüksek mertebe ve şöhret ilgilendiriyordu. Vaazlarını, kendilerini bu amaca götürecek bir şekilde hazırlıyorlardı. Bunlar şöhrete giden yolun, halkın nazarında önemli bir müessese olan dinin, dini duyguların tahrik edilmesinden geçtiğini bildikleri için, onları coşturacak şekilde vaaz ediyorlar, dramatik konuşmalarla halkı ağlatmaya gayret ediyorlardı. Bu-

nun için Peygamber'imizin adına düzenledikleri garip hikayelerle konuşmalarını süsleyerek, halkı etkileme ve inandırma uğraşı içindeydiler. Halkı en çok etki altında bırakan konuşmaların başında cennet, cehennem tasvirleri geliyordu. Cennet ve cehennem hakkında gerekli olan her şey Kuran'da anlatılmasına rağmen bu hikayeci-kıssacı kesim halkı daha çok hüznlendirmek, şaşırtmak ve çoşturmak için uydurma hadislerde buldukları zengin hazineyi özellikle bu konuda çok kullandılar. Bu kesimin mesleki başarısı bol hadis uydurmaktan geçiyordu. Ortaya çıkan iç sızlatıcı tabloda belki de insanı en çok güldürebilecek olaylardan biri; bu kıssacılardan Şair Külsüm'ün dilini burnunun ucuna dokundurabilen herkesin cehenneme girmeyeceğinin garanti olmasını söylemesi üzerine, vaz ettiği cemaatin bunu denemeye başlamasıdır.

İbnul Cevzi, bu tipleri şöyle anlatır: “Bunlar arasında suratlarını her çeşit boyaya batıranlar ve bu şekilde sarımsı bir ten kazanarak, kendilerini fazla oruç tutmaktan soluk benizli hale gelmiş takva dindarlar gibi gösterenler bulunmaktaydı. Diğerleri istediği an gözyaşı dökülebilmek için tuzlar kullanmaktaydı. Başka bir grup kıssacı ise allı pullu süslettikleri kürsünün tepesinden kendilerini atacak derecede gösteride ileri gitmekte veya dinleyicinin alışık olmadığı biçimde, samimiyetsiz hikayelerini abartılı jestlerle nakletmekte, kürsüyü yumruklamakta, basamakları koşar adım inip çıkmaktaydılar.” (İbnul Cevzi, el-Kussas vel Müzekkirin, sayfa 93) Etrafımızı biraz incelersek, İbnul Cevzi'nin tespit ettiği uydurmaların kökenlerinden biri olan bu insan tiplerine tabi olanların, uydurukçu köklerine ne kadar benzediğini görürüz. Sahte gözyaşı, salya, sümük, kürsü yumruklamalı, abartılı jestli tipler hepimize İbnul Cevzi'nin geçmişte tarif ettiği bu kıssacıları çağrıştıracaktır.

Uydurmacılardan öylesi görülmüştür ki Cafer bin Nastur Ferab 320 yaşında olduğunu, Peygamber'i gördüğünü ve Peygamber'in duası sayesinde bu kadar yaşadığını söylemiştir. Reten'in durumu da buna benzerdir. Hicri 4. ve hicri 8. asırda yaşayan bu adamlar sahabe olduklarını iddia etmişler ve bunlardan Reten üç yüz hadislik hadis kitabı yazmış ve etrafına bayağı adam da toplamıştır.

9) GELENEK, GÖRENEKLERİ DİNSELLEŞTİRMEK İÇİN UYDURMALAR

Kuran, insan hayatındaki belli davranışlara yön vermiş, açıklamadığı birçok konuyu ise insanların reyine, seçimine bırakmıştır. 2. Bölümde bunu teferruatlıca gördük, 39. Bölümde de göreceğiz. İnsanlar, serbest oldukları bu konularda, kendi gelenek, görenek ve dünya anlayışları çerçevesinde davranırlar. Örneğin Kuran yemeği elle mi, çatalla mı, çubuklarla mı yememiz gerektiği konusunda bir açıklama yapmaz. Erkek ve kadın kıyafetinin sarık, cübbe mi olacağı, kravat, gömlek mi olacağı, yoksa kimono mu olması gerektiği konusunda Kuran’da bir izah yoktur. Açıklanmayan konularda tercihimizde serbest olduğumuza göre, Kuran’a göre biz yemekte veya kıyafette bu şıklardan herhangi birini seçebiliriz demektir. Herhangi bir seçimde fazladan günah veya sevap olacağını söylemek ise Kuran’la çelişir. Emevi ve Abbasi döneminde Kuran’ın İslamına eklemelerin önemli bir bölümü, gelenek ve göreneklerin kutsal damgası altında Kuran’ın İslamına karıştırılmasıyla oldu. Kuran’ın başı sonu belliydi ve Kuran’da bu gelenek ve görenekleri tavsiye eden hiçbir izah yoktu. Öyleyse tek yol, uydurma hadislerle ve Kuran’da geçmeyen bir sünnet anlayışıyla; Kuran’ın özgür bıraktığı bu konuları da dinselleştirip, kutsallaştırmaktı. Arapların-Emevilerin ırkçı, kavmiyetçi anlayışıyla, Arap dilinden, o dönemin kıyafetlerine, yemek menüsünden, tuvaleti yapış biçimine kadar birçok hareket sünnet adı altında böylece dine sokuldu.(Ayrıntılı bilgi için 16. Bölümü okuyun)

10) DİĞER DİNLERDEKİ UYDURMALARIN DİNİMİZE TAŞINMASIYLA OLUŞAN UYDURMALAR

Bu uydurmaları taşıyanları iki bölüme ayırabiliriz: Birinci bölüm, İslam’ı dejenere etmek, mantıksızlaştırmak veya kendi asıl inancına benzetmek için kasıtlı olarak uydurmaları dine sokanlardır. İkinci bölüm ise İslam’a geçmelerine rağmen kendi eski dini, örfi alışkanlıklarını üzerlerinden atamadıkları için, bunları dinimize

taşıyanlardır. Yahudiler'in kıssaları, Hıristiyan hikayeleri, Putperest adetleri, Türkler açısından düşünürsek Şaman adetleri hep dinimizin içine hadis veya içtihad olarak girmiştir. Hacim olarak bakarsak, İsrailiyat denen Yahudi hikayeleri uydurma kaynağında birinci, Mesihhiyat denen Hıristiyan hikayeleri ise ikincidir. Bunlar diğer dinlerde daha evvel kök saldıklarından dinimize de daha rahat geçmişlerdir. Biz sadece İsrailiyat ve Mesihhiyata değineceğiz.

Dinimize İsrailiyat'ı taşıyan kişilerin en önemlileri Kab el Ahbar, Vehb bin Münebbih, Abdullah bin Selam'dır. 12. Bölümde bazı önemli hadis uydurucularına değinirken bunlara da değineceğimiz için 12. bölümü okuyup İsrailiyatın kaynaklarının ne kadar güvenilir olduğunu görebilirsiniz. Müslümanlarsa bu aktarımları Kur'an ayetlerinin yanında hikaye etmekte bir zarar görmediler. İşte bu, hadislerin çoğalma kaynaklarından biriydi. Bugünkü tefsir kitapları başta olmak üzere, birçok hadis kitabında bu kimseler kaynaklı yüzlerce uydurmaya rastlayabiliriz. Biz örnek olarak sadece iki tanesini verelim. Vehb bin Münebbih'ten rivayet edilen İsrailiyat menşeli hadis denen uydurma şöyledir: "Beytul Makdis'in halkı Allah'ın komşularıdır. Komşularına azap etmemek Allah'ın üzerine haktır. Beytul Makdis'e gömülen kabir imtihanından ve darlığından kurtulur." Kurtubi'nin tefsirinde de geçen Kab el Ahbar kaynaklı bir uydurma ise şöyledir: "Allah Teala kendisini yarattığında Arş dedi ki: Allah benden daha büyük bir mahluk yaratmadı. Ve böbürlenerek sallandı. Allah ona öyle bir yılan doladı ki o yılanın yetmiş bin kanadı vardı. Her bir kanadında yetmiş bin tüy vardı. Her bir tüyde yetmiş bin surat vardı. Her bir suratta yetmiş bin ağız vardı. Her bir ağızda yetmiş bin dil vardı. Her gün onun ağızları yağmur damlaları, ağaç yaprakları, kum ve çakıl taneleri, dünyanın günleri ve tüm meleklerin sayısı kadar tespîh eder. Yılan arşın üzerine dürlür ve arş onun ancak yarısına uzanabilir. İşte o zaman arş alçak gönüllü olmaya başlar."

Mesihhiyat; yani Hıristiyan uydurma hikayelerinin dinimize sokulmasının kaynaklarından olarsa Temim ed Dari ve İbn Cüreyc'i gösterebiliriz. Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceği, Deccal, ölüm meleği, cennet ve cehennem Mesihhiyat uydurmalarının en

çok olduğu alanlardır. (20. bölümde Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişi, Mehdi ve Deccal konularının dinimizde nasıl derin yaralar açtığını göreceğiz.)

Gelenekçi İslamcılar sırf Kuran'dan dinini anlayan Müslümanlar'a çok kızdıkları gibi, yabancı İslam araştırmacılarının da hadislerin güvenilirliğini ortaya koymalarına çok kızmaktadırlar.

Bu araştırmacıların niyeti ne olursa olsun bizi ilgilendiren onların ortaya koyduklarının bilimsel değeridir. Müslüman toplumlar da mevcut olmayan özgür ortama sahip olan bu kişilerin hem ciddi, hem de düşünülmesi gereken hususları ortaya koydukları bir gerçektir. Onların çalışmalarına objektif bir şekilde yaklaşmalı, hatalarını göstermeli ve ortaya koydukları doğru hususlardan yararlanmalıyız. Bu araştırmacılardan özellikle Goldziher'in, Schacht'ın Van Kremer'in, Sprenger'in ve Dozi'nin kitaplarında herkesin yararlanabileceği birçok nokta olduğu kanaatindeyiz. Bunların en ünlüsü Goldziher şöyle der: "Rabbanilerin (Musevi, Hıristiyan din adamları) sözleri, uydurma İncil'lerden alıntılar, Yunan felsefesinin öğretileri, Fars ve Hind kökenli deyişler ve daha niceleri hadis kanalıyla İslam'a girmiştir. Tüm bunlar doğrudan veya dolaylı olarak İslam kültürünün malı haline gelmiştir. Yine dini kıssalardan büyük bir bölümü İslam'a sızmıştır. Eğer hadislerde kullanılan materyali ve Yahudi din kültürünü incelersek bu ikinciden büyük bölümünün, İslam din kültürüne sızmış olduğunu görürüz."(Goldziher, El Aqide veş şeria, sayfa 42-43)

6. BÖLÜM

HADİS - KURAN ÇELİŞKİLERİ

Kitabın buraya kadar olan bölümlerinde önce Kuran'ın kendi diliyle Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğunu anlattık. Daha sonra ise Peygamberimizin hadisleri yazdırmamasından, mana ile hadis naklinin getirdiklerinden ve daha bir çok incelediğimiz konudan, hadislerin neden dinin kaynağı olamayacağını gördük. Bu bölümde ise hadislerin dinin kaynağı kabul edilmesinin sonucunda uydurulan hadislerin dinin temel ve tek kaynağı olan Kuran ile nasıl çeliştiklerini anlayacağız. Yani yapılan yanlışlığın sonuçlarını görüp, dinin tek kaynağı olan Kuran'a dönmenin önemini kavrayacağız. Kuran ile çelişen hadisleri göstermek için en ünlü hadis kitaplarının hadislerini seçtik; daha zayıf hadis kitaplarını sizin tahmininize bırakıyoruz. Kuran ile çelişen hadislerin olması tüm hadisleri reddetmemiz, Kuran'a gidip dini yeniden kavramamız için yeterlidir. Kuran ile çelişen binlerce hadis vardır. Biz bu bölüme on tane örnek vermeyi yeterli görüyoruz. Zaten kitabımızdaki bir çok konunun akışı içindeki açıklamalarda, Kuran ile çelişen hadisler sergilenmektedir.

Biz Kuran'ın Allah sözü olduğunu nereden biliyoruz? Kimisi, Kuran öyle söylüyor diyebilir. Peki birileri Allah'a iftira olarak başka kitapları göstererek: "Bu da Allah katındandır." derlerse ne diyeceğiz? Biz Kuran'ın Allah sözü olduğunu ancak Kuran'ı inceleyip,

Kuran'ın içerdiklerini değerlendirip iddia edebiliriz. Allah'ın mesajının doğruluğunu tartışmak bizzat mesajın kendisiyle alakalıdır. Aynı mantıkla, hadisleri incelersek Allah'ın dininin kaynağı olmaya layık olup olmadıklarını görürüz. Nasıl Kuran'ın dinin kaynağı olup olmadığı bizzat Kuran'ın irdelenmesiyle tartışılabilirse, hadislerin dinin kaynağı olup olmadığı mevzu da hadislerin irdelenmesiyle karara bağlanabilir. Kitabımız boyunca Kuran'ı ve hadisleri inceleyip dinin kaynağının ne olduğunu, nasıl olması gerektiğini açığa kavuşturmayı amaçladık. Bu bölümde ve bundan sonraki bölümlerde göstereceğimiz hadisler, hadislerin dinin kaynağı olmaya ne kadar layık(!) olabileceklerini ortaya çıkaracaktır.

Kitabımızda eleştirdiğimiz hadisler, hadisçilerin kabul ettiği, en ünlü hadis kitaplarının hadisleridir. Hadisçilerin reddettiği, yalandır(mevzudur) dediği hadisleri almadık. Örneğin “Allah kendisini yaratmayı isteyince atı koşturdu ve onu koşturup terletti. Sonra kendisini bu terden yarattı.” veya “Allah melekleri iki kolunun ve göğsünün kıllarından yarattı.” veya “Allah'ın gözleri hastalandı, melekler Allah'ı ziyarete geldi.” veya “Allah'ı rüyada gördüm. Uzun saçlı güzel bir genç suretindeydi. Yeşil bir elbise giymiş, altın nalınları vardı.” hadisleri bunlara örnektir. (Hadis Müdafası - İbni Kuteybe sayfa 66 – 67) Meşhur hadisçilerin bu tarz uydurma hadisleri nakledenleri yalanladıkları ve bu hadisleri kabul etmedikleri doğrudur. Fakat bu bölümde ve bundan sonraki bölümlerde en ünlü, en doğru, en güvenilir hadis kitaplarındaki hadisleri görünce, hadis kitaplarında doğru ile yalanın ayırt edilemeyecek şekilde karıştığını, hadis toplarken gösterilen doğru ile yalanı ayırt etme çabasının bir işe yaramadığını anlayacağız. Zaten Kuran yeterli, eksiksiz, tüm teferruatları içeren kitabımız olduğuna göre böyle çabalara da gerek yoktur.

Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasının katından olsaydı elbette içinde bir çok çelişkiler bulacaklardı.

4- Nisa Sûresi 82

Hiç şüphesiz Hatırlatıcı'yı biz indirdik biz. Onun koruyucuları da gerçekten biziz.

15. Hicr Sûresi 9

Nisa suresindeki ayetten dinimizin kaynağının çelişkisiz olduğunu öğrenebiliriz. Allah Kuran'ın çelişkisiz olduğunu söyleyerek hem Kuran'ın doğruluğunu, hem de dinin kaynağının sahip olması gereken özelliği öğretiyor. Kuran ile çelişen hadislerin olması, hadislerin Allah katından olmadığı ve dinin kaynağı olamayacağına ispatıdır. Ayrıca Hicr suresindeki ayetten Kuran'ın korunduğunu, böylece dini kaynak olarak korunmuş bir kitaba sahip olduğumuzu anlıyoruz. Bu bölüm ve bundan sonraki 3 bölümde, hadislerin Kuran'la, kendi içlerinde ve mantıkla çelişkilerini sergilememiz sonucunda hadislerin korunmadığını ve binlerce uydurma ile düzeltilemeyecek şekilde karıştıklarını göreceğiz. Yani bu bölümlerde hadislerin dinin kaynağı kabul edilmesinin korkunç sonucunu görüp; çelişkisiz ve korunmuş olan dinimizin tek kaynağı Kuran'a, yalnız Kuran'a dönmenin gerekliliğini daha da iyi kavrayacağız.

I- ALLAH'IN BALDIRI OLUR MU?

Kuran : “ ... O'nun benzeri gibi hiçbir şey yoktur.”

42- Şura Suresi 11

Hadis: “Allah ahirette Peygamberlere kimliğini kanıtlamak için bacağına açıp baldırını gösterir.”

Müslim - İman 302, Buhari 97/24,10/29, Hanbel 3/1

Bu hadisin hangi kitaplarda geçtiğine iyice dikkat edin. Hadis kitaplarının sözde en doğrusu olarak gösterilen, tek hadisini inkar edenin kafir olacağı söylenen Müslim ve Buhari'de. Hadisçilerin mantığına göre bu hadisi inkar eden kafir, bu hadise inanan gerçek Müslüman olacaktır. Allah'a hiçbir şeyin benzemediğini söyleyen ayete karşın, hiçbir mecazi ifadeyi çağrıştırmadan, Allah'ın baldır olduğunu ve ahirette baldırını açacağını söylemenin saçmalığını uzunca anlatmaya gerek var mı?

2- ALLAH EL SIKIŞIR MI?

Kuran: “Ve hiçbir şey O’nun dengi değildir.”

112- İhlas Suresi 4

Hadis: “Allah benimle görüştü ve el sıkıştı. Elini iki omuzum arasına koydu. Öyle ki parmaklarının soğukluğunu iki göğsüm arasında hissettim.”

Hanbel 5/243

Yine bu hadiste hiçbir mecazi manayı çağrıştırmadan, Allah’a parmak, parmaklarına da soğukluk atfederek Allah şekilleştirilmektedir. Bu hadis İhlas Suresi’nin Allah’ın hiçbir şeye denk olmadığını söyleyen ayeti gibi daha birçok ayetle de çelişir. Eğer hadisteki “el” ifadesi mecazi bir manaya gelip insani eli çağrıştırmasa kabul edilebilir olurdu. Örneğin “Her şey Allah’ın elindedir.” dediğimizde cümlenin akışından her şeyin Allah’ın kontrolünde olduğu anlaşılır. Fakat Allah’a parmak, parmaklara soğukluk atfeden bu hadisten böyle mecazi bir manayı kimse çıkaramamaktadır. Üstelik bu hadiste Allah ile Peygamber’in el sıkışması gibi kabul edilemez bir ifade de yer almaktadır. Şimdi bu hadisleri din kabul eden hadisçiler, mezhepçiler mi gerçek Müslümandır, yoksa hadislerdeki yanlışlıkları görüp Kuran’ı yeterli gören Kuran Müslümanları mı?

3- DİN DEĞİŞTİREN ÖLDÜRÜLSÜN MÜ?

Kuran: “Dinde zorlama yoktur.”

2-Bakara Suresi 256

Hadis: “Dinini değiştireni öldürün.”

Nesei 7-8/14, Buhari 12/1883

Allah’ın hükmünü hadisle aşmaya, Allah’ın dinini kendi kafalarına uydurmaya çalışanların bu uydurması yüzünden çok kelleler gitmiştir. Radikal dinci örgütlerin yaptığı katliamları bu örgütlerin zihinlerinde meşrulaştıran bunun gibi hadislerdir. Evlerinin bodru-

munu insan mezarına çevirenleri Diyanet kınamaktadır, ama aynı Diyanet Buhari ve Nesei gibi hadis kitaplarını da övmekte, dinin kaynağı olarak göstermektedir. Bu ne biçim bir iştir? Eğer Sunniliği savunursanız bu katliamlara karşı çıkmanız boşunadır. Çünkü bu katliamlara temel olacak deliller Sunni hadis kitapları ve mezhep izahlarında mevcuttur.

4- ÖLÜNÜN SUÇU NE?

Kuran: “Doğrusu hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez.”

53- Necm Suresi 38

Hadis: “Ölü ailesinin kendisi için ağlamasından dolayı azaba uğratılır.”

Buhari-K. Cemiz 32,33,34

Ne akla, ne de Kuran'ın genel mantığına uymayan bu hadis de uydurmacılığın Kuran ve akılla çelişkilerine örnektir.

5- NEDİR BU KADIN DÜŞMANLIĞI?

Kuran: “Ben sizden erkek olsun, kadın olsun hiçbir çalışanın ürettiğini boşa çıkarmayacağım. Hepiniz birbirinizdensiniz.”

3- Ali İmran Suresi 195

Hadis: Kadınlar arasında iyi kadın, yüz tane karga arasında alca bir karga gibidir.

Buhari 9/1391

Kuran hayır üreten erkeğin de kadının da önünü açık tutarken, hadisler kadının önünü kapamaktadır. Kadın konusu, Peygamber'e iftira olarak uydurulan hadislerin en çok olduğu konulardan biridir. Ayrıntılı bilgi için 21. ve 22. bölümleri okuyunuz.

6- ZALİM KİM? SÖYLEYİN BAKALIM

Kuran: “Zulmedenler dedi ki: Siz olsa olsa büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz.”

25- Furkan Suresi 8

Hadis: “Peygamber Medine’de bir Yahudi tarafından büyülendi. Günlerce ne yaptığını bilmez durumda ortalıkta dolaştı.”

Buhari 76/47 Hanbel 6/57,4/367

Muhammed Abduh ve Mutezile’nin bu hadise itirazlarına karşın Muhammed Ebu Şehbe hadisi şöyle savunur: “Eğer Abduh sihir hadisini inkar etmişse akıl ve nakil ilimlerinde söz sahibi el Maziri, el Hattabi, Kadı İyaz, İbn Teymiyye, İbnul Kayyim, İbn Kesir, en Nevevi, İbn Hacer, el Kurtubi ve Alusi gibi pek çok alim de O’nun hem rivayet ve hem de dirayet yönünden doğru olduğunu ispat etmişlerdir.” Şehbe, Buhari ve Müslim’in de hadisi kabul ettiğini anlatır ve sihir sonucu olanları hadislerle dayandırarak şöyle aktarır: “ Peygamberimiz’e sihir yapılmıştı. Öyle ki hanımları ile cinsi münasebette bulunmadığı halde bulunduğunu zannederdi. Süfyan bunun en şiddetli sihir olduğunu söylemiştir.” (Ebu Şehbe, Sünnet Müdafaası, sayfa 152-153)

Kuran’a göre ise Peygamber’in büyülendiğini söyleyenler zalimlerdir. En güvenilir (!) hadisçilerin çoğuya Peygamber’in büyülendiğini söylemektedir. Lütfen bu önermelerden mantık kuralları içerisinde sonuç önermesini çıkarın ve zalimin kim olduğunu söyleyin.

7- MİRASTA VASIYET VAR MI?

Kuran: “Ey iman edenler!Herhangi birinize ölüm gelip çatışığında vasiyet zamanı aranızda tanıklık şöyle olsun: Kendinizden adalet sahibi iki kişi yahut, yolculuk etmekte iken ölüm musibeti başınıza geldiyse sizin dışınızda iki kişi”

5- Maide Suresi 106

Hadis: “Varis için vasiyet yoktur.”

Hanbel 14/238

Kuran’da hem Maide suresindeki bu ayette hem diğer ayetlerde vasiyet anlatılır. Vasiyetten arta kalanlar Kuran’da tavsiye edilen şekilde dağıtılır. Vasiyeti iptale yönelik bu hadis aslında Kuran’ın bir hükmünü iptale yönelik bir girişimdir.

8- EN BÜYÜK AZAP RESSAMLARA MI?

Kuran: “Gerçekten Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise dilediğini bağışlar.”

4-Nisa Suresi 48

Hadis: Cehennemde en şiddetli azaba uğrıtılacak kişiler ressamlardır.

Buhari-Tesavir, 89

Kuran’a göre en büyük günah Allah’a ortak koşmadır. Allah ortak koşmayı affetmeyeceğini söylemekte, bunun dışında her günahın affedilebileceğini belirtmektedir. Bu yüzden Allah’ın en şiddetli azabına uğrayacak olanlar da ortak koşanlardır. Oysa Buhari’nin yukarıda alıntılıdığımız hadisine göre en şiddetli azaba ressamlar uğrayacaklardır. (Mezhepçi, hadisçi İslam’ın sanat düşmanlığı sonucunda uydurdukları hadisleri kitabın 18. bölümünde okuyabilirsiniz.) Bu hadis başta Kuran ile çelişmektedir. Ayrıca mantık ile çelişen bu hadisin çeliştiği başka hadisler de vardır. Örneğin diğer bir hadise göre cehennemde en şiddetli cezaya satranç oynayanlar çarptırılacaktır. (Büyük Günahlar, Hafız Zehebi, sayfa 96-97)

9- ALTIN TAKILIR MI, İPEK GİYİLİR Mİ?

Kuran: “De ki; ‘Allah’ın kulları için çıkardığı süsü ve temiz rızıkları kim haram etmiş? De ki: ‘ Bunlar dünya hayatında iman edenler için, kıyamet gününde ise yalnızca onların-

dır. Bilen bir topluluk için biz ayetleri böyle detaylı anlatırız”

7- Araf Suresi 32

Hadis: “Altın ve ipek ümmetimin kadınlarına helal, erkeklerine ise haramdır.”

Müslim 2/16

Altın ve ipek hem erkek için, hem de kadın için bir süs eşyasıdır. Kuran’da hiçbir ayette yasaklanmazlar. Allah inananların dünyada da bu süslerden yararlanabileceklerini söyler ve erkek kadın ayrımı yapmaz. Her hadisinin doğru olduğu iddia edilen Müslim’in bu hadisi Kuran’ın belirttiğimiz ayeti ile çelişir.

10- DEPREMLERİN SEBEBİ OLAN BALIĞIN CİNSİ NE?

Kuran: “Bundan sonra yeri yumurta biçimine soktu.”

79- Naziat Suresi 30

Hadis: “Dünya balığın üzerindedir. Balık başını sallayınca Dünya’da depremler olur.”

İbn-i Kesir Tefsiri 2/29 68/1’in açıklamaları

Kuran, mucizevi bir şekilde dünyanın yumurta biçiminde elipsoid olduğunu, ceninin oluşumunu, evrenin oluşumunu, rüzgârların aşılaiıcı olması gibi bir çok konuyu açıklarken (Kuran Hiç Tükemmeyen Mucize kitabında bu konuyu çok detaylı bir şekilde işledik), hadislerde yer alan yukarıdakilere benzer hurafeler hem Kuran’la, hem de mantıkla çelişirler. Dünyayı balığa oturtan, depremleri balığın kuyruğunun sallanmasına bağlayan bu zihniyete bir soralım: Bu balık palamut mudur, yunus mudur, lüfer midir? Lütfen bir hadis daha bulup, bizi aydınlatın!

7. BÖLÜM

HADİS - HADİS ÇELİŞKİLERİ

Bir evvelki konuda gördüğümüz gibi Allah Kuran'ın korunduğunu ve içinde çelişki olmadığını söylemektedir. Allah, Kuran'ın çelişkisiz olmasını Kuran'ın kendi katından oluşuna delil gösterir. Böylece dinin kaynağının çelişkisiz ve korunmuş olması gerektiği anlaşılır. Bu mantıktan hareketle 6. Bölümde Kuran ile hadislerin çelişkilerini ortaya koyup hadislerin dinin kaynağı olamayacağını gösterdik. Bu bölümde ise hadislerin kendi aralarındaki çelişkilerini de gösterip hadislerin çelişik ve korunmamış olduklarını, dolayısıyla dinin kaynağı olamayacaklarını bir kez daha ispat edeceğiz. Böylece hadislerde doğru ile yalânın ayırt edilemeyecek şekilde karıştıklarını bir kez daha anlayacağız. Herhangi bir hadis Kuran, başka bir hadis ve mantıkla çelişmiyorsa dahi zandır. Din ise zanna tabi olarak oluşturulamaz. Bu yüzden hiçbir hadis; din olarak algılanamaz, hiçbir hadis din adına bir şey ifade edemez.

Yer yüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyuyorlar ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalıyorlar.

6- En'am Suresi 116

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Doğrusu zan gerçek adına hiçbir şey ifade etmez. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını bilendir.

10- Yunus Suresi 36

Ey iman edenler ! Zandan çok sakının çünkü; zannın bir kısmı günahtır.

49- Hucurat Suresi 12

Ayetlerden insanların çoğunluğunun zanna (sanıya) uyabileceğini, fakat bunun bir şey ifade etmeyeceğini görüyoruz. Dini hadislere bina etmeye çalışmak; dini, zan gibi temelsiz, çürük bir temele bina etmektir. Oysa elde Kuran gibi her açıdan mucize, korunmuş, çelişkisiz, sapasağlam bir temelimiz vardır. Şimdi de hadislerin kendi içindeki çelişkilerini, seçtiğimiz 10 örnekle görüp, bu temelin çürüklüğünü, dolayısıyla temel olamayacağını anlayalım.

1- ORUÇLU İKEN KAN ALDIRILIR MI?

1. Çelişik Hadis: “Kan aldırmanın da yaptırmanın da orucunu bozar.”

Tirmizi Oruç 60/Ebu Davud Oruç 28/Buhari Oruç 32

2. Çelişik Hadis: “Peygamber’imiz oruçlu iken kan aldırılmışlardır.”

Ebu Davud Oruç 29-30/Tirmizi Oruç 59/Buhari Tıp 11

Peygamber eğer kan aldırmanın orucu bozduğunu söyleseydi, hiç şüphesiz kendisi kan aldırılmazdı. Üstelik Kuran’da orucu; yemek, içmek ve cinsel ilişkinin bozduğu geçer. Yani birinci çelişik hadis ikinci hadisle olduğu gibi Kuran’la da çelişmiştir. Fakat en doğru deneni altı hadis kitabının üçünden yaptığımız bu alıntı, çelişik hadislerin en doğru deneni kitaplara nasıl girdiğinin bir delilidir.

2- TUVALET HANGİ YÖNLERE KARŞI YAPILABİLİR?

1. Çelişik Hadis: “Gerek küçük, gerek büyük tuvaletinizi yaparken kibleye dönmeyin.”

Hanbel 3/12

2. Çelişik Hadis: “Peygamber’imiz bir takım insanların küçük ve büyük tuvaletleri için kibleye dönmeyi hoş karşılamadıklarından, bu bidatı (hurafeyi) kaldırmak için tuvaletini kibleye doğru yaptırdı.”

Bubari 4/11

Bir hadiste kibleye karşı tuvaleti yapmanın hurafe olduğu anlatılırken, diğer bir hadiste ise Peygamber hurafe uygulayıcısı olarak gösterilmiş oluyor. Görüldüğü gibi hadisleri Peygamber’e atfetmek aslında Peygamber’e bir çok iftirayı beraberinde getirmiştir.

3- ORUÇLU İKEN HANIM ÖPÜLÜR MÜ?

1. Çelişik Hadis: “Peygamber oruçlu iken hanımlarını öptü.”

İbn-i Kuteybe- Hadis Müdafası 372

2. Çelişik Hadis: “Oruçluyken hanımını öpenin durumu sorulduğunda Peygamber; “Orucu bozulmuştur” dedi.”

İbn-i Kuteybe Hadis Müdafası 372

Bu hadisler aslında İbn-i Kuteybe’nin dışında Kütüb-ü Sitte denilen meşhur altı hadis kitabında da vardır. Fakat biz bu hadislere, İbn-i Kuteybe’nin çelişik ve mantıksız hadisleri zorlama yorumlarla kurtarmak çabasından ibaret olan eserinde rastladık. Eğer hadislerin mantıksızlığını ve çelişikliğini bu hadisleri savunan birinin eserinden öğrenmek istiyorsanız size de İbn-i Kuteybe’nin “Hadis Müdafası” kitabını tavsiye ederiz. Bir hadise göre Peygamber oruçlu iken hanımını öpüyor, diğer hadis oruçlunun öpüşmeyeceğini söylüyor. Belli ki bu hadislerden en az biri uydurmadır. İkisini de doğru olarak almak Peygamber’i ne yaptığını bilmez, çelişkili hareketleri olan, (haşa) bunakvari bir kişi yerine koymak olur. Bu yüz-

den Peygamber'e en büyük iltifat, hadisleri bir kenara atıp Kuran'ı ele almakla olur.

4- BİR NAMAZ İKİ KERE KILINIR MI?

1. Çelişik Hadis: “Biriniz evinde namazı kılar da sonra namaz kılmakta olan imama yetişirse, onun arkasında namaza dursun. İkinci kıldığı onun için nafile olur.”

İbn-i Kuteybe Hadis Müdafası 366

2. Çelişik Hadis: “Bir namazı günde iki defa kılmayın.”

Ebu Davud 2/56

İkinci hadis hem birinci hadisle, hem de Kuran'la çelişir. Kuran'da namaz kılmak övülmüştür. Fazladan kılınan namazın ne zararı olabilir. Kimi durumlarda kılınacak olan namazın kılınmamasına neden olacak bu hadis, kişilerin Allah'ı daha çok anmasını engellemektedir.

5- KÜÇÜK TUVALET NASIL YAPILIR?

1. Çelişik Hadis: “Kim size Peygamberimiz'in ayakta küçük tuvaletini yaptığını söylerse inanmayın.

Süneni Nesei 1-2/25

2. Çelişik Hadis: “Peygamber'imiz bir kavmin süprüntüsüne varıp ayakta küçük tuvaletini yaptı.”

Buhari 1/167

Birinci hadisin anlattığı ve Kuran'da olmayan bu uygulamanın aslında bizi hiç ilgilendirmemesine rağmen, geleneksel İslam anlayışında ağırlığı olduğunu görüyoruz. Peygamber'in ayakta küçük tuvaleti yasakladığı söylenen uydurmalara binaen, bazı kişilere rahatsızlık vermesi muhtemel olan oturarak tuvalet yapmaya 'Sünnet' denmiş ve bundan sevap umulmuştur. Ayakta tuvaleti yapmak ise çirkin görülmüştür.

6- SU NASIL İÇİLİR?

1. Çelişik Hadis: “Peygamber ayakta su içilmesini yasakladı.”

Ebu Davud 4/No:3717

2. Çelişik Hadis: “Peygamber’i sizin benim gibi ayakta su içerken gördüm.”

Ebu Davud 4/No:3718

Bu örnek hadislerde de birinci hadis, kendisiyle çelişen ikinci hadis de olmasına rağmen daha çok itibar görmüştür. Günümüzde de geleneksel İslam’ı yaşayanların suyu oturarak ve üç yudumda içtiklerini ve bundan da sevap beklediklerini gözlemleyebiliriz.

7- AYBAŞILI KADIN CAMİYE GİREBİLİR Mİ?

1. Çelişik Hadis: Peygamber’imiz caminin bahçesine girerek şöyle dedi: “Şurası muhakkak ki cami ne cenabete, ne aybaşıya helal değildir.”

Müslim Hayz 11, Ebu Davud Taharet 104

Tirmizi Taharet 101, Nesai Hayz 18

2. Çelişik Hadis: Peygamber’in hanımı anlatıyor: “Peygamber’imiz bizden biri aybaşı olduğu halde onun kucağına başını koyar, Kuran okurdu. Bizden birimiz aybaşı iken camiye gidip Peygamber’e birşeyler götürürdük.”

Nesai, Hayz, 19

Bir hadise göre aybaşı kadın camiye girebilirken, diğer hadise göre aybaşı kadın camiye giremez. (Aybaşı kadının ibadetlerden nasıl alıkonduğunu 35. bölümün 2. sorusunda, 36. bölümün namaz kısmında ve 21. bölümde inceleyeceğiz.)

8- HACDA İHRAMLILAN EVLENEBİLİR Mİ?

1. Çelişik Hadis: “Peygamber Meymune ile evlendiği zaman her ikisi de ihramlıydı.”

Nesai 5-6/179

2. Çelişik Hadis: “İhramlı olan bir kişi [Hacda olan] ne evlenebilir, ne kız isteyebilir, ne de başkasının nikahını kıyabilir.”

Nesei 5,6/249

Kuran’da haccın nasıl yapılacağı açıklanmıştır. Kuran ile yetinmeyip, hadislerle din bina edilmeye kalkışılınca ortaya çıkan çelişikler yumağı ortadadır.

9- ERKEKLERİN BALDIRI GÖZÜKEBİLİR Mİ?

1. Çelişik Hadis: “Baldırları açık olan bir sahabeye Peygamber’imiz rastlamış ve ‘Baldırlarını ört. Baldırlar da avret yerlerindedir.’ demiştir.”

Tehzibut Tezhip 2/69

2. Çelişik Hadis: “Peygamber’imiz evde baldırları açık yan üstü yatıyorlardı. Ebu Bekir izin istedi Peygamber hiç istifini bozmadan izin verdi. Ömer istedi aynı şekilde ona da verdi.”

Hanbel 1/71

Hadislerden birine göre baldırları örtmek lazımdır. Diğer hadiste ise Peygamber’in yanına birileri gelmesine rağmen baldırlarını örtmediği gözüktür. Nitekim bazı mezhepler birinci hadisi alıp erkeklerin dizle göbek arasını örtmelerinin farz olduğu şeklindeki bir zorluğu dine sokmuşlardır.

10- ÖLÜ HAYVANIN DERİSİ NE OLACAK?

1. Çelişik Hadis: Peygamber’imiz; “Deri işlendi mi temiz olur” dedi. Sonra ölü bir koyuna rast geldi ve “Onun derisinden faydalansanız” dedi.

Bubari 72/30

2. Çelişik Hadis: Peygamber’imiz “Ölü hayvanın ne derisinden ne de sinirinden faydalanınız.” dedi.

Hanbel 4/310,311

Kuran'a göre leşi yemek haramdır. Leşin derisinin haramlığına dair Kuran'da bir ifade yer almaz. Bu konuda söylenen iki hadiste ise birine göre leşin (ölü hayvanın) derisi kullanılamaz, diğerine göre kullanılabilir.

Elimizde çelişkisiz Kuran varken, bu çelişkiler yığınınına dönmüş hadislerle uğraşmak bizi Kuran'dan uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramamıştır. Bu yüzden Allah'ın elçisi Peygamber'imiz Hz. Muhammed'in ahirette toplumundan tek şikayeti şöyledir:

Elçi de şöyle der; “Ey Rabbim, benim toplumum bu Kuran'ı devre dışı tuttular.”

25- Furkan Suresi 30

8. BÖLÜM

HADİS - MANTIK ÇELİŞKİLERİ

Bu bölümden önceki bölümlerde verdiğimiz örnekler, Kuran'ın korunmuş, tutarlı, tamamlanmış, çelişkisiz ve dinin tek kaynağı olma vasıflarına sahip olduğunu; buna karşın hadislerin korunmadığını, tutarsız, çelişkili olduklarını ve sadece zan olan hadislerin dine kaynak olamayacaklarını, üstelik Kuran yeterli ve detaylı olduğu için buna gerek de olmadığını ortaya koymaktadır. Bundan sonraki bölümlerde vereceğimiz örneklerle bu tezi iyice ispatlayacağız. Bu bölümde ise hadislerin mantıkla çeliştiklerini göstermeye çalışacağız. Kuran'a göre insanlar sürekli akıllarını çalıştırmalı, gerek evrende, gerek kendi yaratılışlarında, gerekse Kuran'da Allah'ın delillerini görmelidirler. Akıllarını çalıştırmadan toplumdaki kelle sayısına, törelere, geleneklere, kabullere göre din oluşturanların, hatalı olduğunu Kuran'dan anlıyoruz. Kuran'a göre Allah'ın nimeti olan akıl, evrenle ve evreni, hayatı değerlendirmede rehberlik eden Allah'ın kitabıyla, mükemmel bir uyum içindedir. Bu uyumun bir parçası olan aklın dinle çeliştiğini söylemek, akli bir kenara atıp dini anlamaya kalkmak, akli çalıştırmada değil, akli kullanmamada erdem aramak, dine akılsızca uygulamaları sokanların veya din düşmanlarının tezidir. Akıl dinle nasıl çelişir? Akıl Allah'ın bize hediyesi değil mi? Kuran defalarca bize aklınızı çalıştırın demiyor mu?

Allah pislği akıllarını kullanmayanların üzerine yağıdır.

10- Yunus Suresi 100

Bu ayet İslâm adına dine sokulan pisliklerin sebebini de göstermektedir. Mantıkla çelişen yüzlerce hadisi kitabımıza sığdıramayacağımız için sadece on tane örnek hadis ile yetineceğiz. Bu hadisleri incelememiz, aklını kullanmayanların üzerine yağın pislği anlamamızı daha iyi sağlayacaktır.

Anlattıklarımıza, geleneksel İslâmcılar her seferinde: “Bunlar Peygamber düşmanı, Peygamberimiz’in sözlerini inkar ediyorlar, Peygamberimiz’i kaale almıyorlar” sözleri ile iftira atmaktadırlar. Örnek verdiğimiz her hadiste şunu bir kez daha iyice düşünün: Bu hadisleri inkar, Peygamber’i iftiralardan kurtarmak mıdır, yoksa Peygamber’e iftira atmak mıdır? Hadisleri kabul Peygamber’e atılan iftiraları onaylamak ve kabul olmuyor mu? Hadisler dinin kaynağıdır diyenler bu iftiralardan ortağı değil midir? Lütfen hadislerin Kuran’la, mantıkla ve kendi içlerindeki çelişkilerine dair bu bölümleri bir de bu soruları düşünerek okuyun.

1- YERYÜZÜNÜN ÜSTÜNDE OLDUĞU BALIĞIN ÇİĞERİ

Hadis: “Yer yüzü balığın sırtındadır. Cennete girecekler ilk olarak bu balığın ciğerinden yiyecektir.”

Buhari 3/51

Kuran’ın dünyanın yuvarlaklığına, Dünya’nın, Güneş ve Ay’ın hareketlerine, uzayın yaratılışına dair mükemmel izahlarına karşı hadislerdeki dünyanın öküzün ve balığın üzerinde olduğu saçmalığını tevil edenler (yorumla geçiştirmeye çalışanlar), balığın ciğerinden yenmesini ve balığın sallanıp deprem yapmasını nasıl tevil edecekler? Bu konuya açıklık getirecek arkadaşlar lütfen şu konuya da açıklık getirsinler. Bir hadiste Arş’ın 8 dağ keçisinin sırtında olduğu söyleniyor.(Bakın Ebu Davut Sünnet 19, Tirmizi Hadis no: 3320, İbni Mace Mukaddime 193) Bu dağ keçileri acaba nasıl keçi-

lerdir? Ayrıca dağ keçilerinden bahseden hadiste yer ile gök arasındaki ya yetmiş bir, ya yetmiş iki, ya yetmiş üç yıllık mesafe olduğu geçiyor. Bu mesafe acaba yürüyerek yetmiş üç yıl mı, yoksa deve üstünde yetmiş üç yıl mı?

2- ALLAH = ZAMAN, HİÇ OLUR MU?

Hadis: Peygamber’e Allah’ın yerleri ve göğü yaratmadan önce nerede olduğu soruldu, Peygamber ; “Bir bulut içerisinde idi, üstü hava, altı hava idi.”dedi.

Hanbel 4/11

Hadis: Allah zamandır.

Muvatta 56/3

Niye bu tarz saçma izahlar Kuran’da geçmiyor da hep hadislerde var? Dört hak mezhep diye sunulan mezheplerden birinin kurucusu Hanbel’dir ve hadis kitabı Hanbel de ona aittir. İkinci hadis kitabı da yine dört mezhepten birinin kurucusu olan Malik’in Muvatta’sıdır. Yukarıdaki iki hadisi kitaplarına alanların kurdukları mezhepler de ortadadır. Atomlardan oluşan hava da, maddenin değişiminden ibaret zaman da madde ile beraber yaratılmıştır. “Allah’ın kendisi zamandır, Allah bulutta idi etrafı ise havaydı” diyenlerin bilgi seviyeleri ve Kuran’ı hiç anlamadıkları, hava ve zamanın ne olduğundan habersiz oldukları da ortadadır.

3- HZ. MUSA AZRAİL’İ TOKATLADI MI?

Hadis: Ölüm meleği Musa’ya gelerek: “Rabbine icabet et” dedi. Bunun üzerine Musa ölüm meleğinin gözüne tokat vurarak onu çıkarttı. Melek hemen Allah’a dönerek “Sen beni ölmek istemeyen bir kuluna göndermişsin, o benim gözümü çıkardı” dedi.

Sabibi Müslim 10/176

Mantıkla hiç bağdaşmayan bu hadis aynı zamanda Hz. Musa’ya hakarettir. Allah’ın üstün ahlaklı bir Peygamber’i nasıl olur da

ölümden kaçır. Üstelik de meleğin gözünü kör edip ölümden kurtulur. Hiçbir yanlış olmayan hadis kitabı diye tanıtılan Müslim'de ve diğer meşhur hadis kitaplarında bu hadis geçmektedir. Bu hadisi doğru diye kitaplarına alanların hiç şüphesiz hiçbir hadisine de, hiçbir sözüne de güven olmaz.

4- PEYGAMBERİMİZ HİÇ ZALİM OLUR MU?

Ureyne ve Ukeyle kabilelerinden bir grup Medine'ye gelerek Müslüman oldular. Medine'nin havası onlara dokununca Peygamber onlara deve sidiği içmelerini öğütledi. Adamlar develeri dağıttılar ve çobanı da öldürdüler. Peygamber onları yakalattı, ellerini ve ayaklarını kesti, gözlerini oydu, çölde susuz ölüme terk etti. Biz onlara su vermek isteyince, Peygamber bizi engelledi.”

Buhari Tıp5/1, Hanbel 3/107,163

Gözleri oymak, çölde susuz ölüme terk etmek hangi Kuran ayeti ile bağdaşır. Kendi yaptıkları canilikleri hoş göstermek için bu hadisi uyduranlar, Peygamber'i cani gibi gösterip, Peygamber'e hakaret etmiş oluyorlar.

5- YANGIN NASIL SÖNER

Hadis: “Yangın gördüğünüzde tekbir getiriniz, zira tekbir (Allahuekber demek) onu söndürür.

Ramuzel Hadis

Ramuzel Hadis diğer hadis kitapları kadar ünlü olmadığı için, bu kitabımızda Ramuzel Hadis'ten hadislere az yer verdik. Fakat ülkemizde en çok satan hadis kitaplarından biri de bu kitaptır ve alıntuladığımız hadis gibi birçok hadisi içermektedir. Eğer bu hadisi birileri doğru kabul ederse itfaiye ekipleriyle beraber (Belki de itfaiye ekibi olmadan) tekbir getirecek bir koroyu da yangın yerine götürmeleri gerekirdi.

6- CİNSEL MÜNASEBETLE İLGİLİ ÖNEMLİ BİR UYARI

Hadis: “Sizden birisi cinsel münasebette bulunduğu zaman eşinin cinsel organına bakmasın, zira cinsel organa bakmak körlüğe sebep olur.”

Feyzul Kadir 1-326

Bu garip uydurmayla dinle dalga geçmek isteyenlerin eline ilginç bir malzeme verilmiştir. Belki de bu hadisi uydurarak Peygamber’e iftira edenin amacı da dinle dalga geçmektir. İnsanların hayatına ve cinselliğine Kuran’ın getirmediği zorlukları ve yasakları getirmek, insanlığa yapılmış bir zulümdür. Cinsel hayatı kısıtlayıcı bu tür hadislere karşın, Peygamber’in ve arkadaşlarının cinsel hayatını olağanüstü bir tarzda anlatan münasebetsiz hadisler de vardır. Bu hadislerden birine göre sahabeler Hacc’ı bitirip, kadınlarına yöneldiklerinde cinsel organlarından spermler damlıyordu.[Buhari, Hacc, 81; Müslim Hacc, 141] Diğer bir hadise göre Peygamber’imiz 30 erkeğin cinsel gücüne sahipti [Sahihi Buhari]. Başka bir hadise göre ise Peygamber nerede güzel bir kadın görse hemen eve koşar, hanımı Zeynep’le cinsel ilişkiye girerdi. [Buhari, Hibe, 8]. Bu hadisleri kabul etmek mi, yoksa reddetmek mi Peygamber’e saygısızlıktır, karar sizin!

7- CERAHAT YALAYAN KADIN

Hadis: “Eğer erkeğin tepesinden tırnağına kadar cerahat aksa, kadın da bunları ağız ile temizlese, yine de erkeğin hakkını ödemiş olmaz.”

İbn-i Hacer el Heytemi 2/121

Geleneksel İslâm’da en çok hadis uydurulan konuların başında kadınlarla ilgili konular gelmektedir. Kuran’da, kadınlara yönelik kendi bakış açılarını bulamayıp, kadınları sokmak istedikleri şekli dinselleştirmek isteyenler, bol bol hadis uydurmuşlardır. Kitabımı-

zın 21. bölümünde detaylı bir şekilde işlediğimiz kadın konusunda, uydurulan diğer hadislerden örnekleri de bulabilirsiniz.

8- NE YAPTIN EY KEÇİ?

Hadis: “Zina yapan evlilerin taşlanarak öldürülmelerini emreden ayet Hz. Ayşe'nin döşeğinin altındaki sayfada yazılı bulunuyordu. Peygamber ölünce Hz. Ayşe onun gömülme işlemleri ile meşgulken, evin açık kapısından içeri giren bir keçi o sayfayı yedi. Böylece taşlayarak öldürme cezası Kuran'dan çıktı. Ama hükmü devam etmektedir.”

İbn-i Mace 36/194, Hanbel 3/61, 5/131

Bu hadis ve taşlayarak öldürmeyi savunan diğer saçma hadisler dinimize büyük zarar vermişlerdir. Bu hadislerle:

- 1- Kuran'ın zina edenlerle ilgili hükmü iptal edilmektedir.
- 2- Kuran'ın hükmüne ilaveten yeni bir hüküm getirilmektedir.
- 3- Kuran'ın eksik olduğu iddia edilmektedir.
- 4- Kuran'ı eksiltenin bir keçi olduğu gibi bir saçmalık savunulmaktadır.

Kuran'ı yeterli kabul etmemenin sonucunda, en ünlü hadis kitaplarına uydurma hadisler sokarak savunulan bu inanılmaz iddiayı, önemine binaen 26. Bölüm'de özel olarak işleyeceğiz.

9- NE TAŞTIR BU TAŞ?

Hadis: “Hacer-ül Esved cennettendir. O kardan daha beyaz idi ve müşriklerin günahı onu kararttı.”

Hanbel 1/307

Hadis: “Hacer-ül Esved Allah'ın yeryüzündeki sağ elidir. Onunla insanlardan dilediği ile tokalaşır.”

Cami-iüs Sağır 1/151

Hacer-ül Esved taşı için uydurulan bu tip hadisler, hac sırasında Kabe’de ilkel hareketlerin sergilenmesine sebep olmaktadır. Hacer-ül Esved taşına dokunmak için birbirini ezenleri dinimizi bilmeyenler görse, bazı insanların bu taşı put edindiklerini bile zannebilirler. Bu hadisler daha evvel de alay konusu olmuştur. Hadislerin güvenilir olmadığını Abbasiler döneminde savunup, sonra siyasi konjonktürde yok olan Mutezileler: “Bu hadise göre Hacerül Esved denen taş müşriklerin günahı yüzünden Kabe putperestlerin elinde iken karardıysa, şimdi Kabe Müslümanların elinde olduğuna göre bu taşın beyazlaması gerekir.” diyerek bu hadisi savunanlarla alay etmişlerdir.

10- GEL DE ÇIK İŞİN İÇİNDEN!

Hadis: “Kalbinde hardal tohumu kadar kibir bulunan cennete giremez. Yine kalbinde hardal tohumu kadar iman olan da cehenneme giremez.”

Buhari 81/51

Kişiye en ufacık fiilinde cennete gönderen bir sürü hadis vardır. Kişiye en ufacık bir fiilinde cehenneme gönderen de bir çok hadis vardır. Bu mantıksız yaklaşımlar kimi zaman yukarıdaki örnekte olduğu gibi tek bir hadiste de buluşabilmektedir.

Peygamber’e yapılabilecek en büyük hakaret bu hadisleri onun söylediğini söylemektir. Peygamber’in bize tek yazdırdığı, mesaj olarak Allah’tan getirdiği Kuran dinimizin tek kaynağıdır.

And olsun ki size hatırlatıcı bir kitap gönderdik. Hala aklınızı çalıştırmayacak mısınız?

21- Enbiya Suresi 10

9. BÖLÜM

HADİS İLAVELERİ

Kitabımızın buraya kadarki bölümlerinde belirttiğimiz çok önemli bir noktayı, bazı yanlışlıkları düzeltmek için bir daha belirteceğiz. Kimileri Kuran’la, diğer hadislerle ve mantıkla çelişmeyen hadisleri kullanalım diyebilir. Fakat bu diğer hadisleri nakil edenler de aynı hadisçilerdir. Bu gördüğümüz hadisleri nakledenlerin sözüne nasıl güvenebiliriz? Hadisler Kuran, diğer hadisler veya mantıkla çelişmiyorsa dahi, dini bir mantığa, cennet veya cehennem tasvirine, her hangi bir sevap veya günah kavramıyla, sünnet veya mekruh tipi bir kavramla dahi ilave getiriyorlarsa, o hadis veya hadisin yorumu uydurma demektir. Çünkü Kuran, kendisinin her şeyi açıklayan, yeterli ve dinin tek kaynağı olduğunu söylemektedir.

Sana her şey için ayrıntılı bir açıklayıcı, doğruya ileten, rahmet olan ve Müslümanlara müjde olan kitabı indirdik.

16- Nabl Suresi 89

Kuran’a ilave bir sevap veya günah kavramını ileri sürmek bu ayetle ve kitabın 2. bölümünde bir kısmını belirttiğimiz ayetlerle çelişir. Bu yüzden herhangi bir hadis Kuran’dan anlaşılmayan bir şeyi ifade ediyorsa veya hadisin yorumuyla Kuran’dan anlaşılmayan bir sevap, günah, sünnet, mekruh kavramı çıkartılıyorsa Kuran’ın her şeyin detaylı açıklayıcısı olmasına binaen bu hadisler veya yo-

rumları yalandır. Burada yeni bir soru ortaya çıkabilir. Eğer bir hadis, Kuran, başka bir hadis ve mantıkla çelişmiyor ve dini anlayışa ilave yapmıyorsa doğru mudur? Bu sorunun cevabı: “Bilemeyiz”dir. Nasıl bilebiliriz ki; bu hadisler, tüm o yalanları nakledenlerin kitabından alınmıştır. Üstelik Kuran yeterli iken şüpheli kaynak olan hadislerle niye uğraşalım ki? Kuran’da Allah zanna tabi olmamamızı söylerken, niye Allah’ın bu emrini çiğneyip zan olan hadislerden medet umalım. Hicri 200-300 yıllarında toplanmaya çalışıldığında içine giren çelişki, yalan ve mantıksızlıkları gördüğümüz hadisleri, Hicri 1400’de biz mi düzeltereğiz? Tüm bu çabalar aslında Kuran’ı yetersiz görmenin ve hadise kapı açmanın dinde oluşturduğu felaketi anlamamanın sonucudur. Kuran’da geçmeyen bir mantığı veya bir uygulamayı dine ilave eden hadislere ise aşağıdaki 10 örneği verebiliriz.

1- HESAP MAKİNESİ İLE İBADET

Hadis: “Cemaatle kılınan namaz tek başına kılınan namazdan 27 derece daha üstündür. “

Buhari Ezan 30, Müslim Mescid 249, Muwatta Cemaat 1

Eğer ki bu hadisin Kuran’la, başka bir hadis veya mantıkla çelişmesini göremiyorsanız, yine de uydurma olduğunu söyleyebilirsiniz. Çünkü Kuran’da böyle bir bilgi yoktur. Misvakla(diş fırçası yerine kullanılan bir ağaç kökü) alınan abdestin, sarıkla kılınan namazın yirmi yedi veya yetmiş kat daha sevap olduğunu söyleyen hadisler de böyledir.

2- SOL ELE DİKKAT

Hadis: “Sol elinizle yemeyiniz, içmeyiniz. Çünkü Şeytan sol eliyle yer, içer.”

Hanbeli 2/8,33

Bazı gelenekçi dini grupların kurslarında sol elle yemek yiyen

çocukların elleri dayaktan şişirilmekte, yüzü koyun yatan çocuklar dövülüp gece yarısı kaldırılmaktadır. Çocukların psikolojisini bozan bu uygulamaların sebebi ise bu ve benzeri hadislerdir.

3- DOĞAN ÇOCUK İLE İLGİLİ SEREMONİLER

Hadis: “Hazreti Peygamber çocuğa doğumunun yedinci gününde isim konmasını, çocuğun yıkanarak pisliklerden temizlenmesini ve kurban kesilmesini emir buyurdu.”

Tirmizi- Edeb 63/2834, Ebu Davud 2837

Bu hadisi okuyan bu hadiste kötü bir şey görmeyebilir. Fakat Kuran'da çocuğa yedinci günü isim konmasının veya kurban kesilmesinin gerekliliğine dair hiçbir şey yoktur. Demek ki dinde olmayan bir sevap kavramını dine ilave eden bu hadis de uydurmadır. İllaki hadisin zararlı bir şey ifade etmesi gerekmez. Hatta hadis iyi bir şeyi dahi sevap gibi dine sokuyor veya zararlı bir şeyi mekruh yapıyorsa dine ilave getirdiği için hadisin yine uydurma olduğu anlaşılır. Bu tip uydurmaların sebebi kitabın 5. Bölüm'ünde değindiğimiz gibi dini sevdirmek olabilir. Fakat sebebi ne olursa olsun, insani olanı Allah'ın dinine katmak, insansal ile Allah'tan olanı karıştırmaktır ki bu dine ihanettir.

4- KARA KÖPEKLERİ ÖLDÜRELİM Mİ? DEVE ŞEYTANDAN MI YARATILDI?

Hadis: “Tüm kara köpekleri öldürünüz. Çünkü onlar Şeytandır.”

Hanbeli 4/85,5/54

Kuran'daki Kehf suresinde gençler ve köpekleri anlatılır. Bu gençler övülmekte ve köpeklerin aleyhinde hiçbir şey söylenilmemektedir. Bu ayetleri eğer hatırlamazsanız, Peygamber döneminde köpeklerin mescidde dolaştığına dair hadisi de bilmiyorsanız, bu hadis size mantıksız da gelmiyorsa, sırf Kuran'da geçmeyen bir şe-

yi dine ilave ettiğine bakarak bu hadisi ve köpekler aleyhine diğer hadisleri reddedebilirsiniz. Bu tarz hadisler yüzünden köpeğin abdesti bozduğu gibi uydurmalar üretilmiş ve insanlar hayvanlar alemindeki en yakın dostlarından uzaklaştırılmışlardır.

Aslında hayvanlar alemiyle ilgili uydurma hadisler çok fazladır. Örneğin bir hadiste horozun melek gördüğü için öttüğü, eşeğin şeytan gördüğü için anırdığı söylenir. (Bakınız Sahihi Müslim) Farenin aslında Yahudi olduğu, bu yüzden deve sütü içmediği başka bir hadistir.(Bakınız Sahihi Müslim Zühd) Karganın sapkın(fasık) olduğu da hadistir.(Bakınız Buhari 59/16, Hanbeli Müsned 2/52) Devenin şeytandan yaratıldığı biyolojiye (!) ışık tutacak bir hadistir! (Bakınız Hanbeli Müsned 4/85) Kedinin aslanın aksırığından, domuzun filin aksırığından yaratıldığını iddia eden hadisler de vardır. (Bakınız El Mecruhın 1/101) Tüm bu hadisler Kuran'da geçmeyen uydurmalarıyla dinin mantıksız sanılmasına sebep olmuşlardır. Şimdi sadece Kuran'dan din anlaşılabilir diyenlere soralım. Sizin dini anlamadaki yönteminize göre hadisler dinin kaynağıdır. O zaman sizin yönteminize göre en güvenilir hadis kitaplarında geçen bu izahları da kabul etmeniz gerekir. Kabul ediyor musunuz? Kabul etmiyorsanız, sadece Kuran'ın güvenilir olduğuna ve o zaman dinin Kuran'dan anlaşılması gerektiği sonucuna varırsınız. Eğer bu hadisleri kabul ediyorsanız, ne diyelim, hayırlı olsun!...

5- YEMEK TAKIMLARI GÜMÜŞSE DEĞİŞTİRMEK!

Hadis: “Peygamber bize: ‘Altın ve gümüş kap içerisinde yemek yemeyi ve su içmeyi yasakladı.’”

Buhari 12/1952

Kuran'da böyle bir yasak da, hüküm de yoktur. Bu tarzda bir ilaveyi dine sokmak, Kuran'ı yetersiz görmek, Kuran'ın üzerine ilaveler yapmak manasına gelir.

6- ÜÇ PARMAK KESEN DÖRDÜNCÜYÜ DE KESSİN DAHA İYİ

Hadis: “Bir kadının parmaklarını kesmenin cezası, deve cinsinden tazminat olarak şöyledir; bir parmak için on deve, iki parmak için yirmi deve, üç parmak için otuz deve, dört parmak için yirmi deve.”

Muvatta 43/11 Hanbel 2/182

Erkek olsun, kadın olsun birinin parmağını isteyerek veya yanlışlıkla kesenin ceza olarak tazminat vermesinde bir gariplik yoktur. Fakat Kuran’da yukarıdaki gibi bir tazminat belirlenmemiştir. Yani insanlar içlerinde buldukları devir ve şartlara göre tazminatları belirleyebilir. Belli bir devirde buna benzer bir tazminat verilmiş olabilir de bu tazminatın evrensel olduğu ve her dönemde deve üzerinden yapılması gerektiği yorumu uydurmaz, dine ilavedir. Üstelik yukarıdaki tablo mantıklı da değildir. Nasıl üç parmağı kesmenin tazminatı otuz deve iken dört parmağı kesmenin tazminatı yirmi deve olur?

7- KADINLARINIZI SÜNNET ETTİRDİNİZ Mİ?

Hadis: “Ey Atıyye, yufkadan sünnet et, derin gitme, çünkü yufka sünnet etmek(kanın üste çıkmasıyla) yüzü güzelleştirir ve kocası için daha zevkli olur.

İhyau Ulumiddin – İmamı Gazali – 1/382

Kuran’da kadının da, erkeğin de sünnet olması geçmez. Sünnetin sağlığa faydalı olduğunu düşünen sünnet olabilir, ama sünnet olmak istemeyen olmayabilir de. Bu dini bir sorumluluk değildir. Hadiste görüldüğü gibi, kadınların sünneti de hadis başlığıyla dinimize mal edilmiş bir uygulamadır. Hadise göre kadının sünneti derin kesilmemek kaydıyla yapılmalıdır. Bu uygulama yüzü güzelleştirecektir(!) ve kadının kocasının zevk almasını sağlayacaktır.

Gazali’yi yere göğe sığdıramayıp ona Hüccetül İslam(İslam’ın senedi), Zeynüddin(Dinin süsü) lakaplarını takanlar, Gazali’yi ilmin

doruğu görenler, hadisleri Kuran'a eş koşanlar! Kadınlarını, kızlarınızı sünnet ettirdiniz mi? Ettirmediyseniz, niye ettirmiyorsunuz? Yoksa siz sünnete muhalefet mi ediyorsunuz? Yoksa siz sünneti beğenmiyor musunuz? Bu uydurma sünnetleri beğenmeyenlerin, uydurma izahlarınıza göre kafir olacağını bilmiyor musunuz? Ne yazık ki dine sokulan bu ilaveler dinin uygulanamaz bir sistem olarak görülmesine sebep olmuştur. Ne yazık ki Gazali gibi en çok ciddiye alınan kişiler bu izahlara yer vermiştir.

8- NE AĞAÇTIR O! NE DİŞTİR O! NE DERİDİR O!

Hadis: “Cennette bir ağaç vardır ki binekli onun gölgesinde yüz yıl gider.”

İbn-i Mace Züht 39, Müslim Cennet 6, Tirmizi Cennet 19

Hadis: “Cehennemde kafirin azı dişi Uhud dağı kadar, derisinin kalınlığı da üç günlük mesafe kadardır.”

Sabibi Müslim

Hadis: “Cehennem ehli ateşte o kadar büyüyecek ki kulak memesi ile boynu arası yediyüz yıllık mesafe kadar olacaktır.”

Hanbel – Müsned

Hadis: “Ümmetimin fakirleri zenginlerden beş yüz sene evvel cennete girecektir.”

Tirmizi, İbn-i Mace

Kuran'da geçmeyen bu anlatımlar, cenneti ve cehennemi anlama hususunda ilavelerdir. Kuran gerekli cennet ve cehennem tarifini yapar. Kuran gerekli izahları yapmışken bu izahları yapmak, Kuran'ın izahlarına yeterince önem verilmemesine yol açar. Hadislerde Kuran'da olmayan bir çok cennet ve cehennem manzarasına rastlayabiliriz. Bu açıklamalar ister mantıklı olsun, ister mantıksız olsun hiçbirine aldırış etmemek gerekir. Sadece uygulama alanında değil, ilave bir dini anlayış getirme alanında da hadisler kabul edilemez.

9- DEVE ETİ YİYENE ABDEST ALDIRMAK

Hadis: “Peygamber deve eti yemekten soruldu, Peygamber ‘Onu yediyseniz hemen abdest alın’ dedi.”

Ebu Davud 1/185

Kuran’da deve etinin abdesti bozduğu geçmez. Bu yüzden Kuran’a ilave olan bu dini zorlaştırıcı hüküm de dine ilavedir. Kimi mezhepler bu hadise göre deve eti yiyenin yeniden abdest alması gerektiğini söylemişlerdir. Kitabımızın 36. Bölümünde Kuran’dan anlaşıldığı şekliyle abdesti anlatacağız.

10- GAZALİ’NİN KURTULUŞ REÇETESİ

Hadis: “Salı günü gündüzün ortasında veya güneş yükseldiğinde kim ki her rekatında bir Fatıha, bir Ayetel Kürsi ve üç İhlas okumak suretiyle on rekat namaz kılsa, yetmiş gün defterine günah yazılmaz, bu yetmiş gün içerisinde ölürse şehit olarak ölür ve yetmiş senelik günahı bağışlanır.”

İhyau Ulumiddin 1/539

Hadis: “Kim ki çarşamba günü güneş yükselince on iki rekat namaz kılar, her rekatında bir Fatıha, bir Ayetel Kürsi, üç İhlas ve üç Muavezeteyn okursa arşın altından bir münadi: ‘Ey Allah’ın kulu! Geçmiş günahların bağışlandı. Allah kabir karanlığı azabını ve kıyametin şiddetini senden kaldırdı, artık senin için fazla amele lüzum yok” diye bağırır ve o gün kendisi için bir Peygamber sevabı yükselir.”

İhyau Ulumiddin 1/540

İslam aleminin en önemli klasiklerinden kabul edilen İhyau-Ulumiddin’de Gazali, Kuran’da geçmeyen namazları açıklamakla dine ilaveler yapmıştır. Bu hadislerle göre yetmiş günde bir Salı günü namazı kılmak veya hayatta bir kez Çarşamba günü namazı kılmak bir Müslüman’a yetecektir. Tek namazla yetmiş senelik günahın bağışlanması da, Peygamber sevabı da mümkün olmakta-

dır. Bu açıklamaları bilmeyenler İmam Gazali'nin İhyau Ulumiddin eserini alsınlar da tek bir kez namaz kılmayla kurtuluşun reçetesini öğrensinler! İmam-ı Gazali akla sığmayan bu uydurmaları yapmakta ve ısrarla aklın bu yollarda yürümeyeceğini, akılla sonuca gidenin hüsrana uğrayacağını anlatmaktadır. Gazali felsefecilerle atışırken zirvede izahlar yapmıştır. Ama fıkıh, hadis, tasavvuf alanlarında ne yazık ki aynı başarıyı gösterememiştir.

SİZ BU HADİSLERİ DİNİMİZE KAYNAK OLARAK YAKIŞTIRIYOR MUSUNUZ?

Hadislerin dinin kaynağı olmayacağını anlattıktan sonra hadisleri;

1. Kuran
2. Diğer hadisler
3. Mantık
4. İlaveler

açısından inceleyip dinin kaynağı olamayacaklarını, böylece Kuran'ın dinin tek kaynağı olması gerektiğini gösterdik. Bu bölümlerde kullandığımız hadislerin kimisi hem Kuran, hem diğer hadisler, hem mantıkla çelişip, hem de dine ilaveler yapıyordu. Fakat biz dört bölümün dördüne de giren veya iki, üç maddeyi de kapsayan hadisleri tek bir başlık altında inceleyip, o madde açısından o hadislerin geçersizliğini açıkladık. Kitabı ansiklopedi yapmak istemediğimiz için her bölümde sadece on örnek verdik. Ümit ediyoruz ki tüm bu anlatılanlar Kuran'daki aydınlığın, hadislerdeki karanlığın kavranmasını sağlayacaktır.

Şimdi hadislerin dinin kaynağı olduğunu söyleyenlere ve hadisleri dinin kaynağı yapan mezheplere uyup ben Hanefi'yim, ben Şafi'yim, ben Maliki'yim diyenlere soruyoruz. Siz bu hadisleri Allah'ın dininin kaynağı olmaya layık görüyor musunuz? Cevabınız eğer "Layık görmüyorum" ise o zaman tüm hadisleri ve mezhebimizi terk etmek zorundasınız. Çünkü tüm bu verdiğimiz örnekler hadisçilere, mezhepçilere göre en itibarlı, en doğru kaynaklara da-

yanmaktadır. Eğer bu kaynaklar güvenilirmezse, mezheplerin zihniyeti çökeceği için mezhep diye bir kurum da kalmaz. Hadis ve mezheplerin ortada kalmadığı bir ortamda ise dinin kaynağı olarak Kuran tek başına kalır. Zaten Allah'ın isteği de budur. 2. Bölüm'de Allah'ın Kuran'da; Kuran'ın tastamam olduğunu, her şeyi açıkladığını, yeterli olduğunu, her detayı içerdiğini söylediğini gördük. Bu son 4 bölümde de dinin kaynağı olarak gösterilen hadislere örnekler verdik ki dinin tek kaynağının Kuran olduğu fikri iyice pekişsin. Dinin kaynağının Kuran olduğunu anladıysanız mezhep ve hadislerle dayalı bilgilerinizi bir kenara bırakın, yalnız ve yalnız Kuran'a göre dinin teorisini ve pratiğini öğrenin. Eski bilgilerinizin geleneklere, geleneğinizin ise mezhep ve hadislere dayanabileceğini unutmayın. Bu yüzden zihninizi sıfırlayıp, Kuran'a göre dini baştan yapılandırmanız çok önemlidir. Eğer cevabınız "Layık görüyorum" ise, lütfen Kuran'ı daha çok okuyun, sonra bir de hadisleri okuyun...

Ve gerçekten O (Kuran) iman edenler için bir doğruluk rehberi ve bir rahmettir.

27- Neml Suresi 77

10. BÖLÜM

HADİS HADİSLERİ YARGILARSA

Daha evvel gördüğümüz gibi hadis adı altında söylenen sözlerin birçoğunu Kuran ve akıl reddetmektedir. Bunun yanında dine kaynak gibi gösterilen bu hadisleri yargılayıp, bunların yanlışlığını ortaya koyacak hadisler de mevcuttur. 4. Bölümdeki hadis incelenmesinde ve 7. Bölümdeki hadis-hadis çelişkisi konusunda bunun örneklerini gördük. Bu bölümde hadisleri hadislere yargılatırken amacımız bir kısım hadisleri reddedip, kendi kafamıza uyanları toplamak değildir. Çünkü böyle bir gayret içinde olmayı (hele günümüzdeki tabloyu görenler için) Kuran'ı yetersiz bulmanın bir uzantısı olarak görmekteyiz. Kuran yeterliyse onla yetinmek ve gerçekle yalanın karıştığı izahlardan medet ummamak zorundayız. Amacımız, hadisleri dini kaynak diye uyduranların yorumla ve görmemezlikten gelerek ve birçok ayrı anlamlı hadisten kafalarına uyanı seçme yoluyla kendi uydurdukları hadislerle bile çeliştiklerini göstermektir.

Sünni ve Şii İslam'ın hadis kitapları yazmaları bile kendi kabul ettikleri hadislerde anlatılan, Peygamber'in hadis yazımını yasaklayan tavrıyla çelişmektedir. 4. Bölümde de değindiğimiz bu konuyla ilgili şu hadislere bakalım:

Allah'ın elçisinden sözlerini yazmak için izin istedik, bize izin vermedi.

Tirmizi, Es Sunan, K. İlm 11

Biz hadis yazarken Hz. Peygamber yanımıza geldi ve “Yazdığınız şey nedir?” dedi. “Senden işittiğimiz hadisler” dedik. Hz. Peygamber: “Allah’ın kitabından başka kitap mı istiyorsunuz? Sizden evvelki milletler Allah’ın kitabı yanında başka kitaplar yazdıkları için yoldan çıktılar.”

El Hatib, Takyid 33

PEYGAMBERİMİZ HADİS YAZIMINI YASAKLAMIŞTI

Dikkat ederseniz Peygamber’in hadis yazımını yasaklayan bu hadislerini, hadis kitaplarını dinin kaynağı kabul edenler nakletmiştir. Madem bu hadisleri biliyorsunuz, o zaman niye hadis kitapları yazıyorsunuz? Siz Peygamber’den daha mı akıllı olduğunuzu iddia ediyorsunuz? Yoksa Peygamber’den daha mı çok dini düşünüyorsunuz? “Peygamber o zaman Kuran’la hadis karışmasını diye hadis yazdırmadı, artık Kuran’la karışma tehlikesi yok, o yüzden hadis kitapları yazıyoruz” demek tatmin edici bir açıklama değildir. Hadisler Kuran gibi dinin kaynağı olsaydı ve Peygamber hadisleri yazdırmayıp, unutulmaya mahkum etseydi dini eksik tebliğ etmiş olmaz mıydı? Hadisler dinin bir kaynağı, lüzumlu bir parçası ise nasıl olur da yazılmak yoluyla muhafaza edilmezler? Kuran’daki sureler karışmıyordu da, hadisler niye karışacaktı? Peki Peygamber’in, Kuran’la karışma tehlikesi ortadan kalkınca hadisleri yazın diye bir hadisi var mı? Sonuç olarak diyebiliriz ki; ey hadislere dinini yaslayanlar, bu hadislerin yargısına göre hadis kitaplarınızı yakmak, yok etmek zorundasınız. Bu hadislerin yargısına uyuyor musunuz?

Hadislerle Kuran’da olmayan helal ve haramların dine girdiğini de görüyoruz. Bir de şu hadisleri inceleyelim:

Ey insanlar ateş tutuşturuldu ve karanlık gecenin parçaları gibi fitneler yakınlaştı. Allah’a yemin ederim ki aleyhimde tutunacak bir şeyiniz yoktur; Kuran’ın helal kıldıkları dışında bir şeyi helal kılmadım. Kuran’ın haram kıldıkları dışındakileri de haram kılmadım.

İbni Hişam Siret 4 sayfa 332

Allah bazı farizalar vazetmiştir, onları aşmayın. Bazı hadler koymuştur, onlara yaklaşmayın. Bazı şeyleri haram kılmıştır, onları yapmayın. Bazı şeyleri de unutmaksızın size rahmet olması için hatırlatmamıştır, onları da araştırmayın.

*Mahmud Ebu Reyve,
Mubammedi Sünnetin Aydınlatılması, sayfa 403*

Allah'ın kitabında helal kıldığı helal, haram kıldığı haramdır. Hakkında sustuğu ise serbesttir. Allah'ın serbest bıraktıklarını kabul edin ve bilin ki Allah hiçbir şeyi unuttucu değildir.

*Ebu Davud K. Etime 39/Tirmizi K. Libas 6
İbni Mace K. Etime 60/ El-Müracaat sayfa 20*

Bu hadislerle göre Kuran'ın belirttiklerinin dışında haram yoktur. Şimdi nasıl kadınlarla el sıkışmayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı haramlaştıracaksınız. Bunları yapmak için uydurulmuş hadislerle başvurduğunuzu biliyoruz. Oysa bu hadislerin yargısına göre Peygamber Kuran'ın haramları dışında hiçbir şeyi haram kılmadı. Yani bu hadislerin yargısına göre sizin Peygamber'in dediğiniz o hadisler, Peygamber'in hadisleri değildir.

“Benden sonrası 30 yıl hilafet, ondan sonrası Melikiyet'tir...”

Sabibi Buhari

Bakin en doğru denilen hadis kitabına göre 30 yıllık halifelik döneminden sonrasını Peygamber beğenmemektedir. Gerçekten de 4 halife dönemi (Ebubekir, Ömer, Osman, Ali) 30 yıl sürmüştür. Bu dönemde ne bir mezhep oluşturulmuştur, ne de Kuran dışında bir hadis kitabı yazılmıştır (11. Bölüm'ü okuyunuz). Neden bu dönemdeki gibi Kuran'ın tek kaynak olduğu mezhepsiz bir İslam'ı yaşamıyorsunuz? Gerçi biz bu hadisin Emeviler'i sevmeyen Ali taraftarlarınca uydurulduğunu sanıyoruz. Fakat Ehli Sünnet'e göre Buhari'nin tek hadisini inkar eden kafir olur. O zaman bu hadisin hakkını verip, 4 halife dönemindeki gibi niye hadis kitaplarını yakmıyorsunuz? Neden 4 Halife'den sonraki Melikler'in idare ve gözetiminde oluşturulan mezheplere ve yazılan hadis kitaplarına inanmıyorsunuz?

YALNIZ VE YALNIZ KURAN

Yine bazı hadislere göre Peygamber efendimiz Kuran'ı tebliğ etmek ve Kuran'ı yaşamak dışındaki dini konularda bazı hatalar yapabilmektedir. Bu yüzden Kuran'ın bildirdiğinin dışında Peygamber'in hayatından Kuran'a ilaveler çıkarmak yanlıştır. Çünkü bu, yukarıdaki hadisten de anlaşılacağı üzere insanların serbest bırakıldığı alandır. Hadisler şöyledir:

Peygamber'imiz Medine'ye geldiğinde Medineliler hurmayı aşıyorlardı. Peygamber'imiz "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Onlar "Biz bunu yapardık." dediler. Peygamber'imiz "Belki yapmazsanız daha iyi olur." dedi. Onun sözüne uyararak bu işlemi terk ettiler de hurma ürün vermez oldu. Bu durumu Peygamberimiz'e hatırlattıklarında kendilerine şöyle buyurdu: "Ben ancak bir insanım. Size dininizle ilgili bir şeyi emrettiğimde onu alın. Kendi görüşümden bir şeyi emrettiğimde ise ben ancak bir insanım."

Müslim, K. Fazail 140 / İbni Hanel 3/152

Peygamber'imiz Bedir'de suyun yakın olduğu bir yeri ordugah olarak seçmişti. Sahabeden el Habbab b. el Munzir O'na şöyle dedi: "Ey Allah'ın elçisi, burası bize laf düşmeyecek şekilde Rabbinin senin için seçip yerleştirdiği bir yer midir? Yoksa o bir görüş, öneri ve harp hilesi midir?" Allah'ın elçisi cevaben " Aksine o bir görüş ve harp hilesidir." dedi. Bunun üzerine el Habbab: "Burası hiç de iyi bir konak yeri değildir. Kalkıp karşımızdaki topluluğa en yakın suyun başına karargah kuralım. Sonra orada bir kuyu kazıp suyu depolayalım da biz içelim, onlar içmesinler." dedi. Peygamber'imiz: "Doğru söyledin." dedi ve onun söylediğini yaptı.

İbni Hişam, es Sireh c.1 sf.620/ Taberi-et Tarih c.2 sf.144

Ben ancak bir insanım. Sizler aranızdaki davaları bana getiriyorsunuz, umulur ki bazılarınız delillerini diğerlerinden daha iyi dile getirirler de ben duyduğum üzere onlar lehinde bir hükme varırım. Kime (haksız yere) kardeşinin hakkından hüküm verirsem, o

kardeşinin hakkı olan bu şeyi kesinlikle almasın. Haksız yere alan için ancak ateşten bir parça ayırırım.

El Kadı İyaz, Eş Şifa, c.2 sf.179

Buraya kadar olan bu hadislerin yargısına göre:

1-Kuran dışında helal, haram kaynağı yoktur.

2-Hadis kitapları oluşturulmayacak, mevcutlar imha edilecektir.

3-Peygamber'in Kuran (din) dışındaki hareketlerine dini bir mana yüklenip dine ilave yapılmayacaktır.

Hiç şüphesiz biz Kuran'ın yeterli ve eksiksiz olduğunu, Kuran dışında hadis ve benzeri hiçbir kaynağa ihtiyaç olmadığını Kuran'a dayanarak öğreniyoruz. Burada göstermek istediğimiz dine ilaveler yapanların, kendi türettikleri kaynaklara aldıkları hadislerle de, her şeyle olduğu gibi çeliştikleridir.

HADİSLERE GÖRE HADİSLERİ İMHA ETMEK LAZIM

Buraya kadar hadis yazımını, hadisle helal-haram kılmayı ve Peygamber'in din dışı hareketlerinin de ibadete dönüştürülmesini yargılayan ve reddeden hadislere yer verdik. Böylece Kuran'ın anlattığı İslam'ı destekleyen, hatta hadislerin imhasını söyleyen hadislerin varlığını gördük. Kuran'ın dinine ilave olan hükümleri incelediğimizde, bu hükümlere karşı olan birçok hadisin de olması ilginçtir. Peygamber'in baldırların örtülmesini emrettiğine dair uydurma hadis vardır ama Peygamber'in baldırlarının gözüktüğünü söyleyip öbür hadisi yargılayan hadis de vardır. Midye, karides yenemeyeceğini söyleyen Hanefi mezhebinin bir izahı vardır ama diğer yanda diğer mezheplerin denizden ne çıkarsa yenebileceğini söyleyen hadis vardır. İpeğin haram olduğuna, altının giyilemeyeceğine dair uydurma hadisler vardır ama Peygamber'in yanında sahabelerin ipek giydiğini, Peygamber'in bir ara altın yüzük taktığını söyleyen ve diğer hadisleri yargılayan hadisler de vardır. Haremlik selamlığı

savunan, kadının sesinin duyulamayacağını söyleyen izahlara karşı sahabelerin erkek, kadın aynı yerde abdest aldığı, karşılıklı sohbetlerinin olduğunu anlatan hadisler de vardır.

Çözüm Kuran'ı yeterli görüp her ilavenin bir uydurma izah veya uydurma bir yorumdan kaynaklandığını görmektir. Öyle hadisler vardır ki aslen Peygamber'in yapması mümkün olan bir fiil veya söylemesi mümkün olan bir sözdür. Fakat bu sözün başına Peygamber emretti ki, Peygamber buyurdu ki şeklindeki doğal uygulamayı emre çeviren uydurma, doğru sözü dahi Peygamber'e iftiraya çevirebilmiştir. Veya Peygamberin, Allah'ın serbest bıraktığı bir konudaki tavrını dinselleştirip, serbest alanın dinsel alana döndürülmesi de hadis yorumu uydurmacılığı ile gerçekleşmiştir. Örneğin Allah'ın Kuran'da kıyafet hakkında detay vermemesi; isteyen takım elbise, isteyen kimono, isteyen cübbe veya isteyen bambaşka bir yöre kıyafeti giyebileceğini gösterir. Bu serbest konuda muhtemeldir ki Peygamber, yöresinin kıyafetleri olan entariyi, cübbeyi tercih etmiştir. Fakat bu kıyafeti putperestler de, Peygamber'in en büyük düşmanları da gelenekler gereği giymekteydi. Yani Peygamberimiz'in bu konudaki tavrı bir dinsel uygulama, bir sevap değil, Allah'ın serbest bıraktığı konudaki bir tercihtir. Oysa Peygamber'in kıyafetini tarif eden hadisin kendisi değil, onun uydurma yorumu dine ilave yapmıştır. Uydurma yorumları Kuran'a denetleterek düzeltmek için aşağıdaki hadis örnektir:

“Bilin ki; Kuran'dan başka bir şey eken, ektiğini biçerken belalara uğrar. Artık siz de O'nu ekin, O'na uyun. Rabbinize O'nu delil edin, nefislerinize O'nu öğütücü yapın. Kendi reyleriniz O'na uymazsa reylerinizi (yorumlarınızı, seçiminizi) töhmetleyin, dileklerinizi O'na aykırıysa dileklerinize hıyanette bulunun.”

Nebcül Belağa sayfa 55

Hadislerin hepsi zandır (sanıdır). Kuran'a göre ise din zanna bina edilemez. Kuran'la çelişen, Kuran'a ilaveler yapan yorum ve hadislerin yanlışlığı kesindir. Kuran'la çelişmeyen ve Kuran'la uyuşan hadislere gelince; onların bile Peygamberin sözleri olduğuna inanmak zandır, sanıdır. Geleneksel İslamcıların hadislerini yargılayıp,

Kuran'ın hükümleriyle örtüşen yukarıdaki hadisleri Peygamber'in söylediğini kabul etmek de zandır, sanıdır. Yani bu hadisler Kuran'la örtüştikleri halde, onları Peygamber'in söylediği %100 değildir. Hadislerin uydurulma sebeplerinde gördüğümüz gibi dine fayda sağlamak niyetiyle hadis uyduranların olması, dördüncü konuda hadislerin incelenmesinde gördüğümüz gibi uzun hadis nakil zincirlerinden doğan hatalar, Peygamber'le sahabe sözünün karışması gibi sonuçlar, en düzgünü (!) Peygamberimiz'in vefatından ikiyüz yıl sonra yazılmış olan hadis kitaplarının en düzgün hadisinin bile zan (sanı) olduğunu ortaya koyar. Zaten bizim istediğimiz, bu bölümde gelenekçilerin uydurmalarla dolu kitaplarını yine kendi naklettikleri hadislere yargılatıp, bu inanılmaz çelişkilerini de gözler önüne sermektir. Yoksa karşıtlığımızı hep belirttiğimiz gibi kendimize göre hadis kitabı oluşturma niyetimiz olamaz. Öyle bir şey gerekseydi onu Peygamber yapardı. Din eşittir %100 Kuran. Ne bir eksik, ne bir fazla. Bundan gayrısında ise zan vardır, gerçekle yalanın ayrılamaz bir şekilde birbirine geçmişliği vardır.

Bile bile gerçekle yalanı karıştırmayın.

2- Bakara suresi 42

**Onların çoğu zandan başka bir şeyin ardınca gitmiyor.
Doğrusu da şu ki zan gerçek namına bir şey ifade etmez.**

10- Yunus suresi 36

11. BÖLÜM

4 HALİFENİN HADİSLERE KARŞI TAVRI

DAHA EVVEL HİÇ KİMSE BUNLARI AKIL EDEMEDİ Mİ?

Ne yazık ki ülkemizin üzerinde bulunduğu topraklara İslam adına ilk giren, kitabımız boyunca eleştirdiğimiz mezheplerin uydurmalarla dolu dini yapısıdır. Günümüze kadar sayısal olarak ülkemizde çoğunluğu temsil eden ve halife olan padişahlarca da kullanılan Sunni mezhepler olmuştur. (Özellikle Hanefilik) Bu mezhep, merkezi yönetimin politikaları sonucu kolanmış, karşıt fikirler bastırılmıştır. Tarihsel süreçte hadislerin dinin kaynağı ilan edilmesine, Mutezile ve Harici gibi grupların ve de bir çok kişinin karşı çıktığını görürüz. Fakat ülkemizin topraklarının uzun yıllar baskıcı Sunni yönetimlerin egemenliğinde olmasının, karşıt fikirlerin eserlerinin tahrif ve yok edilmesinin ve halkımızın tarihsel bilgisinin zayıflığının sonucunda, bu söylediklerimizi ilk duyanların çok şaşırıldığını ve “Bunları daha evvel kimse akıl edemedi mi? İlk siz mi bunları akıl ettiniz?” diye sorduklarını görmekteyiz. Oysa bu fikirler tarih boyunca birçok kişi tarafından söylenmiştir. Günümüzde de birçok insan bu fikirleri seslendirmektedir. (Kitabımızda bu fikre yakın yazarların bir kısmından alıntılar yaptık.) Fakat mezheplerin İslam’ının daha organize olması ve mezhepçilerin baskısından

bazılarının çekinmesi sonucu Kuran'daki İslam'ın sesi mezhepçilerin sesi kadar gür çıkamamaktadır. Kitabımızın bu bölümünü okuyanlar, Peygamberimiz'in vefatından hemen sonraki devirde 4 Halife'nin Kuran dışında dini kaynak oluşmaması için nasıl çabaladıklarını kavrayacaklardır. Böylece "Bu söylediklerinizi ilk siz mi akıl ettiniz?" diye soranlar, bu fikirleri Peygamber'in vefatından sonraki ilk yıllarda, 4 Halife başta olmak üzere birçok insanın seslendirdiğini anlayacaklardır. Tüm bu fikirleri tarih boyunca akıl edenler hep vardır. Ama akıl etmek istemeyenlerin uyduracakları mazeretleri de hep vardır.

4 HALİFE TEK BİR HADİS YAZDIRMADI

Kuran'ın dışında başka kaynakları da dinin kaynağı ilan edenlere, Kuran'ı tek başına yetersiz görenlere, Kuran'la beraber uydurmalarla dolu hadis kitaplarından da dini anlamaya çalışanların kabulüne göre İslam'ın en mutlu dönemi önce Peygamberimiz'in zamanı, sonra ise 4 Halife dönemidir. Fakat ne yazık ki bu halifelerin üstünlüğünü kabul edenlerin uygulamaları 4 Halife ile de çelişmiştir. Daha evvel 4. Bölüm'de Peygamberimiz'in hadisleri yazdırdığını gördük. 4 Halife de, bırakın hadis yazdırmayı, kişilerin hadis nakletmelerini engellemeye çalışmışlar ve Kuran dışında başka kaynak oluşmamasının mücadelesini vermişlerdir. Üstelik bu mücadeleyi Peygamber'in vefatından sonraki ilk yıllarda vermişlerdir. Yani uydurmaların çok daha az olduğu bir dönemde. Oysa isteselerdi Peygamber'in en azından birkaç yüz veya birkaç bin hadisini toplayıp bir kitap yapabilirlerdi. Hem de Peygamber'i gören ve çok yakın olan 4 Halife eminiz ki çok az yanlışla böyle bir hadis kitabını oluşturabilirlerdi. Bu bölümde izah etmek istediğimiz ; doğru olsa bile Kuran dışında başka dini kaynak oluşturmamanın en güzel örneğinin, Peygamber'den sonra 4 Halife döneminde görüldüğüdür. Onlar doğru olan hadisleri bile toplamadılar, insanların Kuran dışına taşmasını önlemeye çalıştılar. Oysa ünlü hadisçi Darekutni'nin ifadesine göre: "Yalan hadisler arasında sağlam hadis, siyah öküzün derisindeki tek tük beyaz kıl kadardır." Gün gelmiş yalan hadislerin

çokluğu doğru olan hadisleri geçmiş ve siyasi, maddi, manevi menfaatlerin baş gösterdiği devirde, bugünün en ünlü hadis kitapları yazılmıştır. Oysa 4 Halife kendi gözetimleri de mümkünken bırakın tek hadis yazmayı, kimseye tek hadis bile yazdırmamış, hadis naklini de kötü görmüşlerdir. Üstelik doğruların yalanlardan fazla olduğu, kendilerinin ise hakem olabileceği bir ortamda. Şimdi birileri kalkıyor 4 Halife aşağı, 4 Halife yukarı onları öve öve bitiremiyor; ama Kuran'ı dinin tek kaynağı kılmak için onların bu tavırlarını uygulamaya gelince, sanki böyle bir olay olmamış, sanki kendi kaynakları bile bu gerçekleri kabul etmiyormuş gibi, tarihin bu olaylarını görmezden geliyorlar. Gelin Hz. Ebubekir'den başlayarak sırasıyla 4 halifenin hadis toplamaya ve nakline karşı tavrını geleneksel İslamcılarının da kabul ettiği kaynaklardan alıntılar yaparak görelim:

Ebubekir Peygamberimiz'in vefatından sonra halkı toplamış ve onlara şöyle demiştir: “Sizler Allah'ın elçisinden farklı hadisler naklediyorsunuz. Bu durumda sizden sonrakiler daha büyük anlaşmazlıklara düşecektir. Allah'ın elçisinden hiçbir hadis nakletmeyin. Sizden hadis nakletmenizi isteyenlere deyiniz ki: İşte Allah'ın Kitabı aramızda, onun helalini helal kılın, haramını haram görün.”

Zebebi, Tezkiratul Huffaz 1/3, Buhari 1.cilt

Görüldüğü gibi ilk halife Hz. Ebubekir, Kuran dışında başka bir kaynak ortaya çıkmamasının reçetesini şöyle yazmıştır: “Hiçbir hadis nakletmeyin.” Dikkat edin; “Şu kadar şahit olursa, şu şu halde de olursa, doğru hadisi toplayın, yalanı şöyle atın, geriye doğrusu kalsın...” diye tarifler yapmamış, kestirme şekilde hadis nakil edilmemesini istemiştir. Hz. Ebubekir döneminde yaşayanların çoğunun Peygamber'i görenler olduğunu, Peygamber'in birçok sözünün en taze dönemi olduğunu düşünürsek, Hz. Ebubekir'in bu konudaki tavrı daha da anlamlı olur. Hz. Ömer'in bu konudaki tavrı aynı Hz. Ebubekir gibidir, hatta diyebiliriz ki Hz. Ömer bu konuda Hz. Ebubekir'den çok daha sert de davranmıştır.

HZ. ÖMER'İN UYDURUKÇULARA ATTIĞI KÖTEK

Hiz. Ömer diğer şehirlerdeki sahabelere de mektuplar yazarak ellerinde yazılı bulunan hadis mecmualarını yok etmelerini istedi. İbni Abdil Berr, Camiul Beyanil İlm ve Fazluhu 1/64-65

Hadisler Ömer döneminde çoğalmıştı. Ömer halktan beraberlerinde bulunan hadis sayfalarını getirmelerini istedi. Sonra bunların yakılmasını emrederek şunu söyledi: Kitap Ehli'nin Mişna'sı gibi Müslümanların Mişna'sıdır bunlar. İbni Sad/Tabakat 5/140

Hiz. Ömer çok değerli bir tespitle; Museviler'in dinlerini dejenere edişlerinde Tevrat dışında Mişna adlı kitapları dini kaynak edinişlerini görmüş ve Peygamber'e fatura edilerek dinin kaynağı kılınmak istenen hadislerin bu Mişnalar'ın fonksiyonunu kazanacağını anlamıştır. Buna karşı hem diliyle, hem eliyle mücadele etmiş ve bu mişnaları yakmıştır. Hiz. Ömer'in yaktırdığı Mişnalar'daki doğru hadis oranı tahminimizce bugünkü en doğru kabul edilen Buhari'den de, Müslim'den de çok daha yüksektir. Çünkü Peygamber'i görenler o dönemde hayattadır, ayrıca ileride olacak siyasi ayrılıklar ve kargaşalar henüz olmamıştır.

Geleneksel İslam'ı savunanlara soralım: Sizce Hiz. Ömer Peygamber'i sevmiyor muydu? Peygamber'e sizin kadar (!) saygı duymuyor muydu? Günümüzde Kuran'ın yeterliliğini savunanlara ve hadislere gerek olmadığını söyleyenlere bu iddialarda bulunuyorsunuz. Peki aynı tavrı gösteren, hatta hadisleri yakan Hiz. Ömer'e niye aynı eleştiryi getirmiyorsunuz? Hiç şüphesiz ki Hiz Ömer, Peygamber'i çok seviyordu; fakat O, Kuran'ın mesajını, Hiz. Peygamber'in vaaz ettiği dinin özünü iyi kavramıştı. Hadisleri yakışının altındaki neden de Peygamber'e olan saygısızlığı değil, bilakis saygısızdı. Çünkü daha evvel Peygamber de hadis yazımını yasaklamıştı. Çünkü Kuran detaylı ve yeterli olduğunu, her şeyi açıkladığını söylüyordu. Hiz. Ömer böylece dinimizi Mişnalardan, Peygamberimiz'i iftiralardan korumaya çalıştı. Oysa günümüzde Hiz. Ömer'e övgüler düzenler, hadislere uymayı; Peygamber'e saygı, Peygamber'e uyma, takva olmak zannediyorlar. Böylece kraldan çok kralcı olup, farkında olarak veya olmayarak Kuran'dan uzaklaşıyorlar. Ba-

zı hadis uydurucularını göreceğimiz bundan bir sonraki bölümde, en çok kendisinden hadis nakledilen Ebu Hureyre ve Kab gibi kişilere karşı Hz. Ömer'in hadis nakillerinden dolayı şiddetli tepki ve tehditlerini, bu konudaki tavrını ve çabasını açıkça göreceğiz. (12. Bölümü okuyunuz)

Hız. Ömer Irak'a yolculuğa giden arkadaşlarına şöyle demiştir: "Siz öyle bir ülkeye gidiyorsunuz ki halkı arı uğultusu gibi Kuran okur. Hadislerle onları meşgul etmeyiniz ve yollarını saptırmayınız."

Abmed İbni Hanbel, Kitabul İlel 1/62-63

Hız. Ömer şöyle der: "Ancak sizden önceki kavimleri hatırladım, onlar da kitaplar yazmışlar ve Allah'ın Kitabı'nı bırakarak onlara sarılmışlardı. Allah'ın Kitabı'na hiçbir şeyi karıştırmam." diğer bir rivayette "Allah'ın Kitabı'nı asla başka bir şeyle değiştirmem." başka bir rivayette "Ben yemin ederim ki Allah'ın Kitabı'nı hiçbir şeyle gölgelemem."

El Hatip, Takyıdul İlm Sayfa 50; İbni Sad, Tabakat, 3/206

Hız. Ömer'in bu tavrını 3. halife Hız. Osman da çok hadis nakleden Ebu Hureyre ve Kab'a karşı koyarak devam ettirmiştir.

MEŞHUR SAHABELER HADİS NAKLİ İLE SAVAŞTI

Hız. Osman çok hadis nakletmelerinden dolayı Ebu Hureyre'yi Devş dağlarına göndermekle, Kab'ı Kırede dağlarına sürgün etmekle tehdit etmiştir.

Tabzırul Havas 10b.

4 Halife'nin dışında Peygamberimiz'i gören birçok değerli sahabe, gerek 4 Halife döneminde, gerekse 4 Halifeden sonra arkadaşlarının hadislere karşı takındıkları tavrı benimsemişlerdir. Bu konuda İbni Abbas ve Abdullah bin Mesud adlı meşhur sahabeleri görelim:

Şeddad, İbni Abbas'a "Hz. Peygamber bir şey bıraktı mı?" diye sordu. O da "Sadece Kuran'ın iki kapağı arasında olanları bıraktı." cevabını verdi.

*Buhari K. Fezailul Kuran 16; Müslim K. Fezailus Sababe 30,31
Ebu Davud K. Fiten 1, Tirmizi K. Fiten 43*

İbni Abbas hadis yazmayı yasaklar ve şöyle derdi: "Sizden önceki ümmetlerin sapmaları bu şekilde kitaplar vücuda getirmek yüzünden olmuştur."

İbn Abdül Berr, Camiul Beyanil ilm 1/63-68

Abdullah bin Mesud elinde bir hadis sayfasıyla geldi. Sonra su isteyerek yazıları sildi, sayfanın yakılmasını emretti ve şunu söyledi: "Allah kime bir hadis sayfasının yerini bildirirse ve o da beni bundan haberdar ederse Allah'a yemin ederim ki, Hindistan'da dahi olsa o hadisi arar bulur ve yok ederdim.

Ebu Reyne, Muhammedi Sünnetinin Aydınlatılması s. 27

Eğer hadisler dinin kaynağı olsa yazılması, korunması ve bu faaliyetlerin emredilmesi gerekirdi. Oysa görüyoruz ki ünlü sahabeler tam tersine hadis yazımını yasaklamışlar, yazılı hadisleri yakmışlar ve Kuran'la yetinilmesini söylemişlerdir. Sahabe sahabe diye ortalığı inleyenlerin sahabenin bu hareketi ile çelişmeleri, birçok çelişkilerine şahit olanlar için hiç de sürpriz değildir. Kuran'ın yeterliliğine dair açık ayetlerle çelişenler, Peygamber'in hadis yazmama emrine muhalefet edenler, sahabenin bu tavrıyla çelişirlerken tevil veya görmemezlikten gelme gibi bir mekanizma bulmuşlardır. Ama tüm bu mekanizmalar ve sahabelere atfedilen yalanlar 4 halife döneminden yazılı tek bir hadis sayfasının bile bize ulaşmadığı gerçeğini yok edemez. Gerek yukarıdaki halifelerin ve ünlü sahabelerin sözleri, gerekse bu sözlerle uyumlu hiçbir hadis kitabı oluşturmadıkları gerçeği, Kuran dışında uydurulan kaynaklardan bu sahabelere yapılan atıflarla söylenen hadislerin, Peygamber'e olduğu gibi, bu kişilere de iftira olduğunu gösterir.

HZ. ALİ DE HADİS SAYFALARINI YOK ETTİRDİ

Diğer 3 halife gibi 4. halife olan ve Sunnilerin kadar, onlardan daha da fazla Şiiilerin ve Alevilerin çok saydığı Hz. Ali'nin hadislerle karşı aşağıdaki sözlerde göreceğimiz tavrı; inşallah Şii, Alevi ve Sunni kesimlerin Kuran'ın Müslüman'ı olup mezhep manasında Şiiilik, Sunnilik ve Aleviliği bırakmalarına ve sadece Kuran'dan dini anlamalarına sebep olur.

Hz. Ali minberden şu hutbeyi veriyordu: “Yanında hadis sayfaları bulunanlar gidip onları yoketsinler. Zira halkı helak eden olay, alimlerin naklettikleri hadislerle uyarak Kuran'ı terk etmeleridir.”

İbn Abdülberr, Camiul Beyanil İlm

Birgün Hz. Ali'ye gelirler ve “Halk hadislerle dalmış.” derler. Hz. Ali sorar: “Gerçekten öyle mi?” “Evet” derler. Peygamber'den işittim ki gelecekte vuku bulabilecek bir fitneden söz ediyordu. “O fitneden kurtuluş nedir, nasıldır?” diye sordum. Resullullah dedi ki:

“Kurtuluş Kuran'dadır. Çünkü sizden öncekilerin haberleri de, sizden sonrakilerin haberleri de, aranızdakilerin hükmü de ondadır. O gerçek ile yalanı birbirinden ayıran kesin bir hükümdür, şaka ve boş söz değildir. O'nu terkeden her zorbanın Allah boynunu kırar. Hidayeti, doğru yolu O'ndan başkasında arayanı Allah sapkınlığa düşürür.

O, Allah'ın en sağlam organıdır. O, hikmetle dolu Kuran'dır. O en doğru yoldur. O, boş arzuların haktan saptıramayacağı, dillerin, karıştırıp belirsiz edemeyeceği, ilim adamlarının doyamayacağı, çok tekrarlanılmasından bıkmayan, ilginç özellikleri bitip tükenmeyen bir kitaptır.”

Sünen-i Tirmizi/Darimi

12. BÖLÜM

BAZI ÖNEMLİ HADİS UYDURUCULARI

Peygamberimiz'in hadisleri, eğer Kuran-ı Kerim gibi dinin temel bir kaynağı ve her Müslüman'ın bilmesi ve uyması gereken bir esas olsaydı, Peygamber'imiz kendinden sonrakilere ulaşması için sahabeden bunların hem yazılmasını, hem ezberlenmesini isterdi. Peygamberimiz'in bunu istemek bir yana, hadislerin yazımını yasakladığını daha önceki bölümlerde gördük. Eğer Peygamber'imiz bunların ezberlenmesini isteseydi, sahabenin Peygamber'e en yakın olanlarının; Ebu Bekir'in, Ömer'in, Osman'ın, Ali'nin, Zübeyr'in, Zeyd bin Sabit'in, Selman el Farisi'nin onbinlerce hadis nakletmesi beklenirdi. Oysa bu sahabelerin söylediği iddia edilen sözler çok azdır. Örneğin birazdan göreceğimiz hadis uydurucularından Ebu Hureyre'nin söylediği iddia edilen hadislerin üçte, dörtte biri bile dört büyük halife ve diğer önemli sahabelerin hepsinin söylediğinin toplamına birden atfedilmez. İşte bu Ebu Hureyre'yi ve İsrailiyat adındaki Musevi hikayelerini ve Mesihhiyat adındaki Hıristiyan hikayelerini dine sokan birkaç uydurucuyu bu bölümde inceleyeceğiz. Bunu yaparken bu hadis uydurucular çok fazla miktarda hadis naklettikleri için naklettikleri binlerce hadisin tümünün neden güvenilir olmadığını anlayacağız. Ayrıca hadisçilerin hadis toplarken, hadis nakleden kişileri söyledikleri kadar iyi incelemediklerini bu bağlamda anlayıp, böylece hadisçilerin tüm çalış-

malarının da güvenilmez ve şüpheli olduğunu kavrayacağız. 4. Bölümde hadisleri incelerken Peygamber'i her görene sahabe denildiğini ve her sahabenin kesin adil ve doğru sözlü kabul edilip, her sahabeden her hadisin alındığını gördük. (Sahabe kelimesinin bu tanımını benimsenerek yaygınlık kazanmıştır. Sahabe kelimesini, sadece Peygamberimizin yakın çevresi için kullananlar da olmuştur.) Oysa Kuran, Peygamber'in döneminde birçok münafığın inanmadığı halde kendini inanmış gibi gösterdiğini, birçok zayıf inançlı, inancı oturmamış kişinin, inandıklarını söylemelerine rağmen Peygamber'e zorluklar çıkardıklarını haber vermektedir. Ne yazık ki yüzlerce Kuran ayetiyle çelişen, dine binlerce ilave yapan hadisçiler, bu ayetlerin manasını görmezden gelerek tüm sahabeyi tartışılmaz ilan etmişler, hangi sahabeye uyulursa uyulsun kurtuluşun bulunacağını söylemişlerdir. Oniki İmamın masum ilan edilmesinde Şiiiler'in hatasını çok iyi tespit eden Sunniler, ne yazık ki bütün bir nesli, hem de Kuran'ın birçok ayetiyle eleştirdiği kişilerin ve hatta münafıkların da içinde bulunduğu belirtilen bir nesli toptan tartışılmaz ilan ederek, Şiiiler'den çok daha büyük bir hataya düşmüşler ve Şiiiler'e getirdikleri doğru eleştiride bile gülünç olmuşlardır. Gelin sahabe damgasıyla mühürlendiği için her sözüne itibar edilmiş olan ve mevcut binlerce hadisi olan Ebu Hureyre'yi inceleyelim ve bu zihniyetin bizi nereye, nasıl götürdüğünü anlayalım.

EBU HUREYRE'YE GÜVENİLMEZSE TÜM HADİS KİTAPLARI GÜVENİLMEZ OLUR

Ebu Hureyre'nin Müslüman olmadan önceki hayatı hakkında kendi anlattıklarından başka bir şey bilinmez. Müslüman olduktan sonra fakirliğinden dolayı Ashabı Suffe'den olduğu bilinir. Müslim'in Fezailus Sahabe'deki 159. Bölüm'ünde Ebu Hureyre'nin sırf karın tokluğuna Peygamber'le beraber olduğu anlatılır. İbn Hazm sırf Baki bin Mahled'in müsnedinde Ebu Hureyre'ye ait 5374 hadis olduğunu söyler. Buhari bunlardan 446'sını kitabına almıştır.

Ebu Hureyre'nin anlattıklarından, en çok korktuğu kişinin Hz. Ömer olduğunu görüyoruz. Hz. Ömer'in Ebu Hureyre'yi hadis

naklinden dolayı tehdit ettiği ve tartakladığı hadis kitaplarında anlatılır. Ebu Hureyre: “Size naklettiğim şu hadisleri Ömer zamanında anlatsaydım değneği ile beni döverdi.” der (Ez Zehebi – Tezki-retul-Huffaz). Ebu Hureyre’nin şöyle dediği geçer: “Ömer ölünceye kadar Allah’ın Resulu buyurdu diyemezdik.”(Müslim, Sahihi Müslim, 1. cilt, sayfa 34). Müslim’i eğer görebilseydik kendisine şöyle sorardık: Ey Müslim, sen Sahihi Müslim diye tüm hadislerinin doğru olduğunu iddia ettiğin bir kitap yazdın, cerh ve tadille kitabında hadis nakledenleri incelediğini söyledin. Ebu Hureyre’yi kendin de görmemene rağmen, onu gören ve halife olan Hz. Ömer’in onu yalancılıkla ithamını, Ebu Hureyre’nin şüpheli bir şahıs olması için neden yeterli görmedin? Demek ki senin sahih dediğin hadisler bu kadar sağlam temellere dayanıyor. Ne yazık ki Müslim de tüm sahabenin yıldızlar gibi olup, hangisine olursa olsun uyulabileceği şeklindeki asılsız inanca kanmış. Veya Ebu Hureyre ve diğerlerine gerçekte sıkı ölçüler uygulasa elinde hiçbir hadis kalmayacağını gördüğü için ve de özellikle Ebu Hureyre’den hatırı sayılır derecede çok hadis geldiği için, bu açık gerçekleri görmezlikten gelmiş. Ebu Hureyre’yi yalancılıkla suçlayan bir tek Hz. Ömer değildir. Hz. Aişe’nin de onu defalarca suçladığını Ebu Hureyre’ye sahip çıkan hadis kitaplarında bile görebiliriz. Hz. Aişe Ebu Hureyre’ye: “Sen Peygamber’den duymadığım hadisler rivayet ediyorsun!” dediğinde ona edepsizce bir cevap verir: “Ayna ve sürme seni Peygamber’le ilgilenmekten uzak tuttu.”(Zehebi, Siyeru Alemin Nubela 2. cilt, sayfa 435). Hz. Ali şöyle demiştir: “Yaşayanlar arasında Allah Resulu’na en fazla yalan isnad eden Ebu Hureyre’dir.”(İbni Ebul Hadid, Şerhu Nehcul Belağa, 1. cilt, sayfa 360). Yine Hz. Ali onun “Sevgili dostum bana haber verdi ki” diye Peygamber’den bahsettiğini duyunca: “Peygamber ne zaman senin sevgili dostun oldu?” demiştir. İbn Mesud gibi meşhur bir sahabe ise onun “Ölü yıkayan ve taşıyan kişi abdest alsın.” sözünü kabul etmeyerek hakkında ağır sözler söylemiş ve sonra şöyle demiştir: “Ey insanlar, ölümlerinizi dolayı necasete (pisliğe) bulaşmazsınız.”

ATIN KANDIRILMASI HZ. ÖMER'İN KÖTEĞİNDEN DAHA MI ÖNEMLİ?

Hadisçilerin hadis nakledilen kişilerin doğruluğunu tespit etmek hususunda ne kadar titiz oldukları şu hikayeye anlatılır: “Meşhur bir hadisçi, kendisinden hadis naklettiği bir kişiyi görmek için onun bulunduğu yere seyahat etmiş. O yere vardığında, bu kişinin atına yiyecek verecekmış gibi yapıp atı çağırdığını ve sonunda ata yiyecek vermediğini görmüş. Atı kandıran insanları da kandırabilir diye onun naklettiği hadisi almamış.” Bu hikayeyi dinleyen bizlerin “Aman hadisçiler ne titizmiş!” deyip, onların yalancı hiç kimseden söz almadıklarını, böylece naklettikleri hadislerin ne kadar güvenilir olduğunu görmemizi umarlar. Buraya kadar birçok yerde hem sebebi, hem de sonucu ile hadislerin nasıl uydurmalarla karıştığını gösterdik. İleri sürülen bu mantık hiç şüphesiz geçersizdir. Yüzbinlerce hadisten hadislerini seçtiğini söyleyenlerin bu şundan, şu ondan, o öbüründen şeklinde giden hadislerin nakilcilerinin önemli kısmı hadis kitapları toplandığında vefat etmişti. Geri kalanların çoğu ise İslam coğrafyasının dört bir yanına dağılmıştı. Bunların hepsini ziyaret etmek ve doğru sözlü olduklarını tespit etmek özellikle o dönemin ulaşım şartları düşünülürse mümkün değildir. Ziyaret mümkün olsaydı bile, bu kısa ziyaretler bir insanın ne kadar doğru sözlü olduğunu tespit için elbette ki yetersizdir. Herhalde her hadisçi atını kandıran bir hadis nakilcisini tespit edecek kadar şanslı değildir! Bizim örneğimiz olan Ebu Hureyre’ye gelecek olursak; atını kandıran hadis nakilcisini kabul etmemekle hava atan hadisçiler, Hz. Ömer ve Hz. Ali gibi iki halifenin yalancılıkla itham ve dayaklarına, Peygamber’in hanımı Hz. Aişe’nin bu şahsın izahlarını reddine rağmen nasıl kendisini kabul ediyorlar? Hz. Ömer, Hz. Ali, Hz. Aişe’nin bu tavırları atın kandırılmasından daha mı az önemli?

Hz. Ömer’in Ebu Hureyre’yi atadığı valilikten hırsızlıkları nedeniyle geri çağırıldığı anlatılır. Hz. Ömer Ebu Hureyre’ye hitaben: “Seni Bahreyn’e vali yaptığımda ayağında bir çift ayakkabı yoktu. Sonra duydum ki sen 1000 dinara, 600 dinara atlar satın almışsın. Sen Bahreyn’in en ücra köşesinden, insanlar vergilerini, Allah ve

Müslümanlar için değil de, senin için versinler diye mi geldin?” der (Zehebi, Siyer). Ebu Hureyre'nin bizzat kendisinin aktardığı bir hadiste ise Hz. Ömer ona şöyle demiştir: “Ey Allah'ın ve Kitabının düşmanı! Allah'ın malını çaldın değil mi? Yoksa senin on bin dinarın nereden olacak?” (İbni Sa'd, Tabakat, 4. cilt, sayfa 59). Ne yazık ki Ebu Hureyre Hz. Ömer'in kendisine çıkışmalarını böyle anlatır, ama hadisçiler Hz. Ömer'in bu çıkışlarına rağmen Ebu Hureyre'yi birinci dereceden güvenilir kabul edip, en çok hadisi ondan naklederler. Bir de cerh ve tadil ilmiyle güvenilmeyen hiçbir kim-seden hadis nakletmediklerini söylerler. Hz. Ömer'in “Allah'ın ve Kitabı'nın düşmanı” ilan ettiği şahsı en güvenilirler arasında kabul eden hadisçilerin, cerh ve tadil uygulamalarının ne kadar titizlikle yapıldığı görülmektedir.

EMEVİLER EBU HUREYRE'NİN ALTIN ÇAĞIYDI

Hz. Ömer'in ve daha sonra Hz. Ali'nin öldürülmelerinden sonra Emeviler dönemi Ebu Hureyre'nin altın çağı olmuştur. Emeviler Ebu Hureyre'ye el Akik'te bir köşk inşa edip arazi vermişlerdir. Muaviye dönemindeki bu ikramlara karşılık İbni Kesir'in el Bidaye ve'n Nihaye eserindeki şu hadisler Ebu Hureyre'nin nasıl karşılık verdiğini göstermektedir:

Ebu Hureyre rivayet eder ki: “Allah'ın Resulu Muaviye'ye bir ok verdi ve şöyle dedi: Bu oku al ve cennette beni onunla karşıla!”

Ebu Hureyre'den yine şu hadis rivayet edilmiştir: “Allah'ın Resulu şunu derken duydum: Allah vahyini üç kişiye emanet etti: Ben, Cebrail ve Muaviye”

Tüm bu delillere rağmen “Her sahabe doğrudur” yanlış inancının hadisçileri sürüklediği nokta ortadadır. Ebu Hureyre kimdir ki, Peygamber'in en yakınlarının bile nakletmediği en garip uydurmaları Peygamber'le az görüşmesine rağmen nakletmiştir. Örneğin şu garip hadis Ebu Hureyre'den gelen mantıksız hadislerin yüzlerce-sinden biridir:

Ebu Hureyre Peygamber'in kendisine şunu dediğini nakleder: "Ölüm meleği Musa'ya gönderildi. Musa'nın yanına gelince O ona vurdu. Melek Rabbinin yanına döndü ve şöyle dedi: Beni ölmek istemeyen birisine gönderdin. Allah Musa'nın kör ettiği meleğe gözlerini verdi ve şöyle dedi: "Git ve ona elini bir öküzün üzerine koymasını söyle. Elinin kapladığı yerdeki kıl sayısınca ona yıl olarak ömür verildi!" Melek: "Evet, Rabbim. Sonra ne olacak?" Allah: "Sonra, ölüm" dedi."

Ne yazık ki Ebu Hureyre'yi kurtarma derdinde olanlar bir yandan böyle bir mantıksızlığı İslam'a fatura edip zarar veriyorlar, diğer taraftan Ebu Hureyre'yi kırmamak için Hz. Musa'yı Allah'ın takdirinden kaçan, meleğin gözüne tokat atıp kör eden bir insan olarak gösteriyorlar. Ebu Hureyre'ye bir çok sahabe (Peygamber'i gören Müslüman) muhalefet etmiştir. Örneğin Ebu Hureyre'nin "Av ve çoban köpekleri dışındaki köpekleri öldürün" hadisine tarla köpeklerini de eklemesi üzerine İbni Ömer, Ebu Hureyre'nin tarlaları olduğu için böyle bir yalanı uydurduğunu söylemiştir (Cemal Sait Aktaş, Hadis Kritiği Makalesi).

Ebu Hureyre'den nakledilen hadislerin eleştirisine bu kitabı ayırsak başka bir şey yazmaya yer kalmaz. Ebu Hureyre'nin geleceksel İslam için önemini, bu yapının en ateşli savunucularından ve ülkemizde en çok satan gelenekçi, hadisçi İslam'ın kitaplarından Saadeti Ebediye- Tam İlmihal kitabının yazarı Hüseyin Hilmi Işık şöyle anlatmaktadır: "Ebu Hureyre'yi inkar eden şeriatın yarısını inkar eder, çünkü hükümlerin çıktığı hadislerin yarısını Ebu Hureyre nakletmiştir." Bize göre itiraf, Hüseyin Hilmi Işık Bey'e göre şeriata sahip çıkma olan bu söz, neden Ebu Hureyre'yi bir alt başlık yaptığımızın sebebidir. Allah'a şükür ki dinimiz tek başına yeterli olan Kuran'dadır ve ne Ebu Hureyre'nin, ne de başkalarının hadislerine ihtiyacımız yoktur.

İSRAİLİYAT VE MEŞHUR UYDURUCULARI

Özellikle Yahudilikten İslam'a geçenler, Yahudilikteki birçok hikayeyi, uydurmayı hadis adı altında İslam'a taşıdılar. Bunu İs-

lam'ın saflığını bozmak için yaptıkları görüşü hakim olsa da, eski adetlerinden, eski dinlerindeki inançlardan kurtulamayıp, kendilerince katkı sağlamak veya dinimizi Yahudileştirmek gibi niyetlerle de yaptıkları düşünülebilir. İbni Haldun, Mukaddime adlı eserinde konuyla ilgili şu açıklamaları yapar: “Hadis nakil tefsirleri yanlış doğru, makbul merdud her şeyi içeriyordu. Bunun sebebi şuydu; Araplar ne kitap, ne de ilim ehlerinden değillerdi. Onlara hakim olan yaşam tarzı bedevilik ve cahillikti. Yaratılışın esrarı, kainatın durumu, v.b. konularda bir şey öğrenmek istediklerinde bunu kendilerinden önce Kitap verilenlere sorarlar ve bu konularda onlardan yararlanırlardı. Bunların aralarında Kab el Ahbar, Vehb İbni Münebih, Abdullah bin Selam vardı. Hadis nakilli tefsirler bu tür kişilerden yapılan nakillerle dolmuştur. Tefsirciler bu hususta gevşek davranmış ve tefsirlerini bunların nakilleriyle doldurmuşlardır.” İbni Haldun'un dediğini günümüzde Türkçe'ye çevrilen birçok tefsirde görebiliriz.

KAB EL AHBAR'A DAYANDIRILAN DİN

Kab el Ahbar İsrailiyat'ı, Yahudi uydurmalarını dinimize en çok sokan kişidir. Peygamberimiz'in vefatından sonra Hz. Ebubekir veya Hz. Ömer dönemlerinden birinde İslam'a girdiği söylenir. İsrailiyat hakkındaki bilgisi ve bitmek tükenmek bilmeyen hikayeleri onu, devrinde ilgi odağı haline getirmiştir. Peygamber'e iftira ederek söylenen hadislerin birinde “İsrailoğullarından hadis naklinde bulunun, bunda zarar yoktur.” denir. Bu hadisi Abdullah bin Amr'ın naklettiği söylenir. Tirmizi, Ebu Davud, Buhari bu hadise yer vermiştir. Birazdan göreceğimiz gibi Abdullah bin Amr, Kab el Ahbar'ın talebelerindedir. Uyduracakları binlerce İsrailiyat'tan önce bu hadisi uyduranlar, daha sonraki uydurmalarını buna bina etmişlerdir. Kab el Ahbar bunların en önde gelenidir. Kendisi yalnız hadis nakil etmekle kalmamış, daha evvel incelediğimiz Ebu Hureyre'ye, bunun yanında Abdullah bin Amr, İbni Ömer, İbni Abbas gibi şahıslara da ders vermiştir. Böylece uydurmaların yayılması için bu şahısları da kullanmıştır. Ebu Hureyre'ye karşı çıkan Hz. Ömer, aynı tavrı Kab el Ah-

bar'a da göstermiş ve onu sürgünle tehdit etmiştir. Hz. Ömer'in öldürülmesine kadar fikriyatını yaymakta güçlük çeken Kab Hz. Ömer'in vefatıyla kısmen ferahlamıştır. Kab'ın tüm bu hareketlerini anlatan Mahmud Ebu Reyeye, Kab'ın Hz. Ömer'in öldürülmesinde parmağı olduğunu söyleyerek şu izahları yapar: "Hz. Ömer'in bu dahi Yahudi'yi akıllıca ve ısrarlı bir şekilde izlemesi ve ileride de göreceğimiz üzere bir takım çirkin emellerinin farkına varmasına rağmen sonunda o dehasının gücüyle Hz. Ömer'in uyanık ve iyi niyetli oluşuna galebe çalmış, gizli ve açık tuzağını kurmaya devam etmiştir. İş Hz. Ömer'in katledilmesine kadar varmıştır. Elde varolan verilerin hepsi bu olayın gizli bir cemiyetçe tertiplenmiş olduğunu göstermektedir. Büyük deha Kab'ın da üyelerinden biri olduğu bu cemiyetin başkanı Hürmüzandı. Malum olduğu üzere Hürmüzan Huzistan'ın kralıydı ve Medine'ye esir olarak getirilmişti. Hz. Ömer'i katletme görevi ise Ebu Lülü'e verilmişti." (Mahmud Ebu Reyeye, Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması, sayfa 171).

Mahmud Ebu Reyeye'nin İbni Kesir'den alıntılarla anlattığı bu ihtimalin kesin olarak doğru olduğunu savunacak durumda değiliz. Fakat Hz. Ömer'in hadisten men ettiği ve ihtimal dahi olsa Hz. Ömer'in ölümünde parmağı olan bir kişiden ve onun ders verdiği Ebu Hureyre, Abdullah bin Ömer, İbni Ömer ve diğer şahıslardan hadis nakli ne kadar sağlıklı olabilmıştır? Tüm bu şahıslardan İsrailiyatı ve diğer hadisleri nakil edenlerin bu konudaki titizliği güvenilir midir? Bu şahıslarda yanılan hadisçilerin, diğer şahıslarda yanılıp yanılmadıklarına nasıl karar verebiliriz? Apaçık Kuran dururken ve Kuran tek başına yeterliyken hala bu hadislerden medet ummak dine yapılan zulüm değil midir? Bu sorulardan sonra Kab'a geri dönersek, Kab kaynaklı uydurmalar dünyanın yaratılışı, ahiret manzaraları, Şam şehrinin önemi ve daha bir çok konuda kendini göstermiştir.

KAB KAYNAKLI UYDURMALARA ÖRNEKLER:

Bir adam Kab'la karşılaştı. Kendisine selam vererek dua etti. Kab ona "Kimlerdensin?" diye sordu. Adam "Şamlılardanım" diye cevap verdi. O zaman Kab şöyle dedi "Belki de sen Şamlıların ara-

sından çıkacak ve hesaba ve azaba uğratılmayacak yetmiş bin askerden birisin!

İbni Asakir-Tarih-1/57

Kab dedi ki: Allah yeryüzüne baktı ve şöyle dedi; “Senin bir bölümüne dokunacağım.” Dağlar O’na koştu. Kaya aşındı. Allah bu yüzden onlara teşekkür edip ayağını üzerlerine koydu!

Mahmud Ebu Reyeye Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması 185

Hesap için diriltirme ve hesap, Beytul Makdis’ten olacaktır. Beytül Maktis’te gömülü olan azaba uğratılmayacaktır.

Mahmud Ebu Reyeye Muhammedi Sünnetin Aydınlatılması 185

Kab’ın uydurduğu tefsir ve diğer kitaplara giren buna benzer uydurmaların bir kısmı kendisinden nakledilse de, talepleri aracılığıyla nakledilenler doğrudan kendisinden alınanlardan çoktur. Ebu Hureyre’ye destek veren Muaviye, Kab’a da destek vermiş ve ona kıssa anlatmasını emretmiştir (İbni Hacer, İsabe 5/323).

VEHB İBNİ MÜNEBBİH

Kab her ne kadar İsrailiyat kaynaklı uydurmalarda bir numaraysa da, onun hemen ardından Vehb İbni Münebbih gelir. Kendisi birçok sahabeye atıfla hadis nakletmiş, Ebu Hureyre, İbni Ömer, İbni Abbas da kendisinden hadis nakletmişlerdir. Ahmed Emin şöyle der: “Sıret kitapları, en eski ve en güvenilir olanları da dahil hurafe ve İsrailiyat’tan arınmış değildir. Tam aksine bunların kronolojik sırada en önce gelenleri İsrailiyat’la en fazla doldurulmuş olanlarıdır. İlk ve en güvenilir kaynak sayılan İbni İshak’a bakalım. Bu zatın esas kaynaklarından biri de Yahudilikten İslam’a geçen Vehb İbni Münebbih’tir. İbni İshak’ın ayrıca Hıristiyan ve Mecusi kaynaklardan da büyük ölçüde yararlandığı bilinmektedir.” (Ahmed Emin, Duhail İslam, 2. cilt, sayfa 311). Ne yazık ki herkes Ahmed Emin’in tahlil ettiği gibi Vehb’i tahlil edememiş ve bol hadis nakletmek uğruna doğrudan veya dolaylı olarak aşağıdaki gibi uydurmaları Vehb’den nakletmişlerdir.

Arşı dört melek omuzları üzerinde taşırlar. Her birinin dört yüzü vardır: Öküz yüzü, aslan yüzü, kartal yüzü ve insan yüzü. Her birinin dört kanadı vardır. Bunların ikisi yüzünü kaplar ve arşa bakıp yanivermesini engeller. Onun azameti gökleri ve yerleri kaplamıştır.

Multi-Kitab et Tenbih sayfa 99

Reşid Rıza, Kab ve Vehb ikilisinin dine zararlarını ve uydurmalarını şöyle anlatır: “İsrailiyat rivayet eden ve Müslümanları kandırıp aldatanların en şerlileri bu ikisidir. Yaratılış, tekvin, Peygamberler, geçmiş ümmetler, fitneler, kıyamet ve ahiret meseleleriyle ilgili olarak tefsir ve tarih kitaplarında yer almayan hiçbir hurafe yoktur ki üzerinde bu ikisinin imzası olmasın. Bu kişilerin rivayetleri arasında Tevrat ve diğer Semavi kitaplara dayandırdıklarını iddia ettikleri nakiller bu kitaplarla çeliştiğinden dolayı, bir çoklarının yalan oluşu hususunda kesin hükme vardık. Kuşkusuz önceki alimlerin bunların farkına varması mümkün değildi. Zira onlar Ehli Kitabın kitaplarına muttali olamamışlardır. Kuşkusuz bu iki Yahudi'nin rivayetlerinin çoğu İsrailiyat kaynaklı hurafeler olup, tefsir ve diğer sahalarda yazılmış kitapları bulandırmışlardır. Bunlar sayesinde İslam düşmanı mülhidler, İslam'ın da diğer dinler gibi hurafeler ve evham dini olduğunu iddia etmişlerdir.” (Reşid Rıza, Mecelletül Menar).

MESİHHİYAT VE MEŞHUR UYDURUCULARI

Dinimize sokulan uydurmaların kaynaklarından biri Yahudi kaynaklı İsrailiyat olduğu gibi, bir diğeri de Hıristiyan kaynaklı Mesihhiyat'tır. Mesihhiyat kaynaklı uydurucuların en önemlileri Temim ed Dari ve İbni Cureyc'dir. Deccaliyet, şeytan, ölüm meleği, cesas, cennet ve cehenneme dair izahlar, Hz. İsa hakkında uydurmalar Mesihhiyat'tan dinimize devşirilen en önemli uydurmaların başında gelir. Mesihhiyat kaynaklı uydurmalara aşağıdaki hadisleri örnek gösterebiliriz:

Allah Resulü halkı topladıktan sonra şöyle dedi: Allah'a yemin ederim ki sizi korkutmak veya bir şeye teşvik etmek için toplama-

dım. Sizi şunun için topladım. Temim ed Dari bir Hıristiyandı. Sonra gelip bana biat ederek Müslüman oldu ve bana şunu anlattı: O iğrenç cüzzamlı otuz kişiyle bir deniz gemisine binmiş, yolda bir ay dalgalarla boğuştuktan sonra denizin ortasında bir adaya ulaşmışlar. Güneşin battığı yerde yer alan bu adaya girdiklerinde kendileri kıldan önü arkası ayırt edilemeyen bir hayvan karşılayıp şöyle demiş: Ben Cesase'yim. Sonra onlara manastırdaki bir adamı görmelerini önermiş. Temim ve arkadaşları manastıra girdiklerinde yaratılışça daha önce hiç görmedikleri kadar iri ve topuklarından boynuna kadar her yeri demirle bağlı bir adam görmüşler. Adam, onların hikayesini ve Arap olduklarını öğrenince kendilerine birçok soru sormuş. Temim ve arkadaşları da onu cevaplıyorlarmış. Sonunda: “Bana ümmilerin Peygamber’inden haber verin ne yaptı?” demiş. Bunlar da “Mekke’den çıkıp Medine’ye yerleşti.” demişler. O “Araplar onunla savaştı mı?” diye sorduğunda “Evet” demişler. O zaman o “Peygamber onlara nasıl bir muamelede bulundu?” diye sormuş. Bunlar da “Karşısında bulunan Arapları hezimete uğratarak, kendisine itaat etmelerini sağladı.” cevabını vermişler. O zaman demiş ki: “Size kendimden bahsedeyim, ben Mesih’im, bana izin verilme zamanı yaklaştı. Çıktığımda kırk günde yeryüzünü dolaşıp, Mekke ve Medine dışında kırk gece içinde uğramadık köy bırakmayacağım. O iki şehirse bana haram kılınmıştır. Onlardan birine girmek istediğimde elinde kılıç olan bir melek beni karşılar ve bana engel olur. Bunları zikrettikten sonra Peygamber’imiz esasını minbere vurarak şöyle dedi: İşte Medine, işte Medine, işte Medine.”

*Müslim-Fiten 119/Ebu Davud-K. Melahım 15
İbni Mace-K. Fiten 33*

Bu hadis Müslim, Ebu Davud, İbni Mace gibi Sunni düşünce-
nin tartışılmaz ilan edilmiş eserlerinde geçiyor. Okuduğunuz bu
hadisi Müslim’de geçtiği için reddeden kafir oluyor, kabul eden ise
sünnete, hadise, Peygamber’e bağlı kişi oluyor. Bir de bu hadislere
inanmayanlar; bunları inkar edenleri Peygamber düşmanı, kabul eden-
leri ise Peygamber aşkıyla yanıp tutuşan (!) kişiler olarak ilan edi-
yorlar. Diğer bir Mesihhiyat kaynaklı uydurma hadisi daha incele-
yelim:

Şeytan her insanı doğarken yaralar. Ancak Meryem oğlu İsa'yı yaralayamamış, yaralamak için gittiğinde onun örtüsüne vurmuştur.

Buhari-K. Bedul Halk 11- Hanbel 2/523

Yukarıdaki hadisle Hz. İsa yüceltilirken, Peygamberimiz'in de içinde olduğu diğer insanlar şeytan tarafından yaralanmış ilan edilirler. Bu hadisten sonra Peygamberimiz'in, kalbindeki şeytanın darbesinden kurtulmak için melekler tarafından beş defa ameliyat edilip kalbindeki siyah pıhtının çıkarıldığına dair yakışsız hadisler de nakledilir. Kimin tarafından? En doğru hadis kitabı Buhari ve Hanbeli mezhebinin kurucusu Hanbel tarafından! Yine de ısrarla savunulan şudur: Hadisleri inkar eden Peygamber'i inkar eder. En doğru hadis kitabı ise Buhari'dir! İşte en doğru hadis kitabının hadisi! İşte Kuran dışında başka hadis (söz) arayanların düştüğü durum!

13. BÖLÜM

DİNİ UYDURMACILIKTA EMEVİLER, ABBASİLER VE DİĞER TARİHİ SEBEPLER

Ne yazık ki bugün İslam diye ortaya sunulan din; özellikle Emevi döneminden başlayarak, daha sonra Abbasiler döneminde sonuca ulaşan uydurma hareketinin ürettiği İslam'dır. Bu İslam, kökenini sırf Kuran'dan alan, Kuran'ı yeterli gören bir İslam değildir. Bu İslam Emeviler'in ve Abbasiler'in reforma uğrattığı İslam'dır. Bizim bu kitapta yapmaya çalıştığımız kitabın 3. bölümünde belirttiğimiz gibi dinde reform yapmak değil, bilakis en çok Emevi ve Abbasiler'in ürünü olan reformu ortadan kaldırıp, Kuran'ın saf mesajını ortaya çıkarmaktır. Kitabın ileriki bölümlerinde göreceğimiz gibi dine Emeviler ve Abbasiler tarafından yapılan reform; dini zorlaştırma, karartma, insanla çatışır hale getirme ve kadınları toplumdaki soyutlama şeklinde yapılmıştır. Bu ilaveleri yapanlar da ne yazık ki dini savunduklarını söylemişler ve dinin kaynağı olduğunu iddia ettikleri yüzlerce hadis ve fıkıh kitaplarıyla dini dejenere etmişlerdir. Dini dejenere eden bu tarihi sürecin en baştaki basamağı Emevi devridir. Bu yüzden Emeviler'in kim olduğunu iyice incelersek, din diye uydurulan mezheplere, hadislere neden güvenemeyeceğimizi daha iyi anlarız. Bundan önceki bölümlerde Peygamberimiz'in tek kaynak olarak Kuran'ı bıraktığını, dört

halifenin de Kuran dışında bir kaynak, bir mezhep oluşturmadıklarını gördük. Bir önceki bölümde Kab ve Ebu Hureyre gibi hadis uydurucularına 4 halife döneminde nasıl göz açtırılmadığını inceledik.

Emevi dönemi gelince 4 Halife döneminde hadis nakillerinden dolayı azarlanan Ebu Hureyre ve Kab gibiler bir anda baş tacı oldular. Muaviye'nin bu şahısları manevi itibar ve maddi çıkar sağlamak yoluyla nasıl teşvik ettiğini 12. Bölüm'de inceledik. Aynı Emeviler İslam'daki ilk ciddi kargaşayı çıkarmış ve Hz. Ali'ye karşı savaşmışlardır. Hz. Ali'nin kendilerini yeneceğini anlayan Emeviler mızraklarının ucuna Kuran geçirmiş ve Hz. Ali'nin ordusu "Biz Kuran'a karşı savaşmayız." diyerek Emevilerin kurtulmasına imkan tanımışlardır. Hz. Ali Kuran'ın mızraklardaki sayfalar olmadığını, kendisinin Kuran'a bağlı olduğunu söylemesine rağmen Emevi oyunu başarılı olmuştur.

EMEVİLERİN PEYGAMBERİMİZİN TORUNLARINI ÖLDÜRMELERİ

Aynı Emeviler Hz. Ali'ye karşı olan düşmanca tutumlarını, Hz. Ali'nin oğulları ve Peygamberimiz'in torunları olan Hasan ve Hüseyin'e karşı da göstermişlerdir. Mesudi'nin anlatımlarına göre Hasan kendisini rakip gören Muaviye tarafından zehirleterek öldürülmüştür. Hasan'ın karısını bu zehirlenme işinde kullanan Muaviye ise ölüm haberini alınca şarkılar söyleyerek, kendisini ibadete verip siyaset sahnesinden çekilmiş olan Hasan'ın ölümüne çok sevinmiştir. Hasan'ın kardeşi Hüseyin ise Kerbela olayında Muaviye'nin oğlu Yezid tarafından öldürülmüştür. Kaynaklar Yezid'in nasıl Hüseyin'in ölüsüne bile saygı göstermediğini ve Hüseyin'in kesik başını sopayla didikleyip alay ettiğini anlatırlar. Hasan ile Hüseyin'in kız kardeşi Zeynep ise halkın ayaklanmasına ön ayak olur korkusuyla yaşadığı yerden sürülmüştür. Tüm bunları yapan, Peygamber torunlarının katilleri olan Emeviler, ne yazık ki tüm bunları yaparken din için, dinin hayrına yaptıklarını savunacak kadar yüzsüzdüler.

Burada bu olayların teferruatına girmek ve bu savaşlardaki suçluyu göstermek şeklinde malumu ilan etmek istemiyoruz. Yapmak istediğimiz bugün ortaya çıkan dini tablonun, Kuran'ın dinine ilaveler yapan hadislerin, mezheplerin ilk kaynağı olan Emeviler'in ne kadar güvenilir(!) olduğunu göstermektir. Bu dönemde uydurulan hadisler daha sonra Abbasiler zamanında (kendi dönemlerinin uydurmalarını da ekleyerek) hadis kitaplarına dönüştü. Bu hadisler, mezheplerin oluşturduğu İslam'a temel oldular. Bu şahıslar halifelіği babadan oğula geçen bir saltanata dönüştürdüler. Bu halifelerin çoğunun nezaretinde mezhepler ve hadis kitapları oluştu. Peygamber torunlarının katillerinin halife olduğu, yönetici olduğu bir yapıda oluşturulan bu mezhepler ve bu hadisler güvenilir olabilir mi? Tabi ki hayır. Fakat Sunni İslamcıların çoğu Siffin savaşını bir içtihat (tercih) hatası gibi göstermekte, Emevi saltanatını temize çıkartmaya çalışmaktadırlar. Böylece kendi inanç sistemlerini kuran kişileri, dolayısıyla kendi inançlarını aklamaya çalışmaktadırlar. Oysa güneşin balçıkla sıvanamayacağı gibi, Emeviler'in yanlış uygulamaları da örtbas edilemez. Emevi dönemine kadar ne saltanata dönüştürülmüş halifelik vardı, ne de Kuran dışında bir dini kaynak. Peygamber'imiz ve 4 Halife dönemindeki sade yaşantının saray ihtişamlarına, debdebeye, şöenlere dönüşü, dini liderliğin paraya ve güce çevrilmesi, halifelіğin aile içi saltanata dönüştürülüp balığın baştan kokmaya başlaması bu devire rastlar. İçki alemleri ve yapturdıkları saraylarla meşhur olan bir çok Emevi halifesinin yanı sıra Velid gibi Kuran'dan hoşuna gitmeyen ayetlerin okunması üzerine Kuran'ı hedef yapıp ok yağmuruna tutanlar da halife olmuştur.(Bakın Me-sudi 3/228, İsfahani 7/49, İbnul Esir 5/290)

Hadisler ilk kez işte bu dönemde yazılmaya başlandı. Fakat bu yazım işleminde hadislerle, kıssalar ve görüşler karıştı. Emeviler döneminde hadislerin yazıldığı bilirse de, bu dönemden elimize geçen bir hadis kitabı yoktur. Kütüb-i sitte (altı en meşhur hadis kitabı) daha sonra Abbasiler döneminde yazılmıştır. Bu dönemde toplanan hadislerde Emeviler'in köprü, hatta kaynak olduğunu düşünürsek (Abbasilerin uydurmalarını yok saysaydık bile), hadis konusunda bu kadar vahim bir tablonun ortaya çıkış sebebini anlarız.

Şimdi gelin karar verelim; Kuran yeterli olduğunu kendisi anlatırken, Peygamber kendi hiçbir sözünü yazdırmamışken, dört halife döneminde de aynı şekilde Kuran dışında bir kaynak oluşturulmamışken, Peygamber torunlarının katillerinin saltanatları döneminde temeli atılan hadis ve mezheplere itibar edelim mi, yoksa sadece Kuran'a mı itibar edelim? Kendi görüşünü doğru çıkartmak yerine, Kuran'ın gerçek isteğini bulmaya çalışanların, geleneklerine kapılmamaları şartıyla Kuran dışında hiçbir kaynağa itibar etmemeleri gerektiğini anlayacaklarına inanıyoruz.

ELBİSEYİ TERS GİYENLER

Hz. Ali'nin Emeviler için söylediği şu güzel vecizesi Emeviler'i çok güzel tarif etmektedir: "Bunlar da din elbisesi giyiyorlar, ama ters çevirerek giyiyorlar." İşin en aldatıcı yanı işte buradadır. Din adına ortaya çıkan mezheplerin sistemi, kendilerini gerçek din diye yutturmuştur. Ve ne yazık ki o zamandan dine ilave edilenler bugün de din zannediliyor. Bir deli kuyuya taş atmıştır, kırk akıllı onu çıkartmakta zorlanmaktadır. Sorun İslam'ın kendisinde değil, İslam'ı ters giyenlerdedir. En şık elbise bile ters giyilince nasıl sahibini maskara yapıyorsa, İslam'ı ters giyenler de aynı şekilde kendilerini maskara yapmışlardır. Ne yazık ki bazı saf bilgisizler ile ard niyetlilerse İslam maskara oldu sanmakta veya öyle göstermeye çalışmaktadırlar. Oysa kabahat elbisede değil, onu ters giyendedir.

Emevi zulmünü anlatmaya bu kitap yetmez, bizimse amacımız bu değildir. Allah istese Kuran'ı daha kalın bir kitap yapar ve şu anda istediklerine ilave söyleyecekleri varsa ilave ederdi. Allah Kuran'ı bu kalınlıkta yaptığına göre, eksiksiz ve fazlasız bizden istedikleri, bizi sorumlu tuttuğu bu kadardır. Allah'a şükür ki Allah kendi dinini Kuran'da bildirdi ve bizi Emeviler gibilerin yeniden din yazmasına, birilerinin hadis seçmesine, falancanın mezhep oluşturmasına muhtaç bırakmadı.

EMEVİLERLE BAŞLAYAN UYDURMACILIK SONRA DA SÜRDÜ

Emeviler ile en önemli atağı yapan uydurmacılık, doruk eserlerini Abbasiler döneminde vermiştir. Her şeye rağmen hem Emeviler döneminde, hem Abbasiler döneminde Kuran dışı dini kaynak oluşturulmasına karşı çıkanlar olmuştur. Hatta kimi Abbasi halifelerinin hadisçiliğe ve aklı dışlayıcılığa şiddetle karşı çıkan Mutezile ekolüne tabi oldukları bilinmektedir. Fakat yönetici kadrolara sonradan hakim olan Sunni görüş, resmi görüş olarak halka kabul ettirilmiştir. Böylece Abbasi döneminin sonuna gelmeden Sunnilik, karşı görüşleri tasfiye ederek, uzun yıllar sürecek olan saltanatını kurmuştur. Emeviler'den aldıkları miras, gördüğümüz gibi bu fikir yapısında en önemli kaynaktır. Fakat uydurmacılık burada önemli bir seviyeye gelse de bitmiş değildir. Sonraki devirlerde yaygınlaşacak olan tarikatlarda, Hint mistik kültürüyle ve diğer kültürlerin etkisiyle gelen çilecilik, sofilik, tarikatçılık, kendi kendine azap çekirme ve bundan medet umma da Kuran'ın verdiği zihniyeti tahrif etmekte rol oynamıştır.(Tarikatlar hakkında teferruatlı bilgi için 15. Bölümü okuyun)

İslam'ın tarihin ilerleyen sürecinde gelişmesiyle dinin yeni bağlıları, İslam'ın etkisine girmelerine karşın çoğu zaman eski kültürlerinin etkisinden de kurtulamamışlardır. Örneğin Türkler'in İslamlaşmasında tarikatçı yapıların dervişlerinin, sofilerin etkisi vardır. Türkler'in Şaman geçmişlerindeki Şaman babalarını aşırı yüceltmelerinin paralelliğini bu sofilerin bağlı oldukları şeyhlerine aşırı bağlılıkta görmeleri, birçok Türk'ün asırlarca dini tarikatçı yapılarda yaşamasının köklerini oluşturdu. Böylece Hint mistik kültürü ve Şaman kültürünün de izlerini taşıyan tarikatlar ve tasavvuf, Türkler'in dini yaşantısında önemli bir yer tuttu. Günümüzde de etki ve gücünü sürdüren bu tarikatların dine ilaveleri ve şeyhlerini aşırı yüceltmeleri gibi tehlikelerden kurtuluşun reçetesi, sadece ve sadece Kuran'a sarılmaktır.

Önceki zamanlarda uydurma hadis ve mezhepleri, sonra yabancı kültür ve zihniyetleri İslam'a sokan zihniyet daha ileriki tarihler-

de ise fetva, içtihad adı altında dine ilavelerine devam etti. Osmanlı'yı örnek olarak alırsak, padişahların kardeşlerini öldürebilecekleri şeklinde fetva (hem de Kuran'ın açık ayetleriyle çelişen, büyük günah olmasına rağmen) din adına, dinin başı olan şeyhül-İslam'ın verdiği bir fetvaydı. Şapka giyenin kafir olacağına dair fetva verip şapka devriminde birçok kimsenin asılmasına sebep olan da yine sözde bir din adamıydı. Matbaayı din adına yasaklayıp bu görüşlerine içtihad veya fetva gibi başlıklar atan, bu kararlarını hadis gibi, mezhep gibi dinin bir parçası yapanlar da din alimi etiketli şahıslardı. Tüm bunlar üst üste, yan yana geldi ve aydınlık Kuran'ın mesajı yerine insanların uydurdukları felaket bir sistem insanlara din diye sunuldu ve hala da sunulmaktadır. Çözüm ise basit: Kuran'ı ele alıp, din diye sunulan bu uydurmaları bir kenara bırakmak. Yani üretileni (insansalı) bırakıp, indirilmiş olan Kuran'ı (Allah'tan olanı) rehber edinmek.

EMEVİLER DÖNEMİNDE YAZILMIŞ BİR KİTAP: İRCA

Emeviler dönemindeki siyasal ortamda Hz. Ali ile Hz. Osman'ın karşılaştırılması, Muaviye ve Hz. Ali hakkında tartışmalar, karşı tarafı kafir ilan etmeler yayılmıştı. Bu ortamda siyasi olarak belli bir pozisyon alan kişilere karşı bazı kişiler kimin kafir, kimin mümin olduğu konusunda sessiz kaldılar. Bu kişiler "Kimin mümin, kimin kafir olduğunu Allah bilir" şeklindeki yaklaşımlarıyla kimin haklı olduğunun ahirette belli olacağını iddia ediyorlar, siyasi olarak bir pozisyon almıyorlardı. Doğrunun anlaşılmasını ahirete erteledikleri için bu şahıslara "Mürctie" yani "Erteleyici" denildi.

Mürctie'nin fikirleri ilk olarak "İrca" yani "Erteleme" kitabında kendini gösterir. Bu kitap hicri 60'lı yıllarda; Emeviler'in son döneminde yazılmıştır. Yani bu kitap bilinen ünlü bir çok hadis kitabından 200 yıl önce yazılmıştır. Hadis kitaplarından en erken yazılanı bile bu kitaptan çok sonradır. Bu kitaptaki izahları okuyanlar, İslam'ın ilk asırlarında dini sadece Kuran'dan anlama mantığının yay-

gınlığına bir örnek daha bulurlar. Emevi ve Abbasi dönemi Kuran'ın yanına ilave kaynakların konulmaya başlandığı asırlar olsalar da, Kuran'dan uzaklaşıp Hadisçi dinin siyasi otoritenin desteğiyle tam hakimiyeti ancak Abbasi döneminin sonlarında olmuştur.

İrca kitabında Hasan bin Muhammed Kuran'ı Kuran'ın kendisinden alıntılacağı şu ayetlerle anlatır: **“Kuran Allah'ın katından kendi ilmiyle indirdiği** (11 Hud Suresi 14; 4 Nisa Suresi 166), **muhkem kıldığı** (22 Hac Suresi 52), **sonra da ayetlerini uzun uzun açıkladığı** (11 Hud Suresi 1, 6 Enam Suresi 55,97,98,126; 7 Araf Suresi 52, 174; 9 Tevbe Suresi 11) **Her taraftan gelebilecek saldırı ve noksanlıklardan koruduğu** (15 Hicr Suresi 9, 17) **yüce bir kitaptır. Allah bu kitapta** (14 İbrahim Suresi 45; 30 Rum Suresi 58) **ibret alınacak şeyleri açıkladı** (3 Ali İmran Suresi 13) **ve onu iyiyi kötüden ayırt edici** (25 Furkan Suresi 1; 8 Enfal Suresi 29) **karanlıktan aydınlığa çıkarıcı** (14 İbrahim Suresi 1) **ve yol gösterici** (2 Bakara Suresi 2), **sapıklıktan hidayete ulaştırıcı** (4 Nisa Suresi 131) **kıldı.”** Hasan bin Muhammed'e göre Kuran'ın inmesiyle Allah'ın nimeti tamamlandı, ibadetler en son halini aldı. Allah'ın vasiyetleri böylece kaydedildi ve Allah sünnetini uyguladı. Bundan sonra öğüt verme bitmiştir. Kuran'da emredilenlere itaat konusunda söz alınmıştır. İşte bu kopmak bilmeyen sağlam bir kulturdur. Allah bu Kuran'ı kendi hükmünün geçerli olduğu ve kullarına uymayı farz kıldığı bir kitap yaptı. İnsanlığa bundan sonra düşen görev onu ezberleyip koruyarak başkasına ulaştırmaktır. Onu ihmal edip kaybedenden, onun dışında hiçbir şey kabul edilmeyecektir. Hasan bin Muhammed Kuran'ın dışında bir vahiy reddettiği için insanların bilmediği gizli bir vahiy ve gizli bir ilimle hidayete erdiklerini iddia eden Sebeiler'i düşman ilan etmiştir. (Bakınız; İrca Kitabı, sayfa 20-24 ve Türkler'in İslamlaşma Sürecinde Mürcie ve Tesirleri, sayfa 72, Doç. Dr. Sönmez Kutlu)

İrca kitabında tek bir hadise yer verilmeden yukarıdaki izahların yapılması, İrca kitabının yazarının bugün seslendirdiğimiz fikirlerle aynı temel mantığa sahip olduğunu göstermektedir. Gerek

Mürcie'nin fikirlerini seslendiren bu kitap, gerek Hariciler'in hadisçilere cephe alması, gerek Mutezile'nin aklı kucaklayıp, hadisleri dışlayan yaklaşımı; Abbasi siyasi otoritelerinin hadisçi, mezhepçi dini anlayışı resmi görüş olarak zorla kabul ettirdiği döneme kadar hadisçi, mezhepçi dinin gördüğü dirençlere örnektir.

14. BÖLÜM

MEZHEPLER

Bir kere Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğu göz ardı edilip hadisler, içtihadlar dinin kaynağı kabul edilince, birçok mezhebin ortaya çıkması kaçınılmazdı. Nitekim öyle oldu ve yüzlerce mezhep ortaya çıktı. Bugün dört mezhep denilen mezhepler, işte bu birçok mezhepten zaman içinde daha çok kabul görüp, günümüze kadar gelenlerdir. Bir hadise göre erkeklerin baldırını örtmesi gerektiği, diğerine göre baldırın gözükebileceği anlaşılır. Bir hadis yorumuna göre kan akması, diğer hadis yorumuna göre ise kadın elinin değmesi abdesti bozar... Tüm bu örneklerdeki gibi farklı izahlarda doğruyu kim, nasıl bulacaktır? Kuran dışında başka kaynaklara kapıyı açarak kargaşalara yol açanlar, mezhepleri ortaya sürüp bu kargaşayı önlemeye çalışmışlardır. Böylece Kuran'ın dini, yani Allah'ın gönderdiği İslam; mezheplerin dinine, mezheplerin İslam'ına dönüşmüştür. Mezhep kurucusunun biri çıkar diz ile göbek arasını örteceksiniz hadisini alır, diğer hadisi inkar eder ve böylece dine yeni bir haram sokar. Diğer bir mezhep kurucusu ise baldırın gözükebileceği sonucu çıkan hadisi doğru, diğer hadisi yanlış kabul ederek baldırın gözükebileceğini ilan eder. Mezhep kurucularından biri Peygamber'in sivilcesinin koparılması ile ilgili hadisinden kanın abdesti bozduğu sonucunu çıkarır, dine bir ilave yapar. Diğerine ise kadın elinin değmesi abdesti bozdu yorumunu yapar, diğerinin ilavesini reddedip kendi ilavesini dine katar. Oysa bu hadisler başka türlü de yorumlanabilir. Fakat Kuran dinin tek kaynağı olduğu için buna ihtiyaç yoktur.

BİZİM MEZHEPLERİN HİRİSTİYAN MEZHEPLERDEN FARKI NE?

Mezhep imamları nasih-mensuh ile Kuran ayetlerinin hükmünü iptal ederek (25. Bölümü okuyun), farklı hadislerden kendilerine göre birini seçerek, kendilerine göre hadisleri yorumlayarak ve kendilerini içtihad yetkisiyle Allah'ın serbest bıraktığı konuları açıklayıcı konumuna getirerek(39. Bölümü okuyun), yepyeni bir dinsel yapı oluşturmuşlardır. Bu yeni yapının Allah'ın dini olduğu sanılsa da, ne yazık ki bu yeni yapı Katolik ve Ortodoks Hıristiyanlık ne kadar Allah'ın diniyse o kadar Allah'ın dinidir. Bazıları bu mezhep imamlarının çok iyi niyetli olduğunu, din için fedakarlıklar yaptıklarını anlatarak eleştirileri görmezlikten gelmektedirler. Peki Ortodoks ve Katolik rahiplerin de iyi niyetli oldukları ve kendi mezhepleri için çalıştıkları söyleniyor, biz ne yapalım, Katolik ve Ortodoks bağnazlığı bu iyi niyet söylemlerinden ötürü Allah'ın gönderdiği Hıristiyanlıkla bir mi tutacağız? Bu mezheplerin imamları öyle bir konuma getirilmiştir ki; onlara verilen yetkiyle onlar istediğini iptal edilmiş hüküm ilan ederek, istediklerini kendilerince yorumlayarak, dilediklerini kabul ederek, uygun gördükleri durumlarda içtihad ederek Kuran'daki hükümlerden kat kat fazla hacimde sünnetler, farzlar, helaller, haramlar oluşturmuşlardır. Kuran'ın otoritesi dışında oluşturulan bu mezheplere Hanefi, Şafi, Maliki, Hanbeli, Şii adları verilmiş, bu mezheplere uyan mukallidler(mezhep taklitçileri) ise mezheplerinin adlarıyla anılmışlardır. Oysa bakın Kuran'da ne diyor:

Dinlerini parça parça edip hiziplere bölünenler var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara yapıp ettiklerini haber verecektir.

6-Enam Suresi 159

BİR MEZHEBE GÖRE CENNETLİK, DİĞERİNDE CEHENNEMLİK OLUYOR

Kuran’da dinimize İslam adı verilip, hiziplere ayrılmamız yerliken, kendimize Hanefi, Maliki gibi isimler vermeyi, bu mezheplerin ayrı helal, haram ve farzlarını kabullenmeyi ve her biri birbirinden farklı uygulamalara sahip olan apayrı mezheplerin herbirinin de İslam’a eşit olduğunu, birbirlerine ve Kuran’a aykırılıklarına rağmen, hepsinin de doğru olduğunu hangi akıl ve insafla açıklayabiliriz? Örneğin Hanefi mezhebinde namaz kılmaya başlamayan dövülür, Hanbeli, Şafi ve Maliki mezheplerinde ise aynı şahıs namaz kılmaya başlamazsa öldürülür. Sırf mezhepler açısından bile olaya baksak Hanbeli, Şafi ve Maliki olanların Hanefi’ye göre en büyük günah olan adam öldürme fiilini işleyip günaha girdiklerini, Hanefi olanların ise sırf dövdükleri, öldürmedikleri için diğer mezheplere göre Allah’ın bir hükmünü inkar edip zalim olduklarını söylememiz gerekir. Oysa ayrılıkta güzellik gören zihniyete göre Allah, ahirette Müslümanlar’ı mezheplerine göre ayıracak, Hanefi ise sen Hanefiydin dövdün doğru yaptın, Şafi ise sen Şafiydin öldürmeliydin, öldürüp doğru yaptın diyecektir! Namaz kılmayanı eğer Hanefi biri öldürürse katil olup cehennemlik bir fiil yapacaktır, oysa namaz kılmayanı öldüren Şafi, Allah’ın hükmünü yerine getirdiği için cennetlik bir fiil yapmış olacaktır. Yani aynı fiili yapan iki kişiden biri cehennemlik, diğeri ise mübarek kişi olacaktır. Böyle din olur mu? Böyle dine uyanların kelle sayısı ne olursa olsun, doğrulukları mümkün müdür? Ne yazık ki günümüzde bu mezheplere uyan geniş kitlelere bu soruları sormak zorundayız. Akıllı kullanmak yerine taklitçiliği esas alan, Kuran’ı insanların hepsi anlayamaz, birkaç insan bunları anlayıp, insanlara aktarıyor diyenlerin, insanları getirdiği nokta budur. Allah dinini yalnız bu mezhep imamlarının anlayacağı şekilde mi indirdi ki insanların sadece hak olduğu söylenen bu dört mezhebe uymaları bir zorunluluk oluyor? Allah dinini ancak bu dört kişi anlasın diye indirdiyse, Kuran’da niye birçok defa “Ey insanlar” diye insanlara direkt hitap ediliyor da “Ey Şafi, ey Hanbeli, ey dört imam, siz bunları anlayın, benim dediklerimi anlamayan diğerlerine de siz anlatın” denmiyor?

Yukarıdaki örneği ele alırsak, Kuran'ın dinde zorlama olmadığını söyleyen ayetlerine ve namaz kılmayanlara dünyevi hiçbir ceza hiçbir yerde geçmemesine rağmen; namaz kılmayanın öldürüleceğini söyleyen üç ve dövüleceğini söyleyen bir mezhebin dördü birden işe yaramaz ve yanlış olacağına, nasıl dördü birden doğru ve hak oluyor? Peki bu mezheplerin dördü birden, dördü de farklıken nasıl gerçek İslam oluyorlar?

Bazıları: “Mezheplerdeki farklılıklar ufak tefektir, biri namazda elini bağlar, biri salar. Şehirlerde olana Hanefi, köylü olana Şafi uygundur. Dolayısıyla tüm bu ihtilaflar rahmettir...” gibi izahlarla farkları ufak tefek göstererek, mezhepleri sorgulanamaz kılmayı istemekte, halka taklitçiliği yutturmaktadırlar. Oysa mezhebin birinin öldürülmesini emrettiğini biri sadece dövüyor, bir mezhebe göre helal, diğerine göre haram oluyor, birinin farz bildiğini, diğeri farz bilmiyor. Yani mezhepler helalleri, haramları ayrı birer dine dönüşmüş vaziyetler. Mezhep imamı dilediği hadisi seçerek, nasih mensuh ile oynayarak, hadisleri keyfince yorumlayarak; Kuran'ın da, uydurmalarla dolu hadislerin de üstüne çıkmaktadır. Din, mezhep imamının bakışına göre şekillenmiş, oluşturulmuş oluyor. Ayrılığın iyilik, rahmet olduğu Kuran'a aykırı bir mantıktır ve uydurma bir hadisten gelmektedir. Oysa Kuran'da şöyle geçmektedir:

Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra çekişmeye girip fırkalar (mezhepler) halinde parçalananlar gibi olmayın.

3- Ali İmran Suresi 105

AYRILIK RAHMET DEĞİL FELAKETTİR

Ayrılığa rahmet arayanlar uydurma hadisler yerine Kuran'ı, anlamak kastıyla okurlarsa, fırkalara ayrılmanın, mezhepler kurup helali, haramı, farzı birbirinden farklı yapılar oluşturmanın felaket olduğunu görürler. Ayrılığı teşvik eden diğer bir uydurma hadis “İçtihad eden yanılırsa bir sevap, isabet ederse iki sevap alır.” şeklindedir. Bu hadisle kişilerin kendi görüşünü “içtihad” adı altında dine sokması kolaylaştırılmış ve hata yapanın sevap alacağı şeklin-

deki rahatlatmayla, adeta “Dinde hata olur, içtihatla yanlış yapanın biraz az da olsa, yine de sevabı olur” denmiştir. Bu hadise dayanan mezhep imamları olaylardan çıkarttıkları sonuçları, kendi görüşlerini rey, kıyas, içtihad, fetva gibi isimlerle dinin bir parçası haline getirmişlerdir. Peygamber’in olduğu iddia edilen davranış ve sözler gibi, sahabelerin de davranış ve sözlerinin, aynı Kuran gibi dinin kaynağı kabul edilmesine, bunun üstüne binlerce uydurmanın sürekli uydurularak eklenmesi, sonraki safhada mezhep imamlarının şahsi görüşlerinin ve evvelden saydığımız tüm kaynaklardaki çelişkilerde, farklılıklarda kendi tercihlerini seçmeleri ve sonuçta bu son seçimlerin neticesinde oluşan yapının din ilan edilmesi, bugünkü mezheplerin İslam’ının hikayesidir. Yani mezheplerin İslam’ına göre din şunlardan oluşur: Kuran + hadis imamının seçtiği hadis + mezhep imamının nasih-mensuhla yaptığı yorumlarla Kuran ve hadis hakkındaki değerlendirmeleri + mezhep imamının kıyas, içtihad ederek olaylardan çıkardığı sonuçlar + mezhep imamının sahabeyi değerlendirmesi neticesindeki çıkarımları + yeni oluşan olaylara göre sonradan yeni mezhep imamlarının verdiği fetvalar... Mezhep imamlarının tüm değerlendirmelere son noktayı koymaları, son makası vurmaları ve son eklemeyi yapmaları sonucu bizim geleneklerin dini, mezheplerin dini, hadislerin dini dediğimiz yapı ortaya çıkmıştır. Yeni gelişen olaylarda ise bu mezheplerin bağlıları olan sonraki devir imamlarının verdiği fetvalar, yaptıkları içtihadlar da sonradan dine eklenmiştir. Örneğin kolonya çıkınca necis olup kullanılamayacağı, üstümüze dökülürse namaz kılınamayacağı; televizyonun seyredilmesi ile ilgili farklı fetvalar; sigaraya hem helal, hem haram, hem mekruh diyen ayrı içtihadlar; sonradan ortaya çıkan durumlara karşı ilerki dönem mezhep imamlarınca yapılan yorumların nasıl dine ilave edildiklerinin örnekleridirler.

Tüm bu hazin manzarayı daha hazinleştiren izahlardan biri de ümmetin yetmiş üç fırkaya ayrılacağını ve bu fırkalardan ancak birinin cennetlik, diğerlerinin cehennemlik olacağını söyleyen hadistir. Bu hadisi nakleden de tüm bu olumsuz manzaranın baş aktörlerinden, yaptıklarına daha evvel de değindiğimiz Muaviye’dir. (Darimi, Siyer, sayfa 75) Bu hadise dayanıp her mezhep kendini cennet-

lik, diğerlerini cehennemlik ilan etmiştir. Sunnilerin Şii'leri sapık, Şii'lerin de Sunnileri sapık ve cehennemlik yetmiş iki mezhepten biri ilan etmelerinde, her iki tarafın da delil gösterdiği hadislerden biri bu hadis olmuştur. Ehli Sünnet veya Sunnilik diye anılan dört mezhebin taklitçileri ise başta birbirlerine karşı hadis uydurmalarına, birbirlerini sapık ilan etmelerine, birazdan tablolardan göreceğiniz gibi helalleri, haramları ayrı dini yapılara ayrılmış olmalarına rağmen, sonradan Ehli Sünnet, Sunnilik gibi ortak adlarla bu mezheplerin dördünün birden doğru olduğunu, böylece ancak bu dört mezhebin cennetlik olabileceklerini söylemek gibi bir teville (yorum) sapmışlardır. Ehli Sünnet olanlar bir mezhep imamına uyar ve adeta Kuran'daki bir hüküm gibi onun koyduğu helali, haramı uygular. Aynı şekilde bir Şii kendi imamına uyar ve adeta Kuran'ın koyduğu hükümmüş gibi onun koyduğu farzı, haramı kabul eder. İki tarafsa birbirini sapık ilan eder. Peki nedir sizin farkınız? İki taraf da Kuran'ı yetersiz bulup, imamlarına, yani bir insana uyuyor ve onun izahını Allah'ın vahyiymiş gibi kabul ediyor. İki tarafın temel zihniyeti aynı taklitçilik, ama biri %100 doğru, öbürü sapık oluyor. Sonuçta temel taklit mantığında bir fark yoktur.

MEZHEPLERDEN KURAN'IN İSLAMI İLE KURTULURUZ

Mezhep taklitçiliğinin dine verdiği zararları Yaşar Nuri Öztürk "Kuran'daki İslam" kitabında şu şekilde açıklamaktadır: "Allah adına yalan uydurmanın bir yolu da mezhepleri din haline getirmek olmuştur. Mezhepler birer din, mezhep imamları tenkit üstü birer Peygamber haline getirilince İslam adıyla ortaya konan karışımın kaçta kaçının Allah'a, kaçta kaçının şuna buna ait olduğunu belirlemek, halk kitleleri için imkan dışına çıkar ve bu durum din adı altında bir kaosu insanlığın başına musallat eder. Aradan yüzlerce yıl geçmesine, insanlık boyut değiştirmiş olmasına rağmen hiç kimse bu eskimiş ve bir kısmı komedi haline gelmiş yorumlara dokunamaz. İşte zulüm ve Allah'a iftira budur. Bu zulüm yüzündendir ki gerçek İslam bilginleri, samimi din görevlileri Allah'ın saf ve berrak

Kuran dinini yüzyılımızın insanına olduğu gibi anlatmaya kalktıklarında sadece zorluklarla değil engeller, iftiralar ve suçlamalarla karşılaşabilmektedirler. Çare Kuran'a gidişimizi engelleyen bütün putları, patentlerine bakmadan devirmek ve hükmü yalnız ve yalnız Allah'a bırakmaktır. Buna karşı çıkanlar, görünüşte dini kabul ettiklerini söyleseler de inkarcıdırlar. Çünkü ak ve berrak din yalnız Allah'ın tekelindedir (39-Zümer Suresi-3). Ve bu tekelden rahatsız olup Allah'ın hüküm yetkisine şu veya bu şekilde karışanlar, Allah'a karşı gelmiş olurlar.”

ÇIPLAK UYARI

Kitaplarında mezheplerin oluşturduğu İslam'ın, Kuran'ın dininin önünde oluşturduğu engeli gören Yaşar Nuri Öztürk “Çıplak Uyarı” kitabında devşirme dinin kaosu başlığıyla somut örnekler vererek mezheplerin oluşturduğu felaketi şöyle anlatır: “Sıkıntı, Allah'ın dini ile Allah'a fatura edilen devşirme dinin karıştırılmasından kaynaklanıyor. Allah'ın dini bizzat Allah tarafından İslam diye adlandırılan ve apaçık, kuşkusuz, detaylı bir kitapla insanlığa öğretilen dindir. Kaynağı Kuran, tebliğcisi Hz. Muhammed'dir bu dinin. Kuran'daki İslam'dır bu. Devşirme dine gelince onun kaynağı tek olmadığı gibi kitabı ve tebliğcisi de tek değildir. O, Kuran'daki İslam'ın tevhidinde karşı bir şirket dinidir. Kitabı birkaç tane, önderi birkaç tane, hatta ümmeti birkaç tanedir. Bir tür anonim şirket gibidir. Bunun içindir ki devşirme dinde birlik ve ahenk yerine tefrika ve kaos vardır. Devşirme dinin tüm rahatsızlığı, ondaki hüküm kaynağının tek olmayışıdır. Devşirme dinde tam bir otorite boşluğu vardır. Ona göre, buna göre, falancanın kavlince, filancanın rivayeti mucibince, üstadın beyanına göre, hazretimizin fermanı gereğince v.s. devşirme dini bir yamalı bohça haline getirmiştir. Allah'ın dinindeki: **Hüküm Allah'ındır. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.** (5-Maide Suresi-44,45, 47,50) ilkesi saf dışı edildiği için bu şirket dinin ortaya koyduğu tabloda hakim özellik didişme ve bozgundur. Bu bozgunda hüküm yetkisinin mezhepler, hizipler, gruplar, partiler, tarikatlar ve daha bil-

mem neler tufanında kime veya kimlere ciro edildiği belli değildir. Bunun içindir ki bu tufanda aynı din kimliğini taşıyanların aynı niyetle icra ettikleri aynı fiil, şirketin bir elemanına göre sevap olurken, bir başka elemanına göre büyük günah olabilmektedir. İki vatandaşımız, bir gazetede din adına verilmiş bazı fetvaların kupürlerini de ekledikleri mektuplarında, bu fetvaları değerlendirdikten sonra soruyorlar. Bu nasıl şey? Allah'ın dinine fatura edilen bu fetvaların bazılarını Allah'ın dinini tenzih ederek dikkatlerinize sunmak istiyorum: Namazda Ettehiyyat okunurken Şafiler'in şehadet parmağını kaldırması sünnet, Hanefilerin kaldırması ise bazılarına göre mekruh, bazılarına göre harammış. Bu bakımdan, Hanefiler'in Ettehiyyat okunurken parmak kaldırmamaları gerekmiş. İfadeye konuluğu bile bir kaos sergileyen bu fetvanın vermek istediği acayiplik şudur: Aynı dinin iki mensubu aynı kitabın buyruğu olan bir ibadeti icra ederken aynı duayı okuyorlar ve o duanın aynı yerinde şehadet parmaklarını kaldırıyorlar. Gel gör ki, bunu yapmakla biri sevap kazanıyor, biri haram işliyor, yani büyük günaha giriyor. Ve bunun adı İslamiyet oluyor, öyle mi? Şu fetvayı da bir okuyucunun sorusuna verdikleri cevaptan izleyelim: Dişlerinde dolgu veya kaplama olan kişiler eğer Hanefi mezhebinde iseler onların gusül(boy) abdestleri geçersizdir. Başka mezhepten iseler problem yok. Bu fetvanın önümüze koyduğu gerçek şu: Allah'ın kitabı Kuran'a bağlı olduğunu istediği kadar söylese de, eğer bir insan yakasını Hanefi keyfine kaptırmışsa, dişlerini doldurtamaz, kaplatamaz. Aksi halde ömür boyu cenabet gezmiş olur. (Kıldığı namazlar da geçersiz olur) Yok eğer her nasılsa Şafii kampına kapılanmışsa sorun yok dişlerini doldurtabilir, kaplatabilir. Şimdi sormak lazım: Dinin temel amacından biri nefsi yani insanın varlığını, sağlığını korumaktır. İnsanın kendisini tehlikeye atmaması ise Kuran'ın emirlerinden biridir. Şimdi Müslüman, bu temel emirlere uyarak sağlığını korumak için dişlerini doldurtma, kaplatma yoluna mı gitsin, yoksa mezhep hatırı için Kuran'a ters düşmek veya ömür boyu cenabet gezmek şıklarından birini mi seçsin? Hayır efendim, Şafii olup kurtulsun diyorsanız, o zaman Hanefilik sıkıntısıyla cebelleşmek niye? Peki bütün bu hengameye dalmak yerine tek ve dosdoğru yolu çizen Kuran'a

bağlı kalsak ne kaybederiz? Bizzat Kuran'ın sorduğu gibi: Allah, kuluna kafi gelmiyor mu? Diyeceksiniz ki Kuran'da dış doldurtmakla ilgili hiçbir bahis yoktur. Peki öyle ise, size ne oluyor da Allah'ın dinin kaynağı yaptığı kitaba koymadığı bir şeyi din bünyesi içine çekip ikinci bir ilah gibi insanın karşısına buyruklar, tartışmalar çıkarıyorsunuz? Allah bazı şeyleri eksik mi bıraktı da siz düzeltiyorsunuz?”

NE OLACAK DIŞLERİ ÇÜRÜYEN HANEFİLERİN HALİ?

Ne yazık ki halkın geniş kitleleri mezheplerin gerçek yüzünü, bu yapının Kuran'la çeliştiğini bilmeden mezhebe tabi olmakta, dini Kuran yerine mezheplerin izahlarına göre oluşmuş ilmihal kitaplarından öğrenmektedirler. Yukarıdaki örneği ele alırsak Türkiye'de halkın büyük bir kesimi Hanefi mezhebinden olduğunu söylemektedir. Fakat büyük bir kesimi Hanefi olan halkın büyük bir kısmı, mezheplerinin dışlara dolgu yapmayı yasaklayan izahını bilmediklerinden dışlerini doldurtmakta ve kaplatmaktadır. Böylece boy abdestleri ve dolayısıyla namazları Hanefilik dedikleri mezheplerine göre geçersizdir. Kitlelerin önüne “Ya Sunni olursun, Hanefi mezhebine uyarsın, ya da Şii, Alevi gibi sapık bir mezhepten olursun” şeklinde klişe laflarla, korkutmalarla; mezhepçilik adeta bir milliyetçilik, ırkçılık şekline dönüştürülüp sunulmuştur. Sunni olmamak adeta kafir olmakla eşdeğer gösterilmiş, bu fikrin her alternatifini de sapık ilan edilmiştir. Şii ve Alevilik'te de durum farklı değildir. Onlar da aynı şekilde ırkçılığa dönüştürülmüş mezhep tasavvurlarıyla Sünniliğe aynı şekilde yaklaşmaktadırlar. Bu kitlelerin görmezlikten geldiği ve halkın bilmesi gereken alternatif; Kuran'ın din olarak tek başına ele alınıp, tüm bu mezheplerin inkar edilmesi ve dinin yalnız Kuran'a dayanarak oluşturulmasıdır.

Mezheplerin kurucuları Kuran'ı ve hadisleri kendilerine göre yorumlayıp, diledikleri hadisleri veya ayetleri seçtikleri, dinin serbest bıraktığı konularda rey ve içtihad adıyla hüküm oluşturdukları için aslında Kuran'ın da, hadisin de üzerinde bir yetkiye sahip kılın-

dılar. Bu yetkiyi kullanışlarından bizim gibi sadece Kuran'ı yeterli görenler değil, mezhep imamlarından sonra yaşayan ve bizim her fırsatta eleştirdiğimiz hadis imamları bile rahatsız olup, mezhep kurucularına çok şiddetli eleştiriler getirdiler. Eleştirilerin odaklandığı en önemli noktalardan biri mezhepçilerin kendi görüşlerini, reylerini kimi konularda hadisün önünde tutmalarıydı. Hatta bazı hadisçiler, ehli rey fakihleri diye çağırdıkları mezhepçileri; elde ettikleri sonuçlara, kendi reylerine uygun hadisler uydurmakla eleştirdiler. En meşhur hadisçi Buhari'nin, en büyük mezhebin kurucusu Hanefi'yi eleştirmesi ve güvenilmez ilan etmesi hadisçilerin bile bazı mezhepçileri beğenmediğinin en dikkat çekici örneğidir. Sonuç olarak bugün uyulan İslam, Kuran'ın İslam'ı olmadığı gibi aslında uydurmalar ile dolu hadisler bile değildir. Bugün uyulan İslam mezhep imamlarının kurduğu ve kendi kafalarına göre tüm bu kaynakları değerlendirdikleri İslam'dır. Mezheplerin kurulduğu dönemde ne Buhari, ne Müslim hadis kitaplarını yazmamışlardı. Hadisler sahih, zayıf, hasen şeklinde ayırımlara da mezhepler oluşturulduğu zaman tâbi değillerdi. Yani mezhepler, en titiz çalışması bile birçok uydurma ile dolu olan hadislerin, en doğru hadis çalışmaları olduğu iddia edilen kütüb-i sitte (altı meşhur hadis kitabı) ortada yokken oluşturuldu. Yani mezheplerin izahlarında uydurmaların yüzdesi birçok hadis kitabının çok çok üstündedir. Oysa ne yazık ki halkın önemli bir kesimi tüm bunlardan habersiz, kendi mezheplerini İslam'a eşit saymakta ve bu yapıların Kuran'la çelişikliğinden habersizdirler. Kuran dini açıklamış ve birçok konuyu açıklamayarak serbest bırakmış ve böylece dinin her devre, her ortama uymasını sağlamıştır. Mezheplerse dinin serbest bıraktığı her detayı, haşa Allah açıklamayı unutmış gibi açıklayıp, dini birçok devirle, birçok durumla, hatta insanın yaratılışıyla çelişir hale getirmişlerdir.

HARİCİLERE GÖRE KADIN

Birazdan göreceğimiz tablolar Kuran dışındaki konularda mezheplerin nasıl kendi aralarında çeliştiklerini göstermektedir. İslam'ın Kuran dışı kaynaklarından biri olarak "İcma" da gösterilmektedir. "İcma"yı Ehli Sünnet, tüm alimlerin bir konudaki ittifa-

kı (ortak görüşü) olarak açıklar. Oysa aşağıdaki tablo aslında hiçbir konuda ittifakın (icmanın) olmadığını delilidir. Ehli Sünnet'in kendi içindeki mezheplerde "İcma"nın bazı konularda varlığı doğru olsa da, İslam tarihini baz alırsak, Kuran'da geçmeyen ama icma edilmiş hiçbir konu kalmaz. Kuran'a hangi konuda ilave yapılmaya veya Kuran'a aykırı bir izah getirilmeye kalkışılmışsa tarih içinde o izaha muhalefet olmuştur. Örneğin hayızlı kadının namaz kılmayacağında, namazın 5 vakit olduğunda, kadının devlet başkanı olmayacağında, zina yapan evlilerin taşlanarak öldürülmesinde Ehli Sünnet'in tüm mezhepleri görüş birliğindedir. Fakat bu Ehli Sünnet'in kendi içindeki görüş birliğidir. Örneğin Hariciler, hayızlı kadının namaz kılmamasını, kadının devlet başkanı olabileceğini, farz namazların 5 vakitten az olduğunu, zina edenin taşlanarak öldürülebileceğini bu mezheplerin ilk kurulduğu yıllarda söylemişlerdir. Bu da bize Kuran'da geçmeyen her konunun nasıl güvenilmez, çelişkili olduğunu ve dolayısıyla Kuran'ın tek ve güvenilir kaynak olduğunu bir de bu yönden göstermektedir. Sırf Kuran'dan dini anlamak geçerli bir yöntem olmadığı sürece din adına birbirinden farklı mezheplerin ortaya çıkması kaçınılmaz sonuç olmaktadır. Kuran dışı mezhepler, ayrı ayrı fikirleriyle Kuran'dan sapmaktadırlar. Bu mezheplerin görüşleri, helalleri, haramları farklı olduğu için, bunların Kuran'ın İslam'ına karşı çıkışları bir birlik oluşturmaz. Çünkü her biri Kuran'dan sapmışlık konusunda bir olsa da, vardıkları sonuçlar açısından farklı oldukları için kendi aralarında bir sayılamazlar. Bu yüzden her ne kadar bazıları Sunni gibi başlıklarla bu mezhepleri bir potada gösterme çabasındaysalar da birazdan sunacağımız tablolardan göreceğiniz gibi her biri ayrı uçlardadır. Bu yüzden bu mezheplerin arasındaki bir birlik ancak hayali bir birliktir, yutturmacadır, her birinin helali de, haramı da apayrıdır.

MEZHEP İMAMININ RÜYADA ALLAH'I GÖRDÜĞÜ UYDURMASI

Mezheplere halkı inandırmak isteyenler, kendi mezhep imamlarını öven, diğer mezhep imamlarını yeren hadisler uydurmuşlar-

dır. Bu arada mezhep kurucularının ne kadar bilgili, ne kadar dini-ne bağlı olduğu şeklindeki hikayeler de mezhep taklitçilerini mezheplerine bağlı kılmak için anlatılır. Bizim gördüğümüz en insafsız uydurmalarından biri ise Ebu Hanife'nin rüyasında 100 defa Allah'ı gördüğünü söyleyen uydurmadır. Ne yazık ki mezheplere halkı bağlayacağız diye kantarın topuzu bu kadar kaçmıştır. Mezhep kurucularını anlatan bu uydurmaların hepsinin gerçekten kendi izahları mı, yoksa sonradan talebeleri ve mezhep bağlıları tarafından mı uydurulduğunu tam olarak tespit edemiyoruz. Ama her durumda ortaya çıkan tablonun korkunçluğu ve Kuran'ın yeterliliği açıktır.

Biz günümüzde Hanefi mezhebi adına kabul edilenlerin Ebu Hanife ile de alakası olmadığı kanaatindeyiz. Ebu Hanife'ye tarihte "Ehli Rey" denmiştir. Bu Ebu Hanife'nin Kuran'da bulmadığı bir hususu kendi yorumu ile halletmeye çalışması sebebiyledir. Hadisi kaale almayan bir tutum olarak değerlendirilen bu davranış tarzına tüm "Ehli Hadis", özellikle Şafi ve sonraları Buhari aşırı tepki göstermiştir. Oysa günümüzde anlatılan Hanefi mezhebi komple hadisçi bir mezheptir. Hanefi mezhebinin her izahı bir hadise dayandırılmak istenmektedir. Oysa tarihsel kayıtlara göre Ebu Hanife'nin öldürülme sebebi kendisinin "Reyci" özelliğine bağlanır. Bugünkü Hanefi mezhebini bize, Ebu Hanife'yi öldüren iktidarın yönetimi altında aktardılar. Öyle ki Hanefi mezhebinin Ebu Hanife'den sonra iki numaralı kişisi kabul edilen Ebu Yusuf (3. bölümde gördüğümüz, kabak sevmem diyeni öldürmeye kalkan kişi), Ebu Hanife'yi öldüren iktidarın resmi fetva makamı olmuştur. Hocasının görüşlerini kendisini iktidar yapanların devrinde -hem de kendisini iktidar yapanlar aynı zamanda hocasını öldürenlerken- açıklayanların açıklamaları ideolojik, çarpık ve saptırılmış olmadan kalabilir mi? Ebu Hanife'nin "Reyci" tanıtılıp, bugünkü Hanefi mezhebinin "Hadisçi" olmasının temel sebebi bizce budur. İkinci sebep de mezhep sahiplerinin kendi görüşlerini doğru çıkarmak için mezhepsel görüşleri doğrultusunda hadis uydurmuş olmalarıdır. Hadis kitaplarının bir çoğu mezhepler kurulduktan sonra yazılmıştır. Bu yüzden mezhep görüşlerini doğru çıkartmak için hadis uyduranların hadisleri "Reyci" görüşlerin, nasıl "Hadisçi" görüşe dönüştükle-

rini açıklar. Ebu Hanife'nin görüşleri her ne olursa olsun, kitabımız boyunca eleştirdiğimiz "Hanefilik" mezhebi diye anlaşılan, anlatılan ve uygulanandır.

UYDURULAN DİNİN TEMELLERİNİ ŞAFİİ ATTI

İyi bir araştırma yapılırsa bugünkü Ehli Sünnet fikirlerin, hadisçi dini yapının temelini, ilk olarak Şafii mezhebinin kurucusu İmamı Şafii tarafından atıldığı anlaşılır. Şafii'den sonra açık bir Kurani hükmün bulunduğu birkaç durum hariç, fıkhi bir fikri bir veya birden fazla hadise dayandırmak mecburi hale geldi (W. Montgomery Watt, İslam Nedir?) Aynı yargıyı İlhami Güler şöyle açıklamaktadır: "Bu arada İslam dini düşünce tarihinde Kütüb-i Sitte ve özellikle Sahihi Buhari'nin neredeyse Kuran'a denk epistemolojik öneminin temelinde, Şafii'nin sünneti, gayri metluv vahye indirgeme-sinin büyük payı olduğunu unutmamak gerekir. Şafii'ye kadar birçok alim tarafından çeşitli şekillerde değerlendirilen ve sözlü akla tabi olan hadis kültürü, Şafii'den sonra yazım aşamasına ulaşarak bir nevi dogmalaşmaya ve önem itibariyle Kuran'a yaklaşmaya başladı. (I. Kuran Sempozyumu, sayfa 310, Arkoun Tarihiyyetu'l-Fikri'l-Arabi, sayfa 78-79) Bugünkü sünnet anlayışının temelini İmam Şafii ile atıldığını Osman Taştan ise şöyle anlatır: "Şafii'nin çıkışı bu durumu değiştirdi. Şafii Peygamber'in sünnetini toplumun sünnetinden ayırdı ve onu hukuki açıdan Kuran'ın seviyesine çıkardı. İdealde bu Hz. Muhammed'in Peygamber'liğine maksimum düzeyde bir saygı duymak ve aynı zamanda hizmet etmektir. Gerçekte ise bu tavır Hz. Peygamber ile onun toplumunun arasına kapatılması güç olan bir mesafe koymaktır. Böylece sünnet, vahiy potası içerisinde Kuran'la birleştirilmişti. Artık yapılacak olan şey sahabe sözlerini de sünnetle birleştirip vahyin kapsamına dolaylı olarak dahil etmektir... Sonuçta bu tür teorik gelişmeler aslında Kuran'a mahsus olan vahyi önce Sünnet'e sonra da sahabe sözlerine teşmil etmişti. Bir diğer ifadeyle bu durum kutsallığı ilahi kelimeler olan Kuran'dan beşeri kelimeler olan sahabe sözlerine kadar yaymaktır." (I. Kuran Sempozyumu, 317-321)

Mezhepler tarihine bu kitapta geniş yer ayırmak istemedik. Bunun yerine mezheplerin vardıkları sonuçlara ve bu sonuçların Kuran'la çelişkilerine detaylı bir şekilde yer verdik. Mezhepler tarihini inceleyen her kişi Şafii'nin Hanefi mezhebine saldırılarını, Maliki, Hanbeli, Şafii mezheplerinin Ehli Sünnet adlı bir mezhebin dört ayrı kolu değil fakat her birinin apayrı birer mezhep olduklarını anlar. Birazdan göreceğiniz tablolardaki 100 örnek de mezheplerin farklılığını göstermeye yetecektir. Aslında apayrı olan bu mezhepler ilerleyen asırlarda siyasi otoritenin rolüyle ve siyasi otoritenin, Nizamiye Medresesinin Rektörü yaptığı Gazali'nin katkılarıyla tek bir mezhepmiş gibi gösterilmeye çalışılmışlardır. Ehli Sünnet veya Sünnilik adı altında dört apayrı mezhep toplanmıştır. Apayrı olduklarına inanmayan, tabloları incelesin. Tablolardaki 100 örneğimiz az gelirse bu dört mezhebin hükümlerini karşılaştıran Dört Mezhebin Fıkıh Kitabı gibi kitapları okusunlar; tek ad altında toplanmaya çalışılan bu mezheplerin, apayrı hükümleriyle birbirlerinden ne kadar ayrı olduklarını bu şekilde görsünler. Allah bize tek bir din indirmişken kendi aralarında binlerce çelişkiyi taşıyan mezheplerin doğru olması mümkün mü? Apaçık, çelişkisiz, korunmuş Allah'ın kitabı yerine, mantıksız, çelişkili, tahrif edilmiş ve insan yapısı olan mezhepleri din diye kabul etmek hiç doğru olabilir mi? Bu dört mezhebin ortak noktaları; Kuran'la yetinmemek, Kuran dışı dini kaynaklar edinmek suretiyle Allah'ın dindeki otoritesini bozmaya çalışmak ve dini fırkalara bölmektir.

Hep birlikte Allah'ın ipine sarılın, fırkalara bölünüp ayrılmayın.

3 Ali İmran Suresi 103

HALA ATALARINIZIN MEZHEBİNE Mİ İNANIYORSUNUZ?

Mezheplerin kendi aralarında nasıl çeliştiklerini aşağıdaki tablolardan görelim ve Allah'ın tek dininin mezhepler aracılığıyla nasıl farklı dinlere dönüştürüldüğünü anlayalım. Bu tablolarda ayrıca

mezheplerin kendi içlerindeki çelişkilerine yer vermiyoruz. Örneğin Hanefi mezhebinin ilk kurucusu Ebu Hanife ile onun talebeleri Ebu Yusuf ve Muhammed'in farklı görüşleri olduğu da kabul edilir ve bunlarda da çelişki çoktur. Bu tablolarda sadece Sünni 4 mezhebin çelişkileri vardır. Şii ile Sünniliğin ayrılıkları da ayrı bir kitap yazdıracak kadardır. Bu tablolar çelişkilerin ancak az bir kısmını göstermektedir. Mezheplerin tüm çelişkilerini anlatmaya bu kitabın hacmi çok dar gelir. Allah bizim Kuran'ın hacmi dışındakilerden dinimizi öğrenmemizi istememiş olması sayesinde bu kargaşanın, bu çelişkilerin içinde boğulmuyoruz.

Siz eğer hala atalarınızdan miras aldığınız mezheplere, sırf atalarınız bunlara iman ettiği için inanıyorsanız, lütfen sunacağımız 100 örneği inceleyip mezhebinizi iyice öğrenin. Öğrendikten sonra; tüm bu çelişkilerden sonra mezhebinizi bir kenara atıp ister Kuran'la yetinin, ister bu tabloları uygulayıp bu farkları "rahmet" diye niteleyin. Uyarı bizim; akıl sizin, seçim sizin, sorumluluk sizin.

Mezheplerin Çelişkilerine 100 Örneklî Tablo

Konular	Hanefî	Maliki	Şafîî	Hanbelî
1 Ölü Hayvanın derisi helal midir?	Haram	Helal	Haram	Helal
2 Pislikle beslenen hayvanların eti helal midir	–	Helal	–	Haram
3 Yılan balığı yemenin hükmü nedir?	Helal	–	–	Haram
4 Erkeğin kırmızı elbise giymesinin hükmü nedir?	Mekruh	Helal	Haram	Mekruh
5 Erkeğin sarı elbise giymesinin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
6 Ud, zurna, dümbelek, boru davul çalmak nedir?	Mekruh	helal	Helal	Haram
7 Karga eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
8 At eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	–	–
9 Midye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	–	–
10 İstiridye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	–	–
11 Istakoz yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	–	–
12 Kırlangıç eti yemenin hükmü nedir?	Helal	Helal	Haram	Haram
13 Kartal eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram

Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
14 Yarasa eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Mekruh	Haram	Haram
15 Beyt-i Tavaftan öne abdest almak nedir?	Vacip	Farz	Farz	Farz
16 İlk iki rekatta Fatıha okumanın hükmü nedir?	Vacip	Farz	Farz	Farz
17 Rükü ve secdelerde tesbih etmek nedir?	Sünnet	–	Sünnet	Vacip
18 İlk iki rekatta Fatıha'dan sonra sure okumak nedir?	Vacip	Mübah	Sünnet	Sünnet
19 Fatıha'dan evvel Besmele çekmek nedir?	Sünnet	Mekruh	Farz	–
20 Namazda ayakların arası ne kadar açık olmalı?	4 parmak	2 karış	1 karış	2 karış
21 Vitir namazının hükmü nedir?	Vacip	Sünnet	Sünnet	Sünnet
22 Tüysüz bir delikanlıya değen erkeğin abdesti bozulur mu?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
23 Namazda selam almak abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	–	–
24 Namaz kılan kimsenin önünden geçilmesinin haram olduğu mesafe ne kadardır?	40 kulaç	1 kulaç	3 kulaç	3 kulaç
25 Namaz içinde unutarak konuşmak namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Evet
26 Namazda hatayla yanlış bir kelime geçerse namaz bozulur mu?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
27	Namazda af ve of demek namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Evet	Evet
28	Eti yenen hayvanların sidiği ve artığı necis midir?	Evet	Hayır	Evet	Hayır
29	Eti yenen hayvanların menisi necis midir?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
30	Abdestin farzları kaçtır?	4	7	6	7
31	Abdesti belli bir sıra ile almak farz mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
32	Abdesti ara vermeksizin almak farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
33	Abdestin sünnetlerinin sayısı kaçtır?	18	8	30	20
34	Misvak kullanmak sünnet midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet
35	Abdestte ellerin, yüzün ve kolların üçer kere yıkanması sünnet midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet
36	Abdestte başın üç defa mesh edilmesi sünnet midir?	Hayır	Hayır	Evet	Hayır
37	Abdestte kulakların içten ve dıştan meshi sünnet midir?	Evet	Evet	Evet	Hayır
38	Abdestte kulaklar kaç defa mesh edilmelidir?	1	1	3	1
39	Abdesti bozan şeylerin sayısı kaçtır?	12	3	5	8
40	Cinsellik organına dokunmak abdesti bozar mı?	Hayır	Evet	Evet	Evet

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
41	Namazda kakhaha ile gülmek abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
42	Deve eti yemek ve cenazeyi yıkamak abdesti bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
43	Abdest şüphe ile bozulur mu?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
44	Kan akması abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
45	Delikli meshin üzerinden mesh etmek caiz midir?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
46	Gusül abdesti almayı gerektiren sebeplerin sayısı kaçtır?	7	4	5	6
47	Gusül abdestinin farzları kaç tanedir?	11	5	3	–
48	Umursamazlıktan veya tembellikten dolayı namaz kılmayanın hükmü nedir?	Hapsedilir, kanatılana kadar dövülür, öldürülür	Tevbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tevbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tevbe etmezse öldürülür
49	Ezanın sözleri peşpeşe okunmasa da geçerli olur mu?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
50	Arapça bilmeyen kimsenin kendisi için ezanı kendi dilinde okuması caiz midir?	Hayır	Hayır	Evet	Hayır
51	Ezanda niyet şart mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
52	Ezan ve kamet esnasında selam almak caiz midir?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
53	Fatiha suresi okunmadan kılınan namaz geçerli olur mu?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
54	Namazı bitirirken selam vermenin farz olduğu miktar nedir?	Farz değildir	1 tarafa vermek farzdır	1 tarafa vermek farzdır	2 tarafa vermek farzdır

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
55	Erkeğin avret yeri neresidir?	Göbeği ile diz kapağı arası	Ön ve arka uzuvları	Göbeği ile diz kapağı arası	Göbeği ile diz kapağı arası
56	Ölünün yıkanmasının farz olması için cesedin ne kadarının bulunması gereklidir?	1/2	2/3	Az da olsa olur	Az da olsa olur
57	Ölüyü yıkarken ağzına ve burnuna su vermek gerekir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
58	İhramlı iken hacda ölen kişinin üstüne hoş koku sürülüp başı örtülür mü?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
59	Cenaze namazını kimin kaldırması gerekir?	Sultan-Devlet Başkanı	Kaldırması vasiyet edilen kişi	Velisi	Kaldırması vasiyet edilen kişi
60	Cenaze namazı, namaz kılmanın yasak olduğu kaç vakitte kılınmaz?	5	3	Her vakitte kılınabilir	3
61	Ölü gömülme için, öldüğü yerden başka bir yere nakledilebilir mi?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
62	Oruç için dil ile söyleyerek niyet etmek şart mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
63	Ramazın orucu için hergün ayrı ayrı niyet etmek şart mıdır?	Evet	Hayır	Evet	Evet
64	Kan aldırma orucu bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
65	Zekatın farz olması için hangi mallardan borçlu olmamak şarttır?	Zirai ürün dışındaki mallardan	Altın ve gümüş	Böyle bir şart yoktur	Bütün mallardan
66	Erkek ve kadının ziynet eşyalarından zekat vermeleri farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
67	Kâğıt paradan zekat vermek farz mıdır?	Evet	Evet	Evet	Hayır
68	Madenlerden ne kadar zekat verilmesi gereklidir?	1/5	1/5	1/40	1/40
69	Ticarî bir eşyanın zekatının şartları kaçtır?	4	5	6	2
70	Topraktan çıkan her şey için zekat vermek farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
71	Balın zekatını vermek farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Evet
72	Vakfedilen topraktan zekat vermek farz mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Hayır
73	Kiralanan veya emanet alınıp ekilen toprağın zekatını vermek farz mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
74	Zeytinin zekatını vermek gerekli midir?	Evet	Evet	Hayır	Evet
75	Yem ile beslenen ve çalıştırılan hayvanlardan zekat vermek farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
76	Koyun ile keçi kaç yaşlarında olursa zekatı farzdır?	Koyun 1 Keçi 1	Koyun 1 Keçi 1	Koyun 1 Keçi 2	Koyun 1/2 Keçi 2
77	Kadın yanında kocası olmadan hacca gidebilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
78	Acizlik veya zaruret yüzünden hacca gidemeyen kişinin kendi yerine başkasını göndermesi caiz midir?	Evet	Hayır	Evet	Evet

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
79	Haccın şartı kaç tanedir?	2	4	5	4
80	Şeytan taşlarken atılan taşın cemreye düşmemesi caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
81	Müslüman olmayan bir fakire yemek verilmesi caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
82	İpeğin üzerine oturmak, yaslanmak, yastık olarak kullanmak, duvar örtüsü yapmak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
83	Erkek çocuğa ipek giydirmek caiz midir?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
84	Gümüş ile süslenmiş kaptan su içmek ya da abdest almak caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
85	Sakalı kesmek haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
86	Tavla oynamak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
87	Satranç oynamak haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
88	Ölen bir kişinin borçları ödenmeli midir?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
89	Kişi kendi arazisinde bulunan maddenin ne kadarını devlete vermelidir?	1/5	Hiç	Hiç	Hiç
90	Bir araziyi gasp edip eken kimse çıkan ürünün sahibi midir?	Evet	Evet	Evet	Hayır
91	Yapılan bir sözleşmeyi değiştirme veya feshetme süresi ne kadardır?	3 gün	İhtiyaç gereği kadar	3 gün	Anlaşma ile belirlenir

	Konular	Hanefi	Maliki	Şafii	Hanbeli
92	Cinsi tecavüzde bulunulan hayvanın hükmü nedir?	Öldürülür, eti yenmez	Öldürülmez, eti yenebilir	Öldürülmez, eti yenebilir	Öldürülmesi gerekir
93	Şarap ve diğer sarhoş edici maddelerin içilmesinin cezası kaç değnektir?	80	80	40	80
94	Şarap kokan veya şarap kusan kişiye değnek cezası uygulanır mı?	Hayır	Evet	Hayır	Hayır
95	Dinden döndüğü için öldürülen bir kişinin malı mirasçılara verilebilir mi?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
96	Dinden dönen kadın öldürülür mü?	Hayır	Evet	Evet	Evet
97	Terketmek, hapsetmek, aç ve susuz bırakmak suretiyle bir kişiyi öldürmek, kasten öldürmek gibi midir?	Hayır	Evet	Evet	Evet
98	Bir kadının hakimlik yapması caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
99	Köpek necis bir hayvan mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
100	Müezzin okuduğu cezandan dolayı ücret alabilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır

15. BÖLÜM

TARİKATLAR

Kuran'ın dinini ve uydurulan dini ayırt etmeye çalışırken tari-katlara mutlaka değinmeliyiz. Yüzlerce tarikat olmasına ve her tarikatın Kuran'ın İslam'ından sapışı farklı noktalarda olmasına rağmen biz yerimiz yetmeyeceği için şeyhlerin aşırı yüceltilmesi, tartışılmaz kabul edilmesi gibi ortak ve temel olan noktalara değineceğiz.

TEKKELERİN KERHANE VE MEYHANE OLMASI

Peygamberimiz'in tek mürşit olduğu, tartışılmaz tek kişi olarak yaşadığı dönemde İslam'ın tek kurumu cami idi. İbadetler, eğitim ve hizmet tüm yeryüzüne yayılan bir faaliyetti, kurum olarak ise bu faaliyetler camide gerçekleştirilirdi. Peygamber'in sağlığında, hatta 4 halife döneminde cami dışında tekke, dergah, zaviye gibi başka kurumların oluşturulmadığı bu tekkelerin, dergahların üyelerinin bile ortak kabulüdür. İlk tekkenin hicri 150, miladi 760 yılları civarında Şam yakınlarında kurulduğu genel kabullerden biridir. Fakat tekkelerin yayılması yüzlerce yıl sonraya rast gelecektir. Tekkelerin ilimler akademisi, askeri hizmet, hatta hastaların tedavisi gibi birçok güzel hizmette kullanıldığı da bir gerçektir. Fakat Kuşadalı İbrahim'in deyimiyle gün gelip de kimi tekkelerin kerhaneye ve meyhaneye dönüştüğü, Kuran'ın emir ve yasaklarıyla alakası olmayan binlerce törenin, gösterinin din adına bu tekkelerde uygulandığı da

ayrı bir gerçektir. Tüm bunları gören Kuşadalı, yanan tekkesinin yerine yenisini yaptırmamış ve kendisinden evvel asırlarca yaşayan tekkelerin kapanması gerektiğini ve tüm yeryüzünün adeta bir tekke gibi kullanılıp, Peygamber’imiz zamanındaki gibi cami dışında dini kurumun bırakılmamasını, Kuran dışındaki virdlerin, tarikatların özel dualarının yerini Kuran’a, Kuran’da geçen dualara bırakmasını savunmuştur.

Tekkelerin ortaya çıkışı hicri 150. yıl olsa da, bugünkü manasıyla bildiğimiz tarikatların kurumsal yapılar olarak ortaya çıkışı hicri 600’ler civarındadır. Kurumsal karaktere sahip olduğu kabul edilen ilk tarikat Kadirilik, kurucusu Abdülkadir Geylani vefatı hicri 562’dir. Diğer birkaç örnek şöyledir: Rifailik; Ahmed er Rifai, vefatı hicri 578. Bektaşîye; Hacı Bektaş Veli, vefatı hicri 669. Mevlevîye; Mevlana Celaleddin Rumi, vefatı hicri 672. Halvetîye; Ekmelüddin el Haveti, vefatı hicri 750. Nakşibendîye; Bahauddin Nakşibend, vefatı hicri 791.

ŞEYTAN ACABA KİMİN MÜRŞİDİ?

“Tarik” Arapça “yol” demektir. Bundan türetilen “tarikat” ise “yol, yöntem, usul, tarz” manalarına gelir. Tarikatlar Allah’a gitmek için bir yoldur, bir mecburiyet değildir şeklinde yumuşak izahlarla tarikat bağlılığını açıklayan tarikatçılar vardır. Fakat birçok tarikatçı “Mürşidi olmayanın mürşidi şeytandır.” uydurma hadisiyle tarikata girmeyi, tarikatın şeyhini mürşit kabul etmeyi dini bir vecibe, kurtuluşun bir şartı gibi sunmaktadır. Şimdi sormak lazım yüzlerce yıl tarikatların yokluğunda Müslümanlar eksik Müslümanlar olarak mı yaşadılar? Tarikat şeyhlerinin yaygın olmadığı bu dönemde Müslümanların mürşidi şeytan mıydı? Kuran’ın izahları bu yıllara kadar Müslümanların manevi gelişimine rehberlik etmekte yetersiz mi kaldı ki tarikatlara ihtiyaç doğdu? Kuran’a göre Kuran din adına her şeyi açıklamaktadır. Peygamber’imiz ise Kuran’ın uymamız konusunda kefil olduğu tek insandır. Oysa tarikatların ürettiği birçok şeyh tartışılmaz kişi ilan edilmiş, bu şeyhlerin etrafında kurtulanlar, diğer kimseler cehennemlik olanlar olarak sınıf-

landırılmış, bu şahıslara uymak dinin en önemli şartı gibi kabul ettirilmeye çalışılmıştır. Bu tarikatların birçok liderinin Mehdi veya İsa ilan edilmesi sadece geçmişteki tarikatların değil, günümüzdeki birçok tarikatın da bir gerçeğidir. (Mehdi ve İsa'nın gelişi ile ilgili inançlar için 20. Bölümü okuyunuz.) Her şehirde, kasabada veya mahallede bahsettiğimiz tiplere rastlayabiliriz. Bunların çoğu paranoyak hezeyanları olan, insanların hem ruh dünyasını, hem de kesesini zarara uğratan kişilerdir. Bu tavırlarıyla Kuran'ın bize anlattığı sahtekar Musevi ve Hıristiyan din adamlarının dinimizdeki karşılığı bu şeyhlerdir.

Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla yerler.

9- Tevbe Suresi 34

ŞEYHE KÖRÜ KÖRÜNE İTAAT

Tarikatların en önemli kurallarından biri müridin kendisini şeyhine ölünün kendini ölü yıkayıcısına bıraktığı gibi bırakmasıdır. Kuran'ın aklımızı çalıştırmayı emretmesine rağmen tarikatlarda körü körüne itaat esastır. Tarikat üyelerine akıllarını bir kenara bırakıp şeyhlerine tabi olmaları, aklın bu yolda yürümeyeceği anlatılır. Bu prensibi kabul edip şeyhe tabi olan kişiye şeyhin Mehdiliğinin veya İsalığının inandırılması, şeyhin dünyadaki en üstün insan olduğunun iknası, kişinin maddi açıdan sömürülmesi, dine yapılan ilave ve eksiltmelerin yutturulması gayet kolay olmaktadır. Üstelik kişi akli kenara bırakma prensibini kabul ettikten sonra üniversite bitiren okumuş müritle; cahil, okuma yazma bilmeyen mürit aynı mertebeye gelmektedir. Bu yüzden bizi tarikatlardaki okumuş kişilerin tavrı şaşırtmamalıdır. Çünkü bu kişiler tarikatların yapısı gereği aklını kenara bırakmış ve şeyhe teslim olmuşlardır. Bu tavrın neticesi ise cahil ile okumuşun, bilen ile bilmeyenin farkının kalmamasıdır. Araştırma yerine yutturma, düşünme yerine taklit esas olunca, tarikattaki herkesin inancı, hayata bakış açısı ve dini değerlendirişi tamamen şeyhiyle aynı olmaktadır. Hatta birçok zaman

“aklı bırakma prensibi” kabul ettirildiği için şeyhten çok daha bilgili ve kültürlü bir kişi bile “ Ben bilmem, şeyhim bilir. Şeyhim diyorsa vardır bir hikmeti.” izahlarıyla şeyhin en saçma izahlarını bile yutmaktadır. Yakın zamanlardan trajikomik birkaç izaha yüzlerce tarikat bağlısının sırf şeyhleri dedi diye nasıl inandıklarını örnek verebiliriz. Birinci şeyhin Amerika’ya kızıp nasıl uzay mekiğini düşürdüğünü şeyhin müritleri büyük bir gururla anlatıyorlardı. İkinci şeyhin ise Kıbrıs’ta duyulan ve başta nedeni çözülemeyen gürültüyü ejderha ilan etmesini en okumuş müritleri bile hemen kabul etmişlerdi. Üçüncü şeyh ise nefislerinizi terbiye edeceğim diyerek müritlerine cinsel organını öptürüyor, cinsel organı öpecek mürit tören havasında “Muz yemeye” parolasıyla şeyhin cinsel organını öpmeye götürülüyordu. Tarikatların yapısını ve şeyhe bağlılığın felsefesini bilmeyenlere; okumuş, kültürlü müritlerin bile bu saçmalıklara inanmasını anlamak çok zor gelmektedir. Fakat eğer tarikata girenlerin baştan akıllarını kenara bırakıp, çoğu zaman yarı veya tam kaçık şeyhlere tabi oldukları ve düşünme yerine taklidi ön plana aldıkları anlaşılırsa bu hareketleri de anlaşılabilir. Tarikatlara girenlere verilen tarikat terbiyesini anlamak için bir tarikatta müride uymasının zorunlu olduğu yedi madde diye eline verilen listeyi görelim:

- 1-) Mürşidine (şeyhine) tam teslim olmak ve hiç kimseyi mürşidinden üstün bilmemek.
- 2-) Zeki ve idrak kabiliyeti yüksek olmak.
- 3-) Şeyhinin hizmetinde hareketli ve atılgan olmak.
- 4-) Sözünde sadık ve güvenilir olmak.
- 5-) Malı ve mülkünü şeyhinin hizmetine vermek.
- 6-) Mürşidin (şeyhin) ve tarikatın sırlarını gizli tutmak.
- 7-) Canını şeyhi yolunda vermeye her an hazır olmak.

SAĞILACAK MÜRİTLER

Biz tarikat mantığı içinde tüm bu maddeleri anladık da bir tek ikinci maddeyi anlayamıyoruz. Hep akli kenara bırakıp, şeyhe tabi

olunmasını isteyen tarikatlar, neden acaba zeka ve idrak kabiliyeti istiyorlar. Herhalde burada beşinci maddede belirtilen mal ve mülkün daha çok elde edilmesi için kullanılacak zeka kastediliyor olsa gerek. Ne de olsa mürit ne kadar kazanırsa, o kadar sömürülebilir!

Muhammed İkbal bu manzaraya “şeyhperestlik” manasına gelen “pirizm” adını takmıştır. Bununla “Allah ne istiyor? Kuran’da ne geçiyor?” mantığı yerine “Şeyh efendi nasıl buyurdu? Bizim tarikatımızda nasıl açıklandı?” yı geçiren zihniyeti anlatmaktadır. İkbal’in diğer bir izahı ise şöyledir: “Tekkelerde benliği yaratmak ve yetiştirmek imkanı kalmamıştır. Bu rutubetli alev, kıvılcım saçmaz.”

Muhakkak ki her tarikat ve her şeyh bir değildir. Bizim asıl karşı olduğumuz tarikatlardaki genel zihniyettir. Kuran’da, bilmediğimiz bir şeyin ardınca gitmememiz, bundan sorumlu olduğumuz geçer (17-İsra Suresi-36). Oysa en düzgün tarikatta bile kişiler şeyhlerine tabi olurlar ve tarikatların akıbeti şeyhin kişiliğine, insafına kalır. İnsanlar bilginin değil, taklidin uygulayıcıları olurlar. Mantık akli bir kenara bırakmak olunca, saydığımız en kötü örneklerin ortaya çıkışı hiç de sürpriz değildir.

TARİKATLARDA MASALLAR

Şeyhe kayıtsız şartsız itaat tarikatın en önemli şartı olduğundan, bunun sağlanması için müritlere hikayeler anlatılır. Örneğin: “Bir şeyh bir müridine ‘Git babanın kafasını kopar bana getir’ der. Mürit de görünürde çok garip olan bu isteği şeyhine olan güveninden dolayı “Bir hikmeti vardır” diyerek yerine getirir. Bir de bakar ki annesiyle yatarken kopardığı baş babasının değil. Annesiyle zina yapan başka birine ait. Şeyh uzaktan, kerameti sonucu bu olayı görüyor ve müridini denemek için hikmetini açıklamadan böyle bir emir veriyor.” Bu örnek hikayeyle görüldüğü gibi şeyh müride haramı emretse bile onun emrine itaat edilmesi, çünkü bunun muhakkak bir hikmeti olacağı telkin edilir. Oysa bir Müslüman’ın böyle bir şey iddia eden kişiye “Ben böyle bir haramı niye işleyeyim? Allah

cana kıymayı haram etmişken benden böyle bir şeyi nasıl istersin?” demesi gerekir. Oysa tarikatlarda şeyhe bu şekilde karşı çıkışlar, normal olmanın değil, imanı zayıf bir kimse olmanın belirtisi sayılır. Hikayelerle müridi şeyhin robotu yapma tarikatlarda çok sık kullanılan bir yöntem olduğu için meşhur bir hikayeyi daha örnek verelim: “Bir gün Hacı Bektaş Veli’nin çok müridi olmasından rahatsız olan devrin yöneticileri Hacı Bektaş’a gelip bu rahatsızlıklarını, müritlerinin çokluğunu hatırlatıp dile getirmişler. Hacı Bektaş da ‘Rahatsız olmayın benim sadece bir buçuk müridim var.’ demiş. Gelenlere bunu ispat için içeride bir koyun kesen Hacı Bektaş kanını dışarı akıtmış. Müritlerini ise dışarıda toplamış ve tüm müritlerini kesmesi gerektiğini ve sırayla gelmelerini söylemiş. Bir kadın ve bir erkek dışında herkes kaçmış. Erkek bir, kadın yarım sayıldığı için gerçek müritler işte bu bir buçukmuş.” Bu kıssa anlatılıp müritlerden bu gerçek müritler gibi olup şeyhi öldürecek olsa bile kendilerini teslim etmeleri gerektiği öğretilir. Akıllı bir kenara bırakan, şeyhi haram olan bir şeyi istese bile vardır bir hikmeti deyip boyun eğen kişiler olarak yetiştirilen müritler, artık şeyhleri nasıl Müslüman olmalarını isterse öyle Müslüman olabilmekte, Allah’ın kitabı yerine şeyhlerine tabi olmaktadır. Bu halleriyle şeyhler halkın parasını haksızlıkla yediği söylenen hahamlara ve rahiplere Rab edinilme hususunda da benzerlik göstermektedirler.

Allah’ın yanında hahamlarını ve ruhbanlarını da Rabler edindiler.

9- Tevbe Suresi 31

Şeyhe tabiyet Kuran’a tabiyet ile nasıl bağdaşır? Kuran yerine şeyhe tabi olanlar, Kuran’ı ancak ölümlerin arkasından hem de bilmedikleri bir dilde okuyanlar, Kuran’ın manası yerine melodisine önem verenler ne yazık ki bu ayetlerdeki uyarıyı anlamamakta, Kuran’ı rehber kitap olarak değil ölümlerin arkasından okunan okuma kitabı olarak görmektedirler.

RABİTANIN ABUKLUĞU

Tarikatlardaki en garip olaylardan biri de şeyhe rabitadır. Türkiye’imizde en yaygın tarikat olan Nakşibendiliğin de en önemli uygulamalarından biri olan rabita şöyle yapılır: Mürit abdestli olarak, kibleye dönerek yere oturur. Şeyhinin iki kaşının ortasını hayalinde canlandırarak Allah’ı zikreder. Rabitayla şeyh ile mürit arasındaki sürekli beraberlik sağlanır. Fotoğrafın icadından sonra rabıtayı fotoğrafa bakıp yapan modern (!) Nakşibendiler de mevcuttur. Bu uygulama kadar acayip olan bir izah ise şöyledir: “Rabitasız zikir yerine, zikirsiz rabita tercih edilir. Zikir ve rabitadan birini terketmek zorunda kalırsak zikri terketmek daha uygundur. Çünkü zikirsiz rabita erdirir, fakat rabitasız zikir erdirmez.” Günümüzde yaygın olarak yapılan bu uygulama, tarikatlar konusunu niye ayrı bir başlıkla incelediğimizin sebeplerinden biridir. Bize göre en kibar ifadeyle saçmalık olarak değerlendirdiğimiz bu uygulama, Kuran’ın diniyle hiçbir şekilde bağdaşmaz.

Tarikatlarda kullanılan bazı temel deyimlerin Kuran’daki kullanılışlarına baktığımızda, aradaki uçuk farkı, alakasızlığı farkedebiliriz. Örneğin “şeyh” kelimesi Kuran’da “ihtiyar adam” manasında kullanılmıştır (Bakınız 11-Hud Suresi 72, 12-Yusuf Suresi 78, 28-Kasas Suresi 23,40-Mümin Suresi 67). Kuran-ı Kerim’de “veli” kelimesi ise “dost, yakın” gibi manalarda kullanılır. “Evliya” kelimesiyse bu kelimenin çoğuludur. Kuran’a göre **her Müslüman Allah’ın velisidir, Allah da onların velisidir** (Bakınız 2-Bakara Suresi 257,3-Ali İmran Suresi 68, 5-Maide Suresi 55, 7-Araf Suresi 196,9-Tevbe Suresi 71). **Kafirler ise şeytanın velisidir, tüm kafirler de birbirinin velisidirler** (Bakınız 4-Nisa Suresi 119, 4-Nisa Suresi 76, 7-Araf Suresi 27, 16-Nahl Suresi 16). **Mutlak anlamda gerçek dost sadece Allah’tır. Tüm dostlar ona nispetlidir. O halde ondan başka gerçek veli yoktur** (Bakınız 2-Bakara Suresi 107, 9-Tevbe Suresi 116, 25-Furkan Suresi 18, 39-Zümer Suresi 3, 42-Şura Suresi 9). Görüldüğü gibi Kuran’da 80’den fazla yerde geçen “veli” veya “evliya” kelimeleri hiçbir yerde günümüzde halka takdim edilen süpermen insanlar manasında kullanılmamıştır. Bu evli-

yalarm, şeyhlerin gösterdiği olağanüstü haller manasında “keramet” kelimesinin kullanıldığına da Kuran’da rastlamıyoruz. Bu kelimeyle aynı “KRM” kökünden bir çok fiil Kuran’da geçer ve bu kelimelerle Allah’ın cömertliği, verdiği rızıkların bolluğu anlatılır ama süper adamların süper olağanüstülükleri anlatılmaz (Bakınız 27-Neml Suresi 40, 8-Enfal Suresi 4, 17-İsra Suresi 70, 36-Yasin Suresi 11).

Tarikatlardaki dönmelerin, semanın, musikinin dinin bir parçası olduğu iddia edilmediği sürece hiçbir zararı olmadığı kanaatindeyiz. Çünkü Kuran bunları ne yasaklamıştır, ne de emretmiştir. Yeter ki bu uygulamalar ibadet olarak takdim edilmesin. Fakat ne yazık ki birçok tarikatta bu tarz uygulamaların adeta dinin bir uygulaması gibi tanıtıldığına tanık olmaktayız. Bizim de karşı olduğumuz budur. Yoksa Müslümanlar elbette ki vakıflar, dernekler gibi kurumsal yapılar kurabilir, bunların içinde bir hiyerarşi oluşturabilirler. Tüm bu kuruluşlarda şiir okunması, müzik dinlenmesi, sema, sanat, toplantı, gösteri yapılması da normaldir. Fakat anormal olan insanları tartışılmaz ilan etmeleri; ister iyi, ister kötü olsun tarikatların kendilerini ve Kuran’da yer almayan uygulamalarını dinin bir parçası gibi göstermeleridir.

Tarikatların diğer bir zararı ise dinimizi bir çile dini gibi tanıtılmaları olmuştur. Hindu anlatımlarını ve Hindu tarikatlarını andıran suni çilelerle, müritleri terbiye edeceğine söyleyen tarikatlar; insanları karanlık odalarda uzun süre aç, susuz bırakıp, onlara acı çektirip, bir çok kişinin ruh dengesini bozmuşlardır. Ruh dengesi bozulan bu insanların gördüğü halusinasyonlar ise, bu kimselerin üstünlüğüne, evliya olduklarına yorumlanmıştır. Oysa Kuran’da hiçbir Peygamber’in, hiçbir kimsenin, kendisine böyle suni çileler çektirip, kendi kendine işkence etmesi geçmez. Kuran’a göre Allah gerekirse imtihan için zorluk verir ve bu zorluk her ne olursa olsun Müslüman buna katlanır. Fakat bu zorlukları Allah hayatın doğal akışında insanın karşısına çıkarır; yoksa çile olsun diye, zorluk olsun diye insanın kendisine işkence etmesine dinimizin tek kaynağı olan Kuran’da rastlamayız.

EFENDİLERİN KUYRUĞUNA TAKILMA

Ve derler ki: “Rabbimiz biz efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de, böylece onlar bizi yoldan saptırdılar.”

33- Abzab Suresi 67

Geleneksel İslam'ın uygulayıcısı, atalarından miras kalan mezhebine hiçbir akısal kritere dayanmadan uyar. Mezhebin bu tabile-ri, mezhep büyüklerinin ne kadar zeki, ne kadar üstün ahlaklı olduklarına dair hikayeler anlatarak bağlılıklarını meşrulaştırmaya çalışırlar. Bu şahıslara göre büyükleri (mezhep imamları) her şeyi düşünmüştür. Onlara uymak yeterlidir, onların karar verdiği bir konuda düşünmek, tartışmak, sorgulamak edepsizliktir. Geleneksel İslamcıların dini direkt öğrendiği bir kaynaksız tarikatındaki şeyhleridir. Tarikatındaki bu şeyhlere de çoğu zaman “efendi”, “efendi hazretleri”, “hocaefendi” gibi lakaplar takılır. Vefat etmiş mezhep imamlarına karşın bu efendiler yaşayan dini kaynaklardır. Bu büyüklerle ve efendilere uymaktaki temel mantık aynıdır: Düşünmeden tabi olmak, sorgulamamak, akli çalıştırmadan onların aklına güvenmek. Oysa Kuran'ın alıntıladığımız ayetinde görüldüğü üzere, birçok insanın doğru yoldan sapmasının sebebi büyüklerine, efendilerine körü körüne bağlanmalarıdır. Akli çalıştırmanın yerine taklidi ön plana çıkartan; atalara uyararak yol bulmanın, çoğunluğun tercihine bakarak yol bulmanın ve efendilere, büyüklerle teslim olarak yol bulmanın hiçbirini Kuran kabul etmemektedir. Kuran dinin kaynağı olarak kendisinden başka ne bir efendiyi, ne bir mezhebi, ne bir hadisi, ne de herhangi bir tarikatı belirtmez. Kuran'a göre doğruya ulaşma akli dışlamayla değil; akli kullanma, düşünme faaliyetiyle gerçekleşir.

Kuran'ı okuyup düşünmüyorlar mı?

4- Nisa Suresi 82

Ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

38- Sad Suresi 29

... Size ayetlerimizi açıkladık, belki akıl erdirirsiniz.

3- *Ali İmran Suresi 118*

ŞEYHLERİ UÇURAN MÜRİTLER

Ölen şeyhlerin kabirlerinde yapılan garip hareketler, bez bağlamalar, eğilmeler, secdeler de başlı başına bir rezalet tablosudur. Şeyhlerin bir kısmının ölmeden tarikatın devamını oğluna, damadına, kardeşine bırakıp, bu manevi ve maddi sömürü çarkının aile tekelinde tutulması da sayısız garipliklerin bir halkasıdır. Oysa dinimize göre emanet ehline verilir, kan bağı olana değil. Müritlere bile layık görülen evliyalık mertebeleri, şeyhlere çok daha abartılı bir şekilde verilir. Şeyhlerin kerameti diye öyle hikayeler anlatılır ki; Kuran'da anlatılan birçok Peygamber mucizesinin bile bu kerametler kadar olmadığı görülür. "Şeyh uçmaz, mürit uçurur." deyimiyle halkın arasında ifadesini bulan bu gerçek, ayrı tarikatın müritlerinin birbirlerine karşı hava atma mekanizmalarıdır. En çok ve en büyük kerameti gösteren şeyhin müridi olmanın gururunu tatmak isteyen müritler, böylece her seferinde şeyhlerini diğer şeyhten biraz daha fazla uçurarak bu yarış karşılıklı devam ettirirler. Hayvanları, insanları canlandıranlar; denizlerin, okyanusların üstünde yürüyenler; aynı anda bir sürü yerde gözükkenler; neler vardır, neler... Süpermen şeyhler kalpleri bilir, uzaktan kumandalı yönlendirmelerde bulunur, bir bakışıyla hidayete erdirir, dilediğini cin veya diğer yöntemleriyle çarpar, üfürüğü, tükürüğü, nefesi ile şifalar saçar, dokunuşlarıyla alemlere nurlar yağdırırlar! Şeyhler bunları yapınca müritlerin ne haddine düşer şeyhe itiraz, şeyhin lafını tartışma, aklını kullanma! Müridin en iyisi gözü kapalı itaat eden ve itaati en çok olandır.

Müslümanlığa geçişinin en başında bu tarikatlara kapılan Türk halkı, ne yazık ki hala araştırma, akletme yerine taklidi, tabi olmayı getiren bu tarikatların düşünceye vurduğu zincirlerden kurtulamamaktadır. Körü körüne itaat, hayatın zevklerinden kendini soyutlama, az gülme, bireysel zekayı az geliştirme gibi özellikler tarikatla-

rın verdiği zihniyetin sonuçlarıdır. Hatta tahminimizce bir araştırma yapılsa; bugün halkımızın, belli liderleri tartışmasız önder kabul etmelerinin kökündeki sebeplerinden biri olarak tarihimizde uzun ve derin etkisi olan tarikatlara, şeyhlere körü körüne uymayı buluruz. “Karı gibi gülmek” gibi hayattan gülerak zevk almayı, neşeli olmayı hoş karşılamayan deyimlerin çıkış sebeplerinde de Osmanlı döneminde yıllarca devam etmiş tarikat terbiyesini bulabiliriz. Kanaatimizce tarikatların verdiği bu terbiye geleneğe dönüşerek, günümüzde tarikatla alakası olmayanların bile yaşamlarında, farkında olmamalarına rağmen derin etkiler bırakmıştır. Çilede medet ummayı ve bir insanı aşırı yüceltip, araştırmadan o insana bağlanmayı gerektiren tarikatlar, Kuran’ın istediği aklını çalıştıran insan modelinin önünde en önemli engellerdir. Kuran’a gidip, Kuran dışında tüm dini kaynakları, hadisleri, ilmihal kitaplarını, mezheplerin dinini Kuran’ın önünden süpürmek, nasıl Kuran’ın dininin ortaya çıkmasının bir şartıysa, aynı şekilde tarikatlar da Kuran’ın dininin ortaya çıkıp, dini, şeyhlerin tekelinden kurtarmak için, süpürülmesi gerekenler listesine dahil edilmelidirler. Böylece dinimizin bağlıları Peygamberimiz’in ve daha sonra 4 halifenin döneminde olduğu gibi, Kuran dışında kaynak kitabı olmayan, cami dışında tekke, zaviye gibi alternatif kutsal kurumları olmayan, şeyh gibi Allah’la kul arasında aracılık yapan ruhban sınıfı tanımayan, Allah dışında hiçbir varlığa teslim olmayan, kalple beraber aklını da çalıştıran; salt Allah’a kul olan kullar olacaklardır.

Haberin olsun, halis din yalnızca Allah’ındır. O’ndan başkalarını evliyalık edinerek “Biz bunlara yalnız bizi daha fazla Allah’a yaklaştırmaları için kulluk ediyoruz.” diyenlere gelince, Allah tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmünü verecektir. Şu bir gerçek ki Allah yalancı, inkarcı kişiyi doğru yola iletmez.

39- Zümer Suresi 3

Rabbinizden size indirilene uyun. O’ndan başka evliyaların ardına düşmeyin. Siz ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

7- Araf Suresi 3

16. BÖLÜM

SÜNNET KAVRAMI

Sünnet kelime olarak tarz, metot, yol, tavır manalarına gelir. Sünnet kelimesi toplulukların devam edegelen davranışları manasında da kullanılır. Sünnet kelimesi Kuran'da en çok, tek geçerli sünnetin Allah'ın sünneti olduğu ve Allah'ın sünnetinde değişiklik olmayacağı şeklinde kullanılır.

Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın. Allah'ın sünnetinde dönüşüm de bulamazsın.

35- Fatır Suresi 43

Daha önceden gelip geçenler hakkında Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın.

33- Abzab Suresi 62

Kuran'da sünnet kavramı bu şekilde kullanılırken, geleneksel İslam anlayışında sünnet Peygamber'in fiillerini anlatmak için kullanılır. Sünnetin üçe ayrılıp incelenmiş olduğunu görüyoruz. Fiil halinde sünnet (es sünnetul fiiliye), sözlü sünnet (es sünnetul kavliye) ve sessiz kalarak gerçekleşen sünnet (es sünnetul takririye). Birincisi Peygamber'in davranışını, ikincisi Peygamber'in sözlerini, üçüncüsü ise Peygamber'in yapışını görüp de yasaklamadığı davranışları belirtir. Aslında sünnetle kastedilen hadislerdir. Hadisler Peygamber'in söylediği söz, sünnet yaptığı fiiller manasında kullanıldığı için arada bir fark olduğu zannedilebilir. Oysa sünnet oldu-

ğu iddia edilen tüm davranışları (Kuran'ın dışındakileri) bize ulaştırarak tek kaynak hadis kitaplarıdır. Peygamber'in söylediği her hadis de sözlü sünnet sayıldığı için hadis yerine sünnet, sünnet yerine hadis kelimelerini koyduğumuzda aynı şeyleri anlarız. Dr. Subhi es Salih'in Hadis İlimleri ve Hadis İstilahları kitabının 1. sayfasında şöyle denir: "Hadisçilerce, bilhassa müteahhirin hadisçilerce hadis ve sünnetin biri diğerinin yerinde kullanılan iki kelime olduğu kabul edilmiştir." Kitabımızda, Peygamber'e iftiralarla dolu olan hadislere yaptığımız her eleştiri okurken hadis kelimesi yerine sünnet kelimesini de koyarsanız aynı neticeyi almış olursunuz. Bu yüzden bundan önceki bölümlerde Kuran'ın yeterliliğini, hadisin yani sünnetin Kuran'la, mantıkla, kendi içinde çeliştiğini, Peygamber'in ve 4 halifenin döneminde Kuran dışında bir dini kaynak yazdırılmadığını, Emeviler'in, Abbasiler'in zulüm döneminde hadis, sünnet gibi başlıklarla insanlara Arap örf ve adetlerinin, Emeviler'in ve Abbasiler'in hayata kısır bakış açısının din diye yutturulduğunu bir daha hatırlayın. Ayrıca mezhepçilere şu soruyu sorun. Madem ki Kuran'daki farzlar, anlatımlar dışında sünnet başlığıyla sevapların, ibadetlerin olduğunu iddia ediyorsunuz, niye Kuran'da sünnet kelimesi bu manada kullanılmıyor? Allah 6500 civarındaki Kuran ayetinden hiç değilse bir tanesinde sünnet diye sizin anlattığımız şekilde bir kavramı tarif edemez miydi? Kuran'da 30'dan fazla kez geçen hadis ve defalarca geçen sünnet kelimelerinin nasıl geçtiğini kitabımızda gördük. Bugün kullanılan manasıyla hiç alakası olmayan şekilde "hadis" ve "sünnet" kelimelerinin kullanılışı da mezhepçi İslam'ın, Kuran'da (dinde) olmayan kavramları uydurduğunun bir delilidir. Eğer bu kavramlar dinimizde olsaydı, hem isimleri hem nitelikleriyle Kuran'da tarifleri yapılırdı. Eğer Kuran, bize böyle en temel konuları bir tek ayetle bile açıklamayacaksa niye indi? Hiç şüphesiz Kuran kendi ifadeleriyle de belirttiği gibi her şeyi açıklar, tüm detayları verir, Allah'ın dininin tümünü kapsar. Bu kavramların Kuran'da olmayan tarzda ortaya konması, bu kavramların uydurulduğunun apaçık delilidir.

ARAP ADETLERİNİN SÜNNET BAŞLIĞIYLA YUTTURULMASI

Sünnet diye uydurulanların önemli bir kesimi Peygamber'e iftira olarak uydurulmuş sözlerdir. Bir kısım sünnetlerse Peygamber'in kavminin, Araplar'ın adetleridir veya Peygamber'in şahsi tercihlerinden dolayı işlediği fiiller olmasına rağmen, dinle alakası olmayan fiillerdir. Cübbe giymek, kabak yemek, yer sofrasında yemek yemek gibi. Bunlar Peygamber'e savaş açan müşriklerin, örneğin Ebu Cehil'in de davranış tarzlarıdır. Kimisi iklimden, kimisi örften, kimisi o yörede yetişen sebzelerden kaynaklanmaktadır. Kuran'ın belirtmediği bu fiillerde ilave bir sevap ummak veya dinle bir alaka kurmak Kuran'ın dinine ilave yapmak olur. Tüm bu hareketler Kuran'a yeterince güvenmemenin neticeleridir. Kuran kendisi her şeyi açıkladığını, tüm detayları verdiğini söylerken, Kuran'ın açıklamadığı tarzda sünnet başlığıyla sevap ummalar, makbuliyet edebiyatları da yine Kuran'ın dinine ilavelerdir. Allah isteseydi cübbeyi, kabağı, yer sofrasını ve sünnet başlığıyla dine yamanmaya çalışılmış gelenekleri Kuran'da belirtir ve bize nasıl daha çok sevap kazanacağımızı gösterirdi. Sünnetlere uymada sevap vardır, bunların uygulanmamasında günah yoktur yumuşatmaları da yapılan yanlış gidermez. Çünkü ister sevap etiketiyle olsun, ister makbuliyet etiketiyle olsun, Kuran'da olmayan bir davranışı dini etiketle sunmak yine dine ilave yapmak olur. (34. Bölüm'de sünnet gibi başlıklarla dine sokulan ilavelerin insan yaşamını nasıl zorlaştırıp, yaşanmaz bir hale soktuğunu göreceğiz.) İnsanları Peygamber sünneti diye uydurmaları ve örflere çağırın ve kendilerini Peygamber yolunun takipçileri göstermek için kendilerine Ehli Sünnet adını takıp aslında Ehli Arabi-örf olanlara, Peygamber sünneti diye Peygamber'e ve dine iftiralarla dolu kaynaklara, Araplar'ın örf ve adetlerine, Emeviler'in ihanetlerine uyduklarını göstermemiz lazımdır. İftiraların dışında, bu uydurmaların bir sebebi de sahabelerin (Peygamber'i bir kez bile gören Müslümanlar'ın) hatasız kabul edilip, onların da hareketlerinin peygamberinkiler gibi sünnet olarak değerlendirilmesi olmuştur. Sırf Peygamber'e mal edilmeler neticesinde bile ortaya çıkan yorum hatalarını ve saptırmaları düşünürsek, sahabelerin

bu işe katılmasıyla oluşan kaos inanılmaz boyuttadır. Bugün sünnet deyince herkes Peygamber'in davranışları (Sünneti Resul) diye anlıyorsa da, aslında hadis kitapları ve diğer gelenekçi kaynaklarda anılanların bir bölümü Sünneti Medine, Sünneti Kufe, Sünneti Basra diye sahabilere dayandırılır. Kuran ile yetinmemenin ve Kuran'ın önüne ciltler yığmaya, örfleri dinselleştirmeye yönelik oyunun kutsala fatura edilişindeki başlık, ne yazık ki sünnet olmuştur.

SU DURULURSA ZEHİRLİ YILAN FARKEDİLİR

Bir yazarımız bu konudaki hatalı yaklaşımları şöyle eleştirmektedir: “Böyle bir ahmaklık olur mu? Sünneti adettir bu. Oturarak yemişsin, Ebu Lehep de oturarak yer. Arap'ın örfüdür bu. Peygamber'in getirdiği dinden kaynaklanmıyor. Arap'ın örfünden kaynaklanıyor. Şimdi bakın bunlar günlük hayatın basit meseleleri, bunlar yukarılara doğru gidiyor. Ve bakıyorsunuz hukuk hayatının, devlet hayatının en ciddi boyutlarında bile dindir diye ısrar ettikleri şeylerin büyük bir kısmı falan veya filan bölgenin örflerinden ibaret. Bunları Allah'ın dini diye savunmaya kalktınız mı hem kendinize zulmediyorsunuz, hem yaşadığınız ülkeye, hem de hukuk hayatına kötülük ediyorsunuz. Bakın bunlar bizi nereye götürüyor. Biz Allah'ın gönderdiği ve Peygamber'in gösterdiği İslam'la, o ad altında sahneye sürülen tarihin şurasından burasından devşirilmiş, örflerden ibaret adı İslam olan şeyi birbirinden ayırt etmek zorundayız. İnsanlık bunu yapmadıkça rahat edemez. İslam dünyası bunu yapmadıkça rahat edemez, biz de yapmadıkça rahat edemeyiz. Tabi bu büyük bir dirençle karşılaşılıyor Türkiye'de. Çünkü bunun birbirinden ayrılmamasına bağlı çıkarlar var. Su bulanık olacaktır ki, birisi balık beslerken öbürü de orada zehirli yılanını beslesin. Su durulursa zehirli yılanlar fark edilir. Bunu istemeyenler vardır. Olay bu kadar basit. Bunu sadece dinci yobazlar yapıyor şeklinde de anlamayın sakın! Aslında dinci yobazlar burada kullanılıyor. Bunu büyük ölçüde dinsizlik ticareti yapanlar kotarıyor. İslam dünyasının hemen her yerindeki Kuran dışı yobaz dinciliği besleyenler, uluslararası İslam düşmanı odaklardır. Fikir de, finansman da onlarındır.

Çünkü İslam'ı sahneden kovmanın en emin yolu çirkin göstermektir. Yobaz dincilik ise bu iş için biçilmiş kaftandır. Bağırıp duruyoruz: Müslümanlara tuzak kuruyorlar, bu tuzaklara düşmeyin. Biz düşmeyin dedikçe bir ayağını ökseye yakalatmak yerine iki kanadı, iki ayağı ile gidip düşüyor. Ondan sonra ne oluyor? Olan sizin nezih imanınıza oluyor. Sizin asil ve güzel dininize oluyor. Ondan sonra dinsizlik tüccarı: İşte İslam dediğiniz karanlık ve katran budur, yaşayanları da işte bunlardır, buyurun diyor. Sonuç? Sonuç bizim çocuklarımızın sistemli bir biçimde dinsizleştirilmeleri veya başka dinlerin kucağına itilmeleri.”

VEDA HUTBESİ BİLE ÇELİŞKİLİ

Ne yazık ki uydurma din en çok dinsizlerin işine yaramakta ve kaos olarak sunulan din yüzünden kitleler dinden uzaklaşmaktadır. Bu kitabı yazışımızın bir sebebi de işte bu dinden soğutulan kitlelere Kuran'ın İslam'ı ile uydurulan İslam'ın farkını göstermektir. Kuran'ın dışında ikinci bir kaynak türetmek isteyenler sünnet adıyla kutsala fatura ettikleri bu kaynağın gerekliliği için de hadisler uydurmuşlardır. Bu hadislerin en meşhuru Peygamberimiz'in veda hutbesinde söylediği hadistir. Fakat aynı hadisin üç ayrı şekilde nakledilmesi en doğru hadis olması beklenen veda hutbesine bile ne kadar güvenebileceğini göstermektedir. Söylenenlere göre yüz bin kişinin dinlediği bir hutbede hadisler bu kadar değişiyorsa bir tek kişiden o da insan zinciriyle (4. Bölüm'de gördük) gelen diğer hadisleri siz düşünün.

1- Size bir emanet bırakıyorum: Allah'ın kitabı ki Allah'ın gökten yere uzanmış ipidir. Ona yapıştığınız taktirde asla sapmazsınız.

2- Size iki emanet bırakıyorum: Allah'ın kitabı ve sünnetim.

3- Size iki emanet bırakıyorum: Allah'ın kitabı ve Ehlibeyt'im.(Ev ahalim)

Bu üç hadisten en az ikisinin yanlış olduğu zaten bellidir. Ehli sünnet mezheplerin 2.'yi, Şii, mezheplerin 3.'yü kabul ettiği hadislerin üç formu böyledir. Bizse, en doğru olması gereken, en çok ki-

şinin şahit olduğu, sözlü sünnet olan veda hutbesinde bile böyle bir hata yapıldığını gördükten sonra, mana olarak 1. hadisin manasının doğru olduğunu anlıyoruz. Kuran'ın kendisinin açık, detaylı her şeyi açıklayan olduğunu hatırlayarak bu tabloyu Kuran'la yetineme-yenlere bir ibret vesikası olarak sunuyoruz.

Daha evvel de söylediğimiz gibi dinin tek kaynağı Kuran'dır. Hadis, sünnet tipi kaynaklar ne kadar mütevatir (Birçok ayrı hadis-le, birçok hadis zinciriyle ulaşan) olurlarsa olsunlar dinin en ufak bir kısmı bile olamazlar. En mütevatir (kalabalık bir topluluğun naklettiği hadis) olan veda hutbesinin hali yukarıdaki örnekten bel-lidir. Hiç kimse yüzbin kişinin dinlediği veda hutbesinden daha mütevatiri olduğunu lütfen iddia etmesin. Kafamızdaki dini Ku-ran'da aramayalım. Kuran'ı açıp dinin ne olduğunu öğrenip, arta kalanları kafamızdan temizleyelim. İllaki falanca şeyi dinde bulaca-ğız diye çırpınmayalım. Kuran dinin hepsidir. Allah isteseydi o ka-falardaki falanca şeyleri de din yapardı. Allah'ın din yapmadığını dinde bulmak için bu telaş niye? Dinin tek yapıcısı Allah dinini Ku-ran'da açıklamıştır. Örfümüzün, saplantılarımızın dinini istemek yerine, Allah'ın bize indirdiğini anlayalım. Şeyhperestlikten, mür-şidperestlikten, ancak falancalar Kuran'ı anlar ben de falancaları dinlerim diyen falancaperestlikten kurtulup Allah'ın insanlara indi-rip, korunmasını vaad ettiği, mantıksız ve çelişkili izahları olmayan Kuran'a yapışalım. Kuran'ın önüne yüzlerce cilt eser koyup, Ku-ran'ı yüzlerce dini kaynaktan biri yapıp, sonra Kuran'a uydüğümü-zu sanmayalım.

KURAN SÜNNETİ DE KAPSAR

Peygamber'in sünnetine uymamız tabi ki gerekir. Fakat Pey-gamber'in sünneti (davranışları, tarzı) için de tek kaynak Kuran'dır. Kuran'dan, Peygamber'in vahye uyup kendisinden din uydurmadı-ğını, başları çatlatırcasına dini anlattığını, üstün ahlakını, ibadetle-re düşkünlüğünü, sürekli Allah yolunda mücadelede olduğunu öğ-reniyoruz. Kuran'ın belirttiği her husus, her ahlaki norm aynı za-manda Peygamber'in sünnetidir (davranış şekli, tarzıdır). Yani na-

maz, oruç, mallardan sarfetmek, sürekli Allah'ı anmak, Allah'ın yarattıklarını düşünmek, sürekli şükür, samimiyet, sabır, gereğinde hicret, güvenilir olmak, dürüstlük, cesaret, Allah'a sevgi ve saygı hep Peygamber'in sünnetleridir. Bunlar sünnettir çünkü bunlar Kuran'da geçer. Oysa Kuran'da geçmeyen sakal, cübbe, elbisenin rengi, yemek menüleri, Arap adetleri, dini olmayan şahsi tercihler gibi sünnet başlığıyla dine sokulmak istenenler Arap ırkçılığının, kısır bakış açısının, Kuran ile yetinmemenin sonucudur. Peygamber'in tek yazdırdığı ve Allah'ın vahiylerini içeren Kuran, Peygamber'in sünnetini göstermek açısından da yeterlidir. Eğer gerekli başka normlar, davranış şekilleri olsaydı, Kuran hiç şüphesiz onları da içine alırdı. Kuran kendisini detaylı diye tanıtırken nasıl olur da herhangi bir detayı atlar? Kuran'ın atladığı detaylar din olmayan, bizim de atlamamızın hiçbir sakıncası olmadığı, yapmamızda sevap umulmayacak şeylerdir. Bizi kurtaracak olan, Arapperestliğin din diye yutturulmaya çalışılmasının neticesi olan sarıklı, sakallı uydurma sünnetler değil; Kuran'da geçen iman, ahlak, fazilete dair çizilen tablolardaki sünnettir (tarz, metot, davranış tarzıdır).

Allah size kitabı detaylı bir şekilde indirmişken O'ndan başka hakem mi arayayım?

6-Enam Suresi 114

17. BÖLÜM

ARAP MİLLİYETÇİLİĞİ VE TÜRKLER HAKKINDAKİ UYDURMALAR

Bundan önceki bölümde de gördüğümüz gibi dürüstlük, din adına mücadele, üstün ahlak, ibadetlerde titizlik, Allah'ı çok anma gibi Kuran'daki sünnetler bizleri bağlayan yegane sünnetlerdir. Oysa Emeviler ve Abbasiler sarık, cübbe, sakal, yerde elle yemek, kadınların haklarını kısıtlayan uygulamalar gibi Kuran'da yer almayan birçok konuyu Peygamber sünneti diye ibadet gibi halka yutturmuşlardır. Bu yutturmacanın en önemli sebeplerinden biri Araplar'ın örf, adet, kadına bakış açılarını dinselikleştirerek Arap olmayan Müslümanlar'ı da Araplaştırmaktı. Eğer ki bu örf ve adetler dinsel kisveye sokulup kitlelere sunulmuş olmasaydı kimse Arapların örf ve adetlerini benimsemeyecekti. Fakat kitlelere Arap örf ve adeti başlığında değil de Peygamber sünneti, sevap kazanmanın yolu, İslam'ın şartı tipi başlıklarla sunulan bu örfler Arap olmayan milletlerin Araplaştırılmasını sağlamıştır. Bugün Türkiye'deki birçok cemaatin hatta milliyetçi geçinen çevrelerin bu örf ve adetleri Araplar'dan bile daha şiddetle savunması Arap milliyetçiliğinin bu taktiklerinde ne kadar başarılı olduğunu göstermektedir. Abbasi döneminde kaleme alınan Buhari, Müslim gibi Ehli-Sünnetin benimsediği hadis kitapları, yine aynı dönemde kuruluş, yayılan Ha-

nefi, Şafi, Maliki, Hanbeli gibi mezhepler Arap milliyetçiliğini kitlelere sünnet ve sevap nitelendirmeleriyle yutturmuşlardır. Emevi ve Abbasi döneminin bu eserlerinde ve mezheplerinde dinin nasıl Araplaştırıldığıнын, Kuran'ın önüne nasıl ciltlerle eserler konduğunun izahlarını bundan önceki bölümlerde yaptık. Ne yazık ki kitleler, mezheplerin Kuran'da geçmeyen binlerce izahı, nasıl din diye yutturduklarının ve bu yutturmaların büyük bir kısmının nasıl Arap örf ve adetlerinin dinselşmesi olduğunun farkında değillerdir.

ARAPÇANIN KUTSALLAŞTIRILMASI

Halkların yıllarca cahil kalmasının ve bu oyunların farkedilmesinin en önemli sebeplerinden biri Kuran'ın Türkçe'ye ve diğer dillere tercüme edilmesinin yasaklanmasıdır. Böylece din Araplar'ın ve Arapça bilen küçük bir azınlığın tekelinde kalmıştır. Halka Kuran yerine ilmihal kitaplarındaki din öğretilmiş, halk da ilmihal kitaplarında okuduğu bilgilerin birçoğunun Kuran'da yer almadığını tespit edemediğinden, gerekli çıkarım ve eleştirileri yapamamıştır. Ayrıca mezhepten ayrılanlara da despotça ceza uygulamaları konmuş, böylece tahrif edilmiş ve Araplaştırılmış İslam korumaya alınmıştır. Hıristiyanlığın Ortaçağ'da İncil'in Latince'den başka dile çevrilemeyeceğini savunan, dinini mezhepçi papazların ellerine teslim eden zihniyetiyle, Kuran'ı Türkçe'ye ve diğer dillere çevirtirmeyen, böylece dini mezhep imamlarının tekelinde tutan zihniyet tamamen aynıdır. Kuran'da namazın ve diğer hiçbir ibadetin Arapça yapılması şeklinde bir emir verilmemişken, kişilerin anladıkları dilde Allah'a yönelip daha fazla yakınlaşmasını engelleyen hep Arap milliyetçiliğinin etkisiyle türemiş, mezhepçi Ehli Sünnet anlayışıdır. Bunlar Arapça'nın cennet dili olduğu ve kutsal olduğu şeklinde uydurma hadislerle diğer milletleri sömürde en önemli unsur olan dil hakimiyetini kurmaya çalışmış ve büyük oranda başarılı olmuşlardır. Kuran'da her Peygamber'in kendi milletinin dilinde onlara din getirdiği ve hitap ettiği söylenir. Yani Kuran'da adı geçen ve geçmeyen (Kuran'ın kendisi birçok Peygamber'den bahsetmediğini söylüyor.) birçok Peygamber vardır. Bunların herbiri

kendi kavminin diliyle din getirmiştir. Bu dillerden hiçbirinin diğerine göre kutsallığı yoktur. Kuran böyle bir üstünlüğe onay vermez. Arapça'nın Cennet'in yazı ve konuşma dili olduğu Kuran'ın değil, uydurma hadislerin bir izahıdır.

ARAP OLMAYANLARLA EVLENMEK

Mezhepçi Arap'lar Arap olmayanlara “ mevali” adını takmışlardır. İkinci sınıf gözükten bu sınıfın Arap'larla evlenmemesi gerektiği şeklinde izahlar yapanlar, bu şekilde hadis uyduranlar bile olmuştur:

Arap'lar Arap'ların eşitidir. Mevali de Mevali'nin. Ey Mevali, içinizde Arap'lar ile evlenmiş olanlar suç işlemiş olurlar, kötü yapmış olurlar.

Muttaki 8/24-28- Lewis Çevirisi

Ey Arap kendinden olanla ve kendi dengine evlen ve yapacağın çocukların safiyeti bakımından dikkatli ol ve asla zenci ile evlenme. Çünkü zenciler çarpık yaratık olduklarından onlarla evlenenlerin çocukları sakat ve çarpık doğar.

Muttaki 8/24-28- Lewis Çevirisi

Bizim asıl göstermek istediğimiz hadislerin ve mezheplerin kısacası Kuran dışı tüm dini kaynak ve izahların güvenilir olmadığınıdır. Kuran Allah kelimidir ve biz onun her kelimesini, her hükmünü savunur ve uygulamaya çalışırız. Eğer hadisler dinin kaynağı olsalardı onların da her kelimesine, her hükmüne sahip çıkmak gerekirdi. Kişilerin keyfince beğenip aldığı, keyfince beğenmeyip attığı bir kaynak nasıl dinin kaynağı olabilir? Arapçı anlayışın dine soktuğu bu uydurmalarından kurtulmanın yolu da kitabın başından beri anlatmaya çalıştığımız şekilde sadece Kuran'dan dini öğrenip, Kuran'ı din konusunda yeterli ve eksiksiz bilmektir. Bunun aksine hareket dinimizin ırkçı, Türk'ü kötüleyen bir din olarak görülmesine sebep olacaktır. Bu uydurmaların kökenindeki uydurma hadislerden ikisi şöyledir:

TÜRKLER HAKKINDA UYDURULAN HADİSLER

Dünyadaki dört şehir cehennem şehridir: İstanbul, Antakya, Tabarriye ve Sana.

Suyuti-Lealil Masnua 1/458

Size ilişmedikçe siz de Türkler'e ilişmeyiniz. Çünkü severlerse sizi soyarlar. Sevmezlerse sizi gebertirler.

Suyuti-Lealil Masnua 1/440

Yıllarca aynı dinin mensubu olmalarına rağmen Türkler ve Araplar bu tarz uydurmalar ve gereksiz kışkırtmalar yüzünden birbirlerine düşman olmuşlardır. Bu düşmanlıktan her iki taraf zarar görmüş, fakat Fransızlar ve İngilizler gibi İslam topraklarında menfaat arayanlar bu durumdan istifade etmişlerdir. Napolyon Arap milliyetçiliğini kullanarak, hatta kendini İslam dostu, Türkler'i İslam düşmanı göstererek, İslam topraklarına girmiş, Mısır gibi topraklarda bu planıyla ayakta kalabilmiştir. İngilizler de yıllarca Arap-Türk düşmanlığını, Osmanlı'yı bölmek ve petrol gibi stratejik kaynaklara hükmedebilmek için kullanmışlardır. Türklerin içinde de bu manasız düşmanlığı "Arap köpek" , "Ne Şam'ın şekeri, ne Arabın yüzü" tarzında deyimlerle kışkırtanlar elbette olmuştur. Fakat işin korkunç yanı şudur ki, Araplardaki Türk karşıtı sözler, Peygamber'e fatura edilerek hadis başlığı altında dinselleştirilmiştir. Aslında cahil fakat etiketi alim olan birçok Türk din adamıysa tüm bu hadislerle beraber Arapçı İslam anlayışına Araplar'dan bile daha şiddetle sahip çıkmışlardır. Arapçı İslam anlayışının Türkler hakkında uydurduğu en meşhur hadislerse Türkler'i felaket kaynağı sayan Yecuc-Mecuc olarak gösteren hadislerdir.

"Küçük gözlü, kırmızı yüzlü ve suratları kalın deriden yapılmış kalkanlara benzer Türkler'e (Yecuc- Mecuc'e) karşı savaşlar yapmadıkça hüküm günü gelmiş olmayacaktır."

Buhari-K. Cihad 95,96; Müslim K. Fitane 63,64-66

ARAPÇI, KAVMİYETÇİ DİN ANLAYIŞI

Hayvani, vahşi, medeniyetsiz bir yaratık şeklinde tarif edilen Yecuc-Mecuc'un kim olduğu hakkında ayrılıklar çıkmıştır. Fakat gelenekçilerin tek hadisini inkar eden kafir olur dedikleri Buhari ayrıca Taberi, Bağdadi, Belhi, Beyzavi, Nesefi, Nüveyri, İbni Kesir gibi gelenekçilerin itibar ettiği kişiler hatta Asım Efendi ve Ahteri Mustafa Efendi gibi gelenekçilerin alim ve muteber bildiği bazı Türkler Yecuc-Mecuc'un Türkler olduğunu savunanlardır. Hadislerde Yecuc-Mecuc'un Hz. Adem'in rüyasında gördükleri sonucu akan spermlerden oluştuğu tipi saçma açıklamalara da yer verilir. Tüm bu anlattıklarımız Arap milliyetçiliğinin gelenek ve görenekleri dinselikleştirme, Arapça'yı kutsallaştırma, Arap soyunu kutsallaştırıp ırkçılığa yol açmasının yanında, kendileri haricindeki milletlere ve örnekte gördüğümüz gibi Türkler'e ilişkin hadis uydurarak, Türkler hakkındaki olumsuz kanaatleri de dinselikleştirme yoluna gittiklerini göstermektedir. İnsanların en hayırlısının Araplar olduğuna dair hadisler de uydurulmuştur. (Bakın İbni Arrak, Tenzihuz Şeria Fil Merfua 2/36) Fakat unutulmamalıdır ki Peygamberimiz'e karşın, büyük din düşmanları Ebu Lehep, Ebu Cehil de Arap'tır. Kuran'da da Peygamber'in etrafındaki birçok kişinin savaştan kaçışı, ikiyüzlülüğü, iman etmeden iman ettik demeleri, küfür ve nifakta şiddetleri anlatılır ki bunlar da Arap'tır. Kuran'ın mesajına göre insanlar takvalarına, dindeki titizliklerine göre, Allah'a karşı sevgi ve saygılarına göre üstünlük kazanırlar. İrkçi ve politik kaygılarla uydurulan hadisler ve oluşturulan mezhepler Kuran'ın saf, arı mesajına ilaveler olarak dine sokulmuşlardır. Dini mantıksız, zor, ırkçı, Arapçı, çelişkili gösteren bu safsatalardan kurtulmanın yegane yöntemi Kuran dışındaki tüm dini kaynakları çöpe atıp, din konusundaki tekeli bir tek Kuran'a teslim etmektir.

18. BÖLÜM

SANAT, MÜZİK, HEYKEL, RESİM, SATRANÇ DÜŞMANLIĞI

Kuran'ın İslam'ının ve mezheplerin İslam'ının farkını daha iyi anlamak için somut olarak bazı konuların incelenip bu büyük farkın açığa çıkarılmasının faydalı olacağı kanaatindeyiz. Bu yüzden bu bölümde müzik, resim gibi birkaç konuyu inceleyip, Kuran'ın İslam'ının mezheplerin İslam'ından (uydurulan İslam'dan) farkını göreceğiz.

TÜM KAINAT ALLAH'IN SANATI

Allah kendi sanatını, gücünü kimi zaman dünyamızın hareketlerinde, kimi zaman yağmurda, kimi zaman bir kuşun ötüşünde, kimi zaman bir menekşenin renklerinde gösterir... Kimi zaman ise bir müzik parçası, bir heykel, bir resim de Allah'ın sanatının, ilminin, gücünün göstergeleridir. Her şeyi yaratan Allah, evrendeki her şeyin ham maddesinin yaratıcısı, aynı zamanda bu ham maddelerin arka arkaya gelip herhangi bir şey oluşturmalarındaki fizik, kimya, biyoloji kanunlarının da yaratıcısıdır. İnsanlar Allah'ın yarattığı "demir" gibi ham maddeleri alır, Allah'ın yarattığı kimya kanunla-

rıyla demire şekil verir, fizik kanunları çerçevesinde oluşturulan makinelerle, matematiksel hesaplarla birleşimler yapılır ve arabalar, uçaklar ortaya çıkar. Bunları yapan insan, Allah'ın yarattığı gözleri, beyni ve elleriyle, Allah'ın yarattığı ham maddelerle, Allah'ın yarattığı kanunlar çerçevesinde birleşimler yaptığı için insanın arabayı, uçağı ve her şeyi icadı, aslında insanın Allah'ın evrenin içine sakladıklarını buluşudur. Aynı şekilde bir müzik parçası çalındığı enstrümanlarının ham maddesiyle, kainatta varolan notaların, kelimelerin belli bir düzeninin ihtimali ile zaten kainatta mevcuttur. Müzisyen, Allah'ın bu yarattıklarından, kainatta zaten mevcut olanı keşfeder ve şarkılar, besteler yapar, bunları çalar, söyler. Kainatın her noktasında Allah'ın varlığının delillerini bulmayı bilen akıl, baktığı kadar görmeyi de bilen göz; müzikte olsun, herhangi bir sanat eserinde olsun Allah'ın varlığının delillerini, Allah'ın yaratışının güzelliklerini görür. Kuran'ı Kerim'in hiçbir yerinde müziğin, heykelin, resmin yasaklandığına veya kötü bir uğraş olduğuna dair tek bir izah yoktur. Oysa mezheplerin İslam'ı Allah'ın yaratışındaki güzellikleri, hayatın neşesi, tadı, Allah'ın insanlara rahmeti olan sanatın birçok kolunu yasaklayıp, kendi karanlık dünyalarını başkalarına da uygulamak istemişlerdir. Daha evvel gördüğümüz gibi Kuran'da yasaklanmayan her şey serbesttir. Yasak istisnadır, bir yasağın geçerliliği için Allah'ın bir emri, yani Kuran ayeti olması gerekir. Müzik, heykel, resim ve şiirin yasaklığına dair hiçbir ayetin olmaması bunların serbestliği için yeterli delildir, ayrıca bunların serbest, helal olduğuna dair izaha gerek yoktur. Aynı patlıcan yemek gibi. Kuran'da patlıcanın haram olduğuna dair hiçbir izah olmaması yeterlidir. Ayrıca patlıcan yemenin helal olduğuna ilişkin, patlıcan yiyebilirsiniz diye bir açıklamaya ihtiyaç yoktur. Şimdi müzikten başlayarak mezheplerin İslam'ında neler uydurulmuş görelim:

MÜZİK DİNLEYENİN BAŞINA GELECEKLER

Musiki dinleyen bir kişiye cennette ruhanileri dinleme izni verilmmez.

Kurtubi 14/53

Şarkı kalpte nifak bitirir.

Ebu Davud

Ümmetimden bir topluluk bulunacak saf ve yünlü ipeği, çalgı aletlerini helal edinecekler.

Sabibi Buhari

Allah şarkıyı, onun alış verişini, parasını, öğretmeyi ve dinlemeyi haram kılmıştır.

Muhammed Gazali/Nebevi Sünnet sayfa 111

Bu son hadisi kitabında zikreden Muhammed Gazali (doğumu 1917, Mısır) İbni Hazm'ında izahlarını delil göstererek, nakilcileri inceleyerek, Hz. Ömer'den örnekler vererek bu hadisin ve evvelki incelediğimiz hadislerin uydurma olduğunu ortaya koyar. Aslında Peygamber'in müzik dinlediğine, müziği teşvik ettiğine dair de hadisler vardır. Fakat birçok mezhep yasaklayıcı hadislerin etkisinde kalmıştır (Türkiye'de en yaygın ve en çok taraftarı olan Hanefi mezhebi gibi). Bu arada vurmali sazlarla müziğin helal olabileceği, telli ve üflemeli sazların ise haram olduğuna dair mantık dışı birçok izah da mezheplerin temel dini kaynak diye sundukları ilmihal kitaplarında yer alır. "Peygamber zamanında def çalınıyor, Peygamber de dinliyormuş, demek ki def, darbuka gibi vurmali sazlar helal, telli, üflemeli sazların ise hepsi haramdır." diyerek mezhepler çelişkili açıklamalarını ilmihal kitaplarında halka sunmaktadırlar. "Peygamber zamanının ve yöresinin müziği def tipi aletlerle yapılıyorsa, değişik kültürlerin kullandığı üflemeli ve vurmali sazlar da helaldir" şeklinde basit bir mantığı bile çıkartamamaları mezhep kurucularının kendi kültürlerini din diye yutturma gayretlerini göstermektedir. Sonuç olarak her konuda olduğu gibi Kuran'ı dinin yeterli, tek kaynağı olarak görmemek, mezhepleri müzik konusunda da çelişkili izahlara ve kaosa sürüklemiştir. Müzik kadar yoğun olarak karşı çıkılmasa da şiire de karşı çıkanlar olmuştur. Fakat genelde din dışı şiirler, aşk şiirleri kötü görülmüş, yalnız dini şiirlere izin verilmiştir.

Sizden birinizin içinin kustumuk ve kanla dolu olması şiirle dolu olmasından daha hayırlıdır.

M. Mesabib 4/4809

Şiire karşı çıkışlar müzik kadar yoğun olmamasına rağmen heykele neredeyse tüm mezhepler müzikten çok daha şiddetli bir şekilde karşı çıkmışlardır. Heykele putperestliğe yol açtığı için karşı çıktığı cevabı da hemen hazır. Ona bakılırsa Hindular ineğe tapmaktadırlar, bu durumda bütün inekleri öldürmemiz mi gerekmektedir? Mecusiler ateşe tapıyordu, Peygamber tüm ateşlerin söndürülüp bir daha ateş yakılmamasını emretti mi? Güneşe tapanlar olduğu için hiç güneş görmeyen kapalı bir yerde yaşama fikrine ne dersiniz? Kuran'ın hiçbir ayetinde yasaklanmazken, tek bir yerde o da bilakis övülür tarzda, Hz. Süleyman'ın saltanatının bir şaşası olarak gösterilen heykele, bu ayetin beyanına rağmen nasıl karşı çıkarınız?

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuzlar gibi çanaklardan, yerinden kalkmayan kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın. Kullarımdan şükredenler azdır.

34- Sebe Suresi 13

MEZHEPÇİLER HZ. SÜLEYMAN'I BEĞENİYOR MU?

Allah, Kuran'da heykeli gücün, güzelliğin bir göstergesi şeklinde anmayı unutmuyor da, haşa heykeli yasaklamayı unuttu mu da dine bu ilaveyi yapıyorsunuz? Peki Hz. Süleyman sizin kadar dine titiz değil miydi de yukarıdaki ayetten öğrendiğimize göre heykeller yaptırdı? Siz, Hz. Süleyman'dan daha mı dindarsınız, yoksa Hz. Süleyman sizce günahkar mı? İnsanlar Allah'ın indirdiğiyle yetinmeyip kendi kafalarına göre din yapınca ortaya çıkan işte budur: mezheplerin karmakarışık, akıldışı, birçok Peygamber'i de dışlayan sözde İslam'ı.

Kim resim yaparsa, Allah onu Kıyamet günü yaptığı resim sebebiyle, resimdekilere ruh üfleyinceye kadar azab eder. Hiçbir zaman resimdekilere ruh üfleyemez

Buhari, Tabir 45, Nesai Zinet 114

Köpek ve resim bulunan eve melekler giremez.

Tirmizi 4. Cilt No: 2955

Mezheplerin İslam'ında sanata düşmanlığın en yoğun olduğu konulardan biri de resimdir. Canlı figür çizmek, aynı heykel gibi, Kuran'da bu konuda hiçbir yasak olmamasına rağmen yasaklanmıştır. Tabi bu arada aynı hadisle evde köpek beslemenin yasak olduğu şeklinde bir uydurmayı da İslam'a sokmuşlardır. Mezheplerin bu saçma izahlarıyla alay edenler şöyle bir soru sorup mezhepçileri dalgaya almaktadırlar: "Azrail de bir melektir, eğer evde köpek besler veya eve resim asarsam, Azrail de evime giremeyeceğine göre, evdeyken ölmemem garanti olur mu?"

İslam'ı yanlış tanıtıp kitleleri dinden kaçıranlar, kendilerine inanları müzik, heykel, resim gibi Allah'ın kulları için yarattığı güzelliklerden mahrum etmektedirler. Oysa Allah Kuran'da şöyle buyuruyor:

De ki: Allah'ın kulları için çıkardığı süsü ve güzel rızıkları kim haram etti. De ki: Bunlar dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır. Bilen bir topluluk için biz ayetleri böyle detaylandırırız.

7- Araf Suresi 32

Kuran'a göre iman edenler Allah'ın yasaklamadığı güzelliklerden faydalanır ve Allah'a şükrederler. Gelenekçi İslam ise sürekli yasaklamada, zorlaştırmada, çirkinleştirmede, eziyette medet arar. Bu zihniyetin sahipleri, Allah'ın yasaklamadıklarını yasaklayarak insanları Allah'a daha fazla yaklaştırdıklarını, daha takva (daha makbul bir kul) yaptıklarını zannederler. Oysa Allah dinden eksiltmeyi de, dine ilaveyi de kınar. Her iki hareket de Allah'ın olanı insansal olana çevirmek demektir.

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Allah haddi aşanları sevmez.

5- Maide Suresi 87

HAYATIN RENKLERİNİN DÜŞMANLARI

Allah'ın bu ve benzeri ayetlerine aykırı hareket edilmesi yüzünden dinimiz çok büyük zarar görmüştür. Örneğin müzik hakkında tüm bu kısıtlamalar olmasaydı, İslam aleminden, Bach gibi, Beethoven gibi birçok dehaların çıkmaması için hiçbir sebep yoktu. İslam aleminde çıkan müzik dehalarını Hıristiyan dünyayla objektif bir şekilde kıyaslarsak bu alandaki geri kalmışlığımızı da üzülererek farkedebiliriz. Hıristiyan uydurmacılığı daha ziyade Peygamberleri'ni ilahlaştırarak iş görürken, bizim uydurmacılarımız ise dine ilavelerle dini yozlaştırarak, hayatı renksizleştirerek iş gördüler. Müzik sayesinde birçok dini mesaj verilir, insanların bilinçaltına birçok gerçek çakılabilir. Bizdeki kısıtlı dini müzik eserlerine karşı Hıristiyanların sayısız üretimini ve bunu dini anlatmada nasıl olumlu bir şekilde kullandıklarını görürsek müzik yasağının dinimize verdiği zararı anlarız. Aynı şekilde heykel ve sanatın diğer bir çok öğesinin yasaklanmaması, Hıristiyanların bu unsurları da kullanıp daha güzel, daha medeni, daha estetik bir yaşam tarzı oluşturmalarını sağlamıştır. Birçok insan Hıristiyan uydurmacılığının inanç alanına soktukları saçma izahlara rağmen, sırf bu daha medeni, renkli yaşam stiline etkisiyle Hıristiyan olabilmıştır. Oysa inanç alanını uydurmacılıktan daha sağlam bir şekilde korumasına rağmen, uygulama alanında kapılarını ardına kadar uydurmalara açan dinimizin mezhepleriye daha mantıklı inanç izahlarına rağmen renksiz, içinden çıkılmaz hayat görüşleriyle birçok insanı dinimizden kaçırmışlardır. Kuran'ın diniyle uydurma dinin farkını bilmeyen yığınlarsa, renksiz çöl bedeviliğini İslam sanan bu kafanın sunduğu dini, din sanıp, ondan uzaklaşmışlardır. Hıristiyanlar nasıl Hz. İsa'yı ilahlaştıran izahları dinlerinden atıp Allah'ın indirdiği dinlerine kavuşmak zorundaysalar, biz de dinimize yapılan bu ilavelerden dinimizi kurtararak mezheplerin, geleneklerin, uydurmaların İslam'ından Kuran'ın İslam'ına dönmek zorundayız.

RESSAMLIK PUTPERESTLİK TEN KÖTÜ MÜ?

Sanata din adına yapılan zulmü iyice görmek için şu uydurma hadisleri inceleyelim:

Resim yapanlara kıyamet günü muhakkak azap olunur. Bu kimselere, yaptığınız resimleri diriltin denir.

Sümeni İbni Mace b: 2151

Şu resimleri yapanlar yok mu? İşte kıyamet günü bunlara haydi yaptığınız resimlere can veriniz diye azap edilir.

Sabibi Buhari 12/112

Kıyamet günü en şiddetli azaba uğrayacak olan ressamlardır.

İbn Hacer El Heytemi, İslam'da Helal ve Haramlar 2/92 Buhari, Tesavir 89

Özellikle sonuncu hadise göre resim yapmak zinadan, adam öldürmekten, hatta putperestlikten bile daha tehlikeli sayılabilir. Çünkü putperestlerin veya katillerin değil, ressamların en büyük azaba çarptırılacağı, Peygamberimiz'e iftira olarak uydurulan hadislerle geniş kitlelere sunulmuştur. Görüldüğü gibi Kuran dışında dini kaynak kabul etmemenin, herhangi bir mezhebin bağlısı yerine sadece ve sadece Kuran'ın Müslümanı olmanın önemi her delilde bir kez daha anlaşılmaktadır. Ayrılığın iyi olduğunda ayrılığa düşmeyen hadisçiler, en çok azabın kime yapılacağı konusunda da satrancı sevmeyen birinin şu uydurması sayesinde ayrılmışlardır:

Kıyamette en acı azabı görecek insan satranç oynayan kimsedir.

Büyük günahlar/Hafız Zebebi Sf:96-97

Hafız Zebebi, İbni Abbas'ın, nasıl bir yetimin satranç aletini yaktığını, satranç haram olmasa bu aleti yakmasının mümkün olmayacağını anlatarak satranç konusundaki aydınlatıcı(!) bilgilerine devam eder. Dinimizin üzerindeki bu mezheplerin örttüğü kara örtülerden dinimiz kurtulsun ki, insanları karanlıklara boğan bu yapıların çöl bedevilerinin işi olduğunu, Kuran'ın İslam'ında bu yasakların olmadığını herkes öğrensin.

De ki: Size ne oluyor ki Allah' ın size rızık olarak indirdiği şeylerden bir kısmını haram, bir kısmını helal yapıyorsunuz. De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

10- Yunus Suresi 59

19. BÖLÜM

KURAN'DA YEMEK, MEZHEPLERİN, HADİSLERİN DİNİNDE YEMEK

Bu bölümde yemek konusunu ele alıp Kuran'ın anlattığı dinle mezheplerin dininin arasında ortaya çıkan uçuk farkı bu bağlamda sunmaya çalışacağız. Kuran'ın ayetleri yenilmesi haram olan yiyecekleri çok açık bir şekilde şöyle sıralar:

O size ancak şunları haram kıldı: Leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan. Fakat kim kaçınılmaz şekilde mecbur kalırsa; saldırmamak ve zorunluluk sınırını aşmamak şartıyla. Çünkü gerçekten Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

16- Nabl Suresi 115

De ki: Bana vahyolunanlar içinde bir kimsenin yiyeceği olarak leş, akıtlmış kan, domuz eti ki bu gerçekten pisliktir, Allah'tan başkası adına kesilmiş bir murdar dışında haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Kim kaçınılmaz şekilde mecbur kalırsa saldırmamak ve zorunluluk sınırını aşma-

mak şartıyla. Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, merhamet edendir.

6- Enam suresi 145

MİDYE, KARİDESİN HARAM KILINMASI

Ayetlerde gördüğümüz gibi Kuran; 1- Leş, 2- Kan, 3- Domuz eti, 4- Allah'tan başkası adına kesilenler olarak haramlarını bu 4 maddede toplamıştır ve sadece bunların haram olduğunu da vurgulamıştır. Çok zor durumda kalıp da bu 4 maddeden biri dışında hiçbir yiyecek bulamayan kişinin aşırıya gitmemek şartıyla bunlardan yiyebileceği gibi bir detay da belirtilmiştir. Etrafımızdaki insanlara sorarak bir araştırma yapsak böyle bir zaruret durumuyla yüzyüze gelen yüz kişide bir kişi bile zor buluruz. (O da belki hayatında bir kez bu durumda kalmıştır.) Yani Kuran konuyu en detaylı şekilde açıklamıştır. Fakat buna rağmen mezheplerin, Kuran'da olmayan haramları, bu konuda da dinimize ilave ettiklerini görmekteyiz. Örneğin Türkiye'de en yaygın mezhep olan Hanefi'ye göre midye ve karides yemek haramdır. Ne yazık ki birçok kişi bu izahı dinin bir hükmü sanmakta ve Allah'ın bu nimetlerini kendilerine haram kılmaktadırlar. Mezhepler haram olan yiyecekler konusunda Kuran ile çelişmekle kalmamış, kendi aralarında da çelişmişlerdir. Mesela Maliki mezhebi Hanefi'nin haram kıldığı midye ve karidesi helal kabul eder. Maliki mezhebinin haram dediği at etiye Şafi, Hanbeli gibi mezheplere göre helaldir. Büyük alimlerin (!) ilave haramları bunlarla bitmez. Azı dişleriyle kapıp avlayan, parçalayan kurt, ayı, köpek, sincap, tilkinin dahil olduğu hayvanlar da bu haram edilenler listesindedir. Tırnaklarıyla kapıp avlayan kuşların eti de mezheplerce haram edilmiştir. Yılan, kurbağa, kaplumbağa, yengeç tipi hayvanlar da listeye dahildir. Kuran'ın izahlarını yeterli görmeyenler kendi örf, adetlerinde çirkin gördüklerini, uydurma hadislerle destekleyerek haram kılmışlardır. Oysa farklı farklı kültürlerde insanların yemek listesi de farklıdır. Örneğin kurbağa eti, at eti kimi kültürlerde hiç yenmezken,

bazı ülkelerin kültürlerinde bunlar çok prestijli yemek sınıfındadırlar. Birçok kültürde ayı, aslan, kurt gibi vahşi hayvanları yeme alışkanlığı da olabilir. Kendi kültürlerine göre din oluşturanların bu saçma ve gereksiz ilaveleri, birçok farklı kültürde yaşayanlara gereksiz zorlukları beraberinde getirmiştir. Mesela ülkemiz gibi üç tarafı denizlerle çevrili bir ülkede istiridye, midye, karidesin haram kılınması beraberinde din adına zorlukları taşımıştır. Ayetlerde %1'den bile daha az ihtimalle karşılaşılabilecek durumları açıklayan Allah'ın, %90'dan daha fazla insanın karşılaşılabileceği midye, karides gibi yiyecekler haram olsaydı bunları açıklamaması hiç düşünülebilir mi? Madem ki açıklanmamıştır, demek ki Allah bunları haram etmek istememiştir. Allah'ın haram etmediği her şey helal olduğuna göre demek ki bunlar afiyetle yenilebilir.

Allah'ın kendilerine verdiği rızıkları haramlaştıranlar hüs-rana uğramışlardır, sapmışlardır, doğru yolu bulamamışlardır.

6- Enam Suresi 140

De ki: Ne oldu size de Allah'ın size rızık olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de helal? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

10-Yunus Suresi 59

Ayetlerde görüldüğü gibi fazladan haramlar türetilip midye, karides, at etine haram demek dinde titizlik, dinde takva olmak demek değildir. Bilakis Allah'ın haram kılmadığına haram demek Allah'a iftiradır, dine ihanettir, kitlelerin dinden kaçmasına sebep olmak demektir. Maide suresi 87. ayette Allah'ın helal kıldığı güzel şeylerin haram kılınmaması geçer. Bunu yapmak haddi aşmak olarak değerlendirilir. Ayetin “Ey iman edenler” diye başlaması bu ayette belirtilen haddi aşmanın “Ben Müslümanım” diyenler tarafından gerçekleştirildiğini gösterir. Demek ki “Ne olacak fazladan bir midye, karides haram olsun...” diyemeyiz. Din adına dine zorluk ilave etmek haddi aşmadır, sapkınlıktır, Allah'ın emirlerine karşı gelmek demektir.

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haramlaştırmayın, haddi aşmayın. Şüphesiz Allah haddi aşanları sevmez.

5- Maide Suresi, 87

ÜÇ PARMAKLA PİLAV YEMEK

Buraya kadar yemek konusunda dine “haram” başlığı altında yapılan ilaveleri gördük. Bunların yanında yemek yemenin adabından, yemeğin menüsüne kadar yüzlerce “Sünnet” başlıklı adetler de dine ilave edilmişlerdir. Kuran’da geçmeyen herhangi bir şeye ister sünnet, ister başka ad altında olsun ufak dahi olsa bir sevap yüklemek mazur görülemez. “Sünnet” başlıklı uydurma ilavelere göre yemekte şu hususlara dikkat edilir:

Yemek yer sofrasında yenmelidir. İster pilav, ister et olsun tüm yiyecekler üç parmakla yenir. Çatal, kaşık kullanılmaz. Yer sofrasında sağ ayak dikilip, sol ayak alta alınıp yemek yenir. Sağ elle yemek çok çok önemsenir. Sol elle yenilenleri şeytanın yediğine inanılır. Bu arada tavuk, kuzu, inek eti, kabak, patlıcan gibi yiyecekler sünnettir. Peygamber’in yaşadığı dönemde Amerika kıtası keşfedilmediği için patates, domates, mısır sünnet dışı yiyeceklerdir. Yani kabak yiyen sevap kazanırken, aynı öğünde patates yiyenler bu sevaptan mahrumdurlar. Suyu 3 yudumda içmek, yemeği 21 lokmada bitirmek şeklinde sayılar da önemlidir. Suyu 4 yudumda içmek isteyen bu mantığa göre sevaptan yararlanamaz. Yemeklerin ortadaki bir kaptan yenmesinin de sünnet olduğu iddia edilir. Oysa Nur suresi 61. ayette toplu olarak veya ayrı yemekte sakınca olmadığı açıklanır, ama yine de mezhepçi kafa sevap hakkını toplu yemekten ve ortadaki kaptan beraber yemekten yana kullanmıştır. Özellikle Ramazan’da yemeğe zeytin veya hurma ile başlamanın sevap olduğuna dair çok meşhur bir inanç da oluşturulmuştur. Bu inanca göre peynir ve çorba ile orucu açan, zeytin veya hurma ile orucu açanın sevabını alamaz. Yemeği bitirdikten sonra üç parmağı yalamanın ve bunları yalarken sıranın nasıl olması gerektiğinin de mez-

hepçi sünnet anlayışında açıklamaları vardır. Yemek yerken dikkat edilecek hususların listesi daha da çoğaltılabilir. Kuran'ı yeterli görmeyen yaklaşım, dini Kuran dışı birçok ayrıntıya boğmuştur.

Kuran'dan dinini anlayan Müslümanla, mezheplerin Müslümanını sofrada da kendini belli etmektedirler. Görüldüğü gibi Kuran'ın Müslümanına göre 4 tane haram yiyecek varken, her mezhepte farklı olmak üzere mezheplerin İslam'ında düzinelerce haram yiyecek vardır. Kuran'ın Müslümanına göre yemekte aslanan yemeğin haram olmaması, Allah'a şükredilmesi, rızık verenin Allah olduğunun bilinmesidir. Kuran'ın Müslümanına göre yemekteki bu seremonilerin dinle bir alakası yoktur. Arapların örf ve adetlerindeki bu yemek stilleri Peygamber'in de, o dönemdeki putperestlerin de yemek yeme şekli olabilir. Yemeği çatal kaşıkla veya çubukla veya elle yemek Allah'a yakınlığı veya takvayı değil sadece örf ve gelenekleri simgeler. Fakat Kuran'ın İslam'ı yerine Arapçı, mezhepçi İslam'ı benimseyenler putperestiyle, Müslümanıyla tüm Arapların örfü olan yemek yeme şeklini, hatta menüsünü "Sünnet" adı altında insanlara yutturmuşlardır. Ne yazık ki bu yutturmacalara öylesine inanılmıştır ki kimi Türkler, Afganlılar, İranlılar bu örfleri din sandıkları için Araplar'dan daha Arapçı olmuşlardır. Fakat onlar bunu Sünnet tatbikçisi olmak olarak algılamaktadırlar.

... Kitap'ta hiç bir şeyi eksik bırakmadık

6- Enam Suresi 38

20. BÖLÜM

KIYAMET ALAMETİ UYDURMALARI: İSALAR, MEHDİLER..

Kuran'da dünyamızın da bir sonu olduğu söylenir. Dünyamızın sonu ve bundan sonra başlayan süreç "saat" veya "kıyamet" olarak tarif edilir. Kıyamet alametlerinden kasıt da bu oluşuma yakın zaman diliminde olacak olaylardır. Dolayısıyla bu olayları görmek kıyametin yakın olduğunun habercisi olacaktır. Kuran'da olmayan izahların halka nasıl yutturulduğunu ve din adına uydurulan hurafeleri gösterebilmek için bu bölümde " Kıyamet Alametlerini" işleyeceğiz. Kıyamet alametlerini işlerken ilk önce Kuran'da hiç geçmemesine rağmen gerçekleşmesine inanmanın İslam'ın şartı, inanmamanın kafirlik olarak ilan edildiği konulardan 1- Mehdilik, 2- Deccaliyet, 3- Hz. İsa'nın yeniden gelişini işleyeceğiz. Daha sonra ise Kuran'da bir iki ayette bahsedilen, fakat hadislerde yüzlerce yalanla şişirilen konulardan 4- Yecuc-Mecuc ve 5- Dabbe konularına değineceğiz.

MEHDİLİK VE DECCALİYET

Mehdi kıyamet alametleri içinde en popüler olan, hakkında en çok hadis uydurulan ve en çok istismar edilen karakterdir. Hadisler kullanılarak oluşturulan bu karakterin kıyamete yakın dünyaya geleceğine, herkesi yenip dünyaya hakim olacağına, daha sonra gelecek Hz. İsa ile buluşup dünyayı yöneteceğine, bunları gerçekleştirmek için ise Deccal ile savaşacağına inanılır. Hadislere göre Mehdi kadar, Mehdi'nin talebeleri de üstün yeteneklere sahip sıra dışı kişilerdir. Tüm bu yeteneklere sahip olabilmek, kendi şeyhinin, kendi liderinin Mehdi olduğunu ispat edebilmek için binlerce hadis uydurulmuştur. Bu yüzden Mehdi'nin dış görünüşü hakkında, yapacakları hakkında, çıkacağı yer hakkında birbiriyle çelişen birçok hadis vardır. Mesela bir hadise göre Mehdi Şam'dan çıkacakken, diğerine göre Kufe'den, bir diğerine göre İstanbul'dan, bir başka hadise göreyse Medine'den çıkacaktır. İlk nesiller kendi şeyh ve liderini Mehdi çıkarmak için o kadar çok hadis uydurmuşlardır ki sonraki nesillerin hadis uydurmasına gerek kalmamıştır. Bu nesiller de kendi liderlerine uyan hadisleri doğru kabul etmiş, diğer hadisleri yorumla saptırmış veya yalanlamışlardır. Örneğin liderleri küçük burunluyorsa, "Mehdi küçük burunludur" hadisini kabul etmişler, Mehdi'nin gaga burunlu olduğuna dair hadisleri gözardı veya inkar etmişlerdir. Bu yüzden İslam aleminde Mehdi enflasyonu yaşanmıştır. Şu anda Mehdi sanılan bir dîni grup lideri var mı diye sorulabilir. Buna cevabımız "Acaba hangi grup kendi liderini Mehdi sanmıyor ki!" şeklindedir.

HER TARAF MEHDİ KAYNIYOR

Gerek Türkiye'deki, gerek İslam alemindeki gelenekçi cemaatleri iyi tahlil etmemiz için Mehdilik olgusunu iyice kavramamız gerekmektedir. Biz Türkiye'deki bizce en büyük olan on geleneksel İslami cemaati bir kenara yazdık ve sonra bunların hangisinin şeyhini, liderini Mehdi zannettiğini araştırdık. Sonuçta tamama yakınının kendi şeyhini, liderini Mehdi sandığını gördük. Bu da gerçek manada İslami cemaatleri kavramak için Mehdiyet olayını bilmenin ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. (Unutmayın ki cemaatlerin büyük bir kısmı Mehdiyet konusunda açık konuşmaz. Bu konuyla ilgili bilgileri kendi içine girenlere bile hemen açıklamazlar. Birçok cemaatte bu bilgileri açıklayan şeyhin kendisi değil, onun en yakın halkası olmaktadır.) Hadislerde Mehdi'nin kendisinin bile Mehdi olduğunu söylemeyeceği de nakil edilir. Cemaatler bu hadisi liderlerinin Mehdiyetini gizlice, kulaktan kulağa, basın ve diğer kuruluşların önünde belli etmeden yaymalarının daha iyi olduğuna işaret kabul ederler. Mehdiyet bir cemaate büyük bir kuvvet verir. Liderinin; 1400 yıl önce tarif edilen, bazı Peygamberlerle eşit üstünlükte olan, dünyaya hakim olacak kişi olması, liderin müritlerinde çok güçlü bir bağlılık oluşturur. Bu bağlılıkla müritler tüm enerjilerini, tüm paralarını, tüm olanaklarını şeyhin eline teslim ederler. Şeyhin hiçbir lafını tartışmayı bile düşünemezler. 1400 yıl önce hadislerle müjdelenmiş, dünyayı fethedecek Mehdi'ye karşı gelmek kimin haddine düşmüştür? Liderini Mehdi diye yüceltenler, Mehdi'nin talebeleri olma vasfıyla 1400 yıl önceki hadislerde müjdelendikleriyle uyutulurlar. Mehdi'nin halife olacağına dair izahlar, grup liderlerinin uzun vadeli ayaklanma, darbe gibi organizasyonlarla halifelğe oturtulması gerektiğine dair planları da düşündürür. İslam tarihi kendini Mehdi sanıp ayaklanmalar çıkartmış ve yüzlerce kişinin ölümüne sebep olmuş şizofrenlerin örnekleriyle doludur. (Kubilay vakasında olduğu gibi)

HUMEYİNİ'NİN MEHDİLİKTE GELEN GÜCÜ

Şiilik'te Mehdilik konusu imanın şartlarından. Şiilik'teki bu konuya atfedilen önem Sünniliğin de üstündedir. Mehdinin hicri 256'da doğan Hasan Askeri'nin oğlu Muhammed olduğu, ortadan kaybolduğu ve günü gelince meydana çıkıp vazifeyi alacağı inancı Şiiliğin temel inançlarından. Şu anda hicri 1400'lü yıllarda olduğumuz düşünülürse Şiiler'in temel inancına göre Mehdi 1100 yıldan fazla bir süredir bizle saklambaç oynayan bir kişidir. Geleneksel İslamcılar içinde kalabalık bir kitleyi temsil eden Şiiler'in bu inancı geleneksel kitlelerin aklı nasıl bir kenara bırakıp, Kuran yerine mezheplere, hem de en saçma izahlarına rağmen tabi olabildiklerini göstermektedir. Şii yönetimleri ve İran devrimini tahlil etmek için de Mehdilik konusunun bilinmesi çok önemlidir. Şiiler'e göre Mehdi ortaya çıkıncaya kadar onun vekilleri hüküm sürecekler ve vekillere itaatsizlik, Mehdi'ye itaatsizlik, Mehdi'ye itaatsizlik ise Allah'a isyandır. Ayetullah Humeyni de Mehdi'nin bir dönemdeki vekili kabul edilmekteydi. Böylece Ayetullah Humeyni halkı kontrol edecek ve yönlendirecek kuvveti Mehdi vekilliğinden alıyordu. Humeyni'ye itaat Şii inancında farzdı. İran devriminde halkın bölünmeden tek kaynaktan büyük bir bağlılıkla idare edilip ayaklanmasının altında da Mehdiyette inancı vardır. Yani yakın tarihte önemli yeri olan Şii- İran devrimini iyi anlamanın yolu da Mehdiyette konusunu iyi analiz etmekten geçmektedir. Şiilik'te, Sunnilik'teki binlerce Mehdi'ye karşı tek bir saklambaç oynayan Mehdi vardır, fakat bu Mehdi'nin Humeyni gibi vekilleri bile sırf bu vekaletten dolayı ihtilal yapacak gücü ellerinde buldurmışlardır.

ÖLÜ DİRİLTEN DECCAL

Deccal ise Mehdi'nin savaşıacağı kişidir. Şeyhini Mehdi ilan edenler şeyhine karşı çıkan veya şeyhin yaşadığı devirde karşı fikir- lere sahip bir kişiyi Deccal ilan ediverirler. Böylece Mehdiyete hiz- meti ibadet sananlar, Deccaliyetin ordu veya fikir sistemiyle savaşı da ibadet sayarlar. Hadislerde bir Mehdi, bir Deccal tarifi varken binlerce kişinin Mehdi ve onlara karşı binlerce kişinin Deccal ilan edilmesi konunun nasıl zıvanadan çıktığını gösterir. Deccal hakkın- daki hadislerde Deccal'ın cenneti ve cehennemi olduğu, ölüleri di- rilttiği, alnında kafir yazdığı, kör olduğu, yeryüzünde gelmiş geçmiş en büyük fitne olduğu anlatılır.

Kuran'ın Mehdi ve Deccal hakkında ne dediğinin cevabı koca bir hiçtir. Yani Kuran'da tek bir ayette bile geçmeyen bu karakter- ler yüzünden binlerce Mehdilerin peşine düşülmüş, birçok gele- nekçiliğin düşmanı Deccal diye lanetlenmiştir. Binlerce kişinin ka- nı dökülmüş, adeta bir İslam mitolojisi oluşturulmaya çalışılmıştır. Her devirde gelecekmış gibi beklenen Mehdi kişileri tembelliğe it- miş, birçok Mehdi bekleyicisi kendi ürettikleriyle kurtuluşu araya- cklarına, kurtuluşu gelecek Mehdilerden ummuşlardır. Ayrıca mezhepçiler, içinde buldukları zayıf, hükmedilen, bilimsel olarak geri durumun günahını da kendilerinde arayıp kendilerini düzelter- ceklerine, uydurma Deccallere suçu yükleyip kurtulmuşlardır.

HZ. İSA'NIN YENİDEN GELİŞİ İDDİASI

Kuran'da yer almamasına rağmen ortaya atılan iddialardan biri de Hz. İsa'nın kıyamette yeniden geleceğidir. Hadislerde Hz. İsa'nın Şam'ın doğusunda beyaz minareye geleceği, Mehdi ile buluşacağı, Deccali öldüreceği anlatılır. 12. bölümde bazı hadis uydurucuları anlatılırken geniş yer verdiğimiz Ebu Hureyre'nin, Buhari ve Müslim gibi gelenekçilerin en güvendikleri iki kaynaktaki bir hadis şöyledir: "Allah'a yemin ederim ki İsa'nın adil bir hakem olarak aranızda inmesi yakınlaşmıştır. O indiğinde haçları kırıp domuzları öldürür, cizyeyi kaldırıp maymunu öldürür ve İslam'dan başkasını kabul etmez." Hıristiyanlık'tan ilk devirlerde dinimize geçenlerin yaydığını sandığımız bu uydurma, Kuran ayetleriyle de uyumsuz.

Allah şunu demişti: Ey İsa, seni vefat ettireceğim, seni kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden ayıracağım...

3- Ali İmran Suresi 55

Hüseyin Atay bu ayete göndermeler yaparak şu açıklamayı yapar: "Hz. İsa hakkında Kuran-ı Kerim'in verdiği bilgi içinde onun öldüğü fakat öldürülmediği bilinmektedir. Bunlara göre Hz. İsa ölmüştür, hayatta değildir ve dünyaya dönmeyecektir. Hadislerle iman esasları sabit olmaz ve Kuran'a ilave yapılamaz. Hıristiyan kültüründen ve kültüründen, Hz. Muhammed'in vefatından sonra İslam literatürüne geçen hikayelerden birinde; Hz. İsa'nın ölmediği, göğe çıkarıldığı ve kıyamet kopmadan dünyaya Şam'daki minareden ineceği anlatılmaya başlanmıştır. Hıristiyan mitolojisi İslamlaştırılarak Müslümanlar'ın inançları arasına sokulmuştur. Öyle ki buna inanmayanlar, akli başında sanılanlar tarafından bile kafirlikle itham edilmektedirler." (Hüseyin Atay, Kuran'a Göre Araştırmalar, sayfa 53)

Muhammed sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. O Allah'ın elçisi ve Peygamberler'in sonucusudur.

33-Abzab Suresi 40

Ayetten Peygamberimiz'in son Peygamber olduğunu anlıyoruz. Kuran'da Hz. İsa'nın da Peygamber olduğu geçtiğine göre, Peygamberimiz'den sonra Hz. İsa'nın gelişi Kuran'ın bu ayetiyle çelişir.

Selam üzerimedir doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün.

19-Meryem Suresi 33

Meryem suresinde, Hz. İsa'nın ağzından nakledilen yukarıdaki sözlerde, Hz. İsa'nın üç önemli gününden bahsedilir. Görüldüğü gibi bu günler sayılırken Hz. İsa'nın kıyamette dünyaya yeniden geleceği şeklinde bir günden bahsedilmez. Eğer böyle bir gün olsaydı, elbette ki bu da yalanlarla dolu hadislere bırakılmadan, şüpheye yer bırakmayacak şekilde Kuran'da belirtilirdi.

Ne yazık ki Kuran'ın belirtmediği ve Kuran ile çelişen Hz. İsa'nın gelişi hikayesi, yüzlerce sahte İsa'nın çıkışına yol açmıştır. Sahte Mehdi enflasyonu gibi, sahte İsa enflasyonu da akıl hastanelerimizin önemli vakalarına baz teşkil etmiştir.

YECUC MECUC

Yecuc Mecuc, Kuran'da bahsedilen bir kavmin ismidir. Mehdiyet, Deccaliyet, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceği Kuran'da yer almamasına karşın kıyamet alametleri olarak anlatılırken, Yecuc Mecuc konusunda Kuran'da olmayan, Kuran'a uymayan saçma izahlar, Kuran'da geçen Yecuc Mecuc konusunu detaylandırmak için anlatılmıştır. Yecuc Mecuc, Kuran'da iki surede şu şekilde geçmektedir:

- 93- İki setin arasına kadar ulaştı, onların önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu.
- 94- Dediler ki “Ey Zulkarneyn, Yecuc Mecuc bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set inşa etmen için sana vergi verelim mi?”
- 95- Dedi ki “Rabbimin beni içinde tuttuğu imkan ve güç daha üstündür. Siz bana bedensel güçle yardım edin de sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel yapayım.”
- 96- “Bana demir kütleleri getirin. İki ucu eşit düzeye gelince körükleyin.” dedi. Onu ateş haline getirince “Bana erimiş bakır getirin dökeyim” dedi.
- 97- Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler.
- 98- Dedi ki “ Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Ve Rabbimin vaadi hakıdır.”

18- Kevf Suresi 93-98

96- Yecuc ve Mecuc'un önu açıldığı zaman onlar her tepeden akın ederler.

97- Gerçek olan vaat yaklaşmıştır. İnkâr edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. “ Vay başımıza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik.”

21-Enbiya Suresi 96-97

Yecuc Mecuc'un Kuran'da geçtiği ayetleri, bu konuya ilave yapılan uydurmalarla ayırt edebilmeniz için yazdık. Bir izaha göre Yecuc Mecuc Hz. Adem'in rüyalanması sonucu toprağa akan spermelerden oluşmuş bir millettir. Yecuc Mecuc'un toprağın altında bir karış boyunda bir millet olduğu, kıyamete yakın yeryüzüne çıkacağı diğer bir açıklamadır. İbni Abbas'ın rivayetine dayanan bu son hadise karşı İbni Ebi Hatem Şueyh'in hadisi ise şöyledir: “ Onlar üç sınıftır. Birinci sınıf büyük ağaç gibidir. İkinci sınıf dört arşın uzunluk ve dört arşın da genişliktedir. Üçüncü sınıf da kulaklarından birini yatak edip ikincisini yorgan yapıyorlar.” Tüm bu birbirleriyle çelişkili nakillerinden daha ilginci ise Yecuc Mecuc'un Türkler olarak tarif edilmesidir. Yecuc Mecuc'u aşağılayan tüm hadislerin arasına Yecuc Mecuc'un Türkler olduğu izahının girmesi, Türk düşmanı Arap milliyetçiliğinin hadis uydurmada nasıl etkin olduğunu göstermektedir.

DABBE

Kuran'da tek bir ayette geçen Dabbe aynı Yecuc ve Mecuc gibi uydurma, mitolojik hadislerle anlatılarak sunulmaya çalışılmış ve her seferinde olduğu gibi ortaya çıkan tablo rezillik olmuştur. Önce Kuran'da geçen dabbe ile ilgili ayeti görelim:

O söz başlarına geldiği zaman onlara yerden bir Dabbe çıkarırız. O da insanların bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını söyler.

27- Nemi Suresi 82

Bu tek ayete karşın geçen acayip hadislerden biriye şöyledir: “Dabbe’nin başı öküz başı gibi, gözü domuz gözü gibi, kulağı fil kulağı gibi, boynuzu keçi boynuzu gibi, boynu deve kuşunun boynu gibi, göğsü aslan göğsü gibi, rengi kahverengi gibi, böğrü kedi böğrü gibi, kuyruğu koç kuyruğu gibi, ayakları deve ayağı gibidir.” Ayrıca çok daha garip hadisler vardır ki bunlardan kimine göre Dabbe’nin başı gökte, kuyruğu kutupta, ayakları Arabistan yarımadasındadır. Kimine göreyse Dabbe’nin bir elinde Hz. Süleyman’ın mühürü, diğer elinde Hz. Musa’nın asası vardır. Diğer tüm konularda gördüğümüz gibi Kuran dışında dîni kaynak arayanların karşılaşacakları izahlar bunların benzerleridir.

DABBE’NİN NE OLDUĞUNUN TAHMİNLERİ

Dabbe’nin ne olduğu tahmin edilecekse bu ayete bakılıp tahmin edilecektir. Bu konuda hiçbir tahminimiz yoktur. Fakat tahmini olan bazı kişiler de vardır. Örneğin Reşad Halife’ye göre Dabbe bilgisayar olabilir. Kuran’ın 19 mucizesinin bulunmasına yarayan bilgisayar insanların inançsızlıklarını çürütmektedir. Said Nursi’ye göre Dabbe diştten tırnağa yerleşecek virüs tipi bir canlı olabilir. Bu iki yazarın bu tahminlerini neye dayandırdıklarının ayrıntılarına girmiyoruz. Sadece Dabbe’nin ne olabileceğine dair farklı tahminler yapıldığını göstermek istedik. Belki de Dabbe’yi tahmin edememizin nedeni Dabbe’nin henüz çıkmamış oluşudur. Bu yazıda bizim yapmamak istediğimiz de zaten Dabbe’yi tahmin etmek değildir.

Mitolojik uydurmalara dönüşen kıyamet alametleri ve özellikle Mehdi, Deccal ve Hz. İsa'nın yeniden gelişi çerçevesindeki iddiaların sonucu tam bir rezalet, tam bir perişanlıktır. Yecuc ve Mecuc ile Dabbe konularıysa sadece ve sadece Kuran çerçevesinde ele alınmalı, gösterdiğimiz saçma hadisler yok sayılmalı, bir tahmin yapılabaksa da böyle yapılmalıdır. Her şeyin en doğrusunu Allah bilir.

21. BÖLÜM

KURAN'IN DİNİNDE KADIN-UYDURULAN DİNDE KADIN

Geleneksel İslam'ın en çok ilaveler yaptığı konular kadınlarla ilgili olanlardır. Kadını köleden beter yapan, kadının erkek egemen toplumda sadece ev içinde ve cinsellikte kullanılmasını, hiçbir alanda kadına hak tanınmamasını savunan izahlar, toplum nezdinde kabul görsünler diye uydurma hadislere ve mezhep izahlarına dayandırılmış ve bu bakış açısı topluma din diye yutturulmaya çalışılmıştır. Saf dindar kadınların birçoğu Kuran'ın İslam'ı ile bu uydurmaları ayırt edemedikleri için, Allah'ın rızasını umarak bu uydurmalara göre yaşamaya çalışmış ve kendilerini gelenekçi erkeklerin sınırlarını çizdiği kapkara bir dünyada bulmuşlardır. Gelenekçiler; "Peygamber'imiz, cennetin annelerin ayaklarının altında olduğunu söylemiş, kadınlar annemizdir, bacımızdır..." gibi laflar ederek kadınlara çok değer verdiklerini göstermek istemektedirler. Oysa birazdan kadınlarla ilgili gelenekçi kaynaklardaki izahları incelediğimizde, gerçekte kadına ne kadar değer verdiklerini iyice anlayacağız. Kadınlarla ilgili Kuran'da geçmeyen uydurma izahlara değindikten sonra, yine bu uydurmaların etkisiyle yanlış değerlendirilen Kuran'daki bazı meselelere değineceğiz. Bundan bir sonraki bölümde (22. Bölüm) ise başörtüsü gibi günümüzün en çok tar-

tışılan kadınlarla ilgili konusunu, ayrı bir konu olarak değerlendireceğiz. Bu bölümün iyice anlaşılması, o bölümün (22. Bölümün) daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

KADINLARLA İLGİLİ MEZHEP VE HADİS KÖKENLİ UYDURMALAR

Bu uydurmaların yapılışındaki en temel hedef kadının erkeğine kayıtsız, şartsız itaatini sağlamak olmuştur. Uydurma hadislerle kadının erkeğe her konuda itaati farzlaştırılmış ve bir ibadet gibi sunulmuştur.

Eğer bir kimsenin bir kimseye secde etmesini emretseydim, erkeklerin kadınlar üzerinde olan haklarından dolayı kadınların erkeklere secde etmelerini emrederdim.

*Tirmizi, Rada, 10/1159; Ebu Davud, Nikab 40/2140
Abmed b. Hanbel, Müsned VI, 76; İbn Mace, Nikab 4/1852*

Kocanın vücudu irin ile kaplı dahi olsa ve karısı onu yalayarak temizlese yine de kocasının hakkını ödemiş olmaz.

*İbni Hacer El Heytemi 2/121
Abmed b. Hanbel, Müsned, V, 239*

Ey kadınlar! Eğer kocalarınızın size olan haklarını bilseydiniz, ayaklarınızın tozunu yüzlerinizle silerdiniz.

Hafız Zehebi-Büyük Günahlar- Sayfa 187

En titiz hadis çalışması olan Buhari'de birinci alıntılıdığımız hadisi görmemiz, Kuran yalnız ve yalnız Kuran diye niye defalarca tekrar edip durduğumuzun anlaşılmasını bir kez daha sağlayacaktır. Yukarıdaki uydurmaları Peygamber'e fatura edenler, ne yazık ki bu uydurmaların reddi olan Kuran İslam'ını Peygamber düşmanlığı, bu uydurmaların kabulü olan hadislerin, mezheplerin, geleneklerin İslam'ını ise Peygamber'i sevmeye şampiyonluğu ilan ediyorlar. Böylece kadınları eksik akıllı ve eksik dinli ilan edenler, kimin dinde ve akılda eksik olduğunu gösteriyorlar.

Kadınların dinleri ve akılları eksiktir.

Sabibi Buhari

Çok lanet ediyor ve kocalarınıza karşı nankörlük ediyorsunuz. Akli başında bir erkeğin aklını sizin kadar çelebilen akli ve dini eksik başka bir varlık görmedim.

Müslim, İman, 34/132
İbn Mace, Fiten 19/4003

Kadınları erkeğin kölesi yapan zihniyet bununla yetinmeyip kadınların çoğunu cehennemlik, dinen eksik ilan edip Kuran'ın açık izahlarıyla da çelişir.

Kadınlar arasında iyi kadın, yüz tane karga arasında alaca bir karga gibidir.

Sabibi Buhari

Ey kadınlar topluluğu! Sadaka veriniz ve çok istiğfar ediniz. Çünkü ben Cehennem halkının çoğunun sizler olduğunu gördüm.

Müslim, İman, 34/132
İbn Mace, Fiten 19/4003

KADINA CENNET VİZESİ KOCADAN

Bu hadisler gibi kadınların çoğunun cehennemlik olduğunu iddia eden hadislerin yanında, kadının cennete gidişi için kocasının kendisinden memnuniyeti şart olarak gösterilir.

Bir kadın kocası kendisinden razı olduğu halde ölürse Cennete girer.

Riyazus Salihin

Kadınların hayırlısı, erkeklerin yaramazlıklarına, kötü huylarına sabredendir, bu sabır onların cennete girmesine sebeptir.

Kadınlara Dini Bilgiler sayfa:88

Müslim de, Buhari de, Tirmizi de, Muvatta da, Şii kaynaklar da, Emevi ve Abbasi döneminde uydurulmuş, bazı kişilerin kadına ken-

di bakış açılarını dinselileştirmeye çalışmalarının ürünü olan, bu tip uydurmalarla doludurlar. Oysa Kuran'ın hiçbir yerinde biraz önce örneklediğimiz tipteki hadisler gibi kadınların çoğunun kötü, cehennemlik, dinen eksik olduğu geçmez. Kuran, üstünlüğü erkek ve ya kadın olmaya değil, Allah'a yakın olmaya, Allah'ın dininde titizliğe bağlar.

Ey insanlar ! Biz sizi bir erkek, bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler kıldık. Şüphesiz Allah katında en üstün olanınız takvaca en ileride olanınızdır.

49-Hucurat Suresi 13

Ayetten de anlayacağımız gibi Kuran üstünlüğü bir ırka, bir kabileye veya erkek, kadın gibi bir cinsiyete değil, Allah'ın dinine titizlik, Allah için hatalardan sakınma tipi manalara gelen takvaya bağlamıştır. Oysa buraya kadar gördüğümüz hadislerle göre kadın olmak daha baştan cehennemlik olma ihtimalini arttıran bir unsurdur. Bu zihniyet, eksik ve cehennemlik ilan ettiği kadını ezik karakterli bir varlığa dönüştürüp, erkeğin kumandasına verir ve kumandaya itaati de din diye insanlara dayatır. Kuran'ın İslam'ının bu uydurulmuş dinden neden ayrılması gerektiğini daha da iyi anlamak için en itibarlı (!) uydurma kaynaklarını inceleyelim:

Namazı bozan şeyler kara köpek, eşek, domuz ve kadındır.

Sabibi Müslim, Salat 265; Tirmizi Salat 253/338

Ebu Davud, Salat, 110/720

Uğursuzluk üç şeyde vardır: Kadında, evde ve atta.

Ebu Davud, Tıb, 24/3922; Müslim, Selam, 34/115

Buhari, Nikah, 17/4805

Kadını uğursuz, namazı bozucu ilan eden zihniyetin iki meşhur yazarı İmamı Şarani ve İmamı Gazali ise kadının neden evde tutulması gerektiği ile ilgili şu aydınlatıcı (!) bilgileri ilerideki nesillere miras bırakmışlardır.

DİŞSİZ, TİPSİZ, YAŞLI KOCALARIN KURTULUŞU

İçinizden biri yaşı ileri, ağzındaki dişleri dökülmüş, görünüş itibariyle de çok çirkin olabileceği gibi aksine karısı da genç ve güzel olabilir. Bu genç ve güzel kadın çarşıya çıktıktan veya davet edildiği düğün ve ziyafetten evine döndükten sonra dışarıda gördüğü yakışıklı erkeklerle yaşlı, dişleri dökülmüş kocasını kıyas ederek kocasının yüzüne dahi bakmak istemez. Belki kocasının kendisini öpmesini ve cinsel ilişkide bulunmasını dahi istemez. İşte genç kadının erkeklerin çokça bulunduğu çarşı, pazar, şenlik ve toplantı gibi yerlere gitmesinin kadın üzerinde yapacağı etki en azından budur.

İmam Şarani-Ubudül Kübra sayfa:773

Dövme yapan ve yaptırana, yüzdeki tüyleri aldırana ve estetik için dişlerini seyreltiren kadınlara Allah lanet etsin.

Sahibi Buhari

Takma saç takan, taktıran, kaşları incelten, kaşlarını incelttiren, dövme yapan ve dövme yaptıran lanetlenmiştir.

Ebu Davud, Tereccul, 5

Eğer bir kadın peruk takarsa, eğer kol ve yüzüne dövme ya da ben yaparsa, yüzünden ve kaşlarından cımbızla kıl aldırırsa, yüzüne güzellik vermek için şekil değiştirirse lanetlenmiştir.

İmam Şarani – Ubudul Kubra – Sayfa 313, 867, 889

Bir hadise göre Ashabı Kiram karılarının pencere ve kapı aralıklarından dışarıyı seyretmelerini ve erkek görmelerini önlemek üzere evlerinin pencerelerini sıkı sıkıya kapatırlar, dışarıya bakanlara dayak atarlardı.

İmamı Gazali-İhyayı Uhumuddin 2/122

Kadınları zarar vermeyecek miktarda aç, aşırı gitmeyecek kadar da kıyafetsiz bırakınız. Çünkü kadınlar iyice doyar, güzelce giyinirlerse onlar için dışarı çıkıp gezmekten daha sevimli bir şey yoktur. Fakat onlar biraz aç, biraz da çıplak kalırlarsa onlar için evde oturmaktan hayırlı bir şey yoktur.

İbnül Cevzi, Mevzuat, II/282-283; Suyuti, Leali, II/154

İbn Arrak, Tenzibü's-Şeria, II/212-213

Kadınlarınıza evlerinin kapısında oturmamaları için yeni elbise yaptırmayın, çünkü elbiseleri güzel ve yeni olursa kalplerine dışarı çıkmak arzusu gelir.

*İmamı Gazali-Kımyayı Saadet sayfa:178
İbn Ebi Şeybe, Musannaf, IV/II, 420*

Dışarı çıkması kesin gereken kadın ise kocasından izin aldıktan sonra dışarı çıkacak ve şu kurallara kesin uyacaktır:

- 1-Sıkı sıkıya örtünüp kötü giysilere bürüne,
- 2-Hiç çıkmamış gibi davranma,
- 3-Başını öne eğip kimsenin yüzüne bakmaya,
- 4-Kalabalığa karışmaya,
- 5-Erkeklerin bulunduğu yerlere yanaşmaya,
- 6-Herkesin dolaştığı sokaklardan uzak dura,
- 7-İşini bir an önce bitirip evine döne,

İmamı Gazali – İhyayı Ulumuddin – 2/290

Bu uydurma izahlarla; kendi görüşünü, kadınlara olan aşırı kıskançlıklarını dîni bir buyruğa çevirip, topluma dini bu şekilde sunanlar, dinsizlerin dinimize saldırısı için ortam hazırlamışlar ve birçok kimsenin dinimize olan inancının sarsılmasına sebep olmuşlardır. Halkımızın bir kısmı ise bu izahları gösterip dinimize saldıranlara kızmakta, fakat bu izahları yapanları, örneğin bir İmamı Gazali'yi baştacı yapmaktadır. Biz Kuran'ı tek kaynak kabul edip, geri kalan izahları, Şaraniler'i, Gazaliler'i reddetmedikçe Kadın ve Şeriat budur diye kitap yazanlara da kızmaya ne kadar hakkımız olabilir? Bakın meşhur Gazali kadının kaç çeşit olduğunu nasıl açıklıyor ve halkı nasıl bilgilendiriyor.

KADININ EN MAKBULÜ KOYUN CİNSİDİR

Kadın sekiz sıfatlıdır:

- 1-Giyim kuşam hevesinden maymun.
- 2-Fakir düşmeye razı olmadığından köpek.

- 3-Kocasına ve diğer insanlara kibrinden yılan.
- 4-Gece gündüz koğuculuk yaptığından akrep.
- 5-Evden eşya sattığından fare.
- 6-Erkeklerle hile kurduğundan tilki.
- 7-Kocasına itaat ettiğiinden dolayı koyundur.

İmamı Gazali- İhyayı Ulumuddin

Bu izahlardan sonra en makbul kadının koyun cinsi olduğu açıklanır. Her türlü özgürlüğü elinden alınan kadının, Allah'ın farz kıldığı hacca bile tek başına gitme özgürlüğü yoktur. Kadının 90 km'den uzağa yanında mahrem biri olmadan (baba, amca, dayı, kardeş, koca gibi) gitmesi haram ilan edilir. Bu yüzden kadınlar mahremlerinden birini ikna edemezse bu farzı bile yapamaz konuma gelirler. Oysa Allah haccı erkek, kadın ayrımı yapmadan ve böyle bir şart belirtmeden farz kılmıştır. Kadının camiye gidip namaz kılması da , camiye gitmek için kadınların evden çıkması gerektiği için engellenmeye çalışılmış ve bununla ilgili de hadisler uydurulmuştur. Bu hadislerle göre kadının evde namaz kılması, camide kılmasından daha sevaptır, hatta evde bile yatak odasında kılması, oturma odasında kılmasından daha sevaptır.

Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır.

9-Tevbe Suresi 71

Ayetten de anlayacağımız gibi Allah iman eden erkek ve kadınların, cins, mahrem, namahrem ayrımı yapmadan dost olmalarını istiyor. Peki camiye gitmek için bile evden çıkması, birazdan göreceğimiz izahlara göre erkeklerle konuşması bile engellenen kadın bu dostluğu ne zaman ve nasıl kuracaktır? Hayat sahnesinde yanyana faaliyetin, yardımlaşmanın, beraber hizmetin insan neslinin yarısı olan kadının dışlanması ve diğer yarısı olan erkeklerle irtibat ve dayanışmasının kesilmesiyle sağlanması mümkün müdür? Aynı ayetin devamında bu dostluğu sağlayanların Allah'ın rahmetini kazanacağı söylenir. Eğer bugün Müslüman olduğunu iddia eden toplumlardan rahmet kesilmişse kanaatimce birçok sebebinden biri de bu ayetin gereklerinin yerine getirilmemesidir.

Hanefilerden bazıları kadının sesinin de avret olduğu görüşündedirler.

Fıkbus Siyre sayfa:400

Bir hadis şöyledir: Ancak ve ancak mahremleriniz olan erkeklerle konuşacaksınız.

İbni Kesir 4/355

AGZINDA ÇAKIL TAŞIYLA KONUŞMA

Bırakın kadın erkek Müslümanlar'ın arkadaşlık etmesini; haremlik selamlıkla, kadınlar erkeklerden tamamen soyutlanmış ve kendi aralarında konuşan kadınların sesinin bile erkekler tarafından duyulmaması gerektiği söylenmiştir. Bu arada çok zaruret olursa kadının ağzına çakıl taşı alıp sesi tanınmadan erkeklere -o da zaruret miktarı- bir şeyler söyleyebileceği izahını yapan daha insaflılar(!) da vardır.

Camiye gitmesi, tek başına hacca gitmesi, erkeklerle konuşması engellenen kadının, aybaşı olduğu zamanlarda namaz kılamayacağı, Kuran okuyamayacağı, oruç tutamayacağı izahlarıyla da bu ibadetleri engellenir. Oysa Allah Kuran'da aybaşı olan kadınla cinsel ilişkiye girilmemesini ister. Eğer Allah aybaşı kadının namaz kılmasını, Kuran okuyup, oruç tutmasını istemeseydi hiç şüphesiz bunları da bildirirdi. Fakat aybaşı kadını pis gören mantık, -İsrailiyat kökenli uydurmalar aracılığıyla- Kuran'a aykırı bu uygulamayı da dinimize sokmuştur. (İsrailiyat kökenli uydurmalar için 5. Bölümün 10. Maddesine bakınız)

Sana kadınların aybaşı halini sorarlar. De ki: O bir ezadır. Aybaşı halinde kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın.

2-Bakara Suresi-222

Kuran her türlü detayı verirken, Kuran'da olmayan zorlukları dine sokarak ilaveler yapanlar kadının namaz kılmasını, oruç tutma-

sını, Kuran okumasını aybaşı durumunda engelleyerek, kadın-erkek ayrımı yapılmadan farz kılınan Cuma namazına gitmelerini engelleyerek, eksiltmeler de yapmışlardır. Oysa Kuran'ın dininde ilave gibi eksiltme de hoş karşılanmaz. Kadın bu kadar kötülendikten sonra hiçbir fikrine değer verilmeyen bir varlığa çevrilmiş ve "Kadınlara itaat eden helak olur." şeklinde Kuran'dan onay alamayacak uydurma hadisler, Kuran'ın ahlakıyla ahlaklanmış olan Peygamberimiz'e atfen uydurulmuştur.

Kadınlara danışmayın, onlara muhalefet edin. Kadınlara muhalefet edin, zira kadınlara muhalefet berekettir.

*Kadınlara Dîni Bilgiler 44,45
Suyuti, Leali II, 147; İbn Arrak, Tenzibü's Şeria II, 210*

Kim ki karısına itaat ederse Allah (cc) onu yüzüstü Cehenneme atar.

İbn Arrak II, 215

KADIN İMAM DA OLUR, MÜEZZİN DE, DEVLET BAŞKANI DA

Kuran kadınların hiçbir göreve talip olmasını engellemez. Kadın cumhurbaşkanı da, halife de, kadı da, yargıç da, imam da, müezzîn de olabilir. Çünkü Kuran'da yasaklanmayan her şey serbesttir. Serbestlik asıl olan, yasak ise istisnadır. Yasak için vahye yani Kuran ayetine ihtiyaç vardır. Böyle bir yasak olmadığına göre kadın topluma namaz kıldırıp imam da olur, tüm milleti yönetecek cumhurbaşkanı veya başbakan da olur... Gerek Müslüman memleketlerde, gerek diğer ülkelerde kadınların neden devlet yönetiminde ikinci sırada kaldığı tartışılması uzun bir konudur. Fakat şurası açıktır ki Kuran'ın dininde buna hiçbir engel yoktur.

Başlarına bir kadını geçiren bir kavim asla iflah olmaz.

*İbni Hanbel Müsned 5/43,50; Tirmizi Fiten:75
Nesai Kudat:8; Buhari Fiten:18*

Birçok hadis kitabına girmiş yukarıdaki uydurma, Kuran'ın getirmedığı hükümleri kadın aleyhine uyduran gelenekçiler tarafından dinimizin içine sokulmuştur. Tahminimiz odur ki, bu uydurma Hz. Aişe'nin Cemel olayında orduya kumanda etmesi üzerine karşı tarafta yer alanların uydurduğu siyasi kaygılı bir uydurmadır. Bunu gören Süleyman Ateş şu açıklamayı yapar: “Şimdi bu hadiste taşlanan Hz. Aişe'dir. Peygamber Aleyhisselam gerçekten öyle söylemiş olsaydı, Hz. Aişe'nin Cemel olayına katılmaması, Talha ve Zübeyr'in de onu başlarına geçirmemeleri gerekirdi. Kuran'a ters, olaylara aykırı olan bu hadisin doğruluğu şüphelidir. Diğer sahabelerin bilmediği ve uygulamadığı bir hadis, nasıl din hükmü olur?” (Süleyman Ateş'in Kuran Tefsiri, 6/399-400)

Siyasi kaygılarla bu tip hadisler uydurup Allah'ın dinine kendi görüşlerini katanlar Kuran'ın Saba melikesini tarifini de gözardı ederler. Neml suresi 22. ve 44. Ayetler arasında Saba kavminden ve onlara hükmeden kraliçeleri Saba melikesinden bahsedilir. Ayetlerin açıklamalarında Saba melikesinin zekasını, topluma doğruyu buldurmadaki becerisini, kavmini tehlikeye atmayışını, tedbirli yaklaşımlarını görürüz. Kadınların yönetici olamayacağına, kadınlara muhalefetin iyi olduğuna dair yüzlerce gelenekçi hüküm ve uydurmaya karşı Kuran'da bu manada tek bir cümleye, tek bir onaya da hi rastlanmaz.

Kadınlara yazıyı öğretmeyin. Dikişi ve Nur Suresini öğretin.

İbnü'l Cevzi, Mevzuat II, 269

Siz bakmayın bugün gelenekçi İslam'ı savunup da kızlarını üniversiteye sokmaya çalışanlara! Gelenekçi dinin görüşü yukarıdaki gibidir. Eğer Ehli Sünnet alimlerini dikkate almıyorsanız niye hala Ehli Sünnet olmaya devam ediyorsunuz? Sizin dini anlamada yönteminiz nedir? Dini kimden, nereden, neye göre anlıyorsunuz? Eğer Ehli Sünnet alimlerine saygınız, inancınız tamsa bize kızmayın. Biz görmezden geldiğiniz bazı izahları da açıklayıp inancınızın gereğini yapmanıza yardımcı oluyoruz! Lütfen Sunniyim, Hanefiyim diyorsanız bu izahları da unutmayın, uygulayın! Bir de şu konuda lütfen bizi aydınlatın: Ehli Sünnet'e göre kadın, erkek, karışık

olarak oturmak haramdır. Hatta bazı izahlara göre kadının sesinin duyulması da haramdır. Peki başörtülü kızları üniversiteye göndermekle bu kızları harama sokmuş olmuyor musunuz? Üstelik bu kızları harama sokmak için eylem bile yapıyorsunuz!

CİNSELLİĞİ SAĞLAMA ALMAK İÇİN HADİS UYDURMA

Kişi kadını yatağa davet eder de kadın kaçarak eşi sinirli bir şekilde gecelerse, melekler o kadına sabaha kadar lanet eder.

Sabihî Buharî 9/36

Karısının cinsel ilişki teklifini reddedeceğinden korkanlar bu uydurmayı Peygamber'e fatura ederek karılarına "Bak Peygamber böyle demiş, sakın bana karşı gelme" diyerek kadınları bu konuda da uydurma dinleriyle terbiye etmektedirler. Ezilen kadının boşanma hakkı da elinden alındığı için tüm zulümlere karşı kadının hiçbir sığınağı kalmaz.

Bir kadın kocasından boşanırsa o kadına cennet kokusu haram olunur.

Kadınlara Dîni Bilgiler sayfa 61

Oysa Kuran'da geçen "Boşanmış kadınlar" tipi ifadeler (2-Bakara Suresi-228, 241) hem kadının erkeği, hem erkeğin kadını boşaması manasına gelebilir. Kuran, bir tek erkek boşayabilir demediğine göre, demek ki kadın da erkek gibi aynen bu haktan faydalanabilir.

Bir hadis de şöyle der: "Camiye gelirken kokulanan kadın evine dönüpte cünüplükten ötürü boy abdesti alır gibi yıkanmadıkça, Allah katında onun namazı kabul olmaz."

Avnül Mabûl 11/230

Erkeklerin güzel koku sürmesinde sevap bulanlar, aynı şeyi kadın yapıp koku sürünce hemen günah diye damgalarlar. Erkek güzel kokudan tahrik olur diye de hemen açıklama yaparlar. Peki ka-

dın erkeğin sürdüğü güzel kokuyu koklayıp tahrik olamaz mı? Madem böyle tahrik sorunu var, neden Allah bu konuyla da ilgili bir ayet indirip, kadının koku sürmesini yasaklamadı? Cevabı aslında basit: Çünkü Allah bunu yasaklamak istemedi.

NEREYE OTURABİLİRİZ?

Kadının yeri soğumadıkça erkek, kadının oturduğu yere oturmamalıdır.

Kadınlara Dîni Bilgiler sayfa 24

Günümüzde de otobüs ve minibüslerde gelenekçi dinin uygulayıcılarının, bu hadisten kaynaklanan hareketleriyle sergiledikleri komik manzaralara şahit olabiliriz. Aslında haremlik, selamlık ve diğer tüm izahlara göre aynı otobüs ve minibusse binmemeleri gerekenler, başka çıkar yol bulamayıp aynı toplu taşıma araçlarına binince yine de bu önemli uygulamalarından vazgeçememektedirler.

KADINLARLA İLGİLİ KONULARDA KURAN'LA İLGİLİ BAZI YANLIŞ ANLAMALAR

Kuran'ın kadınla ilgili açıklamalarındaki yanlış anlaşılan bilgiler ilk insanlar Adem ve Havva ile ilgili konulardan başlar. Kuran'ın hiçbir yerinde Havva'nın Adem'i kandırdığı ve günaha soktuğu şeklinde bir izah yoktur. Araf Suresi 11. ve 28. ayetlerin arasını okursak Adem ile Havva'nın her ikisini birden kandırmanın şeytan olduğunu görürüz. Bu arada kadının erkeğin kaburga kemiğinden yaratıldığına dair izah da Kuran'da yer almaz.

Kuran'la ilgili yanlış iddialardan biri Kuran'ın erkeklere hitap ettiği'dir. Kuran ayetlerinin %90'dan fazlası genele; yani erkek ve kadın karışık olarak tüm insanlara veya inananlara hitap eder. Bunun yanında sadece Peygamberimiz'e, sadece kadınlara, sadece erkeklere hitap eden ayetler de vardır. Kuran'ı insanlara ulaştıran Peygamber'imiz erkektir ve erkekler topluluğunun bir alt kümesi-

dir. Erkeklerle hitap eden bazı ayetlerdeki üslup bu nokta gözönünde bulundurularak okunursa daha iyi anlaşılır. Kuran'ı eline alıp okuyan herhangi bir kişi, Kuran'ın genele hitabını, sadece bir cinse hitap etmediğini rahatça anlar. Kuran'ı şarkı kitabı gibi okuyan veya hiç okumayanların bu tip iddiaları hiç şüphesiz cehaletlerinin bir ürünüdür.

Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü-sözü doğru erkekler, özü-sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, korunup sakınan erkekler, korunup sakınan kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çokça hatırlayan erkekler ve Allah'ı çokça hatırlayan kadınlar; bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ödül hazırlamıştır.

33-Abzab Suresi 35

Kuran'ın büyük bölümü genele hitap olsa da, bu ayette olduğu gibi Allah'ın kadın ve erkeği ayrı ayrı vurguladığı ayetler de mevcuttur.

TARİHTE ÇOKEŞLİLİK

Kuran'la ilgili yanlış anlaşılan diğer bir konu ise erkeklerin çok eşli evliliğidir. Öncelikle şunun bilinmesi gerekir ki İslamiyet çok büyük bir zaman dilimine, geniş bir coğrafyaya, çok farklı iklimlere, ufak bir kabileye olduğu gibi büyük bir imparatorluğa, hem tarım, hem de endüstri toplumuna, hem savaş hem de barış ortamlarına, apayrı alışkanlık ve kültürlerin olduğu insanlara gelmiştir. Kuran'ın bu her türlü devir, şart, ortam ve kültüre uyumu ise Kuran'ın serbestiyet dairesinin geniş olmasıyla sağlanır. Buraya kadar bu geniş helal dairesinin, geleneksel İslam anlayışıyla sınırlanıp, bir Arap İslam'ı yaratılmaya çalışıldığını gördük. Örneğin belli yörenin kıyafeti olan sarığın, cübbenin, sakal bırakma alışkanlığının dinselleşti-

rilip; böylece İslam'ın her yöreye, şarta, kültüre uyumunun engellendiğini gördük. Oysa Kuran'ın verdiği serbestiyetlikle herkes kendi kimonosunu, ceketini, kravatını, entarisini giyebilir. Kuran'ın bu noktadaki özgürlüğü Kuran'ın İslam'ının her bölgeye, her kültüre uyumunu sağlar. Çokeşlilik de aynen böyledir. Çokeşlilik İslam'ın yasaklamadığı bir konudur, yoksa İslam'ın emrettiği veya tavsiye ettiği bir konu değildir.

Çokeşlilik birçok kültürde, zaman diliminde, özellikle erkeklerin savaşta ölüp, kadın-erkek oranının bozulduğu zamanlarda kadınların da talebi olmuştur. Tarım toplumlarının birçoğunda çok çocuklu aile, gücün simgesi olduğu için, bu toplumlarda kadınların çocuk ve ev işlerindeki yüklerinin hafiflemesi için kocalarını evlenmeye teşvik ettiği bile görülmüştür. Unutulmamalıdır ki çokeşliliği yaşayan tek bir erkekken, kadınlar en az iki kişidir. Evlilik müessesesi de ortak bir istek veya çıkara dayandığına göre çokeşliliği bir erkek isterken en az iki kadın da bunu istemiş, kabullenmiş veya çıkarı olmuş demektir. Yani çokeşliliğin kimi ortamlarda yasaklanmasına bir erkeğe karşı en az iki kadın karşı çıkacak demektir. Bazıları kadınların isteği olmadan aile baskısıyla evlendirildiklerini veya daha sonra boşanma hakları ellerinden alındığı için isteseler de ayrılamadıklarını söyleyebilir. Bu zulümler bizim konumuz değildir, çünkü bunlar İslam'ın değil erkek egemen toplumun sonucudurlar. Dinimize göre evliliğe kadın da karar verir, kadının boşanma hakkı da vardır. Yani kadın, kocası çokeşlilik yaparsa veya evliliğinde yolunda gitmeyen bir şey olursa kendisi de boşanabilir. Kadının boşanmasının yasaklanması, kadının evliliğindeki söz hakkının ailesine verilmesi gibi sonuçlar geleneğin sonucudur, Kuran'ın dininin değil. Çokeşlilik sadece tarım toplumlarında, Doğu kültürel ortamında değil Batı Avrupa'da da kimi şartlarda savunulmuştur. Dünya yakın tarihinin iki savaşının sonucunda oluşan ortamda bunun sonuçlarını yaşayanlar, İngiltere'nin Daily Mail gazetesindeki bir makalede kadın sayısının erkeğe oranla çok arttığını ve çokeşliliğe izin verilmesinin tek çıkar yol olduğunu savunuyorlardı. 1949'da Bonn halkı, hem de sosyal kadın kuruluşları, ilgili mercilere başvurarak çok kadınla evliliğe izin veren bir maddenin anayasaya konmasını istiyorlardı. Kadın kuru-

luşlarının benzer faaliyetleri Fransa'da da yaşandı. Daha geriye gidersek 1560'da Fransa Meclisi'nin, Normberete Wastefaya anlaşmasından sonra çok kadınla evlilik konusunda karar aldığını görüyoruz. Avrupa'da sözde tek hanımla evlilik uygulamalarını ve savaşlardan sonraki acı tabloları değerlendiren Avrupalı kadın yazar Annie Beasant ise şöyle demektedir: "Bir tek kadınla evlilik Batı'da sözde kalmıştır. Gerçekte sorumsuz bir çok evlilik usulü alıp yürümüştür. Erkek metresinden bıkınca savar, o da zamanla hafif kadın halini alır. Zavallı metresin durumu, çok hanımlı bir aile yuvasındaki mevki sahibi kadının yanında çok acıklıdır. Sokakları dolduran binlerce zavallı kadın gördüğümüzde anlıyoruz ki çokeşliliğe izini kötülemek, Batılıların ağzına hiç yakışmıyor. İğfal edilmiş, sınımlanacak bir yer ve sevgiden yoksun, gayri meşru çocuğu ile ortada, miras hakkından yoksun, herkesin zevkine kurban olup yaşamaktansa bir erkeğin meşru hanımlarından biri sıfatıyla sevgi görüp aile yuvasında yaşamak daha saygındır." Sorun da biraz buradan kaynaklanıyor, kadınların bir kısmı kendilerini hep üstüne bir kadın alınan ilk eş gibi görüyorlar. Oysa Annie Beasant'ın çizdiği tablodaki kadının durumuna düşen de bir kadındır. Her durumda hanımlardan çokeşliliği çirkin görenler çoğunluktadır. Onlar çokeşlilik yapmayabilirler, böyle istekleri olan adamlarla evlenmezler, yapmaya kalkan olursa ondan boşanırlar.

KÖPEK ETİ YEMEK VE ÇOKEŞLİLİK

Daha evvel de dediğimiz gibi çokeşlilik bir serbestiyettir, mecburiyet değil. Yukarıdaki örnekleri vermemizin nedeni çokeşliliği savunmak değil, kimi durum, şart ve kültürlerde kadınların da bunu istediğini göstermektir. Kuran'da yalnız leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanların yasaklandığını görürüz. Bunun dışında her yiyecek helaldir. Bizim sevmediğimiz birçok yiyecek, örneğin köpek eti helaldir. Fakat bizim sevmediğimiz köpek eti Çin'de sevilen bir yemek türünü oluşturur. Aynı çokeşlilik gibi bize çirkin gelen köpek eti yemek bir başka yerde, şartta insanların kabulü olabilmıştır. Dinimizin yasaklamadığı her şey helal olduğu

için bize çok garip gelebilecek bir çok helal olabilir. Helal dinen yapılmada günah olmayan davranışları ifade eder. Yoksa helal dinen makbul olan bir davranışını ifade etmez. Bu çok önemli noktayı anlamayanlar dini, yasaklamadığı bazı şeyler için, kendi kültürlerine göre eleştirmeye kalkmış ve böylece değişik kültürlerde, değişik zamanlarda büyük kolaylık getiren serbestlikleri anlayamadıklarını göstermişlerdir. Dinimize göre saçımızı yeşile boyatırsak, bir davete futbol şortuyla gidersek, bir toplulukta sesli bir şekilde yellenir veya geçirirsek bir günah işlemiş olmayız. Bu fiillerin günah olmasının sebebi Kuran'ın hiçbir ayetinin bunları yasaklamamasından kaynaklanır. Hawai'de şort giyerek düğüne gitmek, kızilderili kabilelerinde yeşil gibi renklerle kafayı boyamak, kimi kültürlerde geçirmek, kiminde yellenmek normal karşılanabilir. Kuran'ın bu fiilleri günah olarak belirtmemesi sayesinde tüm bu ayrı kültürlerde Müslüman olanlar, kendi kültürleriyle bu noktalarda zıt düşmeden dinlerini yaşayabilirler. Kuran bu fiillere sahip de çıkmaz, bu fiilleri tavsiye de etmez. Yani "Din köpek eti yişin" diyor, "Din düğünlere şortla gidin" diyor, "Saçınızı yeşile boyayın" diyor, "Yellenin, geçirin" diyor şeklindeki açıklamalar ne kadar hatalıysa "Çokeşlilik dinde vardır" şeklinde dine karşı yapılan bir eleştiri, o kadar hatalıdır. Dinin emri, tavsiyesi ayrıdır, din yasaklamadığı için serbest olan fiil ayrıdır.

Doğal şartlarda, savaş olmadığı zamanlarda insan nüfusunun bire bir eşlemeye yakın şekilde kadın ve erkeklerden oluştuğunu görüyoruz. Bu da tekeşliliğin insanların genelinin tercihi olacağını, çokeşliliğin bir istisna olacağını tabiat kanunu olarak göstermektedir. Kuran'da Allah, kadınlar arasında adalet yapamazsak tek bir eşle evlenilmesini söyler. (4-Nisa Suresi-3. ayet) Böylece kadınlardan birini ön plana alacak, diğer kadınları sömürecek evlilik modeline yasak getirilir. Bazı durumlarda ailesi ölen kız çocuklarına miras kalır ve bazı erkekler evlilik yoluyla bu maddi serveti ele geçirip yetim kızın mallarını çarçur edebilir. Kuran buna benzer durumları engellemek için Nisa suresinin aynı 3. ayetinde **"Yetimler konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda size helal olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahla-**

yn.” der. Yani Kuran gerekirse çok evlilik yapılmasını, başka kadınlarla evlenilmesini; fakat hiçbir durumda yetim kızların hakkına tecavüz edilmemesini söyler. Bu ayet, gördüğümüz gibi, yetim kız çocuklarıyla ve onların mal varlıklarının sömürülmesiyle ilgilidir. Çokeşlilik, Kuran'ın geniş serbestiyet çemberinde yer alır, Kuran'ın tavsiye veya yasaklarından biri değildir. Çokeşliliği sevmeyen sevmez, yapmayan yapmaz. Kuran, yazımızın başında dediğimiz gibi ayrı kültürlerin, ayrı zaman dilimlerinin, hem savaş hem de barış ortamının, hem tarım hem de endüstri toplumunun, hem büyük devletlerin hem de küçük ada halklarının dinidir. Kuran'ın İslam'ı tek bir medeniyetin, bir tek endüstri toplumunun, bir tek barış ortamının dini değildir. Nasıl Emevi ve Abbasi uydurmacıları Kuran dışı ilavelerle dinimizi kendi kabile ve yüzyıllarına göre dondurup sakalı, cübbeyi, sarığı dine soktularsa, bazıları da günümüzün görüşlerini dine sokma arzusundadırlar. Oysa Emevi ve Abbasiler kendi dönemlerinde sakal bırakıp, cübbe, sarık giyip, çokeşli bir şekilde evlenebilirlerdi. Günümüzde de sakal traşı olunup, pantolon, ceket, kravat giyilip, tek eşle evlenilebilir. Her iki ayrı uygulama da İslam'a aykırı değildir ve yine her iki ayrı uygulama da İslam değildir. Bu değerlerin hiçbiri İslam'ın zaman üstü değer ve kurallar sistemiyle ilintili değildir. Oysa Allah'ı tek bilmek, fakirlere yardım etmek, oruç tutmak Kuran'ın emirleri olduğu için hem Emeviler'i, hem Abbasiler'i, hem günümüzü, hem de bizden sonrakileri yükümlü kılar.

PEYGAMBERİMİZİN EVLİLİKLERİ

Peygamberimiz'in birçok hanımla evlenmesine ve bunlarla ilgili anlatılan hikayelere gelince; Kuran'da Peygamberimiz'in hiçbir hanımının ismi geçmez. Peygamber'in 9 yaşında bir kızla evlendiği de Kuran'da değil, uydurmalarla dolu hadislerde geçer. Peygamberimiz'in hanımlarıyla ilgili anlatılanların %99'u hadis kaynaklıdır. Yani bu hikayeler doğru veya yanlış olsalar da güvenilir değildir. Peygamberimiz'in uygunsuz bir şey yapmayacağı apaçık ortadadır. Kuran'da Peygamber'imiz için “**Bundan sonra güzellikleri ne ka-**

dar hoşuna gitse de evlenmen sana helal olmaz.” (33 Ahzab Suresi 52) diye yasak getiren ayet bulunmaktadır. Bu ayet inmeden önce diğer inananlar için helal olan her şey, Peygamber için de helaldi. Bu ayetle diğer insanlara getirilmeyen bir kısıtlama Peygamber'e getirilmiştir. Ahzab suresi 28. Ayette ise Peygamberin bir hanımı şayet ondan boşanmak isterse, boşanmanın maddi bedelini karşılayıp boşaması söylenir. Yani diğer hanımlar gibi, Peygamber'in hanımları da kendi gönül rızalarıyla evlenmişlerdir ve istedikleri an nafaka alıp boşanabilmektedirler. Kendi döneminin şartları, kendi kısmeti ölçüsünde, Kuran'a ters düşmeden, Peygamber de evlilik yapabilir ve yapmıştır. Bizi alakadar eden her bilgi Kuran'da mevcuttur. Bunun dışındakilerle din adına uğraşmak abesle iştigaldir. Peygamberimiz'in elçi sıfatıyla bize getirdiği Kuran, dinimizi oluşturur. Uydurma hadislerin de karıştığı kesin olan Peygamberimiz'in özel hayatıysa ancak o dönemde ve o dönemin şartlarında yaşayarak değerlendirilebilir. Günümüzde hangisinin doğru, hangisinin yanlış olduğu belli olmayan hadislerle Peygamber'in özel hayatı hakkında tartışmaya imkan yoktur. Hadis uydurmacılığının bıraktığı kötü miraslardan biri de bu gereksiz tartışmadır. Kuran'a dönüş, diğer hastalıkları tedavi ettiği gibi bu yarayı da kapayacaktır.

KADINLARIN ŞAHİTLİĞİ

Kuran'la ilgili gelenekçilerin çarpıttığı konulardan biri de kadının şahitliği konusudur. Kuran kadın ile erkeğin şahitliğini bir tutar, hiçbir yerde bir erkeğin şahitliği iki kadına eşittir diye geçmez. Örneğin zinanın tespitinde 4 şahit gerekir ve Kuran'da bu şahitler 4 kadın veya 2 erkek, 4 erkek veya 8 kadın gibi ifadeler kullanılmadan 4 şahit diye belirtilir. Yani herhangi 4 şahit işlevi görür, kadın erkek ayrımı yapılmaz. İstisnai, yanlış anlaşılan konu ise Bakara suresi 282. ayette, vadeli borçlanmalarla ilgili konuda geçer. Bu ayette borçların yazılması ve yazıcı ile şahitlerin bu görevden kaçmamaları geçer. Ayrıca ayetin sonunda yazıcıya ve şahitlere zarar verilmesi gerektiği geçer. Görüldüğü gibi maddi menfaatlerin söz konusu olduğu bu konuda şahitlik insanların kaçındığı bir görevdir. Al-

lah da bu kaçınılan görevi erkeklere yükleyip, iki erkek şahit bulunmasını söyler. Dikkat edin ayette iki erkek veya dört kadın şahit bulun diye geçmez, direkt iki erkek şahit bulunulması geçer. Böylece ticaretle daha az uğraşan ve baskılara karşı daha hassas olan kadın bu kaçınılan vazifeden korunur. Eğer iki erkek bulunamaz ve bir erkek bulunursa o zaman bir erkek ve iki kadın bulunması gerekir. Böylece hem şahit sorunu çözülür, hem olumsuz bir durumun ortaya çıkışı ihtimalinde bir erkekle bir kadının karşı karşıya kalması önlenip kadın korunur. Ortaya borcun miktarı konusunda bir yanlış anlama çıktığını düşünelim. İki şahidin farklı şahitliği durumunda kadın, erkekle karşı karşıya kalacak ve iki taraftan birinin yalancı olduğunun kesin olduğu bir ortamda yoğun stres ve baskı altında kalacaktır. Oysa bir erkek, iki kadın şahitle şahit sayısı üçe çıkınca mesuliyet dağılacığı için şahitlikteki stres azalacak ve baskı yapmak isteyen art niyetli kimselerin bu sefer iki kişiden birini değil, üç kişiden ikisini kandırmaları gerektiği için işleri zorlaşacaktır. Kadınların baskılardan korunmasını sağlayan bu uygulamayı anlamayanlar; kadını baskılardan koruyup, kaçınıldığı belirtilen bir mesuliyeti erkeğe yükleyen bu ayeti anlamayarak, bir erkeğin şahitliği iki kadının şahitliğine eşittir diyerek Kuran'ı çarpıtmışlar ve evvelki uydurma izahlarından kaynaklanan bakış açılarını bu alana da sokmuşlardır. Oysa bu ayet dışında Kuran'da geçen diğer şahitliklerde kadın, erkek ayrımı yoktur. Eğer böyle bir ayrım olsa Allah bunu ya her şahitlikle ilgili ayette belirtir, ya da bir erkeğin şahitliği iki kadının şahitliğine eşittir diye genel bir hüküm koyardı. Böyle bir hükmün olmaması böyle bir durumun da olmadığını gösterir. Ticaretle tarihin her döneminde daha az alakalı olan kadın, ticaretle alakasının azlığı veya baskıya uğraması sonucu doğru şahitlikten sarsa diğer kadının hatırlatması sonucu bu zorluğu aşabilir ve mesuliyeti paylaşıp mesuliyetini azaltır. Ayette **“Yazana da, şahitlik edene de zarar vermeyin. Yapacak olursanız doğru yoldan sapsamış olursunuz.”** şeklindeki ifadeyi şahide ve yazıcıya yapılan baskıyı ve bu bağlamda ayetin mantığını anlamak için gözönünde bulundurmamız gerekmektedir.

KADINLAR DÖVÜLÜR MÜ?

Kuran'da geçen kadınla ilgili en yanlış anlaşılan ayetlerden biri de Nisa Suresi 34. ayet olmuştur. Bu ayeti iki yazardan alıntılarla inceleyelim. Prof. Yaşar Nuri Öztürk şöyle demektedir: “Bu ayet erkeklerin mutlak anlamda üstünlüklerinden değil, varlık yapılarındaki bir farklılıktan bahsediyor. O da erkeklerin kadına “kavvam” yani koruyucu, kollayıcı, gözetici olmalarıdır. Ne var ki Kuran ayetlerini, kadını horlamak için pervasızca tevil eden ve sürekli anlam kaydırmaları yapan çoğu müfessirler bu kavvam kelimesini hakim, yönetici gibi Kuran'daki kullanımına uymayan anlamlar vererek erkek despotizmine gerekçe yapmışlardır. Aynı ayetteki “fadribu” kelimesi Kuran'da kullanılan anlamlarından yalnız bir tanesiyle kayıtlanmış ve emirden hep dövmek çıkartılmıştır. Bütün tevillerini ve yorumlarını kadın aleyhine yapan yaklaşımlardan zaten başka bir şey beklenemezdi. Oysa ki, kelimenin diğer anlamları ayetin amacını ve düzenlenen konunun maksadını çok daha doyurucu biçimde önümüze koymaktadır. İşin esası şu ki, Kuran birçok yerde sergilediği kelimelerden burada da sergileyerek, bir tek kelimeyle birkaç alternatifini birden vermiştir. Biraz teknik detay verirsek şunları söyleyeceğiz: “Fadribu” emrinin kökü olan “darb” kelimesinin 30'a yakın anlamından en önemlileri “vurmak, dövmek, huruc(çıkma), zehab(gitme) ve dolaşmaktır”. (Bakın İbn Mansur, Lisanul Arab, Darb Maddesi) Durum bu olunca konumuz olan ayetteki emri bu anlamların muhtemel olan herbiriyle değerlendirmek gerekmektedir. Buna göre emri aynı zamanda ifal kalıbından da anladığımızda ifade ettiği manalar şunlar olur. 1- Onları evden çıkarın , 2- Onları buldukları yerin dışına gitmek zorunda bırakın, 3- Onları dövün. Kuran böylece içinde bulunulan duruma ve karşılaşılan şartlara göre bu üç seçenekten birinin kullanılmasını istemektedir. Ve dikkat edilirse ilk iki seçenek düzenlenen konuda sonuç almak bakımından hem insan psikolojisine hem de hukuk mantığına daha uygundur.” (Yaşar Nuri Öztürk, Kuran'daki İslam, sayfa 552-554)

Dr. Edip Yüksel ise aynı ayetin yanlış anlaşılması ile ilgili şu izahları yapar: “Ayette geçen (erricalü kavvamune alennisai) ifade-

sinin erkekler kadınları gözetir, yahut kadınların geçiminden sorumludur biçiminde çevrilmesi gerekirken gördüğüm tüm Türkçe mealler buradan erkeğin kadınlar üzerinde otoriter olduğu anlamını çıkarmışlardır. Nisa 135'te geçen "kavvam" kelimesine "gözeten, tam yerine getiren, ayakta tutan" gibi anlamlar veren meallerimiz neden Nisa 34'te geçen aynı kelimeye "hakim, yönetici" gibi farklı anlamlar vermektedirler. 5, Maide Suresi 8. ayette geçen "kavvam" kelimesine de aynı şekilde "gözeten, ayakta tutan" anlamını veren meal yazarlarımız, neden kadınlar söz konusu olunca kelimenin anlamını değiştirip sertleştirme ihtiyacı hissetmişlerdir? "Kavvam" kelimesi "kvm" kökünden türer. Bu kökün türevlerinin geçtiği tüm ayetleri incellersiniz hiçbir yerde yönetici hakim anlamını bulamayacaksınız. Aynı ayetteki "badehum" kelimesindeki "hum" zamirini sadece erkeklere gönderdiğinizde anlam şöyle olur: "Allah, erkeklerin bazısını bazılarına üstün kılmıştır." Bu anlam kuşkusuz ayetin içinde bulunduğu metinle uyuşmamaktadır. Ancak "badehum" kelimesindeki "hum" zamirini erkek ve kadınlardan oluşan karma bir topluluğa gönderdiğinizde anlam şöyle olur: "Allah, erkeklerin ve kadınların bazısını bazılarına üstün kılmıştır." Türkçe'ye en uygun çeviri şöyle olabilir: "Allah, her birine farklı yetenekler ve özellikler vermiştir." Nisa 34 ayetindeki "idribuhanne" kelimesi "o kadınları dövün" diye çevrilmiş. Bu kelime üzerinde incelemeye geçmeden önce karı koca ilişkisi üstüne Kuran'ın bir değerlendirmesini hatırlatmak isterim. 30, Rum suresi 21. ayette şöyle geçer: **"Kendileriyle rahatlayıp huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet koyması O'nun ayetlerindedir. Düşünen bir toplum için bunda işaretler vardır."** Görüldüğü gibi evliliğin amacı sevgi ve merhamete dayalı huzurdur. Herhangi Arapça bir sözlüğe bakarsanız bu kelimenin altında uzun bir anlamlar listesini bulacaksınız. Denilebilir ki "daraba" kelimesi Arapça'da en zengin anlama sahip kelimedir. Arapça'da parayı Daraba yaparsın yani basarsın. Nitekim "draphane" Arapça, Farsça bileşimi bir kelimedir. Arapça'da greve gitmek "Drab" tır. Türkçemizde de vurmak kelimesi aynı şekilde değişik anlamlarda kullanılır. Tutmak ve çalmak da öyle. Radyoyu çaldım diyen birisi bu ifadeyle ya hırsızlığını itiraf eder, ya da rad-

yoyu kullandığını bildirir. Nitekim “idrib” kelimesi de “çık dışarı” anlamına gelir. Kuzey Afrika’da Arapça konuşanlar hala “ Daraba” fiilinin emir kipini bu anlamda kullanmaktadırlar. Çok anlamlı bir kelimeyle karşılaştığımızda uygun olan anlamını metnin içeriğini, kullanım biçimini ve sağduyuyu dikkate alarak seçeriz. Örneğin 13, Rad suresi 17. ayetindeki “ Daraba” kelimesini açıklamak yerine dövmek olarak anlasaydık saçma bir sonuçla karşılaşırdık: “ İşte Allah hakkı ve batılı böyle döver.” Nisa 34’teki “nuşuz” kelimesi de meallerde şirretlik, itaatsizlik olarak çevrilmiş. Halbuki bu kelime flörtten başlayarak gayri meşru cinsel ilişkiye kadar uzanan sadakatsizlik ve iffetsizlik anlamını da içerir. Nitekim Nisa 34 ayetini dikkatle incelediğimizde bu ikinci anlamın sözün gelişine daha uygun olduğunu görüyoruz. Nisa 34 ayeti sadakatsiz ve iffetsiz davranan eşine kocasının nasıl davranacağını öğretiyor. Bu uygunsuz tavrın başlangıcında koca öğüt vermeli. Eğer kadın başkasıyla flörte devam ederse kocası yatakları ayırmalı. Eğer bu da yarar sağlamaz ve kadın işi zinaya kadar götürürse, o zaman kocası onu evden çıkarmalı. Erkeğini kandırarak evlilik anlaşmasına ihanet eden bir kadını dövmek nihai bir çözüm olamaz. Ancak ondan ayrılmak ameliyat gibi sıkıntılı da olsa bir çözümdür.” (Dr. Edip Yüksel, Türkçe Kur’an Çevirilerindeki Hatalar, sayfa 13-20)

Yaşar Nuri yorumuyla beraber “ Darabe” köklü kelimeye iki ayrı manasını çizgiyle ayırarak ayeti çevirir ve uygun mananın düşünlüp, araştırılmasını mealinde bize bırakır.

**Erkekler, kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Şundan ki, Allah insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdırlar. Allah’ın kendilerini koruduğu gibi gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkarın/bu-
lundukları yerden başka yere gönderin. Bunun üzerine si-
ze saygılı davranırlarsa onlar aleyhine başka bir yol arama-
yın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.**

4 Nisa Suresi 34 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

Edip Yüksel ise yukarıda alıntıladığımız açıklamalarından sonra ayeti şöyle çevirir:

Erkekler kadınları gözetmekle yükümlüdür. Zira Allah, herbirine farklı yetenekler ve özellikler vermiştir. Nitekim erkekler evin geçiminden sorumludur. Erdemli kadınlar (Allah'ın yasasına) boyun eğer ve Allah'ın korumasını emrettiği (onur ve iffetlerini) tek başlarına bile olsa korurlar. Onur ve namusları konusunda endişe duyduğunuz kadınlara öğüt verin, yataklarınızı ayırın, nihayet onları çıkarın. Ancak sizi dinleyip vazgeçerlerse onlara karşı bir yol aramayın. Allah yücedir, büyüktür.

4- Nisa Suresi 34Dr. Edip Yüksel'in çevirisi

KADIN VE MİRAS

Kuran'ı bütünsel olarak değerlendirmemek yüzünden kadınlarla ilgili yanlış anlaşılan diğer bir konuya miras meselesidir. İlk anlaşılması gereken mesele, Kuran'a göre mal, para v.b.'nin paylaşımında önceliğin vasiyette olduğudur. Kuran'ın bu açık hükmünü geleneksel İslamcılar "Varise vasiyyet yoktur." şeklinde uydurma bir hadisle ortadan kaldırma cüretini göstermişlerdir. Kuran'a göre önce vasiyet ve borçlar halledilir. 5-Maide suresi 106. ayette, 2-Bakara suresi 180. ayette vasiyet yapılmasının söylendiğini görebiliriz. 4-Nisa suresi 11. ve 12. ayette de Allah tavsiye ettiği paylaşmayı anlatırken, bu paylaşmanın vasiyet ve borçların halledilmesinden sonra olduğunu söyler. Kadın ve erkek mirasını incelerken Kuran'ın tüm sistemi içinde para akışını, maddi ilişkileri anlarsak mirastaki paylaşmayı daha iyi anlarız. Kuran'a göre erkek evlenirken kadına mehir verir. (Mehir kadına verilir, kadının ailesine değil) Kuran mehirin miktarını belirtmediği için örneğin maddi ihtiyaç halinde olan, evini yurdunu terkedip evlenecek olan kadın yüksek mehir olarak ev, araba v.b. isteyebilir. Koca adayıyla bu mehirde anlaşırsa evlilik olur. Yok kadının durumu iyiyse ve böyle bir mehire ihtiyacı yoksa mehir bir yüzük, bir hediye, bir takı v.b. de olabilir. Kuran

mehirin uygun bir tarzda verilmesini ister, miktarını belirlemeyecek birçok konuda oluşturduğu esnek ortamı burada da oluşturur. Mehir iki tarafın üzerinde anlaştığı bir miktardır. Fakat her durumda erkekten kadına bir maddiyat transferi mehirlenmişle gerçekleşir. Ayrıca Kuran'a göre erkek, kadının ve çocukların geçimini üstlenir. Eğer boşanma olursa çocukların masrafları, anne çocuğu emziriyorsa annenin de masrafları, Kuran'a göre erkeğin yükümlülüğündedir. Yani Kuran'a göre erkek hem mehirlenmişle hem de karısının ve çocuklarının masraflarını karşılamakla kadına yüklenmeyen bu masraflardan sorumlu tutulur. Dul kalan kadınların ise aldıkları mehirlenmişle ve diğer varlıkları geçinmelerine yeterli değilse, ihtiyaçları varsa uygun tarzda geçindirilmeleri Allah'tan korkan herkesin vazifesidir.(2-Bakara suresi 241) Görüldüğü gibi erkeğin parası, maddi varlığı sürekli bölünür ve üzerinde birçok sorumluluk vardır. Buna karşı Allah, erkek çocuğa, kız çocuğunun iki katı miras önerir.(4-Nisa suresi 11) Miras ile ilgili teferruatlar Nisa suresi 11.,12. ve 176. ayette okunabilir. Mirasçı olan anne, baba ise mirastan ikisi de altıda bir olarak eşit hisse alırlar. Görüldüğü gibi Allah erkeğin malını bölmeğe, iş kurmak için sermaye gerekeceği yaşlarda kız kardeşinin iki katı önermektedir. Fakat çocuğu ölen anne ve babalarda böyle endişelerin olması pek muhtemel değilken önerilen miras her birine hem erkek babaya, hem kadın anaya altıda birdir.

Kimi insanların şu anda devir böyle, artık kadınlar da çalışıyor, oğlumun hanımı da, kendi de zengin, kızımın kocası da kendisi de fakir gibi kendi özel şartlarını ifade eden durumları oluşabilir. Daha evvel de dediğimiz gibi Kuran'da aslolan vasiyettir, tüm bu miras dağıtımları vasiyet ve borçlardan geri kalan içindir. Kişilerin bu tarz özel durumları, özel istekleri varsa vefat etmeden kızlarına bırakacakları vasiyetle oğullarıyla mirası dengeleyebilir ve Kuran'ın izin verdiği bu esneklikten yararlanabilirler. Bu konuda da gördüğümüz gibi sorun Kuran'a şartlı yaklaşımlarda ve Kuran'ı bütün olarak kavramaya çalışmamaktadır. Yoksa Kuran her konunun en mükemmel şekilde çözüleceği şartları sağlamıştır.

BİRBİRİMİZİN GİYSİLERİYİZ

Kuran'ın kadın-erkek ilişkisi hakkındaki hükümlerinde bir yanlış anlama da cinsel ilişkinin tarlaya tohum ekmeye benzetilmesini anlamama yüzünden olmuştur. 2-Bakara suresi 223. ayette **“Kadınlar sizin tarlanızdır, tarlanıza dilediğiniz şekilde varın.”** şeklindeki açıklamayla, cinsel ilişkinin her şekilde yapılabileceği, bu konuda hiçbir kısıtlama olmadığı anlaşılır. Bu ayet her şeyi kısıtlamaya meraklı gelenekçilerin cinsellik alanını da kısıtlamaya çalışması önünde set olmuş bir ayettir. Bu ayete rağmen Erzurumlu İbrahim Hakkı gibi bazı gelenekçiler (27. Bölüm'de göreceğiz) cinsellik alanında hangi gün cinsel ilişki yapılabileceğine kadar teferruatlar ve yasaklamalar ile insanların cinsel hayatlarına da burunlarını sokmuşlardır. Oysa ayet cinselliği sınırlayıcı görüşleri yıkar. “Tarla” kelimesinin Türkçe'de kulağa kaba gelmesi bizi aldatmamalıdır. Eğer “tarla” sözcüğü kulağınıza kaba geliyorsa “ürün alma alanı” şeklinde bir tamlamayı ayette aynı yere koyun: **“Kadınlarınız sizin ürün alma alanınızdır. O halde ürün alma alanınıza dilediğiniz şekilde varın.”** Bu deyim uzun anlatımlı olsa da ayetin Arapçasının aynı manasını verir.

Toprağa tohum bırakılınca canlı olan fidanı netice verir, hanımın içine eşinin spermelerini bırakmasıyla evliliğin fidanı olan çocuk ortaya çıkar. Bu yüzden bu benzetme insanları düşünmeye sevkeden, gereksiz yasaklara set çeken çok güzel bir benzetmedir. Kuran'da bu tip düşündürücü güzel benzetmeler sıkça yapılır. Başka bir ayette de kadınla erkek birbirlerinin giysileri olarak tanıtılırlar.

Onlar sizin giysileriniz, siz de onların giysilerisiniz.

2-Bakara Suresi-187

KURAN'IN İSLAMI'NA GÖRE KADININ YERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Bu bölümün başında uydurma hadisler ve mezhepler aracılığıyla bedeviliğin kadına bakışının nasıl dine sokulup, kadının; seyahat

edemez, evde oturmaya mahkum, hiçbir yönetici sıfatı olmayan, erkeğe itaati farzlaştırılan, sesini bile erkeğe duyurmaması gereken, kalktığı yere bile soğumadan oturulamayan.... bir konuma getirildiğini gördük. Bu zihniyetin oluşturduğu kafa yapısının, Kuran'ın izahlarını çekiştirmesi ve uydurma hadislerle karıştırması sonucu oluşan yanlış anlamaları bunun ardından inceledik. Böylece mezheplerin, geleneklerin uydurmalarla dolu İslam'ından, zihnimizi arındırmanın, Kuran'ı tam ve sağlıklı anlamak için en önemli şart olduğunu kavradık. Sadece ve sadece Kuran'a giderek kadının yerini anlamaya çalıştığımızda sağlıklı sonuca varacağımıza eminiz.

Allah'ın bir kısmınızı bir kısmınızdan üstün kıldığı şeyleri isteyip durmayın. Erkeklere kendi kazandıklarından bir pay, kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay vardır.

4-Nisa Suresi 32

Ayetten de anlayacağımız gibi kadının erkeğe, erkeğin de kadına üstün olduğu alanlar vardır. Bir cinsin diğerine her alanda üstünlüğünü savunmak veya her iki cinsin her alanda eşitliğini iddia etmek yaratılışın kanunlarıyla, aklın gerekleriyle çelişen iddialardır. Eşitlik sloganlarıyla erkeğe çocuk doğurtmaya, kadına savaşta erkeklerle aynı vazifeleri yüklemeye kalkıp her iki cinsin farklılıklarını iyi değerlendiremezseniz her iki cinse de zulmetmiş olursunuz. Her iki cinsi de yaratan Allah, her iki cinsin farklılıklarını ve bu farklılıklara rağmen (aynı zamanda farklılıklar sayesinde) nasıl ahenkle bir arada olacaklarını (2-Bakara suresi 187. ayetin belirttiği gibi nasıl birbirlerinin elbiseleri gibi olacaklarını) en iyi şekilde bilir. Yine Kuran'ın mucizevi anlatımıyla sorarsak: **“Yaratan yarattığını bilmez mi?”** Elbetteki Yaratan yarattığını bilir ve her şeyi bilen yaratıcı, mesajı Kuran'da kadın-erkek ilişkilerini de her şeyi olduğu gibi en mükemmel şekilde düzenlemiştir. Bu düzenlemelerdeki mükemmeliyet kimi zaman bir hüküm getirilerek, kimi zaman ise hüküm getirilmeyerek olmuştur. Kuran'ın her döneme, kültüre, zamana ve topluma uyumu böylece sağlanmıştır. Kuran'ın hüküm getirmesi gibi, gerekmeyen konularda hüküm getirmemesinin mucizeliğini kavrayamayan gelenekçi, mezhepçi, kökü Emevi ve Abba-

silere dayanan zihniyet; bugün gördüğümüz dejenerasyonu ne yazık ki İslam adına ortaya çıkarmış ve geniş kitlelere “İslam budur” diye yutturmuştur.

ÜSTÜNLÜK CİNSİYETTE DEĞİL, İYİ FİLLER GERÇEKLEŞTİRMEDE

Kuran'ın genel zihniyetinin ve bedevi zihniyetinin mantıklarının temelini anlarsak; Kurani izahla, uydurma izahları daha rahat ayırt edebiliriz. Bunun yanında her izahı Kuran'dan teker teker inceleyerek konuyu siz de araştırabilirsiniz. Örneğin Müslim'deki namazı kadının, kara köpeğin ve domuzun bozduğuna dair izahı ele alalım. Böyle bir izahı duyduğumuzda (Kuran'ın temel zihniyetine aykırı olduğunu bilmemize rağmen, iyice tetkik edip tam bir malumata sahip olmak için) Kuran'da böyle bir izahın olup olmadığını araştırırız. Kuran çevirilerinin arkasındaki fihristlerde abdest, kadın, köpek, domuz gibi kelimeleri taramamız işimizi kolaylaştırır. Kuran'da bu izahı bulmamamız bu izahın uydurma olduğunu ilan edebileceğimiz manasına gelir. Üstelik Kuran'dan abdestin sadece tuvalete gidince alınması gerektiğine dair izahı buluşumuz ve Allah'ın hiçbir şeyi unutmadığı, Kuran'ın her detayı verdiğiine dair ayetleri hatırlamamız bu kanaatimizi şüphesiz kılar. Kuran'da, Allah'tan olmayan bir hükmü Allah'ın hükmü gibi gösterenlerin zalim olduğu söylenir. Şimdi gelenekçi İslamcılara sorularımıza devam edelim. Siz bu abdesti kadın, köpek, domuz bozar izahını yapan Müslim'in ve benzerini yapan Buhari'nin, bu izaha dayanan mezheplerin zalim olduğunu kabul ediyor musunuz? Eğer kabul etmiyorsanız, bu izahın doğru olduğunu mu kabul ediyorsunuz? Eğer her ikisini de kabul etmek gibi mantıksal bir çelişkiye düşüyorsanız; mezhep imamlarının, Buhari'nin, Müslim'in Allah'a yalan olan göndermelerde bulunup yeni dîni hükümler oluşturduklarında bu hatalarının affedildiğine dair özel bir af olduğunu mu iddia ediyorsunuz?

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim iyi filler gerçekleştirirse onlar cennete girecek ve onlar bir çekirdeğin

sırtındaki tomurcuk kadar bile haksızlığa uğramayacaklardır.

4-Nisa Suresi 124

Erkek olsun, kadın olsun, her kim inanmış olarak iyi fiiller gerçekleştirirse onu mutlaka güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle mutlaka veririz.

16-Nabl Suresi 97

İslam'a göre asıl hayat ahiret hayatıdır. Dünya hayatı kısa bir yolculuk, ahiret ise asıl varılacak yerdir. Gerek yukarıdaki ayetler, gerek diğer ayetlerde erkek veya kadın olmanın değil, iyi fiiller gerçekleştirmenin üstünlük sebebi olduğunu görüyoruz. Kadının doğuştan dezavantajlı olduğunu, cehennemini çoğunluğunu oluşturduğunu iddia eden zihniyet; tüm bu ayetlerle, yani Kuran'la, yani Allah'ın diniyle çelişir.

22. BÖLÜM

BAŞÖRTÜSÜ VE KAPANMA

Peygamberimiz'in vefatından sonra din adına yapılan saptırma ve ilavelerde, kadınlarla ilgili konuların özel bir yeri olduğunu bir evvelki bölümde gördük. Kadınların kapanması ise kadınlarla ilgili uydurulanlar içinde özel bir yere sahiptir. Bu yüzden kitabımızda bu konuyu ayrı bir başlık altında inceliyoruz. İnsan memeli canlılar içinde tek çıplak doğan ve tek giyinendir. 7 Araf suresi 22. ayetten insanların giyinmesinin insanlık tarihi kadar eski olduğunu öğreniyoruz. Kıyafet, zamana, toplumun geleneklerine, iklimin şartlarına, meslek gruplarına, makama, mevkiye, yaşa ve birçok faktöre göre hem toplumlar arası hem de toplum içi çeşitlilik göstermiştir. Bazı toplumlar, Hint-Avrupa ırkında olduğu gibi tarih boyunca kıyafetlerinde birçok kere değişiklikler yapmışlardır. Bazı toplumlar ise, Asya toplumlarında olduğu gibi tarih boyunca kıyafetlerinde çok daha az değişiklikler yapmışlardır. Toplum içi kıyafet farklılıklarınınsa en iyi örneklerinden birisi Osmanlı'dır. Osmanlı'da padişah üç sorguçlu sarık takarken, veziri azam iki sorguçlu, halk ise tek sorguçlu takabilirdi. İki veya üç sorguç halka yasaktı. Saraylının, esnafın, tekkecinin, ayrı din mensubu kadın ve erkeklerin başlıkları, kıyafetleri, renkleri Osmanlı'da hep farklıydı. Bu kıyafetlerin farklılığı kanunlar ile korunurdu. Görüldüğü gibi hem toplumlar arası, hem toplum içi kıyafetlerin farklılığı, gelenek ve

şartların bu kıyafetleri oluşturması, zengin malzemeli bir tarih ve sosyoloji konusudur.

SORUN GELENEĞİN DİNSELLEŞMESİDİR

Daha önce değindiğimiz gibi din adına uydurulanları inceleyerek; toplumun belli bir dönemindeki bakış açısının ve geleneklerinin dinselleştirilmesinin bunlarda önemli bir yeri olduğunu görürüz. Bu gelenekleri dinden ayırmanın yolu Kuran'dan anlaşılan kapanmanın din olduğunu; Kuran'dan çıkmayan kapanma şekillerinin, izahların din adına uydurma, geleneklerin dine sokulması olduğunu bilmektir. Şunu bir daha belirtelim ki geleneklerin bir kıyafet oluşturmasının bir mahsuru yoktur. Yanlış olan, tarihin belli bir anının ihtiyaçlarından doğan ve o toplumu ilgilendiren kıyafetlerin, evrensel olan ve binlerce yıllık zaman dilimine inmiş olan dine maledilmesidir. Örneğin, sarığı belli bir dönemde erkeklerin kıyafetini tamamlayan bir aksesuar, sıcaktan koruyan bir başlık olarak erkeklerin tümüne yakınının giymesi yanlış değildir. Yanlış olan, sarığın dinen kutsal bir giyecek olarak giyilmesi, başkalarına dîni kıyafet diye empoze edilmesi ve Kuran'da hiç bahsedilmeyen bir uygulamanın sevap diye dine sokulmasıdır. Görüldüğü gibi sorun belli bir toplumun geleneği sonucu sarığın takılması değil, o geleneğin din olarak takdimidir. Bu temel mantığı iyice kavramamız çarşaf, peçe, başörtüsünün nasıl dinselleştirildiğini anlamamızda ve bu kıyafet şekillerini gereği gibi değerlendirmemizde faydalı olacaktır. İlk önce yapmamız gerekeni yapalım ve Kuran'da kapanmayla ilgili geçen tüm ayetleri inceleyip Kuran'ın yani dinin istediği ölçüyü bulalım.

Ey ademoğulları! Size çirkin yerlerinizi örtecek giysi ve süs kıyafeti indirdik.

7- Araf Suresi 26

Araf 26'dan ve Araf 22'den avret yerlerini örtmenin ilk insandan beri hem erkek, hem kadın için örtünmenin minimumu olduğunu anlarız. Kadınlara özel giyinme ile ilgili ise Kuran'da 3 ayet

vardır. Bu 3 ayeti incelemek kadının kıyafetinin nasıl olması gerektiğini, İslam'ın neyi söyleyip, neyi söylemediğini anlamamızı sağlar.

KURAN'DA BAŞI KAPAMAK GEÇMİYOR

Mümin kadınlara da söyle: Bakışları ölçülü olsun ve cinsel organlarını korusunlar. Süslerini, kendiliğinden görünenler hariç açmasınlar. Örtülerini yaka açıklarına koysunlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları, yahut babaları, yahut kocalarının babaları, yahut oğulları, yahut kocalarının oğulları, yahut kardeşleri, yahut kardeşlerinin oğulları, yahut kendi kadınları, yahut ellerinin altında bulunanlar, yahut kadına ihtiyaç duymaz olmuş erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar, yahut kadınların mahrem yerlerini henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, hepiniz topluca Allah'a tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz.

24- Nur Suresi 31

Kadını kendi zihniyetine göre yaşatmak isteyen zihniyetin çarpıtığı ayetlerin başında bu ayet gelir. Bu ayetteki “hımar” kelimesi geniş manalı bir kelime olup örtü manasına gelir. Eski Arap yazılarına bakılırsa hımarın yere konulan, masaya örtülen veya herhangi bir örtüyü tarif edebileceğini görürüz. Hımar, başı örterse başörtüsü olur, masaya konursa masa örtüsü olur. Allah eğer “hımar” kelimesi ile başın örtülmesini isteseydi “hımarürres” gibi bir vurgulama ile başörtüsü diyebilirdi: Böylece “res” kelimesi ile baş bölgesi vurgulanır ve örtü kelimesi olan “hımar” ile beraber başörtüsü net bir şekilde anlaşılırdı. Nitekim abdest alınmasıyla ilgili ayette başın sıvazlanması söylenirken, baş kelimesi Arapça karşılığı ‘res’ ile vurgulanır.

Üstelik ayette kapatılacak yerin yaka açığı olduğu geçer. Yani hımarın başı kapatması değil, ayette açıkça yaka dekoltesini örtmesi istenir. (Yaka açığı manasına gelen ‘cuub’ kelimesi hem bu ayet-

te kapanılacak bölgeyi belirtmek için, hem Hz. Musa'nın yaka açığına elini soktuğunu belirten ayetlerde geçer.) "Hımar" kelimesi sırf başörtüsü manasına gelse bile bu ayetten başı örtmek değil, yine yaka dekoltesini kapatmak anlaşılacaktı. Üstelik başörtüsünü Kuran'a maletmek isteyen zihniyet, açık bir saptırma yaparak "felyedribne" fiilini "salsınlar" diye tercüme etmeye kalkmıştır. Böylece ayeti okuyan "başörtüsünü yaka açıklarına salsınlar" şeklinde okuyacaktır. Oysa hiçbir şekilde "darabe" kökünden türeyen "felyedribne" fiili "salsınlar" manasına gelmez. Bu fiille örtünün yaka açığına konulması yani kapatılması anlatılır. Kuran'da salsınlar, indirsınlar manasında "felyüdnine" kelimesi kullanılır. Allah böyle bir ifade kullanmak isteseydi "felyedribne" fiili yerine "felyüdnine" fiilini kullanabilirdi. Bu örnek bize gelenekçi zihniyetin, kendi fikirlerini doğru çıkartmak uğruna gereğinde Kuran'daki kelimelerin manasını kaydırmaktan çekinmediğini göstermektedir.

Ayette diğer dikkat etmemiz gereken nokta "süsler" kelimesi ile neyin kastedildiğidir. Bizim kanaatimize göre "süsler" kelimesi ile özellikle "göğüsler" kastedilmektedir. Çünkü ayetteki tüm noktalarla mantıklı bir şekilde göğüs bölgesinin uyum sağladığı kanaatindeyiz. Birincisi, ayette yaka açıklarının kapatılması geçiyor, yaka açıklarından ise göğüsler gözükür. İkincisi, ayette gizlenen süslerin belli edilmesi için ayakların yere vurulmaması geçiyor. Ayaklar yere vurulduğunda vücutta belli olacak yer özellikle göğüslerdir. (sütüyenin o dönemde icad edilmediğini düşünürsek bu daha da iyi anlaşılır.) Üçüncüsü, ayetten kendiliğinden görünenler hariç süslerin kapanması söylenmektedir. Ne kadar kapatılmaya çalışılırsa çalışılınsın özellikle iri göğüsler, çeşitli fiziksel hareketlerde, hatta rüzgarın esmesiyle elbise yapışınca bile kendini belli edebilir. Ayetten bunun doğal olduğu anlaşılır. Dördüncüsü, ayette süslerin kimlerin yanında açılacağı söylenir. Kuran'daki diğer ayetlerden kadınların bir kısmının iki yıl gibi uzun bir süre çocuklarını emzirdiğini görüyoruz. Kadının, babası gibi yakınlarının yanında, çocuğu acıktığında ve ağladığında onu emzirmesi gerekebilir. Ayetteki bu açıklamanın özellikle bu konuda kadınlara büyük kolaylık sağlayacağı kanaatindeyiz. Tüm bu izahlara göğüs gibi uyan başka bir bölge bulunma-

dığı için süslerle özellikle göğüslerin kastedildiği sonucuna varabiliriz. Süsler kelimesinden ziynet, takı gibi maddelerin anlaşılama-ya-çağı ayetin bütünsel olarak ele alınmasıyla açığa çıkar. Çünkü ayette kadınların süslerini kendi kadınları yanında açabileceği geçiyor. Takı gibi maddeler tahrik unsurundan daha çok hava atma unsuru olabilir. Eğer bu hava atma olayı engellenilmeye çalışılıyorsa, buna ilk karşı cins erkekler yerine, aynı cinsten olan kadınlar dahil edilirdi. Ayrıca ayakları yere vurunca hangi ziynet, takı eşyası belli olur? Kendiliğinden gözüken ziynet, takı ne olabilir? Araf suresi 31’de ziynet eşyalarının mescid yanında giyilebileceğinin söylenmesi, takıların cami yanı gibi en kalabalık yerlerde de teşhir edilebildiğini, yani saklanmasına gerek olmadığını gösterir. Görüldüğü gibi mantıksal bir elemeye gidildiğinde ayetin özellikle göğüs bölgesinin kapanmasını vurguladığı anlaşılır.

KURAN’DA TESETTÜR KELİMESİ YOK

Günümüzde kadının kapanması için kullanılan “tesettür” ifadesi de Kuran’da geçmez. İslam adına etrafında bu kadar büyük fırtınalar koparılan bir kavramın, yani “tesettür” ifadesinin İslam’ın temel kaynağı olan Kuran-ı Kerim’de bulunmaması önemlidir. Demek ki “tesettür” kelimesi dîni bir kavram olarak sonradan oluşturulmuştur.

“Ayette geçen “humur” ve onun tekili olan “hımar” kelimesi kadınların başlarına örttükleri beze verilen özel isim değildir. Herhangi bir örtüdür. Bir şeyi örten şeye “hımar” yani o şeyin örtüsü denir.” Arapça sözlükler El- Mucem ul Vasıf, El Müncid, Lisan-ı Arap, Tacul Arus’dan “hımar”ın temel manasının “örtmek” olduğunu göstermektedir. Anlaşıyor ki mezheplerin yorumundan sonra “hımar” kelimesi ile sırf başörtüsünün anlaşılma-ya-çalışılması, bu sözlüklerde bu kelimenin bir manasının “başörtüsü” olmasını sağlamıştır. Fakat kelimenin temel manası mezheplerin kelimeleri tahrif etmesine rağmen bu sözlüklerden bile bellidir. Daha evvel açıkladığımız gibi ayette kapatılacak yerin yaka açığı olduğu söylenir, baştan bahsedilmez. “Arapça’da kadınların başlarına örttükleri şe-

yin özel adı “hımar” değil “mikna” ve “nasıf”tır. Hangi Arapça sözlüğe bakılırsa bakılsın “mikna(çoğulu mekani)” ve “nasıfın” hânimlerin başlarını örttükleri kumaşın adı olduğu yazılıdır.”

KURAN'DA ÜNİFORMA YOK

Kadınların kapanması konusunun daha da iyi anlaşılması için ikinci olarak Ahzab suresinin 59. ayetini de inceleyelim:

Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle cilbablarını(elbiselerini) üzerlerine giysinler. Bilinip incitilmemeleri için bu daha uygundur.

33-Ahzab Suresi 59

Bu ayetin anlaşılmasında kilit kelime “cilbab”dır. “Cilbab” Arapça’da gömlek, elbise gibi üste giyilen giysileri ifade eden bir kelimedir. Fakat hiçbir şekilde cilbab; belli bir yerden belli bir yere kadar örten giysi manasına gelmez. Gelenekçi İslamcıların kimisi kadının yüzü de dahil vücudunun tümünün örtülmesinin farz olduğunu, kimisi iki gözü, kimisi tek gözü dışındaki her yerini örtmesinin farz olduğunu, en ılımlıları ise yüz, eller ve ayaklar dışında her yerini örtmesinin farz olduğunu savunurlar. Oysa kadınların kapanmasıyla ilgili dinin tek kaynağı olan Kuran’da açıklananlar bu iki ayetle sınırlıdır. Yani kadınların başını örtmesi, peçe giymesi ve diğer anlatılan sınırlar Kuran’ın değil geleneklerin ve şahsi görüşlerin dine sokulmasının sonucudur. Eğer Allah böyle katı sınırlar çizmek isteseydi, bir ayette “Cilbaba; yüzünüz ve elleriniz dışında her yerinizi örtün” şeklinde bir sınırla kapanmanın sınırlarını çizebilirdi. Örneğin abdest ile ilgili ayette Allah, yıkanacak yerleri tek tek saymış ve “Dirseklere kadar ellerinizi yıkayın” gibi ifadelerle kesin sınırları koymuştur. Eğer Allah kapanmada da kesin sınırlar koymak isteseydi, bunu en azından bir cümleyle belirtebilirdi. Geçmiş kavimlerin başına gelenleri bile detaylarıyla anlatan Kuran, her şeyi açıkladığını kendisi söyleyen Kuran, eğer kapanmada sınırları belirlenmiş bir ölçü olacaksa ve bu bir tek cümleyle bile açıklanabilecekse, niye bu cümleyi içermesin? Bu açıklamanın olmaması, haşa Al-

lah'ın unutmuş olmasından değil, bilakis bu tarzda kesin bir sınır koymak istememesindedir. Yukarıdaki 33-Ahzab suresi 59. ayeti ele alırsak, ayette kesin hatları olmayan esnek bir ölçünün olduğunu görürüz. Ayetten, üzere alınan elbiseyle kadının bilineceğini, böylece incitilmeyeceğini anlarız. Kadın namuslu bilinirse, bilinmemeden dolayı bir incitilmeye uğramaz. Bazı insanlar namussuz, fahişe sandıkları kadınlara takılıp onları incitebilir. Ayet kadının üzerine elbise alıp bunu önlemesini sağlıyor.

Peygamber'in döneminde kadınların bir kısmının çıplaklığa yakın, göğüsleri açıkta dolaştığı, hatta İslam'ın hakimiyetinden önce putperestlerin Kabe'de haccı çıplak yaptığı söylenir. (Kurtubi, el Cami-il Ahkamil Kuran 7/189) 33-Ahzab suresi 33. ayetten de İslam'dan önceki cahiliye döneminde kadınların süslerini açığa vurduğunu anlayabiliriz. Kendi dönemindeki ölçüyü ve fahişe kadınların açıklığının derecesini bilen kadınlar, elbiselerini ona göre ayarlayıp bu tacizden kurtulurlar. Günümüzde de eğer böyle bir durum olursa; kadınlar, kendi yörelerini, geleneklerini, şartlarını gözönünde bulundurup, kendilerini fahişe tipli kadınlardan ayırıp tacizden kurtulurlar. Burada şuna dikkat edelim; kadınlar elbise giyip tanınmamaktan dolayı oluşan tacizden korunur. Toplumda kadın nasıl giyinirse giyinsin taciz edecek adamlar da olabilir. Ayet namuslu bilinmemeden dolayı oluşan tacizi önüyor ve bunu önlerken "daha uygundur" tarzında yumuşak ifadeler kullanıyor. Yoksa bazı erkeklerin beğendiği bir kadını terbiyesizce taciz etmesi bu ayetin konusu değildir. Ayetin esnek ve şartlara göre ayarlanacak ifadesinden anlaşılmaktadır ki kadın cilbabını (elbisesini) öyle giyecektir ki; çıplaklığıyla fahişe mesajı verenlerden ayrılacak, tanınacak ve böylece tacizden korunup, daha uygun bir hareket tarzında bulunacaktır. Kıyafet nasıl olmalıdır sorusu görüldüğü gibi ayetin içinde gizlidir; kıyafet ayetin amacına uygun olmalıdır. Eğer ki amaç yerine sınırlar önemli olsaydı ve bunda katılık gerekseydi, Allah ayeti ona göre indirirdi. Kapanmayı temel olarak bu iki ayet tarif etmektedir. Kapanmayı tarif etmemesine rağmen, kadınların giyimine değinen son ayetse 24-Nur suresi 60. ayettir:

Nikah arzuları kalmamış, hayızdan kesilen kadınların süslerini göstermeye çalışmadan siyablarını (giysilerini) çıkarılmalarında kendilerine bir günah yoktur. Sakınmak için iffetli davranmaları onlar için daha hayırlıdır. Allah İştendir, Bilendir.

24-Nur suresi 60

Bu ayette geçen “siyab” kelimesi de hiçbir şekilde belli bir yerden belli bir yere kadar olan bölgeyi kapatan bir elbise manasına gelmez. Bu ayetten, belli bir yaşa gelmiş kadınların, kıyafetlerine daha az dikkat edebileceğini anlıyoruz.

SICAKTA BAŞIN ÖRTÜLMESİ KÜLTÜRELDİR

Görüldüğü gibi Kuran’ın tarif ettiği kapanmada, İslam adına bugün uygulanan kapanma şekillerinin, peçelerin, çarşafların, başörtülerinin tarifi yoktur. Yani bunların temeli dinimiz değil, örflerin, geleneklerin dinselendirilmesidir. Peygamberimiz’in döneminde erkek, kadın birçok kişinin gelenek olarak başını örttüğü söylenir. Kıyafetlerin giyilişindeki temel sebeplerden birinin sıcaktan korunma olduğunu 16 Nahl suresi 81. ayette söylemektedir. Sıcak yörelerde başı örtmek, böylece güneşin etkilerinden, güneş çarpmalarından korunmak birçok sıcak iklimli bölgenin kültüründe vardır. Fakat ne yazık ki dinimizde kadının başının kapanması geleneği farzlaştırılmış, erkeğin başına sarık takması da sarıklı namaz kılanın 70 kat daha fazla sevap alacağı izahlarıyla dîni bir kıyafete dönüştürülmüştür. Oysa ne erkeğin sarığının, ne kadının başını örtmesinin Kuran’da geçmemesi, bunların dinsel bir nitelikleri olmadığı delilidir. Allah isteseydi “Erkekler sarıkla namaz kılın” veya “Kadınlar saçlarının tek teli gözükmeyecek şekilde başörtüsü taksın” izahlarıyla konuya açıklık getirirdi.

Günümüzde başörtüsü için yapılan şamata ve eylemleri görenler Kuran’da geçmeyen bu hükmün İslam’ın en temel hükümlerinden biri olduğunu, Kuran’da ısrarla üzerinde durulduğunu sanmaktadırlar. Geleneğin savunulması, radikal hareketlerin karşı radikaliz-

mi artırması, başörtüsünü birçok kere gündemin birinci maddesi yapmıştır. Başörtüsünü ısrarla savunup eylemler yapanlara, her eylemin, zıtlaşmanın sonunda, uğrunda bu kadar zahmete katlandıkları şeyin, din değil de gelenek olduğunu anlatmak daha da zorlaşmaktadır. Yapılan her eylem akıllı düşünmeyi, objektifliği kenara bırakıp, akılcılık, Kuran'ı samimi değerlendirme yerine örf'e sahip çıkmayı, inadı ön plana aldırılmaktadır. Başörtüsü yüzünden okulundan ayrılan bir kıza, "Başörtüsü diye, pardesülü kapanma diye bir şey dinde yok, sen din adına Arap örf ve adetlerine, Emevi ve Abbasi döneminin uydurmalarına sahip çıkıyorsun" deyince o kız sizi ne kadar objektif değerlendirebilir? Bu yüzden hepimiz dinci yobazlık kadar, kişisel hak ve özgürlükleri kısıtlayan; başörtüsü, kıyafet yasağı gibi gereksiz uygulamalarla insanları radikal çizgilere iten yasaklamacı kafalarla da mücadele etmek zorundayız. Çünkü bu kafalar ancak dinci yobazlığın ve radikalizmin artmasına sebep olurlar.

KADINLARI POŞETE SOKMA

Kuran'da gerekli malzemeyi bulamayan gelenekçilik , uydurma hadislerle, uydurma yorumlarla, mezhep izahlarıyla kadınları poşete sokulmuş şekilde kapatacak malzemeyi türetmiştir. Kuran'da 33-Ahzab suresi 52. ayette Peygamber'in, bu ayetin inişinden itibaren güzelliği hoşuna giden bir kadın dahi olsa, artık evlenmesinin helal olmadığı söylenir. Demek ki Peygamber'in döneminde kadınların kıyafetleri kimin ne kadar güzel olduğunu bilmeyi engellemiyordu. Oysa mezheplerin izahlarındaki çarşıftan, peçeden, başörtüsünden hangi hanımın ne kadar güzel olduğu nasıl anlaşılabilir? Birçok konuda olduğu gibi bu konuda da Kuran'ın gözardı edildiğini görüyoruz.

Her zaman olduğu gibi uydurma hadislerle dolu kitaplardan ise, işe gelen hadis alınmış, işe gelmeyen hadis görmezlikten gelinmiştir. Oysa hadis külliyatında Peygamber döneminde kadın ve erkeklerin aynı kaptan abdest aldıkları da geçer.(Bakın Buhari, vudu 43-Ebu Davud, taharet 39- İbni Mace, taharet 36-Nesai, taharet 56) Abdeste konu yerler ayak, dirseklere kadar eller, yüz ve baş olduğuna göre bu hadisten kadınların erkeklerle karışık ve başı açık olduk-

ları anlaşılır. Oysa gelenekçi İslamcılık bu hadisi yorumlayarak atar ve kendi kafasına uygun diğer malzemelere sarılır. Peki madem kadının sizin söylediğiniz şekilde kapanmasının açık bir hüküm olduğunu söylüyorsunuz, niye ayrı ayrı kapanma şekillerini savunuyorsunuz? Neden kiminiz peçe farzdır, kiminiz ise değildir diyor? Neden kiminiz kadınların elleri gözükemez deyip yaz-kış kadınlara eldiven giydiriyor da, kiminiz kadınların elleri gözükabilir diyor? Neden kiminiz çarşaf dışında hiçbir şeyle kapanamaz diyor da, kiminiz pardesü ile de olabilir diyor? Hiç şüphesiz kesin sınırlı bir hüküm olsa, böyle ayrı ölçüler çıkmazdı. Tüm bu ayrı ölçüler, hükümler kapanma konusunda geleneklerin, örfün, Emevi, Abbasi döneminin kadına bakış açısının dinselleşmesinin neticeleridir. Her bir ayrı kapanma modeli de “Allah’ın isteği tam budur.” diye savunulup sanki Allah’ın aynı konuda beş-on tane ayrı görüşü varmış gibi bir komedi ortaya konulmuştur. Allah’ın kadınların giyinmesi konusundaki hükmü yukarıdaki 3 ayette bellidir ve bunlardan anlaşılan neyse kadının giyim tarzı öyle olmalıdır. Verilen esneklik de, tam bir sınırın olmaması da muhakkak hikmetlidir. Çünkü Kuran’ı indiren hikmetli olan Allah’tır ve Allah bu dini yüzlerce yıllık zaman dilimine, apayrı kültürlere, apayrı adetlere, apayrı iklimlere indirmiştir. Ayetlerdeki esneklikler dinimizin her şart ve zaman dilimine uyumunu sağlayan Allah’ın rahmet ve hikmetleridirler. Emeviler’in, Abbasiler’in kendi görüşlerini dondurup, Allah’ın görüşünü kendi bakış açılarına hapsedmeye çalışmalarından dinimizi kurtarmak hepimizin Allah’a karşı borcudur.

TEK GÖZ İZAHİ

Buraya kadar Kuran’ın kapanma ile ilgili ayetlerini gördük. Şimdi de gelenekçilerin vardığı uçuk sonuçları görelim: Şafii ve Hanbeli mezheplerinde kadının istisnasız tüm vücudu her zaman kapanması gereken bölgedir (yüz ve eller de dahil). Hanefi ve Maliki mezheplerinde ise bir tek eller ve yüz, o da fitne olmayan koşullarda açık olabilir.(Sabuni Tefsirul Ayatıl Ahkam 2/154,155) Es Suddi: “Kadın gözlerinden birini ve yüzünün açık kalan göz kıs-

mındaki tarafını kapatır. Sadece bir göz açıkta kalır.” Ebu Hayyan: “Endülüs’te adet böyle idi. Kadının bir gözünden başka hiçbir yeri görünmezdi.”(Ebu Hayyan, El Bahrul Muhit) Şafii imamı kadının kesilmiş olan tırnaklarına dahi bakmayı yasaklamışlardır.(İbni Hacer el Heytemi, İslam’da Helal ve Haramlar 2/13) İslam’ın kadına farz kıldığı örtünme kadının yüzünü de içine almaktadır.(Fıkhus siyre sf:240) Kadının, yabancı erkeğin göğsüne, sırtına, bacağına lezzet korkusu olmasa bile bakması caiz değildir. Yüz ise fitne açısından ayaktan, saçtan ve bacaklardan daha ileridedir. Bu kısımlara bakmak ittifakla haram olduğuna göre, yüze bakmak da evveliyetle haram olması gereken bir fiildir. (Sabuni, Revai 2/156)

Gelenekçilikte varılan uçuk sonuçlar saymakla bitmeyecek kadar çoktur. Yukarıda gördüğümüz gibi bırakın kadının komple kapanması gerektiği, kadının kesilen tırnağının bile görülemeyeceği iddialar arasındadır. Tüm bu izahları yapan gelenekçilerin sanki dinin tek kaynağının Kuran olduğunu kabul ediyorlarmış gibi “hımar” kelimesini ve ayetleri çekiştirip, Kuran’ı kendi kafalarındaki modele örnek gösterme çabaları şaşılacak bir tutumdur. Asıl sorun kadının kalktığı yere oturulamayacağını, hiçbir yönetici vasfı olmadığını, erkeğin kölesi gibi olması gerektiğini, kadınların çoğunun cehennemlik olduğunu zanneden zihniyette olmaktır. Başörtüsü ve diğer kapanma çeşitleri kitabın 21. bölümünde gördüğümüz zihniyetin sonucudur. Fakat günümüzde başörtüsünün özel bir yer kazanması mevcut gösteri ve eylemlerin neticesidir. Yoksa başörtüsünün kadının kalktığı yere oturulamayacağı izahından bir farkı yoktur. Başörtüsünün bu kadar tartışılması çağımıza mahsustur. Çünkü uydurmaların ortaya atıldığı ilk dönemlerde tartışma konusu “Kadının hangi bölgelerinin dışındaki yerler gözükebilir?” şeklindeydi. Tartışma “Tek göz mü, çift göz mü, tamamen peçe ile mi?” şeklindeydi. Bu dönemde kadınları tamamen kapatanların çoğu başörtüsü değil, çarşaf gibi tepeden tırnağa örtüleri kullanıyorlardı. Görüldüğü gibi başörtüsünü “hımar” kelimesiyle açıklamaya kalkmak yeni bir gayrettir. Daha eski yıllarda “hımar”ı peçe şeklinde tanımlama gayretleri, bugünkü başörtüsü gayretlerinin önündeydi! Aslında Kuran bu izahların hiçbirine geçit verecek izahlar içermez. Yoksa Kuran kesi-

len tırnağınızı göstermeyin mi diyor? Kuran peçe ile yüzünüzü örtün mü diyor? Kuran'da saçınızın tek telini göstermeyin deniyor mu? Saçın kapanmasına dair bir açıklama var mı? Peki, başınızı örtün diye hiçbir ifade var mı? Madem ki Kuran'da tüm bu izahlar yok samimi bir şekilde Kuran dışı kaynakları kullanıp bu uygulamaları çıkardığınızı itiraf edin. Kuran'ın kadınların giyimiyle alakalı 3 ayeti de, diğer izahlar da ortadadır. Hiç olmazsa kendi fikriniz içinde samimi olun, Kuran'ı çekiştirmeyin. Ayrıca şunu da belirtelim ki Kuran'da namaz kıyafeti diye ayrı bir kıyafet yoktur. Başörtüsü, peçe, çarşaf diye dinimizde bir şey olmadığına göre, elbette ki namazda da bunları giymenin bir mecburiyeti yoktur.

FUTBOL OYNAYAN ERKEKLER SEYREDİLEBİLİR Mİ?

Gelenekçiler kadınların kapanması ile ilgili bu izahları yaparken, erkekler için de Kuran'da olmayan birçok zorluk getirmişlerdir. Erkeğin diz ile göbek arasını örtmesinin farz olduğu kimi mezheplerin uydurmasıdır. Gerçi Peygamber'in baldırının gözüktüğüne dair de hadis vardır ama, bazı mezhep imamı öbür hadisi beğenip erkeğin baldırı ile dizinin arası gözükemez demişlerdir. Üstelik erkeklerin birbirinin diz ile göbek arasına bakmasının da haram olduğuna kanaat getirilmiştir. Bu izaha göre futbol, basketbol gibi erkeklerin şortla oynadığı oyunları da seyretmek haram olur. Türkiye'de yaygın olan Hanefi mezhebinin koyu savunucusu televizyonlar, kendi mezheplerine göre haram olmasına rağmen; futbol, basketbol gibi sporların maçlarını hiç çekinmeden göstermektedirler. Bu da bizzat bu grupların kendi inançlarında ne kadar samimi olduklarının bir göstergesidir! Erkeklerin sarı ve kırmızı giymeyeceği de yine mezheplerin İslam'ının uydurmalarından birisidir. (Bakın Müslim libas 27 ve Mişkat 2/1247) Erkeklerin parlak olanlarının peçe giymesi gerektiği izahı da gelenekçi eserlerdeki bir izahtır. Sakal konusunda yapılan izahlar ise tam bir felakettir. Diyebiliriz ki kadında nasıl başörtüsü uydurma bir dîni sembole dönüştürülmüşse, erkekte bu sembolün bir karşılığı varsa o da sakaldır.

Sakal bırakmak sünnet, başörtüsü farzdır izahları yapılabilir, ama sakalı bırakmaya sünnet diyenler garip bir mantıkla kesmeye haram demişlerdir. Türkiye'ye hakim olan en büyük mezhep Hanefiliğe ve diğer mezhepler Maliki'ye, Hanbeli'ye göre sakalı kesmek haram görülmüştür. (Halil Günenç, İslam'da Kılık Kıyafet ve Örtünme sf:177) Tabi ki diğer uydurmalar gibi erkeklerin sakal bırakması gerektiğine dair bir izah Kuran'da yer almaz. Fakat mezheplerin İslam'ını savunanlar: "Allah sakal çıkarıyor, sen kesiyorsun. Sonra Allah yine sakal çıkarıyor, sen Allah'la savaşmış bir daha kesiyorsun..." gibi enteresan açıklamalarla sakalı kesmenin, Allah'la savaşmak anlamına geldiğini halka anlatmaktadırlar. Allah'a şükür ki Allah kitabı Kuran'da her türlü detayı verdi ve böyle saçma uygulamaları savunan fıkıh ve hadis kitaplarına bizi muhtaç etmedi. Ne mutlu Kuran'ın yeterliliğini anlayanlara. Ne mutlu Kuran'a güvenenlere.

Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu?

29-Ankebut Suresi 51

23. BÖLÜM

KURAN'I ÜFÜRÜK KİTABI YAPANLAR

Kitabımızda Kuran dışı kaynakların neden din olamayacağını anlatma gayretindeyiz. Bunu yaparken özellikle mezhepler ve hadisler aracılığıyla yapılan tahribatı belgelemeye çalışıyoruz. Bu bölümde farklı olarak mezhep ve hadislerde bile yer almamasına rağmen, kimi cahillerce din sanılabilen hurafeleri ve bu hurafeleri dinci kılıklı adam veya yayınevlerinin sahiplenmesiyle dinimizde yapılan tahribatı göstermeye çalışacağız.

EVLİYALARDAN MEDET UMMA

Evliya diye bilinen kimselerin mezarlarında ip bağlamak, mum yakmak, tel çekmek en sık rastlanan hurafelerdir. Bir yazar şahit olduğu trajikomik olayı şöyle anlatır: “ Bir Bursa gezisinde Osman Gazi türbesinin ve itfaiye kulesinin bulunduğu tepeye çıkmıştım. Etrafı demir korkuluklarla çepeçevre sarılı tepede bir bankın üzerine oturmuş, şehrin o güzelim manzarasını seyrediyordum. Bir ara korkulukların yanında kümelenmiş bir grup kadının yamaçtan yükselen ağaçların dallarına bezler ve ipler bağladığına tanık oldum. O kubbeli mubbeli türbeleri bırakıp da neden bu ağaca dadandıklarını merak ederken söz konusu ağacın el yetişmesi mümkün olmayan, hatta kuşların bile zor konacağı dallarının üzerinde de birtakım bez

parçaları bulunduğunu görünce hayretler içinde kaldım. Merakla sağa sola sordum. Bir bilen çıkmadı. Yamaçtaki ağaçların zirvesine o bezlerin nasıl takıldığını kimse açıklayamadı. Sonunda o bölgenin yerlilerinden biri doğru açıklamayı yaptı. Meğer eskiden iftar ve sahur zamanlarını bildirmek için otuz metre ötedeki itfaiye topları kullanılmış. Bu topların ağzına sıkıştırılan bez parçalarının bir kısmı yamaçtaki ağaçların dallarına çarpıp takılmış. Böylece türbele-ri ziyarete gelen kadınlar tarafından evliya türbesi olduğu zannedilmiş ve ip bağlanmaya başlanmış. Şimdi buraya gelen kadınlar, burada büyük bir evliyanın yattığına ve duaların kabul edildiğine inanıyorlarmış!” Ne yazık ki günümüzde böyle garip adetli, mumlu, bezli türbe ziyaretlerini yapanlar kendilerini “ inançlı” diye adlandırıyorlar. Halkın bir kısmı da bu tarz, İslam’a zıt davranışlar sergileyenlerin “inançlı kişi” olduğuna inanıyor. Oysa bu inanç her neyse Kuran’ın inancı olmadığı kesindir. Bu tarz fiilleri sergileyenler, Kuran’ı üfürük kitabı gibi değerlendirirken, ıslık çalma, gece aynaya bakma tipindeki yasakları dîni bir hüküm, dînin bir gereği sanmaktadırlar.

Dine sokulan ve dinin bir parçası olarak gösterilen bu hurafele-ri, bunları savunan kaynaklardan öğrenmek istiyorsanız size Pamuk yayınevini “Kuran-ı Kerim’in Havas ve Esrarı” kitabı ile Kudret Şandra’nın derlediği “ Dert Sizde, Derman Bende, Şifa Reçeteleri” kitabını öneriyoruz. Gerek yayınevi, gerek kitabın ismi, gerek yazarın kimliği kitapların dîni kimlik kazanmasına sebep olmaktadır. Zaten binlerce hurafe ile dinin zorlaştırıldığı yetmiyormuş gibi, “dîni özel bilgiler” gibi takdim edilen hurafeler, Kuran’ın güzel dinini tanımayanların dîni; saçma, mantıksız, uydurma sanmalarına sebep olmuştur. Size yüzlerce hurafeyi sayamayacağımız için, bu iki kitaptan on örnek hurafeyi yazmakla yetineceğiz. Bu hurafelerde Allah’ın mübarek kelamı, rehberimiz Kuran’ın surelerinin nasıl kullanıldığı ayrı bir ibret vakasıdır:

1. Örnek Hurafe: Rum suresinde geçen bu üç ayeti kerime ile, Es Saffat suresindeki bu üç ayeti kerimeyi okumayı adet haline getiren kimselerin denizler, yahut da çöllerdeki kumlar kadar günahı olsa yine de Cenabı Hak bağışlar derlerdi. Bir kimse bu surenin ta-

mamını ağız kısmı dar olan cam bir kap içerisine yazar ve hasta olmasını istediği kimsenin evine bırakırsa, o evde bulunanların tamamı derhal hastalanırlar. Hatta o eve, evin yabancıları olan bir kimse dahi girse derhal hastalığa yakalanır...

2. Örnek Hurafe: Sancıdan kıvranan bir hasta üzerine Mücadele suresi okunursa sancısı geçer ve tatlı tatlı uykuya dalar. Gece ve gündüz bu sureyi okumaya devam eden kimse hırsızlara karşı korunur. Surenin tamamı bir kağıt üzerine yazılıp herhangi bir mahsul üzerine atılırsa, o mahsul her türlü haşerenin tahribatından kurtulur, bolluk ve bereket meydana gelir.

3. Örnek Hurafe: Bir kimse Maun suresini ev eşyası üzerine okuyup üfürse, kırılmaktan ve kaybolmaktan kurtarılmış olur. Bu surenin okunmasını alışkanlık haline getiren kimsenin sözü her yerde geçerli olur. Hiç kimse bir dediğini iki edemez.

4. Örnek Hurafe: Para biriktirip zengin olmak isteyenler her namazın sonunda Humeze suresine devam etmelidirler. Bir kimseyi teşhir etmek için de 101 adet biber üzerine okunup, niyet edilene yakılır.

5. Örnek Hurafe: Sık sık hamamcı olan kimseler, bir şap üzerine Tarık suresi'ni okuyup, yastığın altına kor ve bu şekilde uyuduğu taktirde hamamcı olmaktan kurtulur.

6. Örnek Hurafe: Basur hastalığına yakalanan kimse namazların sonunda Ala suresini yedişer defa okursa hastalığı geçer. Cuma ezanında yazdırıp üzerine alan, kıskançlık, nazar ve sihre karşı kendini korur.

7. Örnek Hurafe: Felak suresini bir kağıt üzerine baştan sona yazıp, ayın son Cumartesi günü güneş doğmadan ve yedi kuyudan alınacak, güneş görmemiş kuyu suyuna çivit mürekkebi ile yazılıp silinerek, herhangi bir düşmanın üzerine, 41 kere de kapı eşiğine okunarak, o evde geçimsizlik çıkmasına ve ayrılmalara sebep olunur.

8. Örnek Hurafe: Bir çirişe 7 ilmik atılır. Birinci ilmiğe ..., ve yedinci ilmiğe Sure-i Kevser okunur. Her düğümde: "Yarabbi fila-

nın şehvetini, cinsel organını aklını fikrini 360 beden azası ile 72 endamı ile bağladım ve düğümledim.” Bu çiriş rüzgara karşı asılır. İcap ettiğinde çözmek için kaybolmaması da şarttır.

9. Örnek Hurafe: İçinde 17 Mim harfi bulunan Ayetel Kürsi’yi yine bir çiriş alıp bakire bir kıza 17 kez düğümlenecek şekilde ilmik atılır. Her ilmige 10 adet Ayetel Kürsi okunur... Kimin için niyetleniyor, ne için isteniyorsa “ Ya Rabbi falanın şehvetini, dilini ya da yolunu bağliyorum. Ayetel Kürsi’deki İsmi Azamın ve esma-i ilahiyenin yüzü hürmetine düğümledim.” diyerek bakire kıza bir düğüm atılıp, işaretle hiç konuşmadan 17 ilmik böylece düğümlenir ve 170 adet Ayetel Kürsi okunmuş olur. Bu okunmuş çiriş karanlık bir yerde ağır bir taş altına konarak muhafaza edilir.

10. Örnek Hurafe: Erkekliği bağlı bir şahsın çözülmesi için; temiz bir kağıda Ayetel Kürsi, diğer bir kağıda da Sure-i Haşr’ın son dört ayeti ile Amener Resuli ayeti kelime olarak ayrı harf harf yazılır. Ayetel Kürsi sağ kola, diğer yazılı Amener Resuli ve Haşır Suresi sol kola bağlanır. Sonra hiç kullanılmamış bir baltanın deliğinden bağlı erkeklik uzvunu geçirip işer...

KURAN ÜFÜRÜK KİTABI DEĞİLDİR

Kuran’ın bu istismar edilişi Edip Yüksel “İlginç Sorular” kitabında benzer örneklerle anlatılır ve devamında şöyle der:

Kuran

Bizleri doğruya ulaştıran bir rehber (**Huda**)

Yolumuzu aydınlatıcı bir ışık (**Nur**)

Doğruyu yanlıştan ayıran bir ölçü (**Furkan**)

İhtilaf içinde bocalayanlara bir delil (**İlim**)

Tüm beşeriyet için bir mucize (**Ayet**)

Kalplerinde manevi hastalık bulunanlara bir ilaç (**Şifa**)

Sıkıntıdaki müminlere bir müjde (**Büşra**)

Tüm insanlara bir öğüt ve hatırlatma (**Zikr**)

- Her şeyi detaylı olarak açıklayan bir yasa (**Mufassal**)
 Düşünenlere bir bilgelik kaynağı (**Hikmet**)
 Her şeyi açıklayan bir kitap (**Tıbyan**)
 Haklıyı belirleyen bir kanıt (**Beyyine**)
 Müminler için bir bağış (**Rahmet**)
 Geride kalmayıp ilerlemek isteyenler için bir uyarı (**Zikra**)
 Akleden müminler için apaçık bir kitap (**Kitabul Mümin**)
 Adalet arayan toplumlar için evrensel bir yasa (**Hüküm**)
 Peygamber'in risaletini devam ettiren ölümsüz bir elçi (**Resul**)
 Birbirine düşmüş insanları birleştirici bir ip (**Hablullah**)
 Müslümanlar için kıyamete dek yaşayan bir önder (**İmam**)
 Dirileri uyarısın diye gönderilen bir kitap (**Kuranun Mübin**)

İşte böyle nitelikteki bir Kitab'ın tüm bu niteliklerini gizlemek ve amacı dışında kullanmak için insanlardan ve cinlerden olan şeytanlar elele vermişler ve ne yazık ki bu şeytani tuzaklarına insanların çoğunu düşürmüşlerdir. İnsanları ortak koşuculuğun ve zulmün karanlığından Allah'a imana ve adaletin aydınlığına çıkaracak bir rehber olan Allah'ın kitabını yüzyıllardır sahtekarlar ve cahiller bir aspirin veya bir merhem gibi değerlendirmiş ve mikroplu üfürükleriyle istismar etmişlerdir. Allah'ın yüce kelamını basur, ishal, kabızlık gibi hastalıkları iyileştirmede büyüvari yöntemlerle kullanarak Kuran'a hakaret eden ve uydurdukları yalanları Allah adına halka yutturan üfürükçüler ve muskacılar toplumumuza çok büyük zararlar vermişlerdir.

- 1-De ki: Sabahın Rabbine sığınırım.
- 2-Yarattıklarının kötülüğünden
- 3-Çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden
- 4-Düşümlere üfrenlerin kötülüğünden
- 5-Ve kışkandığı zaman kıskananın kötülüğünden.

113- Felak suresi 1-5

Allah düğümlere üfürenlerin kötülüğünden, bu tip büyüvari hareketlerin kötülüğünden kendisine sığınmamızı Kuran'da söylerken, Kuran'ı üfürme, düğümlere üfleme gibi yollarda kullanmak ne yaman bir çelişkidir! Uyduruk karelerde sureleri ve Arapça harfleri kullanarak yazılan muskalara, tıslımlara, efsunlara kudsi, mübarek, dîni bir hava verilmiş ve din namına özellikle halkın cahil kesimleri yüzyıllardır kandırılmıştır. Kuran'ın musikisi yerine manası, üfürülmesi yerine okunması, ölümlere hitabı yerine canlılara hitabı asil olmadıkça bu kaos, bu rezalet ne yazık ki devam edecektir.

EVLİYA ALDATMACASI

2- Bu kitap onunla uyarman için ve inananlara hatırlatıcı olarak indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın

3- Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka evliyaya(dostlara) uymayın. Ne kadar az hatırlıyorsunuz?

7- *Araf Suresi 2-3*

Allah Kuran'a uymamızı ister. O'ndan başka evliyaya uymamamızı söyler. Oysa günümüzde hurafelerle dolu bir çok kitabın yazarı Kuran'da kullanılan "evliya" kelimesiyle isimlendirilip kitapları Marifetname(bir sonraki bölümde inceleyeceğiz) diye, ilmihal kitabı diye, hadis, tefsir, mezhep kitabı diye satılmaktadır. Kuran'ın insanların uyduğu yanlış adres olarak evliyayı göstermesi ve günümüzde Kuran dışı kaynak ve insanlara uyanların bu kaynak ve yazarları Kuran'da geçen aynı kelimeyle isimlendirmeleri ilginçtir. ("Evliya" Arapça'daki "veli" kelimesinin çoğulu olup "dostlar" demektir.) Kuran'ın kelimeleri bu şekilde kullanmasına rağmen mezhepçi zihniyet kendi mezhep büyüklerinin evlialık delillerini göstererek(!) (Kuran'ın bu tarz kullanımına karşın mezhepçi literatürde evliya kelimesi insanüstü, adeta süpermen kişi manasında kullanılır) onların eserlerinin de dinin kaynağı olduğunu ispatlamaya gayret eder.

Para için önüne geleni basan yayınevleri, aklından her geçeni yazan yazarlar, bunları rekortmen yapan cahil alıcılar, Kuran'ı rehber yerine üfürük uygulayıcısı yapanlar oldukça, halimiz bakalım ne

olacak!.. Hele bir de bu üfürükçüleri din adamı, hoca sananlar yok mu!.. Bu üfürükçülere gidip muskasına, göbeğine efsunlu dualardan yazdırıp medet umanlar... Bunlara paraları verip şifa isteyenler, fakat Allah yolunda zekata geldi mi üfürüğe harcadığının yarısını harcamayanlar... Kurşun dökmeye üşenmeyip, namaz söz konusu olduğunda üşenenler... Kuran'ı 40 bohça içinde duvarda tutup, eline alıp manasını anlamak, hayatın rehberi yapmak için okumayanlar...

24. BÖLÜM

BİR REZALETNAME: MARİFETNAME VE BİLİMSEL GERİLİĞİN KÖKENİ

Kuran evde bohçalar içinde sarılı, okunmadan dururken dini yayınlar adı altında öyle kitaplar satılmakta ve okunmaktadır ki buna akıl erdirmek hiç mümkün değildir. Bu bölümde 250 yılı aşkın bir süredir rekor düzeyde satan, hala sadeleştirilip farklı yayınevleri tarafından tekrar tekrar basılan Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetnamesi'ni inceleyeceğiz.

İLİM, İRFAN OKYANUSUNUN KİTABI

Erzurumlu İbrahim Hakkı, gelenekçi dini savunanlar tarafından büyük alim, ilim ve irfan okyanusu olarak takdim edilir. İbrahim Hakkı'nın Marifetname'deki izahlarına geçmeden, bu kitabı öven açıklamalara bir iki örnek vereceğiz. Bu övücü açıklamaları aklınızda iyi tutarsanız İbrahim Hakkı'nın değerli (!) açıklamalarını okuduğunuzda daha iyi değerlendirebilirsiniz. Kitsan tarafından 1984 yılında basılan Marifetname'nin 2. sayfasında İstanbul Müftüsü Se-

lahattin Kaya'nın takdimi şöyledir. "Yazıldığı asırlara ışık tutan, günümüze kadar değerinden bir şey kaybetmeksizin dini eserler arasında müstesna bir yer işgal eden Marifetname'nin tekrar irfan hayatımızda yer alması sevindirici bir olaydır."

Bedir Yayınevi ise Erzurumlu İbrahim Hakkı'yı tanıtırken, bizim gibi mezhepleri eleştirenleri ve sonuç olarak da Marifetname'yi de eleştirenleri kınayarak ve İbrahim Hakkı'yı överek okuyucularını bu muazzam (!) esere hazırlar: "Bu kitabın müellifi Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretleri zahir batın ilimlerinde son derece yüksek bir mevkiye sahip olup, hem ulema-i amilinden, hem de meşayihî kiramdan bir zat-ı celil-ül kadirdir. Kendisini rahmetle anar, onun ve diğer piranın ruhaniyetlerinin bizimle beraber olmasını Hak Teala'dan niyaz ederiz. Müellif hazretleri Ehl-i Sünnet Vel Cemaat mezhebindedir. Zaten hem itikad ve hem amelde tek yol Sünniliktir. Zamanımızda İslâm dünyasında ve bu arada memleketimizde türeyen bazı gafil ve cahiller Ehl-i Sünnet yolundan saparak yüce dinimizin safiyetini bozmak istemektedirler. Reformcular, Vehhabiler, Selefiye cereyanı salıkları, mezhepleri inkar edenler, mezhepleri birbirine karıştırmak isteyenler, İran Rafizilerinin peşine düşenler, din perdesi altında hizipçilik, anarşi ve terör kundakçılığı yapanlar ortalığı ifsad etmektedirler. Tüm mü'min kardeşlerimizin bu zararlı bidat cereyanlarına karşı son derece uyanık bulunmaları, onların aldatıcı propagandalarına kanmamaları ve Ehl-i Sünnet mezhebine sınıksız sarılmaları lazımdır. Ta ki dinimiz yücelsin, ümmetimiz selamet bulsun. Marifetname'nin bu baskısı büyük emeklerle hazırlanmış gerektiği zaman selahiyet sahiplerine danışılmış ve elden geldiği kadar eksiksiz bir eser vermek için gayret sarf edilmiştir. Türkiye'mizin yetiştirmiş olduğu büyük İslâm alimi ve arifi olan Şeyh İbrahim Hakkı Erzurumi hazretlerinin Marifetname'si eski tabirle bir muhital maariftir yani bir ilim ve irfan okyanusudur. Baştan sona kadar inceliklerle, hikmetlerle dolu bir hazinedir. Böyle bir eseri milletimize sunmaktan bahtiyarlık duyuyoruz ve bizi buna muvaffak kıldığı için Halıkımıza hamdu senalar ediyoruz." Bedir Yayınevinin kitabı takdimi bu şekildedir.

Birazdan vereceğimiz örnekleri incelemeniz Ehli Sünnet alimi diye gösterilenlerin seviyelerini anlamanızı, dini yücelttiklerini sanırken neler yaptıklarını, bunun yanında bunları öven mezhepçi zihniyeti eleştirmekte isabetli veya isabetsiz olduğumuzu belirlemenizi sağlayacaktır.(Eğer bu kitabı almak isterseniz İbrahim Hakki'nın yaptığı Cennet haritasını da kapsayan bir kitabı alın. Ne yazık ki Marifetname'nin bazı baskıları bu çok değerli(!) haritayı kitaptan çıkarmış bulunuyorlar.) Değerlendirmelerinizi daha rahat yapabilmeniz için Marifetname'den (Başlıklar bize aittir) örneklere geçiyoruz:

MELEKLERİ KORKUTAN YAKUT GÖZLÜ YILAN

Bütün bu saf saf olan meleklerin ötesinde bir büyük yılan vardır. Arşı azamı başı kuyruğunun üzerine gelmek üzere çevrelemiştir. Başı beyaz inciden, bedeni sarı altından ve gözleri kırmızı yakuttan yaratılmıştır. Her bir tüyünün dibinde bir meleğin tespih ettiği yüz bin kanadı vardır. Bu sarı yılanın tespihinin sesi diğer bütün meleklerin tespih seslerini bastırarak onlara korku verir. Ağzını açtığı zaman gökleri ve yeri bir lokma etmesi mümkündür. Eğer o büyük yılanı ilham olunmasa idi, onun sesinin heybetinden bütün mahluklar helak olurdu.

ALTI YÜZ KANATLI, ALTMİŞ BİN TELEKLİ MELEK

Birisi Cebrail aleyhis-selamdır ki altı yüz kanadı vardır. Her birinin yüz teleği vardır ki her teleğin uzunluğu Batı ile Doğu'nun arası kadardır. Tüm kanatları renkli nurlarla olmakla beraber, büyük cüssesi kardan beyazdır. Ayakları yerin altına kadar uzanır. Kanadının bir tüyü ile dağları devirecek kadar kuvvetlidir.

YEDİ GÖK

.... Bunun altında dördüncü gök vardır ki beyaz gümüştedir. Bunun ismi Erkalun'dur. Buranın melekleri at suretindedir. Reisle-

rinin ismi Kabail'dir. Bu dördüncü göğün bekçisidir. Bunun altında üçüncü gök vardır ki sarı yakuttandır. Bunun ismi Maun'dur. Buranın melekleri kartal suretindedir. Reislerinin ismi Saftail'dir. Bu üçüncü göğün bekçisidir.

KULPLU GÜNEŞ VE KILIFLI AY ARABALARI

Allah sözü edilen derya içinde Güneş için üç yüz altmış kulplu elmastan bir araba yaratıp, üzerine Güneş koymuştur. Güneş'i arabası ile doğudan batıya doğru çekip götürmeleri için her kulpundan tutacak bir melek tayin etmiştir. Ay içinde Hak Teala üç yüz kulplu sarı yakuttan bir araba yaratarak, üzerine Ay'ı yerleştirmiştir. Ay'ı arabası ile doğudan batıya çekip götürmeleri için her kulpu tutacak bir melek tayin edilmiştir. Ayrıca Ay için cevherden altmış kulplu bir kılıf yaratmış, her kulptan tutacak altmış melek tayin etmiştir. Ay'ın arabasını götüren melekler onu her gün Güneş'ten uzaklaştırdıkça, kılıfını tutan melekler de kılıfı her gün Ay'dan biraz daha sıyrarak Güneş ile Ay karşı karşıya geldiğinde kılıfından tamamen çıkıp dolunay halinde görülür. Sonra Ay'ı Güneş'e melekler yavaş yavaş yaklaştırdıkça kılıfını da diğer taraftan her gün biraz daha yaklaştırıp Ay Güneş'e iyice yaklaştığında kılıfını Ay'a tamamen giydirirler. Kıyamete kadar bu şekilde devam eder. Bu sebepten Ay bazen hilal, bazen yarım ay, bazen dolunay şeklinde görülür.

KIRK BİN BAŞLI, KIRK BİN AYAKLI, KIRK BİN BOYNUZLU KIRMIZI BOĞA LİYUNAN

Hak Teala yedi göğün her birisini balıklar gibi binlerce çeşit yaratıkla dopdolu etmiştir. Yedi göğün duvarı olan Kaf Dağının ötesinde bir büyük yılan yaratmıştır. Yılan büyük dağı halka gibi kuşatıp başını kuyruğu üzerine koymuştur. Kıyamete kadar Hak Teala'yı yüksek şaniyla tespih eder. Bu denizler ortasında yedi yer bir gemi gibi hareketli ve huzursuz iken, Hak Teala bir büyük melek tayin etmiştir ki; yerlerin etrafını kavrayıp, bir omuzu üzerinde sakin kılmıştır. Sonra Hak Teala, o meleğin ayağı sağlam dursun di-

ye yeşil yakuttan büyük bir kare biçiminde kaya yaratmıştır ki, onun en üst düzeyinde bin vadi yaratıp, her birini bir deniz ile ve her denizi binlerce çeşit yaratıkla doldurmuştur. Daha sonra Hak Teala o kayayı sabit tutmak için bir büyük kırmızı öküz yaratmıştır ki onun kırk bin başı, kırk bin boynuzu, kırk bin ayağı vardır. Her iki ayağı arası bir yıllık yoldur. Kayayı boynuzları ve sırtı üzerine yerleştirmiştir. Bu öküzün adı Liyunan'dır. Sonra Hak Teala onun ayaklarını sabitleştirmek için bir büyük balık yaratmıştır ki yedi deniz onun ağzında bir damla gibidir. Sonra Hak Teala o balığın altında bir büyük deniz yaratmıştır ki bu büyük balık, bu büyük denizde sukun ve karar etmiştir. Sonra Hak Teala o denizin altında yedi tabaka cehennem yaratmıştır. O büyük deniz cehennem üzerinde sakin olmuştur. Sonra Hak Teala yedi cehennemin altında sert rüzgar yaratmıştır ki cehennemin iki tabakası onun üzerinde karar kılmıştır...

HANIMLAR İÇİN ÖNERİLER

Hanımını insanların kalabalık olduğu yerlere bakan eyvanlarda oturtmamak. Ta ki namahreme bakıp, halka meyli akmasın. Hanımına değerli ve süslü elbise giydirmemektir. Ta ki ziynet satmak için dışarı çıkmayıp evine bağlı olsun.

FAKİRLİĞİN SEBEPLERİ

1. Günah işlemek
2. Yalan söylemek
3. Sabah vakti uyumak
4. Bir gün bir gecede sekiz saatten çok uyumak
5. Soyunup çıplak yatmak
6. Çıplak iken abdest bozmak
7. Bir yanı üzerine yaslanıp ekme yemek
8. Ekme kırıntılarını yere dökmek
9. Cenabet iken ağzını yıkamadan yemek

10. Soğan ve sarımsak kabuklarını yakmak
11. Geceleyin evi süpürmek
12. Çöpleri evin içinde biriktirmek
13. Yaşından büyüklerin önünde yürümek
14. Anne ve babasını isimleri ile çağırarak
15. Eline geçen çer çöple dişlerini kurcalamak
16. Toprak ve çamur ile ellerini ovalamak
17. Eşik üzerinde oturmak
18. Kapının bir kanadına dayanmak
19. Helada abdest almak
20. Elbisesini üzerinde dikmek
21. Yüzünü yıkayınca yeniyle ya da eteği ile silmek
22. Evde örümcek yuvasını saklamak
23. Namazı kılmada gevşek davranmak
24. Sabah namazını kıldıktan sonra camiden erken çıkmak
25. Her sabah çarşıya erken gitmek
26. Çarşıdan eve geç dönmek
27. Dilencilerden ekmek kırıntılarını satın almak
28. Kendi evladına beddua etmek
29. Biti ateşe atmak
30. Gece kapların ağzını açık bırakmak
31. Mumu, kandili nefesle söndürmek
32. Boğumlu kalemle yazmak
33. Dişi kırık tarakla taranmak
34. Anne, baba ve üstadına duayı unutmak
35. Sarığını otururken sarmak
36. Ayak donunu ayakta giymek
37. Dilenciye kızıp boş çevirmek
38. Kısıp ihtiyacından az harcamak
39. İsraf edip haddinden çok harcamak

40. Geçim işlerinde gevşek davranmak
41. Kapısız evde yalnız yatmaktır.

UNUTMANIN SEBEPLERİ

1. Çok günah işlemek
2. Çok düşünmek ve üzölmek
3. İş ve meşgüliyeti çok ve dağınık olmak
4. Taze çeşniş yemek
5. Ekşi elma yemek
6. Ense çukurundan kan aldirmek
7. Deve katarı arasından geçip gitmek
8. Mezar taşındaki yazıları okumak
9. Asılan adamın yüzüne bakmak
10. Canlı biti yere atmak

İŞTE SÜNNİLERİN SATIŞ REKORU KIRAN KİTABI BUDUR

Verdiğimiz bu örnekler, mezhepçi İslam'ın koyu savunucularından olan ve mezhepçilerin hararetleli takdirlerini, övgülerini kazanan Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın iki yüz elli yılı aşkın bir süredir rekor sayılarda satan kitabından alıntılardır. Bu kitapta yazılanlar din adına yazılmış ve bu kitap İslami kitaplardan biri sayılmıştır. Bu kitaptaki bilgiler dini bir bilgiymiş gibi takdim edilmiştir. Kuran Müslümanı ile kendine Ehl-i Sünnet diyenler arasındaki fark bu kitapta da ortaya çıkmaktadır. Kuran'ı tek kaynak gören biri bu kitabı şiddetle yererken, "Ehl-i Sünnetim" diyenler ısrarla kitabı temize çıkarmaya çalışmaktadırlar. Uyuşturucu ile beyni yıkanmış bir adamın hayal dünyasında bile canlandıramayacağı manzaralar, Kuran'a, akla ve bilime ters olmasına rağmen savunulmuş ve üstelik müftüler, İslami yayınevleri bu izahları yapan kitaba ve yazarına öv-

güler yağdırmışlardır. Bu bilimsel(!) açıklamaları yapan İbrahim Hakkı hazretleri (!) ise tüm bu izahların “Tecrübe ile sabit” izahlar olduğunu yine marifetli kitabı Marifetname’de söylemektedir. Bu izahların nasıl bir tecrübe ile sabit olabildiğini kitabın yazarına sormak isterdik ama hayatta değil. Vardır herhalde bir açıklaması !

İBRAHİM HAKKI’NIN ÖNDERİ, BÜYÜK ALİM ETİKETLİ TABERİ

İbrahim Hakkı bu izahlarının bir çoğunu uydurma hadislere dayandırır ve kendisinden önceki Sunni alimleri kaynak olarak kullanır. İbrahim Hakkı’dan 900 yıl kadar önce yaşamış Taberi de İbrahim Hakkı’nın kaynaklarından biridir. Sunnilere göre büyük alim (!) olan Taberi’nin kitaplarını okuyanlar, Cebrail’in kanadı ile Ay’ın ateşini söndürdüğünü, Güneş ve Ay’ın kulplu arabalarda seyahatini, Güneş ve Ay’ın gökteki bir denizde yüzdüklerini, meleklerin kanatlarını kapatmalarıyla gece olduğunu, Ay’ın ve Güneş’in çekilerek batıya getirildiğini, meleklerin arabadan düşen Güneş’i yerine koyduklarını öğrenebilirler. Taberi de İbrahim Hakkı gibi dinsel motiflerle süslü bilimsel(!) izahlarını din dersi havasında uzun uzadıya anlatır. Bazı insanlar Kuran’ın bilimsel mucizelerine, akılla, bilimle çelişmeyen, akli kullanmayı, bilimin temeli olan araştırıcılığı teşvik eden izahlarına rağmen Müslümanlar’ın özellikle son yedi yüz yılda nasıl bilim platformunda geri kaldıklarını merak ederler. Ne yazık ki İslam aleminin rehberi Kuran olmamıştır! Kuran ölümlerin arkasından okunan okuma kitabıdır. Kuran tercümesi yasaklanan kitaptır. Kuran rehberlikte kenara konmuş, Taberiler, Erzurumlu İbrahim Hakkı’nın Marifetnameler’i rehber olmuştur. Rehberleri yukarıdaki izahlarla dolu kitaplar olanların bilimsel alanda ilerlemesi, toplumun refahına, mutluluğuna varılacak yolda katkı yapmaları mümkün olabilir mi?

Kanaatimizce dinsizlik adına yapılan saldırılar bile bu tarz kitaplar kadar dine zarar vermemiştir. Bu tarz kitaplar; ya dinsizlerin saldırımları için malzeme oluştururlar, ya da Kuran’ın yeterliliğini bil-

meden dini kaynak diye bu kitapları okuyanların aklını karıştırırlar. Dini; bir mitoloji, mantığa aykırı izahların kabulü, bilimin reddi gibi gösterecek olan bu kitapları basan, yazan, savunan din dostları oldukça (!) tahminimiz dinin düşmana hiç ihtiyacı kalmayacaktır.

BİLİMDE GERİ KALMIŞLIĞIN KÖKENİ

Peygamberimiz'in vefatından sonraki ilk birkaç yüzyılda hurafeler, uydurmalar çıkmış olsa da Sünniliğin, Şiiiliğin, hadisçi İslam öğretisinin bu yüzyıllarda tam bir hakimiyetini göremiyoruz. Hadislerin dinin kaynağı kabul edilmesine ve aklın bir kenara bırakılmasına karşı çıkan Mutezile gibi ekollerin bu yüzyıllardaki varlığı, hatta Abbasi halifelerinin kimisinin Mutezile ekolünü benimsemesi bunun delilidir.

İşte İslam'ın bu ilk asırlarında dünyanın en ileri, en medeni toplumu İslam toplumuydu. Aşağı yukarı her bilim tarihi kitabı, bugünkü Avrupa medeniyetinin, Rönesansının, sanayi toplumunun, kapitalizminin ve bunlarla ilintili olarak bilimsel ilerlemesinin kökeninde İslam ülkelerinden alınan düşünsel ve bilimsel mirası kabul eder. Hıristiyan toplumların doğru dürüst kitaplığının olmadığı dönemde İspanya'ya yerleşmiş Müslümanlar, İspanya'da yetmiş büyük halk kitaplığı yapmışlardı ve sırf Kurtuba'daki kütüphanede 600.000'lere ulaşan kitap sayısı düşünce hayatı aydınlatılıyordu. Astronomi, kimya, tıp, botanik, matematik ilimlerinde büyük atılımlar hep Müslüman bilim adamlarınca yapılıyordu. Müslümanlar'ın çeviri alanında da bu yüzyıllarda büyük uğraşları vardı. Çevirisi yapılan kitaplarla geçmişteki bilgi birikimi kullanılıyor ve mevcut bilgilerle birleştirilip atılımlar yapılıyordu. Hatta Avrupa, kendi medeniyetinin tarihsel kökeni diye övündüğü Eski Yunan'ın ünlü düşünürleri Aristo, Platon ve diğerleriyle de Müslümanlar'ın yaptığı çeviriler sayesinde tanıştı. İşte ilk yüzyıllarında İslam toplumunda böylesi bir bilimsel merak ve bunun sonucu olan ilerleme vardı. Müslümanlar çok kısa sürede topraklarını İspanya'ya kadar genişletmekle kalmamış, bilimsel, düşünsel birikimler oluşturup, bu birikimlerini de bu topraklara yayıp insanlığın hizmetine sunmuşlardır.

İNSANLAR KENDİLERİNİ BOZMADIĞI SÜRECE TOPLULUKLAR BOZULMAZ

Peki ilk yüzyıllarında dünyanın en ileri medeniyeti olduğu kabul edilen İslam medeniyeti, sonradan ne olmuştur da bugünkü acınacak durumuna düşmüştür.

Gerçek şu ki Allah kendi benliklerinde olanı değiştirmedikçe bir toplulukta olanı değiştirmez. Allah bir topluma perişanlık dileyince de artık onu geri çevirebilecek bir güç yoktur.

13 Rad Suresi 11

Allah eğer İslam ülkelerine verdiği bilimsel üstünlük gibi bir nimeti değiştirmişse, biz, Müslümanlar'ı incelemeli, onlarda ne şekilde değişiklikler olduğunu anlamalıyız ki bugünkü duruma niye düştüğümüzü kavrayalım. İlk yüzyıllarda insanların zihniyetini şekillendiren Kuran'dı. Akıl işletmeyi, araştırmayı, delil üzerinde olmayı öğütleyen Kuran'ın şekillendirdiği zihinler, bilimsel düşünmeye, bilim yapmaya da müsaittiler. Fakat daha sonra hadislerin İslam'ı hakim olunca, taklitçilik ve akılcı düşünce düşmanlığı egemen oldu. Çünkü kitabın bu bölümlerinde ve daha evvelki bölümlerinde görüldüğü gibi hadislerle anlatılan dinde mantığın, aklın yeri olamazdı. Aynı şekilde tarikatçılığın temeli olan şeyhe kayıtsız, şartsız, akıl süzgecinden geçirmeksizin itaat de rasyonel düşünceyle bağdaşamazdı. (15. bölümü okuyun) Bu uydurulan dinin mensupları hadisleri inkar etmemek, tarikatlarını temize çıkarmak için akılcı düşüncenin gerekliliğini inkar etmişlerdir. Akıl ve akılcı düşünceyle bir arada olan araştırma faaliyeti olmayınca ise bilim adına bir şeylerin oluşmasını beklemek boştu. Akılcı İslam'ın yerine hadisçi, mezhepçi, tasavvufçu, tarikatçı, aklı dışlayan İslam'ın yerleşmesinin en büyük sorumlularından İmamı Gazali "Arifler Yolu" kitabı sayfa 83'te şöyle öğütler vermektedir: "Ey oğul! Elinden geldiğince hiç kimse ile herhangi bir konuda düşünsel tartışmaya girişme. Çünkü düşünsel tartışma bir çok yıkımlara neden olur. Zararı yararından büyüktür. Çünkü düşünsel tartışma ikiyüzlülük, kıskançlık, büyülenme,

düşmanlık, böbürlenme gibi bir çok kötü huyların kaynağıdır.” Gazali’nin yaşadığı dönemde Gazali’nin de katkılarıyla işte bu düşünme faaliyetini kötü gören, tekkelerdeki semalardan, tarikat faaliyetlerinden medet uman zihniyet galip geldi. Bu hakimiyetle ise İslam dünyası bir daha hiçbir zaman bilim platformunda galip gelemedi, hep yenik ve ezilmiş kaldı.

HADİS ETİĞİ

Max Weber “Protestan Ethic” kitabında Protestan mezhebinin insanların zihinlerini nasıl şekillendirdiğini ve bu şekillendirmenin nasıl kapitalizm sistemini meyve verdiğini anlatır. Bir fikrin, bir inancın, bir mezhebin ve bir sistemin oluşumu sonucunu veren zihinlerdeki alt yapıyı nasıl oluşturduğuna bir dünya klasiği olan “Protestan Ethic” kitabı örnektir. Eğer aynı tarz bir araştırmayla hadislerin, hadisçi mezheplerin, tarikatların oluşturduğu zihinsel alt yapının nelere sebep olduğu incelenirse; günümüzdeki İslam adına bilimsel, zihinsel ve kültürel alandaki geri kalınmışlığın kökeninde hep bu hadislerin, tarikatların oluşturduğu yapının yattığı anlaşılır. Aynı şekilde eğer İslam’ın ilk asırlarda sıfırdan, çöl bedeviliğinden dünyanın en gelişmiş medeniyet seviyesine yükselmesinin kökeninde hangi sebeplerin olduğu araştırılırsa; Kuran’ın verdiği akılcı, araştırmacı zihniyetin bunun baş sebebi olduğu anlaşılır. Kuran’ın izahlarının yağurduğu zihinler bilimsel ilerlemeyi gerçekleştirmeye müsait hale gelmişler ve gerçekleştirmişlerdir.

DÜNYA DÖNSEYDİ NE FELAKETLER OLURDU

Marifetnameler, Taberiler... hep Kuran’ı dinin kaynağı olarak yeterli görmeyenlerin, Kuran dışı izahlarla dolu eserleridir. Bu eserler hadisçi İslam’ın meyvesidir. Bu meyvelerin meyvesi ise akli kullanmadan şeyhlere teslim olan, mezhep imamlarının insiyatifine bırakılan dini, Allah’ın dini diye kabul eden sürü psikolojili yığınlardır.

Bu acı meyvelerden Suudi Arabistanlı meşhur Şeyh Abdul Aziz Bin Baz, “Dünya’nın Sakin Güneş’in Hareketli Olduğuna ve Gezenlere Çıkmanın İmkansızlığına Dair Akli ve Hissi Deliller” isimli resmi makamlarca basılan risalesinde şunları söylemektedir: “Kim bunu iddia ederse küfür ve delaletle düşmüş olur. Çünkü bu iddia hem Allah’ın, hem Kuran’ın, hem Peygamber’in reddidir. Bunu iddia eden kişi tövbeye davet edilir. Ederse ne ala! Aksi takdirde kafir ve dinden dönmüş bir kişi olarak öldürülür ve malı da Müslümanlar’ın hazinesine katılır... Eğer ileri sürdükleri gibi Dünya dönüyor olsaydı ülkeler, dağlar, ağaçlar, nehirler, denizler bir kararda kalmazdı. İnsanlar batıdaki ülkelerin doğuya, doğudaki ülkelerin batıya kaydığını görürlerdi. Kible’nin yeri değişir, insanlar kibleyi tayin edemezlerdi. Velhasıl (bunların hiçbiri görülmediğine göre) bu iddia (dünyanın hareketli olduğu iddiası) sayması uzun sürecek birçok nedenden dolayı batıldır.”

Bu risaleye göre Dünya’nın hareket ettiğini söyleyenlerin öldürülmeleri gerekir. Kısacası Marifetname, Taberi, Buhari, Müslim ve diğerlerinin bilim ve akıl dışı izahları dinin bir parçası yapıldığı gibi, bunları inkar edenlerin öldürülmesine de fetva verilmiştir. Eserin yazım tarihini size sorsalar tahmininiz ne olurdu? Bu eser bundan bin yıl önce değil, 1975’te yazılmıştır, hem de resmi makamlarca! İşte şeriat diye insanlara yutturulan budur! Bilim dışı, akıl dışı hadis başlıklı uydurmaların yol açtığı budur! Kişi Kuran ile yetinmeyince sonucu budur!

Allah’tan ve ayetlerinden sonra hangi hadise (söze) inanıyorlar.

45 Casiye Suresi 6

25. BÖLÜM

DİNİ OYUNCAĞA ÇEVİRME: NASİH - MENSUH

Arapça'da "nesh" kelimesine silme, ortadan kaldırma anlamları verilir. Mensuh ise silineni, ortadan kalkmanı ifade eder. Geleneksel İslâmcılar Kuran'ın içinde nasih ve mensuh olduğunu, bir kısım Kuran ayetlerinin, diğer bazı Kuran ayetlerini iptal ettiklerini iddia etmişlerdir. Hatta hadislerin bile Kuran'ın ayetlerini iptal edebileceğini söylemişlerdir. Sonuç olarak Kuran ayetlerinin bir kısmı hadisler aracılığı ile iptale kalkışılmıştır. Dine bir çok ilaveler yapmakta kullanılan hadisleri Kuran'a eş koşulmuştur diye eleştirirken böylelikle hadislerin Kuran'ın üstüne çıkarıldığına da şahit olmaktadır. Mezhep kitapları nasih ve mensuh için dört şart ileri sürmüşlerdir.

- 1- Hükmü kaldıran nasih olmalı
- 2- Hükmü kaldırılan mensuh bulunmalı
- 3- Nasih mensuhтан sonra gelmeli
- 4- Her ikisi arasında açık çelişki olmalı

Eldeki kaynakları incelersek Kuran ayetlerinin hangi tarihte, hangi sırayla indiğine dair herkesin ittifak ettiği bir sıra olmadığını

görürüz. Hadis rivayetinde ise; hangi hadisin, hangi ayetten önce veya sonra söylendiğini belirten bilgiler belirsizdir. Nasih-mensuh iddiasını incelediğimizde asıl yapılanın dinin mezhep imamlarının insafına, görüşüne bırakılması olduğunu görüyoruz. Mezhep imamı neyin nasih, neyin mensuh olduğunu belirler. Böylece nasih mensuh sihirli değneğini eline alan mezhep imamı, Kuran'ın hükmünü iptal edebilecek güce de kavuşur. Yani nasih-mensuh ile dini oyuncu-çağa çevirmenin sonucu; mezhep imamlarının dindeki otoritesini sağlamlaştırmak ve mezhep imamlarının “din kurucusu” konumunu pekiştirmektir. Daha önce gördüğümüz gibi, mezhep imamları on binlerce çelişkili uydurma hadisin içinden istediğini seçerek zaten dinde istedikleri tasarrufu yapabilmektedirler. Nasih mensuh ise mezhep imamlarının gerektiğinde Kuran'ın hükmünü de aşabilmelerini sağlamaktadır. Böylece mezhep imamı, Kuran ve hadisin üstünde bir yerde duran ve dilediği kaynaktan dilediğini seçme veya iptal ettirme yetkisini taşıyan kişi olmaktadır. Sırf Allah'ın tekelinde olan dine, uydurma hadislerle sanki Peygamber de ortakmış gibi bir hava verilmiştir. Fakat sonuçta on binlerce hadisten dilediğini seçme ve nasih-mensuh sihirli değneğini istediği gibi kullanma yetkisine sahip olan mezhep imamları Peygamber'in, hatta Allah'ın üstünde bir konumla dini oluşturma yetkisini ellerine almışlardır. Bu tahrifatı yapanlar, Kuran'ın şimdi göreceğimiz bir ayetinin manasını kaydırarak bu zihniyetlerini temize çıkarmaya kalkışmışlardır. Önce ayeti görelim, sonra inceleyelim.

Biz daha hayırlısını, ya da bir benzerini getirmedikçe bir ayeti (delili, belgeyi, işareti) neshetmeyiz (silmeyiz, yürürlükten kaldırmayız) veya unutturmayız.

2- Bakara Suresi 106

AYET KELİMESİNİN KURAN'DAKİ MANASI

Kuran'da kullanılan “ayet” kelimesi Allah'ın varlığının ve söylediklerinin ispatı olan her şey için kullanılır. Türkçe'de belge, mucize, delil, işaret, Kuran ayeti şeklinde ifadesini bulan her şey Arap-

ça'da "ayet" olarak tanımlanır. Kuran'a göre Allah'ın yarattığı her şeyde, bitkilerde, insanda, eski kavimlerin başlarına gelenlerde, gece ile gündüzde "ayet" ler vardır.(Türkçemiz'de ayet kelimesinin sadece Kuran ayetleri manasında kullanılması yanlış anlamaya zemin hazırlayan nedenlerden biridir.)

Bazı çevirilerde Arapça'da hiç geçmemesine rağmen "hüküm" kelimesi de yukarıdaki ayetin çevirisine ilave edilip "ayetin hükmü" şeklinde çeviri yapıp, sanki ayetlerin hükmü neshedilebiliyormuş gibi bir hava verilmeye çalışılmıştır. Oysa Kuran'da geçen "ayet" kelimesine baktığımız vakit çok ilginç bir kullanım şekli olduğunu görüyoruz. "Ayet" kelimesinin çoğul şekli olan "ayat" kelimesi tüm Kuran'da mucize, belge, delil, işaret, Kuran ayetleri manasında kullanılır. Fakat "ayat"ın tekil ifadesi olan "ayet" kelimesi Kuranın hiçbir yerinde Kuran ayeti manasında kullanılmamıştır. Tekil olan "ayet" kelimesinin geçtiği şu ayetleri inceleyip söylediğimizi gözlemleyebilirsiniz: [2- Bakara Suresi 106,118,145,211,248,259; 3-Ali İmran Suresi 13,41,49,50; 5- Maide Suresi 114; 6- En'am Suresi 4,25,35,37,109; 7- Araf Suresi 73,106,132,146,203; 10- Yunus Suresi 20,92,97; 11- Hud Suresi 64,103; 12- Yusuf Suresi 105; 13- Ra'd Suresi 7,27,38; 15- Hicr Suresi 77; 16- Nahl Suresi 11,13,65,67,69,101; 17- İsrâ Suresi 12; 19- Meryem Suresi 21; 20- Taha Suresi 22,47,133; 21- Enbiya Suresi 5,91; 23- Müminun Suresi 50; 25-Furkan Suresi 37; 26- Şuara Suresi 4,8, 67,103,121,128,139, 154,158 ,174,190,197; 27- Naml Suresi 52; 29- Ankebut Suresi 15,35,44; 30- Rum Suresi 58 34- Sebe Suresi 9,15; 36- Yasin Suresi 33,37,41,46; 37- Saffat Suresi 14; 40- Mümin Suresi 78; 43- Zuhuruf Suresi 48; 51- Zariyat Suresi 37; 54- Kamer Suresi 2,15; 79- Naziat Suresi 20] Listedenden de gördüğümüz gibi, söz konusu ifade Bakara Suresi 106. ayette "ayet" olarak tekil şekilde geçtiği için, bu ifadeden Kuran'ın ayetlerini değil Allah'ın kainattaki delilleri, belgeleri, mucizeleri, işaretleri manasındaki "ayetleri" anlamak doğru olur. Bu anlaşıldığında, Kuran'ın ayetleriyle nasih-mensuh oyuncağıyla oynama çabası suya düşer. Zaten Kuran kendisinde hiçbir çelişki olmadığını ifade ederek bu tarzda uydurmalara geçit vermemiştir.

KURAN'DA ÇELİŞKİ YOKTUR Kİ NASİH-MENSUHU OLSUN

Onlar Kuranı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde bir çok çelişkiler bulacaklardı.

4- Nisa Suresi 82

Madem ki Kuranda hiçbir çelişki yoktur, içinde nasih mensuh da olamaz. Çünkü nasih ve mensuhun temelinde, iki çelişkili ifadenin olması ve bu ifadelerden birinin diğerini geçersiz kılması vardır. Zaten Bakara Suresi 106. ayeti anlamak için zahmet edilip de bir önceki ayet olan Bakara Suresi 105. ayet okunursa, Bakara Suresi 106. ayette daha evvelki ümmetlere verilen delillerin, belgelerin, işaretlerin kastedildiği anlaşılır.

Ehli kitaptan kafirler ve ortak koşanlar, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Ama Allah rahmetini dilediğine özgüler. Allah büyük lütfun sahibidir.

2- Bakara Suresi 105

Kuranda “ayetin” yerine “ayetin” gelmesi 16. Nahl Suresi 101'de de geçer:

Biz bir ayeti (delili, belgeyi, işareti) bir başka ayetin (delilin, belgenin, işaretin) yerine koyduğumuzda -ki Allah neyi indirdiğini daha iyi bilmektedir- onlarsa şöyle der: “Sen yalnızca iftira edicisin” Hayır onların çoğu bilmezler.

16- Nahl Suresi 101

Bu ayete ve devamına dikkat edersek Peygamber'i, düşmanlarının iftira edici olarak nitelemesinin sebebi, Kuran'da ayetlerin kendi içinde birbirini nesh etmesi değildir. Peygamber'in iftiracı olarak nitelenmesinin sebebi, Kuran'ın Allah tarafından gönderildiğini söylemesi ve Kuran'daki ayetlerin (belgelerin, delillerin, işaretlerin) unutulmuş veya hükmü kalkan ayetlerin (delil, belge, işaretlerin) yerini almasıdır. Nitekim aynı konuyu anlatmaya devam eden Nahl Suresi'nde iki ayet sonra 103. ayette Peygamber'e, Kuran'ın bir insan

tarafından öğretildiği iftirasının yapıldığını görüyoruz. Bakara Suresi 106. ayeti yeniden incelersek yeni “ayetin”, nesh edilen “ayetin” ve “unutulan” ayetin yerine geldiğini görüyoruz. Ayette neshin yanı sıra unutmaya fiili de geçer. Bu nedenle bu ayete dayanarak Kuran’da nesh-mensuh olduğunu savunanlar, Kuran’da unutulmuş ayetler olabileceğini de iddia etmiş olurlar. Oysa bu iddia Kuran’ın korunduğunu söyleyen aşağıdaki ayetler ve Kuran’ın değişmediğini ispat eden matematiksel mucizeler ile çelişir. (Kuran’daki bu matematiksel mucizeleri “Kuran Hiç Tükenmeyen Mucize” kitabımızda gösterdik.)

Hiç şüphesiz Zikri (Hatırlatıcı’yı) biz indirdik biz. Onun koruyucuları da gerçekten biziz.

15- Hicr Suresi 8

NESH’İN ARAPÇASI NEDİR?

Kuran’da neshin olmadığını savunan Prof. Dr. Hüseyin Atay silme, ortadan kaldırma anlamlarının neshin ikinci dereceden anlamları olduğunu, nasih mensuh nazariyesinden sonra bu manaya ağırlık verildiğini söyler. Hüseyin Atay’a göre nesh kelimesine Türkçe’de kopya etme, aynısını yazma, nüsha çıkarma manalarını vermek daha uygundur. Nitekim dilimizdeki nüsha kelimesi Arapça’daki “nesh” kelimesinden türeyerek dilimize girmiştir. Bu mananın asıl olduğunu söyleyen Hüseyin Atay 45- Casiye Suresi 29. ayette “nesh” kelimesinin **“Biz sizin için yaptıklarınızın kopyasını, nüshasını alıyoruz.”** şeklinde kullanılmasını da delil olarak göstermektedir. (Hüseyin Atay - Kurana Göre Araştırmalar I-III) Hüseyin Atay’ın bu tespiti çok önemlidir, çünkü neshin bu şekilde manalandırılması halinde; bir Kuran ayetinin başka bir Kuran ayetinin yerini alması şeklinde manalandırma yapılamadığı için nasih-mensuh oyuncağının dayandırılmak istendiği bu ayetten, bu sonuç hiç çıkmayacaktır. Gerçi biz “neshin” mezhepçilerin kullandığı manasını alıp, bu manada kullanıldığı taktirde de mezhepçilerin arzu ettikleri sonucu çıkartamayacaklarını gösterdik.

NASİH-MENSUH HADİSLERDEN BİLE ÇIKMIYOR

Nasih ve mensuhun Kuran'ın içinde olamayacağını savunan Abdullah Yıldız ve Şemseddin Özdemir şöyle demektedirler: “Kuran-ı Kerim'den herhangi bir ayetin neshedilmiş olduğuna dair bir tek hadis rivayet edilmemiştir. Sahihi Buhari'yi, Sahihi Müslim'i, Ebu Davud'u, Tirmizi'yi, Nesei'yi, İbn-i Mace'yi, Darimi'yi, Malik'in Muvatta'sını başından sonuna kadar tetkik eder ve bunlara Zeyd bin Ali Müsnedi'ni, İbn-i Sad'ın Tabakat'ını, İbn-i Hanbel'in Müsned'ini, Tayalesi'nin Müsned'ini, İbn-i Hişam'ın Sireti'ni ve Vakidi'nin Meğazi'ni ilave ederek hepsinin mufassal bir indeksini vücûda getiren değerli müsteşrik Vensisk'in eserini ve bu eseri ilavelerle Arapça'ya nakleden Mehmet Fuad Abdalbaki'nin Meftahu Kûnuzi Elsin'e'sini tetkik ettim; tüm bu kitapların nasihten ve mensuhtan bahseden bir tek hadis rivayet etmediklerine emin oldum.” (Abdullah Yıldız ve Şemseddin Özdemir, Kuran'ı Anlamak Farzdır, sayfa 92) Yani , daha evvel içlerinde yüzlerce uydurma girdiği için güvenilmez olduklarını gördüğümüz hadis kitaplarında nasih - mensuh uydurmasını destekleyecek izah yoktur. Hadislerin kendi aralarında ve Kuran'la çelişkisinden kaçanlar nasih-mensuhu bir liman olarak görmüşlerdir. Peki iki hadis arasında veya hadis ile Kuran arasında çelişki varsa hangi hadisin diğerinden önce söylendiği nasıl bilinecektir? Böylece hangi hadisin diğerinin hükmünü iptal ettiği nasıl anlaşılacaktır? En doğru dediğiniz hadis kitaplarına bakmaya kalksanız, onlar bile hangi hadisin hangi yılda söylendiğini bildiklerini iddia etmezler. Dini böylece tamamen mezhep imamının insafına terk etmiyor musunuz? Tek sahibinin Allah olduğu dini. Dinin tek kaynağı Kuran'dan böyle bir şey çıkamayacağını, bilakis nasih-mensuhun Kuran'a zıt bir kavram olduğunu bu bölümde gördük. Tüm bu tezatlarla rağmen mezhepçi, gelenekçi İslâmcılar nasih-mensuhla dini, kendi arzu ve görüşlerine daha rahat uydurabilecekleri için ortaya korkunç sonuçlar çıkaran bu uydurmaya sarılmışlardır.

Bu korkunç sonuçların en kötüsü nasih-mensuh ile hadislerin bile Kuran'ın hükmünü iptal edebileceği iddiası olmuştur. Böylece yüz binlerce hadisi istediği gibi kullanan mezhep alimleri, altı bin

küsür ayetli Kuran’la oyuncak gibi oynamışlardır. Örneğin “Varise vasiyet yoktur.” [Ebu Davud Vesaye 6] hadisi ile Kuran’da vasiyet bırakılmasına dair ayet iptal edilmeye kalkışılmıştır. Oysa Kuran’da aslolan vasiyettir, arta kalan mallar Kuran’daki tavsiyeye göre dağıtılır. Zina edenin taşlanarak öldürülmesi gerektiğine dair izah da hadisle Kuran’ın ayetinin iptal edilmeye kalkışılmasına delildir. Kitabımızın bir sonraki bölümünde konunun önemine binaen “recm” (taşlayarak öldürme) konusunu özel olarak işledik. Hadisle, Kuran’ın hükmünün iptal edilmeye kalkışılması ile ortaya çıkan felakete o bölümü okuyarak tanık olabilirsiniz. O bölümü okuduğunuzda hadislerle beraber, keçi denilen bir hayvana da Kuran’ı nesh etme yetkisinin verildiğini göreceksiniz. Ondan sonra da keçinin yiyerek nesh ettiği ayetin, nesh olmasına rağmen, Kuran’daki bir hükmü neshedebildiği gibi bir zırva ile karşılaşacaksınız. (26. bölümü okuyunuz)

İşte bunlar Allah’ın ayetleridir ki onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah’tan ve O’nun ayetlerinden sonra hangi hadise (söze) inanıyorlar?

45-Casiye Suresi 6

Allah Kuran’dan sonra hangi hadise inanılacağını ayette sorarken, hadisçiler hadislerle Kuran’ın ayetlerinin hükmünü ortadan kaldırmışlardır. Hadis Arapça’da “söz” demek olduğu için ayetin çevirisinde “hadis” yerine “söz” diye tercüme edilirse de doğru olur. Fakat hadis kelimesinin aynen kullanılması, Kuran’ın hükmünü ortadan kaldırmaya uğraşmak için kullanılacak kaynağı mucizevi bir şekilde göstermesi açısından anlamlıdır.

KURAN’I PARÇA PARÇA YAPANLAR

- 91- Onlar ki Kuran’ı parça parça yaptılar.
- 92- Rabbine and olsun, onların hepsinden hesap soracağız.
- 93- Yapmakta oldukları şeylerden

15- Hicr Suresi 91-93

... Yoksa siz kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz?...

2- Bakara Suresi 85

Kuran'a göre Kuran'ı parça parça yapmak, kitabın bir bölümünü kabul, bir kısmını göz ardı etmek olacak şey değildir. Oysa nasih-mensuh oyuncağının elinde Kuran'ın ayetleri nasih ve mensuh diye ikiye bölünmekte, bir kısım ayetlerin mensuh'tur diye hükmü kabul edilmemektedir. Oysa Kuran'ın tümü içinde, Allah bölücülüğü kabul etmez. Yine Kuran'da Allah, Yahudiler'in kelimelerin anlamlarını kaydırarak dini tahrif etmelerinden, işlerine gelenleri kabul, işlerine gelmeyenleri reddetmelerinden bahseder. Bakara Suresi 41. ayette anlatılan bu tablodan ne yazık ki Müslümanlar yeterli dersi alamamış, Bakara Suresi 106. ayet örneğindeki gibi bazı kelimelerin manasını kaydırıp Kuran'ı bölük bölük yapma yoluna gitmişlerdir. Çözüm tüm Kuran'ı tek bir ilave ve eksiltme yapmadan, nasih-siz-mensuh-suz kabul etmek, yalnız ve yalnız Kuran'a tabi olmaktır.

Geleneksel İslâmcılar her şeyde ayrıldıkları gibi nasih mensuh-ta da ayrıldılar. Kimilerine göre iki yüz tane nasih mensuh varken, kimine göre altmış, kimine göre beş, kimine göre üç nasih mensuh vardır. Nasih-mensuh-ta iddia edilen en meşhur beş örneği gösterip, nasih-mensuh iddiasının geçersizliğini bir de bu şekilde sergileyeceğiz.

MEŞHUR 5 NASİH-MENSUH İDDİASI

1. Hamr: “Hamr” Arapça'da “şarap veya sarhoşluk veren madde” anlamına gelir. Bakara Suresi 219. ayette “Hamr”ın kötülüklerinin yararlarından fazla olduğu geçer. Maide Suresi 90. ayette “Hamr” şeytan işi bir pislik olarak tanıtılır. Nisa Suresi 43. ayette ise sarhoş iken ne söylendiğinin farkına varılıncaya kadar namaz kılınmaması geçer. İddiaya göre Maide Suresi 90. ayet diğer iki ayeti nesh etmiştir. Oysa bu iddia mantıksızdır. Bakara Suresi 213. ayette “hamr” ile ilgili bir özellik açıklanır; mesela şarabın kalbe fayda-

ları olabilir, fakat ayette geçtiği gibi kötülükleri daha fazladır. Ayet “hamr”ın kötülüklerine rağmen, bazı faydalarını vurguluyor, fakat kötülüklerinin fazlalığını da vurguluyor. Günümüzde de hem namaz kılan hem sarhoş olabilen kişiler vardır. Demek ki bu kişiler sarhoş olduklarından dolayı namazı terk etmeyecek yine de kılacaklardır. Fakat namazı sarhoş oldukları anda kılmayacaklardır. Burada sarhoşluktaki ölçü de ayette verilmiştir: “Ne söylediğini bilinceye kadar” Anlaşıldığı üzere üç ayette de çelişki yoktur ve bu ayetlerde nasih-mensuh iddiasında bulunmak gereksizdir. Tüm ayetlerin bir fonksiyonu, lazım olabileceği bir durum mevcuttur.

2. Barış ve Savaş: Kuran’da aslanan barıştır. Kuran ayetlerine göre savaş; Müslümanlar’ın yurtlarından kovulmaları, kendilerine saldırılması gibi koşullarda ortaya çıkan bir zarurettir. Bu durumlarda Müslüman savaşın gereği neyse onu yapar. Kuran’a bir bütün olarak bakıldığında tüm bu söylediklerimiz yerli yerine oturur. Bu yüzden savaşla ilgili ayetlerin, barışı nesh etmesi tipi bir durum söz konusu değildir. Müslüman, Kuran’ın genel prensipleri üzerinde barışçı olmaya çalışır, yine Müslüman Kuran’da belirtildiği gibi saldırıya uğradığı zaman savaşır. Bunlar çelişki değildir. Bunlar farklı durumların, karşı tarafın aldığı farklı tavırların gerektirdiği sonuçlardır.

3. Savaşta Mü’min Kafir Oranı: Enfal Suresi 65. ayette Müslümanlar’dan yirmi sabırlı kişinin iki yüz kafiri yeneceği, yüz kişinin ise bin kişiyi yeneceği söylenir. Bir sonraki 66. ayette ise Allah’ın müslümanların zaafını bilip, yükü hafiflettiğini söyler ve artık sabreden yüz kişinin iki yüz kişiyi, bin kişinin ise iki bin kişiyi yeneceği söylenir. Bu iki ayet arasında da nasih-mensuhluk bir durum veya bir çelişki yoktur. Allah arka arkaya iki ayette çizdiği manzarada, Müslümanlar’ın içinde ne kadar az zaaf olursa o kadar başarılı olacaklarının dersini vermektedir. Bu ayetlerde bir ayetin diğerinin yerine geçmesi gereken bir durum, bir ihtiyaç olmadığı çok açıktır. Ayet kişilerin durumlarının farklılaşması sonucu, alacakları neticenin de değiştiğini ders verir. Yoksa ayet kişilere bir yükümlülük, bir farz yüklememektedir ki ayette bir nasih mensuh arama gereği doğsun.

4. Vasiyet: Kuran'da hem vasiyet edilmesi geçer, hem de mirasın nasıl dağıtılacağı hususunda tavsiye vardır. Nasihçiler mirasın nasıl dağıtılacağını anlatan ayetlerin, ayetin vasiyetle ilgili bölümlerini iptal ettiğini söylerler. Üstelik “ Varise vasiyet yoktur.” hadisi ile de Kuran'ın bu açık hükmü iptal edilmeye çalışılmıştır. Fakat ayetleri incelediğimizde; kime ne kadar miras bırakılacağını anlatan ayetlerin sonunda birkaç kere “Bunlar vasiyet ve borç ödendikten sonrası içindir.” ibaresini okuyoruz. Demek ki Kuran'a göre önce vasiyete göre mal dağıtımı yapılır ve borç ödenir, sonra arta kalan bir şey olursa Kuran'da açıklandığı gibi dağıtılır. Kuran'dan çok açık bir şekilde anlaşılan bu dağıtım şeklini anlayamayanların anlayamamasını sadece anlamak istememelerine bağlıyoruz.

5. Kiblenin Değişmesi: Peygamber Kuran'da kiblenin ne yön-
de olduğunu belirten bir ayet gelene kadar, kendisine putperestler-
den daha yakın olan ve ibadetlerini Kudüs'e dönüp yapan Ehl-i Ki-
tap gibi Kudüs'e dönüp namaz kılıyordu. 2- Bakara Suresi 144. ayet
vahyolunca Peygamber kible olarak Mekke'deki Mescid-i Haram'a
çevrilmiştir. Peygamber'in Kudüs'e dönmesini söyleyen bir ayet
yoktur ki, çelişki olsun ya da bu hususta nasih mensuh olsun. Pey-
gamber'in namazda nereye döneceğine dair tek bir yön, tek bir
ayette geçer. O da 2- Bakara Suresi 144. ayettir. Bu ayet gelmeden
önce dönülen yön Kuran'ın bir emri değil, Peygamber'in ve diğer
inanınların şahsi tercihiydi.

Bu en meşhur nesh örneklerinden anlayacağınız gibi; nesih di-
ye ortaya atılan iddialar dayanaksızdır. Bu uğurda ortaya atılan bir
çok kuru iddiaya karşı en büyük tahrifat bir sonraki bölümde göre-
ceğimiz recm konusunda yapılmıştır. Recmi doğru çıkarmak uğru-
na Kuran'ın eksik olduğu iddia edilmiş, hem de bu eksiltme işi ke-
çiye yaptırılmış, üstelik maymunların zina yapan bir maymunu taş-
ladıkları şeklinde trajikomik hikayeler anlatılmıştır.

**Sana Rabbinin kitabından vahyedileni oku. Onun kelime-
lerini değiştirebilecek hiçbir kuvvet yoktur.**

18- Kehf Suresi 27

26. BÖLÜM

BİR BÜYÜK UYDURMA: RECM (TAŞLAYARAK ÖLDÜRME)

Bu bölümde mezhepçi İslam'ın en haddi aşan uydurmalarından birini göreceğiz. Bu uydurma ile Kuran'ın ayeti iptal edilmeye çalışılmış ve dine taşlayarak öldürme gibi bir ilave yapılmıştır. Fakat asıl dehşetli olan şudur ki; gelenekçiler sırf recmi, yani zina edeni taşlayarak öldürmeyi haklı çıkartmak için, Kuran'ın eksik olduğunu, aslında recm ayetinin var olup, bu ayetin keçi tarafından yenilip yok edildiğini söyleyecek kadar ileri gitmişlerdir.

Bu bölümü okurken lütfen şunu bir kez daha hatırlayın: Kuran'a ilave olan recmi tüm mezhepler savunur. Yani midye ve karidesi yemenin haramlığını, altın ve ipek giymenin kötülüğünü, başörtüsü ve peçe takmanın farzietini, müzik dinlemenin ve resim yapmanın yasaklığını, namazlarda ve hacda Kuran'da olmayan detaylar olduğunu savunan Ehli Sünnet mezhepler; Hanefiler, Şafiler, Malikiler, Hanbeliler ile Şii mezhepler aynı zamanda recmi, hem de istisnasız hepsi savunurlar. Eğer recmin yanlışlığı ve uydurma hadislerin dinin kaynağı olamayacağı iyice anlaşılırsa, o zaman tüm bu mezheplerin hatalı yolda oldukları da iyice ortaya çıkar. Eğer bu mezheplerin hatası iyice anlaşılırsa; o zaman Kuran'da olmayan

ipeğin, altının, başörtüsünün, peçenin, haremlük-selamlık ve diğerlerinin de dinde olmadığı daha iyi anlaşılır. Çünkü Kuran'da olmayan bu ilave farzlar ve haramlar hep mezhepler yoluyla dinimize girmiştir. Recm konusu ise hem mezheplerin hatalı olduğunu, hem de hadis kitaplarının saçma olduğunu en güzel şekilde gösterir. Çünkü Buhari, Müslim, Ebu Davut, Hanbel, İbni Mace gibi bütün meşhur kitaplar recmi savunurlar. Üstelik bunu savunurken recmi haklı çıkartmak için Kuran'ın eksik olup, recmin aslında Kuran'da olduğunu (keçi Kuran ayetini yemeden önce) bile söyleyebilmişlerdir. Her şeyden önce Kuran-ı Kerim'de zinanın cezası belirtilmiştir. Kuran'da belirtilen bir konuda Kuran'ın hükmü ile çelişen bir hüküm ortaya atmak gelenekçi İslam'ın, mantık ve Kuran'a bağlılık seviyesini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin ciltlerine yüz vuruşurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini konusunda bunlara acıma duygusu sizi yakalamasın. Müminlerden bir grup da bunların cezalarına tanık olsun.

24-Nur Suresi 2

Ayette zinanın cezası yüz celde olarak geçer. Arapça'da "celde" kelimesi deriyi incitecek bir değnek manasındadır. Bu ceza için Arapça'da "asa, minsee" (sopa, değnek) kelimelerinin geçmemesi, ayette bir grubun bu cezaya şahitlik etmesinin istenmesi, suçlunun canını acıtmaktan çok toplum önünde teşhir edilerek cezalandırılmasının hedeflendiğini gösterir. Kuran'a göre zinanın ispatı için dört şahit gerekir. İslam'da özel mülkiyetin dokunulmazlığının olduğunu düşünürsek, aslında gizlice zina yapanları dört kişinin cinsel ilişki anında görmesi çok zordur. Fakat bu ceza alenen zinayı, genelevler şeklinde yapılanmaları yok edecek bir uygulamadır. Allah bu uygulama için bile "**sizi Allah'ın dinini uygulama konusunda acıma duygusu yakalamasın**" demektedir. Peki nasıl olur da, taşlayarak öldürme gibi çok şiddetli bir ceza, hem de bu konunun hükmü Kuran'da açıkça belirtilmişken gerçek olabilir? Üstelik bu ayetten bir önceki 24- Nur suresi 1. ayette bu surenin ayetlerinin farz ve apaçık olduğu söylenir. Bu; **kelime sıkıntısı çekmeyen**

(31-Lokman suresi-27), **en iyi yasa koyucu** (5-Maide suresi-50), **unutkan olmayan** (19-Meryem suresi-64), **Kuran'ı detaylı bir şekilde indiren** (11-Hud suresi-1) Allah'ın yasasıdır. Gelin şimdi de uyduruk İslam'ın türeticisi mezhepçi İslamcılarının (aslında İslam tahripçilerinin demek daha doğru olabilir) hadislerle uydurdıkları dindeki recm uygulamasını inceleyelim.

KEÇİ KURAN AYETİNİ YOK EDİYOR

Recmi topluma kabul ettirmeye çalışan recm savunucuları yanlanlarını halka kabul ettirmek için bir hikaye de uydurdular. Bu hikayeye göre recm ile ilgili Kuran ayetleri sayfalara yazılı şekilde Hz. Aişe'nin evindeydi. Peygamber'in vefatından sonra odaya giren aç bir keçi bu ayetleri yemiştir. Böylece keçi bu ayetleri neshetmiştir, yani hükmünü kaldırmıştır. (Nasih-Mensuh rezaletini bir önceki bölümde işledik. Bu konu, o bölüm için çok önemli bir delildir.) Bu hikayeyi İbni Mace Nikah 36,1944 veya Hanbel 5/131,132,183 ve 6/269'da bulabilirsiniz. Peygamber'in vefatından sonra hem tamamlanmış, hem ezbere bilinen Kuran'ın bir ayeti hem de keçinin yemesi suretiyle nasıl ortadan kalkar? Geleneksel İslam'a göre büyük alim olan İbni Kuteybe, konuya şu cümlesiyle giriş yaparak açıklık getirir: “ Keçi mübarek bir hayvandır.” Devamında ise bu büyük(!) alim keçinin faziletlerini açıklar ki konu iyice anlaşılın. Sonra da şu ilginç cümlesiyle konuyu açıklar: “ Ad ve Semud kavimlerini ortadan kaldıran Allah, bir ayetini keçiye yedirerek kaldırmaz mı?” Allah'ı inkar eden bu iki kavmi Kuran ayetlerine benzetten İbni Kuteybe böylece geleneksel, hadisçi, mezhepçi İslamcılarının tutarsız yaklaşımlarına iyi bir örnek oluşturmaktadır. Türkçe'ye “ Hadis Müdafası” diye çevrilen orjinal ismi “Tevilu Muhteliful Hadis” olan İbni Kuteybe'nin kitabını okumanızı tavsiye ediyoruz. Okuyun ki Kuran'ın yeterliliğini, geleneksel İslamcılarının çap ve kimliklerini daha iyi anlayın. Hadis kitaplarının bizim kanaatimize göre Hz. Ömer'e iftira olan bir hadisiye şöyledir:

İleride bazı kişiler çıkacak ve recm cezasını Kuran'da bulmuyoruz diye recmi inkar edeceklerdir. İşte bu kişiler okun yaydan çıktı-

ğı gibi dinden çıkacaklardır. Eğer halkın “ Ömer Kuran’a ilave ediyor.” demesinden korkmasam bu recm ayetini Kuran’a yazardım.

Buhari 93/21, Müslim Hudud 8/1431, Ebu Davut 41/1

Bizce bu hadis bile tek başına Buhari, Müslim ve Ebu Davut’un güvenilmeyecek kitaplar olduğunun anlaşılması için yeterlidir. Böylece en sahihleri, en doğruları böyle olan hadis kitapları bile bir kenara atılıyorsa diğer hadis kitapları ve hadislere dayanan tefsir, ilmihih kitabı gibi kitapların da tereddütsüz bir kenara atılmaları gerektiği anlaşılır. Görüldüğü gibi bu recm hadisleri hem dine, hem Peygamber’e, hem Ömer’e iftiraldır. Bu hadislerin mantığına göre Hz. Ömer Allah’tan çok halktan korkuyordu. Demek Hz. Ömer halktan değil de Allah’tan korkmuş olsaydı keçinin yiyerek yok ettiği recm ayeti, hadis kitapları yerine Kuran’da olacaktı! (Lütfen 11. Bölüm’ü bir daha okuyun ve Hz. Ömer’in Ebu Hureyre ve diğer uyduruculara karşı tavrını, Kuran’a sahip çıkışını bir daha gözden geçirip Hz. Ömer’e yapılan bu iftiranın yalanlığını kavrayın.)

ZİNA YAPAN MAYMUNLARIN TAŞLANMASI

Bu uydurmalarla yetinmeyenler maymunların da zina eden bir maymunu yakalayarak taşladıklarını ve sahabelerden birisinin de maymunu recm etme olayına katılarak maymunu öldürdüğünü anlatırlar. Sözde recmin ne kadar mantıklı olduğunu, maymunların bile bunu anladığının, fakat bazı insanların anlayamadığının mesajını veren bu çok değerli (!) hadisi bilin bakalım hangi alim rivayet etmiştir? Evet, bu, süperlerin süperi diye takdim edilen, bir hadisini bile inkar edenin kafir olacağı söylenen en doğru hadis kitabının yazarı olan (diğerlerini siz düşünün) Buhari’nin 63/27’de geçen hadisidir.

Kurtubi’nin bir izahında ise Ahzab suresinin sonunda recm ayetinin eksik olduğu, Hz. Osman’ın döneminde bunların yazılmadığı söylenir. Bu izahta da Kuran’da mevcut olmayan recm geleneğine dayanak yaratma endişesinin, nasıl Kuran’a iftiralar atmaya kadar uzanmış olduğunu gözlemliyoruz.

MEZHEPÇİLER LÜTFEN BUNU DÜŞÜNSÜNLER

Görüldüğü gibi bir sürü çelişkili, mantıksız izah, sırf recm geleceğinin yerleşmesi için uydurulmuş ve Kuran'ın açık hükmü olan 24- Nur suresi 2. ayetin de hükmü kaldırılmaya(neshedilmeye) çalışılmıştır. Bir rivayete göre Hz. Ömer döneminde Kuran'da recm yoktu, öbür rivayette Hz. Osman döneminde yazılmadı denir. Başka bir rivayette ayet keçi yüzünden ortadan kalkar. Diğer yandan maymunların recminden ve sahabelerin buna katıldığı komedisinden bahsedilir. Üstelik Kuran'daki açık hüküm yok sayılır. Neresine el atılırsa mantıksızlık ve çelişki olan bu konu geleneksel İslam'ın uydurucularının sıkışınca nasıl Kuran-ı Kerim'e iftiralar attıklarını da göstermektedir. Oysa birçok gelenekçi hem Kuran'ın, hem hadislerin doğruluğunu, hem de kelimesi kelimesine kabul ettiklerini söylemektedirler. Bu kabulü yapan gelenekçilerin çoğunun ne yazık ki kendi gelenek ve inançlarından habersiz oluşları büyük bir sorundur. Kuran'a göre Kuran yeterlidir ve dinin tek kaynağıdır. En sahih hadis kitaplarına ve mezheplere göreyse Kuran eksiktir. Aç ve mübarek bir keçi(!) Kuran'ı yiyip eksiltmiştir! Lütfen aldatılan mezhepçi arkadaşlar bu konuyu iyice araştırın. Çünkü ilmihal kitapları bu konuyu örtbas etmekte, şeyhler, hocalar milletin kafası karışır diye bu konuya hiç girmemektedirler. Mezhepçi arkadaşlar eğer bu konuyu araştırırsanız çok güvendiğiniz mezhebinizin, hadis kitaplarınızın nasıl kendilerini haklı çıkartmak için Kuran'ı eksik saymaktan geri durmadıklarını ve tüm bu zırvaları uydurduklarını göreceksiniz. Mezhebi kabulle hiç bilmeden bu izahları da kabul etmiş oluyorsunuz. Çünkü bu izahlar mezheplerin, en doğru (!) hadis kitaplarının bir parçasıdır. Oysa Kuran apaçık bir şekilde din adına tüm detayları veriyor. Bizi, "Fırkalara bölünmeyin" diye mezhepçilikten alıkoyuyor. Mezheplerse "Recm nohut büyüklüğünde çakıl taşları ile olur. Kadın bir çukura gömülür, erkek ayakta taşlanır.(Dört Mezhebin Fıkıh Kitabı 7/97)" tipi dehşetli açıklamalarla vahşeti, yavaş yavaş öldürmeyi, Kuran'la çelişkiyi telkin etmektedirler.

KURAN'I BOHÇADAN ÇIKARALIM

Ne yazık ki yıllarca mezhepçilik övüldü. Mezheplere karşı çıkmak sapıklık olarak gösterildi. Mezhepsiz kelimesi dilimize bir hakaret unsuru olarak girdi. Kuran evimizde bohçalar içinde, yüksek bir yerde asılı olarak bulundu. Kuran ölümlerin arkasından okundu ama, dirilerin hayatına yön vermesine izin verilmedi. Buna izni vermeyen mezhepçiler; dini ancak üç-beş kişinin anladığını, bizimse, onlardan ve onların kitaplarından dini öğrenmemiz gerektiğini söylediler. Allah kitabından dini anlamak gibi büyük bir cürete kalkışsak çarpılacağımız anlatıldı. Bu çabaya ne gerek vardı ki! Mezhep imamları dini anlatmıştı. Bu mantıkla ne mühendisler, ne profesörler bile uyutuldu. Çünkü bu anlatımda akıl yok, taklit vardı. Aslanan taklit olunca profesörle, mühendisle, en cahil bir oldu. Çünkü akıl, ilim hiç kullanılmıyacaktı ki! Onu, kullanması gerekli olan mezhep imamları, hadis imamları kullanmıştı. İnşallah onların akıllarını ne kadar kullandıkları ve sadece Kuran'a sarılmanın önemi bu recm örneği ile anlaşılmalıdır.

Allah pisliği aklını kullanmayanlar üzerine bırakır.

10- Yunus Suresi 100

Andolsun size, içinde öğüt bulunan bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?

21- Enbiya Suresi 10

27. BÖLÜM

ELÇİYE (RESULE, PEYGAMBERE) İTAAT NE DEMEKTİR?

Kuran'daki İslâm'a karşı delil getirme çabasında olan gelenekçi İslâmcılar "Allah'a ve resulüne itaat edin" şeklindeki ayetleri gösterip; Kuran'da "Allah'a ve Resulüne uymamız söyleniyor. Kuran'a uymak Allah'a uymaktır, hadislere uymak Peygamber'e uymaktır" demektedirler.

Söz konusu ayetlerde Peygamberimiz hep "Resul" kelimesi ile anlatılmaktadır. Peygamber Farsça kökenli bir kelimedir ve Kuran'da geçmez. Kuran çevirilerinde elçi manasına gelen "resul" kelimesi ya aynen "resul" diye ya da "Peygamber" diye çevrilir. Kuran'da geçen "resul" kelimesinin tam karşılığı "elçi" kelimesidir. Bu kelime hem Allah'ın elçisi, hem de herhangi bir elçi manasında kullanılır. "Resul" diye geçen kelimeyi "elçi" diye çevirmek tam doğru bir çeviri olmaktadır. Nitekim bir çok çeviri de böyledir.

Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse ve Allah'tan korkup sakınırsa işte kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır.

24- Nur Suresi 52

Allah'a ve elçisine itaat edin ki merhamet olunasınız.

3- Ali İmran Suresi 132

ELÇİ KELİMESİNİN KULLANILMASI HERŞEYİ AÇIKLIYOR

Belli bir yaşın üzerindeki kişilerin çoğu “resul” kelimesinin manasını ve kullanılış tarzını bilirler, fakat genç neslin resul kelimesinin manasını bilememesi ihtimaline karşı yukarıdaki açıklamayı yaptık. (Kuran çevirilerinin yeni neslin anlayabileceği tarza adapte olması, Osmanlıca ve az anlaşılan kelimelerden arındırılması gerektiği ayrı bir yazı konusu olduğu için bu konulara burada değinmeyeceğiz.) Yukarıdaki ayetlerde “resul” kelimesinin “elçi” manasında olduğunu iyice anlamak, ayetin manasını da tam kavramayı sağlar.

Biz Peygamberimiz Hz. Muhammed’e niye uyarız? Çünkü O Allah’ın elçisidir. Yani Allah’ın mesajını alıp da getiren kişidir. Elçinin mesajı Allah’ın gönderdiği mesajdır. O mesaja uyulunca hem Allah’a, hem de o mesajı getiren elçiye uyulmuş olur. Aynı zamanda mesajın kendisine (Kuran’a) uyulduğunu söylersek bu da doğru olur. Elçiye “elçi” denmesinin sebebi kendisinin olmayan mesajı taşımamasındandır. Yani Allah, Resul (elçi) kelimesiyle, Hz. Muhammed’in kendisinin olmayan mesajı taşıyan kişi olduğunu vurgulamaktadır. İnsanlara, elçiyi devreden çıkartıp Allah’a varmanız mümkün değildir dersini veriyor. İtaat edilmesi emredilen kişi olan elçi, kendisi namına değil, göndericisi (Allah) namına konuşmaktadır. Bu yüzden “O’na (elçiye) itaat, gönderene (Allah’a) itaattir” mantığı, Kuran’ın bu ayetleriyle verilmektedir. Allah’ın elçi yollaması, bizle irtibat kurmak için seçtiği yegane yoldur. Elçi mesajı insanlara ileteceği, ona davet edeceği için elçiye itaat (Hz. Muhammed’e) onu gönderene (Allah’a) itaat olacaktır.

Elçiye itaat eden Allah’a itaat etmiş olur.

4- Nisa Suresi 80

İnsanlar Allah’ın mesajı Kuran’ı Hz. Muhammed’in (elçinin) ağzından duydular. Kuran her insana ayrı ayrı vahiy edilmedi ki ! Peygamberimiz’in getirdiği mesaja uymayan birçok insan “Bu insan sözüdür.” veya “Biz bir insana mı uyacağız?” şeklinde karşı çıkmışlardır. Oysa Allah “Allah ve elçisine itaat edin.” ayetleriyle; Hz. Mu-

hammed'e, elçiliği yüzünden, o mesajın gerçek sahibi Allah olması yüzünden uyulacağını göstermektedir. Yani Allah, "Allah ve elçisine itaat edin." ayetleriyle uyulanın bir tek Allah olduğunu göstermektedir, bu da 4.Nisa Suresi 80. ayette bir daha anlaşılmaktadır. Yoksa; Allah Kuran ile hükümler koydu, Peygamber hadislerle ilave hükümler yaptı, Allah ve elçiye itaatten kasıt iki tane din oluşturucunun oluşturduklarına uymaktır; şeklinde ayetleri açıklamak, dinimizi Allah ve Peygamber ortak yapımına çevirmek olur. Bu da Allah'ın din üzerindeki tekeline tecavüzdür ki bir şirk türüdür. Geleneksel İslamcıların bu sapışını birçok eserlerinde görebiliriz: "Peygamberimiz dinimizde hüküm koyucudur. Haram ve helali tespit eder." [Rivayet İlimlerinde Haberi Vahitlerin İtikat ve Tefri Yönlerindeki Değeri, sayfa 108] Oysa Kuran'da Allah dışında hüküm koyucu aranmaması söylenir.

Allah size kitabı detaylandırılmış bir halde indirmişken Allah'ın dışında bir hüküm koyucu mu arayayım.

6- Enam Suresi 114

MUHAMMED İSMİNİN KURAN'DA KULLANILIŞ TARZI

Diğer bir ilginç nokta da Kuran'da, Peygamberimiz'in ismi olan Muhammed'in geçtiği 4 ayetten 3'ünde de Muhammed'in elçi olduğu vurgulanmasıdır.

Muhammed yalnızca bir elçidir.

3- Ali İmran Suresi 144

Muhammed Allah'ın elçisi ve Peygamberler'in sonuncusudur.

33- Abzab Suresi 40

Muhammed Allah'ın elçisidir.

49- Fetih Suresi 29

Kuran'da Muhammed isminin geçip elçiliğin vurgulanmadığı tek ayette ise Muhammed'e indirilene inanılması yani Kuran'a inanılması gerektiği söylenir.

İman edip, salih işler yapanlar ve Muhammed'e indirilene -ki, O Rablerinden bir gerçektir- iman edenlerin kötülüklerini örtüp bağışlamış, durumlarını düzeltmiştir.

47-Muhammed Suresi 2

Peygamberimiz'in Muhammed ile aynı köke sahip Ahmed ismiyle (veya sıfatıyla) geçtiği tek ayette ise Ahmed'in elçiliği vurgulanır.

Hani Meryem oğlu İsa "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi Ahmed olan bir elçinin de müjdecisiyim" demişti.

61- Saff Suresi 6

Daha evvel gördüğümüz gibi Kuran'da hiçbir yerde "Allah'a ve Muhammed'e itaat edin." diye bir ifade bulunmaz. Kuran'da sürekli "Allah'a ve elçisine itaat edin." şeklinde bir ifadenin geçmesi Hz. Muhammed'e, ancak elçilik vazifesinden dolayı itaat edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Muhammed isminin geçtiği tüm ayetlerde(biri hariç) elçiliğinin vurgulanması, tek istisna ayette ise Muhammed'e indirilene(Kuran'a) uyulması gerektiğinin söylenmesi tüm yanlış anlamalara kapıları kapatmıştır.

PEYGAMBER SADECE KURAN'LA UYARIRDI

Peygamber insanları sadece vahiy (Kuran) ile uyarırdı. Peygamber'e Kuran ayetleri gelmediğinde ise Peygamber'in bir şeyler uydurmasını istediler. Oysa bunun mümkün olmadığı, Peygamber'in sadece vahye uyduğu aşağıdaki ayetlerden anlaşılır.

De ki: Ben sizi yalnızca vahiy ile uyarıp, korkutuyorum.

21- Enbiya Suresi 45

Onlara bir ayet getirmediğin zaman “Şuradan buradan derleseydin ya” derler. De ki “Ben sadece Rabbinden bana vahiy edilene uyuyorum. Bu Rabbinizden olan kavrama yeteneğidir, iman edecek bir toplum için doğruya iletilme ve rahmettir.”

7- Araf Suresi 203

Allah birçok ayette Kuran’ı indirdiğini, Kuran’ı vahyettiğini söyler. Aşağıdaki ayette göreceğiniz gibi Peygamber’in resullük(elçilik) vazifesi Kuran’ın tebliğ edilmesidir. Eğer Peygamberimiz bunu yapmasaydı elçilik vazifesini yapmamış olacaktı. Elçinin vazifesi Allah’ın indirdiğini tebliğ etmek ise, elçiye itaat de Allah’ın indirdiğine itaat olacaktır.

Ey elçi. Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer yapmayacak olursan elçiliğini tebliğ etmemiş olursun.

5- Maide Suresi 67

De ki: “Sizi ve kime ulaşırsa kendisiyle uyarmam için bana bu Kuran vahyedildi.”

6- Enam Suresi 19

HZ. İBRAHİM’İN HADİSLERİ NEREDE?

Kaşif Ahmed Şehzade, Allah’a ve elçiye itaatten kastın; Allah’ın elçisiyle gönderdiği mesaj olan Kuran’a uymak olduğunu söyler ve Kuran’da aktarıldığı gibi Peygamberimiz’in bizim için örnek olduğunu, fakat Peygamberimiz’e dair bilgiler için de tek geçerli ve yeterli kaynağın Kuran olduğunu söyler. Şehzade, Mümtehhine Suresi 4. ayeti örnek göstererek şöyle der: “Aşağıdaki ayet, Hz. İbrahim’in örneğini geleneklerin ve ona atfedilen sözlerin arasından seçeceğimizi mi söylüyor? Hayır, bu ayet öyle söylemiyor. Ayette anlatılmak istenen Hz. İbrahim’in davranışının, tavrının Kuran’da açıklanan şeklinin inananlar için örnek olduğu ve inananların onun örneğinde olduğu gibi hareket etmeleri gerektiğidir.” (Kaşif Ahmed Şehzade, The Authority of Quran)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır.

60- Mümtehine Suresi 4

Eğer Peygamberimiz'i örnek almaktan kastın; hadislere ve Peygamber'in kavminin geleneklerine uymak olduğu söylenirse; o zaman İbrahim Peygamber'i örnek almamızı söyleyen ayete göre, İbrahim Peygamber'in kavminin geleneklerini öğrenmemiz ve İbrahim Peygamber'in hadislerini de bulmamız gerekmektedir. Oysa durum Kaşif Ahmed Şehzade'nin dediği gibidir. Peygamberimiz'in de, İbrahim Peygamber'in de davranış şekilleri Kuran'da anlatılır ve örnek almamız istenen bu davranışlardır.

Peygamber'in vahiy olan Kuran dışında Allah'a karşı bir şeyler uydurması için çabalar daha Peygamber hayattayken başlamıştır. Peygamber hayattayken buna engel olmuştur, fakat Peygamber'in vefatından sonra, hele bir de 4 Halife dönemi de geçince, Peygamber'in döneminde başlayan vahiy dışında uydurmalar oluşturma çabaları ne yazık ki gördüğümüz kötü sonuçları doğurmuştur.

Onlar neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi.

17- İsrâ Suresi 73

Kuran Allah'ın kitabıdır, fakat insanlar onu Hz. Muhammed'in (elçinin) sözü olarak duydular. Kuran'ın aşağıdaki ayetlerinde geçen ifade tarzları bu mantığı daha iyi kavramamızı sağlamaktadırlar.

Allah ve elçisinden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ültimatodur bu.

9- Tevbe Suresi 1

Bir de Allah ve elçisinden insanlara Büyük Hac günü bir duyuru var.

9- Tevbe Suresi 3

KURAN AYETLERİNDE ANLATILANLARA UYMAK ELÇİYE UYMAKTIR

Görüldüğü gibi Allah'ın kendisinden ve elçisinden ultiatom olduğunu, duyuru olduğunu söyledikleri aynı zamanda Kuran ayetleridir. Aynı mantığı Kuran'ın başka yerlerinde görebiliriz. Örneğin; 4- Nisa Suresi 13. ayete kadar miras ile ilgili hükümler anlatılır. 13. ve 14. ayet ise şöyledir:

13- Bunlar Allah'ın sınırlarıdır .Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onu altından ırmaklar akan ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

4- Nisa Suresi 13

14- Kim Allah'a ve elçisine isyan eder ve O'nun sınırlarını aşarsa onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

4- Nisa Suresi 13,14

Allah 13. ayete kadar hükümlerini anlatırken 13. ve 14. ayette bunlara uymak, Allah'a ve elçisine uymak olarak gösterilmektedir. Ne yazık ki Kuran'ı iyice araştırmadan, iyice düşünmeden, ayetleri sırf kendi fikirlerini doğru çıkartmak için çekiştirenler, bu ayetleri görmezlikten gelmiş ve ileri sürdükleri fikirlerle dini, Allah ve Peygamber yapımı bir şirkete; Peygamber'i, Allah'ın hükümlerine hüküm katan, Allah'ın hükümlerini gerektiğinde nesh eden (silen) bir şahsa dönüştürmüşlerdir. İçine düştükleri bu çelişkiyi fark eden bazı gelenekçiler açmazlarını kapamak için daha da vahim bir iddiaya kalkışmışlardır. Bu iddiaya göre Peygamber'in mevcut hadis kitaplarındaki hadisleri de vahiy neticesidir. Daha önceki bölümlerden hadislerin Kuran'la, mantıkla, kendi aralarında, bilimle, insafla çeliştiklerini görenler bu iddianın korkunçluğunu anlarlar. Bu iddia ile Peygamber'e atılan iftiralar, Allah'a iftiralar atmaya dönüştürülmüş olur. Yine bundan önceki bölümlerde gördüğümüz gibi Peygamber bir tek Kuran'ı yazdırmıştır. Madem Kuran dışında uyulması gereken kaynaklar, vahiyler vardı; o zaman Peygamber onları

neden yazdırmadı? Aşağıdaki ayete göre Peygamber'in uyduğu vahiy Kuran'dır. Din düşmanlarının değişmesini istedikleri de Kuran'dır. Kuran dışında dini kaynaklar olsa Peygamber de onlara uyardı, din düşmanlarıysa onların da değişmesini isterlerdi.

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda bizimle karşılaşmayı ummayanlar derler ki: "Bundan başka Kuran getir veya bunu değiştir." De ki: 'Benim onu kendiliğimden değiştirmem asla mümkün değildir. Ben yalnızca bana vahyedilene uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem büyük günün azabından korkarım.'

10- Yunus Suresi 15

Peygamber ancak Allah'ın vahyi olan Kuran'a uyar. Gündelik hayatta Peygamber'in bazı hatalar yapması bile mümkündür. Kuran'da Peygamber'in hatalarının belirtilmesi, Peygamber'in Kuran dışındaki her sözünü, her hareketini vahiy olarak göstermeye çalışan iddiayı yalanlar.

PEYGAMBERİN DE HATALARI OLABİLİR

... İnsanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde saklıyordun. Oysa Allah kendisinden çekinmene daha çok layıktı.

33- Abzab Suresi 37

Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara beklemeden izin verdin?

9- Tevbe Suresi 43

- 1-Surat astı ve yüz çevirdi
- 2-Kendisine o kör geldi diye
- 3-Nereden biliyorsun belki o temizlenip arınacak
- 4-Veya öğüt alacaktı da, bu öğüt kendisine fayda verecekti.

- 5-O kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görene gelince
 6-Ki sen ona yöneliyorsun
 7-Sana ne onun arınmasından
 8-Ama koşarak sana gelen var ya
 9-Odur içi titreyerek korkan
 10-Sen ona aldırılmıyorsun
 11-Hayır, çünkü o bir öğüttür..

80- *Abese Suresi 1-11*

Ahzab Suresi'ndeki örnekte; Peygamber'in özel hayattaki bir durumda insanlardan çekinmiş olduğu ve böyle yapmaması gerektiği anlatılır. Tevbe Suresi'nde; Allah uğrunda mücadele ederken Peygamber'in yanlış tutumu, yanlış taktiği gösterilir. Abese Suresi'nde ise inkarcı bir kişiye dini anlatmak uğruna, Peygamber'in kör bir kişiye vakit ayırmadan aynı kişiyi ikna etmek için uğraşına devam etmesi anlatılır. Abese Suresi'nde Peygamber'in bu davranışı düzeltilir ve böyle davranmaması söylenir. Görüldüğü gibi bu üç örnekte; hem Peygamber'in hatalı üç davranışı düzeltilmiştir, hem de Peygamber'in Kuran dışındaki her sözünün vahiy olması gibi saçma bir iddianın zemini yok edilmiştir. Peygamber'in sünneti başlığıyla dini dejenere etme çabasında öyle izahlar yapılmıştır ki; bu izahlara göre Peygamberimiz'in Peygamberlikten önceki durumu bile sünnete delil oluşturmaktadır. Sibai es-Sünnet kitabı sayfa 47'de şu izah yapılır. "Peygamberimiz'e dair her ne izah nakledilmiş ve rivayet edilmiş ise ister Peygamberlikten öncesi ile ister Peygamberlikten sonrası ile ilgili olsun sünnet kapsamı içindedir." Oysa Kuran'da Peygamberimiz'in Peygamberlikten önceki durumu şöyle anlatılır.

Seni sapmış bulup da doğru yola iletmedi mi?

93- *Duha Suresi 7*

İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen kitap nedir , iman nedir bilmezdin?

42- *Şura Suresi 52*

Ayetlerde Peygamber'in daha evvel sapmış olduğu, kitabı, imanı bilmediği açıkça söylenir. Peygamber'in imanı bilmediği dönem nasıl olur da örnek olur. Nasıl din diye insanlara takdim edilebilir? Hiç şüphesiz bu iddialar Kuran'ın yukarıda görülen ayetleri ve daha bir çok ayeti ile çelişiktir. (Kitabın bir sonraki bölümünde aynı konuyla ilgili ilave izahlar bulunabilir.) Peygamber'e Kuran'ın bir benzerinin, mislinin verildiğine dair izahlar da Kuran'a ters düşen izahlardır.

İnsanların yazdıkları hadis kitaplarını Allah'ın kitabı Kuran gibi dinin kaynağı olarak gösterenler, şu ayeti iyice okumalıdır:

Kitabı kendi elleriyle yazıp sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere yazıklar olsun. Vay elleriyle yazdıklarından dolayı onlara, vay kazanmakta olduklarına.

2- Bakara Suresi 79

KURAN'IN BİR BENZERİ YOKTUR

De ki; 'And olsun eğer insanlar ve cinler şu Kuran'ın bir benzerini getirmek üzere bir araya toplansalar, birbirlerine destek de olsalar, onun bir benzerini yine de ortaya getiremezler.

17- İsra Suresi 88

Allah Kuran'ın bir benzerinin oluşturulamayacağını söylerken, mezhepçi İslâmcılar Peygamber'in hadislerinin de Kuran'ın bir benzeri olduğunu söylerler. (Bkz. Ebu Davud Kitabı Sünen Hadis No:4604) Madem Peygamber'de bir benzeri var, niye Peygamber onu yazdırıp insanları aydınlatmadı? Yoksa Buhari, Müslim gibi kitapların içindekilerin Kuran'ın bir benzeri olduğunu mu iddia ediyorsunuz? Buraya kadar Buhari ve Müslim'den incelediğimiz hadisler bu iddianın felaketliğini ortaya koymaya yeter.

Ey Peygamber ! Allah'ın sana helal kıldığını eşlerini memnun etmek isteyerek neden haramlaştırıyorsun?

66- Tabrim Suresi 1

Tahrim Suresinin bu ayetine göre, Peygamber'in sadece kendisine bile bir şeyi haramlaştırması mümkün değilken, diğer insanlara ilave haramlar yaptığını söylemek hiçbir şekilde Kuran'la bağdaşmaz. Kuran'ı bir bütün olarak anlamaya yanaşmayan gelenekçi zihniyet, Kuran'ın tek bir ayetini alır ve Kuran'ın bütünlüğünü hiçe sayarak ayeti düşünmeden çekiştirir.

HİKMET KURAN'DADIR

Nitekim biz size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size kitabı ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek aranızdan bir elçi gönderdik.

2- Bakara Suresi 151

Kimileri de bu ayetteki “hikmet” kelimesi ile sünnetin, hadislerin kastedildiğini, böylece Kuran'a hadisler ile ilaveler yapılabileceğini söylemişlerdir. Oysa “hikmet” kelimesinin “sünnet”, “hadis” gibi bir manası olmadığı gibi, bu kelimeyle Kuran dışında bir kaynak oluşturulabileceğine dair bir delil de yoktur. Aksine hikmetin Kuran'da olduğuna dair bir çok ayet vardır.

Elif, Lam, Ra; Bunlar hikmetli kitabın ayetleridir.

10- Yunus Suresi 1

And olsun hikmetli Kuran'a

36- Yasin Suresi 2

Şüphesiz o (Kuran) bizim katımızda olan ana kitapta mevcuttur. Yüce ve hikmet doludur.

43- Zubruf Suresi 4

Ayrıca İsra Suresinde 22. ayetten 38. ayete kadar Allah'ın haramları, emirleri belirtildikten sonra 39. ayette şöyle denmektedir.

Bunlar sana Rabbinin hikmet olarak vahyettikleridir.

17- İsra Suresi 39

İsra Suresi'nin 39. ayetine kadar bahsedilenler(yani Allah'ın hikmet olarak vahyettikleri) şunlardır: **Allah'la beraber başka ilahlar edinmeyin(22. ayet), Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, ana babaya iyi davranın(23. ayet), Anne babaya nasıl davranılacağı(24. ayet), Rabbimizin iç dünyamızı bilmesi(25. ayet), Akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını vermek, israf etmemek (26. ayet)...**

Görüldüğü gibi, gerek Peygamber'in sünneti adına, gerek hikmet adına Kuran'a müracaat etmeliyiz. Peygamber'in davranış tarzları (Sünnet) için de hikmet için de tek güvenilir kaynağımız Kuran'dır. Allah'ın Kuran'daki sınırları, hem hikmettirler, hem de bunları uygulamak elçiye (Peygamberimiz'e) itaattir. Kuran Peygamber'in ağzından duyulmuştur. Zaten bir çok Kuran ayeti de Peygamber'e "De ki" emriyle başlar. Kuran, Allah'ın elçisi Peygamberimiz Hz. Muhammed'in getirdiği Allah'ın mesajıdır. Peygamber'in tüm çabası da bu mesajın kılavuzluğuyla insanlara rehberlik etmektir. Bu yüzden aslen Allah'ın olan bu mesaja uymak, hem göndericisi Allah'a, hem getiricisi elçiye uymaktır. Allah'ın dini Kuran'la tamamlanmış olmuyorsa, o zaman Kuran'ın fonksiyonu nedir? Allah neden Kuran ile dini yarım bırakıp, diğer kısmını belirsiz kaynaklara bırakmış? Allah'ın dine daha da ilave etmek istediği şeyler olsaydı, Kuran'ı iki veya üç kat daha kalın yapıp, bu sorunu çözebilirdi. Oysa Kuran kendisinin detaylı olduğunu söylemektedir. Geçmiş kavimlerin başına gelenleri tekrarlar anlatan Kuran, kendi içeriğinin dışında din adına lazım olan ilave bilgiler olsaydı onları da içerirdi. Kuran'ı inceleyenler binde bir rastlanma ihtimali olan konularda bile Kuran'ın gerekli izahları yaptığını görürler. Örneğin zorda kalıp kan, leş, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvandan başka bir şey bulamayanların, bunları haddi aşmadan yiyebileceği açıklanır ki; bu durum binde bir kişinin başına, hayatında bir kez gelebilecek bir olaydır. Peki o zaman Kuran'ın gündelik yaşamda sık sık karşımıza çıkacak, her gün uygulanacak bilgileri eksik bıraktığı nasıl düşünülebilir. Kuran bu bilgileri açıklamamışsa demek ki bu detaylar gereksizdir ve dinin bir bölümü veya şartı değildirlir.

ELÇİ VE EMİR SAHİBİ DİNİN SAHİBİ YAPILIRSA

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız onu Allah'a ve elçiye arz edin.

4- Nisa Suresi 59

İnsanlar topluluklar halinde yaşarlar. Bu toplu yaşamda ortak kararı, ortak prensipleri, kimi durumlarda ortak orduyu, savaş ve barış kararı gibi kritik kararları da hayata geçirmek gerekir. Elçi (Hz. Muhammed) kendi döneminde toplumun başı olarak bir çok kritik kararı alırdı. Bunlara da uymak gerekirdi, çünkü Hz. Muhammed o dönemde hem elçi, hem de “emir sahibi” (ulul-emr) olarak toplumun başıydı. Peygamber’in vefatından sonra Müslümanlar’ın içlerinden seçecekleri kişi veya kişiler bu vazifeyi yerine getirebilir ve onlara da itaat gerekir. Fakat bu itaat hiçbir zaman Allah’ın hükümlerine ilave hükümler yapılması manasına gelmez. Çünkü Kuran’dan Kuran’ın her şeyi açıkladığını, detayları verdiğini ve dinin Kuran’a eşit olduğunu anlıyoruz. Eğer ki elçiye itaatten ve emir sahiplerine itaatten ilave farz veya haram yetkisi anlaşılıyorsa ortaya şu mantıksız tablo çıkardı: Yenmesi haram olanları örnek olarak ele alalım; Kuran’da 1- Leş, 2- Kan, 3- Domuz eti, 4- Allah’tan başkası adına kesilen hayvanlar haram kılınmıştır. Elçiye itaatten kasıt elçinin ilave haramlar getirmesi olsaydı elçi 5- Midye, 6- Karides, 7- Eşek eti şeklinde haram listelerini genişletebilirdi. Nitekim mezhepçiler bunu iddia etmektedirler. Peki o zaman bir dönem Sünni Müslümanlar’ın halife olarak emir sahibi kabul ettikleri Yavuz Sultan Selim 8- Tavuk, 9- İnek eti, 10- Palamut balığı şeklinde bu listeyi uzatıyor olsaydı ve “Elçiye itaat ayetleriyle bunları haram kılıyorsanız, Emir sahibine itaat ayetiyle de, ben bunları aynı mantıkla, aynı şekilde haram kılıyorum.” deseydi ne derdiniz? Elçiye itaat edin ayetiyle, Kuran’ın hükmünün iptal yetkisinin (neshin) Peygamber’e verildiği şeklindeki iddiayı hatırlayalım. [25. Bölümdeki nasih mensuh konusunu hatırlayın] O zaman biri çıkıp aynı mantıkla emir sahibi de kendinden evvelki dini hükümleri değiştirebilir iddiasını yapar ve emir sahibi “Zinayı, hırsızlığı helal yapıp,

namazı orucu kaldırıyorum, bunlar da benim nasihlerim (iptal yetkisini kullanmam).” derse ne diyeceksiniz? Bunun için sizin mantığınızda olduğu gibi emir sahiplerine itaat edin ayetini çekiştirip, kendini Allah gibi dini hüküm koyucu mertebesine çıkarırsa sonuç ne olur? Eğer elçiye itaatle elçi ilave helaller, haramlar ve iptaller yapabiliyorsa o zaman aynı tarzdaki ayetle emir sahiplerinin (Yöneticilerin) de aynı hakka kavuşmaları gerekirdi. Görüldüğü gibi Kuran’ı bir bütün şeklinde kabul etmeden çekiştirmeye kalkmanın sonu felakettir.

ALLAH’A İTAAT = KURAN’A İTAAT = ELÇİ’YE İTAAT

Kuran’ın İslam’ına inanan her Müslüman elçiye (Hz. Muhammed’e) itaatin gerekliliğini bilir. Kuran’ın Müslümanlar’ı, bu yüzden Allah’a ve elçisine itaat ayetlerinin kendilerine karşı delil gösterilmesini çok garip karşılarlar ve bu iddiayı yapanların Kuran’ı bilmediğini veya çekiştirdiğini kavrurlar. Kuran’ın Müslümanlar’ına göre elçiden bize miras kalan ve elçinin bize miras olarak bırakmaya çalıştığı yegane kaynak Kuran’dır. Kuran yeterlidir, bizi ilgilendiren yegane vahiydir ve Peygamber’in başka bir kaynağı yazdırmaması da Kuran’ı yegane kaynak olarak bıraktığının delilidir. Hadis kitabı diye toplanmış kitaplar ve dini, Kuran ile Kuran’dan kat kat fazla hadislerin şirketsel oluşumlarının bir neticesi olarak gösteren mezhepçi kitaplar, Peygamber’e iftiralarla doludurlar. Kuran’ı tek kaynak kabul edip tüm bu kaynakları reddetmek, din adına tek otoriteyi Kuran’a (Allah’ın mesajına) vermek, hem mesajın sahibi Allah’a, hem mesajı getiren elçiye itaat etmek demektir. İnşallah bu izahlar Allah’a itaati, Kuran’a itaati ve elçiye itaati ayırıp adeta din adına ayrı otoriteler varmış gibi gösterenlerin; mesajın sahibini, mesajın kendisini ve mesajı getirip duyuran elçiyi birbirlerinden ayırmalarını önler. Mesajın sahibi Allah’la görüşemeyeceğimiz ve mesajı getiren elçi vefat ettiği için bize kalan mesajın kendisi olan Kuran’dır. Mesajla yetinmemiz mesaja güvenmemiz sorunları çözmeye yetecektir.

Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu?

29- *Ankebut Suresi 51*

28. BÖLÜM

PEYGAMBERİN PUTLAŞTIRILMASI

Allah'ın dinini bozmak isteyenlerin en büyük hilelerinden biri de Kutsal olanı putlaştırıp insanları aldatmaları olmuştur. Dinin övdüğü Peygamberler'i putlaştırmak bunun en önemli örneğidir.

O size melekleri ve Peygamberler'i Rabler edinmenizi emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size kafir olmayı mı emredecek?

3- Ali İmran suresi 80

Kutsalı putlaştıranlar “ Yoksa sen Hz. İsa'yı sevmiyor musun? Sen Hz. Muhammed'i yok mu sayıyorsun?” tarzındaki sorularıyla saf dinin ortaya çıkmasına çalışanları yıldırmaya çalışırlar. Kutsala saygısı olan, Peygamberler'i seven birçok saf insansa, ne yazık ki bu sorularla gerilemektedir. Zaten kutsalı putlaştırmamanın hedefi de budur: Allah dışındaki ilahların hiçbirini kabul etmeyen dindar kitleye, kendi kutsallarını putlaştırıp, zayıf oldukları yerden yaklaşmak suretiyle dini bozmak. Hz. İsa gibi Allah'ın sevgili bir kuluna ilahlık makamının verilmesinin Hıristiyanlık dünyasındaki sonuçları ortadadır. Peygamberimizle ilgili uydurmalar ise (Bu bölüme kadar gördüğümüz ve ilerideki bölümlerde göreceğimiz gibi) Peygamberimiz'e Allah'ın yanında ikinci bir hüküm oluşturuca sıfatının verilmesiyle olmuştur. Bu sıfatla gelenekçi kitleler, Allah'ın vahyi olan

Kuran'da olmayan hükümleri, kendi uydurdıkları veya yanlış yorumladıkları hadis ve sünnet adını verdikleri Peygamber'e iftiralarla dolu kitaplarda toplamışlardır. Oysa Peygamberimiz'e Kuran'da şunlar söylenir:

De ki “Size Allah’ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da (algılanamayanı da) bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben bana vahyedilenden başkasına uymam.”

6-Enam suresi 50

Görüldüğü gibi Peygamberimiz de aynı bizim gibi vahye, yani Kuran'a uymakla yükümlüdür. Ve bu vahiy dışında başka bir şeye uymayacağına göre, bu vahiy dışında bir hüküm oluşturması da mümkün değildir. Peygamber'e sünnet, hadis gibi Kuran'ın belirtmediği başlıklarla hükümler atfederler, uydurdıkları din rağbet görsün diye Peygamberimiz hakkındaki birçok ayete aykırı yargılar ortaya atmışlardır.

PEYGAMBERLERİ YARIŞTIRMA

O'nun elçileri arasında hiçbirini ayırt etmeyiz.

2- Bakara suresi 285

Kuran'ın bu ayetine göre bizim Peygamberimiz'i, Hz. İbrahim'i, Hz. Musa'yı, Hz. Nuh'u, Hz. İsa'yı yarıştırmamız yasaktır.” Bizim Peygamberimiz en üstündür.” dememiz yasaktır. Museviler'in ve Hıristiyanlar'ın düşükleri bu hataya, Kuran'ın bu açık ayetine rağmen ne yazık ki düşülmüştür. Peygamberimiz'in sayesinde tüm insanların yaratıldığı, Peygamberimiz olmasa ne dünya, ne de daha bir çok mekanın yaratılmayacağı şeklindeki meşhur uydurma, hadis başlığıyla insanlara yutturulmuştur. Oysa Kuran'da böyle bir ifade geçmemektedir. Peygamberimiz'in hammaddesinin diğer insanlardan ayrı olup nurdan yaratıldığı, Kuran'da anlatılmayan yüzlerce mucizesinin olduğu, namaz vakitleri için adeta Allah'la pazarlık yaptığı şeklindeki uydurmalar hep Peygamber putlaştırma gay-

retlerinin neticesidir. Bu gayret sonucu Peygamberimiz'e utanç kaynağı olacak şekilde cinsel mucizeler yakıştırılmış, kişileri kötürüm etmek için beddualar ettiği iftiraları ileri sürülmüştür. Tüm bu iftiralar hep uydurulmuş hadislerle halka sunulmuştur ki, kutsala karşı gelme korkusunu içinde taşıyan ve dini az bilen halk, bu uydurmaları itirazsız kabullensin. Diğer dinlerin düştüğü hataları Kuran'da okuyup, onları hem eleştirip, hem de aynı hataya düşmek ne acıdır! Diğer bir uydurma hadise göreyse tüm Peygamberler kıyamet günü kendi dertlerine düşmüşken, Peygamberimiz "ümmetim, ümmetim" diyerek ümmetini düşünecektir. Bu uydurma kaş yapayım derken, göz çıkarmanın çok güzel bir örneğidir. Peygamberimiz'i yüceltmek isteyenler, diğer Peygamberler'in bencilliği manasına gelebilecek yukarıdaki hadisi uydurmuşlardır. Bunlar Peygamberimiz'i diğer Peygamberlerle yarıştırmakla kalmamış; 1-Hz. Muhammed 2-Hz. İbrahim, 3-Hz. Musa, 4-Hz. İsa şeklinde diğer Peygamberler'i de üstünlük sırasına göre dizerek hadlerini iyice aşmışlardır.

Seni sapmış bulup doğru yola iletmedi mi?

93-Duha suresi 7

Bu ayete göre Peygamberimiz vahiy gelmeden önce sapmış bir haldedir. Allah'ın gönderdiği vahiy ile düzelmiştir. Allah'ın açıkça söylediği bu gerçeğe Şura suresi 52. ayette de rastlıyoruz.

İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahiyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin.

42-Şura suresi 52

Bazı gelenekçiler Peygamberimiz'in vahiy almadan önce de hak bir dine mensup olduğunu söyleyerek ayetlerle açıkça çelişmektedirler. Bu ayetlerin birinden Peygamberimiz'in evvelden sapmış olduğu, diğerinden ise imanı, kitabı evvelden bilmediğini anlıyoruz. Hak bir dine mensup olan nasıl imanı bilmez, nasıl kitabı bilmez, nasıl sapmış olur? Peygamber'i Kuran'da anlatıldığı gibi değil de kafalarında şekillendirdikleri gibi bulmak isteyenlerin bu çelişkilere düşmeleri hiç de sürpriz değildir. Gelenekçilerin düştükleri çelişki-

lerden biri de Peygamberimiz'in atalarında hiç putperest olmadığı ve bunun Hz. Adem'e kadar böyle gittiği izahıdır. Oysa Kuran'dan Hz. İbrahim'in babasının putperest olduğunu anlıyoruz. Hz. İbrahim'in Peygamberimiz'in atası olduğunu düşünürsek bu iddia da dayanaksız kalır. Gerçi gelenekçi zihniyet, Hz. İbrahim'in babasından kasıt gerçek babası değil, üvey babasıdır veya amcasıdır şeklinde saptırmalara gitmektedir. Ama Kuran'da açıkça babası denmektedir. Bu çekiştirme gelenekçilerin dini bozucu zihniyeti için bir delil niteliğindedir.

ALLAH'IN PEYGAMBER'E ÖVGÜLERİ

Mezhepçilerin anlamadığı nokta Peygamberimiz'in tüm bu uyduruk sözde yüceltmelere ihtiyacı olmadığıdır. Kuran'da Allah Peygamberimiz'i övmekte, onun üstün bir ahlak üzerinde olduğunu söylemektedir. Allah'ın kendisine elçilik görevi vermesi, kitabında kendisini övmesinden daha büyük yüceltme ne olabilir? Vahiy almadan önceki Peygamber'in durumu veya Peygamber'in atalarından birinin putperestliği Peygamber'i küçültmez. Kuran'dan herkesin kendi davranışlarından sorumlu olduğunu anlıyoruz. Ne Peygamber oğlu olan yücelir, ne de kafir babası olan küçülür. Nitekim Hz. İbrahim'in babası da Peygamber babasıydı, ama sapkınlığı Kuran'da geçmektedir. Kişileri soyuna sopuna göre değerlendiren gelenekçi kafa, Peygamberimiz'i de böyle değerlendirmeye kalkmış ve uydurma hadisler türetmiştir. Bu uydurmalar Kuran'la, gelenekçilerin bu zihniyeti İslam'la çelişmektedir.

Allah Peygamberimiz'i seçti ve ona büyük bir iyilikte bulundu. (4 -Nisa Suresi 113) **Onu güzel ve büyük bir ahlak sahibi kıldı.** (68-Kalem Suresi 4) **Onu alemlere rahmet yaptı.** (21-Enbiya Suresi 107) **ve Peygamberimiz'in tüm günahlarını bağışladı** (48- Fetih Suresi 2)

Görüldüğü gibi Kuran'da Peygamberimiz en güzel şekilde övülmektedir. Örneğin Enbiya suresi 107. ayette Peygamberimiz'in alemlere rahmet olduğu söylenmektedir. Eğer tüm alemlerin Pey-

gamberimiz için yaratıldığı doğru olsaydı, bu da Peygamberimiz'in alemler için rahmet oluşu gibi söylenirdi. Çünkü bu izah doğru olsaydı tüm bu izahlardan daha önemli bir bilgi olurdu. Gerçek olsaydı, Kuran, bu daha da önemli olan bilgiyi hadis gibi Kuran'da belirtmeyen bir kaynağa elbette bırakmaz, kendisi belirtirdi.

KIL TAPINMACILIĞI

Allah en güzel şekilde Peygamberimiz'i övmüşken, Kuran'ın onay vermeyeceği kıl tapınmacılığı görüntüleri verenler akılları sıra Peygamberimiz'e saygı göstermektedirler. Camilerde Peygamber'in sakalı diye bir sürü beze dolandırılıp, sarılmış kılları büyük bir tören havasında açıp, halka bu kılları öptürenler bu yazılarımızı okuduklarında elbette rahatsız olacaktırlar. Onlara göre bu kıl öptürme törenleri Peygamber sevgisidir, Peygamber'e saygıdır. Ne yazık ki Peygamber'in olduğu iddia edilen kılları dini bir ibadet havasında insanlara öptürme faaliyeti hâlâ devam etmektedir. Hıristiyanlığı ikonlarından dolayı kınayanlar, benzer hurafeleri dinimize kendileri sokmuşlardır.

Peygamberimiz Kuran'da iki sıfatla anılır. (Peygamber kelimesi bu iki sözcüğe de karşılık kullanılan, Farsça'dan dilimize geçmiş bir kelimedir.) Birinci kelime "nebi" kelimesidir ve haber getiren manasındadır. Kuran'da bu kelime aynı Türkçe'deki Peygamber kelimesi gibi yalnız Allah'tan haber getiren insanlar için kullanılmıştır. İkinci kelimeyse "resul" kelimesidir ki Türkçemiz'deki elçi kelimesinin karşılığıdır ve Kuran'da Peygamberler en çok bu kelimeyle anlatılırlar. Bu kelime aynı Türkçe'deki gibi hem Allah'ın elçileri, hem diğer elçilikler için kullanılır. Peygamberimiz'i ve diğer Peygamberler'i tarif ederken kullanılan bu kelimeler Peygamber'in nebi (haber getirici), resul (elçi) olduğunu gösterir. Yani Peygamber Allah'tan aldığı mesajı insanlara ileten kişidir, Peygamber %1 bile kendinden dine bir şey katamaz. O zaman din, haşa Allah'ın olmaz. O zaman din, Allah ve Peygamber ortak yapımı bir müessese olur. Peygamberimiz'e gelen vahiy Kuran'dır. Bunun dışında bir hadis, bir mezhep izahı, birisinin içtihadı dinin bir hükmü veya bir

bölümüdür demek Allah'ın olan dini Allah, Peygamber (elçi, haber getiren) ortaklığına veya Allah, mezhep imamı, Peygamber ortaklığına çevirmek olur. Kısacası Peygamber'i doğru yere oturtmak, dini doğru kavramanın bir şartıdır. Peygamberimiz sadece ve sadece aldığı haberi (Kuran'ı) insanlara iletir. Din, bu haberdir. Elçilik (resullük), nebilik (haber getiricilik) bu mesajı (Kuran'ı) insanlara ulaştırmaktır. Allah'ın elçisi olmak çok büyük bir onurdur. Peygamberimiz açısından düşünürsek, bir insanın milyarlarca insana öncülük etmesidir. Ne yazık ki bazıları Kuran'dan anlaşılan bu Peygamber tarifini yaptığımızda "Siz Peygamber'i çok basit görüyorsunuz" demektedirler. Ne yazık ki bu davranışlarıyla bundan sonraki 29. Bölüm'de inceleyeceğimiz Hıristiyanlar'a benzemektedirler. Peygamberler hakkında aşırıya gitmek sadece Peygamber'i Allah'ın oğlu ilan etmekle olmaz. Sadece Allah'ın olan din oluşturma yetkisi; sünnet, hadis gibi süslü, sözde Peygambersever tavırlarla Peygamber'e de veriliyorsa o da dinde bir sapmadır.

GÜDÜLEN SÜRÜ OLMAYALIM

Biz Peygamber'i putlaştırmayalım diye feryat ederken, ne yazık ki birçok tarikatta evliya, şeyh, ulema gibi yaftalar yapılandırılmış adamlar bile putlaştırılmaktadır. Peygamber'in bile putlaştırılmaması gerekir dedikten sonra herhalde bunlar için ilave bir açıklamaya gerek yoktur. Bakara suresi 104. ayete değinerek bu konuyu bitirmek istiyoruz. Bakara suresi 104'te: "**Ey iman sahipleri raina (bizi çobanın sürüyü güttüğü gibi güt) demeyin.**" denmektedir. Bu ayette Peygamber'e bile "Raina" denmesi yasaklanmaktadır. Kuran toplumun sürü, bireyin ise onların güdücüsü olmasını istememektedir. Buna karşın tarikatlardaki uygulamalarda, mezhep bağlılığında tam bir sürü psikolojisi hakimdir. Hatta tarikatlardaki müritleri ifade eden "sufi" kelimesinin kökünün, "koyun yünü, koyun postu" tipi manalar taşınması da ilginçtir. Tarikatın sufileri Kuran'ın güdülen sürü olmamamızı söylemesine rağmen tam "sufi" isminin hakkını vererek yaşamaktadırlar. Kuran'ın insanı; düşünen, akleden, Allah'ın mesajı Kuran'a sıkı sıkıya sarılan, Peygamber'i ca-

nından çok seven fakat hiçbir şirke bulaştırmayan, Allah'ın gücünü, hüküm yetkisini hiçbir kişiye paylaştırmayan insandır.

Müslümanlar'ın görevi Allah'ı, Kuran'ı, Peygamber'i tam yerli yerine oturtmaktır. Allah'ın yetkisinde olan hüküm koymayı, kutsal olanı istismar ederek Peygamber'e verenler, daha sonra uydurdukları hadislerin sahibini Peygamber olarak göstermiş, böylece dini bozmuşlardır. Dini bozmada kullanılan araç Peygamber olunca, Kuran'la ters düşen hadisler uydurulmuş, her şeyin Peygamberimiz için yaratıldığı şeklinde saçma iddialar, Peygamberler'i yarıştırmak gibi haddini bilmezlikler olmuştur. Hiç şüpheniz olmasın ki, nasıl kendisi hakkındaki aşırı izahları görse en çok kızan Hz. İsa olacaksa, Kuran'ın ruhuna aykırı şekilde kendisi hakkında uydurulan hadisleri, Allah'la miraçta pazarlık ettirmeleri görse bunları uyduranları ilk kınayan, bu hadis kitaplarını ilk yakan Peygamberimiz olurdu.

29. BÖLÜM

HIRİSTİYAN VE MUSEVİLERDEN İBRET ALMAK

Kuran’da, geçmiş toplulukların hataları ibret almamız için anlatılır. Bu topluluklardan günümüzde de varlığını sürdüren Hıristiyanlık ve Museviliği ele alırsak, içine düşülen hatalardaki benzerliği hemen kavrayabiliriz. Bu ortak temel hatalar; Peygamber ve din adamlarını putlaştırma, Allah’ın kitabı dışında kitaplar oluşturma, Allah’ın dinini mezheplere bölmektir.

Papazların, mezheplerin dini adına matbaaya ve halkların kendi dillerinde ibadet etmelerine karşı çıkmaları, Hıristiyanlık’ta din adına yapılan yobazlığa örnektir: *“Matbaanın bulunmasıyla kitap yayımlarının çoğaldığı ve eğitim- öğretim geliştiği doğrudur, fakat aynı zamanda fikir ve görüş ayrılıklarının oluştuğu da bir gerçektir. Bunun sonucu olarak insanlar Kilise’nin yerleştiği iman ve akideler konusunda düşünmeye ve sorular sormaya başlamışlardır. Din kitaplarını okuyor, anlıyor ve kendi anladıkları dilde ibadet ediyorlar. Bu nedenle kendi kendilerine din adamlarına artık gerek bulunup bulunmadığı sorusunu sormaları söz konusudur. Eğer herkes kendi bildiği dilde ve kendi anladığı şekilde Tanrı’ya ibadet etmeye kalkışacak olursa... Böyle bir durum bizim mensup bulunduğumuz din adamları sınıfının*

çok zararına olur. Din esaslarının, din adamlarının dışında hiç kimse tarafından bilinmemesi koşul olmalıdır.” (Bakınız İlhan Arsel – Toplumsal Geriliklerimizin Sorumluları: Din Adamları sayfa 18) Hıristiyanlık’ta bilimsel gelişimin önünü tıkayan ve geciktiren, mezheplerin savaşlarıyla ortalığı kan gölüne çeviren papazların hegemonyası kaybolur diye matbaaya, kendi dilinde ibadete karşı çıkan, aforoz, endülüjans, engizisyon gibi kurumlarıyla halka kan kusturan, kulların affedilme yetkisinin bile kendisinde olduğunu iddia eden hep kilise olmuştur.

Enam Suresi 154, Araf Suresi 145. ayetlerde Tevrat’ın da aynı Kuran gibi detaylandırıldığını görüyoruz. Oysa Yahudiler ellerinde detaylı bir şekilde Tevrat dururken ‘Mişna’ (hadis, söz) ve ‘Gama-ra’ (sünnet, pratik) başlıklarıyla kutsala fatura edilmiş rivayetlerle dinlerine ilaveler yapmışlardır. Görüldüğü gibi Yahudi yobazlığının kendi dinlerini bozarken kullandığı başlıklar bile dinimizin mezhepçileriyle örtüşmektedir. Oysa Yahudiler’e dinleri Tevrat’ta detaylı olarak açıklanmıştır. Kuran’ın izahına göre Yahudiler Tevrat’ta, Hıristiyanlar İncil’de hükümlerini bulurlar.

Biz indirdik Tevrat’ı Biz. İyiye ve güzele kılavuz var onda, ışık var. Teslim olmuş Peygamberler Yahudiler’e onunla hükmederler. Kendini Rabb’e adayanlarla, ilimde derinleşmiş olanlar da Allah’ın kitabını korumakla görevli olduklarından

5- Maide Suresi 44

İncil ehli Allah’ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Allah’ın indirdiğiyle hükmetmeyenler sapkınlardır.

5-Maide Suresi 47

HIRİSTİYANLIKTAKİ BABA-OĞUL MESELESİ

Dinimizin bağlıları Hıristiyanlar’ın ve Museviler’in sapmalarını çok iyi tespit eder ve çok mantıklı eleştirirler. Ne yazık ki bu eleş-

tiriye yapanların birçoğu Kuran dışı dini kaynaklara tabi olmuşlar veya mezheplerin hegemonyasına girmişlerdir. Hıristiyanlıktaki en büyük sapma olan Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu sapmasını ele alalım. Bugünkü bilinen en eski İncil bile Latince'ye çeviridir. Hz. İsa'ya indiği dilde bir İncil elde mevcut değildir. Orjinalinde ne olduğunu bilmediğimiz kelimeler Latince'ye "Baba" ve "Oğul" şeklinde çevrilmiştir. Fakat bu Latince tercümelere bile "Oğul" kelimesi sadece Hz. İsa için değil, Allah'ın tüm sevgili kulları için kullanılır. Aynı şekilde Baba kelimesi de sırf Hz. İsa'nın Baba'sı manasında değil tüm kulların Baba'sı manasında kullanılır.

Siz göklerde olan Babanızın Oğulları olasınız.

İncil- Matta 5,45

... Benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Allah'ımın ve sizin Allah'ınızın yanına çıkıyorum.

İncil- Yuhanna 20,17

Yani mevcut İncil'i şu andaki tercümesiyle eline alan bir kişi bile şu andaki anlatımıyla Allah'ın oğlu tanrı İsa'yı İncil'de bulamaz. Çünkü bu tabirin tüm insanlar için kullanılması, bu kavramın mecaz bir kavram olduğunu gösterir. Bizim tahminimize göre İncil'in orijinalinde kul manasına yakın bir kelime "oğul", Yaratıcı manasına yakın bir kelime de "baba" diye çevrilmiştir. Fakat her şeye rağmen İncil'in her yerinde bu kelime bu tarzda çevrildiği için, kelimenin tüm insanlık için kullanılmış olmasından, ne manayı kastettiği anlaşılabilir. Günümüzdeki İncil çevirilerini incelemek bile tercümelere Hıristiyanlıkta ne kadar tahrifat yapılabildiği hakkında fikir sahibi olmamızı sağlayacaktır.

35- İsa kovulmasını haber alır almaz onu aradı ve ona sordu, İNSANOĞLU'na inanıyor musunuz?

Yeni Amerikan İncil- Yuhanna 9,35

35- İsa kovulduğunu duydu ve onu bulunca şöyle dedi: İNSANOĞLU'na inanıyor musunuz?

Yeni Uluslararası İncil- Yuhanna 9,35

35- İsa ne olduğunu duyunca adamı buldu ve ona: “MESİH’e inanıyor musunuz?” dedi.

Yaşayan İncil- Yuhanna 9,35

35- İsa kovulduğunu duydu ve onu bulunca şöyle dedi: TAN-RININ OĞLU’na inanıyor musunuz?

Kral James İncil’i- Yuhanna 9,35

4. tercümedeki Kral James İncil’inde ilk iki İncil’deki insanoğlu lafzının nasıl Tanrı oğlu lafzına çevrildiğine dikkat edin. Ayrıca bu Baba ve Oğul lafzlarının kullanımında saptırma olduğu Matta’nın şu bölümünden de anlaşılabilir:

Yeryüzündeki kimseyi Babanız diye çağırmayın, zira babanız birdir, semavi Babadır.

İncil- Matta 23,9

BAŞ SORUMLU KİLİSE

Görüldüğü gibi tercümede yeryüzündeki kimseyi Babanız diye çağırmayın deniyor. Oysa “Baba” herkesin biyolojik kan bağı olan babasını çağırdığı isimdir. Hiçbir zaman Allah’ın çağrıldığı bir isim değildir. Burada da kanaatimiz Baba diye tercüme edilen kelimenin orjinalinin Allah’a mahsus yaratıcı veya benzeri bir kelime olduğu fakat tercümelerle bu kelimenin günümüzdeki “Baba” kelimesi şeklinde kaldığıdır. Fakat yine de tercümeler ikinci dereceden suçludur. Çünkü bu kelimelerin tüm insanlar için kullanıldığını gören objektif değerlendirici, bu kelimelerin mecazi bir kelime olduğu kanaatine varırdı. Bugünkü Katolik ve Ortodoks mezheplerinin yorumcuları bu kelimelerin tüm insanlar için mecazi manada, Hz. İsa için ise gerçek manasında kullanıldığını söylemişlerdir. Yani bugünkü Hz. İsa’nın oğul Tanrı ilan edilmesindeki asıl suçlu Katoliklik, Ortodoksluk tipi mezhepler ve onların kurumu olan kilisedir. Kilisenin yorumundan ibaret olan bu yaklaşımlara, dini sadece mevcut İncil’lerden öğrenmeye çalışan Hıristiyanlarca varılmayacağı kanısındayız. Yıllarca insanlar Hıristiyanlığı kilise kurumunun anlatımlarıyla öğrendiler. Dinimiz Hanefi, Şafi gibi Sunni ve diğer

Şii mezheplerin anlatımlarıyla nasıl dejenere olmuşsa, Hıristiyanlık da Katolik ve Ortodoks mezheplerin hegemonyasıyla dejenere olmuştur. Hıristiyanlık için durum daha da zordur. Çünkü mevcut İncil'lerin orijinali yoktur. Oysa Kuran'ın orijinali elde mevcut olduğu için Kuran'a gidip de ilaveleri ve eksiltmeleri düzeltmek; gerçek dinle, uydurulan dini ayırt etmek gayet kolaydır.

Tüm bu dejenerasyonlardaki metotları incelediğimizde; Hıristiyanlar'ın kendi mezhepleriyle dejenerasyonunun, dinimizin mezhepler eliyle dejenerasyonuna benzerliğini saptayabiliriz. Mevcut İncil (tercümelerle saptırmalara rağmen) bir kenara bırakılmış ve kilise kendi yorumunu İncil'in üstüne çıkartmıştır. Kilisenin burada rahipler topluluğu olduğunu unutmayalım. Hz. İsa'nın öldürülmesi için karar alan da Yahudi haham toplumdur. Dinimizdeki ilaveleri yapanlar ise dinimizin hadis imamı, mezhep imamı adlı din adamı topluluklarıdır. Biz Hz. İsa'yı öldürmek isteyen hahamların sapkınlığını, Hz. İsa'yı aşırı yücelten Saint Paul gibi papazların sapkınlığını çok iyi anlarız. Ama söz Buhari gibi uydurma hadis toplayıcılarına veya Şafi gibi mezhep imamlarına geldi mi onların kutsallığından bir türlü vazgeçmeyiz. Fakat yine de Hıristiyanlar'ın Saint Paul'den, Museviler'in katliamcı hahamlarını savunmaktan neden vazgeçemediklerine çok şaşırırız. Bir de kendimize şaşıracağımız günler gelebilir! Aslında tarih nüans farklarıyla tekrarlanmakta, geçmiş kavimlerden alınmayan ibretler felaketlerin sebebi olmaktadır. Dine en büyük zararı ise bir kısım hahamlar, rahipler, imamlar diye bilinen sözde kutsallar vermektedir.

DİNE EN BÜYÜK ZARARI SAHTEKAR DİN ADAMLARI VERİYOR

Allah'ı bırakıp bilginlerini, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i Rabler edindiler. Halbuki hepsi de tek Tanrı'ya kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka Tanrı yoktur. O bunların ortak koştukları şeylerden yücedir.

9- Tevbe Suresi 31

Ey iman sahipleri! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan da geri çevirirler.

9-Tevbe Suresi 34

Ne yazık ki birçok Müslüman bu ayetleri masal gibi dinlemektedir. “Allah bize geçmişteki bu kavimlerin durumunu anlatıyorsa, bunun önemli bir sebebi bizim de aynı yanlışı tekrarlayabilecek olmamızdır.” çıkarımı ne yazık ki düşünülmemektedir. Bugün görüyoruz ki benzer hatalara düşülmüştür. Nasıl Hıristiyanlar’da papazlar Rab kabul edildiyse, İslamiyet’te imamlar fetva, içtihad, mezhep görüşü başlıklı yutturmalarla, dinde olmayan dini hükümleri icat etmişlerdir. Yani din adamı zümresine, sırf Allah’ın tekelinde olan hüküm koyucu yetkisi verilmiştir. Nasıl Hıristiyanlar Katolik, Protestan, Ortodoks rahiplerini, ruhanilerini her şeye rağmen temize çıkartıyor, onların evliyalık ve üstünlük hikayelerini anlatarak onların Hıristiyanlığı dejenere etmelerini temize çıkartıyorlarsa, bizim imamlarımız da aynı evliyalık, üstünlük ... hikayeleriyle temize çıkarılmaktadırlar. Kilisenin maddi menfaatler için dini nasıl istismar ettiğini ise Güney Afrika’lı , Nobel ödüllü rahip Desmond Tutu çok güzel anlatmaktadır: *“Misyonerken Güney Afrika’ya geldiklerinde toprak bizde, İncil onlardaydı. Sonra bize gözlerimizi kapatalım, dua edelim dediler. Gözlerimizi açtığımızda gördük ki İncil bizde, toprak onlardaydı.”* Din adına insanların paralarını haksızlıkla bazı rahipler, hahamlar nasıl yiyorlarsa, hiç merak etmeyin bizim şeyhler, hocalar, mevlidhanlar onlardan aşağı kalmamaktadırlar. Tüm bu manzaralarda hem Museviler, hem Hıristiyanlar, hem de bizim için elbette bir çok ibretler vardır. Bu üç din de tüm bu mezhepleri ve mezhep önderlerini kenara itmeden dinlerini gerçek manasıyla kavrayamazlar. Öncelikle tüm mezhep izahları ve tüm ilave Mişnalar, hadis kitapları, falcının mektupları çöpe atılıp, Allah’ın kitapları tek başına masa üstüne konulup çözüme başlanmalıdır. Kuran’ın orijinali elimizde olduğu için biz bu konuda çok daha rahat çözüm şansına sahibiz. Fakat Musevi ve Hıristiyanların da aynı metotla Allah’ın istediği orijinal dine çok daha fazla yaklaşacakları kanaatindeyiz. Ne yazık ki şu anda din diye anlatılan ne Musevilik’te Tevrat’tır, ne Hıristiyanlık’ta

İncil'dir, ne de bizde Kuran'dır. Mezhepler ve azizlerin, hahamların kitapları ne acıdır ki Allah'ın kitaplarının önüne geçmiştir. Bu üç dinin yobazlıklarının temel sebebi de aynıdır: İnsani olana kutsal kılıfı giydirilmiş ve bunlar gerçek kutsal olan Allah'ın kitabının yanına ve önüne konmuştur. Dinlerdeki bir diğer istismar mekanizması da kitapta yazılan açık gerçeklerin yorumla, kelimelerin manasını kaydırarak gizlenmesi veya saptırılmasıdır.

Onlar kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Öğüt almak için çağrıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular.

5- Maide Suresi 13

Bunların içlerinden bir grup vardı ki, Allah'ın kelamını işliyor, onu kavramalarının ardından bile bile tahrif ediyorlardı.

2- Bakara Suresi 75

İNCİL VE TEVRAT'TA PEYGAMBERİMİZE İŞARETLER

Hıristiyan ve Museviler'in kendi dinlerindeki bu tahrifatlarının en güzel örneği Tevrat ve İncil'de Peygamberimiz'i tarif eden ayetleri yorum ve tahrifatla değişik şekilde manalandırmaya çalışmalarıdır. Bugün elimizdeki Tevrat ve İncil'de tespit ettiğimiz muhtemelen Peygamberimiz'e işaret etmesi muhtemel örnek ayetleri inceleyelim:

Ve bütün milletleri sarsacağım ve bütün milletlerin (Himada'sı) gelecek ve bu mabedi şanla şerefle dolduracağım der. Orduların Efendisi; benimki gümüş, benimki altın der. Benim bu son evimin şöhreti, ilkinden daha yüksek olacak der insanların Efendisi ve bu yerde selam (şalom) vereceğim der orduların Efendisi.

Tevrat- Haggay 2,7-9

“Himada” kelimesi eski İbranice'de “hmd” kökünden türemiştir. Kuran-ı Kerim'de Hz. İsa'nın kavmine ismi Ahmed olan bir Peygamber geleceğini söylediği anlatılır. “Ahmed” kelimesi “Mu-

hammed” ismiyle aynı kök yapısına sahiptir. Böylece Hz. İsa’nın kavmine adı “Ahmed” olan bir Peygamber gelecek demesiyle, adı “övülmüş” manasında olan bir Peygamber gelecek demiş olduğu ve Peygamberimiz’in adının manasını söylediği de düşünülebilir. “*Ab-med*” kelimesi “*Himda*” kelimesinin değişmeden kalmış Arapça şeklidir ve aynı manaları içermektedir. Grekçe yazılmış *Yuhanna İncil’inde de klasik Grek diline tamamen yabancı olan “Paracletos” ismi kullanılmıştır. Aslında “Ahmed, Muhammed” kelimelerinin karşılığı olan “şanı yüksek, övülmüş, çok bamededen” manasına da gelen pekiştirilmiş şekildeki “Perichylos” kelimesinin Hz. İsa tarafından vazedilen Arami lisanındaki “Himda” ve “Hemida” kelimesinin Grekçe’ye tercüme edilmiş şekli olması kuvvetle muhtemeldir. Fakat her halükarda bu kelimenin manası Peygamberimiz’in ismiyle aynı manadadır. “Şalom” kelimesine gelince bu kelime de İslam kelimesi ile aynı kök ve manalara sahiptir. Her Sami dil alimi “Şalom” ve “İslam” kelimelerinin “barış, teslim olma” manasına gelip aynı kökten türediğini bilir. (Bakın Tevrat ve İncil’e Göre Hz. Muhammed, Prof. Abdulahad Dâvud)*

15- Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi gözetirsiniz.

16. Ben de Baba’ya yalvaracağım ve o size başka bir “Paraklit” gönderecektir.

İncil-Yuhanna 14, 15-16

7- Bununla beraber ben size gerçeği söylüyorum. Benim gitmem sizin için hayırlıdır. Çünkü ben gitmezsem “Paraklit” size gelmez. Fakat gidersem O’nu size gönderirim.

8- Ve o geldiği zaman günah, doğruluk ve hüküm konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir.

İncil-Yuhanna 16, 7-8

20- Yahya’nın tanıklığı şöyle oldu, açıkça konuştu, inkar etmedi: “Ben Mesih değilim” diye açıkça konuştu.

21- Onlar da kendisine “Öyleyse sen kimsin? Sen İlyas mısın?” diye sordular. O da: “Değilim” dedi.

“Sen o Peygamber misin?”

Yahya “Hayır” diye cevap verdi.

İncil, Yuhanna 1,20-21

HZ. İSA'DAN SONRA GELİP BİR TEK ALLAH'A ÇAĞIRAN KİM VAR

Görüldüğü gibi İncil'de Hz. İsa'dan sonra gelecek biri sürekli müjdelendir. Oysa Hz. İsa son Peygamber'dir, bir daha Peygamber gelmeyecek tarzında bir ifade hiçbir yerde geçmemektedir. Yuhanna 1,20-21'de ise insanların İlya ve İsa dışında bir Peygamber daha bekledikleri görülüyor. Peki Hz. İsa'dan sonra gelip, insanlara Allah'ı anlatıp, tanıtan kim vardır? Tarihe baktığımız zaman Peygamberimiz dışında buna uygun tek bir önemli şahsiyet bile yoktur. Tüm bunlara karşın İncil'de Hz. İsa'nın kendinden sonra geleceğini söylediği “Pericytos” kelimesinin manasının Peygamberimiz'in isminin manası ile aynı olması tesadüf olabilir mi? Yuhanna İncil'inde geçen “Parakletos”un Kutsal Ruh(Cebrail) diye açıklanmaya çalışılmasını eleştiren Prof. Dr. Maurice Bucaille bu anlayışı reddederek “Parakletos”tan kastın Hz. İsa'dan sonra gelecek Hz. İsa gibi bir Peygamber olduğunu söyler: *“Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette Kutsal Ruh'un işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen Yunanca kelimedeki yayma kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde Yunanca “Akouo” ve “Laleo” fiilleri bir takım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilirler. Dolayısıyla bu fiilleri Kutsal Ruh'a uygulamak mümkün değildir... Öyleyse Yuhanna'nın Paraklet'inde, Hz. İsa gibi işitme ve konuşma kabiliyetlerine sahip olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır. Yunanca metin bu özellikleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki Hz. İsa kendisinden sonra Allah'ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve Yuhanna'ya göre onun rolünün, bir cümleyle söylemek gerekirse Allah'ın kelamını işiten ve onun mesajını insanlara tebliğ eden bir Peygamber'in rolü olacağını haber vermektedir. Şimdi eli-*

mizde mevcut metinde bulunan Kutsal Rub kelimeleri tamamen kasti olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa'dan sonra bir Peygamber'in geleceğini haber veren bir kelimenin ilk anlamını değiştirmektedir. Çünkü buna inanmak Hz. İsa'nın son Peygamber olmasını isteyen gelişme halindeki Hıristiyan cemaatlerinin öğrettikleriyle çelişki ortaya çıkarıyordu.” [Prof. Dr. Maurice Bucaille, Tevrat, İnciller, Kuran-ı Kerim ve Bilim, sayfa 127]

YALANCI VE GERÇEK PEYGAMBERLER

Peygamberimiz'in gerçek peygamber mi, sahte peygamber mi olduğunu merak edenler Hz. İsa'nın İncil'deki şu kriterini uygularlarsa gerçeği görebilirler:

Yalancı Peygamberlerden sakının. Onlar size koyun postu içinde yaklaşırlar ama içten yırtıcı kurtlardır. Onları yaşam ürünlerinden tanıyacaksınız. Hiç dikenlerden üzüm, kenpellerden incir toplanır mı? Her iyi ağaç iyi ürün verir. Çürük ağaç ise kötü ürün verir. İyi ağaç kötü ürün vermediği gibi, çürük ağaç da iyi ürün vermez. İyi ürün vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. Demek ki onları yaşam ürünlerinden tanıyacaksınız.

İncil- Matta 7,15-20

Görüldüğü gibi Hz. İsa Peygamberlik iddia edenleri tanımada şu kriteri veriyor: Verilen ürüne bak ve yalancı ile doğru söyleyeni ayırt et. Oysa kendisinden sonra hiç Peygamber gelmeyecek olsaydı Hz. İsa: “ Benden sonra Peygamber gelmeyecektir, benden sonra kim Peygamberlik iddia ederse o yalancıdır.” diye çok kestirme bir şekilde bu sorunu halledebilirdi. Hz. İsa'nın yalancı ve doğru Peygamber'i ayırt etmede tavsiye ettiği yöntem başlı başına Hz. İsa'dan sonra Peygamber geleceğine yeterli delildir. Hz. İsa'dan sonra Peygamber gelecek olması ise Peygamberimiz Hz. Muhammed'in Peygamberliğine yeterli delildir. Çünkü Hz. İsa'dan sonra gelip de Allah'a inanan, Allah'a güvenen, Allah'ı seven bir topluluğun oluşması gibi muazzam bir ürün sadece ve sadece Peygamberimiz'in sayesinde alınmıştır. Nitekim Kuran'da Hz. İsa'nın Peygam-

berimiz'i Ahmed ismiyle müjdelediği geçer.(Ahmed ismi Muhammed ismi ile aynı köke sahiptir ve aynı manadadır. Kuran'da Peygamberimiz birkaç yerde Muhammed ismiyle anılmasına karşın, sırf aşağıdaki ayette Ahmed ismiyle anılır. Acaba Allah'ın bununla bir hikmeti de mevcut İncil'lerde geçen, Peygamberimiz'in isminin manasında kullanılan kelimelere bakmamızı istemesi olabilir mi? Doğrusunu Allah bilir.)

Hani Meryem oğlu İsa da “Ey İsrail oğulları, ben sizin için Allah'ın elçisiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonraki ismi Ahmed (övuümüş, öven) olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim.” demişti.

61- Saff Suresi 6

Tüm bu açık gerçeklere ve Tevrat'taki, İncil'deki işaretlere rağmen; Tevrat ve İncil'in tasdiklediğini hahamlar, papazlar örtbas etmek için, saptırmak için yarışmışlardır. İncil'de tarifi olmayan Katoliklik, Ortodoksluk mezhepleri, Roma'daki Papa veya başpiskopos beyefendilerin(!) görüşleri ne yazık ki halk için Tevrat ve İncil'in görüşlerinden daha önemlidir. Biz bu Papalar'a ve Başpiskoposlara; Katolik ve Ortodoks mezheplere çok kızarız. Ama Sunni ve Şii mezhepleri, hadisleri, mezhep imamlarını çok severiz! Hz. İsa Katolik miydi? Yoksa Ortodoks muydu? diye haklı sorular sorarız. Fakat Peygamberimiz'in Sunni, Hanefi veya Şii, Caferi olup olmadığı sorusunu hiç sevmeyiz! Biz bu lahana turşusunu yedikçe perhizimizden ne kadar hayır gelebilir? Millete verdiğimiz akli bir de kendimizi düzeltmek için kullanabilsek!

30. BÖLÜM

KURAN VE YÖNETİM

Uydurulan dinin kullanıldığı ve çok büyük istismarların yapıldığı alanlardan biri de yönetimdir. Kendi şahsi görüşlerini hakim kılmak isteyenler Allah'ı, dini kullanarak insanlığı yönetmeye kalkışmışlardır. Örneğin Kuran'a göre kadın cumhurbaşkanı da, yönetimde etkin bir role sahip de olabilir. Kuran bu konuda bir yasa getirmemişken, geleneksel İslâm bu konuda da Kuran'ın getirmediği bir yasağı getirip, insan neslinin yarısı olan kadınları bu görevlerden mahrum etmiştir. Ayrıca "Liderler Kureyş'tendir" şeklinde bir uydurma hadisle insanların tek bir kabileden çıkan insanlar tarafından yönetilmeye çalışılması da geleneksel İslâm'ın yalanlarından biri olmuştur. Daha ileriki yıllarda şeyhülislamı istedikleri gibi siyasi fetvalar verdiren Osmanlı halifeleri de Kuran dışı dinin esaslarını uygulamışlar, mezheplerini kendi tahtlarını sağlamlaştırmak için kullanmışlardır. Osmanlı dönemindeki bozulmayı anlamak için Osmanlı padişahlarına "Allah'ın gölgesi halife efendimiz" dendiğini hatırlamamız sanırım yeterli olacaktır. Bir insana Allah'ın gölgesi demek cüretkarlığının gösterildiği ve münasebetsizliğinin işlendiği ortamdandır ne hayır beklenebilirdi ki! Ne yazık ki Sünni ve Şii mezhepçi yönetimler, onların baskıcı idareleri İslâm zannedilmiş ve din adına sayısız istismarlar, akılsızlıklar sergilenmiştir.

YÖNETİMDE TEMEL İLKELER

Kuran'da açıklanmayan hususların insanların insiyatifine bıraktığını daha evvel gördük. Bunlar insanların akıllarını çalıştırmalarıyla ve Kuran'ın koyduğu temel prensipleri gözetmeleriyle doldurulmalıdır. Fakat şurası unutulmamalıdır ki insanların bu tercihleri Kuran'ın hükümleri gibi değerlendirilemez. Örneğin belli bir devlet yönetimi veya halifelik gibi uygulamalar, Kuran'ın bir hükmü olarak gösterilemez. Kuran'ın koyduğu hükümler evrenseldir; mekanın ve zamanın değişmesi ile müslümanlar bu hükümlerden vazgeçemez. Örneğin Kuran'ın bir hükmü olmayan halifelikten vazgeçilebilir, ama Kuran'ın bir hükmü olan “şura”, “adalet” gibi ilkelerden zamanın ve mekanın değişmesiyle vazgeçilemez. Kuran'da geçen ve yönetimde dikkat etmemiz gereken evrensel bazı ilkeler şunlardır:

ŞURA: Şura ile yönetim konusunda ilgili tarafların fikirlerinin alınması ve yürürlükteki yönetimin danışma mekanizmasını kullanması kastedilir.

Onların iş ve yönetimleri aralarında şura iledir.

42- Şura Suresi 38

Allah'tan bir rahmet sayesinde ki sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba saba, katı yürekli olsaydın, senin çevrenden kesinlikle dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için, iş ve yönetim konusunda da onlarla şuraya git.

3- Ali İmran Suresi 159

Ali İmran Suresi'ndeki ayetten göreceğimiz gibi “şura” Peygamberimizin bile uygulaması gereken bir kurumdur. O zaman hiç kimse kendisini “şura” üstü görüp, insanlara danışmaya ihtiyacı olmadığını, keyfince insanları yönetebileceğini söyleyemez. Ayrıca aynı ayetten “şuranın” yumuşaklıkla, merhametle beraber olduğunu; kaba sabalıklı, katı yüreklilikle beraber olmadığını anlıyoruz. Şura bir sistem olarak değerlendirildiğinde Cumhuriyet sistemine

karşı geldiği düşünülebilir. Şura'yı Kuran'ın verilerine ters düşmek şartı ile demokrasi olarak da ifade edebiliriz. Şunu da unutmamak gerekir ki Kuran'da Şura'nın şekli ve yöntemi gösterilmemiştir. Bu demektir ki şekil ve yöntem zaman ve şartlara göre belirlenecektir. Şura birkaç kişi ile vücut bulan doğrudan demokrasi olarak uygulanabileceği gibi, büyük kitleler aracılığıyla işleyen temsili demokrasi olarak da yürüyebilir. Kaçınılmaz olan şudur; yönetimin ve birlikte yaşamanın her seviyesinde şura esastır. [İslam Gerçeği kitabı; Prof. Dr. Beyza Bilgin, Prof. Dr. Rami Ayaz...]

ADALET: Kuran'ın birçok ayetinden adalet ilkesinin önemi anlaşılır. Bu ikili ilişkilerden yönetime kadar gözetilmesi gereken çok temel Kurani bir ilkedir.

Ey inananlar! Adalet ve dürüstlüğün tanıkları olarak Allah için kollayıp gözetleyenler olun. Bir topluluğa kininiz sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin. Adaletli olun. Bu korunup sakınanlar için daha uygundur.

5- Maide Suresi 8

Allah sizi din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkartmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah adaleti ayakta tutanları sever.

60- Mümtetine Suresi 8

EMANETİN EHLİNE VERİLMESİ: Kuran emanetlerin ehline verilmesini emreder. En önemli emanetlerden biri ise toplumun yönetim kademelerinde yer almaktır. Demek ki bu kademelere becerikli, dürüst, işini iyi bilen kimselerin getirilmesi, Kuran'ın izahları açısından da, gözetilmesi gereken bir sorumluluktur.

Şu bir gerçek ki Allah size emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor.

4- Nisa Suresi 58

YÖNETİCİLERİN YÖNETİLENLERDEN OLMASI: Müslümanların itaat etmesi gereken yöneticilerin kendi aralarından olması gerektiği belirtilmiştir. Bunlara “ulul emr” denmiştir ki bunlar toplumun yönetiminde emir yetkisini elinde bulunduran kişilerdir. Bunlar Allah’a inanan, Allah sevgi ve korkusunu içinde taşıyan kişiler olursa tüm toplum bunun hayrını görür. Toplumsal yaşamın kaçınılmaz olarak bir hiyerarşiyi gerektirdiğini tüm sosyal bilimciler bilir, toplumsal yaşamın kaostan çıkması, toplumsal yönetimin getirdiği bu hiyerarşinin danışma, adalet gibi ilkeleri uygulamasına ve hiyerarşide yönetme pozisyonunda olanların bu vazifeye uygun kişilerden seçilmelerine bağlıdır.

Ey inananlar! Allah’a itaat edin, Allah’ın elçisine ve sizden olan ulul-emre (yöneticilere) itaat edin.

4- Nisa Suresi 59

DİNDE ZORLAMA YOKTUR

Mezhepçi İslam’ı uygulayanların Kuran’la çeliştikleri noktalardan biri, dini hükümlerin, baskı ve şiddet kullanılarak uygulatılmasını savunmalarıdır. Oysa bu Kuran’ın birçok ayetine aykırıdır. Bu tutumu yasaklayan ayetlerden biri şöyledir:

Dinde zorlama yoktur. Gerçek şu ki doğruluk ve aydınlık, çirkinlik ve kötülükten apaçık bir biçimde ayrılmıştır.

2- Bakara Suresi 256

Kuran, mezarlıklarda okunan, evin duvarında asılı olup rehber edinilmeyen, sözde saygı gösterilen, fakat mezhep kitaplarının açıklamasıyla anlaşılabilmesi iddia edilen bir kalıba sokulmuştur. Kuran’ı bu kalıba sokanlar, Kuran’ın “**Dinde zorlama yoktur**” hükmünü gözardı etmişler; namaz kılmayanlara, oruç tutmayanlara çok şiddetli cezalar öngörmüşlerdir. Din adına sergilenen bu zulümler sonunda bazı kimseler, yanlış adrese giderek bu zulümden kurtulmaya çalışmışlar ve dinsizliğe sığınmışlardır. Böylece din adına ya-

pılan zulüm gibi dinsizlik adına yapılan zulüm de insanların yaratılışına aykırı yollara gitmiştir. Kuran'ın ortaya koyduğu din, bu iki zulüm yolundan da kurtuluşun reçetesidir.

PADIŞAHLIK SİSTEMİ KURAN'LA UYUŞMAZ

Kuran yönetim için şura, adalet, zorlamanın olmaması, emanetin ehline verilmesi gibi temel noktaları belirtmiş, bir çok noktayı ise kişilerin insafına, zekasına bırakmıştır. Bu açıdan olaya baktığımızda dünyadaki krallık, padişahlık gibi rejimlerin Kuran'a uygun olmadığını anlarız. Çünkü Kuran emanetin ehline verilmesini ister, bu da devletin yönetiminin en becerikli kişiye veya kişilere verilmesini gerektirir (kadın erkek ayrımı yapmadan). Oysa padişahlık, krallık gibi sistemlerde yönetim en becerikli ve ehil olana değil, falanca padişahın en büyük erkek evladına verilir. Bu noktadan bakıldığında Kuran'a göre Türkiye Cumhuriyeti yönetim organizasyonu açısından Osmanlı İmparatorluğu'ndan çok daha İslami'dir, Kurani'dir. Fakat bu elbette ki Kuran'ın penceresinden olaya bakanlara gözükür. Kuran'ı temel alarak Türkiye Cumhuriyeti'ne bakanlar laik Türkiye Cumhuriyeti'nin birçok noktada Kuran'a, dinci diye ortaya çıkan partilerden, dinci geçinen Sünni cemaatlerden, sakallı mollalardan, sarıklı şeyhlerden daha uygun olduğunu görürler. Örneğin **“Dinde zorlama yoktur”** ayetine, kadınlarla erkeklerin birbirinin elbisesi olduğunu söyleyen ayete, yönetimde danışmayı, emanetlerin ehline verilmesini söyleyen ayetlere göre bu laik devlet, dinci diye geçinen kitlelerin zihinlerindeki ideal devlet yapısından çok daha uygundur. Üstelik laik devletlerin hataları dine maledilmediği için dine zarar vermemektedir. Bu yüzden bu kitlelerin laik devlete karşı yaptıkları mücadelenin Abbasi, Emevi ürünü, Arap örfçüsü Sünniliğin mücadelesi olduğunu bilmeliyiz. Bu kitlenin İslam'ın ve Kuran'ın mücadelesini yaptığı tamamen yalandır. Bu kitabımızda, bu şahısların mezheplerinde Kuran'ın hacim olarak %1'lere denk geldiğini ve bunların mücadele ettikleri laik sistemin birçok noktada Kuran'a bunlardan daha uygun olduğunu gördük. Sünni İslam'ın

Hanefi mezhebinden olaya bakanlar elbette ki Sünni İslam'ın halifesi olan padişahı ve onun Sünni şeriatına göre yönetimini benimseyeceklerdir. Kuran'ın hükümleri ne Sünni şeriatına geçit verir, ne de halifelik diye bir müessese Kuran'da geçer. Bugün de insanların şeriat deyince anladıkları İslâm değil, Sünniliktir. Şeriat kelimesi yol, tarz, metot gibi manalara gelir ve Kuran'da hiçbir zaman için dinimizin adı olarak kullanılmaz. Kuran'a göre dinimizin adı İslâm'dır. İslâm dışındaki Şeriat, Sünnilik, Hanefilik, Şii-lik, Şafilik, Alevilik tanımlarının inancımıza karşılık kullanılması dinimizden sapmalardır. (Müslüman kelimesi İslâm ile aynı kökten gelir ve İslâm olan kişi manasında olduğu için aynı İslâm gibi doğru bir kullanımdır.) Dinimizin sahibi bir tek Allah, kaynağı bir tek Kuran, Peygamber'i bir tek Hz. Muhammed, ismi ise bir tek İslâm'dır.

KURAN İSLAM'ININ EN BÜYÜK DÜŞMANLARI

Kendi hegemonyalarını sürdürmek, kadın sömürülerine devam etmek isteyenler, Sünni mezhebini hakim kılmak için şeriat naraları atanlar, ne yazık ki Kuran'a dayalı İslamiyet'in en büyük düşmanlarıdır. Kuran'ın İslam'ını anlatanlara ateistlerin göstermediği düşmanlığı bu kesim sergilemektedir. Bunun sebebi basittir: Kuran'ın İslam'ı, bu kesimin sömürü aracı olarak kullandıkları dinin söyledikleri gibi olmadığını; yönetim şekillerini, kadına bakışlarını, baskıcı idare biçimlerini Kuran'a göre değil örflerine, heva ve heveslerine, Arap geleneklerine göre oluşturduklarını göstermektedir. Bu kesim tek sömürü araçları olan din ellerinden alınca bunu alanlara yahudi, mason, sapık, ajan gibi sözlü ve fiili saldırılarda bulunmakta ve güneşi balçıkla sıvamaya çalışmaktadırlar. Kısacası bu kesim başarısızlıklarını kendilerinde arayacaklarına masonlara, yahudilere, ajanlara, dış güçlere sorumluluğu yükleyip eksikliklerini, yetersizliklerini örtme gayretindedirler.

Türkiye'yi ele alırsak Hanefi mezhebi eleştirdiğimiz Kuran dışı oluşumun en önemli temsilcisidir. Laiklik ile halifeliğin kaldı-

rılmasıyla aslında Kuran'ın İslam'ına değil, Sünni Hanefi mezhebinin şeriatına ve Sünniliğin halifelğine darbe indirildi. Daha sonra Kuran'ın Türkçe'ye çevrilip anlaşılması da sağlanarak; şeyhlerin, dervişlerin kukla ve paranoyak üretme merkezi olan dergahlar ve tarikatlar kapatılarak, Kuran'ın dininin ortaya çıkması için gerekli zemin oluşturuldu. Fakat laikliğin yanlış uygulamalarının hazırladığı zemin, pusuda bekleyen Arap örflerinin, mezheplerin dininin yeniden hortlamasına sebebiyet verdi. Günümüzde ise Kuran'ın dini için yeniden bir rüzgar yakalandığı kanaatindeyiz. Özel medyanın serbest tartışma ortamını yaratması ve bu medya ile bir çok yere ulaşılabilmesi en büyük avantajdır. İnşallah her kesimden herkesin Kuran'a dayalı İslam'a sahip çıkmasıyla din örflerinden, Arap geleneklerinden, uydurmalarından arınacaktır. En büyük dezavantaj ise Diyanet'in, imam hatiplerin, ilahiyat fakültelelerinin ağırlıklı olarak Hanefi mezhebinin kontrolünde olmasıdır. İmam hatiplerde Hanefi mezhepçi hocalarca, Hanefi mezhepçi olarak yetiştirilen ve Hanefi mezhebi ağırlıklı kadrolarca yönetilen Diyanetçe ulusun dört bir yanına gönderilen imamlar, İslâm diye Hanefi mezhebini anlatmakta ve böylece Hanefi mezhebi varlığını devam ettirebilmektedir. Oysa bu ülkede mezheplerle dini ilişkilendirmeden, sırf Kuran'dan dini anlamaya çalışan geniş bir kitle de vardır. Bu kitle verdikleri vergilerle Hanefi mezhebini genişletmeyi arzu etmemektedir.

MEZHEPLERİN SAHTE YUMUŞAK YÜZÜ

Bugün biz Hanefi, Sünni mezheplerinin sahte yumuşak yüzüyle muhabız. Ortamları müsait olursa gerçek yüzünü de görürüz, merak etmeyin. Sünni Hanefiliğin iktidara gelse, yönetimi ele alsane yapacağını merak mı ediyorsunuz? O zaman bir Afganistan'a bakın, bunun örneğini göreceksiniz. Dehşetle irkilerek görüntülerini seyrettiğiniz Türk Hizbullah'ı da Sünni mezheplerin bir uygulayıcısı olduğu için evlerin bodrumunu mezarlığa çevirmiştir. Sünni mezheplerde, haremlik selamlığın da, peçenin de, kadının yüzde

yüz soyutlanıp köleleştirilmesinin de, müziğin, resmin yasaklanmasının da dayandırılabilceği izahlar vardır. Afganlılar kafalarından yeni mezhep uydurmadılar. Sünniliği uyguluyorlar. Yani bugün bizim ilahiyatta, diyanette, imam hatiplerde “Biz Sünniyiz, Ehli Sünnetiz” dedikleri Sünniliği, Ehli Sünneti... Hanefi mezhebine göre namaz kılmayan kılmaya başlayana kadar dövülür, diğer üç Sünni mezhepte namaza başlamayı reddederse öldürülür. Dinsiz olanların hatta Kuran’a dayalı İslam’ı savunanların akıbeti Hanefi mezhebini yönetiminde öldürülmeleri olacaktır. Oruç zorla tutturulur. Tüm bu fetvalar Hanefi mezhebinde tespit edilmiş belli hükümlerdir. Bu mezhebin yönetiminde kadının başının açık gezmesini bırakın, yüzünü gösterip gösteremeyeceği şüphelidir. Şimdi cebimizden verdiğimiz vergilerle çarkını döndüren Diyanet’in, Sünni mezhepçi zihniyetin kontrolünde olmasından niye endişelendiğimizi anlıyor musunuz? Diyanet’teki kişilerin hepsi böyledir demiyoruz. Muhakkak ki orada da tüm bu söylediklerimizin farkında olan değerli insanlar vardır. Fakat Diyanet’teki mezhepçi düşüncenin hakimiyetini onlar da itiraf etmektedirler. Araplar’ın Emevi ve Abbasi yönetimi dönemlerinde oluşturulup, o dönemdeki örf ve hayata bakışların dondurulması olan bu mezhepler, Kuran’ın dininin anlaşılmasındaki en büyük engellerdir. Ne yazık ki dini iyi bilmeyen kitleler bu mezhepçi yaklaşımların izahını din sanmaktadırlar. İnşallah herkesin katkılarıyla Kuran’ın dinini bu mezhepçi anlayıştan kurtarmayı başarabiliriz. Yoksa daha çok Hizbullahlar görürüz...

31. BÖLÜM

KURAN İLE MEZHEPLERİN ORTA YOLU OLMAZ

Dinin tek sahibi Allah'tır. Allah'tan bize gelen, Allah'ın vahyi olan, dinin tek kaynağı ise Kuran'dır. Mezheplerin savunduğu dini yapıda ise Allah + Peygamber + Peygamber'i Görenler (Sahabeler) + Mezhep İmamlarının Kararları + Sonraki Mezhep İmamlarının Fetvaları ve Görüşleri hep beraber dini oluştururlar (Önceden anlattığımız gibi Peygamber'den kasıt, Peygamber adına uydurulmuş hadislerdir. Yoksa Peygamber kendisi haşa dine ilave hüküm getirmez, uydurulmuş hadislerin sahibi de olamaz). Bu tabloyu bilen bir Kuran Müslüman'ı için Kuran'ın dini ile mezheplerin dini arasında orta yol bulma şeklinde bir yöntem düşünülemez. Çünkü böyle orta bir yol bulma çabası, Allah yanında diğer hüküm koyuculara az da olsa kapı açmak olur. Kuran tek başına dini oluşturmuyorsa, eğer Kuran'dan anlaşılamayan bir tane bile hüküm yine de dinin bir parçası olabiliyorsa, o zaman bin tane de hüküm Kuran'ın üstüne ilave edilebilir. Çünkü bir tane bile Kuran'dan olmayan hükmün ister en mütevatir hadis, ister en köklü gelenek, ister en meşhur uygulama olsun dine ilave olunabileceği düşünülüyorsa, Kuran'ın dinin tek kaynağı olması prensibi bozulur. Bu prensip bozulursa, sonuçta bugünkü yapılar da , Afganistan, İran tipi yönetim-

ler de, binlerce hadis kitabı da kendilerince geçerlilik kazanmış olurlar. Eğer ki bir ilave oluyorsa, yüz ilave niye olmasın, yüz olunca bugünkü gibi binlerce de ...

İHTİYAÇ YENİ MEZHEP DEĞİL

Mezhepler Kuran dışı ilaveler yapıp din oluşturma gayretlerini Emevi ve Abbasi dönemlerinde (Peygamberimiz'in vefatından birkaç yüz yıl sonra) gerçekleştirmişlerdir. Bugün birisinin kalkıp yeni bir mezhep oluşturması veya Sünni, Şii mezheplerin yeni bir mezhebin çatısı altında buluşmasına gayret etmesi hem gereksiz, hem de hatalı bir çabadır. Peygamber'e daha yakın dönemlerdeki mezhep girişimleri ortadadır. Üstelik uydurulan hadisler de hep o dönemin hayata bakışını, Arap mantalitesini, örfünü taşımaktadır. Yeni mezhep oluşturunca bu hadisleri ne yapacaksınız ? Onları çöpe mi atacaksınız? Yeni hadisler uydurup, eskileri bu yeni uydurduklarınıza feda mı edeceksiniz? Yeni mezhep oluşturmak eski hataların tekrarıdır. Yöntem yalnızca Kuran'ın din olduğunu anlayıp, dini yalnız ve yalnız Kuran ekseninde anlamak olmalıdır. Yani ihtiyaç yeni mezhep değil, Kuran'ın tek kaynak olarak ele alınıp, bu yöntem çerçevesinde dinin anlaşılmasıdır.

Her dönemde ortaya çıkan fikri tartışmalarda, herkes fikrini ortaya atarken, fikirlerin ortasını bulduğunu, böylelikle en akıllı olduklarını iddia eden şahıslar türerler. Günümüzde popülist kaygılarla böyle tiplerin türeyebileceğini tahmin ediyoruz. Mezhepçi İslâm uzun yıllar bu topraklarda yaşamış, kendi gelenek ve göreneklerini, ibadetlere şekil verişlerini halk arasına adet olarak yerleştirmiştir. Dilimizde de bunun örneklerini görmekteyiz. Hizipçi, fırkacı manasına gelen Kuran'ın kınadığı bir zihniyetin ifadesi olan "mezhepçi" kelimesi hakaret olarak algılanacağına, "mezhepsiz" kelimesi hakaret olarak algılanmaktadır. Biz farkına varmamamıza rağmen Sünni-Hanefi mezhebinin birçok uygulamasını din ile karıştırmış olabiliriz. Namazdaki bazı ayrıntılar, orucu bozanın iki ay oruç tutmak zorunda olması, başörtüsü, hacda şeytan taşlama gibi birçok uygulama dinin gerçek hükümlerinden bile daha çok dinin

kendisi zannedilebilmektedir. Popülist kaygılarla ortaya çıkan orta-yolcular şöyle diyebilirler: “Tamam kadının elini sıkınamak saçma ama başörtüsüz kadın olur mu ? Hacda şeytana iki taş atılsa ne olur, namazın bu ayrıntıları namaza güzellik katıyor...” Bu ve benzeri izahlarla, Kuran’ın dini ile mezheplerin dini arasında bir ortayol bulmaya kalkışabilirler. İçinde bulunduğumuz yüzyılda, mezheplerin savunduğu dinin anlatımları; iletişim araçlarının globalleştirdiği dünya, bilimsel ilerleme, sanayi ve bilgi toplumları ile tamamen zıt bir duruma gelmiştir. Bu uyuşmazlıktaki uçurumun büyüklüğü bir çok mezhep savunucusunun inandığının ve yaşadığının farklı olmasına sebep olmuştur.

GÜNEŞ DOĞARKEN KAÇIŞAN YARASALAR

Eğer ki mezhepler savunulduğu gibi Allah’ın dinine eşit olsaydı, hiçbir şart ve durumda mezheplerin uygulamalarından taviz vermemek gerekirdi. Yapılması gereken mezhepler ile Kuran’ın orta yolunu bulmak değildir. Çünkü Allah’tan olanla, insanların kendi arzularının orta yolunu bulmaya çalışmaları, Allah’ın dininin hiçe sayılması demektir. Yapılması gereken mezheplerin dinde bir sapma olduğunun, bu mezheplerin asla dinde yeri olmadığını tespit edilmesi ve mezheplerin tümünden yok sayılması, bir kenara atılmasıdır. Kuran’ın dinin tek kaynağı olduğu anlaşıldıktan sonra yapılması gereken, Kuran’ın açılıp dinin yeni baştan öğrenilmesidir. Daha evvel de dediğimiz gibi mezhepçi, gelenekçi İslâmcılar bu topraklarda uzun yıllar iktidar oldular ve onların izahlarının çoğu da araştırmaz, incelemesiz bir şekilde mutlak gerçekmiş gibi algılanmaya başlandı. Gelenekçi, mezhepçi İslamcıların dinselleştirdiği geleneklerin birçoğu halkımızın da geleneği haline dönüştü. Bu yüzden ısrarla vurguladığımız; Kuran’ı açıp dinin ne olduğunu öğrenmemiz, haramları, helalleri, namazı, orucu, kadının konumunu, sanatın değerlendirmesini, Kuran’ın anlattıklarına göre anlamamız ve dinin yalnız ve yalnız Kuran’dan anlaşılan kısım olduğunu algılamamız çok önemlidir (35.36.37.38. Bölümlerde Kuran’a göre dinin nasıl anlaşılıp, uydurmaları nasıl ayıklayacağımızın örneklerini görebilirsiniz).

Bu yöntem Kuran'ı tek kaynak kabul etmenin olması gereken sonucudur. Eğer ki Kuran'ın tek kaynak olduğu kabul ediliyorsa o zaman her şey tabii ki bu kabule göre şekillenecektir. Böylelikle dini anlamının yöntemi de belirlenmiş olacaktır. Bu yöntem ise Kuran'ı, yalnız Kuran'ı okuyup dini anlamaktır. Dini anlamak da bir yöntem işidir, her bilim dalı da yöntem gerektirir. Bu kitapla yapmaya çalıştığımız da bu yöntemi ortaya koymak, sonra bu yönteme göre sonuca gitmektir. Mezhepçi İslam'ın bir çok uydurmasının halk arasında geleneğe dönüşmesi ve sadece Kuran'a gidince ortaya çıkacak radikal değişiklik kimseyi korkutmamalıdır. Çünkü unutulmamalıdır ki Allah'ın din diye muradı budur. Allah unutkan değildir. Ve gerekli her şey kitabında vardır. Kuran'da yer almayan detaylar Allah'ın bizi serbest bıraktığı konulardır. Bu yüzden Allah adına din kurmaya çalışanlar, Allah'ın önüne geçip mezhep başlığı ile dini bozanlar, Allah'ın açıklamadığını sanki kendileri akletmiş gibi mezhepleri ile yutturanlar, sadece Allah'ın kitabına uyup uyduruk mezhepçi dini elinin tersi ile itenleri mezhepsiz diye karalayanlar, elbette ki kendi mezheplerinin dini ortadan kalkarken güneş doğarken bağıra çağıra kaçışan yarasalar gibi şamata yapacak ve düşmanlıklarını sergileyeceklerdir.

TÜM MESELE YÖNTEMİ BELİRLEME

Tüm sorunların çözümünde yöntemin önemi ısrarla ve ısrarla vurgulanmalıdır. Bunun aksi; kişilerin Allah'ın dinini değil, heva ve heveslerini, geleneklerini, popülist eğilimlerini, şahsi görüşlerini din yapmalarındır. Kuran'a artı izah yapılması kadar Kuran'dan eksilterek izahlar yapılması da felakettir. Kuran'ı yaşadığımız çağa uydurmaya kalkmak da önemli sorunlardan biridir. İnsanların aklını yaratan Allah'ın, kendilerinden daha akıllı olduğunu anlamayan bazıları, Allah'ın dinini kendi akıllarına(özellikle kendi çağlarındaki görüşlere göre) uydurmaya çalışmaktadırlar. Örneğin Kuran %95 oranında çağımızla uyum sağlıyor ve çağımızdaki genel görüşle Kuran arasında %5'lik bir fark varsa, Kuran'ın %5'ini çekiştirip çağımıza uydurmaya çalışmamalıyız. Her şeyi yaratan Allah'ın bizden

daha iyi düşündüğünü bilip %5'lik hatalarımızı Kuran'a göre düzeltmeli, dinin tek kaynağı olan Kuran'a eksiksiz uyma yönteminden taviz vermemeliyiz. Bugünkü mezhepçi dinin hatalarının kökündeki en önemli sebeplerden biri Emevi ve Abbasi döneminde kişilerin kendi çağlarının görüş, gelenek ve kabullerini dinselleştirip, kendi devirlerine göre popülist bir yaklaşım sergilemiş olmalarıdır. Bizim de orta yolcu diye ortaya çıkmaya kalkanlar hakkındaki endişemiz Emevi ve Abbasi dönemindeki tavrı, bu şahısların günümüzde sergilemeye kalkmalarıdır. Kuran ile mezheplerin dininde orta yol bulmaya kalkınca hakem kim olacaktır. Tabi ki bu orta yolcuların kendileri; yani etten, kemikten insanlar. Oysa din Allah'ın tekelindedir ve Kuran Allah'ın sözü olduğu için tek hakemlik yetkisine Kuran sahiptir. Kuran'ı tek hakem, tek kaynak ilan etmek, dini tek başına gerçek sahibi olan Allah'a teslim etmektir, her şeyin yaratıcısı olan Allah'a. Bunun aksi tavırlar yaratılmış olan insanlara da hüküm koyma yetkisini verecektir.

Dini konulara bilimsel bir tarzda, yöntemli bir şekilde yaklaşmalıyız. Bilimin yuvası olan üniversitelerdeki öğretim görevlilerimiz de bu konuda titiz olmalıdırlar. Çünkü bilimsel yaklaşımın ve keyfilik yerine yöntemselliğin öneminin en iyi üniversitelerde anlaşılması beklenmektedir. Fakat üniversitedeki bazı Profesörler önce Hanefi mezhebinden olduklarını söyleyip, daha sonra Hanefi mezhebine tamamen zıt fikirler ortaya koyabilmektedirler. Veya Kuran'a dayalı İslam'ı savunduğunu söyleyen bazı öğretim görevlileri kafalarına esince bazen hadis ve mezheplerden sonuca giderek kendi savundukları yöntem ile çalışmaktadırlar. Başta bilim adamlarımız geleneklerin zihinlerine vurduğu prangalardan kurtulacaklar, popülizmi kenara bırakacaklardır ki yöntemsel olarak konuya yaklaşsınlar. Çünkü yöntemsellik; objektiflik, keyfiliğe yer olmaması, popülizm adına hareket edilmemesi demektir. Yöntem dindeki otoriteyi bir tek Allah'ın kitabına vermek olursa, hiçbir insanın keyfi yaklaşımlarına, insanlar hoşlansın veya sırf gelenekler devam etsin diye popülist veya gelenekçi oluşumlara fırsat tanınmaz. Yani Allah'ın detaylı bir şekilde indirdiği din böylece bir tek Allah'ın tekelinde kalır. Kısacası arzuladığımız bu sonucun en büyük dostları,

objektiflik ve yöntemsellik; en büyük düşmanları ise gelenekçilik, keyfilik, menfaatperestlik ve popülizmdir.

Allah size kitabı detaylandırılmış bir halde indirmişken ondan başka hakem mi isteyeyim?

6- *Enam Suresi 114*

BÜTÜN HADİSLER ŞÜPHELİDİR

Bu kitapta hadislerin Kuran'la, birbiriyle, mantıkla, insafla çelişmesini örnekleri ile uzun uzun anlatmaya çalışmamızın sebebi, yukarıda aktarmaya çalıştığımız mantığın açığa çıkmasıdır. Kuran'ın yanına kaynak olarak ilk konulmaya çalışılan hadis olmuştur. Hadisin bile Kuran'ın yanında kaynak olamayacağına anlaşılması, mezhep imamlarının hükümlerinin dinin kaynağı olamayacağına daha baştan gösterecektir. Bu ise bizi kitabımızın başından beri belirttiğimiz dinin kaynağının sadece ve sadece Kuran olduğu sonucuna, bu yöntemin doğruluğuna bir kez daha götürecektir. Falanca hadis mütevatirdir, yani bir çok kaynaktan gelmiştir izahı da kimseyi aldatmasın. Kuran'da bir husus unutulmuş değildir ki mütevatir hadise de ihtiyaç olsun. Üstelik hangi hadislerin mütevatir olduğu konusunu da hadisçiler tartışmışlardır. Yani hangi hadisin mütevatir olduğu mütevatir değildir. Unutulmasın ki ne Peygamber, ne de dört Halife tek bir hadis kitabı, tek bir hadis sayfası bile oluşturmadıkları gibi, hadis yazımını, naklini yasakladılar. Üstelik bu şahıslar isteseler doğru hadisleri toparlayabilirlerdi. Çünkü Peygamber'in kendisinin veya çok yakınlarının, Peygamber yaşarken veya vefatından hemen sonra çok doğru hadis kitapları oluşturmaları mümkündü. Fakat onlar en mütevatir denilen hadisleri bile Kuran yeterlidir, insanlar Kuran'dan başka sözlerle ilgilenmesinler diye toplamadılar. Oysa bugün sorun sırf Kuran'dan başka kaynaklarla ilgilenilmesi değildir. Bugünkü dert doğru ile yalanın ayırt edilemeyecek şekilde karışmış olmasıdır. Sözün kendisine, mantıksallığına bakarak bir çok yalan hadisi anlayabiliriz fakat doğru hadisi hiçbir şekilde anlayamayız. Kuran'la, birbiri ile de mantıkla çelişen ha-

disleri Peygamber söyleyemeyeceğine göre bunların yalan olduğu açıktır. Fakat Kuran'la, başka bir hadisle ve mantıkla çelişmeyen bir hadis illaki Peygamber'in sözüdür demek doğru değildir. Hadis rivayetine kızan bir kişinin Kuran'daki surelerin faziletleri hakkında hadis uydurup, kişileri Kuran okumaya sevk etmeye çalışması, ölmeden önce ise bu hadisleri uydurduğunu itirafı hadis oluşumunu açıklayan kitaplarda anlatılan bir vakadır. Sonuç olarak şunu anlamalıyız ki, Kuran dışında en mütevatir, en mantıklı gözükten hadisler bile dinin kaynağı olamazlar. Bu hadisler Kuran'la çelişmiyorsa gerçek olabilirler. Fakat her halükarda bu hadislere ihtiyacımız yoktur; üstelik bu hadisler zandır, şüphelidir ve din zanna, şüpheye bina edilemez.

115- Rabbinin sözü doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O iştendir, bilendir.

116- Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak zanla yalan söylerler.

6- Enam Suresi 115-116

KRALDAN ÇOK KRALCI OLUP PEYGAMBERDEN ÇOK(!) DİNİ DÜŞÜNENLER

Kuran'la mezheplerin dininin orta yolunu bulma çabasında: "Hiç olmazsa şu hadisleri alalım" şeklinde illaki Kuran'ın yanına bir şeyler koymaya kalkan orta yolcular(!) kimseyi aldatmasın. Surda bir gedik açılırsa, tüm hadislere kapı açılır. Kimse kraldan çok kralcı olduğunu iddia edip, Peygamber'in yapmadığını yapıp dini Peygamber'den bile daha çok düşünüyormuş havasına girmesin. Üstelik bunun Peygamber adına yapıldığı iddiası çok komiktir.

Bu popülist orta yolcu sınıftan daha değişik bir orta yolcu sınıfa da dikkat çekmek istiyoruz. Bunlar çok yaygın bir kitledir. Bunlar "Ben Sünni Hanefi mezhebindenim." derler. Üstelik bunlar bel-

li tarikatlara, gruplara mensup olduklarını söylerler. Fakat bunların mezhebine göre erkeklerin illaki sakal bırakması lazımken, bunlar ya bıyıklı, ya da pasparlaktır. Yine bunların mezhebinde tüm telli sazlar haramken bunlar müzik dinler, üstelik kimileri radyo, televizyon kurup, müzik yayını bile yaparlar. Bunların mezheplerinde haremlik selamlık farzken, kadın sesi duyulmamalı iken, radyo ve televizyonlarında başı açık kadın spikerler kullanır, meclise erkeklerle karışık oturacak kadın milletvekilleri sokmaya kalkarlar. Üstelik ısrarla mezhepçi görüşü savunur, Kuran'ın İslam'ıyla mücadele bile ederler. Bunların savunduğu başka, yaşadığı başkadır. Bunlar perhizdeyken, lahana turşusunu löp löp götürülenlerdir. Bu yaptıklarını tebliğ taktiği(!) gibi kılıflarla açıklamaya çalışırlar. Ortam müsait olursa, olsaydı başlığı ile başlayan konuşmalarında mezhebin sakal bırakma, müzik yasağı, haremlik-selamlık gibi izahlarını temize çıkarmaya gayret ederler. Halkın birçoğu ise mezheplerin izahlarını, uydurma hadislerden çıkan sonuçları bilmediği için, bu koyu mezhepçi(!) görünümlü kişilerin hareketlerine bakarak mezheplerin İslam'ını anlamaya çalışmaları sonucunda yanlış kanaatlere varır. Bu kimseler sakalın o kadar önemli olmadığını, haremlik selamlık olmadan da olabileceğini, müzik dinlenebileceğini, mezheplerin İslam'ının bunlara karşı o kadar katı olmadığını zannedebilir.

AFGANİSTAN'DAKİ TALİBANLAR SÜNNİLİĞİN ÖRNEĞİDİR

Oysa kitapta ısrarla verdiğimiz bir örneği bir daha vermek istiyoruz. Mezheplerin İslam'ından, Sünni mezheplerin yaşam tarzını öğrenmek isteyen Afganistan'ın Talibanlarını, Şii Mezheplerinin İslam'ını öğrenmek isteyen İran'daki Şiiliği incelesin. Onlar mezheplerin abartılı birer varyasyonları değil, bilakis mezheplerin ta kendileridir. “Tebliğ yapıyoruz, ileride biz İslam'ı hakim edince şöyle şöyle yapacağız” diye sakaldan, haremlik selamlıktan, cübbeden, müzik yasağından kaytaranlar bizim Türkiye'nin tarikatlarındaki, gruplarındaki kişilerdir. Mezhepler birer sapmadır. Fakat Afganistan'ın Taliban'ı, İran'ın Şii'si kendi sapması içinde tutarlıdır.

Fakat Türkiye'nin grup ve tarikatlarındaki birçok sözüm ona orta yolcu mezhepçiler, kendi sapmaları içinde birer sapmadırlar.

Türkiye'nin sosyolojisine, geleneklerine, hayat tarzına birçok yönden damga vurmuş Sünni, Hanefi mezhebinin ve Kuran'ın dininin farkları aydınlarımızca ne yazık ki çok çok az bilinmektedir. Bu kitap umarız aydınlarımızın bu konudaki bilgilenmelerine katkıda bulunur. Günümüzde Sünni Hanefilik veya Alevilik aileden çocuğa geçen etnik bir kimlik olarak algılanmaktadır. Zamanla etnik bir kimliğe dönüşen, aslında bazı insanların mezhep kurarak kendi gelenek, göreneklerini din diye yutturması olan bu mezheplerin etnik bir kimlikle hiçbir alakası olmadığı anlatılamamıştır. Zaten bir çok etnik sorunla mücadele eden Türkiye'miz, etnik kökenle hiçbir alakası olmayan ve etnikleştirilen, mensubu olunması adeta bir tarz milliyetçiliğe, hatta ırkçılığa dönüştürülen bu mezhepler yüzünden hiç de ihtiyacı olmayan sorunlarla yüz yüze gelmiştir. Bu mezhep kavramları o kadar yanlış kullanılıp, o kadar milliyetçiliğe dönüştürülmüştür ki bir ateist kendini Alevi diye tanıtmakta, müzik dinleyen, parlak, cübbesiz, kadınlarla el sıkışabilen biri ise Sünni Hanefiliğin koyu bir savunucusu olabilmektedir. Lütfen aydınlarımız önce siz mezhep nedir, etnik köken nedir öğrenin, bu mezheplerin gerçek yüzünü, kökenini, inançlarını kavrayın, sonra da bu halkı aydınlatın. Ama önce aydınlanın!...

AYDINLARIMIZ AYDINLANIRSA

Mezheplerin özü bilinmeden dini gruplara getirilen eleştiriler de mantıksız olur. Örneğin İstanbul'un Fatih semtinin Çarşamba mahallesinde Sünni Hanefiliği tam uygulamaya çalışan bir grup şiddetle eleştirilirken, yine Sünni-Hanefi olduğunu söyleyen bir Diyanet İşleri Başkanı, Sünni-Hanefi'yim diyen sakalsız bir dini grup lideri, Sünni Hanefi'yim deyip kendi mezhebince bir zina türü olan kadınla tokalaşmayı gerçekleştiren sözde İslami parti lideri, bu açıklamalarından ve fiillerinden dolayı eleştirilmemektedirler. Neden? Çünkü aydınlarımız Sünni-Hanefilik nasıl olur bilmiyorlar da ondan. Eğer bilselerdi, Fatih Çarşamba'daki kişilerin aslında

inançlarında diğerlerinden daha samimi olduğunu görecektir. Onlardan önce parlak şeyhleri, müzik yayını yapan grupları, el sıkışan liderleri eleştirmeleri gerekecekti. Çünkü bunlar Sünni-Hanefi'yim diyorlar ama inançlarının gereklerini yerine getirmedikleri gibi, üstelik kendilerini belli dini konumlarda görüyorlar.

Tabi ki Kuran'ın dinine göre sakal, cübbe diye bir mecburiyet yoktur, Kuran müziğe bir yasak getirmez, kadın erkek el sıkışamaz diye bir hüküm de koymaz. Bu sözde orta yolcu, uygulamada samimiyetsiz kişiler Kuran'ın İslam'ına karşı gelip, mezheplerin İslam'ını savunmakta, fakat mezheplerinin gereğini yerine getirmektedirler. Mezheplerin İslam'ında daha evvel gördüğümüz gibi tüm bu yasaklar vardır. Her şeyden önce mezheplerin İslam'ına uyan bu kişileri samimiyete davet ediyor ve savundukları sistemin uygulayıcısı olmalarını istiyoruz. Hiç kimseyi "tebliğ yapıyoruz, bu tebliğ taktiğidir" diye uyutmasınlar. Siz evvela yaşamınızla savunduğunuz sistemin nasıl yaşandığını gösterin, en büyük tebliğ o olacaktır. Savunduğunu yaşamayıp, bir de tebliğ başlığıyla o sistemin savunuculuğunu yapmak nasıl bir çelişkidir? Bir kısmının devleti ele geçirmek için taktik yaptıklarını etraflarına anlatıp; "Devleti ele geçirmek gibi ulu bir gaye için bu hükümlerden fedakarlık yapıyoruz!.." şeklinde içine düştükleri çelişkiyi açıkladıklarını biliyoruz. Yani bizim karanlıktaki aydınlar uyuyadursunlar, zahiren "çağdaş dinci" diye adlandırılan bu tipler din adına Talibanlar gibi Sünni bir devlet hayalindedirler. Gerçek Sünni Hanefi mezhebini bilmeyenler sakalsız, cübbesiz bu mezhepçileri kimi zaman aydın Müslüman (!) hocaefendiler diye ilan etmektedirler.

Görüldüğü gibi gerçek aydınların Kuran'ı, bu mezheplerden farklarıyla beraber bir an önce öğrenmeleri çok büyük bir zaruretler. Dinsizlik adına bu gruplara yapılan hücumlar bu grupların daha çok güçlenmesine sebep olur. Üstelik bu saldırıları seyreden halk, hücumları dinsizlikle aynı kefeye koyunca, mezhepleri din ile özdeşleştirebilir. Bu çok büyük bir tehlikedir. Bu tehlikenin yegane etkili ilacı gerçek din ile mezheplerin uydurmalarla dolu yapısının ayırt edilmesidir. Sunni mezhepler tam anlaşılırsa, o zaman Kuran'ın İslam'ının değeri de tam anlaşılacaktır. Savunduğunu yaşa-

mayanların, savundukları mezhebi tam yaşamalarını bu yüzden istiyoruz. Eğer savunduklarını yaşarlarsa halk Kuran'ın İslam'ının değerini ve mezheplerin izahlarındaki felâketleri çok daha çabuk ve çok daha iyi kavrayacaktır. Bu arada Kuran'ın İslam'ına inananların Kuran'a, mezheplerin İslam'ına inananların mezheplerinin kitap ve ulularına sahip çıktığından çok daha fazla sahip çıkması gerektiğini hatırlatalım. Kuran Müslümanlar'ı mezhepçilerden daha cesur olmalı, daha çok çalışmalıdır ki, Allah'tan, bu mezheplerin karanlığını gidermesini istemeye yüzümüz olsun. Uydurukçularına sahip çıkan, onu bunu aforozlayıp kendini dine kabul, dinden ret makamı görenlerin, dinin kendisi zannedilmesi ne acıdır! Bu şahıslar din adına konuşurken dini bilmeyen halk bunların aslında mezheplerin adına konuştuğunu bilmemekte, üstelik bu kesimin izahlarından sonra birçok kişi dinden uzaklaşmakta ya da din düşmanı olmaktadır. Tabi ki bunda bu uydurukçuları dinle özdeşleştirenlerin ve şahsi cahilliklerini yenmeyip, gerçek dini öğrenmeye çalışmayanların da suçu vardır. Artık hepimizin cehaleti yenip gerçek dini öğrenmemizin ve Allah adına konuşan mezhepçileri susturmamızın vakti gelmiştir. Bunu yapacak olanları kendi dışınızda aramayın. Başımıza gelenler hep "Bu sorumluluğu ben almayayım da kim alırsa alsın" kaytarmacılığından gelmektedir. Bunu yapacak olan benim, sensin, biziz, sizsiniz.

32. BÖLÜM

GERÇEK DİNDAR KİM?

Kuran'da cami imamı, müezzin, müftü, tarikat şeyhi, din adamı diye Müslümanlara hükmeden, onları temsil eden sınıfların varlığına rastlayamazsınız. Kuran bu sınıfların hiçbirinden bahsetmez iken, halkın geniş bir bölümünün cami imamlarıyla, müftülerle, şeyhlerle dini yanlış bir şekilde özdeşleştirdiklerini gözlemliyoruz. Günümüzde tarikatlar geleneksel mezhepçi düşüncenin kalesidirler. Buradaki şeyhler Kuran'ın değil, ancak mezheplerin savunucusu olabilirler. Bu kişilere göre din eşittir mezhepler olduğu için, bunlar din diye Kuran'ı değil, mezhepleri açıklayacaklardır. Diyanet İşleri Başkanlığı ve İmam Hatip Liseleri de ; Hanefi İşleri Başkanlığı ve Hanefi İmam Liseleri halindedirler. Bu yüzden bu sıralardan geçen imamların, müftülerin çoğunluğu Kuran'ın değil, mezheplerin sözcüsüdürler. Bundan önceki bölümlerde Kuran'ın dini ile mezheplerin dini arasındaki çelişkileri, tutarsızlıkları gördük. Buna göre iki sık belirmiştir: 1- Kuran dinin kaynağıdır. Gerçek dindarlar Kuran'ı tek kaynak kabul edip dini yaşamaya ve anlamaya çalışırlardır. 2- Mezhepler dine eşittir. Din Kuran'dan değil mezheplerden öğrenilir. Günümüzdeki mezhepçi imamlar, şeyhler, müftüler dini temsil eder.

OSMANLI'DA BUNLARI SÖYLEYENİN KELLESİ GİDERDİ

Eğer ki bu kitabı okuduktan sonra veya daha evvelden birinci şikkın doğru olduğunu düşünüyorsanız, lütfen gereğini yapın ve mezhepçi düşüncedeki Diyanet İşleri'ni, müftüleri, cami imamlarını, şeyhleri dinle özdeşleştirmekten kurtulun. Bilin ki bu inanışlarıyla gerçek dindarlar onlar değil, siz olabilirsiniz. Dinde, dinci meslek kuruluşları yoktur. Kendinize güveninizi kazanın ve dine sahip çıkın. Allah'ın lütfu sayesinde padişahlıklardan da, mezhepçi düşüncenin başı olan halifelikten de kurtulduk. Belki eskiden Emevi, Abbasi veya Osmanlı halifelerinin yönetimi altında halifelerin temsil ettiği mezhepçi düşünceye dil uzatsaydınız kelleniz tehlikeye girerdi. Kuran'ın yeterliliğini, mezheplerin sapkınlığını savunmanın karşılığı o yönetimlerde idam olurdu. Allah'a şükür Cumhuriyet emanetin ehline teslimi açısından, danışma sistemi açısından Kuran'a çok daha uygun bir sistemdir. (30.Bölüm'e bakın) Günümüzün demokrasisi de mezheplerin savunduğu yapıya nazaran Kuran'a çok daha uygun unsurlar içermektedir. Bu oluşum, Kuran'a dayalı İslam'ı savunanlar için çok büyük avantajları beraberinde getirmiştir. Artık Kuran'a dayalı İslam'ı savunanlara düşen, seslerini çok daha kuvvetli bir şekilde yükseltip, dini karanlıklarda boğan mezhepçi zihniyettekilerin dinle özdeşleştirilmesini önlemektir. Böylelikle insanla dini birbirine ters düşüren mezhepçi zihniyetin dinden kaçırıldığı, hatta dinsizliğe ittiği kitlelerin birçoğu insanla, bilimle, mantıkla kol kola ilerleyen Kuran'ın İslam'ını tanıyınca, dine yeniden ısınacak ve kendi hatalarını tamir edeceklerdir.

Eğer Kuran'ın İslam'ını savunanlar fırsatları değerlendirip üzerlerine düşeni canla başla yapmazlarsa; Kuran'ı para karşılığı pazarlıklar yapıp okuyan hocalar, mevlithanlar, muska yapan, büyü yapan sahtekar hocalar, maddi ve manevi sömürünün üstadı şeyhler, bu toplumun kanını, parasını, imanını daha uzun yıllar emmeye devam edeceklerdir. Sahtekar dinci ile dinin özdeşleştirilmesindeki yanlış, Kuran ayetlerindeki açıklamalar ile örneklendirilmiştir. Fakat Kuran'ı musikisi için okuyup köşe dönmeye çalışanlar, bu

ayetin manası yerine musikisine verdikleri önem yüzünden bu ayetleri anlayamamışlardır.

DİN ADAMLARI MI, DİN TÛCCARLARI MI?

Ey iman sahipleri ! Hahamlardan ve rahiplerden bir çoğu halkın mallarını uydurma yollarla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar.

9- Tevbe Suresi 34

Ayette de görüleceği gibi din adamları din tüccarına dönüşebilmekte ve insanları en başta saptıranlar bu din adamları olmaktadır. Peygamberimiz de bu tarz sahtekar din adamlarından az çekmemiştir. Fakat sahtekar din adamları kadar onlara uyanlar da suçludur. Dinimizin etten kemikten insan olarak onay verdiği tek kişi Hz. Muhammed'dir. Onun dışında, gerek onun döneminde yaşamış, gerek ondan sonra gelecekler içinde kimseye böyle bir onay verilmez. Oysa dinimizde Hz. Muhammed dışında cennetlik ilan edilmiş o kadar kutsal vardır ki! Bu kutsalların, şeyhlerin dedikleri adeta vahiy gibi kabul görmüş, iyi dedikleri sevinmiş, kötü dedikleri ise büyük bir ümitsizliğe düşmüşlerdir. Oysa gerçek dindarı ancak Allah bilir. Bunun dışındaki teşhisler ancak zandır. Allah'a inanan ve samimi bir şekilde hayır üreten bir kişi Allah'a yakın olmayı, Allah'ın sevgili kulu olmayı umabilir. Hiç kimse İmamı Rabbani'lerin, İmamı Gazali'lerin, Abdulkadir Geylani'lerin, İmam Humeyni'lerin maneviyattaki üstünlükleri, mana aleminde lider oldukları şeklinde hiçbir temele dayanmayan iddialar üretmesin. Maneviyat aleminde kimin ne kadar üstün olduğunu Allah'tan başka kim bilebilir? Herhangi bir kişide Allah'tan bir vahiy mi var ki bir takım insanlara makamlar, evlialıklar dağıtıyorlar? Biz bu insanların ürettiklerine bakıp onların evlialıklarına, manevi derecelerine bakıyoruz diyorsa sonuç daha da felaket olur.

Fakat din Kuran'ın İslam'ı olmayınca müritlerin uçurduğu şeyhler de, en dindar en takva sahibi ilan ettikleri kimseler de mezheplerin dinine göre oluşmuştur. Mezheplerini tartışılmaz kılmak

isteyen bu kişiler Hanefi mezhebinin kurucusu Ebu Hanife'nin Allah'ı rüyasında yüz kere gördüğü şeklindeki bir yalanı bile mezhep taassubuyla uydurabilmişlerdir. Kuran'da anlatılan Peygamber mucizelerini sollayacak mucizeler yakıştırılan mezhep ileri gelenleri "gerçek dindar", "takip etmemiz gereken kişi" olarak sürekli lanse edilmektedirler. Halk böylece "Bak bu ne büyük adam, rüyasında Allah'ı görüyor. Falanca ölmüş tavuğu diriltiyor. Sen aciz bir insan-sın, Allah'ın bu üstün kullarına tabi ol. Nefsani olma. Bu Allah'ın sevgili kullarını izle ki kurtuluşa eresin." diye uyutulmaktadır. Oysa bu şahıslar bu iddialarda bulundularsa bu üstünlüklerine değil, sapıklıklarına delil olur. Dini her şeyden evvel bu evliya etiketli çapulculardan, cennetin vizesini veren münasebetsizlerden, Allah adına konuşan haddini bilmezlerden kurtarmalıyız. Bunlar dine dinsizlerden çok daha büyük zarar vermektedirler. Dinsizler daha çok kendine zarar verir. Bunlarsa bilgisi kıt, geleneklerin esiri olmuş halkı hikayeleriyle kandırarak, din diye kapkaranlık, içinden çıkılmaz, çelişkilerle dolu bir hayat tarzının içine sokmaktadır. Üstelik bu din bezirganları, dinin tekelinin kendilerinde olduğunu zannetmekte ve kendileri dışındakileri "Sen kim oluyorsun ki din adına konuşuyorsun" diye susturmaya ve bir tek kendilerini dinlenir kılmaya çalışmaktadırlar. Bunlar dinsizlerden daha çok Kuran Müslüman'ına düşman olurlar. Çünkü Kuran Müslümanının, kiminin manen sömürdüğü, kiminin oyuncak yaptığı, kiminin ticari meta olarak kullandığı dini, ellerinden almasından korkarlar. Kuran'ın birçok yerinde dini temsil ediyormuş gibi gözükkenlerin hataları anlatılır. İbret alan nerede?

KİTAP YÜKLÜ EŞEKLER

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan eşeğin durumu gibidir.

62- Cuma Suresi 5

Görüldüğü gibi geçmişte Allah'ın kitabını bilip de onun gereklerini yerine getirmemiş olanlar kitap yüklü eşeklere benzetilmek-

tedirler. Bizim kitabımız Kuran'ın gereklerinin yerine getirilmesinin sebebinin ise Allah'ın kitabının yanına yüzlerce kitabın; hadis kitabı, mezhep kitabı diye konup Allah'ın kitabının yüzlerce kitaptan biri haline getirilmesi olduğunu gördük. Bunun sonucu olarak da lafta Allah'ın kitabını savunanlar, uygulamada mezheplerin ilmihallerini rehber edinip, yüklenmiş oldukları kitabı taşımamakta, onun yerine yüzlerce cilt fıkah ve hadis kitabını taşımaktadırlar.

İşte en önemli noktalardan biri; bu kitlenin asla ve asla İslam'ı ve biricik kaynağı Kuran'ı temsil edemeyeceklerini anlamak ve anlatmaktır. Mevkisi ister halife, ister Diyanet İşleri Başkanı, ister şeyh olsun, ister yatırı en görkemli yatır olsun, ister türbesi en büyük türbe olsun, ister adına her yıl binlerce adak adansın, türbesine bezler bağlansın; bu kişiler Kuran'ın değil, mezheplerin temsilcileridir. Allah'ın bizden istediği ölü tavukları diriltmemiz, kendisini rüyada görmemiz değildir. Allah'ın mesajı Kuran'ı, yalnız Kuran'ı rehber edinmemizdir. Bunu yapmayan Kuran'ın birçok ayetiyle çelişmiş olur.

Oysa “gerçek dindarların” Kuran'la çelişmemesi beklenir. Hıristiyanlar'da bizim evliyaların karşılığı olan Saint'lerin hakkında çok büyük mucizeler anlatılır. Mezarları ziyaret edilir. Bu kişilerin büyük fedakarlıkları, sürekli ibadet ettikleri hayatlarını anlatan kitaplarda yer alır. Peki bu Saintler, Hz. İsa'yı oğul tanrı olarak kabul ediyorlarsa bu Saintler'in anlatılan olağanüstü mucizeleri onların “gerçek dindar” olduğunu gösterir mi? Tabi ki hayır. Demek ki gerçek dindarlığın göstergesi; Hıristiyanlarda da aynen gözlemlenen bu mucize hikayeleri, evliyalık ve saintlik menkıbeleri değil, Allah'ın gerçek dinini kavrayıp, uygulamaktır. Bu yüzden evliya yolu diye yutturulan mezhepler ve bu yüzlerce hikayenin ambalajladığı “gerçek dindar” portresi hiç kimseyi kandırmasın. Bu mantık doğru olsaydı Hz. İsa'nın ilahlık iddiaları da doğru çıkardı! Ne garip tablodur ki Kuran'ı satanlar Kuran'a sahip çıkıyor, büyücülerin, muska yazanların, hoca efendi diye etekleri öpülüyor, dini maddi ve manevi menfaatlerinde tatmin aracı görenler, bir de utanmadan kendileri gibi olmayıp kendilerince kötü örnek olanları kafirlikle suçlayıp, afroz ediyorlar. Bu tiplerden siyasete bulaşmış, siyasi

parti lideri olmuş, milletvekili olmuş, İslâm'a hizmet diye ortaya çıkmış, Tevbe Suresi'nden alıntuladığımız ayetteki gibi saf insanların paralarıyla semirmiş olanlar da vardır. Cahil, geleneklerle dini karıştıran kişiler, bunların makamlarına, milletvekili, müftü sıfatlarına veya kimisinin uzun sarığına ve sakalına kanarak dinin kendisi olan Kuran'a koşacağına, bunlara koşmaktadırlar. Kuran insanın güdülen sürüler değil, aklını işleten insanlar olmasını ister ve Peygamber'e bile "bizi güt" demelerini yasaklar (2-Bakara Suresi 104). Oysa Kuran'dan uzaklaştırılan halk menfaatler doğrultusunda güdülmek istenmiş ve Peygamber'den başka hiç kimseye onay veremeyen dinimizde, uydurma kutsallar, uydurma mezheplerle bu işe soyunmuşlardır. Halk bu yalan çarkını farketmesin diye Kuran'ın tercümesine de karşı çıkmıştır, yanına yüzlerce cilt uydurma kaynaklar da konulmuştur. Halkın geneli bu kesimi, yaptığı şamata ve göz boyama yüzünden, din ile özdeşleştirmiş ve bunları "gerçek dindar" sanmıştır.

Geniş bir kesim ise "Gerçek din bu ise din yaşanamaz" düşüncesi ile kendilerini eksik, yetersiz görüp, tamamen dinden uzaklaşmışlardır. Bu kesim mezheplerin uydurmaları nedeniyle dinden uzaklaşınca, suçluluk psikolojisi ile Kuran'ın dininin gereklerini de yerine getiremez olmuşlardır. Bu yüzden bu kesimin gerçek dini öğrenmesi, dinin yaşanabilir olduğunu anlamaları; kendilerine güvenlerini kazanıp, dini yaşamaya niyetlenmeleri açısından hayati öneme sahiptir. Gerçek dindarlar dine sahip çıkmalıdır ki uydurma dinlerini "din", uydurukçu kutsallarını "gerçek dindar" sananların uydurmalarından artık kurtulalım. Her konuda olduğu gibi gerçek dindarın kim olduğunu anlamada da hüküm yalnız Kuran'a göre verilirse sorun çözülecektir.

Şüphesiz Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için kitabı gerçek olarak indirdik.

4- Nisa Suresi 105

33. BÖLÜM

KELLE SAYISI SAYILARAK GERÇEK BULUNABİLİR Mİ?

Peygamberimiz'in döneminde elleri ile kendi putlarını yapanların nasıl olup da bu putlara taptığına hayret ederiz. Üstelik Peygamberimiz'in putlara tapmanın saçmalığını ve tek Allah'a ibadet edilmesi gibi mantıklı bir savı ortaya koymasına rağmen, nasıl olup da reddedildiğini, üstelik el yapımı putlar uğruna öldürülmek istendiğini hatırlayınca hayretimiz artar. Peki Peygamberler'i putların uğruna öldürmeyi bile isteyebilen yığınları harekete geçiren mekanizma neydi? Kuran bize bu mekanizmanın "gelenek" olduğunu göstermektedir. Kendilerine gelen her mesajı; "Biz atalarımızın yolundan, geleneklerimizden vazgeçmeyiz" diye reddeden kitlelerin doğru yolda olmak için gelenekleri taklidi yeterli görmeleri, bu kitlelerin sapıklığının sebebidir.

Onlara; "Allah'ın indirdiğine uyun" denildiğinde ; "Hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuza (geleneğe) uyarız." derler. Ya atalarının aklı bir şeye yetmez, doğru yolu bulamamış idiysele?

2- Bakara Suresi 170

Kuran'ın birçok ayetinden, sapıtanların geleneğe uymak uğruna sapıtıldığını, bunu mazeret olarak gördüklerini ve geleneğe karşı gelen düşüncelere şiddetle karşı çıktıklarını görüyoruz. Yukarıdaki ayete dikkat edersek geleneğe karşı getirilen ilk izah, aklın kullanılmasının gerekliliği ve “ataların” akli kullanmadığıdır. Kuran bu ayetiyle akılsal kriterler üzerine oturmayan hiçbir geleneğin (ne kadar köklü olursa olsun) hiçbir önemi olmayacağını ortaya koymaktadır.

PEYGAMBERLER KENDİ DEVİRLERİNİN RADİKALLERİDİR

Dinler tarihini incelersek, tarihin akıl ve gelenek çarpışması olarak geçtiğini görürüz. Her Peygamber kendi döneminin radikalidir, yani kökten olayları değiştirmeye kalkan kişisidir. Peygamberler Allah'tan aldıkları mesajı insanlara iletirler ve iman sahipleri akılları aracılığıyla Allah'ın delillerini görerak, Allah'ın mesajlarına ve onları getiren elçiye (Peygamber'e) uyarlar. Bunu yaparken kendi toplumlarının gelenek ve göreneklerinden Allah'ın mesajı ile çelişenlerin hepsini bir kenara atarlar. Mesajı reddedenler ise geleneği yıktıkları için onları bozgunculukla, atalara ihanetle suçlarlar ve atalar (gelenek) namına aklın yolunu reddederler. Mesajı reddedenler için akıl, başvurulması gereken bir kriter değildir. Mesajı reddetmek için mesajın gelenekle çelişmesi yeterlidir. Ayrıca akılcı bir izaha gerek yoktur. Geleneği sürdüren unsur taklittir. Taklitte akılcı kriter aranmaz. Akılcı düşünce körü körüne taklidi reddeder, delil ister. Bu yüzden taklide dayalı gelenek, aklın işletilmesine hoş bakmaz. Çünkü işleyen akıl, gelenekteki yanlışlıkları sorgulayacak ve reddedecektir. Böylece taklit ortadan kalkacaktır. Bu yüzden atalardan miras kalan gelenek ve bunu devam ettiren taklit, gerçek dine götüren akılcı düşünceyle hiçbir zaman bağdaşmaz. Tarih boyunca ataları taklidin, Allah'ın indirdiği dinlere karşı teşkil ettiği engel, Kuran'dan şu ayetlerle örneklenebilir:

Nuh Peygamber'e karşı şöyle denir:

... Hem biz bunu geçmiş atalarımızdan da işitmiş değiliz.

23- Müminun Suresi 24

Hud Peygamber'e karşı şöyle denir:

Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın kulluk etmekte olduklarını bırakmamız için mi geldin?

7- Araf Suresi 70

Salih Peygamber'e karşı şöyle denir:

... Atalarımızın kulluk ettiklerine kulluktan sen bizi engelleyecek misin?

11- Hud Suresi 62

Şuayb Peygamber'e karşı şöyle denir:

Ey Şuayb, atalarımızın kulluk ettiklerini bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor?

11- Hud Suresi 87

İbrahim Peygamber'e karşı şöyle denir:

Biz atalarımızı böyle yaparken bulduk.

26- Şuara Suresi 74

Musa Peygamber'e karşı şöyle denir:

... Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik.

28- Kassas Suresi 36

Peygamberimiz'e karşı ise şöyle denir:

... Bu sizi atalarınızın kulluk etmekte olduklarından alıkoymak isteyen bir adamdan başka bir şey değildir.

34- Sebe Suresi 43

“ŞANLI ATALAR” EDEBİYATI

Kuran’a göre Allah’ın kitabı üzerinde olmadan, akılcı bir yol seçmeden doğru yola erişilemez. Kuran akıllara yolu kapayıp, geleceği din yapan zihniyeti reddeder. Oysa bugün din adına ortaya çıkanların çoğu, akıllara tüm kapıları kapatıp, gelenek haline döndürdükleri mezhepleri, din diye halka yutturmaya çalışmaktadırlar. Bugün bir çok kişiye Kuran’ın İslâm’ını anlatıp başörtüsünün, haremlik selamlığın Kuran’da olmadığını söylediğinizi düşünün: “Bunca yıldır atalarımızdan gördüğümüz budur, sen bunca evliyaların içinde olduğu geçmiş nesillerden iyi mi biliyorsun?” cevabına benzer bir cevapla karşılaşabilirsiniz. Veya “Bu yolda akılla yürünmez, şanlı atalarımız bunları halletmiş, sen de onlara tabi ol, kurtuluşa er.” şeklinde uyarılarla karşılaşabilirsiniz. Kuran’ın İslâm’ına karşı çıkan bu kitlelerle, Peygamber’e karşı çıkan kafirler arasındaki ortak zihinsel yapıyı hemen fark edersiniz. Tüm bu kitleler “Tarihsel süreçten gelmeyi” diğer bir tabirle “atalardan mirası” başka bir anlatımla “geleneği” Allah’ın vahyi Kuran’dan da, akıldan da üstün tutmaktadırlar. Siz şahıslara Kuran’a göre baş örtüsünü, haremlik selamlığı, kadının gerçek yerini anlatırken, şahıslar size mezheplerle cevap vermekte ve mezheplerin doğruluğu için; atalarımızın mezheplere inandığını ve mezheplere inanan kişi adedinin çokluğunu delil olarak gösterirler. Bunlar Allah’ın yegane kılavuzuna karşın atalarının kabullerini ve bu kabullerini içeren kitapları delil diye gösterirler.

20- ...İnsanlardan öyleleri vardır ki; hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele edip durur.

21- Onlara; ‘Allah’ın indirdiğine uyun.’ dendiğinde şu cevabı verirler: ‘Hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız.’...”

31- Lokman Suresi 20-21

Bu ayetler genel bir şekilde herkese hitap eder. Sadece ortak koşucu putperestlere hitap etmez. 20. ayeti iyice okursak kitapsız bir

şekilde Allah hakkında konuşan, mücadele eden kişilerin yanlışına dikkat çekildiğini görürüz. 21. ayette Allah hakkında mücadele eden bu kişilerin, Allah'ın indirdiği kitaba davette nasıl yan çizip atalarının yolunu, gelenekleri benimsediğini anlıyoruz. Bu ayetlerden Allah hakkında mücadele edenlerin Allah'ın indirdiği kitaba dayanmadıkları taktirde; ancak gelenekçiliği, ecdatperestliği, atalarının yolunu benimsedikleri sonucunu çıkartabiliriz. Bu tipler Kuran'a saygı gösteriyor gibi gözükürler ama Kuran'ın yanına dini kaynak diye yüzlerce cilt eseri koyarak ve atalarının hayata bakışını ve geleneklerini, bu kitaplarıyla dinselikleştirerek, Kuran'ı yüzlerce dini kaynaktan herhangi bir kaynağa indirerek, dine en büyük kötülüğü yaparlar. Bu şahıslar Kuran'ın aklın kullanılmasını emreden birçok ayetini de görmezden gelirler.

BİLMEDİĞİNİN ARDINDAN GİTME

Bu, ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

38- Sad Suresi 29

Bilmediğin bir şeyin ardına düşme. Çünkü; kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

17- İsrâ Suresi 36

Kuran'ın Allah'ın kitabı olduğunu anlayacak olan akıl sahipleri-dir. Allah aklın işletilmesini, doğru yola varma yolunda ibadet olan bir faaliyet olarak takdim eder. Kuran'a göre bilinmeyen bir şeyin ardına düşülmemelidir. Atalarımızın bize ilettiği bir yapıyı, sırf atalarımız iletti diye kabul ve müdafaa etmek bu ayetle çelişir. Kuran'a göre her iman sahibi akletmelidir, Allah'ın kitabını rehber kabul etmek akletmenin bir neticesi olacaktır. Kuran, atalarımızın kabulleri yüzünden kabulleri oluşan sürüler olmamamızı istemektedir. Buna karşın, mezhepçi dini yapıyı savunanlar birçok zaman aklın gereksizliği, aklın imanla çeliştiği yönünde Kuran'a ters fikirler ileri

sürmektedirler. Aslında buna şaşırılmamalıdır. Yoksa, uydurma mezhepçi yapılarıdaki akılla bağdaşmayan yüzlerce izah din diye nasıl yutturulacaktır? Elbette ki akıl reddedilerek. Kitleler öyle bir hale gelmiştir ki, ya akıl reddedilip din kabul edilecek, ya da kişiler aklına sahip çıkıp dini reddedeceklerdir. Bu kitabın amaçlarından biri de kitlelere bu iki şık arasında sıkışmadıklarını, din diye yutturulan mezheplerin din olmadığını, gerçek dini yalnız ve yalnız Kuran'ın temsil edebileceğini ve bu dinin akılla çelişmediğini göstermektedir.

Kuran, Allah'ın varlığının delillerinin aklın işletilmesi ile bulunabileceğini söyler. Fakat Kuran aklın kullanılmasını sadece Allah'ın varlığının delilleriyle sınırlamaz. Allah'ın varlığının, aklın işletilmesi sonucu anlaşılması, aklın işletilmesinin önemini ve Allah'ın, aklın düzgün çalıştırılması sonucunda doğruyu nasıl delillendirdiğini gösterir.

HİNDULAR KELLE SAYARSA

Kuran'ın yanına yüzlerce kitap koyup Kuran'ı etkisiz kılan ve akla savaş açan gelenekçi-mezhepçi İslâmcılar, tarihsel geçmişe sahip olmalarından ve kalabalık olmalarından delil çıkartmaya çalışmaktadırlar. Oysa Kuran'a göre gerçeğe, o gerçeğe uyanların kelle sayısını sayıp ulaşamazsınız. Bu mantıkla Hindular'ın arasında doğan biri, etrafta saydığı kellelerin çoğunluğu Hindu olduğu için, o da ineklerin içinde binlerce tanrı olduğuna inanır. Böylece ataların izinde olmanın ve kendisine benzer bolca kelle saymanın doğru yolda olmasına yeterli olduğunu düşünür. Ya da daha evvel örneğini verdiğimiz bir Hıristiyan'ı düşünün. Atalarından gelen gelenekte Katoliklik, Ortodoksluk gibi köklü mezheplerde, Hz. İsa'nın oğul tanrı kabul edildiğini gören ve etrafında saydığı kelle adetlerinde Hz. İsa'yı oğul tanrı kabul edenleri daha fazla bulan bu şahıs, Hz. İsa'yı oğul tanrı kabul ettiğinde haklı olacaktı. Geleneksel İslâmcı bu örneklere haklı olarak karşı çıkar ve aşağıdaki ayetleri örnek gösterebilir.

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyarsan seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak zan ve tahmin ile yalan söylerler.

6- Enam Suresi 116

Onların çoğu Allah'a ortak koşmadan iman etmez.

12- Yusuf Suresi 106

Bu ayetlerden de anlaşılacağı gibi çoğunluğa uymak, çoğu zaman kişilerin sapıtmasına sebep olabilir. Birçok zaman diliminde azınlıklar haklı olmuşlardır. Allah, kelle sayıp gerçek bulmamıza olanak vermemiş ve aklımızı işletmeye bizi mecbur etmiştir. Gelenekçi İslâmcıların bir Hindu'ya veya bir Hıristiyan'a yanlısını gösterirken yukarıdakine benzer izahlar yaptığını, bu ve benzeri ayetleri kullandığına şahitlik edebilirsiniz. Hindu veya Hıristiyan'a akıl vermekte doğru ölçüleri kabul eden gelenekçi mezhepçiler, Kuran'ın İslâm'ına davet edildiklerinde, hemen çoğunluk olduklarının arkasına saklanmaya, tarihsel kökenlerine sığınmaya kalkarlar. Çoğunluğun ve geleneğin, Hz. İsa'yı oğul tanrı, ineği ise tanrıların sığınağı kabul edenleri nasıl saptırdığını gelenekçiler çok iyi anlar ve anlatırlar. Fakat Kuran'ın İslâm'ına karşı çoğunluk ve geleneği kendi delili yapmaya çalışanlar yine aynı şahıslardır !..

HEM AKLINI ÇÖPE ATIP

HEM DE AKIL VERMEYE SOYUNANLAR

Kuran'a göre kişiler inandıkları gerçekler uğruna toplumun gelenekleriyle zıt düşmekten, toplumdaki dışlanmaktan çekinmemelidirler. Kuran'da, Peygamberler'in bu konuda nasıl örnek teşkil ettiklerini ve canları pahasına toplumlarının yanlış kabullerine nasıl karşı koyduklarını görebiliriz. Bizim gözlemlerimize göre geleneksel İslâm'ı yaşayan birçok kişi arkadaşlarının, cemaatinin, ailesinin, kendisini dışlamasından; "Bizim oğlan sapıttı, başörtüsünü inkar ediyor", "Bizim kız mezhepsiz olmuş, üstelik erkeklerle el sıkışmaya başlamış", "Ahmet hadis düşmanı olmuş.", "Leyla müçtehitlik

yapıyormuş, hayızlı namaz kılıyormuş, vah vah!.." gibi izahlar yapmalarından, iğneli kınamalardan çekinmektedirler. Toplumun kabullerine karşı çıkamayanlar, hele hele bu kabullerin en yoğun ve en koyu yaşandığı tarikatların yakınlarında iseler, bu gruplardan gelecek baskı ve arkadaş ortamını kaybedip yalnız kalma korkusu, bu kişilerin gerçekleri görememesinin sebeplerinden biri olabilmektedir. Toplumun geleneklerini, tabularını koruması da işte bu dışlama mekanizmasıyla mümkün olmaktadır. Allah'ın rızasından uzaklaşmaktan korktuğundan daha çok toplumdaki dışlanmaktan korkanlar elbette ki geleneklerin zihinlere vurduğu zincirlerden kurtulamazlar.

Allah kuluna yetmez mi? Seni ondan başkasıyla korkutuyorlar.

39- Zümeer Suresi 36

Gelenekleri ve kalabalıkların kelle sayısını putlaştırmanın durumu çok gariptir. Bu kitleler taklidi akla üstün tutup, geleneği ve kelle çoğunluğunu taklit ederler. Sonra taklide kurban ettikleri akıllarıyla gelir size akıl hocalığı yaparlar. Bunlar hem güdülen koyun olmanın erdemini savunurlar, hem de sizi gütmeye kalkarlar !..

34. BÖLÜM

KURAN'IN DİNİNİN KOLAYLIĞI

Kuran'ın İslâm'ını anlattığımız bazı kişiler mezheplerin İslam'ı ile Kuran'ın İslam'ı arasındaki uçuk farkı görünce “Siz dini kolaylaştırıyorsunuz. Din bu kadar kolay olur mu?” şeklinde eleştiriler yapmakta, Kuran'ın İslâm'ını savunanları nefsanilikle, dini kendi rahatlarına uydurmakla suçlamaktadırlar. Fakat bu itiraz tarzlarıyla bir kez daha cehaletlerini sergilemekte ve Kuran'ın ayetlerinden habersiz olduklarını göstermektedirler. Kuran'a göre dinimiz kolaydır. Eğer siz zor bir dini savunuyorsanız, bu sizin savunduğunuz dinin Kuran'ın dini olmadığını bir delilidir. Çünkü Kuran'a göre dinimiz aynen Hz. İbrahim'in dini gibi kolaydır, güçlüklerden arınmıştır.

... Allah sizi seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, aynı atanız İbrahim'in dininde olduğu gibi...

22- Hac Suresi 78

ALLAH YERİNE KONUŞANLAR

Kitabımızda din adına uydurulan palavraların birçok örneği bulunmaktadır. Allah adına konuştuğunu iddia ederken, aslında Al-

lah'ın yerine konuşmuş olan mezhepçi kafalar, Allah'ın rahmeti olan dini, Allah'ın belası gibi göstermişlerdir. Allah'ın insanın yaratılışına uygun olduğunu söylediği dini; hem insanla, hem mantıkla, hem bilimle, hem insafla çelişir bir şekilde tarif etmişlerdir. Bu kafa göre Allah'ın rahmetini anlatmak dini yozlaştırmaktır. Kuran'daki 114 adet Besmele ile ve daha yüzlerce ayet ile Allah'ın merhameti anlatılır. Kuran'ın en temel mesajların başında Allah'ın rahmetinin anlaşılması gelir. Bu mezhepçi kafa, Allah'ın bize rahmetinin neticesi olan kolaylıkları anlatmamızı dinde yozlaştırma diye takdim eder. Allah'a iftira olarak kendi uydurdukları zorlukları ise takvalık, dine titizlik olarak satmaya kalkar. Bu kafa, dinin kolay olmasıyla alay ederken, aslında Kuran'ın ayetlerinde geçen bir ifade ile yani bizzat Kuran'ın kendisiyle alay ettiğinin farkına varmaz. Mezhepçi kafa Kuran'ı musikisi için dinlemeye o kadar alışmıştır ki ayetlerde geçen bu açık manalar onlara hep kapalı kalmıştır.

...Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez ...

2- Bakara Suresi 185

İnsan zayıf olarak yaratılmış olduğundan Allah size hafiflik getirmek istiyor.

4- Nisa Suresi 28

Hiç şüphesiz dinin kendisi zorluklardan oluşmadığı gibi, Kuran da anlaşılması zor bir kitap değildir. Mezhepçiler “Kuran öyle yüce, öyle mübarek bir kitaptır ki bizim gibi aciz insanlar Kuran'ı ne kadar uğraşsa anlayamazlar.” şeklinde izahlarla ilk bakışta Kuran'ı övüyormuş gibi görünseler de, aslında insanları Kuran'dan uzaklaştırmaktadırlar. Kuran'ı insanlar anlayamayacaksa Kuran niye vahyedildi? Niye Kuran insanlara hitaplarla dolu? Niye Kuran üç-beş insana hitapla değil de herkese hitapla meşgul oluyor? Kuran'ı anlaşılmasız kılmak isteyenlerin, Kuran'ı anlamak zordur, hatta imkansızdır diyenlerin hesabı tabi ki başkadır. Kuran anlaşılmasız olunca kitleler bu mezhepçilerin imamlarına, şeyhlerine teslim olacaktır. Çünkü bunlara göre Kuran anlaşılmasızdır ve zordur ama imamlar, şeyhler anlaşılabilir, bunlar rehber edinilerek doğru yol bulunabilir.

Kuran anlaşılabilir ve zor kabul edilince, ilkel Emevi uydurmaları ve Abbasi eklemelerinin dinin bir bölümü olup olmadığı da sorgulanmayacaktır. Çünkü tüm bu ilkel eklemeler ancak Kuran'ın hakemliği ile çöpteki layık oldukları yerleri bulabilirler. Kuran'ın anlaşılabilir ve zor olduğunun ilanı ile Kuran'ın hakemliği elinden alınıp mezheplere verince, mezheplerin bizzat kendisi olan Emevi-Abbasi patentli çelişkiler ve zorluklar halk üzerindeki hegemonyalarını devam ettireceklerdir. Kuran'ın anlaşılması için hatırlamamız gereken birçok ayet vardır. Sırf aşağıdaki ayet aynı surede dört kez tekrarlanmaktadır.

And olsun ki biz Kuran'ı öğüt almanız için kolaylaştırdık. Öğüt alacak yok mu?

54- Kamer Suresi 17,22,32,40

KURAN'LA ARAMIZA ÖRÜLEN DUVARLAR

Kuran birçok cahil bedeviye de, birçok bilgine de hitap etmektedir. Kuran tüm insanların rehberidir. Yukarıdaki ayetten anlayacağımız gibi Kuran insanların Allah'ı anması, O'ndan öğüt alması için kolaylaştırılmış bir kitaptır. İnsanlar anlamadıkları kitaptan nasıl öğüt alır? Anlamadıkları bir kitap nasıl rehber olur? Kuran'ın anlaşılabilir olduğunu iddia etmek tüm bu ayetlerle ters düşmektir. Bu iddiaları yapanlar Kuran ile insan arasına duvar örmekte ve kendi ilmihal kitaplarını Kuran'ın yerine koymaktadırlar. Bunu yaparken de Kuran'ı sözde yüceltmektedirler!

Bu mezhepçi zihniyete günümüzde çok satan ve bedava da dağıtılmış olan "Tam İlmihal Saadeti Ebediye" kitabından örnek vermek istiyoruz. Kitabın yazarı Hüseyin Hilmi Işık, Işıkçıların başıdır ve kimi baskılarını Sıddık Gümüş ismi ile yapmıştır. Bu kitabında Hüseyin Hilmi, Kuran'ı anlamaya çalışanlara şu uyarıları yapar; "*Seyyid Abdülhakim Efendi, Kuddise siruh buyurdular ki: İbadet emirleri yapmak demektir. Kuran-ı Kerim'i, hutbeyi okumak ibadettir. Bunların manasını anlamak emir olunmadı. Bunları anlamak ibadet değildir. Kuran-ı Kerim'i anlamak için yetmiş iki yardımcı ilmi*

ve sekiz temel ilmi öğrenmek lazımdır. Ancak bundan sonra Kuran-ı Kerim'i anlamaya istidad hasıl olup, Cenab-ı Hak nasip ederse anlayabilir. Herkes anlamalıdır demek dine müdahale etmek demek olur. Kuran-ı Kerim'i anlamak için istidadı çok olan on sene, orta olan elli sene çalışmak lazımdır. Bizim gibi az olanlar ise yüz senede çalışsak anlayamayız. Şeriatte ilim diye faydeli bilgilere denir. Faydeli ilim Saadeti Ebediyye'yi elde etmeye yani Allah'ın rızasını kazanmaya vesile olan ilimdir ki bunlara İslâm bilgileri denir.” Saadeti Ebediyye kitabını okuyanlar bizim eleştirdiğimiz zihniyeti anlayacaktır. Bu arada Abdülhakim Efendinin, Hüseyin Hilmi Işık'a şeyhliği devreden şeyhi olduğunu hatırlatalım. Alıntımızı dikkatle okuyanlar; Hüseyin Hilmi Işık'ın Kuran'ın anlaşılmasız olduğunu ispatlamak için nasıl çırpındığını, “Benim şeyhim bile anlamadıktan sonra sizin ne haddinize düşmüş Kuran'ı anlamak” dediğini kavrayacaklardır. Bu arada Hüseyin Hilmi kişileri kurtaracak olanların faydeli bilgiler olduğunu söyleyerek, Kuran'ın anlaşılmasız olduğunu açıkladıktan sonra baş vurulacak kaynağa işaret eder. Faydeli bilgiler tamlamasının Hüseyin Hilmi'nin kitabı Saadeti Ebediyye ismiyle aynı cümlede geçişi, Kuran'ın yerini neyin alması gerektiği konusunda herhalde kitleleri aydınlatacaktır! Kendi kutsallarını rehber , Kuran'ı musiki kitabı yapan bu zihniyet, Emeviler döneminden beri düşüğümüz durumun baş sebebidir. Cehalet, ilkelik, taklitçilik, akıldan feragat hep bu zihniyetin alametleridir. Bunlar yüz sene uğraşsak da Kuran'ı anlayamayız diyecek kadar iki yüzlü bir teva-zu yaparlar, fakat sonra Kuran'ın yerini alacak, anlaşılır rehber kitaplar yazarlar!

ÇÖLDEKİ BEDEVİ KURAN'I

72 + 8 İLİMLE Mİ ANLADI?

Hüseyin Hilmi'ye göre Kuran'ı anlamak ibadet değildir. Fakat ortalama kapasiteli biri Kuran'ı elli senede anlayabilir. Bir yazar “Elli senelik emeğin karşılığı ibadet olmazsa, emeğin kendisi de ibadet olmaz” diyerek bu elli seneyi kimin, niye geçireceğini sorgulamaktadır. Aynı yazar, şeyhlerin sohbetini dinlemeyi ibadet sayan-

ların nasıl olur da Kuran'ı anlamayı ve bunun için gayret etmeyi bir ibadet olarak kabul etmediklerine şaşırmakta ve şöyle demektedir: "Hazretler zahmet edip Kuran'a baksaydılar, Kuran'ı anlamak için böyle bir ilimler listesinin olmadığını göreceklerdi. Ama ne hadlerine! Kuran'ı anlamaları mümkün değil ki! Kuran ümmi olarak tanımladığı bir topluma direkt olarak hitap ediyor. Mekkeliler konuştukları dille gelen Kuran'dan öğüt alıp hidayete ermeleri için hiçte 72+8 ilmi bilmek zorunda değillerdi. Hazretler, Kainatın yaratıcısının kendi kelimasını kolaylaştırdığı konusundaki sözlerine güvensesydiler, kısacası Kuran'ı anlayabileceklerine ihtimal verseydiler, Allah'ın izniyle anlayabilirlerdi. Ne var ki Kuran'ı anlayamayacaklarına dair verdikleri ilk şeytani kararlar zaten kendilerini layık oldukları anlayışsızlığa mahkum etmişlerdir. Şunu belirtiyim ki; Kuran'ı anlamıyorum demek başkadır, anlayamam demek başkadır. Hele hele kendisi anlamadığı için başkalarını da anlamamaya çağırarak çok daha başkadır. Birincisi cehalet, ikincisi delalet, üçüncüsü ise ihanettir."

Kuran'ı zor ve anlaşılmaz olarak gösterenlerin gerçek niyetinin Allah ile kul arasına şeyh, mezhep imamı, hadisçi, fıkıhçı gibi vasıf koyup bunları başvuru kaynağı yapmak olduğunu gördük. Oysa Kuran'ın geliş sebeplerinden biri Allah ile insanlar arasına konan putları, ilahları, rahipleri, ruhbanları, kutsallaştırılmış insan sınıflarını atmaktır.

Haberin olsun katıksız din yalnızca Allah'a aittir. O'ndan başka veli edinenler. "Biz bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah ayrılığa düştükleri konularda aralarında hükmedecektir. Şüphesiz Allah hiçbir yalancı kafiri doğruya erdirmez.

39- Zümer Suresi 3

Ayette de görüldüğü gibi Allah'la aralarına aracılar koyanlar, bu aracılığı Allah'a yakınlaşmak için kullandıklarını iddia etmektedirler. Fakat Allah, katıksız dinin yalnızca kendisine ait olduğunu söylemektedir. Bu iddia sahiplerinin mazeretlerini kabul etmemektedir. Allah'ın kitabı olan Kuran'ın yanına insanların yazdığı kitapla-

rı koyarak din oluşturanlar, dinin katıksız şekilde Allah'a ait olmasının gerekliliği ile çelişirler. Kuran tüm insanlığa hitap eder, eğer anlaşılmasaydı anlayacak olan birkaç mezhep imamına hitabı gerekmez miydi? Elbette din de, Kuran da hem anlaşılır, hem de kolaydır. Uydurulmuş din ise zorluklarla doludur. Mezheplerin tarif ettiği yapıda bir karı kocanın nasıl bir hayat yaşamaları gerektiğini çok kısaltarak anlatmaya çalışalım. Bu karı-kocanın sabahtan akşama bazı işlerinde gözetmeleri gereken sevap, helal ve haramların mezhepçi zihniyete göre neler olduğuna örnekler vererek, mezheplere göre ideal yaşam tarzını sunmaya çalışalım. Böylece Kuran'ın kolay dini ile uydurulan detaycı, zor dinin farkını kavrayalım.

MEZHEPÇİ HANIM VE BEYE GÜNDELİK HAYAT TAVSİYELERİ

Mezhepçi bey ile mezhepçi hanım kalktıklarında sağ ayak ile yataklarından kalkmalıdırlar. Hayırlı işler sağ, hayırsız işler sol ayakla yapılır. Birazdan eğer birisi tuvalete girecekse sol ayakla girer. Tuvalete başı kapalı girmekte sevap vardır. Tuvalette iken konuşulmaz, eğer biri tuvaletin dışından soru sorarsa bu münasebetsize cevap vermemek daha uygundur. Eğer evdeki tuvalet alafrangaysa, bu tuvaleti yıktırıp alaturka yaptırmak daha uygundur. Erkekler ayakta küçük tuvalet yapmak gibi uygunsuz tarzdan kurtulmalı, oturarak küçük tuvaleti yaparak sünnet sevabı kazanmalıdırlar. Eğer çiftimizden biri yıkanacaksa en azından belinde peştemalle yıkanması gerekir. Çünkü kişi tek başına tuvalette iken bile avret yerini kapalı tutmaya çalışmalıdır. Her ne kadar insanlar görmüyorsa da melekler ne de olsa insanları görür, meleklerden utanmak lazımdır. Yıkanırken önce sağ omuza, sonra sol omuza su dökmek gibi sıralara uyulmalı ve kitaplarda yıkanma ile ilgili yazılan Arapça dualar ezberlenip okunmalıdır. Şampuan tipi yıkanma maddeleri kullanıyorlarsa, bunların çoğu alkol içerdiği için bunlar kullanılmayacaktır. Alkolsüzü bulunacaktır. Dişleri temizlemek için misvak kullanılmalıdır. Bu arada dişlere iyi bakılmasında fayda vardır. Çünkü kimi bilimlere(!) göre dişe dolgu yapılırsa boy abdesti olmaz, kişi cenabet

gezer. Bu yüzden dişin çürümesi, komple dişi çektirip dişsiz kalmayı veya çıkmalı takma dişler taktırmayı gerektirecektir. Çıkmalı takma dişler boy abdesti alırken çıkarılıp, bunların altı ıslatılmalıdır, yoksa kişi cenabet gezmeye devam eder.

Namaz kılınacaksa sarık takıp yetmiş kat sevap kaçırılmamalıdır. Sarığın yedi metre olması daha uygundur. Giyilecek elbiseler yeşil, siyah veya beyaz olmalıdır. Sarı veya kırmızı giymemek gerekmektedir. Çiftimiz yemeğini yer sofrasında yemeli, sonradan çıkma masa tipi uyduruk şeylerde yememelidir. Yer sofrasında sağ ayak dikilir, sol ayak alta alınıp oturulur. Yemek tek bir kap içinde ortaya konularak yenilir. Yemekte çatal, kaşık gibi aletlerden kaçınılmalıdır. En sevap yemek yeme şekli üç parmakla olur. Bu üç parmak bile bellidir. Baş, işaret ve orta parmaklar. Yemeğe tuz ile başlamak iyidir. Yemekte su içilirse üç nefeste içilmeye gayret edilmez. Yemek kesinlikle sağ elle yenmelidir. Sol elle yenilenleri şeytan yemiştir. Yemek bitince üç parmak, baş parmaktan ortancaya doğru yalanır, bu da sünnettir. Böyle sünnetleri kaçırmamak lazımdır. Aynaya bakmak sünnettir. Erkek aynaya bakıp sakalının bir tutamı geçip geçmediğini kontrol etmeli, sakalı bir tutamı geçtiyse kesmelidir. Sakalı bir tutamdan az kesmek düşünülemez, değil ki pasparlak olmak. Erkeğin gözüne sürme çekmesi, saçlarını yağlayıp ortadan ayırması da hep sevap getiren fiillerdir.

Kadın ise saçını uzatmalı, kesinlikle kesmemelidir. Kadınların kaşını aldırması çok büyük günahdır. Kadın evden çıkacaksa yanında kocası, kardeşi gibi mahremi olmadan 90 km'den fazla gitmesinin haram olduğunu unutmamalıdır. Aslında kadın için en iyisi mümkün olduğunca dışarı çıkmadan evde oturmaktır. Fakat dışarı çıkacak olursa iyice örtünmeli, koku sıkmasının haram olduğunu unutmamalıdır. Kadın için en iyisi komple örtünmesi, eldiven giymesidir. Hatta kadının kestiği tırnakları bile kadından bir parça sayıldığı için, yabancı bir erkeğe göstermeden toprağa gömmesi gerektiğini bir çok mezhep alimi (!) söylemiştir.

Televizyonun seyredilip seyredilmeyeceği tartışmalı bir konu olduğu için eve hiç televizyon almamak en iyisidir. Çünkü resim

haramdır. Televizyondaki görüntüler resimlerin arka arkaya geçişi olduğu için bunun da haram olduğunu iddia edenler vardır. En azından mezheplere göre bunun şüpheli olduğu kesindir. Mezheplere göre ise şüpheli şeyleri terk etmek en isabetli davranıştır. Radyo dinlemek de çok tehlikelidir. Müzik, telli sazlar, hele hele kadın sesi haramdır. Radyoda sürekli bunlar çıkacağı için mezhepçi çiftimizin bunları eve sokmaması gerekir. Eğer çiftimiz cinsel ilişkiye girmek isterse çırlıçplak bir şekilde bunu yapmanın meleklere karşı utanmazlık olduğunu unutmamalıdır. Mümkünse yorgan tipi bir örtünün altında, birbirlerinin cinsel organlarına bakmadan cinsel ilişkiye girmeleri gerekmektedir.

Eve girerken de, çıkarken de sağ ayak kullanılmalıdır. Eve meleklerin girmesini engelleyen köpek kesinlikle sokulmamalıdır. Evdeki yataklar, oturma grupları hep yerin üstünde olmalı, ayaklı olanlarından sakınılmalıdır. Uyurken abdestli uyunmalıdır. Çünkü abdestli ölenin şehit olacağı söylenmektedir. Uyurken sağ el başın altına alınıp, sol el salınacak ve sağ tarafın üstüne yatılacaktır. Yüzü koyun yatmak en kötüsüdür. Böyle yatan çiftler birbirlerini ve çocuklarını uyandırıp düzeltmelidirler...

EKSİĞİ ÇOK, FAZLASI YOK

Bu çifte mezheplerin dini adına tavsiyeleri sıralarsak ayrı bir kitap yazmamız gerekirdi. Fakat bu örnekler bile Kuran'a karşın mezheplerin dininin ne kadar zor, karmaşık, yaşanmaz bir sistem olduğunu göstermeye yetmektedir. Bu izahların hepsinin mezhepçi kitaplarda, mezhepçi açıklamalarda yeri vardır. Bu örneklerin eksiki bir hayli çok, fazlası ve abartısı hiç yoktur. Mezheplerin sunduğu sistem yaşanmaz bir sistemdir. Bu halleriyle birçok mezhepçi, ruhbanlık uydurup, ona da uymayan Hıristiyanlar'a benzemektedirler.

Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik. Ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet oluşturduk. Uydurdukları ruhbanlığı biz onlara gerek-

li kılmamışken, Allah rızası için uydurdular. Ama buna da gereği gibi uymadılar.

57- Hadid Suresi 27

Mezhepçiler insanın her saniyesini dolduran, insanın rahat bir banyo bile yapamayacağı bir sistem oluşturmuşlar ve bunu da din diye ne yazık ki bir çok insana yutturmuşlardır. Fakat Allah'ın gerekli kılmadıklarıyla dolu bu zorlukların sistemine mezhepçilerin birçoğu bile uyamamışlardır. Yalnız ve yalnız Kuran din yapıp, Kuran dışı kaynaklar reddedilip, Kuran'ın yeterliliğine güvenilmeden bu sorunlar çözülemez. Başarı bu en kolay, en mantıklı yoldadır.

Allah kimseye gücünü aşan bir sorumluluk yüklemeyiz.

2- Bakara Suresi 286

Allah size zorluk çıkarmak istemiyor. Ancak sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki şükredebilirsiniz.

5- Maide Suresi 6

Seni en kolay olanla başarılı kılacağız.

87- Âlâ Suresi 8

35. BÖLÜM

KURAN'DAN SORULARIN ÇÖZÜMLERİNE ÖRNEKLER

Kitabımızın buraya kadarki kısmında, Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğunu ve dinin buna göre şekillendirilmesi gerektiğini anlattık. Bunu anlatırken Kuran dışında kalan, fakat dinin bir ögesi zannedilen izahların, uygulamaların aslında dinle hiçbir alakası olmadığını gösterdik. Örneğin sanatla ilgili uydurulanların neler olduğunu 18. Bölüm'de, kadınlarla ilgili uydurmaları 21. bölümde gördük. Bu bölümlerde ve diğer bölümlerde Kuran'da bulunmayan yasakların, emirlerin, dinin bir yasağı veya emri olamayacağına dair temel yöntemi öğrendik. Kitabın bu bölümünde, herhangi bir konunun dindeki hükmünü öğrenmek isteyen kimsenin ne yapması gerektiğini, buraya kadar anlattıklarımızın çerçevesinde örnekleyeceğiz. Kuran'dan bir konunun anlaşılmasında dikkat edilmesi gerekenleri sıraladıktan sonra, 10 örnek çözümle bu konuyu daha da pekiştirmeye çalışacağız. Kitabımızın bundan sonraki bölümünde geçen namaz, oruç, hac ve zekatın Kuran'a göre anlatımı ve daha önce geçen birçok örneğin bu konuda yeterli bilgiyi vereceğini zannediyoruz. İlk önce Kuran'a göre, yani dine göre, bir konunun nasıl anlaşılması gerektiği ile ilgili temel prensiplerimizi görelim:

KURAN'DAN BİR KONUYU ANLAMADA PRENSİPLER

• Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğu yani Din = Kuran olduğu unutulmamalıdır. Kuran'ın Allah kelamı olduğu ve bizim dini anlamamız için indirildiği de sürekli aklımızda bulunmalıdır.

• Meseleler Kuran'ın bütünlüğü içinde düşünülmeli, çözümlendirilmelidir. Bir konuyla ilgili Kuran'da geçen ne kadar ayet varsa o ayetler önceleri ve sonralarıyla ele alınmalıdır.(Kuran'ın bir kısmını kabul, bir kısmını inkar Kuran'ı inkardır.) Kuran'ın bir yerinde geçen bir konunun, bir fikrin Kuran'ın başka bir yerinde geçen bir fikirle çelişmeyeceğini de unutmayalım.

• Kuran'da yer almayan bir konunun dinde de olmadığı anlaşılmalıdır. Bu prensibi uygulayınca dine ilavelerin %90'dan fazlasından kurtuluruz.(Bu maddenin büyük önemine binaen konuyu 39. bölümde bir daha özel olarak inceleyeceğiz) Kuran'da yasaklanmayan bir şeyin helal olduğu, ayrıca bu şeyin helal olması için ilave bir izaha gerek olmadığını unutmayalım.

• Bazı konulardaki dini ilavelerin Kuran ayetlerinin çekiştirilmesi ile yapıldığını unutmamalıyız. Şüpheli bir konuyla karşılaştığımızda Kuran'ın orijinalinin Arapça olduğunu bilmeli ve konuyu iyi bir şekilde Arapça bilip, samimi bir şekilde Kuran'a yaklaşanlarla çözmeliyiz. Eğer onların samimiyet ve yaklaşımından şüphelenirseniz, incelenen noktaları birbirinden bağımsız ayrı kişilere gösterip kontrol edebilirsiniz. (Kişilerin samimiyetinde en önemli gösterge Kuran'ın dinin tek kaynağı olduğunu kabul edip etmedikleridir. Bu görüşü kabul etmeyenler, mezheplerinin görüşünü Kuran'a mal etmeye çalışabilirler.) Bu çalışma yapılırken kilit kelimenin ve kavramın Kuran'ın indiği dönemde nasıl anlaşıldığını ve aynı kelimenin, kavramın Kuran'ın tümünde nasıl kullanıldığını inceleyerek en iyi şekilde çözebileceğimizi unutmamalıyız.

• Kuran'ı anlamaya çalışırken aklın ve vicdanın en önemli yardımcılarımız; gelenek, görenek, çoğunluğun kabulleri, çevre baskısı gibi akli ve vicdanı ipotek altına alıp, kullandırmayan unsurların Kuran'la aramızda en önemli engeller olduğunu unutmamalıyız. Bu

temel prensiplerimizi hatırladıktan sonra örnek 10 soruya geçip Kuran'dan bir meseleyi nasıl anlayacağımızı göstermeye çalışalım.

1) KADINLAR ERKEKLERE NAMAZ KILDIRABİLİR Mİ?

1.SORU: Dinimizde bir kişinin diğer insanlara namaz kıldırması var mı? Eğer varsa kadınlar erkeklere namaz kıldırabilir mi?

1.ÇÖZÜM: Kuran'ı incelediğimizde Peygamberimiz'in diğer insanlara namaz kıldırıldığını görebiliriz. (4. Nisa Suresi 102. ayete bakın) Tek başına namaz kılınmasına engel bir ifade olmadığına, ayrıca topluca namaz kılınmasına engel bir ifade de olmadığına göre; hem topluca birinin kıldırmasıyla, hem de tek başına namaz kılınabilir demektir. Kadınların namaz kıldırmasına engel hiçbir ifade de Kuran'da bulunmaz. Demek ki; dinimizde hem kadın, hem erkek ikisi de bir topluluğa namaz kıldırabilir. Bu arada Kuran'da maaşlı cami imamı, cami müezzini diye sınıfların varlığının mevcut olmadığını da hatırlayalım.

2) AYBAŞILI KADIN KURAN OKUYABİLİR Mİ?

2. SORU: Kadın aybaşı durumunda nelere dikkat etmelidir? Ay başılı kadın Kuran okuyabilir mi, namaz kılabilir mi, oruç tutabilir mi?

2.ÇÖZÜM: Aybaşı kadının ve bu zamanda erkeğin nelere dikkat etmesi gerektiği Kuran'da sadece tek bir ayette geçer. Yani bu ayetle aybaşı durumunda nelere dikkat edilmesi gerektiği anlaşılır, geri kalan konular için aybaşı olma bir ayrıcalık getirmez.

Sana kadınların ay başı halini sorarlar. De ki; "O bir rahatsızlıktır." Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar sakın onlara yaklaşmayın. Temizlendiklerinde Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever.

2. Bakara Suresi 222

Görüldüğü gibi Allah'ın aybaşı durumu için getirdiği yegâne yasak cinsellik yasağıdır. Allah bu durumda Kuran okumama, namaz kılmama, oruç tutmama gibi yasakları getirmez. Namaz kılmak normalde farz olduğu gibi kadına aybaşı iken de farzdır. Oruç normal zamanlarda nasıl tutuluyorsa aybaşı iken de o şekilde tutulacaktır.(Oruca güç yetiremeyenlerle ilgili oruçta istisnai bir durum vardır. Bunu 36. bölümde oruç konusunda göreceksiniz. Aybaşı kadın ay başılı olduğu günlerde bu sınıfa girdiğini düşünüyorsa oruç tutmayıp, gereğini yapar.) Kadının aybaşı iken camiye girmesine de, Kuran okumasına da bir engel yoktur. Allah, aybaşı hakkındaki sorulara bu dönem içinde cinsel ilişki yasağı getirerek cevap vermiştir. Eğer ki namaz kılınmaması da aybaşı halinde gerekli olsaydı, Allah neden bunu belirtmesin? Cinsel ilişki yasağı her gün kılınan namazdan daha mı önemli? Kuran okuyup Allah'ın emirlerini, yasaklarını öğrenecek kadın, yaşamının 1/6'ya yakın süresinde bu hakkından mahrum edilmiş, din adına dinden, Allah'ın yerine konuşanlar yüzünden Allah'tan uzaklaştırılmıştır.

3) SİGARANIN HÜKMÜ NEDİR?

3. **SORU:** Sigara haram mıdır? Yoksa mekruh mudur?

3. **ÇÖZÜM:** Kuran'ı incelediğimizde sigara diye bir maddeye de, sigaraya benzer bir şeye de rastlamayız. Kuran'da haramlar dışında mekruhlar kategorisi diye ayrı bir liste de yoktur. Eğer böyle bir çıkarım yapılabilsaydı kiloları ortalamadan fazla olanların yağlı ve çok yemesi, kollesterolü olanların kırmızı et yemesi, herkesin kola gibi asitli içecekler içmesi, yatmadan hemen önce yemek yememiz gibi sağlığa zararlı olan yiyecekler ve yeme şekilleri de haram olacaktı. Hatta bir çok beslenme uzmanına göre zararlı olan rafine olmuş beyaz şeker ve beyaz ekmeğe de sorgulanacaktı. Yani "Sağlığa zararlı olan her şey haramdır" diye bir prensip dinde olsaydı, din çok zor bir yapıya bürünecekti. Allah ne indirdiğini bilmektedir. Allah kulları için kolaylık istemiş, dini kolay kılmıştır. Dinin bir bölümü, emri, yasağı olan her şey bizim sorumlu tutulacağımız alandır. Din içi alanda (Kuran'da belirtilmiş) olduğu gibi, din dışı alanda da (Ku-

ran'da belirtilmemiş) aklı kullanmak bizi en iyi sonuca ulaştıracaktır. Buna göre sigara içenler aklını kullanıp ne yapacağına karar versin. Ama sigaranın dinle bir alakası olmadığını da bilsinler.

4) TÜRKÇE EZAN OLUR MU?

4. SORU: Kuran'da ezan var mı? Ezan Türkçe okunabilir mi? Ya namaz Türkçe kılınabilir mi? Kuran Türkçe okunabilir mi?

4. ÇÖZÜM: Kuran'da namaz için bir çağrı yapıldığı görülmektedir. Fakat Kuran'da bu çağrının şekli açıklanmaz. Ezan dediğimiz namaz çağrısının nasıl yapılacağı bizlere bırakılmıştır. Eğer Allah isteseydi ezanın (namaza çağrının) sözlerini de açıklardı. Ezanın sözleri açıklanmadığı gibi, hangi dilde yapılacağı da Kuran'da geçmez. Aslolan namaza çağrının yapılmasıdır. Ezanın hangi dilde, hatta ne şekilde yapılacağı tamamen insanlara bırakılmıştır. Ezan gibi namazın da Kuran okumanın da Türkçe yapılmasında hiçbir engel yoktur. Kuran'da tefekkür etmemiz geçer. (Tefekkür: düşünme, fikir üretme, kafayı çalıştırma demektir.) Kuran'da Kuran'ı tedebbür etmemiz söylenir. (Tedebbür: derinlemesine kavramak, düşünüp taşınmak, inceliğini kavramak manalarına sahiptir.) Kuran'da akletmemiz, tezekkür ile Kuran'ı okumamız, fıkhetmemiz (ince anlayış sahibi olmamız) de söylenir. Hiç şüphe yok ki bunları en iyi şekilde ancak ana dilimizde Kuran okur, namaz kılsak yapabiliriz. Kısacası her ibadeti ana dilde yapmak söylenenleri daha iyi anlayacağımız için isabetli olacaktır. Böylece Kuran'ı ince anlayış ve derin düşünce ile okuma emri daha iyi yerine getirilecektir. "Ezanı herkes anlıyor, ezan her dilden Müslümanın ortak çağrısıdır" da denebilir. Bu da ayrı bir tartışma konusu olur. Fakat ezanı ana dilde okumanın dinen bir sakıncası olmadığı anlaşıldıktan sonra bu tartışma yapılmalıdır. (36. Bölüm'deki "Namaz" konusunda ve 40. Bölüm'deki "Sonsöz" de Türkçe ibadet konusunu işleyeceğiz.)

5) KİMLERLE EVLENİLEBİLİR ?

5. **SORU:** Müslüman bir kişi kimlerle evlenebilir?

5. **ÇÖZÜM:** Bu konuda tam bir anlayışa sahip olmak için “Kuran’ın bütünlüğü içinde Kuran’ı anlama prensibini hatırlamalı ve bu konuyu öyle çözmeliyiz. İlk olarak Allah’a ortak koşanlarla evlenmenin haram olduğunu bilmeliyiz.(Ateistler Allah’a maddeyi ortak koştukları, madde sonsuzdan beri vardır izahları yapıp, yaratılışı tesadüflere bağlayıp Allah’ın yaratıcı, sonsuz, varlıkların sürekliliğini sağlayan vasıflarını maddeye verdikleri için ortak koşanlar sınıfındadırlar) İlgili Kuran ayeti şöyledir:

Ortak koşan kadınları iman edinceye kadar nikahlamayın, inanan bir cariye, hoşunuza gitse de ortak koşan bir kadından daha hayırlıdır. Ortak koşan erkekleri de inancınaya kadar nikahlamayın, inanan bir köle, hoşunuza gitse de ortak koşan bir erkekten daha hayırlıdır.

2. Bakara Suresi 221

Ayrıca Müslüman bir erkek ve kadın, nikahsız ilişkiler yaşayan biriyle evlenemez.

Zina eden erkek, zina eden ya da ortak koşucu olan bir kadından başkasını nikahlayamaz. Zina eden bir kadını da, zina eden, ya da ortak koşucu olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu inananlara haram kılınmıştır.

24. Nur Suresi 3

Bunun dışında evlenilmesi haram olan özel durumlar da Kuran’da belirtilir.

22- Geçmişte kalanlar hariç, babalarınızın nikahlamış olduğu kadınlarla evlenmeyin. Böyle bir şey, açık bir edepsizlik, nefret gerektiren bir kötülüktür. Çirkin bir yoldur bu.

23- Sizlere şunlar haram kılındı. Anneleriniz, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın annele-

ri ve kendileriyle birleştiginiz hanımlardan doğmuş koruyuculuğunuzda olan üvey kızlarınızı- eğer anneleriyle birleşmemişseniz size bir günah yoktur.- Soyunuzdan olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir arada almanız. Ancak geçen geçmiştir. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

24- ... kadınlardan evli olanlar da...

4. Nisa Suresi 22,23,24

Yukarıdaki tüm ayetleri incelersek, Nisa Suresi'nden özel durum, akrabalık bağı ve evli olma sebebiyle kimlerle evlenemeyeceğimizi anlarız. Nur Suresi'nden zinaya devam edenlerle evlenemeyeceğimizi, Bakara Suresi'nden de Allah'a ortak koşanlarla evlenemeyeceğimizi öğreniriz. Bunların dışındaki insanlarla evlenebiliriz. Maide Suresi 5. ayetten ehli kitap olan Yahudi ve Hıristiyanlarla da evliliğin helal olduğunu anlarız. Kuran'ı bir bütün olarak anlama prensibinin önemini bu ayetlerin incelemesinden anlayabiliriz. Yukarıdaki ayetlerin bir kısmını; örneğin Nisa Suresi'ni okuyan fakat Bakara Suresi'ni okumayan birisi ateist biriyle evlenebileceğini düşünebilir. Oysa Kuran'a bütün olarak bakan bir kişi ilgili konuya ait tüm ayetleri inceler. Bu örneğimize göre Bakara Suresi'nde konuyla ilgili ayet vardır. Bakara Suresi okunup ilgili ayet de değerlendirilir. Böylece ateistlerle evlenmenin haram olduğu da anlaşılır.

6) ANNE VE BABANIN MİRASTAN PAYI

6. SORU: Dine göre anne ve baba mirastan pay alır mı? Alıyorlarsa ne kadar alırlar?

6. ÇÖZÜM: Kuran'ı incelediğimizde mirasta aslolanın vasiyet olduğunu anlarız. Öncelikle vasiyetin dağıtılması ve borçların ödenmesi gerekmektedir. Kuran'da vasiyet ve borç dışında kalanların nasıl dağıtılacağı da geçer. Anne babaya da bu paylaşımında pay düşer. Anne babaya düşen pay ayette şöyle geçer:

... çocuğu varsa geride bıraktıklarının altıda biri annenin, altıda biri de babasınındır. Çocuğu olmayan mirasçının, anne babası varsa annesinin hissesi üçte birdir. Eğer kardeşleri varsa o zaman annesine düşen altıda birdir ki bu yapılan vasiyet ve ödenen borçtan sonra arta kalan içindir.

4. Nisa Suresi 11

Görüldüğü gibi anne ve babaya 1/6 oranında miras düşer. Fakat ölen şahsın çocuğu yoksa annenin payı 1/3'e çıkar.

7) YAHUDİ VE HİRİSTİYANLAR CEHENNEMLİK Mİ?

7. SORU: Yahudi ve Hıristiyanlar'ın hepsi cehennemlik mi?

7. ÇÖZÜM: Kitabımızda daha çok dini uygulamaların Kuran'a göre nasıl olduğunu ortaya koyduk. Oysa bu soruda olduğu gibi din adına olaylara, insanlara bakış açımızı da Kuran belirler. Kuran ayetlerini incelersek, Kuran geldikten sonra Musevi olmaya veya Hıristiyan olmaya devam edenlerin cehennemlik olduğuna dair hiçbir iddia geçmez. Sırf bu bile mezhepçilerin bu konu hakkındaki uydurmalarını yalanlamamıza yeterlidir. Üstelik bir de Musevi ve Hıristiyanlar'ın iyi fiillerinin karşılığının verileceği, aralarında iyilerin olduğunun vurgulanması da bu tezin tamamen Kuran'a aykırı olduğunu ve mezhepçilerin yalanlarından biri olduğunu gösterir.

Şu bir gerçek ki; iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, din değiştirenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanıp, salih amellerde bulunanların, Allah katında ödülleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzgün olmayacaklardır.

2. Bakara Suresi 62

Ayrıca Kuran'da Yahudi ve Hıristiyanlarla evlenebileceğimizin belirtilmesi, Rum Suresi'nde Müslümanlar'ın, Hıristiyanlar'ın savaş kaybetmelerinden dolayı üzüldüklerinin anlatılması, Yahudi ve Hıristiyanlar'ı toptan cehennemlik ilan eden zihniyetin nasıl Kuran'la

çeliştiğini gösterir. Aşağıdaki ayet de Yahudi ve Hıristiyanlar'ın içinde iyi kişiler olduğunu, hepsinin bir olmadığını gösterir.

Onların hepsi bir değildir. Kitap ehlinen bir topluluk vardır ki gece vaktinde ayakta durup, Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar.

3. Ali İmran Suresi 113

8) DEVLET NAMAZDA ZORLAMA YAPAR MI?

8. SORU: İslam devletleri olduklarını iddia eden bazı devletler namaz, oruç gibi ibadetleri zorla yaptırıyorlar. Dinde bu gerçekten böyle midir?

8. ÇÖZÜM: Bu meselenin çözümü için de Kuran'ı açar ince-leriz. Kuran'da namaz kılmanın, oruç tutmanın geçmesine rağmen; oruç tutmayana, namaz kılmayana dünyada hiçbir ceza öngörülmez. Bu şahısların hesabı ahirete kalmıştır. İslam devleti olduklarını iddia eden bu devletlere gelince, bu devletlerin sadece adları İslam devletidir. Aslında bu devletler mezheplerin, geleneklerin devletidirler. Buna karşın Kuran, dinde zorlama olmadığını söyler. Din adına zorlama yapmaya kalkanlar en başta dinin kendisi ile çelişirler. Böyle bir zorlama gerekliydi de, Allah hatırlatmayı unuttu da, bunlar mı hatırlatıyor? Neden o zaman Kuran'da "Dinde zorlama yoktur." deniyor?

Dinde zorlama yoktur

2. Bakara Suresi 256

21- Artık sen hatırlat. Çünkü sen bir hatırlatıcısın.

22-Üzerlerine bir despot değilsin.

88. Gaşiye Suresi 21,22

9) GÜZEL AHLAK

9. SORU: Güzel ahlak dinden bağımsız, ayrı bir olay mıdır? Yoksa dinin bir parçası mıdır? Eğer dinin bir parçasıysa örneğin ahde vefanın, emaneti korumanın dinle bir ilgisi var mıdır?

9. ÇÖZÜM: Kuran'ı okuyan herkes güzel ahlakın, tıpkı namaz, oruç gibi dinin bir ögesi olduğunu anlayabilir. Cömertlik, tevazu, cesaret gibi birçok güzel ahlak öğeleri Kuran'da geçmektedir. Din, sadece şekli ibadetlerden veya iman esaslarından oluşmaz. Güzel ahlakın Kuran'da tarif edilen öğeleri de dinin ta kendisidir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da dinin tek kaynağı Kuran'dır. Allah'ın bizden istediği ahlakı öğrenmemiz için Kuran'ı iyice okumalıyız. Toplumun gelenekleri, zamanla oluşan değişimlerden ortaya çıkan ilişki tarzları ahlak olarak sunulabilmektedir. Dinin bir bölümü olan ahlak ile geleneğin, zamanın şartlarının oluşturduğu ahlakın ayırt edilmesi için de Kuran'a başvurmamız gereklidir. Kuran'da tarif edilen ahlak dindir, bunun dışındakiler dinin dışındadır. Örnek olarak sorduğumuz ahde vefa, emaneti koruma konusunu ele alalım. Kuran'ı açıp bu konuyla ilgili ayet olup olmadığını incelediğimizde bu konuyla ilgili bir çok ayet görürüz; böylece ahde vefanın, emaneti korumanın dinin bir gereği olan güzel ahkalsal davranışlardan olduğunu anlarız.

Onlar emanetlerine ve ahitlerine riayet edenlerdir.

23. Mü'minun Suresi 8

Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur.

17. İsrâ Suresi 34

... böyleleri sözleştiklerinde ahidlerine vefalıdırlar; zorluk, şiddet ve sıkıntı zamanında da sabırlıdırlar. İşte bunlar özü sözü doğru olanlar ve korunup sakınanlardır.

2. Bakara Suresi 177

10) CENNET SONSUZ MU?

10. SORU: Cennette yaşam sonsuz mudur? Dinin bu konudaki açıklaması nedir?

10. ÇÖZÜM: Dinin tüm konuları gibi, Cennet ve Cehennem ile ilgili konular da Allah'ın kitabına başvurularak anlaşılır. Kuran'ı okuyan her kişi Cennet'in sonsuz bir yerleşim yeri olduğunu anlar.

İman edip salih amellerde bulunanları, altlarından ırmaklar akan, içinde sonsuza kadar kalacakları cennetlere koyacağız.

4. Nisa Suresi 57

Sürekli kalacaklardır orada. Çıkmak istemeyeceklerdir oradan.

18. Kehf Suresi 108

15- De ki: “Bu mu daha hayırlı, yoksa sakınanlara vaat edilen sonsuzluk cenneti mi? Ki onlar için bir mükafat ve son durak yeridir.

16- İçinde ebedi kalıcılar olarak her diledikleri onlarıdır. Bu Rabbinin üzerine aldığı, istenen bir vaattir.

25. Furkan Suresi 15,16

Kitabımızın bir çok yerinde dini konularda Kuran’a gidilince meselelerin nasıl çözüleceğinin örnekleri vardır. Kitabımızın bu bölümünde 10 ilave örnekle bu konuyu pekiştirmeyi, dinle ilgili sorulara nasıl yalnız Kuran’la cevap verilmesi gerektiğini bir kez daha göstermeye çalıştık. Görüldüğü gibi uygulamalardan bakış açısına, Allah’ı tanımadan Cennet ve Cehennem ile ilgili bilgilere, yönetimden ahlaka kadar dini alanın hepsi sadece ve sadece Kuran’ın tekelindedir. Bu alanın dışı din dışı alandır. Kuran’ın rehberliği ile tüm dini izahlar yapılacak, gerekli mantık kavranacak, dini alanla din dışı alan ayırt edilecektir.

Biz bu kitabı sana her şeyin ayrıntılı açıklayıcısı, bir doğruya iletici, bir rahmet, Müslümanlara bir müjde olarak indirdik.

16. Nabl Suresi 89

36. BÖLÜM

KURAN'DA İNANÇ KONULARI, NAMAZ, ZEKAT, ORUÇ, HAC

KURAN'DA İNANÇ KONULARI

Allah'ın varlığı, birliği, merhameti, sonsuz kudreti, ahireti yaratması gibi en temel konularda Kuran'ın anlattığı dinle, bilinen büyük mezhepler ters düşmemişlerdir. İslam'ın bu en temel noktalarındaki ortak inanç, tüm olumsuzlukların yanında çok güzel bir noktadır.(Bazı çok sapkın, çok az taraftar bulmuş, örneğin Hz. Ali'yi ilahlaştırmış veya şeyhine Allah'ın girdiğini iddia etmiş sapkın mezhepleri saymıyoruz.) Fakat Allah'ın tek hüküm koyucu olduğu konusunda Kuran'ın anlattığı dinle mezhepler arasında büyük bir fark vardır. Kuran'a göre tek hüküm koyucu Allah'tır. Allah'ın hükümlerinin toplandığı Kuran, Allah'ın dininin bütününü oluşturur. Mezhepler ise önce Peygamber'i Allah'ın yanında din oluşturucu gibi göstermişler, daha sonra sahabeleri, daha sonra mezheplerinin imamlarını, daha sonra ise kimi şeyhleri ve sözde din alimlerini dinin kaynağı olarak göstermişlerdir. Haramlarda, farzlarda, sevaplarda bu kaynaklara atıflar yaparak Kuran dışında bir din oluşturmuşlardır. Bu tablo, uygulamalar açısından bir sorun oluşturduğu kadar inanç açısından da bir sorun oluşturmaktadır. Kimi mez-

hep imamının kanaati ile (içtihat) vardığı bir sonuç farz veya haram ilan edilmekte ve bu karar Allah'ın kitabından çıkan bir farza veya harama denk tutulmaktadır. Yani mezhep imamaları bu noktada Allah ile aynı seviyeye konmaktadır ki, bu inanç açısından da sakıncalıdır. Örneğin Allah kan içmeyi, zinayı, adam öldürmeyi Kuran ile haram kılar, mezhep imamaları ise kendi kanaatleri ve hadis yorumları sonucu midye yemeyi, heykel yapmayı, erkeklerin altın takmasını haram ilan etmişlerdir. (Bu hükümlerin bir kısmı "hadis" kaynakları kullanılarak verilmiştir, fakat bu hadisleri yorumlayan, onay veren yine mezhep imamlarıdır.) Dinimizde Allah'ın direkt tekelinde olan haram kılma yetkisi böylece başkalarıyla paylaştırılmıştır. Allah dışında herhangi bir insanın (her kim olursa olsun) kanaatinin, içtihadının, Allah ile eşitlenmesi sonucunu veren bu bakış açısı da onarılmalı, bu bakış açısının sahipleri tövbe etmelidirler.

İnanç konularındaki en büyük rezaletlerden biri de "Kuran yaratılmış mıdır, yoksa Kuran daima var mıydı?" sorusunun tartışılması sırasında görülmüştür. Bu sorunun tartışılması sırasında Kuran'ın yaratılmış (mahluk) olduğunu söyleyen bir grupla, Kuran'ın yaratılmamış olduğunu söyleyen bir grup oluşmuş ve her iki grup da birbirini kafirlikle itham etmiştir. Karşı grubun dinsiz olup öldürülmesi gerektiğine dair izahlar ve tartışmalar ile rezalet devam etmiştir. Kuran hakkındaki bu tartışma İslam tarihinin en büyük kavgalarından, çatışmalarından biridir. En büyük mezhep olan ve dört mezhebi de kaplayan Sünnilik'te (Ehli sünnet mezhebinde) Kuran'ın yaratılmamış olduğu sonucuna varılmıştır. İlginçtir ki dinin tek kaynağı olan Kuran'ı, dinin yüzlerce kaynağından birine çeviren, keçi ayetleri yedi deyip Kuran'ı nesih ettiren (hükümünü iptal ettiren) Ehli Sünnet görüşü, diğer yandan Allah'a mahsus olan ezeli olma, yaratılmamış olma gibi sıfatları Kuran'a vererek mantıksızlıklarını bu noktada da göstermişlerdir.

İnançla ilgili konularda (ilaveler yaparak) kendi eksik akıllarıyla Allah'ın tam dinini tamamlamaya kalkanlar, gereksiz konularda, gereksiz izahlar yapmışlardır. Allah'ın merhameti, bağışlayıcılığı gibi sıfatlarının Allah ile beraber her zaman mı var olduğu, yoksa bu sıfatların sonradan mı oluştuğu bu gereksiz tartışmalara örnektir.

Kuran Allah'ın bağışlayıcı olduğunu, merhamet sahibi olduğunu söyler. Aslında bu şekilde bir tartışmaya gerek yoktur. Eğer gerekse idi Allah bu konularda gerekli izahları yapardı. Zamanlı olan insanın, zamanın yaratıcısı olan Allah'ı, zamana bağımlıymış gibi düşünmesinden kaynaklanan bu tarz tartışmalar, mezhepçileri çok yormuştur. Gereksiz izahların bir örneği de “kader” konusunda görülür. İrade-i cüzi diye Kuran'da olmayan bir terim uyduranlar; işlerin %99'unu Allah yapıyor, %1'ini ise insan yapıyormuş gibilerinden garip bir izah uydurmuşlardır. Kimisi Allah'ı zalim olarak göstermiş, kimisi Allah'ın bilmediği bazı şeylerin olabileceği sonucuna varılacak izahlar yapmıştır. Tahminimiz bu izahların da temelinde; zamanı yaratan Allah'ı, adeta zamana bağımlıymış gibi düşünüp, Allah'ı zamanın başına koyup, “kader” konusunu öyle çözmeye çalışmak yatmaktadır. Kuran'ın kullanmadığı terminolojiyi kullanmanın sonucu bu konuda da hüsrana olmuştur.

Hadislerde geçen, Allah'ın kudretini eksik gösterecek izahlar da mezhepler açısından sorun teşkil etmiştir. Neyse ki mezhepler bu izahları çeşitli yorumlarla, çekiştirmelerle yok etmişlerdir. Bu mezheplere uyan halkın büyük bir kesiminin ise bu hadislerden haberi bile yoktur. Buhari'de geçen “Allah'ın parmağının soğukluğunu Peygamber'in sırtında hissettiği” hadisi ile “Allah'ın baldırını açıp cenneti aydınlattığı” hadisi bunlara örnektir. En doğru hadis kitabı denen kitapta geçen bu hadisler ve diğer hadis kitaplarındaki benzerleri, Kuran'ın anlattığı din ile çelişmekte ve inanç açısından önemli sorunlara yol açmakta, Turan Dursun ve İlhan Arsel gibi din düşmanlarına malzeme oluşturmaktadırlar.

Kuran'da yer almayan “Kabir azabı”nın dine sokulması, Kuran dışındaki “Cennet ve Cehennem tasvirleri”nin dinin bir parçası kabul edilmesi de ahiret inancı açısından sapmadır. Kuran ile Ehli Sünnetin ve Şiiğin; cennetin, cehennemin varlığı ve buradaki nimetlerin tükenmezliği konusunda bir ayrılığı yoktur, bu da sevindirici bir durumdur. Fakat Kuran dışı ahiret anlatımlarını ve kabir azabı hikayelerini de çöpe atmak ve Kuran'la yetinmek zorundayız. Çünkü gördüğümüz gibi ne zaman insanlar Kuran'da anlatılan dine, yani Allah'ın dinine, kendi akıllarının (veya akılsızlıklarının)

ürünü olan mezheplerle, hadislerle ilaveler yapmaya kalkışmışlarsa sonu hep felaket olmuştur.

KURAN'DAKİ NAMAZ

Kuran'daki namazın anlaşılması Kuran'a dayalı İslamiyet açısından büyük bir öneme sahiptir. Bunun sebebi mezhepçi zihniyetin; "Sırf Kuran'dan dini anlarsak, namazı nasıl kılacağız? Namazı sırf Kuran'a bakarak kılamayız. Demek ki Kuran dışı kaynaklar lazım..." şeklindeki izahlarıdır. Mezhepçilerin bu soruyu soruş tarzı bile dini anlamadıklarının delilidir. Yapılması gereken, dini anlamadaki metodu belirlemek ve dini ona göre anlamak ve uygulamaktır. Dinin kaynağı belli olduktan sonra metot; dinin kaynağını önümüze alıp namazı, orucu, ahlakı ve din adına her şeyi bu kaynaktan anlamamızdır. Yani namaz da dinin kaynağından anlaşılacaktır. Dinin kaynağı, kafadaki namaz fikrine göre belirlenmeyecektir. Kuran ile namaz adına bilinenler arasında fark varsa, çözüm dinin kaynağını değiştirmek değil, namaz adına bildiklerimizi düzeltmektir. Dinin tek kaynağı olan Kuran'ı elimize aldığımızda, Kuran'ın namaz adına gerekli tüm bilgileri içerdiğini görürüz. Kuran'da en detaylı şekilde anlatılan ibadet namazdır. Fakat bu, günümüzde namaz adına anlatılan her detayın Kuran'da geçtiği manasına gelmez. Mezheplerin teferruatlaştırıcı zihniyeti her konuya olduğu gibi namaza da elini atmış ve Kuran'da, yani dinde, olmayan teferruatlar namaza eklenmiştir.

Kuran'da geçmeyen hususların belli bir şekilde yapılması yanlıştır, bunlar yapılırsa namaz olmaz diye anlamamalıyız. Örneğin ileride göreceğimiz gibi namazda illaki Fatıha Suresi'ni okumak farz değildir. Fakat Kuran'ın ilk suresi olan Fatıha'yı, Kuran'ın bu bölümünü, namazda okumak tabii ki güzeldir. Yani namazda şunu yapmak farz değildir diye belirtmek, o hususa karşı olmak değildir. Sadece Kuran'da geçmeyen bir mecburiyetin farzlaştırılması yanlıştır. Yukarıdaki örneğimizi düşünürsek yanlıştır, Fatıha Suresi'ni okumak değil, Fatıha Sure-

si'nin her ayağa kalkışta okunmasının farz olduğunu söylemektir. Kitabımızın bu bölümünü ve diğer bölümlerini okurken lütfen "Bu husus Kuran'ın anlattığı namazda yoktur." diye söylediğimiz hususlarda bu inceliğe dikkat edin. Kuran'da geçen namaz, hazırlık aşaması olan abdest ve boy abdestinden (gusül) başlayarak şöyledir:

ABDEST VE BOY ABDESTİ(GUSÜL)

Kuran'da abdest, sadece ve sadece namazın bir şartı olarak anlatılır. Ayrıca camiye girerken, Kuran okurken, namaz dışındaki herhangi bir ibadet için abdestin, ve de boy abdestinin (gusül) alınmasına ihtiyaç yoktur. Kuran'da abdest ve boy abdesti birazdan vereceğimiz iki ayette geçer. Bu iki ayet dışında Kuran'da abdest ve boy abdesti ile ilgili hiçbir ayet yoktur. Yani abdest ve boy abdestinin ne yapmamız için gerektiği, ne zaman gerektiği, su olmazsa ne yapılacağı sadece bu iki ayetten anlaşılacaktır.

Ey iman edenler! Namaza kalktığınızda; Yıkayınız: yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi. Sıvazlayınız: başınızı ve topuklara kadar ayaklarınızı. Eğer cünüp iseniz temizlenin. Eğer hasta veya yolculukta iseniz, veya biriniz ayak yolundan geldi ise, ya da kadınlara dokunduysanız, ve de su bulamamışsanız: Temiz bir toprakla yüzünüzü ve ellerinizi sıvazlayın. Allah size zorluk çıkarmak istemez. Allah sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor. Umulur ki; şükredersiniz.

5- Maide Suresi 6

Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüp iken de -yolculuk hali müstesna- yıkanınca (gusül edinceye, boy abdesti alınca) kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculuktaysanız, biriniz ayak yolundan gelmiş, yahut kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinizi ve ellerinizi sıvazlayın. Allah affedici, bağışlayıcıdır.

4- Nisa Suresi 43

Şimdi sorularımızı sorup bu iki ayete göre cevap verelim:

1) *Abdest ve Boy Abdesti Niçin Lazımdır?*

Ayetlerden açıkça anlaşılıyor ki; abdest de, boy abdesti de bir tek namaz için lazımdır. 5-Maide Suresi 6. ayetin başında abdestin namaz için alınması gerektiği söylenir. 4-Nisa Suresi 43 ayette de cünüp olanın yıkanmadan namaz kılamayacağı anlatılır.

2) *Abdest Ne Zaman Alınır?*

İki ayetin de son kısımlarına dikkat ederseniz, bize suyun gerekli olup da suyu bulamadığımız hallerde ne yapmamız gerektiği açıklanır. Suyun bize gerekli olduğunun açıklandığı hal ile, abdesti neyin bozduğu da açıklanmıştır. Burada “ayak yolundan geldiğinizde” diye çevirdiğimiz ifade bize abdestin ayak yolundan gelince alınması gerektiğini göstermektedir. “Ayak yolu” diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça’sı “gait”tir. Arapça bu kelime “çukur yer” anlamında olup, “ayak yolu, tuvalet” kelimelerine karşılık gelmektedir.(Kelimeyi “tuvalet” diye çevirmedik çünkü; “tuvalet” günümüzde küçük ve büyük tuvalet dışında başka amaçlarla da kullanılan bir yerdir. Oysa “ayak yolu” ile kastedilen yer, sırf bu iş için kullanılır.) Yani abdestin çukur yerlere yapılanlardan sonra alınması gerekmektedir. Bunun dışında tarif edilen hiçbir şeyle, ne kanın akması, ne deve eti yenmesi abdesti bozmaz. Ayetten abdesti neyin bozduğu açıktır. Kişiler “ayak yolunda”, çukur olan yere ne yapıyorsa abdesti o bozar.

3) *Boy Abdesti (Gusül) Ne Zaman Alınır?*

“Abdest” ve “boy abdesti” Farsça’dan Türkçe’ye geçen kelimelerdir. Kuran’da geçmezler. “Boy abdesti” diye kastettiğimiz Kuran’da geçen cünüp olunca gerekli olan yıkanmadır. “Gusül” zaten Arapça “yıkanma” demek olduğu için “boy abdesti” yerine Türkçe “gusül” veya “gusül abdesti” diyenler olmuştur. Suyun gerekli olduğu diğer halin iki ayette de “kadınlara dokunma” olduğu söylenir.(Arapça’da da Türkçe gibi deyimler vardır. Türkçe’de de “kadınlarla beraber olma” “aynı odada yalnız kalma” anlamında değil “cin-

sel ilişkiye girme” anlamında kullanılır. “Kadınlara dokunma” ifadesi de Arapça’daki aynı manaya gelen bir deyimdir.) Yani boy abdesti kadınlarla cinsel beraberlikten sonra alınır. Zaten cünüp olunduğunda boy abdesti alındığını söylemiştik. Cünüplük, “cenb” kökünden türemiştir. Bu kelimenin kökünde “yakında olma, beraberlik” manaları vardır. Buna göre “cenabet” terimi beraberliğin en ileri seviyesi olan birleşmenin sonucuna ad olmuştur. Ayetin içinden boy abdestinin ne zaman alınması gerektiğine dair vardığımız sonucu “cünüp” kelimesinin manası da doğrulamaktadır. Cinsel birleşme dışında, şu şu hallerde boy abdesti almanın vacip (farzla sünnet arası, farza yakın uygulama) veya sünnet olması da Kuran’da yoktur. İsteyen istediği zaman, rahat ettiği zaman boy abdesti alır, fakat Kuran’dan çıkmayan bir hüküm ne farz, ne vacip, ne sünnet, ne de herhangi başka bir başlıkla kimseye yüklenemez. 5-Maide Suresi 101. ayetinde açıklanmayan her şeyin affedildiği söylenmektedir. Bu yüzden Kuran’da açıklanmayan her hususta serbest olduğumuz dışında hiç kimse bu açıklanmayanlara ilave bir cevap aramasın.

4) *Abdest Nasıl Alınır?*

5-Maide Suresi 6. ayetin başında abdesti nasıl almamız gerektiği anlatılır. Bu anlatımda “yıkayın” fiilinin ardından “yüz ve dirseklerle kadar elleri” ifadesi geçer, “sıvazlayın” fiilinin ardından da “baş ve topuklara kadar ayakları” ifadesi geçer. Biri size “yıkayın banyoyu ve mutfağı, silin salonu ve antreyi” derse ne anlarsınız, antrenin yıkanması gerektiğini mi yoksa silinmesi gerektiğini mi? Herkes antrenin silinmesi gerektiğini anlar. Fakat Sünni mezhepten olanların hepsi ne hikmetse “sıvazlayın” fiilinden sonra geçen “ayakların” sıvanması yerine “yıkanması” gerektiğini savunmuşlardır. O zaman ayetteki bu ifade neden “yıkayın” fiilinden sonra geçmiyor? Ayette yukarıdan aşağı yapılacağının söylendiğini, sıvazlamanın ara izah olduğunu ve bir tek başın sıvazlanması gerektiğini söylemek de mümkün değildir. Çünkü ayette önce yüz ve ellerden bahsediliyor, sonra başa çıkılıp, sonra aşağı ayaklara iniliyor. Bu yüzden ayakları topuklara kadar sıvazlamayı “yıkayın” fiiline göndermenin hiçbir mantığı yoktur. Bu düşünce uydurma Sünni hadislerinden türemiş-

tir. Oysa Şiiler'deki bir çok hadise göre ayaklar elle sıvazlanır. Amacımız hadisleri hadislerle çürütmek değil, fakat Kuran'ı yeterli görmeyenlerin hadiste bile keyfi davrandıklarını göstermektir. Süleyman Ateş birçok sahabenin de ayaklarını sıvazlamayla yetindiğini belirttiikten sonra ayetin Arapça'sından anlaşılını şöyle açıklar: "Yüce Allah abdestte vücudun iki temel uzvunun yıkanmasını emretmiştir ki; bunlar yüz ve kollarıdır. İki uç uzvu da sıvazlanmasını emretmiştir ki; bunlar da baş ve ayaklardır. Yıkayınız fiilinden sonra iki tümleç getirmiştir. Bunlar yüz ve ellerdir. Demek ki yüz ve eller yıkanacaktır. Sıvazlayınız fiilinden sonra da iki tümleç getirmiştir, bunlar da baş ile ayaklardır. Demek ki bunlar da sıvazlanacak uzuvlardır. Ayette bu manayı son derece güçlendiren ince bir nokta vardır. Kuran-ı Kerim'de her kelime birbiriyle son derece uyumlu ve mütenasiptir. Şimdi "yıkayınız" fiilinden sonra gelen iki tümleçten ilki nasıl tek bir uzvu, ikincisi iki uzvu (yani iki eli) gösteriyorsa, "sıvazlayınız" fiilinden sonra gelen iki tümleçten de birincisi bir tek uzvu, ikincisi iki uzvu (iki ayağı) göstermektedir." (Süleyman Ateş, Kuran Ansiklopedisi, 1. cilt, Abdest bahsi).

Kıscası abdestte yüz ve dirseklere kadar eller yıkanır, baş ve topuklara kadar ayaklar sıvazlanır, ayrıca da bir şey gerekmez. İsteyen ağzını ve burnunu çalkalar, üç parmakla ensesini sıvazlar, ayaklarını topuklarıyla birlikte yıkar, her uzvunu yıkayıpta Arapça dualar okur. Fakat bunları yapan bilsin ki bunların abdestle alakası yoktur. Abdesti Allah, Kuran'da açıklamıştır ve bunlar o açıklamada yoktur.

5) Boy Abdesti Nasıl Alınır?

Boy abdestinin cünüp iken alınması gerektiğini daha önce söylemiştik. Cünüpken ne yapmamız gerektiği iki kelime ile anlatılır. 5-Maide Suresi'nde "tahare" kelimesi "temizlenmek", 4-Nisa Suresi'ndeki "gasâle" kelimesi "yıkanmak" demektir. Boy abdesti için şuradan şuraya kadar yıkanın, ağzınızı, burnunuzu üçer kez çalkalayın, toplu iğne başı kadar kuru yer bırakmayın, sağ omzunuzdan başlayarak üçer kez su dökün ifadeleri geçmez. Böyle sınırlamalar olmadığından "gasâle" kelimesinden sadece "yıkanmak" anlaşılır.

“Tahare” kelimesi ile de bu yıkanma işleminde kirlerden arınmanın önemi anlaşılır. Bunu yerine getiren boy abdesti almış olur. Bir ane beş yaşındaki çocuğuna “Yıkan” dese, o çocuk bunu anlayıp yıkanır. Oysa koskoca adamlara “Yıkan” deniyor, fakat onlar “Nasıl yıkanırım? Toplu iğne başı kadar kuru yer kalırsa ne olur? Önce hangi omuzuma su dökücü?” diye sorup Allah’ın ayetini anlamıyorlar. Üstelik bu anlamamanın kendi anlayışsızlıklarından kaynaklandığını da anlamıyorlar. Bir de Allah’ın kitabını eksik ilan edip, bu garip soruların açıklandığı kitapları dinin tam ve eksiksiz kaynağıymış gibi rehber ediniyorlar.

6) *Su Bulunamazsa Ne Yapılır?*

Normalde bir insanın su bulamama ihtimali çok azdır. Kuran’ın bu durumu açıklaması Kuran’ın gereğinde nasıl tüm detayları verdiği bir delilidir. Tüm bu durumlarda kişi suyun eksikliğini temiz bir toprağa teyemmüm ederek giderir. Temiz toprağa eller sürülerek yıkanamayan yüz ve eller sıvazlanır. Böylece namaza hazırlık suyun olmadığı zaman da sağlanmış olur.

Her iki ayetin de sonunda geçen Allah’ın bize güçlük çıkarmak istemediğine, bağışlayıcılığına, affediciliğine dair ifadeleri abdesti ve boy abdestini bir sürü gereksiz detaylar ve zorluklara boğanlar lütfen tekrar okusunlar.

KIBLEYE DÖNMEK

2-Bakara Suresi 144,149 ve 150. ayetlerde Müslümanlar’ın nerede olursa olsunlar Mescidi Haram’a, Kabe’nin olduğu yöne dönmeleri söylenir. Bu, namaza düzen de veren bir uygulamadır. Özellikle toplu kılınan namazlar bu sayede daha düzgün ve düzenli olur. 2-Bakara Suresi 115. ayette nereye dönersek dönelim Allah’ın orada olduğu söylenerek, Kabe’ye dönmeye yanlış manalar yüklenilmesi, Mescidi Haram ve çevresinin putlaştırılması önlenir. Mevcut camiler Bakara Suresi’nin ayetlerine binaen Mescidi Haram’a doğru yapılmıştır. Müslümanlar kıldıkları namazı Mescidi Haram’a dö-

nerek kılmaktadırlar. Müslümanlar kibleyi biliyorlarsa (Mescidi Haram yönünü) oraya dönüp namazı kılar. Eğer yönü bulamazlarsa Allah'ın her yerde olduğunu bilip ibadetlerine devam ederler (2-Bakara Suresi 115).

NAMAZDA KIYAFET, TEMİZLİK

Kuran'da namaz için özel bir kıyafet geçmez. Tek başına namaz kılan namazını istediği gibi kılar. Namazın toplu kılındığı yerlere gidenin güzelleşmiş, düzgün kıyafetle gitmesi iyidir (Bakınız 7-Araf Suresi 31). 7-Araf Suresi 26. ayette insanların avret yerlerini örtecek giyim tarzı olduğu gibi güzellik ve süs kazandıracak giyim tarzı da olduğu söylenir. Bundan beş ayet sonra 7-Araf Suresi 31'de mescit yanında (namaz kılınan bölgede) süslenmeden bahsedilir. Baş örtüsü diye bir şeyin olmadığını kitabın 22. Bölüm'ünde, kitabın diğer kısımlarında ise erkeğin baldırını örtmesinin gerekmediğini gördük. Normalde olmayan bu zorunluluklar namaz kılarken de yoktur. Çünkü Kuran'da namaz kıyafeti diye özel bir kıyafet tarif edilmez.

2-Bakara Suresi 125 ve 22-Hac Suresi 26. ayetlerden namaz kılınacak bölgenin temizlenmesinin ve temiz tutulmasının önemi anlaşılır.

NAMAZ VAKİTLERİ

Kuran'da namazın, vakitleri belirlenmiş bir farz olduğu geçer (4-Nisa Suresi 103). Korku zamanında bile namaz kılınmasını açıklayan Kuran, hiç şüphesiz farz namazlarının vakitlerini de eksiksiz olarak açıklamıştır. Namaz vakitlerinin açıklanmasından kastımız, farz olan namazların açıklanmasıdır. Namaz övülmüş bir ibadettir. Allah'a yönelmenin, Allah'ı hatırlamanın bir şeklidir. Bu yönüyle namaz her an kılınabilen, her an yerine getirilebilen bir ibadettir. Fakat her kılınan namaz, farz namaz değildir. Örneğin gece yarısı fazladan namaz kılınabilir, fakat bu gece yarısı kılınan namazın farz

olduğunu göstermez. Peygamber de, Peygamber'in yakınları da şüphesiz birçok kereler namaz kılmışlardır. Kuran'ın tek kaynak olduğunu unutan mezhepçi zihniyetliler bu namazların kimisini farz, kimisini sünnet ilan etmişler; Kuran'dan dini anlamak yerine, Peygamber yakınlarının hareketlerini kendilerince yorumlayarak din oluşturmuşlardır. Sünni mezhepler sabah, öğle, ikindi, akşam, yatısı diye beş namazı farz kılmışlardır. Şiiler üç vakit namazı farz kılıp bu vakitlerde beş vakit namazı birleştirdiklerini söylerler. Daha eski zamanlardaki Hariciler'in iki veya üç vakit kıldıklarına dair hadisler de vardır. Bu farz namazların dışında Kuşluk, Duha, Güneş, Ay tutulması, İstihare, Kadir, Regaip, Beraat gecesi namazları gibi birçok namaz da vardır. Vitir namazı ise kimilerine göre vacip olup farza yakındır, kimilerine göre ise sünnettir.

Savaş zamanı namazın kılınmasıyla ilgili bilgileri veren Kuran, hiç şüphesiz farz namazlarının vakitlerini de açıklamıştır. Kuran'dan delillendirilmeyen namazların belirli dönemlerde belirli kişilerce, halifelerce, hatta Peygamber tarafından kılınmış olması mümkündür. Çünkü Kuran namazı över ve farz namazların haricinde de namaz kılınması elbette ki iyidir. Bu açıdan bakıldığında yukarıda adı geçen ve yukarıda adını geçirmedığımız, fakat namaz kitaplarında adı geçen namazların kılınmış olması mümkündür. Fakat Kuran'da adı geçmeyen namazların, farz namaz olarak algılanması çok büyük hatadır. Bu noktadan olaya baktığımızda sorun, hadislerin yorumlanmış şeklindeki hatalardan kaynaklanmıştır. Şimdi dinin tek kaynağı olan Kuran'dan farz olan namazları isim ve vakitleriyle birlikte birlikte öğreneelim.

SABAH (FECCR) NAMAZI

Kuran'da namaz kelimesi “salat” kelimesi ile ifade edilir. “Bağlantı kurmak” tipinde manalara sahip olan “salat” kulun yaratıcısıyla kurduğu bağlantı, yani namaz için de kullanılır. “Salat” kelimesi “ikame” fiiliyle beraber “namaz kılmak” manasında kullanılmıştır. “Salat-ı Fecir” yani “Sabah namazı” ismi 24-Nur Suresi 58. ayette geçmektedir. “Fecir” gecenin karanlığında güneşin ilk ışıklarının

çıkışını ifade eder. Bu bir süreçtir ki güneşin doğuşuna kadar devam eder. Nitekim varlığı adından belli olan bu namazın, 11-Hud Suresi 114. ayette vakti de tam belli olmaktadır.

Gündüzün iki tarafında, gecenin yakınlarında namaz kıl. Güzellikler çirkinlikleri giderir.

11- Hud Suresi 114

Arapça'daki "nehar" "gündüz", "lejl" "gece" demektir. "Tarafeyn-nehari" ifadesi gündüzün iki tarafını ifade eder. "Taraf" ise; "uç, dıştan bitişik bölüm" manalarına gelmektedir. Kuran'da geçtiği diğer ayetlerde de aynı anlamda kullanılır. Gündüzün başlangıcını güneşin doğuşu, günün bitişini güneşin batışı olarak alırsak günün iki tarafında sabah ve akşam namazları vardır. Bu zamanların tam anlaşılması için "zülefen minel-lejl" ifadesi ile bu vakitlerin, aynı zamanda gecenin gündüze yakın zamanları olduğu vurgulanır.

Yani sabah namazı, ismi ile 24-Nur Suresi 58. ayette geçer. Bu isim aynı zamanda sabah namazının vaktini de tarif eder. Ayrıca 11-Hud Suresi 114. ayette sabah namazının vakti belirlenmiştir. Sabah namazı Kuran'daki ismiyle "Salat-ul Fecir" adından da belli olduğu gibi günün ilk ışıklarıyla başlar ve günün başlangıcı olan güneşin doğuşuyla biter.

AKŞAM (İŞA) NAMAZI

İşa namazının ismi de 24-Nur Suresi 58. ayette geçmektedir. Sözlükten "işa" kelimesinin anlamına bakanlar, güneşin batışından havanın kararmasına kadar olan vakte, yani bizim Türkçe'de "akşam" dediğimiz vakte "işa" denildiğini görürler. 12- Yusuf Suresi 16 ve 79-Naziat Suresi 46. ayette de aynı kelime geçmektedir. Diğer iki ayetteki aynı kelimeyi "akşam" diye çeviren bazı çevirmenlerin, bu kelimeyi Türkçe bir kelime olan "yatsı namazı" diye çevirmeleri, mezhep izahlarının etkisinde kalmalarındandır. Bu çeviri "yatsı namazı" diye mezheplerin tarif ettiği namazı Kuran'ın da farz kıldığı izlenimini vermektedir ki bu yanlıştır. Fakat "yatmak" kökeninden gelen

“yatsı” kelimesinden kasıt “ışa namazının” yatmadan önce kılınan son farz namaz olması ise bu doğrudur. Ayette buna işaret de vardır:

Ey iman edenler! Yönetiminiz altındakilerle, ergenlik yaşına gelmemiş olanlarınız sizden üç vakitte izin istesinler. Fecir(Sabah) namazından önce, öğle vakti elbisenizi çıkarduğunuzda, ışa(akşam) namazından sonra. Çıplak olabileceğiniz üç vakittir bunlar.

24- Nur Suresi 58

Son namazı kılmak için mescide giden, topluca namazı kılan kişi bu namazdan sonra mescide gitmeyeceği için muhtemelen üzerini değiştirecektir. Ev kıyafetine bürünecektir. Bu yüzden yatmadan önceki son namaz ışa namazı olarak düşünülüyorsa bu doğrudur. Yoksa vakit olarak akşamı ifade eden bir kelime, namaz kelimesiyle birleşirse bambaşka bir vakit olan yatsıyı ifade eder deniliyorsa, bunun yanlışlığı ortadadır. Bu ayette son farz namazın akşam namazı olduğunu destekleyici bir ifade tarzı vardır. Arapça sözlüklerden “ışa” kelimesinin manasını araştıran herkes, “ışa” kelimesinin “güneşin batışından gecenin karanlığına kadar olan zaman dilimi”ni ifade ettiğini görecektir.(Evdeki çocukların çıplaklığın mümkün olduğu vakitlerde izinsiz odalara dalmamalarını öğütleyen bu ayetten bir sonraki ayette, bu çocukların ergenlik yaşına gelince, her zaman özele saygı gösterip, izin alarak ebeveynlerinin odalarına girmeleri öğütlenir.)

Akşam namazının vaktinin anlaşıldığı ayet (11-Hud Suresi 114) sabah namazında belirttiğimiz ayettir. Gündüzün iki tarafında kılınan namazlardan biri sabah namazı olunca, diğeri de bu namazın simetriği olan akşam namazıdır. Bu namazın vakti de aynı şekilde gecenin gündüze yakın olan zamanıdır. Bu ayet dışında akşam namazının vaktini belirleyen bir ayet daha vardır:

Güneşin sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namaz kıl. Fecir(sabah) vakti Kuran'ı, fecir(sabah) vakti Kuran'ına tanık olunur.

17- İsrâ Suresi 78

Gecenin kararması, akşamın bitiş vaktini vermektedir. Işığın alametlerinin tamamen yok olmasıyla akşam namazının vakti biter. Bu durumda da “güneşin sarkması” ifadesi güneşin ufukta batışını belirler. Böylece güneşin batımı ve gecenin kararmasının arasındaki vakit, namaz vakti olarak belirtilir. Bu ayetin devamında sürekli akşam namazıyla beraber geçen sabah namazının vaktinin vurgulanması da ilginçtir. Fakat bu ayette sabah namazı değil, sabah Kuran okumak vurgulanır. Demek ki sabah namazının vaktinin içinde veya namazın dışında Kuran okumaya özel bir önem vermek gerekir. Görüldüğü gibi akşam ve sabah namazları isimleriyle beraber Kuran’da geçerler. Üstelik bu isimler namazın kılınacağı vakti de ifade ederler. İlaveten sabah ve akşam namazının zamanı da açıklanmıştır. Üstelik 24- Nur Suresi 58. ayette sabahın günün ilk, akşamın günün son namazı olduğuna işaret vardır.

VUSTA (ORTA, EN İYİ) NAMAZI

Vusta namazına delil olarak 2-Bakara Suresi 238. ayet gösterilir.

Namazları koruyun. Ve vusta (orta, en iyi) namazı da.

2- Bakara Suresi 238

Sabah ve akşam namazının vakitlerini çıkardığımız ayetler ve bu ayet dışında namaz vakitlerinin çıkartılabileceği hiçbir ayet yoktur. Demek ki namaz vakitleri bu ayetlerden anlaşılacaktır. Günün bir ucundaki namaz sabah namazı, günün diğer ucundaki namaz da akşam namazı olunca orta namazını bu iki namazın ortasında aramak lazımdır. Tüm kültürlerde günün uyanmayla başladığını, gecenin dinlenmemiz için yaratıldığını, geceleyin kalkıp ibadetin bir tek Peygamberimiz’e has kılındığını (17-İsra Suresi 79) düşünürsek orta namazı, sabah ile akşam namazının arasında gündüz kalan vakit olur. “Vusta” kelimesine “orta” manasının verilmesinden günün ortalarında kılınan bir namaz olduğunu düşünenler olabilse de bu kelimeyi sınırlayan hiçbir ifade olmadığı için sabah ile akşamın arasında kalan tüm zaman dilimini, bu namazın vakti olarak kabul etmek gerekir. Vusta namazı ifadesinden, orta namazı sonucuna va-

rıldığında “vusta” kelimesi hem namazın ismini, hem zaman dilimini belirleyen kelime olur.

Diğer bir görüşe göre “vusta” kelimesinin “en iyi” manasına sahip olduğu, bu kelimenin bir namazı belirtmediği, ayetten namazların korunması ve en iyi şekilde kılınmasının anlaşıldığı söylenir. “Vusta” kelimesi üzerinde bir inceleme bu konuya açıklık getirecektir. 2-Bakara Suresi 143, 5-Maide Suresi 89, 68-Kalem Suresi 28, 100-Adiyat Suresi 5 ayetlerinde de bu kelime geçer. Bu ayetleri inceleyerek “vusta” kelimesini anlamaya çalışabilirsiniz.

Görüldüğü gibi Kuran’da namazın beş vakit olduğuna dair bir ifade yoktur. Namazın uzunluğu, rükuda, secdede ne söyleneceği de Kuran’da geçmez. Aslında hadislerde de namazın uzun mu, kısa mı olduğu, rükuda, secdede ne söylenmesi gerektiği bulunmaz. Bugünkü anlatılan namazın uydurma dolu hadislerle bile açıklanması mümkün değildir. Namazdaki birçok husus tamamen mezhep kurucularının şahsi görüşleriyle oluşmuştur. Peygamber’in hem çok uzun hem de çok kısa namaz kıldığına; uzun rüku, uzun secde ettiğine dair de birçok hadis vardır. Ama mezhepçiler, rükuları üç “Subhane rabbiyel azim”, secdeleri üç “Subhane rabbiyel ala” ifadeleriyle belirlemiş, taklitçilerini sadece bu ifadelere mahkum edip, Allah’ın serbest bıraktığını gereksiz yere sınırlamışlardır. Normalde rükuda ve secdede belirli ifadeleri söylememizin gerekip gerekmediği, namazın süresinin kişinin şahsi görüşüne bırakıldığı, Kuran’dan anlaşılacağı gibi hadisler doğru yorumlansaydı da anlaşılabilirdi. Mezhepler serbest bir alanı kendi belirlemeleriyle dondurmuşlardır.

Hadislerin hepsinden namazın beş vakit olduğu da çıkmaz. Birçok hadisten Peygamberimiz’in üç vakit namaz kıldığı çıkar. Özellikle Şiiler üç vakit namaz kılarken bunu kendi hadislerine dayandırır. Şiiler’in üç vakit kılıp, bu üç vakitte beş vakit namazı birleştirmelerinin, iki ekol arasında orta yol bulma gibi bir çabadan kaynaklandığını sanıyoruz. Kuran’ın hiçbir yerinde birleştirme(cem) diye bir konudan bahsedilmez. Kuran’a göre namaz belirttiğimiz vakitlerde farzdır. Eğer üç vakit namaz kılıp, bu üç vakitte beş veya yirmi vakit namaz kılıyorsanız yine de üç vakit kılmış olursunuz.

Yatsı namazını kılacak kişi ben beş vakit namazı yatsı namazında birleştirdim dese de bir tek yatsı namazını kılmış olur. Çünkü namazı, farz olan vakit namazı yapan, kılınan rekat sayısı değil, belli bir vakitte kılınır oluşudur. Şiiiler gibi Ehli Sünnet'in Şafi, Maliki, Hanbeli mezhepleri de namazları birleştirme konusunda çok toleranslı olmuşlardır. Bir kısmı hiç sebepsiz, bir kısmı şiddetli yağmurda bile namazların birleştirilebileceğini düşünmüştür. Yani mezheplere göre; Peygamber beş vakit namazı üç vakitte cem etti (birleştirdi) diyenler, aslında namazın üç vakitten çok olamayacağını kabul etmiş olurlar. Namazın minimumu farz namazlar kadardır. Namazın fazladan kılınması gayet doğaldır. Farz namazların beş ilan edilmesi Sünni mezheplerin bir yorumudur. Eğer namaz beş vakit olsaydı, Kuran'dan bunların ismi, vakti belli olurdu. Kuran'da Peygamber'e özel, fazladan ibadet vakti bile belirtilmişken (17-İsra Suresi 79), tüm Müslümanlara farz olan bir namazın vaktinin belirtilmemesi hiç mümkün müdür? Evvelki ayetlerden görüldüğü gibi, Kuran'da belli olan namazlar vardır. Neden vakti belli olmayan ikindi gibi, yatsı gibi namazların farz olduğunu düşünelim? Tahminimiz bazı kişiler Allah'ı zikretme (hatırlama), Allah'ı tespih etme (yüceltme, yönelme) ile ilgili ayetlerdeki tespih, zikretme faaliyetlerini düzene koymak için fazladan namazlar farzlaştırmışlardır. Zikretme ve tespih faaliyetlerini namaz kılarak yapmak güzel bir yöntem olabilir ama Allah'ın farzlaştırmadığı şekilde bu vakitleri namaz vakti olarak farzlaştırma kabul edilemez.

17- Öyleyse akşama erdiğinizde de, sabaha erdiğinizde de tespih (yüceltme, yönelme) Allah'adır.

18- Övgü O'nundur. Göklerde ve yerde, günün sonunda, öğleye erdiğinizde.

30- Rum Suresi 17,18

KAZA NAMAZI VAR MI?

Bir kez daha belirtmek istiyoruz ki hangi namazların farz olduğu Kuran'dan çıkar. Farz namazlar Allah'ın bizi belli vakit dilimi

içinde her gün kılmaya mecbur ettiği namazlardır. Kuran, Nisa Suresi 103. ayette bize namazın vakitli farz olduğunu, Mearic Suresi 23. ayette bu farzın hayat boyu sürekli gözetilmesi gerektiğini söylemektedir. Kuran'da kaza namazı diye bir kavram yoktur. Namazı kılmayan, kaçırın Allah'a bunun için tövbe eder, daha sonra titiz bir şekilde namazlarını kılmaya devam eder. Allah oruçta tutmadığımız günler sayısınca başka günlerde oruç tutmamızı söylemiş, bunun kapısını açmıştır. Allah istese namaz için de aynısını yapardı. Bu yüzden kimse namaza başlayacak kişileri geçmişteki şu kadar... namazı kaza etmen gerek diye yanlış yönlendirmesin.

Bizim bu yazıdaki amacımız namazın farzını, farz olmayandan ayırmaktır. Allah'ı anmak, hatırlamak için kılınan her namaz makbuldür. Namaz günde beş vakit de kılınır, on vakit de kılınır, kırk vakit de kılınır. Namazın farz olan vakitleri bize mecbur olduğumuz alt sınırı belirtir, üst sınır ise serbesttir. Tahminimizce mezhepler bu üst sınırın serbestiyetinden dolayı fazladan namaz kılan sahabeleri görüp; ikindi namazını, yatsı namazını, vitir namazını farzlaştırmışlardır, vacipleştirmişlerdir. Eğer Kuran'dan namazın farzlarını anlama yerine, şahısların hareketlerinden farzları anlamaya kalksaydık, o zaman karşımıza evvabin namazı, kuşluk namazı, küsuf namazı gibi bir sürü ilave namazlar daha çıkardı. Sonuçta her konuda olduğu gibi namazda da Kuran'da ne yazıyorsa din yalnızca odur. Allah kitabında hiçbir eksiklik bırakmamıştır.

Nitekim Hac ibadetinde hacılara üç vakit namaz kıldırılmaktadır. Hac için Kuran'da bir sürü detay verilirken (saçını hastalıktan dolayı kısaltanın ne yapması gerektiği bile) niye Kuran'da Hacda namaz vakitlerinin azaltılması geçmiyor? Namaz eğer ki beş vakit farz ise hacılara neye dayandırılarak daha az namaz kıldırılıyor?

BEŞ VAKİT NAMAZ NEYE DAYANDIRILYOR

Namazın beş vakit olmadığı ikindi, yatsı namazlarının farz olmadığı, daha İslamiyetin ilk yıllarında Hariciler ve Mutezile tara-

findan da savunulmuştur. Namazın illaki beş vakit olduğunu ispata çalışanların bunu gerçekleştirmek için uydurduğu hadis ise korkunçtur. Daha evvel de belirttiğimiz bu hadise göre Peygamberimiz miraçta Allah'ın huzuruna çıkar ve Allah namazı elli vakit farz kılar, daha sonra Hz. Musa'ya rastlayan Peygamberimiz'i Hz. Musa, bu kadar namazın çok olduğu, ümmetin buna güç yetiremeyeceği şeklinde uyarır, sonra Peygamberimiz Allah'tan indirim ister, Allah da namazın sayısını indirir. Yolda Hz. Musa yine bu kadar namaz vaktinin de çok olduğunu söyler. Bu git gel böylece namaz beş vakte inene kadar dokuz kez gerçekleşir. Nitekim namazın sayısı beşe gelince Hz. Musa yine indirimi tavsiye etse de Peygamberimiz artık utandığı (!) için namaz indirimi durur. Bu hadise göre Allah insanların kaç vakit namaza güç yetireceğini bilmez, Peygamberimiz ise hiçbir şeyden haberi olmayan bir garibandır. Hz. Musa ise hem Peygamberimiz'in akıl hocası, hem Allah'ın hükmünün düzelticisi, hem de bizim kurtarıcımızdır. Namazın beş vakit farz kılınmasının hikayesi işte böyle kabul edilemez bir hadise dayanır. Namazın beş vakit olduğu Kuran'a değil işte böyle izahlara özellikle de bu hadise dayandırılmaktadır. Miraçtan önce namazların sabah ve akşam olmak üzere yalnızca iki vakit kılındığını söyleyen hadislerin olması da (Bakınız Buhari 1/93 Tecrid Tercemesi 2/233, Hadis no 228) namazın vakitlerinin bu "miraç hadisiyle" arttırıldığının delilidir. Namazlar daha evvel iki vakit olarak kılınıyorsa, sonradan ilave edilen üç namaz niye Kuran'da geçmemektedir? Kuran'da sadece Bakara Suresi 238. ayetteki ifadeyle "orta namazı"nın sonradan ilave edildiği iddia edilebilir. Peki 4.,5. namaz olan ikindi ve yatsı namazları hangi Kuran ayetinden çıkarılacaktır, bunların ismi niye Kuran'da yoktur? (Orta namazı veya en hayırlı namaz manasına gelen ifadeyi Salatu Vusta maddesinde açıkladık) Allah ve Peygamberimiz'e iftira olan böyle hadisler yerine Kuran'da doğruyu arayanlar, namaz hakkında gerekli bilgiye kavuşacaklardır. Kuran'la yetinmeyip dini pratiklerini uydurma hadislerle dayandırmaya çalışanlar ise örneğini gördüğümüz gibi mantıksızlıklar, iftiralar, çelişkiler içinde kalacaklardır.

NAMAZIN KAPSADIKLARI

Namaz Allah'ı zikretmek (hatırlamak) için yapılan bir ibadettir (20-Taha Suresi 14). Fakat Allah'ı zikretmekten farklı olarak namaz belli vakitlerde farz kılınmıştır, abdestli olarak yerine getirilmelidir ve belli hareketleri de kapsar. Namaz öyle bir ibadettir ki savaş sırasında bile yerine getirilir. 4-Nisa Suresi 102. ayette savaş durumunda bir grubun namaz kıldığını, diğer grubun ise nöbet tuttuğunu görüyoruz. Secde edildikten sonra diğer grup ilk grubun yerini alıp namazını kılmaktadır. Burada savaş tehlikesinin olduğu bir durumda bile namazın secde de dahil olmak üzere (secde kişinin en savunmasız halidir) yerine getirildiğini, fakat nöbetleşe, silahları bırakmadan, düşmana fırsat verilmeden bunun yapıldığını görüyoruz. Eğer savaşta dahi vakitli farz olunan namaz böyle yerine getiriliyorsa, normal zamanında namazın kıyama, rükusu ve secdesi ile yerine getirilmesinin önemi daha iyi anlaşılır.

Kuran'dan (14-İbrahim Suresi 40) namazın Hz. İbrahim'den beri varolan bir ibadet olduğunu anlıyoruz. Hz. İbrahim'in ibadet evi Kabe'yi ele geçiren, Allah'a ortak koşucu putperestler bile namazı sapkın bir şekilde olsa da uygularlardı (8-Enfal Suresi 35). Kuran evvelki nesillerin de uyguladıkları namaz alışkanlıklarını şehvetlerine uyma sonucu bıraktıklarını söyler (19-Meryem Suresi 59). Yani Peygamberimiz zamanında, namaz "salat" denildiğinde namazın ne olduğu ve hareketleri kişiler tarafından anlaşılırdı. Aynen günümüzde de namaz denilince, namaz kılmayan kişilerin bile namazın hareketlerini, Allah'a yönelmeyi ve ibadet etmeyi anladıkları gibi. Kuran'da hareketli ibadet manasında üç kelime geçer. Bunlar "kıyam(ayakta durma)", "rüku(eğilme)", "secde(yüz üstü yere kapanma)"dir. Kuran'da İbrahim Peygamber'in makamının namaz yeri edinilmesi, evin temiz tutulması geçer (2-Bakara Suresi 125). 22-Hac Suresi 26. ayette ise evin kıyam, rüku ve secde edenler için temiz tutulması emredilerek namazın üç hareketinin ne olduğu bir arada gösterilmiş olur.

Namazın en önemli bölümü ve özelliği ise namazda Allah'ın hatırlanmasıdır(zikredilmesidir). Nitekim 20-Taha Suresi 14. ayetten

namazın kılınmasındaki gayenin, Allah'ın hatırlanması olduğunu anlarız. Kuran'da, namazda Kuran okunmasına dair bir ifade geçmez. Fakat Kuran bize tanıtılırken, Kuran'ın "zikir" yani hatırlatma olduğu söylenir. Böylece biz namaz kılarken, edeceğimiz duada, Allah'a yakarıştta, rehberimizin Kuran olduğunu anlarız. Örneğin Allah'ın bağışlayıcılığı, merhameti, her şeyi yaratması, cenneti, cehennemi, bilgisinin sonsuzluğu hep Kuran'dan öğrenilir. Namazda da merhametli, bağışlayıcı... bir Allah'ın karşısında olduğumuzu bilir, ona göre Allah'ı zikreder(hatırlar), ona göre Allah'a yöneliriz. Yani namazda illa ki Arapça Kuran okumak zorunda değiliz. Çünkü namazda Kuran okuyun diye bir emir bile yokken, Arapça Kuran okumak gerektiği nereden anlaşılacaktır? Fakat namazda Allah'ı zikrederken Kuran'daki bilgileri kullanırız. Örneğin Arapça "Kul huvallahu ahad" dememize illa ki gerek yoktur. Bunun yerine "De ki Allah birdir" şeklinde tercümesini okuyabiliriz. Veya "De ki" diye seslenişe gerek yoktur diye düşünüp "Allah birdir" diyebiliriz. Veya edeceğimiz duanın akışına göre "Allah'ım sen birsin..." şeklinde dua edersek, zikir olan Kuran'ın rehberliğinde zikir yapmış, yani Allah'ı hatırlamış oluruz. Kuran'ın bize verdiği mesaja, öğrettiği hatırlama şekline göre Allah'a yönelirsek, böylece Kuran'a göre namaz kılmış oluruz. Bu şekilde namaz kılmanın, Arapça bilmeden, Arapça ayetleri ezberden tekrarlayarak kılmaktan daha iyi olduğu kanaatindeyiz. Çünkü kişi ezberlediklerini tekrarladığında çoğunlukla söylediği kelimelerin farkına varmaz. Beyinde kodlu olan sözler otomatik olarak ağızdan çıkar ve çoğu zaman kişi ne söylediğinin farkında değildir. Hele kişi bilmediği bir dildeki metinleri ezberleyip tekrarlıyorsa durum tam bir felaket olur. Arapça bilmeyip, her harekette aynı sözleri tekrarlayarak namaz kılanlara, kıldıkları namazların kaçında, söylediklerinin ne kadarının farkında olduklarını bir sorun, bir araştırın, bu şekilde kılınan namazın sakıncalarını anlayacaksınız. İnsan, yaratılışı gereği ezberden okuduğu sözleri düşünmeden tekrarlayabilir. Her gün, hep aynı ayetler bilinmeyen bir dilde tekrarlanınca, Allah'ı zikretme(hatırlama) yerine bilinçsizce tekrarlar yapılmış olur. Birçok kişinin namaz kılarken akıllarına başka şeyler geldiğini söylediklerine tanık olursunuz. Tabi ki ezber bir namazda akla namazla alakası olmayan çok şey gelebilir. Çünkü beyin ezberde olan bir şeyi

söylerken düşünmek zorunda olmadığı için başka şeyler düşünebilir. Allah içkili kişilerin bile namaz kılmalarını istemiş fakat onlara bir şart koşmuştur: **“Ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın”** (4-Nisa Suresi 43). Böylece Allah sarhoşların ne söylediklerinden habersiz oldukları için namaz kılmalarını istemediğini bildirmiştir. Peki ayık kafalılık hem bilmediği bir dilde, hem de ezbere Arapça Kuran okuyup ne dediğini bilmeyenlerin durumunun bu sarhoşlardan farkı nedir? Bunların namazlarında yerine getirmedikleri unsur olan **“Ne söylediklerini bilmek”**, sarhoşların yerine getirmedeği unsurla aynı değil midir?

Kuran'da (2-Bakara Suresi 45) sabırla, namazla Allah'tan yardım dilemek geçer. Peki ana dilinde namaz kılmayan kişi kendi özel derdiyle ilgili özel duygularını nasıl dile getirip de Allah'tan yardım dileyecektir. Ana dilde ibadete karşı çıkanlar, bu ayetin hükmünün yerine gelmesini engellemiş olmuyorlar mı? Kişiler sayılara, törenlere, açılara, teferruatlara boğulmuştur. Fakat Allah'ın en çok istediği unsur uygulanmamaktadır. Allah namazın gayesinin kendisinin hatırlanması olduğunu söyler. Mezheplerin anlattığı namaz şekliyle ayakta ellerin bilekten tutulması, rükuda sırtın açısı, secdede önce alnın, sonra burnun yere konuşu, oturuşta bir ayağın dik, diğerinin yatık oluşu gibi Kuran'da olmayan nice teferruatlar harfiyen yerine getirilir. Ama Allah'ın hatırlanması; bu Arapçaperestlik, ezbercilik, teferruatçılık yüzünden gölgelenir, engellenir. Eğer **“Hayır böyle bir şey yok”** diyorsanız, etrafta bahsettiğimiz şekilde namaz kılan birçok kişiyi sorgulayıp söylediklerimizin doğruluğunu tartın. Bu satırları yazanların bir çoğu da daha evvel mezheplerin anlattığı şekilde dini öğrenmeye başladıkları, o şekilde namaz kıldıkları için kılınan namazın nasıl olduğundan haberdardılar. Düzenli kılınan namazla:

- 1- Allah hatırlanmakta, kişi ne söylediğinin farkında olmaktadır (20-Taha Suresi 14).
- 2- Namazda huşu olmaktadır. Huşu kelimesine kalpsel ürperme, derin saygı manaları verilmektedir (23-Müminun Suresi 2).

3- Namaz kişiyi çirkin davranışlardan ve fiillerden alıkoymaktadır (29-Ankebut Suresi 45).

Düzgün kılınmayan bir namaz birçok kişi tarafından iyi bir niyetle yapılmış olabilir. Fakat sonuç yine de papağanvari bir tekrarlama ve sarhoşvari bir şekilde ne söylediğini bilmeden bir namaz olmaktadır. Bu yüzden kişinin ana dilinde ne söylediğini bilerek ibadet etmesi, papağanlıktan ve sarhoşvarilikten kurtulup, Allah'ın muradını yerine getirmesi için çok önemlidir. Ana dilde ibadet kişinin söylediğinin farkında olması demektir. Bu ise gerçek manada hatırlamanın(zikir) oluşması için zaruridir. Ana dilde ibadet, bir ruhsat, bir kolaylık olarak görülmemelidir. Ana dilde ibadet, kişinin yaratıcısı ile gerekli olan bağı kurması için olmazsa olmaz şarttır. Siz kitlelerin hepsinin ana dili gibi Arapça öğrenemeyeceği veya İslam'ın Arap ırkının dini olmadığı kanaatindeyseniz, bu fikri kabul etmekte zorlanmayacaksınız demektir.

Ayrıca Cin Suresi 18. ayete göre namaz kılınan yerlerde Allah dışında kimseye yakarılmamalıdır. Peygamberlerden, evliyalardan, ölmüşlerden yardım istemek Müslümana yakışmaz. Müslüman bir tek Allah'a yalvarır, gücün bir tek Allah'ta olduğunu bilir.

NAMAZDA REKAT VE SAYISI VAR MI?

Kuran'ı okuduğumuz zaman Kuran'da rekat diye bir kavramın geçmediğini görürüz. Allah istese Kuran'da namazların rekat sayılarını belirtirdi. Namazda Allah'ın anılması, kıyam, rüku, secde gibi şartları gördük. Rekattan kastedilen kıyam, rüku ve secdeden oluşan düzenin kaçar defa tekrarlandığıdır. Günümüzdeki uygulamaya bakarsak sabah iki, öğlen dört, akşam üç şeklinde, namazlara ayrı rekatlar biçildiğini görürüz. Oysa rekatların bu şekilde ayrı sayılarda olması, "namaz kaç rekat istenirse o kadar kılınır, isteyen iki, isteyen sekiz, isteyen yirmi rekat kılar" şeklinde de anlaşılabilir (İsteyen istediği kadar rekat kılınca, yani istediği sayıda kıyam, rüku ve secde yapınca rekat sayısı önemsiz olmuş olur). Demek ki bu ayrı rekatların farzlaştırılma süreçleri de mezheplerin bir yorumu sonu-

çudur. Sahabeler, hatta Peygamber namazlarda bir düzen olsun diye kıyam, rüku, secde şu kadar olsun şeklinde bir düzenle namaz kılmış olabilirler. Namazlarda şaşırılmamasını sağlayan, toplu ibadetlerde kolaylık getiren bu tip uygulamalar yapılmış olabilir. Nitekim namaza başlarken elleri kaldırıp namaza başladığını göstermek, namaz bitince sağa, sola selam vererek veya bazı mezheplerde elleri dizlere vurarak namazın bittiğini göstermek gibi uygulamalar da böyledir. Bu uygulamalar belli amaçlara yönelik yapılabilir. Kuran'da bu uygulamaları yasaklayıcı bir ifade yoktur. Fakat Kuran'da geçmeyen bu tür uygulamaları farzlaştırmak kabul edilemez. Kişi on rekatlı namazı üç dakikada kılabilir, fakat bir rekatlı bir namazda saatlerce kalıp Allah'ı daha çok anabilir. Yani namazda rekât sayısının önemli olması için bir sebep gözükmemektedir. Allah da insanları namazda bu şekilde bir sayıya mecbur etmemiştir. Abdestte su bulunmayınca ne yapılması gerektiğini açıklayan Allah, eğer namazda rekât sayısını şekilde bir farz olsaydı, onu da açıklardı.

Bazıları Nisa Suresi 101,102,103. ayetlerdeki savaş zamanı kılınan namazda namaz kısaltılmasında bir günah olmaması ifadesinden, namazın iki rekât olduğunu çıkarmaktadır. “Eğer ki kısaltılmış namaz bir rekât kılınıyorsa, tam kılınması iki rekattır” demektedirler. Peygamber'in burada iki gruba namaz kıldırıldığı için iki rekât olarak kıldırmasını da delil olarak göstermektedirler. Bizce namazı kısaltmaktan kasıt, rekât olarak kısaltmak değil, zaman olarak kısaltmaktır. Çünkü daha evvel dediğimiz gibi, bir rekâtlık namaz saatlerce sürebilir. İki rekât namaz yarım dakikadan kısa bir sürede bitirilebilir. Savaşta düşmanın vereceği zarar kaç secde, kaç rüku yapıldığıyla değil, namazın vakit olarak ne kadar sürdüğüyle alakalıdır. Üstelik daha evvel değindiğimiz gibi Kuran'da rekât diye bir kavram yoktur. Birçok konuyu rekâtlara endeksli düşünmemiz sınırlı geleneksel alışkanlıklarımızdan kaynaklanmaktadır. 4-Nisa Suresi 103. ayetteki “Üzerinize bir günah yoktur” diye tercüme edilen “La cünahun” ifadesi; Kuran'da, kimi yerlerde Müslümanlar'ın endişelerini yok etmek için kullanılır. Örneğin 2-Bakara Suresi 198. ayette hac veya umreye gidenlerin Safa ve Merve'yi tavaf edebileceğinin belirtilmesi için “La cünahun” ifadesi kullanılır.

Eğer bu ayet olmasaydı da Müslümanlar'ın bu bölgeyi tavaf etmesine engel bulunmazdı. Fakat belli ki Müslümanlar'ın zihnindeki endişelerin yok edilmesi için “La cünahun” ifadesi kullanılmıştır. Aynı şekilde Müslümanlar'ın namazı kısa kılmada bir sakınca olmadığı ifadesi namazın belli bir uzunlukta olmasından dolayı değildir. Uzunluğu belirten böyle bir ayet yoktur. Fakat tahminimiz savaşta tehlike durumunda namazı çabucak kılan Müslümanların “Namazı baştan mı savdık?” gibi endişeye kapılmalarından dolayı, savaş halinde namazı kısa kılmalarında bir sakınca olmadığı söylenmiştir. Aynı şekilde Bakara Suresi 198. ayette de “La cünahun” ifadesi Hacda lütuf ve bereket aranmasında bir sakınca olmadığını belirterek bir endişeyi yok etmek için kullanılmıştır. Bu ifade olmasa yine de Hacda lütuf ve bereket aramak sakıncalı olmayacaktır.

Zaten mantıklı düşününce rekât sayısının namazın özüne ne kadar katkısı olabilir ki? Rekât sayısı kişinin Allah'ı daha fazla anmasını sağlayan bir unsur değildir ki! Kişi namazı daha uzun süre kılarak Allah'ı daha çok anabilir. Sürenin ise rekâtla bir alakası yoktur. Üstelik rekât sayısı ile namazı kalıba sokanlar, aynı namazın birkaç defa kılınmasını sakıncalı görerek, kişilerin Allah'ı hatırlamalarını (zikretmelerini) kısıtlamışlardır. Namazda Allah'ın hatırlanması (zikredilmesi), kıyam, rüku ve secde edilmesi gerektiği anlaşılıyor da rekât adeti niye anlaşılıyor? Çünkü Allah bunu kullarının insiyatıfına bırakmıştır, bu konuda sınırlamalar yapmak istememiştir. İstese saydığımız tüm diğer detayları veren Allah, bir ayette hem rekât kavramını oluşturabilir, hem de rekâtı sayılandırabilirdi. Nasıl ki Allah dua etmemiz için dakikalar, sayılar belirtmemişse; aynı şekilde namazı da adetlere, sayılara boğmamıştır. Geleneklerle gelen alışkanlıklar yüzünden hiçbir anlamı, değeri ve fonksiyonu olmayan rekâtlara akıllar takılmaktadır. Zihnimizi bütün önyargı ve alışkanlıklarından arındırırsak ve Kuran'ı elimize alıp geleneklerden bağımsız bir şekilde dini anlamaya çalışırsak, sorunlar Allah'ın izniyle hallolacaktır.

NAMAZDA SES

Namazdaki ses konusunda düzenleme şu ayetle verilmektedir:

Namazında sesini yükseltme, kısma da, ikisi ortası bir yol tut.

17- İsrâ Suresi 110

Görüldüğü gibi namazı bağırarak kılmak olmaz. Ayrıca kelime-leri içinden geçirip hiç okumamak da olmaz.

Bu ayetin tekil şahısla Peygamberimiz'e hitap ettiği düşünülebilir. Peygamber'in diğer Müslümanlara namaz kıldıracağı diğer ayetlerden anlaşılmaktadır. O zaman özellikle topluluğa namaz kıldır-
anlar "Topluluğun hepsine duyuracağım" diye bağırmmamalı, ba-
ğirtılı ses tonuyla namaz kıldırmmamalılıdır.

CUMA (TOPLANTI) NAMAZI

Kuran'da Cuma (toplantı) namazı, Cuma Suresi'ndeki şu ayet-lerden anlaşılmaktadır:

- 9- **Ey iman edenler! Cuma günü (toplantı günü) namaz için çağrı yapıldığında Allah'ı hatırlamaya (zikretme-ye) koşun. Alış verişi bırakın. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.**
- 10- **Namazı kılınca yeryüzüne dağılın. Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çokça hatırlayın, umulur ki kurtuluşa erişirsiniz.**
- 11- **Oysa onlar bir ticaret veya eğlence gördüklerinde ona yönelirler de seni ayakta bırakırlar. De ki; "Allah ka-tında bulunan, eğlenceden de, ticaretten de daha ha-yırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır.**

62- Cuma Suresi 9-11

Buna göre:

1. Cuma günü (Cuma hem günün özel ismidir, hem de toplanma anlamına gelir) çağrı yapılmıca iş güc bırakılıp namaza gidilir.
2. Ayetten Cuma'nın çalışma vaktinde kılındığını anlıyoruz. Yani gündüz vakti, sabah ile akşam namazının ortasındaki vakitte Cuma namazı kılınmıştır.
3. Cuma suresinin 10. ayetinden namaz kılınca herkesin işine döndüğünü anlıyoruz. Buna göre Cuma'nın tatil günü olması şeklinde bir şeyin Kuran'da olmadığı anlaşılır. Ayrıca Cuma'nın farzı kılındıktan sonraki rekatların, duaların da Cuma namazının bir bölümü olmadığı görülür. Çünkü kişilerin namaz sonrası hemen işine döndüğü ayetten açıkça anlaşılır.
4. Kuran'dan diğer namazların da topluca kılınabileceğini görüyoruz. Fakat topluca kılınması mecbur tutulan tek namaz Cuma namazıdır.
5. Cuma namazını kılacaklar için kadın erkek ayrımı yoktur. Aslında hadislerde bile böyle bir ayrım yoktur. Birçok hadiste bile erkeklerle kadınların topluca Cuma namazı kıldığı söylenirken Emeviler'in keyfi uydurmalarıyla Cuma namazının sırf erkeklere farz olduğu uydurulmuştur.

9. ayetten de anlaşıldığı üzere namaza çağrı yapıldığında Allah'ın hatırlanması için toplanılır. Bu süre içinde Kuran'ın dininin gerektirdiği, Kuran'a uygun izahlar yapılmalıdır. Allah'ın hatırlanması dışındaki izahlardan, hurafelerden uzak durulmalıdır. Bir de Türkiye'mizle ilgili özel bir durumu yazmak istiyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığı, Hanefi İşleri Başkanlığı olmaktan, bu mezhebin güdümünden kurtulmalı ve Cuma hutbelerine bu mezhebin görüşlerini taşımaktan vazgeçmelidir. Müslümanlar Allah'ı hatırlamak için toplanırken, bu mezhebin uydurmalarıyla dolu hadis kitaplarının, ilmihallerin izahlarıyla karşılaşmamalıdır. Bu yüzden Cuma hutbelerinin, Kuran'ın Türkçe çevirisinin okunmasıyla geçmesinin en iyi ve en yararlı çözüm olacağı kanaatindeyiz.

SAVAŞTA NAMAZ

Nisa Suresi 101, 102, 103. ayetlerde savaşta namazın açıklandığını görüyoruz. Namazın kapsadıkları başlığında buna değinmiştik. Bu ayetlere göre kafirlerin Müslümanlara zarar verme tehlikesi varsa, namazın kısa bir şekilde kılınmasında bir sakınca olmadığını anlarız. Bu tarz bir tehlikede bir grup namazı kılar, diğeri bekler. Sonra diğeri grup gelip namazı kılar ve bu sırada da ilk grup bekler. Namazı kılanlar silahlarını bırakmaz ve kafirlere koz verilmez (yağmur, hastalık, yaralanma gibi durumlarda silah bırakılabilir). Namaz bitince Allah anılır. Normal zamanda bu tarz şeylere (nöbetleşe kılma, silahları bırakmama) gerek kalmadan namaz düzgün bir şekilde kılınmaya devam edilir.

KORKU NAMAZI

Eğer bir korku, endişe olursa ne yapılacağı Kuran'da şöyle geçer:

Eğer korkuyorsanız yaya olarak veya binek üzerinde kılın. Güvene kavuştuğunuzda Allah'ı bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi hatırlayın(zikredin).

2- Bakara Suresi 239

Korku durumunda bile kişinin ne yapacağı Kuran'da açıklanır. Bu kadar detayı veren Kuran'ın; ikindi ve yatsı gibi farzlar, rekat sayısı, son oturuş, ettehiyatı gibi dualar namazda olsaydı, bunları açıklamaması mümkün mü?

Görüldüğü gibi Kuran, her şartta namazın vaktinde kılınmasını ister. Su bulunamazsa yeryüzünün tamamını kaplayan toprakla, korkulacak bir durum varsa bir bineğin üzerinde veya yaya olarak kişi Allah'ı zikreder. Namazın hareketlerini tam yapamazsa da, bu hareketlere yaklaşık hareketlerle namazı kılar. Fakat namaz terk edilmez. Kuran, namazı asla terk edilmeyecek bir ibadet olarak sunar ve mazeret durumları için kolaylıklar sağlayarak, bu durumlarda bile namazın devamını, namazın aslı olan Allah'ın hatırlanmasının(zikrinin) devamını sağlar.

CENAZE NAMAZI

Kuran'da "Cenaze namazı kılın" şeklinde bir ifade yoktur. Demek ki cenaze namazı kılmak farz değildir. Fakat Tevbe Suresi 84. ayette Peygamber'e ihanet edenlerin ardından cenaze namazı kılınmaması, mezarlarının başında durulup onlara destek verilmemesi belirtilir. Demek ki Peygamber'e ihanet etmemiş Müslümanlar'ın cenaze namazlarının kılınabileceği, onların mezarlarına gidilip, destek verilebileceği anlaşılır.

NAMAZA ÇAĞRI (EZAN)

Kuran'da namaz için çağrı yapıldığını, kafirlerin ise bu çağrıyı alaya aldıklarını görüyoruz. Kuran, namaz için belirli bir çağrıyı farzlaştırmamıştır. Amaç namaz için kişilerin toplanmasıdır ki bunun için gereğinde çağrı yapılır. Cuma namazı, toplu kılınması söylenen bir namaz olduğu için Cuma namazına çağrı yapılır (62-Cuma Suresi 9). Çağrının nasıl yapılacağı belirtilmediğine göre çağrının (ezanın) Türkçe mi, Arapça mı olacağı da tabii ki bizlerin insiyatifindedir. Asıl olan çağrının yapılmasıdır. Çağrı (ezan) en iyi nasıl gerçekleşip, kişiler nasıl bir araya getirilecekse, Türkçe veya Arapça, hoparlörlü veya hoparlörsüz, o şekilde yapılır.

Anlatılan hadislerde de ezanın vahiy sonucu, Peygamber'in emri ile oluştuğu anlatılmaz. Hadislere göre namaza erken gelenler işlerinden geri kaldıkları, geç gelenler ise namazı kaçırdıkları için yakınıyorlardı. Bunun üzerine namaza nasıl çağrı yapılabileceği için değişik görüşler ortaya atıldı. Sonunda görülen bir rüya üzerine bugünkü gibi insan sesinin kullanılması suretiyle ezanda karar kılındı (Bakınız Ebu Davud es Sünen 1/16). Hadislerde anlatılanlara göre Peygamber bu rüya için "İnşallah hak rüyadır" demiştir. Yine hadislerde göre Bilal kendi insiyatifiyle sabah namazında Es Salatu Hayrun Minen Nevni (Namaz Uykudan Hayırlıdır) ifadesini eklemiştir. Görüldüğü gibi hadisleri tarafsız bir şekilde okuyan bir kişi, Peygamber'in, kendi döneminin ihtiyaçlarına yönelik bir şekilde ezanın bu şeklini kabul ettiği sonucuna varır. Eğer ezanın emir ol-

duğu hadisten çıksaydı, Peygamber “İnşallah hak rüyadır” demez “Bu böyledir, böyle ezan okuyun” diye emrederdi. Dini emir olan bir konuda ise Bilal’in ezana bir cümle eklemesi düşünülemezdi.

Gerçi biz Kuran’da açıklanmayan her şeyin kendi insiyatifimize bırakıldığını Kuran’a dayanarak söylüyoruz; fakat geleneksel İslamcılar’ın, ezanın Türkçe okunması karşısında dirençlerini, bunun dine aykırı olduğunu söylemeleri üzerine hadislerde ezanın nasıl oluştuğunun anlatımını aktardık. Yoksa bu anlatılanların güvenilir olduğunu iddia etmiyoruz. Kısacası gelenekçi, mezhepçi İslamcılar’ın bu konuda hadislerde bile bir dayanaklarının olmaması, aslında gerçek niyetlerinin, keyiflerinin öngördüğü şekilde dini yapılandırmak olduğunu göstermektedir. Bilal’in ezana kendi keyfince cümle eklemesi, yani ezanı değiştirmesi mümkün oluyor da, Arapça bilmeyen bir milletin, ezanı her okunuşunda daha iyi anlamak uğruna tercüme edip okuması niye mümkün olmuyor? Ezanın Türkçe olmasının gerekip gerekmediği, hangisinin daha iyi olduğu tartışılabilir, ama buna karar vermenin bizim insiyatifimizde olduğu, her iki kararın da günah olmadığı tartışılmaz bir gerçektir.

NAMAZDAN SONRA ALLAH’I HATIRLAMAK

Namazı bitirdiğinizde Allah’ı ayakta, otururken veya yan yatarken hatırlayın(zikredin).

4- Nisa Suresi 103

Namazı bitirdiğimizde de Allah’ı hatırlamalıyız. Namazdaki oturuşlar namazın bir bölümü değildir. Tahminimiz bu ayete ve secdelerden sonra da Allah’ın hatırlanmasını söyleyen 50- Kaf Suresi 40. ayetindeki gibi ayetlere binaen namazın sonunda oturuşlar oluşmuştur. Bu oturuşlarda namazdan sonra Allah’ın hatırlanmasını söyleyen ayetlerin hükmünü yerine getirebiliriz. Fakat bu anmayı ayakta veya yan yatarak da yapabileceğimizi ve oturmanın namazın bir bölümü olmadığını bilelim.

SONUÇ OLARAK NAMAZ

Sonuç olarak Kuran'da namazın tüm detayları verilmiştir ve bu, Allah'ın farzlaştırdığı namazdır. Kuran mezheplerin ilavelerle anlattığı namazı anlatmaz. Zaten mezhepler hangi konuda dini düzgün bir şekilde anlamışlardır ki namaz konusunda anlaşılar? Allah'ın kitabını yetersiz gören zihniyet, Allah'ın belirtmediği sınırları farzlaştırmış ve namaza Kuran'da olmayan ilaveler yapmıştır. Kuran namaz adına tüm detayları verir. Namazın vakitleri, namaz için abdest alınması, kıyam, rüku, secde, namazın Allah'ın hatırlanması için kılınması, namazın gösteriş için kılınmaması gibi gerekli olan her şey açıklanmıştır. Açıklanmayan konular Allah'ın unuttuğu değil, Allah'ın farzlaştırmak istemediği konulardır. Allah namazı övmüştür. Şu anda camilerde kılınan namazlarda şeklen Kuran'daki tüm unsurlar yerine gelmektedir. Fakat mezhepçilerin farz veya sünnet olduğunu iddia ettikleri birçok husus Kuran'da geçmemektedir. Sonuçta namaz dört rekat kılınınca da, eller göbek hizasında bağlanınca da, namaz namazdır. Fakat illaki dört rekat namaz kılmak veya elleri böyle bağlamak farz veya sevap değildir.

Mezheplerde olan detayları Kuran'da bulamayanlar “Bak Kuran eksik, mezheplerin izahı olmazsa, biz nasıl namaz kılacağız?” demektedirler. Böylece mezheplerini Kuran'ın üstünde bir yere koyan bu kişiler, akılları sıra Kuran'ı mezheplerine denetlettirdiklerinin farkında değildirler. Oysa bu şahıslar mezheplerdeki namaz izahlarını Kuran'a denetlettirmeli, Kuran'da geçmeyen namaz ile ilgili izahların mezhep uydurması olduğunu bilmelidirler. Allah'ın baldırını açtıran, dünyayı balık ve öküz üzerine koyan, kadınları erkeklerin cerahatlı vücutlarını yalasalar da haklarını ödeyemeyecek varlıklar olarak gören uydurma hadislerle dayalı mezhepler hangi konularda isabetlidirler ki, namaz konusunda isabetli olmalarını bekleyelim? Harici, Mutezile, Şii kaynaklarının namaz vakitleri ve namazın kimi uygulamaları hakkındaki değişik görüşleri zaten namaz konusuna uydurmalar karıştırdığını, bu konunun baştan incelenmesi gerektiğini göstermektedir.

Bu yazımızda sadece Kuran'a dayalı namazın nasıl anlaşılabilirceğini, namazın tüm detaylarının Kuran'da nasıl açıklandığını göstermeye çalıştık. Namaz halk arasında çok yaygın olarak uygulanan, çok önemli bir ibadettir. Birçok kişi namazı anne, baba veya çevresinden öğrenmiştir. Ülkemizin ve İslam aleminin yıllarca mezhepçi İslamcı görüşlerle yönetildiğini düşünürsek, şu anda birçok kişinin öğrendiği namazın, mezheplerin izahlarına göre şekillendiğini anlarız. Kitabımızda mezheplerle, mezheplerin dayandığı hadislerle ilgili açıklamalarımız, mezheplerin nasıl güvenilir olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yüzden dinin diğer unsurlarını, nasıl mezhepleri bir kenara bırakıp Kuran'dan anlamalıysak, aynı şey namaz için de geçerlidir. Peygamberimiz'in yakın arkadaşı Enes bin Malik, Emeviler döneminde yapılan tüm bozulmalarla beraber namazın da bozulduğunu görmüş ve "O mescitlerde kılınan namaz Peygamberimiz'in bize öğrettiği namaz değildir. Emeviler bir yığın uydurma ile namazı tanınmaz hale getirdiler." demiştir (İbni Kayyum Zad'ül Mead 1/222). Bugünkü mezhepçi İslam, işte Emeviler'in döneminde oluşmaya başlamış bu yapının bugünlere gelmiş halidir. Teferruatlaştırma, zorlaştırma, uydurma, Araplaştırma hep bu Emevi, Abbasi ürünü mezheplerin işidir. Tüm bu bozulmalardan, uydurmalarından, eklemelerden, çıkarmalardan uzak, Allah'ın detaylı, her şeyi açıklayan kitabı Kuran ise elimizdedir. Eldeki Kuran tüm sorunları çözecektir. Uydurmalarını haklı çıkarmak için, Kuran'ı eksik ve yetersiz bir kitap olarak gösterenlerin izahları boşa çıkacaktır. Bu şahıslar Kuran'ın namazı açıklayamadığını iddia ederler. Öbür yandan kendilerinin veya meslektaşlarının yazdıkları "Namaz Hocası" kitaplarının namazı açıkladığını söylerler. Yani bunlara göre haşa Allah'ın beceremediğini, namaz hocalarının yazarları ve mezhep imamıların becermiştir. Bu yazımızla mezhepçi kesimin diline en çok sakız olan, Kuran'ın namazı açıklamakta yetersiz olduğu izahının asılsızlığını gösterdik. Görüldüğü gibi Kuran, dini de, namazı da açıklamakta yeterlidir. Fakat geleneklerini ve saplantılarını haklı çıkarmak isteyenlerin zihinleri Kuran'ı anlamada yetersizdir.

KURAN'DAKİ ZEKAT

Kuran'da malların, maddi değerlerin Allah yolunda sarfedilmesi zekat, sadaka, infak gibi kelimelerle, kimi zaman da yoksulu yedirin gibi ifadelerle (örneğin 74-Müdesir Suresi 44) veya mallarla Allah yolunda mücadele etmek (örneğin 4-Nisa Suresi 95) tarzı ifadelerle anlatılır. Kuran'da birçok ayette anlatılan bu ibadet, dinimize göre en temel vazifelerimizden biridir.

Kuran'daki birçok ayette mallarımızdan sarfetmemiz anlatılmıştır. Fakat hiçbir ayette “Kuran'a göre zekatın miktarı 1/40'dır” diye bir ifade yer almaz. Kuran'da birçok ayette anlatılan bu konuda, eğer 1/40 şeklinde bir ölçü lazım olsaydı, hiç şüphesiz Allah bunu kitabında açıklar, bizi yalanlarla dolu başka kitaplara muhtaç etmezdi. 1/40 şeklinde ölçü getiren mezheplerin bu ölçüsü, halkın bir çoğu tarafından dinin ölçüsü sanılmaktadır. Oysa bu ölçü Kuran'da geçmediği gibi, mezheplerin tek ölçüsü de değildir. Mezhepler altın, gümüş para gibi değerlerin oranını 1/40 olarak görmüşlerdir. Mezheplere göre devenin zekatının ölçüsü, koyunun zekatının ölçüsü gibi ölçülerin hepsi birbirinden farklıdır. Tarladaki ürünün zekatı 1/10'dur. Eğer suyu taşıyarak tarlanıza getiriyorsanız bu ölçü 1/20'ye düşer. Yani Kuran'da geçmeyen birçok ayrı ölçü zekatta geçerlidir. Üstelik bu ölçüler mantıksızdır. Niye çiftçilik yapan kişi ürününün 1/10'unu vereceksen, altını, gümüşü olan biri 1/40'ı gibi bir rakamla çiftçilerin dörtte birini versin? Çiftçiler tüccarlardan daha mı zengindirler, yoksa çiftçilik tüccarlıktan çok daha avantajlı bir meslek midir? Devesi olanlarla, koyunu olanların verdiği zekatın oranları neye göre farklı? Kuran'da geçmeyen ölçüleri uyduranların, uydurduklarında bir akıl, bir basiret görülüyor. Allah, Kuran'la yetinmemenin sonucunun bu konuda da felaket olduğunu göstermektedir.

Kuran'da geçen “infak” kelimesinin Türkçe karşılığı “harcamak, sahip olunan mallardan vermek”tir. Kuran'da geçen bu kelime Türkçe'deki harcama kelimesi gibi hem Allah yolunda harcamayı, hem de bunun dışındaki harcamayı ifade edebilir. Genelde Allah yolunda harcamayı ifade etmek için kullanılmış olan bu keli-

me, Allah yolundan alıkoymak için yapılan harcamalar için de kullanılmıştır. (Bkz 8-Enfal Suresi 36) Oysa “sadaka” kelimesi hep “Allah yolunda harcamalar” manasında kullanılır. “Sadaka” kelimesi kökünde “doğrulama” manasına sahiptir. Allah yolunda yapılan harcamaların, Allah’ın hükümlerine inanmanın ve bu hükümleri doğrulamanın bir sonucu olması, “sadaka” kelimesinin bu kökten türemesine sebep olmuş olabilir. “Zekat” kelimesi ise “temizlenme” manası taşır. Kuran’da “zekat” kelimesi “sahip olunan değerlerden başkalarına vererek temizlenme” manasında kullanılır. Nitekim 9-Tevbe Suresi 103. ayette “sadaka vermenin”, “temizlenme” yani “zekat” olduğunu anlayabiliriz. Sadakayı zekata eşitleyen bu anlayış kadar, zekatı daha geniş manalı olup, özellikle sadakayı kapsayan bir kavram olarak düşünen bir anlayış da geliştirebiliriz. Bu anlayışa göre zekat, sahip olunan tüm imkanlardan vererek temizlenmeyi gerektirir. Yani kişi mallardan vererek zekat vazifesini yerine getirebileceği gibi, sahip olduğu bilgisinden başkalarını faydalandırmakla da zekat vazifesini yerine getirmiş olur. Kuran sahip olduğumuz mallardan, maddi değerlerden kimlere vereceğimizi şu ayetleriyle açıklar:

...yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, özgürlüğe kavuşma gayretindekilere veren...

2- Bakara Suresi 177

Sana neyi infak edeceklerini (harcayacaklarını) sorarlar. De ki: “Hayır olarak infak edeceğiniz (harcayacağınız) anne, baba, yakınlar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlardır. Hayır olarak yaptıklarınızı şüphesiz Allah bilmektedir.”

2- Bakara Suresi 215

Kendilerini Allah yoluna adayan yoksullar içindir ki yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. Onurlarından dolayı, bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanır-sın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayır olarak infaklarınızı(harcamalarınızı) şüphesiz Allah bilmektedir.

2- Bakara Suresi 273

Sadakalar; Allah'tan bir farz olarak yalnızca şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, görevli olanlar, kalpleri ısındırılacaklar, özgürlüğünü kaybetmişler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmış kişi. Allah bilendir, hakimdir.

9- Tevbe Suresi 60

Görüldüğü gibi ayetlerden, Allah için yapacağımız harcamaların, sadakaların kimlere gideceğini anlıyoruz. Allah yolunda yapılacak harcamanın miktarına gelince, bu soru Kuran'da sorulmuş sonra da cevabı verilmiştir.

Ve sana neyi infak edeceklerini (harcayacaklarını, vereceklerini) sorarlar. De ki: “Bağışladığımızı”. Böylece Allah size ayetlerini açıklar, umulur ki düşünürsünüz.

2- Bakara Suresi 219

Görüldüğü gibi Allah neyin harcanacağı sorusuna Kuran'da cevap vermiştir. Bu cevap ne 1/40'tır, ne de 1/10'dur, ne de başka rakamsal bir orandır. Birçok kişi eğer Kuran çevirilerini incelese “bağışladığımızı” diye yaptığımız çevirinin “ihtiyaçtan artanı” diye çevrildiğine rastlayabilir. Tahminimiz bu, Kuran çevirilerinde birbirini taklit ederek yazmanın ve burada geçen kelimenin Kuran'ın diğer yerlerinde nasıl geçtiğini araştırmamanın neticesidir. Burada bizim “bağışladığımızı” diye çevirdiğimiz ve diğer bazı çevirilerde “ihtiyaçtan artanı” diye çevrilen kelime, “afv”dır. İsteyen aynı kelimenin geçtiği 2-Bakara Suresi 187, 3-Ali İmran Suresi 152, 3-Ali İmran Suresi 155, 5-Maide Suresi 95, 5-Maide Suresi 101, 9-Tevbe Suresi 43, 42-Şura Suresi 40, 64-Teğabun Suresi 14 ayetlerini inceleyebilir. Tercümelere de bu ayetlerdeki aynı kelimenin karşılığını “affetmek” ve “bağışlama” olarak bulacaksınız. Fakat “ihtiyaçtan artanı” şeklinde bir manaya rastlamayacaksınız. Aynı kelime Türkçe'mize de “affetmek” şeklinde girmiştir. Ayetten “gözden çıkardıklarımızı, isteyerek ayırdıklarımızı” vermemiz anlaşılmaktadır.

Bu ayet yapılan harcamaların gönül rızası ile gerçekleşen harcamalar olduğunu gösterir. Bu yüzden kişinin, ekonomik hayatında vermeye zorunlu tutulduğu vergi, KDV gibi harcamaları ile infağı

(sadakayı) gerçekleştirdiğini düşünmek hata olur. Allah yolunda yapılan harcamalar gönül rızası sonucudur, ekonomik mecburiyetler, zorla alınmalar buna dahil edilemez. Kuran'ın mallarımızdan, Allah'ın rızık olarak verdiklerinden harcamamızı söyleyen birçok ayeti vardır. Kuran'da cimrilik kınanmış ve Allah'ın verdiklerinden yine Allah rızası için sarfetmemiz söylenmiştir. Kuran, özel mülkiyeti helal kılmış, fakat Allah'ın tüm nimetlerin sahibi olduğu bilinci ile kulların, Allah'ın verdiklerinden sarfederek sosyal adaleti sağlamalarını istemiştir. Kuran bize yoksulların malımızda hakkı olduğunu öğretmekte (70-Mearic Suresi 24,25) ve sadaka ile bizim yoksulların bu hakkını kendilerine teslim edip temizlendiğimizi (zekat verdiğimizizi) anlatmaktadır.

Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Üstün kılınanlar rızıklarını ellerinin altındakilere aktarır onda eşit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

16- Nabl Suresi 71

Ey iman edenler! Yahudi bilginlerinden ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanları korkunç bir azapla müjdele.

9- Tevbe Suresi 34

Mallarını Allah yolunda harcayacak kişi, malların gerçek sahibinin Allah olduğunu unutmayacak, bu konudaki tüm Kuran ayetlerini göz önünde bulunduracak ve dinimizin çok önem verdiği bu ibadeti gerçekleştirecektir. Yukarıdaki ayetlerden anlayabileceğimiz gibi ideal olan herkes birbiriyle eşit seviyeye gelene kadar verme faaliyetinin devamıdır. Sosyal adalet dengesizliğini yaratan hırsla para yağma alışkanlığı, hiç hoş karşılanmamaktadır. Ayrıca 9-Tevbe Suresi 34. ayetindeki ifadeyi göz önünde bulundurarak zekatımızın, harcamalarımızın sahtekar din adamlarına gitmemesine, onların mal yığıcılığının aracı olmamasına da dikkat etmeliyiz. Bu ibadette herkes kendi bütçesine göre elinden geleni yapacaktır.

Geniş imkanı olan bu geniş imkanından harcasın. Rızkı kı-sıtlı tutulan da Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin.

65- Talak Suresi 7

Allah bu harcamalarımızın gizli de, açık da olabileceğini söyle-mekte, fakat gizli şekilde vermeyi üstün tutmaktadır.

... Kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak infak ederler(harcarlar)...

13- Ra'd Suresi 22

Sadakaları açıktan verirseniz ne iyi, fakat gizleyip fakirlere verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

2- Bakara Suresi 271

Bu harcamaların yapılmasında Allah rızası dışında yollara sapı-lıp, gösteriş yapılmaması, verilenin başa kakılmaması da Kuran'da geçer.

262- Mallarını Allah yolunda harcayıp, sonra da harcamalarım peşinden başa kakıp eziyet vermeyenlerin ödül-leri Rableri katındadır. Onlara korku yoktur ve tasalanmayacaklardır onlar.

263- Güzel bir söz ve bağışlama peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah cömerttir, yumuşak davranandır.

264- Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde insanlara gösteriş olsun diye malını infak eden (harcayan) kişi gibi sadakalarınızı başa kakarak ve eziyet ederek boşa çıkarmayın.

2- Bakara Suresi 262,263,264

9- Tevbe Suresi 91 ve 92. ayetlerden harcayacak bir şey bula-mayanların üzerinde herhangi bir sorumluluk olmadığı anlaşıl-maktadır. 2- Bakara Suresi 267. ayette ise düzgün mallardan harcama yapmamız, tiksiniyecek şeyleri infak etmememiz anlatılır. Kuran servet sahiplerine, mallarında fakirlerin hakkının olduğunu, malın gerçek sahibinin Allah olduğunu dersini verir.

Uydurma din üretenler, Kuran'da olmayan zekat ölçülerinin yanında, bir malın bir kişide en az bir sene kalması şartıyla zekat verilmesi gerektiği gibi hükümler de getirmişlerdir. Oysa günümüzde büyük holding sahiplerinin birçoğu bile parasını bir sene bir yerde bekletmemekte, sürekli işlerinde sermaye olarak döndürmektedirler. Borçlu zekat veremez, mal üretiminde kullanılan mallardan zekat verilmez gibi Kuran'da olmayan prensipler düşünülürse; krediyle iş yapan holdingciler, üretim aracı fabrika olan fabrikatörler hiç zekat vermeyecek, fakat çiftçi ürününü topladığında bunun 1/10'unu, ev hanımı kolundaki bileziğin 1/40'ını her sene zekat olarak verecektir. Gelenekçilerin bir diğer izahına göre binek için zekat verilmez. Bu izaha göre milyarlık arabası olanlar zekat vermeyecek ama 10 kilo domates toplayan 1 kilosunu verecektir. Kuran'ın verdiği esnekliğin kaldırılması hoş görülemeyeceği gibi, Kuran'ın bir farzının uydurma izahlarla yok sayılması sonucunu doğuracak izahlar da hoş görülemez. Daha doğrusu Kuran dışı olanın, yani insansalın, Allah'tan olan ile karıştırılması asla hoş görülemez. Bu gayretin sonucunda ortaya çıkan rezalet tablosu ortadadır. Kuran diğer konularda olduğu gibi, mallarımızı nasıl harcayacağımızı ve kimlere yardımlar yapmamız gerektiğini de tam ve eksiksiz bir şekilde açıklamıştır.

Sevdiğiniz şeylerden harcamadıkça asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne harcarsanız şüphesiz Allah onu bilir.

3- Ali İmran Suresi 92

KURAN'DAKİ ORUÇ

Kuran-ı Kerim'in Bakara Suresi'nin 183,184,185 ve 187 numaralı dört ayetinde oruçla ilgili tüm bilgiler verilir. Bu dört ayeti inceleyen kişi oruçla ilgili bilmesi gereken her noktayı öğrenir. Bu ayetler şöyledir:

- 183- Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekilerin üzerine yazıldığı gibi, sizin de üzerinize yazıldı. Umulur ki sakınırsınız.
- 184- Sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta veya yolculukta olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar. Zorlukla dayananlar, fidye olarak bir yoksulu doyurmalıdır. Kim gönülden bir hayır yaparsa, bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız bilerseniz sizin için daha hayırlıdır.
- 185- Ramazan ayı ki; insanları doğru yola ileten, apaçık ve ayırt edici olan Kuran onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya tanık olursa, onda oruç tutsun. Hasta ya da yolculukta olanlar tutamadığı gün sayısınca diğer günlerde. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bu, sayıyı tamamlamanız, sizi doğru yola ilettiğinden dolayı Allah'ı yüceltmeniz içindir. Umulur ki şükredersiniz.
- 187- Oruç gecesi kadınlara yaklaşmanız helal kılınmıştır. Onlar sizin giysiniz, siz de onların giysilerisiniz. Allah sizin benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu bilmiş, tevbelerinizi kabul edip, sizi bağışlamıştır. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi arayın. Tan yerinde beyaz iplikle siyah iplik ayırt edilinceye kadar yiyin için, sonra da orucu geceye kadar tamamlayın...

2- Bakara Suresi 183, 184, 185, 187

Arka arkaya gelen bu dört ayetten orucu öğreniyoruz. Bu ayetleri incelersek oruç hakkındaki tüm bilgiyi öğrenmiş oluruz. Bu ayetlerin de ışığında orucu şöyle değerlendirebiliriz:

1- Oruç Kuran'ın emrettiği, üzerimize yazılmış bir farzdır.(2-Bakara Suresi 183)

2- Oruç Ramazan ayında tutulur.(2-Bakara Suresi 185) Ramazan Kuran'ın indirildiği aydır ve oruç bu ayın günlerinde tutulur.

Ramazan, Ay takviminin bir ayıdır. Ay'ın hareketlerine göre belirlenir. Ay'ın görünmesiyle başlayan bu ayın başlangıcını astrolojik hesaplarla aylar, hatta seneler önce bilebiliriz. Günümüzde bu ayın başlangıcını takvimlerle çok önceden ve çok rahat bir biçimde bildiğimiz için Ay'ı gözetlememize gerek kalmamıştır. Günümüzde Ay ve Güneş tutulması gibi çok daha kritik gök olayları bile senelerce önceden, hem de nereden en iyi gözlemlenebileceğiyle beraber bilinmektedir. Bazıları “Biz takvimlere itibar etmeyiz, Ay'ı gözetleriz, gök yüzünde Ay'ı gördüğümüz zaman, Ramazan ayı başlar” demişlerdir. Üstelik Ay'ı ilk görene ödüller de vaat edilince, ne hikmetse her sene takvimden bir gün önce Ay'ı gördüğünü iddia edenler çıkmış ve Müslümanlar'ın kimi Ramazan ayına bir gün önceden başlamışlardır. Son zamanlarda bu hatanın düzeltildiğini ve astronomiye dayalı hesabın geç de olsa bazılarınca da kabullenildiğini görüp seviniyoruz. Yoksa her sene Ay'ın görülmesinin mümkün olmadığı bir gecede Ay'ı, ödül için bir gün önceden gördüğünü iddia eden birinin çıkması yine devam edecekti. İnşallah artık bu komediye son verilir ve bilimden yararlanmanın Allah'ın bir rahmeti olduğu anlaşılır.

3-Hastalık, ya da yolculuk sebebiyle oruç tutamayanlar tutamadıkları günlerin sayısı kadar başka günlerde oruç tutarlar.(2-Bakara Suresi 184) Buna karşılık orucunu kasten bozanın arka arkaya 61 gün oruç tutması gerektiği uydurma hadis ve mezheplerin bir izahıdır, Kuran'da böyle bir izah geçmez. Kuran'da, hacla ilgili bazı eksikliklerde orucun fidye olarak tutulması (2-Bakara Suresi 196), yanlışlıkla ölüme sebebiyet verip, köle affetme cezasını yerine getiremeyenlerin iki ay kesintisiz oruç tutması (4-Nisa Suresi 92), yemin bozanların kefarete olarak oruç tutması (5-Maide Suresi 89), hacda avlanma yasağını çiğneyenin kefarete olarak oruç tutması (5-Maide Suresi 95), hanımlarını cahiliye adetlerinde olduğu gibi anası, kız kardeşi gibi yakın akrabası ilan edip, boşanmaya kalkmanın cezası olan köle azadını yerine getiremeyenlerin, kesintisiz iki ay oruç tutması geçer (58-Mücadele Suresi 4). Görüldüğü gibi Kuran, bazı suçların cezasında orucun, suçun dünyevi bir karşılığı olarak

tutulmasını söyler. Tüm bu detayları veren Allah, orucun kasten bozulmasının iki ay kesintisiz oruç tutma gibi bir cezası olsaydı, bunu da açıklardı. Madem ki açıklamamıştır; böyle bir ceza yoktur. Yukarıdaki suçları incelersek, bu suçlardan kiminin oluşma ihtimali binde birden bile az bir ihtimaldir. İnsan hayatında olma ihtimali bu kadar az olan şeyleri açıklayan Allah'ın, kişilerin kasten oruç bozması gibi olma ihtimali çok daha yüksek olan bir olayın özel bir cezası olması gerekseydi, bunu açıklamamış olması hiç mümkün müdür?

4-Oruca zorlukla dayananlar bir yoksulu doyuracak kadar fidye verirler.(2-Bakara Suresi 184) Bazı mezhepçiler “zorlukla dayanma” ifadesini yaşlılık, iyileşmeyen hastalık gibi ifadelerle sınırlamaya çalışmışlardır. Bu şekildeki yorumlar, Allah'ın ifadesini şahsi görüşle sınırlamaya çalışmanın bir ürünüdür. Eğer gerekseydi Allah kendisi bu sınırlamayı yapardı. Allah oruca zorlukla dayananların, bir yoksulu doyuracak şekilde fidye vermelerini öngörmüş ve zorlukla dayanmaya bir kayıt getirmemiştir. Herkes 2-Bakara Suresi 186. ayetinde belirtildiği gibi Allah'ın bize yakın olduğunu unutmadan değerlendirmesini yapacaktır. 2-Bakara Suresi 185. ayetin sonundaki oruç tutmanın bizim için daha hayırlı olduğu göz önünde bulundurularak “zorlukla dayanma” ifadesi değerlendirilir. Yoksulu doyurmak isteyenlerin, yoksulu neyle, ne kadar, kaç öğün doyuracakları hususlarını belirlerken aynı ayetteki “Gönülden hayır yapanın kendisi için hayırlı olacağı” ifadesini göz önünde bulundurulmasında fayda vardır.

5-Orucun vakti tan yerinin ağarmasıyla başlar. Bu vakitte (tan yerinde) siyah ipliğin beyaz iplikten ayrılması ifadesi açıklanırken; tan yerinde beyazlığın, ufukta yatay uzanan bir ip gibi görülmesinden dolayı, tan yeri ağarmasına ip dendiği söylenir. Ayrıca kimileri Arapça'daki “hayt(ip)” kelimesinin mecazen renk anlamında kullanıldığını söylerler. Bu açıklamalarla ve “sizce” ifadesiyle, orucun başlangıç vaktinin tan yerinin hemen başı değil, aydınlık ve karanlığın birbirinden seçilebildiği zaman olduğu söylenmiştir. Şimdiki takvimlerde orucun başlangıcı tedbiren tan yerinin hemen başı olan ilk ışık belirtileriyle başlamaktadır. Yani bu izahlara göre orucun

başlangıcında bir miktar daha esneklik olduğu düşünülebilir. Orucun süresi geceye dek devam eder. Kuran'da günün gece ve gündüz diye iki kısım olduğunu görüyoruz. Orucun bitiş zamanı gecenin başı yani gündüzün sonudur.(2-Bakara Suresi 187)

6-Oruç gecesi kadınlara yaklaşabileceğimiz söylenir.(2-Bakara Suresi 187) Yaklaşma kelimesi mecazi anlatımlı bir kelimedir. Kadın erkek cinselliği için aynı şekilde Türkçe'de de "beraber olma" gibi deyimler kullanılmakta, bu deyimle cinsel ilişki kastedilmektedir. Yine 2-Bakara Suresi 187. ayette orucun başlangıç vaktine kadar yiyebileceğimiz ve içebileceğimiz söylenir. Böylece orucu oluşturan üç unsur olan: 1- Yememe 2- İçmeme 3- Cinsel ilişkiye girmemenin, oruç vaktinde yerine getirilmesi anlaşılır. Belirtilen zaman dilimi içinde bu üçünün yapılmamasıyla oruç gerçekleşir. Orucun bitiş vakti olan gecenin başlangıcından sonra bunlar serbesttir. Kan vermenin, kusmanın, küfretmenin, kavga etmenin orucu bozduğu şeklindeki izahlar uydurmadır. Orucu oluşturan unsurlar bellidir. Yeme, içme ve cinsel ilişki dışında hiçbir şey orucu bozmaz.

Görüldüğü gibi Kuran'ın anlattığı oruç, Kuran'ın bu dört ayetinde açıklanmıştır. Bu ayetler dışında oruçla ilgili izahlar gereksizdir. Oruç adına ne anlaşılacaksa bu dört ayetten anlaşılmalıdır.

KURAN'DAKİ HAC

Kuran'daki Hac, 2-Bakara Suresi 158, 189, 196, 198,199, 200, 203; 3-Ali İmran Suresi 97; 5-Maide Suresi 1,2, 95, 96, 97; 9-Tevbe Suresi 3; 22-Hac Suresi 25, 26, 27, 28, 29. ayetlerinden anlaşılır. Bu ayetler bize Hac hakkında gerekli bilgiyi verecektir. Kuran'ın bu ayetlerinin ışığında Hacı şöyle özetleyebiliriz:

1-Hac kelimesine sözlüklerde "kastedilmek" anlamı verilir. Kuransal bir terim olarak Hac, belli bir zaman diliminde belli ibadetleri de içeren Kabe'ye yapılan bir ziyaretir. 3-Ali İmran Suresi 97. ayetten Haccın yapılmasının gücü yeten kullar üzerinde Allah'ın bir hakkı olduğunu öğreniyoruz. Ayetten Hacı, gücü yetenlerin yapacağı anlaşılır. Allah "gücü yetmek" deyimini açıklamamış, bu deyi-

min anlaşılmasını bize bırakmıştır. Mezhepler, “gücü yetmek” deyiminin anlamını kısıtlamaya çalışmışlardır. Allah’ın yapmadığı bir sınırlama kabul edilemez, gerekseydi Allah bunu yapardı. Bu deyimden esir olmamak da, maddi güç yeterliliği de, sağlıklı şartlar da anlaşılabilir. Fakat her şartta, sağlığın da, maddi gücün de hangi ölçüde “güç yetirme” kavramına dahil olup olmadığı izafi bir kavramdır. Kişiler, Allah’a kaşı sorumluluklarını, Allah’ın tüm şartları ve düşünceleri bildiğini, vicdani kanaatlerden de mesul olduklarını göz önünde bulundurup, “güç yetirme” kavramını en iyi şekilde değerlendirecek ve kendilerinin Hacca gitmeye güçlerinin yetip yetmediğine karar vereceklerdir.

2- Hac, İbrahim Peygamber döneminden beri yapılan bir ibadettir.(22-Hac Suresi 26,27) Kabe’de Hz. İbrahim’in makamı ve apaçık deliller vardır. (3-Ali İmran Suresi 97)

3- 2-Bakara Suresi 197. ayette Haccın bilinen aylarda olduğu söylenir. Üstelik “aylar” şeklinde çoğul bir ifade kullanılır. Oysa günümüzde hacılar, Haccın kısa bir süreye sıkıştırılması yüzünden kalabalıktan birbirlerini ezmekte, birçok ölüm vakası meydana gelmekte ve hacılar perişan olmaktadır. Hz. İbrahim döneminden beri uygulanan Haccın bilinen aylarda olduğu söylenir. Aynı ilkbahar denilince Mart, Nisan, Mayıs aylarının anlaşıldığı gibi, Hac aylarının da başta bu şekilde anlaşıldığını görüyoruz.

Hac aylarının bilinen aylarda olmasından kasıt, aynı zamanda bu ayların haram aylar olmasındandır. Haram aylarda savaşmak yasaktır. Bu yasak Hac görevinin yerine getirilmesine olanak sağlamaktadır. Kabe’nin etrafındaki kavimler haram aylara riayet ederek, Hac ibadetinin durmamasını, kendi çekişmelerinin kişileri Hacdan alıkoymamasını sağlamaktadırlar. Hz. İbrahim’den sonraki nesillerdeki putperestler de Kabe’nin koruyucusu olarak kendilerini görmüşler, haram ayları bozarak da olsa kısmen uymuşlardır, Haccı bir ticaret kaynağı olarak değerlendirmişler ve haram aylara da ticaretlerini kurtaran bir unsur olarak riayet etmişlerdir. (8-Enfal Suresi 34, 35’ten ortak koşanların kendilerini Kabe’nin varisi olarak görmelerini anlayabiliriz.) Haram aylardan bahseden 2-Ba-

kara Suresi 194. ayetten iki ayet sonra Hacdan bahsedilmesinden, 2-Bakara Suresi 217'de haram aylarda savaşmanın büyük suç olduğunun vurgulanmasından, Haccın yapıldığı bölgedeki Mescid-i Haram'a ulaşılmasının engellenmesinden bahsedilmesinden, 5-Maide Suresi 2'de haram ayın ve Hac ibadetindeki ihramın beraber anılmasından, yine aynı sure 97. ayette haram ayların ve Hacda ziyaret edilen Kabe'nin beraber anılmasından bilinen Hac aylarının haram aylar olduğu anlaşılır. Zaten bu ayların haramlığı da Hacla ilintilidir.

Tevbe Suresi'nin 2. ve 36. ayetlerinden ise bu ayların arka arkaya gelen dört ay olduğunu anlıyoruz. 2-Bakara Suresi 189. ayetten bu dört ayın Ay (kameri) takvimindeki "aylar" olduğunu anlarız. Yani Hac art arda gelen dört ayda yapılan bir ibadettir. Bu dört ay aynı zamanda içinde savaşılmasının haram olduğu aylardır. Bu ayların ilki "Hac Ay'ı" anlamına gelen "Zilhicce"dir. (Hac bu ayla başladığı için Haccın ilk ayının ismi Arapça'da Hac Ay'ı manasına gelen Zilhicce'dir.) 9-Tevbe Suresi 3. ayette haram ayların ilk günü olan, Hacc'ın da ilk gününe "Hac günü" isminin verilmesi bunu teyit etmektedir. Zilhicce ilk ay olunca Zilhicce'yi takip eden Muharrem, Safer ve Rabiul Evvel diğer hac ayları olmaktadır. Burada enteresan ek bir delile de değinmek istiyoruz. Rabiul-Evvel Ay'ı iki kelimededen oluşan birleşik bir kelimedir. Rabiul kelimesi dört, Evvel kelimesi ise ilk demektir. Bu aydan sonra Rabiul-Ahir Ay'ı gelmektedir ki bu ayın ismi Sonraki Dördüncü demektir. Rabiul-Evvel Ay'ı haram ayların dördüncü ve sonuncu ayı olduğu için bu ismi almıştır. Ay takviminin ilk Ay'ı Muharrem olduğu için, Rebiul-Ahir Ay'ı takvim sırasındaki dördüncü aydır. Bu da bu ayın isminin neden sonraki (Ahir) Dördüncü (Rabiul) olduğunu açıklar. Eğer ki Rabiül-Evvel'in haram ayların dördüncü ayı olduğu anlaşılmazsa, Rabiul-Ahir'in neden "sonraki" dördüncü anlamına geldiği açıklanamaz. Bu da haram ayların Zilhicce (Hac Ay'ı) ile başlayıp, dördüncü ay olan Rabiul-Evvel ile bittiğini bir kez daha kanıtlamaktadır. Hac bu dört ayda yapılabilen bir ibadettir. İnsanların birbirlerini ezip öldürmelerine yol açan mezheplerin insanların ölümüne yol açan Haccı tek aya sıkıştırma uygulaması bırakılıp, Kuran'ın izahlarına dönülmelidir. Kuran

9-Tevbe Suresi 37. ayette haram aylarla oynanmasını kötü bir fiil olarak takdim etmektedir. Ama öğüt alan nerede!

4- Hacda kavga, kötülüğe sapma, eşler arasında cinsel ilişki yoktur. (2-Bakara Suresi 197) Hac kişinin davranışlarına dikkat ettiği, insanlarla bir araya geldiği bir ibadettir.

5- Hac ibadeti sırasında kişi kendisine helal olan bazı şeyleri de haram eder.(Eşlerin cinsel ilişkiye girmemesi gibi) Buna ihram denir. Hacının ihramda olması budur. İhramın sözlük manasından anlaşılana da budur. Fakat günümüzde belli bir elbiseye de ihram adı verilerek bu elbisenin giyilmesi farzlaştırılmıştır. Kuran'da sözlük anlamı dışında başka bir ihram anlaşılmamaktadır. Eğer Allah, Hacda böyle bir elbisenin giyilmesini isteseydi, onun giyilmesi gereken bir elbise olduğunu söyleyerek, şüpheye meydan vermeden bunu açıklardı. Böyle bir izahın olmaması ve bu kelimenin sözlük manasının, Kuran'daki anlatımla tam örtüşmesi yüzünden ihramın; belli bir süre içinde, belli şeylerin yasaklanması dışında bir manası olmadığını anlarız. İhram sırasında yasak olan şeylerin biri de avdır (5-Maide Suresi 95). Bu av bir tek kara avını kapsar, hacılar deniz avını yiyebilirler ve yapabilirler.

6- Kim ihram sırasında kara avı yasağını bilerek çiğnerse, cezası öldürdüğü hayvanın bir benzerini Kabe'ye varacak bir kurbanlık yapmasıdır. Bu benzer kurbanı adaletli iki kişi belirler. Av yasağını çiğneyen kişi bunun yerine yoksulları doyurarak veya onun dengi oruç tutarak bu yasağı çiğnemesinin kefareti yerine getirebilir. (5- Maide Suresi 95)

7- Umre, ziyaret etmek demektir. Haccın belli dönemde yapılmasına karşılık, umre her zaman yapılabilen bir ziyarettir. Hac da, umre de Allah için tamamlanmalıdır.(2-Bakara Suresi 196) Yani siyasi propagandalar, menfaatler, köşe dönmeler, halkı kandırmalar değil, Allah'ın rızası Haccın da, umrenin de şartı olmalıdır. Bu ibadetleri yapmaları engellenenler kurban keser veya kestirirler. Kurban yerine varıncaya kadar başlar traş edilmez. Hasta ya da başından rahatsız olan oruç tutarak, sadaka vererek ya da kurban keserek fidye yoluna gider. Güvene kavuştuğunda Hacca kadar umre yap-

mak isteyen kolayına gelen bir kurbanı keser veya kestirir. Bunu bulamayan ise üçü Hacda, yedisi döndüğünde olmak üzere on gün oruç tutar.(Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir.) Tüm bunlar 2-Bakara Suresi 196. ayette geçer.

8- Kurbanların üzerine Allah'ın adı anılır ve bunlardan yoksullara verilir ve yenir. (22-Hac Suresi 28) Hac ibadeti yapılırken kirlerden arınmalı, adaklar yerine getirilmelidir. (22-Hac Suresi 29) Kirleri arındırmak genel bir ifade olduğundan birçok insanın buluşma yeri olan Hacda, her türlü hijyen kuralına dikkat etmek iyi olur. Mescid-i Haram'a saçların kısaltılmış, ya da traş edilmiş olarak girilmesinden bahseden 48-Fetih Suresi 27. ayet de bu çerçevede değerlendirilebilir. Kabe'nin tavafı (çevresinde yürünmesi) böylece temiz bir şekilde yerine getirilecektir. (22- Hac Suresi 29) Kabe'nin temiz tutulması, böylece Hac ibadetinin yapıldığı yerin de temiz olması iyi olur. (22-Hac Suresi 26)

9- Arafat'tan ayrılıp topluca inilince Meşarı Haram'da Allah'ı hatırlamak (zikir) lazımdır. Bu hatırlama Allah'ın bize öğrettiği şekilde olmalıdır. (2-Bakara Suresi 198) Allah'ı nasıl hatırlayacağımızı (zikredeceğimizi), Allah bize Kuran'da öğrettiğine göre, bu hatırlama faaliyeti de Kuran'a uygun olacaktır.

10- Sonra insanların topluca akın ettiği yerden akın edilip Allah'tan bağışlanma dlenmelidir.(2-Bakara Suresi 199)

11- Gerekli ibadetler bitince Allah'ı kuvvetli bir biçimde hatırlamak (zikretmek) gerekir.(2-Bakara Suresi 200)

12- Sayılı günlerde Allah hatırlanır. İsteyen iki gün içinde işini bitirir, isteyen daha geniş bir zamana işini yayar. (2-Bakara Suresi 203)

13- Bakara Suresi 158. ayette Safa ile Merve'yi ziyaret etmenin bir sakıncası olmadığı söylenir. Oysa Kuran'ın bu beyanına karşın bu iki tepenin arasında koşmanın farz olduğu mezhepçi uydurmacılar tarafından uydurulmuştur. Yaşlı, sağlıksız birçok kişi farz olmayan bu zorlukla karşı karşıya getirilmiş, daha sonra bunların para karşılığı arabalar ve sedyelerle taşınması şeklinde yeni bir para

kapısıyla birilerinin cebi doldurulmuştur. Bu uydurmanın cep doldurma hedefi için yapıldığı kanaatindeyiz. Bu ziyaret mecburi olmayan bir ziyarettir. Fakat ayetin ifadesiyle bir sakıncası da yoktur.

14- Şeytan taşlama diye bir faaliyetin Hac'a hiç bir ilgisi yoktur. Kişilerin birbirini en çok ezdiği ve ölümlerin en çok olduğu yer, Hac ibadetine sokuşturulan bu uydurmanın yapılmaya çalışıldığı yerdir. Bu saçma uydurmanın atılması, Haccın dört aya yayılması ve Safa ile Merve arasında koşturmanın farz olmadığına gösterilmesiyle, yani Hac ibadetinin de Kuran'daki aslına döndürülmesiyle, Hac insanları öldüren, perişan eden bir ibadet olmaktan çıkacaktır. Hacerül Esved denilen taşın etrafında yapılan gariplikler ve bir taşı selamlamak için insanların birbirlerini ezmesi de Kuran'da yoktur. Kadının tek başına Hacca gidemeyeceği de, kadının her türlü seyahat haklarını kısıtlayan, dine fatura edilmeye çalışılan, ama dine yeri olmayan bir yalandır. Hacda güzel koku sürülemeyeceği, dikey elbise giyilmeyeceği de Kuran'da yer almayan ifadelerdir. Hacdan gelen veya başka bir yerden gelen zezem suyu, koku, takke, seccadenin özel sevaplar getireceği, kutsallığı şeklindeki izahlar da hep uydurmadır. Temel prensibimiz olan Kuran'ın izahlarını baş üstüne koymak, geri kalan izahları çöpe atmak, Kuran'a göre, yani dine göre Haccın anlaşılmasını sağlayacaktır.

37. BÖLÜM

DİNE İLAVELERİN LİSTESİ

Kitabımızın buraya kadar olan kısmında dine yapılan bir çok ilaveyi nedenleri, niçinleri, nasılları gibi ayrıntılarıyla işledik. Kitabımızın bu bölümünde ise dine yapılan ilaveler nelerdir sorusuna karşın 200 tane örnek ilaveyi açıklamaz olarak veriyoruz. Bu ilavelerin bir kısmını detaylı bir biçimde daha önce gördük. Bu listedeki örnek 200 tane ilaveyi görünce dinimize yapılan ilavelerin boyutunu daha da iyi anlayacağız. Dine yapılan ilaveler şu ya da bu kesim tarafından veya halktaki batıl inançlar yüzünden din sanılmış veya din olarak gösterilmiştir. Bu ilavelerin birçoğu toplum hayatını zorlaştırıcı mantıksız ilavelerdir. Fakat bu ilavelerin arasında topluma, sağlığa yararlı ifadeler de olabilir. Örneğin dişleri misvakla temizlemek sağlık açısından çok yararlı bir uygulama olabilir. Fakat Kuran'da olmayan bir şeyi(bu örnekte misvağı) bir sevap kaynağı, dinin makbul tuttuğı bir ibadet gibi göstermek de hatadır. Bu yüzden bu listede gördüğünüz her şeyin yapılmaması gerektiğini sanmayın. Kişiler misvak kullanabilir, cübbe giyebilir, karides yemeyebilir, ama yeter ki bunların dinle bir ilgisi olduğunu iddia etmesinler. Kuran din adına her türlü detayı verir. Bunun dışında yapılan her ilave din açısından bir hatadır. Kendimizce sağlığa yararlı bir çok uygulama sayabiliriz. Fakat bunları din yapmaya kalkarsak o zaman dine kendisinde olmayan ilaveler yapip dini dejenere etmiş oluruz.

Kuran tek kaynaktır. Yalnız ve yalnız Kuran diye niye ısrarla tekrarladığımızı, dine ilavelerin bir kısmını kapsayan 200 örnekli bu listeyi okuyunca daha da iyi anlayacaksınız. Bunun dışındaki dine ilaveleri bulmada yöntemimiz bellidir. Kuran'dan delillendirilmeyip sünnet, sevap, günah, mekruh, haram tipi izahlarla dinle ilişkilendirilmeye çalışılan her şey ilavedir. Şimdi listemizi görelim.

BUNLAR KURAN'DA = DİN'DE YOK

- 1- Kuran'ın tek başına yetersiz olduğu iddiası
- 2- Hadislerin dinin kaynağı olması
- 3- Mezhep alimlerinin fetvalarıyla helal haram belirlenmesi
- 4- Mezhep çıkarımlarına göre dini uygulamaların yapılması
- 5- Mezhepleri dinle eşitlemek
- 6- Kuran'ı musiki kitabı gibi anlamadan okumak
- 7- Kuran'ı ölümler için okunan bir kitaba çevirmek
- 8- Peygamber'in hadislerle Kuran dışı hükümler oluşturması
- 9- Tüm canlıların Peygamberimiz sayesinde yaratılmış olması
- 10- Peygamberler'i yarıştırmak, Peygamberimiz'i en üstün Peygamber ilan etmek
- 11- Peygamberimiz'in, Peygamberlik öncesi hayatını bile taklide kalkmak
- 12- Kuran eksiktir, detaylar başka kitaplardadır demek
- 13- Bazı kimseleri evliya kabul edip Cennetlik ilan etmek ve mezarlarında anormal saygı gösterileri yapmak
- 14- Tarikat şeyhlerini ilahlaştırmak
- 15- Tarikatlardaki rabıta gibi uygulamalar
- 16- Bir tek Sünniler'in veya bir tek Şii'lerin Cennetlik olduğunu iddia etmek

- 17- Yahudi ve Hıristiyanlar'ın hepsini Cehennemlik ilan etmek
- 18- Dine Arap geleneklerini sokmak
- 19- Şahsi görüşlerine uydurmak için dini reformla değiştirmeye kalkışmak
- 20- Kuran dışında Peygamber'in sünneti başlığıyla ayrı hükümler oluşturmak
- 21- Çoğunluğun her zaman doğru olduğunu savunmak
- 22- Mezheplerin tarihsel sürecini mezheplerin doğruluğuna delil saymak
- 23- Hanefilik diye bir mezhep
- 24- Şafilik diye bir mezhep
- 25- Hanbelilik diye bir mezhep
- 26- Malikilik diye bir mezhep
- 27- Caferilik diye bir mezhep
- 28- Sünnilik, Şiilik veya herhangi başlıklı bir mezhep
- 29- Maturudiye, Eşariye veya itikadi herhangi bir mezhep
- 30- Mecelle diye bir kaynak
- 31- Akli inkar etmek, taklitçiliği üstün tutmak
- 32- Bilim düşmanlığı
- 33- Sanat düşmanlığı
- 34- Buhari diye bir hadis kitabına uymak
- 35- Müslim diye bir hadis kitabına uymak
- 36- Kütübü Sitte veya başka hadis kitaplarına uymak
- 37- Peygamberimiz'in dışında dinimizin kutsal kişileri
- 38- Sahabelerin (Peygamberimiz'i gören herhangi bir Müslüman) hangisine uyarsak uyalım doğruya erişeceğimiz iddiası
- 39- Başörtüsü takmak

- 40- Peçe takmak
- 41- Haremlik-selamlık uygulaması
- 42- Kadının tek başına seyahat edememesi
- 43- Kadının, erkeğin tüm vücudu irinle kaplı olsa, o vücudu yalayarak temizlese, yine de erkeğin hakkını ödeyemeyeceği düşüncesi
- 44- Allah'tan başkasına secde edilseydi, kadının kocasına secde etmesinin gerekeceği iddiası
- 45- Kadının yönetici, devlet başkanı olamayacağı
- 46- Kadının yöneticileri seçme hakkının olmadığı
- 47- Kadının sesinin erkek tarafından duyulmaması gerektiği
- 48- Kadının Cuma namazını kılmaması
- 49- Kadının aybaşılyken namaz kılmaması, oruç tutmaması, Kuran okumaması, camiye girmemesi
- 50- Kadınları çarşaf, pardesü gibi üniformalarla örtmek
- 51- Kadınla erkeğin el sıkışma yasağı
- 52- Kadının kalktığı yere soğumadan oturulamayacağı
- 53- Kadının kapalı bir yerde, erkekle baş başa kalmasının haram olması
- 54- Kadının, köpek ve domuzla beraber namazı bozan unsurlardan olması
- 55- Kadınların çoğunun Cehennemlik olması
- 56- Kadınların şerli olması
- 57- Kadınların eksik akıllı olması
- 58- Kadınlara evde hapisvari hayat yaşatmak
- 59- Kadınların kocası dışında erkeklerin duyacağı koku sıkmasının haram olduğu
- 60- Kadınların makyaj yapamayacağı
- 61- Kadının kocasına her işte itaatinin farzlaştırılması

- 62- Kadının kocasının cinsel çağrısına her seferinde cevap vermesinin mecburi olması
- 63- Şahitlikte, bir erkek eşittir iki kadın ilkesinin uygulanması
- 64- Kadının ailesinden izin almadan evlenmesinin yasaklanması
- 65- Zina edenin taşlanarak öldürülmesi
- 66- Zina ayetinin bir keçinin yemesiyle yok olduğu
- 67- Maymunların bile zina edenleri öldürdüğüne dair izahlar
- 68- Erkeklerin altın takmasının haram olması
- 69- Erkeklerin ipekli giysiler giymesinin haram olması
- 70- Yemekte altın, gümüş takımların kullanılmasının yasak olması
- 71- Heykel yasağı
- 72- Resim yasağı
- 73- Satrancın yasak olması
- 74- Müzik enstrümanları ve müzik ile ilgili yasaklar
- 75- Midye, karides gibi deniz ürünlerinin haramlaştırılması
- 76- At, eşek, vahşi hayvan etlerinin haramlaştırılması
- 77- Böbrek ve koç yumurtasının mekruh sınıfına sokulup, yemesinin çirkin gösterilmesi
- 78- Sigaranın mekruh olması veya haramlaştırılması
- 79- Mekruh diye haramlardan ayrı yasaklar listesi ve üç mekruh eşittir bir haram izahı
- 80- Cinsel ilişkinin örtü altında olmasının gerekliliği
- 81- Eşlerin cinsel ilişki esnasında bile birbirlerinin cinsel organlarına bakamayacağı
- 82- Mastürbasyonun yasaklanması
- 83- Doğum kontrolünün yasaklanması

- 84- Yıkanırken bile kişinin cinsel organının açıkta olmaması gerektiği, meleklerden utanması gerektiği, peştemalle yıkanmak gerektiği
- 85- Erkeklerin sünnet olması
- 86- Kadınların sünnet olması
- 87- Sakal bırakmanın sevaplığı
- 88- Sakal kesmenin haram olması
- 89- Saçları ortadan ayırmada sünnet sevabı arama
- 90- Saçları yağlamanın sevaplığı
- 91- Saçlara, sakala kına yakmanın sevaplığı
- 92- Erkeklerin sürme çekmesinin sevaplığı
- 93- Yüzü koyun yatmanın şeytan işi olması
- 94- Yer yatağında yatmak
- 95- Sağ ayakla evden çıkmak, eve girmek, yatağa girmek
- 96- Sol ayakla tuvalet gibi pis yerlere girmek
- 97- Tuvalet temizliğinin suyla olmasını farzlaştırmak
- 98- Oturarak küçük tuvalet yapmak
- 99- Tuvaletin kibleye karşı yapılmasının haram olması
- 100- Sol elle yenenleri şeytanın yemesi
- 101- Sarık sarmak
- 102- Misvak kullanmak
- 103- Cübbe giymek
- 104- Entari giymek
- 105- Şalvar giymek
- 106- Beyaz, yeşil, siyah renkli giysilerde sevap aramak
- 107- Sarı, kırmızı renkler giymemek
- 108- Hurma, kabak gibi yiyeceklerde sünnet sevabı aramak
- 109- Yemeği yer sofrasında yemek

- 110- Yemeği aynı kaptan yemek
- 111- Elle, üç parmakla yemek
- 112- Suyu üç yudumda içmek
- 113- Suyu oturarak içmek
- 114- Yemeğin bitiminde parmakları yalayarak temizlemede sünnet sevabı aramak
- 115- Alkollü koku sürmemek
- 116- Kolonya kullanmamak
- 117- Kara köpekleri öldürmek
- 118- Köpekleri eve sokmayı yasaklamak
- 119- Geceleri aynaları kapamak
- 120- Kuran'la veya Kuran'sız büyü yapmak
- 121- Muska yazmak, taşımak
- 122- Kuran'ı üfürük kitabı gibi kullanmak
- 123- Islık çalmanın şeytan işi olması
- 124- Tahtaya vurmaktan, nazar boncuğundan hayır beklemek
- 125- Falcıları, cincileri dindar hoca sanmak
- 126- Ramazan ve Kurban bayramları
- 127- Merdiven altından geçmemek, kara kediyi, kara köpeği uğursuz saymak, kurşun dökmek
- 128- Çamaşırı belli günlerde yıkamanın, cinsel ilişkiye belli günlerde girmenin gerekliliğini iddia etmek
- 129- Mevlit
- 130- Ölünün 7., 40., 52. günlerinde törenler yapmak
- 131- Kabir azabı ile ilgili hikayeler, kabir azabının kendisi
- 132- Sırat köprüsünün kıldan ince olduğu, kesilen kurban üzerinde sıratın geçileceği izahları
- 133- Üzerine idrar sıçratanın en çok kabir azabı çekecek kişi olması

- 134- Ölüünün yerine oruç tutmak
- 135- Ölüünün yerine Hacca gitmek, birisini göndermek
- 136- Ölüünün arkasından ağlayınca ölüye azap olması
- 137- Kıyametin saati hakkında açıklamalar
- 138- Mehdi
- 139- Deccal
- 140- Dabbenin fil kulaklı, hıncır gözlü, öküz başlı olduğu
- 141- İsa'nın yeniden yeryüzüne geleceği
- 142- Yecüc ve Mecüc'ün Türkler olması
- 143- Irkçılık, Arap ırkını üstün görmek
- 144- Yecüc ve Mecüc'ün yerin altında bir karışık adamlar olması
- 145- Kuran'da belirtilmeyen namaz vakitlerini farzlaştırmak
- 146- Kuran'da geçmeyen rekat sayılarını farzlaştırmak
- 147- Namazın yalnız Arapça kılınması gerektiğini iddia etmek
- 148- Namazı kadının kıldırması
- 149- Rükü ve secdede hep aynı şeyleri söylemenin gerekliliği
- 150- Fatıha Suresi'ni her rekatta okumayı farzlaştırmak
- 151- Namazdaki son oturuşu farzlaştırmak
- 152- Namazın farzı, sünneti, vacibi gibi ayrımlar listesi
- 153- Namazda el bağlama şeklini, ayakların kaç santim aralıklarla duracağını belirlemek
- 154- Orucu kasten bozanın iki ay kesintisiz oruç tutması gerektiğini söylemek
- 155- Teravih namazı, bayram namazı
- 156- Haccı birkaç güne sıkıştırıp insanları perişan etmek
- 157- Hacda şeytan taşlamak
- 158- Kurban bayramında kurban kesmek

- 159- Belli haramların Hacdan sonra başladığı düşüncesi
- 160- Zemzem suyunda, okunmuş şeker, tuz gibi maddelerde sevap aramak
- 161- Zekata 1/40'lık ölçü getirmek
- 162- Deveye, koyuna tarım ürünlerinin her birine ayrı ayrı zekat ölçüsü getirme
- 163- Abdesti, tuvaleti yapma dışında başka şeylerin de bozduğu iddiası
- 164- Boy abdestini cinsel ilişki dışında başka şeylerin bozduğu iddiası
- 165- Abdestin sırasını farzlaştırma
- 166- Abdestte ve boy abdestinde ağız burun çalkalamayı farzlaştırma
- 167- Abdestte ayağın topuklarla beraber yıkanması gerektiği
- 168- Boy abdestinde önce sağ, sonra sol tarafa üçer defa su dökmek gibi teferruatlar getirmek
- 169- Abdestin, boy abdestinin namaz dışında Kuran okumak için de mecbur tutulması
- 170- Boy abdestsiz atılan her adımda günah olması
- 171- Diş dolgusu olanların abdest ve boy abdestinin geçersiz olması
- 172- Dövmesi olanların abdestinin ve boy abdestinin geçersiz olması
- 173- Deprem ve selde ölenlerin şehit olması
- 174- Karın ağrısından ölenlerin şehit olması
- 175- Dünya'nın öküz ve balık üstünde olduğu
- 176- Deprem bu balığın sallanması sonucu olduğu
- 177- Ay'a gidilemeyeceği
- 178- Güneş'in batışının, Güneş'in secde etmek için kaybolması olarak açıklanması

- 179- Güneş ve Ay tutulmalarının, Güneş ve Ay'ın kulplu arabalarla çekilmeleri olarak tanımlanması
- 180- Boğa, aslan, kartal suretinde meleklerin var olduğu iddiası
- 181- Cebrail'in 600 kanadına ilişkin açıklamalar
- 182- Allah'ın Cennette baldırını açması
- 183- Allah'ın Peygamber'in sırtına dokunması
- 184- Allah'ın özel günlerde yeryüzüne inip, insanlarla tokalaşması
- 185- Allah'ın Peygamber'le sıkı bir pazarlık sonucu namazı elli vakitten, beş vakite indirmeye razı olduğu
- 186- Halifelik müessesesi
- 187- Saltanat, halkın siyasi otoriteye kullaştırılması
- 188- Cami imamı, müezzini gibi sınıflar
- 189- Arap dilini Cennet dili, harflerini Cennet harfi diyerek kutsallaştırmak
- 190- Darül harp iddiasıyla terör yapmak
- 191- Darül harp iddiasıyla kendi dışındakileri soyamak,haklarını çiğnemek
- 192- Namaz kılmayanı öldürmek veya dövme
- 193- Orucu zorla tutturma, tutmayanı dövme
- 194- Makyajlı açık kadınları dövme, makyajı yasaklamak
- 195- Müslümanlığı bırakanları öldürmek
- 196- Mezhebinde değiştirenlere, bırakanlara sopa cezası uygulamak
- 197- Sırf ganimet için fetihlere kalkışmak
- 198- İçki içenleri dövme
- 199- Baskıyla dini yaşatmak
- 200- Dinimize İslam dışında şeriat gibi, mezhep isimleri gibi isimler takmak

38. BÖLÜM

DİNDE OLANLARIN LİSTESİ

Bundan bir önceki bölümde dine ilavelerin 200 örneğini gördük. Onlar dinde olmayanlardı. Peki dinde neler var? Kitabımızın bu bölümünde dinde olanlara 200 örnek vereceğiz. Kuran'da ne varsa din odur. Din eşittir Kuran. Biz vereceğimiz 200 örnekle Kuran'dan nelerin anlaşıldığını göstermeye çalışacağız. Size tavsiyemiz iyi bir Kuran çevirisinden dinde neler olduğunu, Kuran okuyarak öğrenmeye çalışmanızdır. Bunu yaparken bir iki tane Kuran çevirisinden karşılaştırmalı olarak okursanız daha da iyi olur. Eğer şüphelendiğiniz, anlamadığınız bir bölüm olursa Kuran'ın Arapça orjinalinden baktırılması gerektiğini unutmayın. Piyasadaki Kuran çevirilerinin zamanla daha iyilerinin yapılacağına inanıyoruz. Ayrıca bu konuda, Kuran ayetlerini konularına göre ayıran kitaplardan da yararlanabilirsiniz. İnsan yorumları, gelenekler, uydurmalar atılınca ve Kuran tek kaynak kabul edilince gerçek din ortaya çıkacaktır.

BUNLAR KURAN'DA = DİN'DE VAR

- 1- Allah'ın varlığı ve birliği
- 2- Allah'a eşler koşmadan iman etmek

- 3- Allah'ın merhameti, cömertliği ve affediciliği
- 4- Allah'ı hem sevmek, hem de Allah'tan korkmak
- 5- Allah'ın her şeyin yaratıcısı olduğu
- 6- Allah'ın yaratılışı devam ettirmesi ve kontrol etmesi
- 7- Allah'ın her şeyi görücü, bilici, işitici olduğu
- 8- Allah'ın tüm eksikliklerden arınmış olduğu
- 9- Allah'ın ezeli ve ebedi olduğu
- 10- Allah'ın doğmadığı ve doğurulmadığı
- 11- Allah'ın yüceliği ve ululuğu
- 12- Övgülerin Allah için olması
- 13- Allah'ın daima üstün ve galip olduğu
- 14- Allah'ın rızıkları, şifaları vermesi
- 15- Allah'ın vaadinin doğruluğu
- 16- Allah'ın yaşatan, öldüren, diriltten olması
- 17- Allah'ın şaşırmadığı, unutmadığı
- 18- Allah'ın en güzel isimlerin, sıfatların sahibi olması
- 19- Allah'ın iman edenleri sevmesi
- 20- Allah'ın en güzel şekilde, tüm detayları anlattığı
- 21- Allah'ın dini oluşturan tek otorite olması
- 22- Allah'ın kitabı Kuran'ın her şeyi açıkladığı
- 23- Kuran'ın din adına her şeyi kapsadığı
- 24- Kuran'ı Allah'ın koruduğu
- 25- Kuran'ın çelişkisiz bir kitap oluşu
- 26- Kuran'ın eksiksiz oluşu
- 27- Kuran'ın hatırlatma, rehber, rahmet oluşu

- 28- Kuran'ın doğru yola iletmesi
- 29- Kuran'ın detaylı olduğu
- 30- Kuran'ı ince ince düşünmenin gerekliliği
- 31- Kuran okumak
- 32- Allah'ı çok anmak
- 33- Sırf Allah rızası için ibadet etmek
- 34- Gerçek dostun bir tek Allah olması
- 35- Allah'a sığınmak, Allah'a dua etmek
- 36- Peygamberler'in tümüne iman etmek
- 37- Peygamberimiz'i çok sevmek
- 38- Peygamberimiz'in bir tek Kuran ile hüküm verdiği
- 39- Peygamberimiz'in son Peygamber oluşu
- 40- Peygamberimiz'in, Allah'ın vahyetmediği bir şeyi Allah'a isnat etmeyeceği
- 41- Namaz kılmak ve namazda süreklilik
- 42- Kıyam, rüku, secde etmek
- 43- Kibleye dönmek
- 44- Namaz kılmak için abdest almak
- 45- Cinsel ilişkiye girilmişse önce yıkanıp, sonra namaz kılmak
- 46- Su bulamayanın toprakla teyemmüm etmesi
- 47- Namazda huşunun önemi
- 48- Namazın vakitleri
- 49- Cuma (toplantı) namazı
- 50- Namazı gösteriş amacıyla kılmamak
- 51- Namazda Allah'ı anmak
- 52- Namazdan sonra Allah'ı anmak

- 53- Ramazan ayında oruç tutmak
- 54- Orucu yeme, içme ve cinsel ilişki yasağının oluşturması
- 55- Orucun başlangıç ve bitiş zamanları
- 56- Oruç tutmaya güç yetiremeyen ne yapması gerektiği
- 57- Malları Allah rızası için sarf etmek
- 58- Bu sarfiyatta malları yetime, yolda kalmışa, fakire, yakınla-
ra vermek
- 59- Verilenleri başa kakmamak
- 60- Gönülden severek vermek
- 61- Hacca gitmek
- 62- Hacda Allah'ı anmak
- 63- Hacda kirlerden arınmak, adakları yerine getirmek
- 64- Haccı ve umreyi Allah için tamamlamak
- 65- Hacda cinsel ilişki, kavga, sapkınlık yasağı
- 66- İhramlıyken avlanmamak (Hacda)
- 67- İhramlıyken avlanma yasağını çiğneyenin ne yapması ge-
rektiği (Hacda)
- 68- Uygun olanı emretmek
- 69- Uygun olmayandan alıkoymak
- 70- Allah rızası için mücadele etmek
- 71- Gereğinde mücadeleyi hem malla, hem canla yapmak
- 72- Kuran'ın rehberliğinde mücadele etmek
- 73- Kınayanın kınamasından korkmamak
- 74- Riba yasağı
- 75- Tartıda, ölçüde hile yapmamak
- 76- Adaletsizlik yapmamak

- 77- İsraf etmemek
- 78- Cimri olmamak
- 79- Adam öldürmemek, adam öldürmenin cezası
- 80- Hırsızlık yapmamak, hırsızlık yapanın cezası
- 81- Fitne çıkarmamak, fitne çıkarmanın cezası
- 82- Zina etmemek, zina edenin cezası
- 83- Hanımlara zina iftirası etmemek, bunun cezası
- 84- Lezbiyenlik, homoseksüellik yasağı, bunların cezası
- 85- Büyünün kınanması
- 86- Şeytandan Allah'a sığınmak
- 87- Şeytanı dost edinmemek
- 88- Şeytanın düşmanımız olduğu
- 89- Şeytanın kuruntular, vesveseler vermesi
- 90- Şeytandan korkmaya gerek olmadığı
- 91- Yalnızca Allah'a yönelmek
- 92- Duayı için için yalvararak yapmak
- 93- Allah'tan bağışlanma dilemek
- 94- Allah'tan ümidi kesmemek
- 95- Günahlara hemen tövbe etmek
- 96- Sabırlı olmak
- 97- Sabırda yarışmak
- 98- Bilgimizin olmadığı bir konuda tartışmamak
- 99- Körü körüne, bilmediğimiz bir şeyin ardınca gitmemek
- 100- Anlaşmalara uymak
- 101- Yemini bozmamak

- 102- Yemini bozmanın kefareti
- 103- Yemini bozgunculuk unsuru olarak kullanmamak
- 104- Yakınların aleyhine bile olsa adaletten şaşmamak
- 105- Şahsi kin yüzünden adaletten sapmamak
- 106- Hoşgörülü ve bağışlayıcı olmak
- 107- Yetimlerin mallarını kendilerine vermek
- 108- Yetimlere güzellikle davranmak
- 109- Yetimleri itip kakmamak
- 110- Dünya hayatına aldanmamak
- 111- Asıl hedefin Allah'ın rızası olması
- 112- Hayatın Allah rızası için yaşanması
- 113- Allah'a karşı aczini bilmek
- 114- Güç ve imkana değil, sadece Allah'a güvenip dayanmak
- 115- Allah'ın ayetlerine gönülden boyun eğmek
- 116- Allah istemeden hiçbir şeyin olmayacağını bilmek
- 117- Münafıkların (ikiyüzlülerin) detaylı tarifi
- 118- İnananlarla edilen alayların anlatımı
- 119- İnananlara nefret duyanların anlatımı
- 120- Fitnenin kınanması
- 121- Kıbrın kınanması
- 122- Nankörlüğün kınanması
- 123- Aklını çalıştırmayanın kınanması
- 124- Aklını çalıştırmayanın pisliğe batacağı
- 125- Doğruyu çoğunlukta aramanın hata olacağı
- 126- Atalarını üzerinde bulduğuna inanmanın, gerçeği bulmada bir metot olamayacağı

- 127- Akli kullanmadan taklitçi olmanın hata olduğu
- 128- Hamrın (sarhoşluk verici madde veya şarap) şeytan işi bir pislik olması
- 129- Tapılmak için dikilen taşların şeytan işi bir pislik olması
- 130- Fal oklarının şeytan işi birer pislik olması
- 131- Kıyamete inanmak
- 132- Kıyametin dehşetli manzarasının anlatımı
- 133- Cennet'in varlığı
- 134- Cennet'teki güzel nimetlerin tarifi
- 135- Cehennem'in varlığı
- 136- Cehennem'deki azabın tarifi
- 137- Cennet ve Cehennem'in sonsuzluğu
- 138- Cennet ve Cehennem'i göz önünde bulundurarak yaşamak
- 139- Allah'ın rızasının Cennet'ten de önemli olması
- 140- Bizi ilk defa Yaratan'a, yeniden yaratmanın çok kolay olması
- 141- Allah'ın elçi göndermeden azap etmeyeceği
- 142- Allah'ın kendisine ortak koşulmasını bağışlamayacağı, bunun dışında dilediği günahı dilediğine bağışlayacağı
- 143- Cennetliklerin mutlu, Cehennemliklerin pişman olacağı
- 144- Cennet'te yorgunluk, bıkkınlık olmayacağı
- 145- Din adamı diye gözükenlerin bir kısmının insanların mallarını haksızlıkla yediğinin anlatımı
- 146- Din adamlarının ve Peygamberlerin Rableştirilmesinin örnekleri
- 147- Hz. Musa'nın Peygamberliği ve ona Tevrat'ın verilmesi

- 148- Hz. İsa'nın Peygamberliği ve ona İncil'in verilmesi
- 149- Hz. Davud'un Peygamberliği ve ona Zebur'un verilmesi
- 150- Kuran'da kendisinden bahsedilmeyen daha birçok Peygamber'in olduğu
- 151- Hz. Adem ve hakkında anlatım
- 152- Hz. Nuh ve hakkında anlatım
- 153- Hz. İbrahim ve hakkında anlatım
- 154- Hz. Süleyman ve hakkında anlatım
- 155- Hz. Musa'nın Firavun'la olan mücadelesi
- 156- Hz. İsa ve annesi Meryem'in kıssaları
- 157- Hz. Yusuf'un kıssası ve rüyaları yorumlaması
- 158- Hz. Yakup'tan bahsedilmesi
- 159- Hz. İsmail ve Hz. İshak'tan bahsedilmesi
- 160- Zülkarneyn'den, Lokman'dan anlatımlar
- 161- Peygamberler'in karşılaştığı sıkıntılar
- 162- Bu sıkıntılara rağmen Peygamberler'in mücadelesi
- 163- Peygamber'in babası veya oğlu olmanın bile kimseyi kurtarmayacağı
- 164- Peygamberler'i inkar eden kavimlerin dünyada da cezalandırılmaları
- 165- Anne ve babaya iyi davranmak
- 166- Allah'ın yarattıklarını incelemek, düşünmek
- 167- Allah'ın gökteki, yerdeki sanatlarını araştırmak, incelemek
- 168- Leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilenleri yememek
- 169- Allah'ın helal ettiği rızıkları haram etmemek

- 170- Günahın açığından da, gizlisinden de kaçınmak
- 171- Allah'a yönelenlerle beraber olmak
- 172- Parçalanıp ayrılmamak
- 173- Allah'ın yolunda kurşunla kaynatılmış binalar gibi olmak
- 174- Saldırgan olmamak
- 175- Saldırganlarla Allah yolunda çarpışmak
- 176- Saldırana saldırdığı şekil ve ölçülerde saldırmak
- 177- Güzel düşünüp, güzel işler yapmak
- 178- Emanetleri hak edene, becerikli kişilere vermek
- 179- Yönetimde dayanışmayı esas almak
- 180- Kendi kendini hesaba çekmek
- 181- Selama aynıyla, ya da daha güzeliyle karşılık vermek
- 182- Sapkın kişilerden gelen haberi incelemeye tabi tutmak
- 183- İman edenlerin arasındaki çekişmeleri gidermek
- 184- İman edenlerin kardeşliği
- 185- Dinde fırkalara (mezheplere) bölünmemek
- 186- Dinde baskı, zorlama olmadığı
- 187- Tanıklığı gizlememek
- 188- Gevşememek, inananların üstün olduğunu bilmek
- 189- Mal ve çocukların Allah'ı anmada engel olmaması
- 190- Gerçek hayatın ahiret hayatı olması
- 191- Balda şifa olduğu
- 192- Matematiğe dikkat çekilmesi
- 193- Zamanın izafiliğinin anlatımı
- 194- Uzayın genişlediğinin anlatımı

- 195- Güneşin, dünyanın, ayın hareket ettiği
- 196- İki ayrı suyun birleşmesine rağmen suların karışmaması
- 197- Rüzgarların aşılacağı özelliğinin anlatımı
- 198- Fay hatlarına dikkat çekilmesi
- 199- Göğün korunmuş bir tavan gibi olması
- 200- Her şeyin bir ölçüsünün olduğu

39. BÖLÜM

KURAN'DA YER ALMAYAN KONULARDAKİ TAVIR

Kitabımızın başından beri Kuran'ın her şeyi açıkladığını, gerekli her türlü detayı verdiğini görüyoruz. Yine kitabımızın başından beri sanki Kuran'ın açıklamaları yetersizmiş, Kuran din adına her konuyu kapsamazmış gibi Kuran'da yer almayan birçok hükümün Kuran dışı kaynaklarca dinselendirildiğini ve dinde en büyük tahribatın böyle yapıldığını gördük. Kitabımızın bu bölümünde 20 tane örnek soruyu inceleyerek Kuran'da geçmeyen bir konuda soru sorulursa, bu sorunun cevabının nasıl verileceğini göstermeye çalışacağız.

Şu noktaya dikkatinizi çekmek istiyoruz. Her dini yasak kötüdür, yapılmaması gerekir. Fakat her kötü gördüğümüz şey dinen yasak değildir. Hırsızlık yapmak, Allah'a karşı nankörlük Kuran'da yasaklanmıştır; bu yüzden bunlar kötüdür ve bunları yapmamamız gerekir. Sigara içmenin, saçları mora boyatmanın da isabetli davranışlar olmadığı kanaatindeyiz. Fakat bunlar dinen sakıncalıdır, haramdır, mekruhtur diyemeyiz. Beğenmediğimiz bu davranışları dini etiketle çirkin göstermeye çalışamayız. Kendi öngörümüz isabetli bile olsa, kendi öngörümüzle vardığımız kanaatleri dinselendiremeyiz. Bu fiilleri kötü, yapılmaması gereken fiiller olarak görebiliriz. Fakat bunları din adına yasaklamaya kalkarsak büyük bir hata

yapmış oluruz. Her haram, her günah bize mesuliyet yükler ve ahirette hesap vermemizi gerektirir. Örneğin nankör kişi, hırsız kişi ahirette bu davranışlarından dolayı hesap vereceklerdir. Fakat sigara içmenin veya saçları mora boyatmanın dinen sakıncalı olduğunu ve ahirette cezası olduğunu iddia edemeyiz. Allah, rahmeti sebebiyle haramları, yasakları sınırlı tutmuştur. Yapılmaması iyi olacak birçok şeyi de haramlaştırmamış, yasaklamamıştır. Akli ermeyen geleceğiler ise Allah'ın rahmetinin bir sonucu olan bu uygulamayı anlamamış; Allah dinini tamamlamayı unutmuş gibi Allah'ın dinine ilaveler yapmışlardır. Bu arada şunu da bilmeliyiz ki örnek verdiğimiz saç mora boyatmayı ve sigara içmeyi dini etiketle kötü göstermek ne kadar hatalıysa, aynı şekilde “Dinde saç mora boyatmak var”, “Dinde sigara içmek var” gibi ters bir mantıkla dinin yasakladıklarını, dinin tavsiye ettikleri gibi göstermek de çok büyük ve çok tekrarlanan bir hatadır (21. Bölümdeki kadın konusunun çok eşlilik ile ilgili kısmında da aynı mantığı örneklerle anlattık).

Ey iman edenler! Size açıklandığında hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Kuran indirildiği zaman sorarsanız size açıklanır. Allah onları affetmiştir. Allah bağışlayıcıdır, yumuşak davranandır.

5- Maide Suresi 101

Ayette görüldüğü gibi Kuran'da açıklanmayan her şey Allah'ın affettikleri kapsamındadır, her ne olursa olsun... Birçok davranışın dinen serbest olması sırf dinin bu davranış hakkında izah getirmemesindedir. Ayetin başından anlayacağımız gibi birçok sorunun cevabını Allah verseydi, Allah'ın o konudaki tavrı yasaklayıcı olabilirdi. Fakat Allah, eğer açıklama yapsaydı ilave hüküm getirebileceği bir konuda, açıklama yapmamasını, bizim o konudaki serbestiyetimiz için yeterli görmektedir. Bu yüzden Allah ayette “Allah onları affetmiştir” demektedir. Nihayet ayetin sonundan Allah'ın bu tavrının Allah'ın kullarına karşı bağışlayıcılığının ve yumuşak davranmasının sonucu olduğunu anlıyoruz. Bu yüzden defalarca tekrarlayarak diyoruz ki; her ne olursa olsun, her ne olursa olsun, her ne olursa olsun eğer Kuran'daki bir izahla temellendirilemiyorsa bu

helal, haram, sünnet, farz, mekruh veya her ne olduğu iddia ediliyorsa bu şey din dışı bir şeydir, dini alanla hiçbir ilgisi yoktur. Kimse Allah'ın rahmetini sınırlamaya, Allah'ın Kuran'da kolay olduğunu söylediği dini zorlaştırmaya kalkmasın. Kimse kendi kafasındaki doğruların, bin yılı aşkın bir zaman diliminde, apayrı kültür ve çevrelerde yaşayan tüm insanlar için de doğru olduğunu iddia etmesin. Dine yapılan bu ilaveler ve yasaklar dini teferruatlaştırmış, kişileri dinin özünden uzaklaştırmıştır. Namazda ayakların arasının kaç parmak olacağını, hangi ayakla hangi işe başlanacağını, sakalın boyunu ayarlamaya çalışanlar; Allah'ın asıl istediklerine, teferruatla uğraşmaktan, yeterli dikkati yöneltmemişlerdir. Şimdi 20 örneğimizi inceleyelim ve Kuran'da yer almayan konulardaki sorulara nasıl cevap verilebileceğini görelim.

1. SORU: Kurban bayramında kurban kesmek gerekir mi? Bu ibadet vacip midir?

CEVAP:Kuran'da kurban bayramı diye bir bayramdan da, böyle bir bayramda kurban kesmekten de bahsedilmez. Kuran'da geçmeyen bir uygulama ne farz, ne vacip, ne de sünnet diye dinselştirilemez.

2. SORU: Kravat giymenin hükmü nedir? Hıristiyanlar'a benzemek olduğu için günah olur mu?

CEVAP: Kuran'da ne erkeğe, ne kadına üniforma gibi bir kıyafet tarif edilmez. Demek ki; kravat da, şapka da ..., hepsi de giyilir. Kuran'da Hıristiyanlar'a benzemek başlığıyla bir yasaklar listesi geçmez. Hıristiyanlar gibi yılbaşı kutlayan, hindi kesen, kravat giyen, anneler günü kutlayanın bunları yapmasında dini hiçbir engel yoktur. (Bunları yapmanın kendi geleneklerimiz, strateji açısından doğru veya yanlış olduğu ayrı konudur, bizim konumuz değildir.) Hıristiyanlar gibi giyinmenin günah olduğunu söyleyenler, olmayan bir günahı uydururken kendileri, bazı Hıristiyanlar gibi; evliyelerini, din adamlarını aşırı bir şekilde yüceltmekte, böylelikle Hıristiyanlar'a benzemememiz gereken asıl konuda benzemektedirler.

3. SORU: Gebe suyu ile abdest alınır mı?

CEVAP: Kuran abdest almak için yıkanmaktan bahseder. Yıkanmak ise normal su ile olur. Böyle mantıksız sorular soranlara ilgili abdest ayetini söylemek yeterlidir. Gerisini kendileri anlasınlar. Bazı insanlar anlamak yerine anlamamaya çalışmaktadırlar. Allah abdesti anlatmış, eğer su yoksa toprakla teyemmüm gibi bir detayı da vermiştir. Ne yazık ki örneğini verdiğimiz bu soru sözde ciddi din kitaplarının(!) açıklamaya çalıştığı bir sorudur.

4. SORU: Kuran'a göre meclis, başbakan ve cumhurbaşkanından oluşan bir sistem olabilir mi?

CEVAP: Kuran yönetim konusunda uzun detaylar vermez. Kişilere böylece zaman, şartlar, nüfus yoğunluğu ve diğer etkenlere uygun bir idare oluşturma şansı verilir. Kuran emanetin ehline verilmesi gibi, danışma olması gibi genel prensipler verir. Meclisli, başbakanlı, cumhurbaşkanlı bu sistem de, yarı başkanlık sistemi de, tam başkanlık sistemi de, daha başka sistemler de Kuran'a göre olabilir. Çünkü bunlar Kuran'ın bu genel prensiplerine uygun olabilecek sistemlerdir. Tüm bu sistemlerde halk, oyunu doğru kullanırsa yönetim gibi önemli bir emanet ehline verilir. Eğer ki bizim beğendiğimiz modelin aksine bir şey Kuran'da yoksa, o model dinin ta kendisi olmasa da uygulanabilir demektir.

5. SORU: Namazda ellerim nasıl durmalı?

CEVAP: Kuran'da namazda eller şöyle dursun diye bir izah yoktur. Yani ister ellerini göbeğinin üstüne bağla, ister yana sarkıt, ister havaya kaldır.

6. SORU: Tuvaleti oturarak yapmak dinen daha mı makbul?

CEVAP: Dinimiz yani Kuran, tuvaleti nasıl yapmamız gerektiğini söylemez. Dileyen oturarak tuvaletini yapar. Dileyen ayakta yapar.

7. SORU: İpek gömlek giyilebilir mi?

CEVAP: Kuran'da erkeğin de, kadının da ipek gömlek giymesine engel hiçbir izah yoktur. İsteyen ipek gömlek de giyebilir, ipek pantolon da, ipek çorap da...

8. SORU: Kadınlar makyaj yapabilir mi?

CEVAP: Kuran'da kadının makyaj yapmasıyla ilgili hiçbir izah yoktur. Dileyen herkes makyaj yapabilir.

9. SORU: Sünnet olmak dini bir zorunluluk mudur?

CEVAP: Kuran'da sünnet olmak diye bir şey geçmez. Tevrat'ta sünnet olmak geçer. Allah dileyseydi Kuran'da da sünnet olmamızı belirtir, bizim dinimizin de bir mecburiyeti yapabilirdi. Yani isteyen sünnet olur, isteyen olmaz. Dinimizde ne sünnet olun diye bir izah vardır, ne de olmayın diye. Geleneksel İslam'ın adetleri dinsel-leştirilmesi ile sünnet dinselleşmiştir. Gerçi uydurmalarla dolu hadislerin içinde kadınların da sünnet olmasının gerekliliği vardır ama bu izah halka pek açıklanmamaktadır. Sünnet adeti öyle bir dinsel-leşmiştir ki neredeyse Allah'ın varlığına imandan sonra dinin ikinci şartı gibi algılanmıştır. Sağlığa yararlı olduğuna kanaat getiren, sünnet olur, istemeyen olmaz. Sünnet dinimizin ne bir hükmüdür, ne de alameti farikasıdır.

10. SORU: Dövme yapılabilir mi?

CEVAP: Kuran'da dövme ile ilgili hiçbir izah geçmez. Eğer dövmenin altına su geçmez, o zaman da boy abdesti olmaz izahını birisi yaparsa, şunu bilmelidir ki dövme derinin üstünü kaplamaz, içine işler. Ayrıca Kuran'da gusül abdesti diye bahsedilen genel bir yıkanmadır. "Toplu iğne başı kadar kuru yer kalmayacak" şeklinde Kuran'da bir izah yoktur. O zaman minnacık bir tükenmez kalem çizdiği olanın da gusül abdesti kabul olmaz. Kısacası Kuran'ın hiçbir izahından dövme yapmanın haram olduğu çıkmaz. Boy abdestine dinde olmayan detaylar ilave eden zihniyet dövmeyi de haramlaştırmıştır.

11. SORU: Hangi elle yemek yiyelim?

CEVAP: Kuran insanların hangi elle yemelerinin gerekliliğini, hangisinin sevap olduğunu anlatmaz. Dileyen dilediği eliyle yemeğini yer.

12. SORU: Kadın erkek el sıkışabilir mi?

CEVAP: Kuran'da kadınla erkeğin el sıkışmaması gerektiğine dair hiçbir izah yoktur. Demek ki kadınla erkek el sıkışabilirler.

13. SORU: Mastürbasyon yapılabilir mi?

CEVAP: Kuran'da cinsellikle ilgili haramlar açıklanmıştır. Örneğin zina, homoseksüellik, lezbiyenlik haramdır. Mastürbasyon hakkında Kuran'da bir yasak geçmez. Demek ki dileyen erkekler de, kadınlar da mastürbasyon yapabilir.

14. SORU: Doğum kontrolü yapmanın dinen bir sakıncası var mı?

CEVAP: Kuran'da doğum kontrolü yapmayın diye de, aileniz çok kalabalık olsun diye de bir izah geçmez. Dileyen çok çocuk yapmaya çalışır, dileyen hiç çocuk yapmamak için önlemini alabilir.

15. SORU: Ölünün arkasından Kuran okunabilir mi?

CEVAP: Kuran her zaman okunabilir. Ölünün arkasından da, doğumda da, ziyarette de, herhangi bir toplantıda da Kuran okunabilir. Fakat ölünün arkasından 1., 7., 40., 52. geceler gibi, yapılması zaruri, kutlanması farz olan geceler yoktur. Bu gecelerde Kuran okumak veya okutmak farz değildir. Fakat bu, Kuran okunamayacağı manasına gelmez. Ölünün anıldığı gecede Kuran okumak veya okutmak elbette ki güzel bir anmadır. Yeter ki Kuran sırf Allah rızası için okunsun. Kuran'da olmayan bu merasimler farz gibi takdim edilmesin.

16. SORU: Kusmak orucu bozar mı?

CEVAP: Kuran'da orucun 3 şeyden oluştuğunu görüyoruz. Yememe, içmeme ve cinsel ilişkiye girmeme. Bu üçünü belli bir zaman diliminde yapmamakla oruç ibadeti gerçekleşir. Kuran'da kusmama diye dördüncü bir şart belirtilmediğine göre, kusmanın oruçla hiçbir alakası yoktur.

17. SORU: Domuz postu kullanılır mı?

CEVAP: Kuran yenmesi haram olanlardan bahsederken domuz etinin yenmesinin haram olduğunu söyler. Kuran'ın hiçbir ye-

rinde domuzun postu ile ilgili bir izah olmadığına göre domuz postu kullanılmaz diye bir izah çıkmaz. Demek ki domuz postu kullanılabilir.

18. SORU: Orucu hangi yiyeceklerle açmak daha sevaptır?

CEVAP: Kuran'da orucu açmanın makbul olduğu yiyecek diye bir şeyden bahsedilmez. Demek ki orucu açma noktasında her yiyecek eşittir.

19. SORU: Karım benden habersiz kaç kilometre uzağa gidebilir?

CEVAP: Kuran bu konuda hiçbir izah getirmez. Demek ki evli çiftler bu tarzdaki iç sorunlarını kendi içlerinde çözeceklerdir. Fakat bu sorunlarını çözerken kendi görüşlerini, Kuran'da olmayan uydurma izahlarla din adına temellendirmemelidirler.

20. SORU: Dinimizde kandil geceleri var mı?

CEVAP: Kuran'da kutsal kandil geceleri diye bir kavram geçmez. Kuran'da sadece Kadir gecesinin faziletine dikkat çekilir. Bunun dışında Kuran'da ne özel bir geceden bahsedilir, ne de bu özel gecelere has özel ibadetlerden. İsteyen Peygamberimiz'in doğum günü diye veya herhangi bir zafer günü diye bir günü elbette ki kutlayabilir. Bu kutlamalarda namaz kılınması, Kuran okunması da çok güzeldir. Fakat bu gecelerde falanca ibadeti yapanın tüm günahlarınının af olacağı gibi uydurmalar tehlikelidir. Kadir gecesinin dışında hiçbir geceye özel bir vurgulama yoktur.

40. BÖLÜM

ANA DİLDE İBADET VE SON SÖZLER

BURAYA KADAR NE YAPTIK?

Kitabımızın buraya kadarki bölümlerinde, gerçek dinin ortaya çıkması için dinin kaynağının ne olduğunun belirlenmesi gerektiğini ortaya koyduk. Bu noktadan hareketle dinin kaynağının sırf Kuran olduğunu bizzat Kuran'ın kendisine başvurarak gösterdik. Yanlış anlaşılmalara meydan vermemek için bu yöntemin bir reform hareketi değil, dine yapılan ilaveleri temizleme ve Kuran'ın buyruğunu yerine getirme hareketi olduğunu belirledik. Sonra dine yapılan ilavelerin başta hadisler kullanılarak yapıldığını tespit ettik ve hadislerin Peygamber'e yapılan iftiralarla dolu olduğunu, Peygamber'in Kuran dışı hadisleri dinselleştirmek gibi bir hedefinin olmadığını ve hadislerin usul, toplanış ve her yönüyle dinin kaynağı olmaya layık olmadıklarını gördük. Daha sonra hadislerin hem Kuran'la, hem kendi aralarında, hem de mantıkla çeliştiklerini, dine ilaveler yaptıklarını; bu yüzden hadislerin Kuran'la beraber dinin kaynağı olmaya layık olmadıklarını anlayıp, sırf Kuran'ın dinin kaynağı olduğu fikrini zihnimize iyice oturttuk. Bu mantığı pekiştirmek için hadislerin niye uydurulduğunu, 4 Halife'nin hadisle-

ri yazdırtmadığını, en önemli hadis uydurucularının ortaya konması gibi konuları da inceledik. Daha sonra dinin dejenerasyonunun baş sorumlusu gördüğümüz Emeviler'i ve Abbasiler'i inceleyerek bu dejenerasyonun tarihi arka planını, Kuran'ın dininin ve uydurulan dinin neler olduğunu sergiledik... Dine en çok ilavenin Kuran'da yer almayan konuları çözmeye kalkanlar tarafından şahsi çözümlerini dinselileştirmek yoluyla yapıldığını tespit ederek kitap boyunca örneklediğimiz bu hatayı ayrı bir bölüm olarak bol örnekli bir şekilde işledik...

Böylece kitabımızın sonuna geldik. İbadetlerin ana dilde yapılmasının önemine binaen, kitabımızın bu bölümünde ana dilde ibadetin önemini bir kez daha vurgulayacağız. Kuran'ın mucizevi yönünü ve güvenilirliğini diğer kitabımız "Kuran Hiç Tükenmeyen Mucize"de göstermeye çalıştık. Sahte dinin ortaya çıkması kadar dinin tek kaynağı olan Kuran'ın değerinin anlaşılması da çok önemlidir. Böylece kişiler uydurma dini ellerinin tersiyle itip, daha sonra elleriyle Kuran'a sınımsız sarılacaklardır.

TÜRKÇE (ANA DİLDE) İBADET

Kuran'ın İslam'ının yaşanması için yapılması gereken en temel faaliyet Kuran'ın, dini yaşayacak toplumun ana diline çevrilmesidir. Kuran Arapça inmiştir ve orijinali Arapça'dır. Fakat Kuran'a göre Arapça, kutsal bir dil değildir. Kuran, her kavme Peygamberler'in gönderildiğini ve bu peygamberlerin kavimlerine kendi dillerinde mesajlar getirdiklerini söyler. Tevrat Hz. Musa'nın kavminin dilindedir, İncil de Hz. İsa'nın kavminin dilindedir. Hz. Lut'un vahiyleri kendi kavminin dilindedir, Hz. Nuh'unkiler de öyledir... Bu mesajları kutsal yapan Allah'tan indirilmiş olmalarıdır ve bu mesajların hiçbirisi Arapça değildir. Allah'ın mesajı Arapça yazılabileceği gibi; Allah'a, dine karşı sözler, putlara iltifatlar da Arapça yazılabilir. Arapça'yı Allah'ın özel dili, Cennet'in lisanı; Arapça harfleri Allah'ın özel harfleri, Cennet'in harfleri gibi gösteren zihniyet dini Araplar'ın tekeline sokmak isteyen Arap ırkçısı, mezhepçi zihniyettir. Fussilet Suresi 44. ayetten Kuran'ın Arapça olmasının sebebi-

nin, Kuran'ın ilk olarak Arap toplumuna hitap etmesi olduğunu anlıyoruz. Kuran Allah'ın din gönderdiği her kavme kendi dilinde hitap etme adetinden dolayı Arapça'dır. Araplar'a dinlerinin yabancı dilde bildirilmesi saçma olduğu gibi, Türkler'e de kendi dilleri dışında bildirimde bulunmak saçmadır. Türkler'e kendi dillerinde bildirim ancak Kuran'ın çevirisi ile mümkündür.

Kuran'da geçen kelimeler, kavramlar Kuran'da geçmeden önce de Araplar'ın kullandığı kelimeler, kavramlardı. Kuran Allah dediğinde neyi kastettiği, domuz dediğinde domuzun ne olduğu, miras deyince mirasın ne olduğu, vasiyet deyince vasiyetin ne olduğu biliniyordu. Kuran evvelden varolan kelimelerle geldi. Kuran'ı okuyan bir kimse bu apaçık gerçeği rahatça kavrar. Kutsal olan Arapça veya kelimeler değil; Allah'ın bu kelimelerle, kavramlarla oluşturduğu Kuran'dır.

Arapça'yı kutsallaştırıp, dinin anlaşılmasından yaşanmasına sebep olanların düştüğü komik durumun bir örneği şöyledir: "Arap Bedevi kadınları ellerinde defler, yanık sesle türküler söylüyorlardı. Türkülerin konusu da deve etinin lezzetiydi. Bu etin kebabının, haşlamasının, kızartmasının ne kadar lezzetli olduğu yanık yanık, makam içinde anlatılıyordu. Töreni tertipleyen Osmanlı Teşkilatı Mahsusası Reisi Eşref Sencer Kuşçubaşı Bey bir de gördü ki, hazır ol vaziyetinde olan Anadolu'nun aslan yapılı Osmanlı Taburu'nun erlerinden bazılarının Arapça deve eti kasidesini dinlerken göz yaşları şıpır şıpır damlıyordu. İyi Arapça bilen Eşref Bey şaşırды, bir ere:

- "Oğlum ne ağlıyorsun?" diye sordu. Hazır ol vaziyetindeki Mehmetçik durumu değiştirmeden cevap verdi:

- "Kumandanım bakınız ne güzel Kuran okuyor..."

Bu saf, pırıl pırıl yürekli Anadolu çocuğunun duyguları önünde gözleri dolan Eşref Bey dayanamıyor:

-"Oğlum o bedevi kadınları kendilerine dağıtılabilecek olan deve etinin lezzetini anlatan kasideyi makamla okuyorlar, sil göz yaşlarını..."(Cemal Kutay, Türkçe İbadet, sayfa 61)

TÜM KAVİMLERİN DİLLERİNİN YARATICISI ALLAH'TIR

Gelin ayrı dilleri, ayrı ırkları nasıl değerlendireceğimizi Kuran'ın aydınlatıcı ayetlerine başvurup öğrenelim.

Göklerin ve yerin yaratılması ile dilleriniz ve renklerinizin başka oluşu O'nun delillerindedir. Şüphesiz bunda bilgi sahipleri için deliller vardır.

30- Rum Suresi 22

Eğer Allah dileseydi sizi bir tek ümmet yapardı, ancak bu sizleri verdikleriyle sınaması içindir. Tümünüzün dönüşü Allah'adır.

5- Maide Suresi 48

Ey insanlar! Gerçekten biz sizi bir erkekten ve bir dişiden yarattık. Birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler yaptık. Allah açısından en üstün olanınız en çok sakınmanızdır.

49- Hucurat Suresi 13

Bu ayetleri örnek gösteren Cengiz Özakıncı şunları söyler: “Kuran’ı benimsemiş bir kişi kendi bildiği dilden başka bir dille, kendi soyundan başka bir soyla, kendi toplumundan başka bir toplumla, kendi yazısından başka bir yazıyla karşılaştığında bunları Tanrı’nın bir ürünü olarak görecektir, bir üstünlük ya da aşağılık duygusuna kapılmayacak, bunları tanımaya, anlamaya, öğrenmeye girişecektir. Daha açığını söyleyelim: Kuran’a göre bir Müslüman Arap, Türkler’in ulus olarak varlığını, dilini, yazısını ancak bir inceleme, araştırma, öğrenme, yararlanma konusu edinebilir. Türkler’in ulus olarak varlığını ortadan kaldırmaya, ya da eritmeye girişmesi durumunda Tanrı katında suçlu olacaktır. Türkçe’yi at, Arapça’yı kullan, ya da kendi yazını at, Arap yazısını kullan diyemez. Öteki ulusları Araplaştırmaya yeltenemez. Eğer yeltenirse, bu girişimi Tanrı’nın buyruklarına aykırı olur. Geçmişte Tanrı’nın buyruklarını çiğneyen pek çok Müslüman Arap, Müslüman Türk çık-

muş, Türkler'in dilini, yazısını Araplaştırmaya girişmiş ve bunu belli oranda başarmışlardır. Bundan 900 yıl önce kimi Arap, kimi Türk kandırıcı kişiler Tanrı ile Türkler'in arasına dilden bir engel koydular. Türkler'in Tanrı'ya Türkçe seslenmesinin Tanrı'yı kızdıracığını söyleyerek, Türkler'i bu yalana inandırdılar. Türkler Tanrı'nın yalnızca Arapça seslenişlere ilgi gösterdiğine kandırıldılar. Tanrı'nın yalnızca Arapça dilekleri, yakarıları işleme koyduğunu söyleyen bu tilkilere inanan Türkler ağızlarını Arapça sözcüklerle açtıklarında, kullanımdan düşürdükleri Türkçe sözcükleri peynir gibi yitiren kargalar konumuna düşmüş, dilleri bozulmuş, imgelemleri bulanmış, anlama, anlatma yetileri devingenliğini, diriliğini, türetgenliğini tüketmiş durumdadırlar." (Cengiz Özakıncı, Dil ve Din, sayfa 120 ve 156)

Alıntıladığımız ayetlerden anlayacağımız gibi Arapça da, Türkçe de, İngilizce de, Fransızca da, tüm diller de Allah'ın isteğiyle oluşmuştur, tümü Allah'ın delilleridir. İnsanlar bu renkliliği yok etmeye değil, bu farklılıkların içinde kaynaşmaya, tanışmaya çalışmışlardır. Her dil bir güzelliştir. Hiçbir dilin kutsallığı yoktur. Allah'ın beğendiği bu çeşitliliği uydurma kutsal etiketiyle yok edenler Allah'ın kitabı Kuran ile çelişmektedirler.

Allah, meleklere Hz. Adem'in üstünlüğünü açıklarken, Hz. Adem'e isimleri öğretmesine ve Hz. Adem'in isimlerle tanımlamalar yapmasına dikkat çekmektedir. İsimlendirerek tanımlama, kelimelerle düşünme gibi dilin temel fonksiyonları, insanı üstün kılan özellikleridir. Hiç şüphesiz dilin bu tarz kullanımında, ne söylediğinin bilincinde olma unsuru vardır. Akli işletme faaliyeti kelimelerle isimlendirmenin sonucunda yapılan bir faaliyettir. Kullanılan akıl ise insan olmanın ayırt edici özelliğidir.

Kuran'ın herkesin anladığı dilde, tercümesinden okunmasının önemini Prof. Dr. Beyza Bilgin de şu sözleriyle vurgulamaktadır: "Kuran'ın anlaşılması esastır ve vahiyler yoluyla tebliğ ve yol gösterme daima milletlerin konuştuğu dilde yapılmıştır. Öyleyse, milletin fertleri, Allah'ın Kitabı'nı anlamak, ondaki haber ve öğütlerden yararlanarak terbiye olmak, davranış geliştirmek için, onu yabancı dilde değil, konuştuqları dilde ve anlayarak okuyacaklardır. Böyle bir

okuyuş temin edilmedikçe, Kuran belli bir zümrenin, bir azınlığın elinde kaldıkça, ondaki ilahi amaca yönelik yöntem etkinliğinin ve anlam zenginliğinin meydana getirebileceği bütün gelişmelerden mahrum kalınacaktır. Kuran'ın vahyolunduğu dönemde, Arap edebiyatı çoğunluğun ilgilendiği, zevk alarak izlediği bir alandı. Kuran, şiirle nesrin birleştiği bir üslûpla, yeni konulardan söz ediyordu.

Kuran'ı dinletmeyin. Kuran okunduğunda gürültü yapın, belki bu yolla ona galabe edebilirsiniz.

(41 Fussilet 26)

Anlamışlardı ki, Kuran dinlenir ve anlaşılırsa, onunla başa çıkamayacaklardır. Oysa geleneklerimizden gelen günümüzdeki okuyuşta, musiki ile okuyuştan etkilenmekten söz edilebilir ama o şiirli üslûp kullanılarak verilmiş olan haber ve öğütlerden etkilenmekten söz edilemez. Kuran'ı inanarak, güvenerek, sevgi ile okuyan insanlar, onu okurken, onda anlatılanları, onu üslubu ile anlayarak okusalar, bilgilenseler ve etkilenseler, duyguları o yönde aksa, o yönde içerik kazansa, neler olabilir, kabiliyetli müminler onları nasıl kullanır, bir düşünülse! Güzel sanatların bütün dalları, şiir, roman, film, tiyatro, müzik, estetik, gazete, dergi, radyo, televizyon gibi güçlü araçlar, onları kullanan inançlı insanların belleklerinde yüksek fikirlerle seslenirse, sevgiyi, güzelliği, temizliği, merhameti, adaleti, barışı ve yardımlaşmayı ifadeye dökseler, ülkede ince bir ruh hali, bir yüksek terbiye, bir bilgiseverlik, bir aydınlanma meydana gelmez mi? Meydana gelen bu aydınlık dışa vurmaz mı?! (1. Kuran Sempozyumu, sayfa 82)

OSMANLI DÖNEMİNDE KURAN'IN YERİ

Allah dinde akledilmesini, ince ince düşünülmesini, araştırılmasını, emirlerinin uygulanmasını, kitabının rehber edinilmesini ister. Kişiler Allah'ın kitabının manasını bilmeden üzerinde nasıl inceden inceye düşünebilirler? Kuran'ın kendi üzerinde ince ince düşünülmesiyle ilgili emirleri Kuran'ın manası bilinmezse nasıl uygulanacaktır? Sonuçta kişiler dini yaşamak için, dinle ilgili bilgileri anladıkları dilden duymak veya okumak zorundadırlar. Geleneksel,

mezhepçi İslamcılar kendi din adamlarının veya ilmihal kitaplarının Türkçe anlatımlarında bir sakınca görmemişlerdir. Onlar da herkesin Arapça öğrenmesinin farz olduğunu savunmamışlardır. İlmihal kitaplarının, kendi öğretileri doğrultusunda yetişen müftülerin, imamların, şeyhlerin dini Türkçe olarak anlatmasını normal görenler, Kuran'ın Türkçe'ye çevrilmesine karşı çıkmışlardır. Amaç kişi ile Allah arasında din adamlarının sokulması ve mezhep izahlarıyla yetişmiş din adamlarının ve mezheplerin izahlarının din diye sorgulamasız yutturulmasıdır. Oysa dinin tek kaynağı olan Kuran'ın çevirisi elde olunca kişilerin Allah'ın dini ile uydurulan dini ayırt etmeleri mümkün olabilmektedir.

Kuran'ın ancak Cumhuriyet döneminden sonra çevrilebilmesinin ve mezhepçi, gelenekçi grupların buna direnişlerinin altındaki temel neden budur. Bunlar, dinin mezheplerin tekelinden çıkmasına ve uydurmaların sorgulanmasına tahammül edememektedirler. Kuran'ın İslamının, Osmanlı tarihinde doğru dürüst ortaya çıkmasının, çıksa da kökleşip yerleşmemesinin altındaki temel sebebin mevcut sistemin despotluğu ile beraber, bu çeviri yasağı olduğu kanaatindeyiz. Çevrilemeyen, Arapça'sının bile matbaada basılmasına izin verilmeyen Kuran'ın ismi vardı ama kendisi ortada yoktu. "Çok şanlı" diye nitelenen atalarımız ne yazık ki Kuran'ı çevirtmediler. Yıllarca günah dedikleri matbaanın günah olmasından vazgeçtiklerinde bile Kuran'ın matbaada basılmasının günahlığı devam etti. Hattatların el yazısı ile çoğalttığı, ender olarak bazı evlerde bulunan Kuran ise bulunduğu evlerde de bohçalar içinde saklandı. Bohçalar açılıp okunduğunda ise manası için değil, melodisi için okundu. Halk hiçbir konunun çözümü için Kuran'a müracaat edemedi. Şeyhülislam, şeyhler, imamlar halka dini öğretti. Onlarsa dini Sünnilik mezhebiyle eşitleyen, Sünniliğin halifesi olan padişaha itaatli kişilerdi. Böylece Sünni mezhepçi görüş kendini ayakta tutup, kendi devamını sağladı.

Kuran tercüme edilemez iddiası yanlıştır. Kuran "Allah birdir" diyor, tercüme ediyoruz; "Allah bağışlayıcıdır" diyor, tercüme ediyoruz; "Kuran her şeyi açıklar" diyor, tercüme ediyoruz; "Hz. Musa'ya Tevrat verildi" diyor, tercüme ediyoruz; "Kan içilmez, domuz

yenmez” diyor, tercüme ediyoruz. Bunların hangisi anlaşılıyor? Dillerde somut veya soyut kavramlar seslere dönüştürülür, bu sesler duyulunca o somut veya soyut kavram zihinde canlandırılıp, iletişim sağlanır. Dil bir iletişim aracıdır. Domuz kelimesini ele alalım. Domuzun Arapça’sı da, Türkçe’si de söylendiğinde somut varlık olan domuzun karşılığıdır. Şimdi Arapça’daki domuz kelimesini, Türkçe’ye çevirdiğimizde bunun nesi anlaşılmaz oluyor? İstiyorsanız domuz gibi somut değil, başka soyut bir kavramı ele alalım. Örneğin Arapça’da “bağışlayıcı” manasına gelen “Gafur” kelimesini ele alalım. Arapça’da “Gafur” kelimesi g, a, f, u, r harflerinden oluşan bir titreşim oluşturur ve sesin bu titreşimleri soyut kavram olarak “bağışlayıcılığı” ifade eder. Eğer Türkçe’ye bir çeviri yapılırsa b, a, ğ, ı, ş, l, a, y, ı, c, ı harflerinin titreşimlerinden oluşan “bağışlayıcı” kelimesi “Gafur”un yerini alacak ve bu da aynı soyut kavramı ifade edecektir.

Çeviride ortaya çıkan bazı zorluklar, Arapça’dan Türkçe’ye çevirinin zorluklarından ziyade, kavramın Arapça’sının neyi ifade ettiğinin tartışmasından ortaya çıkmaktadır. Bu da bir çeviri sorunu değil, anlaşılma sorunudur. Araplar da bu sorunu Türkler kadar yaşarlar. Kuran’da anlatılan Yahudiler’in dinlerindeki kelimelerin yerlerini, manalarını kaydırma eğilimi dinimizde de yaşanmıştır. Kuran’ın kullandığı manadan farklı bir şekilde kelimeyi kullanma eğilimi, çeviriyle değil, anlaşılmayla ilgili bir çözüm konusudur. Bunun da baş sorumlusu dini uydurma izahlarıyla bozmaya kalkan zihniyetin, Kuran’ın kelimelerinin manasını kaydırarak Kuran’ı kendi arzularına uydurma çabalarıdır. Kuran’da aynı kelimenin farklı yerlerdeki kullanımı gibi noktaların irdelenmesiyle çözülebilen bu sorun, istisnai bazı yerlerde ortaya çıkar ve bahsettiğimiz şekilde titiz bir incelemeyle çözülebilir.

Türkler’in Arapça ibadeti birçok açıdan hatalıdır. Cengiz Özakıncı bu sakıncalardan bir kısmını şöyle açıklamaktadır: “...Eğer Türkçe söylenirse Tanrı bu yakarılırları işleme koymaz, kesin sonuç almak istiyorsanız, bu duaları Arapça yazın, söyleyin denilerek öğretilmektedir. Oysa bir Türk bu yakarılırları Arapça’yı gereği gibi seslendirerek yapamaz. Arap dilinde öyle sesler vardır ki, bunlara boğaz ses-

leri denir, ancak Arap olanlar söyleyebilirler. İçinde böylesi Türk gırtlığına yabancı sesler olan Arapça sözcükleri bir Türk söylemeye kalkıştığında, o sesi çıkartamayacağı için, onu andıran başka bir ses çıkarır. Bu durumda Arapça sözcüğün anlamı da değişir. Tıpkı “sevmek” ve “sövmek” sözcüklerinde olduğu gibi, Arapça’da da küçük bir ses değişimi anlamı tersine dönüştürebilmektedir, çünkü bütün dillerde olduğu gibi Arapça’da da böylesi yakın sesli, ters anlamlı sözcükler vardır. Bir Arap Türkçe konuşurken nasıl “sev” diyeceği yerde “söv” diyebilirse, bunun gibi bir Türk de Tanrı’ya Arapça sesleneyim derken “fağfir lene(bizi yargıla, koru)” diyeceği yerde “fakfir lene(bizimle ilişkini kes, bize boşver)” diyebilir. Çünkü Arapça’da bulunan “ğ” sesi çok özel bir sestir. Türk dilinde bu ses yoktur. Bir Türk özel bir eğitim almadıkça bu iki sözcüğün söylenişini birbirine karıştıracaktır. Görüleceği üzere Türk’ün Tanrı’ya kendi diliyle değil de seslendirmeyi beceremeyeceği Arapça sözcüklerle yakarması, her açıdan yanlıştır.”(Cengiz Özakıncı, Dil ve Din, sayfa 118)

SARHOŞVARI NAMAZ

Kuran’da geçen; Kuran’ı rehber edinmemiz, Kuran’ın üzerine düşünmemiz ancak anlayacağımız dilde Kuran’ı okumamızla mümkündür. Namazda da gerçek manada Allah’a yönelmemiz ancak anladığımız dilde ne söylediğimizi bilerek namaz kılmamızla mümkündür. Namazı anlamadıkları kelimelerin tekrarıyla kılanlar, namazı bitirdikten sonra bir an dursunlar ve kendilerine Allah’a ne kadar yönelebildiklerini sorsunlar. Anlaşılmayan kelimelerle namazı kılmakta ve farkında olunmayan kelimeleri tekrardaki yarar ne olabilir? Allah’ın istediği şekilde aklı işletmek, Allah’ın delilleri üzerinde düşünmek, Allah’tan günahlara bağışlanma dilemek, ancak kişinin ne söylediğinin bilincinde olmasıyla mümkündür. Allah savaşta ve korku zamanında bile namaz kılmamızı özel tedbirlere bağlayıp emreder. Kuran’a göre kişilerin namaz kılmamaları gereken tek durum vardır; o da kişinin ne söylediğinin farkında olmayacak şekilde sarhoş olduğu durumdur. Ne söylediğinin farkına varacak şekilde gelen içkili kişinin bile Kuran’a göre namaz kılmaması gerekir.(Bakınız 4-Nisa Suresi

43) Şimdi ne söylediğinin farkında olmadan namaz kılan, anlamını bilmedikleri sözlerle Allah'a dua edenler, bu ibadetlerinin Allah katında ne kadar makbul olabileceğini, Allah'ın isteğine bu ibadetlerin ne kadar uyabileceğini düşünmek zorundadırlar.

Ne yazık ki ülkemizde dinci gazete diye bilinen gazeteler, Kuran'ın anlaşılmasının gereksizliğinin baş savunucularıdır. Örneğin bir gazetenin "Bir Bilen" köşesinde şu izahlar yazılmıştır: "Hiç kimseye Kuran tercümelerini tavsiye etmiyoruz... Kuran tercümesi okumak fayda yerine zarar verir... Herkesin Kuran'ı anlamasını tavsiye etmek büyük sapıklıktır... Kuran'ı hiç okumayıp sırf hayır ve bereket için evinde saklamak caiz ve sevaptır... Anlamadan Kuran okunmaz diyenler büyük sapıktır." Bu yüksek tirajlı gazetenin iddiaları hiç de şaşırtıcı değildir. Zaten Kuran'ın yüzyıllarca Türkçe'ye çevrilmesini engelleyen hep bu kafadır. Kuran'ın anlaşılması için çaba sarfedilmesi Allah'ın emridir. Öyle ki Kuran'ın sırf anlamamız için kolaylaştırıldığı Kuran'da geçmektedir. Kuran'ı herkesin anlamasını tavsiye edenlere sapık diyenler başta Allah'ın bunu söylediğinden nasıl habersiz oluyorlar? Mezheplerinin hatırı için Allah'a bilerek veya bilmeyerek hakaret eden kafa kendisine "Bir Bilen" adını takmış. Bileni buysa, bilmeyeni nasıldır acaba! Böyle bilenler oldukça, Müslümanlar'ın kendi dışında düşmanlar aramasına hiç gerek yok, kendisini "bilen Müslümanlar" ilan edenlerin zihniyeti dine zaten en büyük zararı vermektedir.

Türkler'i Arapça bilmeseler bile Arapça ibadet etmeye zorlamak, Allah'ın bizden manasını anlamadığımız ibadetler istediğini iddia etmek; Arapça'yı kutsallaştırmanın, dini mantıksızlaştırmanın bir ürünüdür. Bildiğimiz dilde Allah'a daha bilinçli, daha güzel bir şekilde yönelebiliriz. Allah her dili bilmektedir.

SONUÇ OLARAK...

Kitabın tümü boyunca Kuran dışı kaynakların niye dinin kaynağı olamayacağını gösterdik. Anlattığımız, savunduğumuz metot çok açıktır. Kuran'ı elimize alıp, din diye ortaya atılan tüm geri kalanı kenara atmak. Israrla vurguladık ve yine vurguluyoruz. Kuran dine

eşittir. Dinin %100'ünü Kuran oluşturur. Her kim olursa olsun hiç kimsenin dine yani Kuran'a artı bir ilave, eksi bir eksiltme yapması kabul edilemez. Maksudumuz dinin, yani Kuran'ın, onun sahibi olan Allah'ın tekeline girmesidir. Allah'ın tekeline olana ortaklık etmeye kalkmak, biraz da olsa kendi fikrini, geleneğini, şahsi görüşünü dine sokuşturmak olacak şey değildir. Allah'ın hüküm konusunda hiçbir ortağı yoktur. Kuran'a dönüş hareketi her şeyden önce Allah dışında hüküm koyucu bırakmama hareketidir.

Dini belirleme ve dini anlama gayretinde temel prensibimiz olan Kuran'ın dinin tek kaynağı kabul edilmesinin, fikri ve pratiği ile tüm dinin bu yönüme göre şekillenmesinin, dinimizi boğmuş olan yobazlıkların kapkara örtülerini dinimizin üstünden ve insanların zihninden kaldırmada temel şart olduğu kanaatindeyiz. Ayrıca Kuran'ın emri olan bu temel prensibi yerine getirmek, dinci yobazlar kadar popülist zihniyetlerin ve şahsi görüşünü dinselleştirmek isteyen menfaatçi zihniyetlerin de dini bozmasını önleyecektir. Kuran'da aldatıcıların insanları Allah'ı kullanarak aldattıkları söylenmektedir. (Bakınız 35-Fatır Suresi 5 ve 31-Lokman Suresi 33) Kıscası Allah adına, din adına yapılan konuşmalarda aldatılma ihtimalimizi hiç unutmamalı ve aldatılmamak için din adına söylenen her şeyi, dinin tek kaynağı olan Kuran'ın süzgecinden geçirmeliyiz.

Kuran kendi tabirleriyle detayları veren kitabımızdır, her şeyi açıklayıcıdır, rahmettir, müjdedir, ışıktır, anlamamız, uygulamamız için indirilmiş rehberimizdir. Elimizde Allah'ın böyle nitelendirdiği mucize kitabımız varken, niye başka dini kaynaklar arayalım? Kuran her yaramıza merhem, her derdimize şifa, zihnimize aydınlık, yolumuza rehber olacaktır. Yeter ki biz Kuran'ı, yalnız ve yalnız Kuran'ı rehber edinelim. Unutmayalım ki ahirette, Allah'ın vahyi olan Kuran'dan sorumlu tutulacağız.

43- Sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz sen dosdoğru yol üzerindesin.

44- Ve şüphesiz O (Kuran) sana ve toplumuna bir hatırlatmadır. O'ndan sorumlu tutulacaksınız.

43- Zubruf Suresi 43,44